E-2072

THE PREFACE

The present work is a transliteration into Roman Urdu of Shaikh Abdul Qádir's Urdu Translation of the Qurán, published for the use of Missionaries and others, engaged in evangelistic work amongst the Muhammadans of India

Although there is no *authorized* translation of the Qurán in any language, that by Abdul Qádir is held in high estimation by learned Muslims, and Nawáb Sádiq Hasan of Bhopál in his book, called the Iksir, bears the following testimony to its integrity —"It is in the popular idiom and is profitable for all classes of people, indeed it is so well known, and so acceptable amongst Muslims as to need no recommendation, and the fact that it has been printed over and over again by different printing presses is a proof that its popularity is daily increasing [1]"

A quotation from this translation will, therefore, be accepted by Muhammadan doctors, as being a correct rendering of the original Arabic, and it is hoped that its publication will be of some service to the Christian Evangelist, as it will enable him to quote the Qurán in idiomatic Urdu from a translation of admitted authority amongst the Muhammadans themselves

Shaikh Abdul Qádir lived at Delhí, about eighty years ago, and was a son of the celebrated Moulvie Sháh Wali Ulláh, who is the author of very numerous works on Muhammadan Law Sháh Walí Ulláh translated the Qurán into Persian, and it is

(1) The Iksír, by Nawáb Sádiq Hasan, Cawnpur A H 1290 A D 1873, page 106

said, that his son availed himself of the critical scholarship of his father in producing his Urdu version, which first appeared in the year of the Hijra 1205 (A D 1790)

The Qurán was first printed in Roman Urdu type at the Alláhábád Mission Press A D 1844, and was published with controversial Notes and Comments The present work has been transliterated from a Persian Urdu translation printed at the Matbai Muhammadi Bombay, A D 1853, and instead of the controversial Notes of the former edition, a broad margin has been left, upon which the Christian controversialist can inscribe his own comments and references

The Index, has been specially compiled for this edition by the Rev E M Wherry, of the Lodiana Mission, and the Introductory Essay, by the Rev T P Hughes, is intended as a guide to an intelligent study of the Qurán, according to the principles laid down in the exegetical treatises of Muhammadan scholars It is perhaps not altogether unnecessary, that those who are not fully acquainted with the tenets of the Muslim religion should be informed, that the Qurán does not contain the whole of the Muhammadan creed, but that all Muhammadans, whether Shiah, Sunní, or Wahábí, receive the Hadis or sayings of their Prophet side by side with the Qurán itself [1] For example the daily prayer, which is regarded as a divine institution, is founded upon the teaching of the traditions, the injunctions contained in the Qurán on the subject being exceedingly meagre

Everything Muhammad said, or did, with regard to matters

(1) The seven principal collections of Traditions (Ahádís,) received by the Sunnís, are those by Imám Muhammad bin Ismáíl Bokhárí, Imám Muslim, Abu Isá Tirmizi, Abu Dáud, Abu Abdul Rahmán Nasai, Abu Abdullah ibn i Májah and Imam Málik A selection, from the above traditionists, will be found in the Mishkát-ul-Musábíh, a work which has been translated into English, (New edition W H Allen and Co London) The traditions acknowledged by the Shiahs are found in the five books entitled Káfí, Manlayazarah ul Faqíh Tahzíb, Istibsár, and Nahaj ul Balághat. The most important of these Shiah traditions are collected in a work called the Hayát-ul Kulub, an English translation of which is published (Phillips Sampson and Co Boston U S 1850)

of religion, is believed to have been inspired by God, the only question for discussion being the authenticity and genuineness of the traditions handed down

There are therefore four foundations of orthodoxy —(1) the Qurán, (2) the Sunna or Hadís, (3) the Ijma or the consent of the learned doctors, and (4) Qiyás, or analogical reasoning of the learned, and upon these four pillars are constructed that vast system of dogma called Islám [1]

T P H

(1) See Mishkát, Book 1, Chapter VI Pt 2 Also Sura i Najm (LIII,) 3, which is held by Imám Baghawi and Qází Bezáwi to allude to everything Muhammad said

INTRODUCTION

The word QURÁN is derived from the Arabic *Qara*, which occurs at the commencement of the XCVIth Sura, which is said to have been the first chapter revealed to Muhammad, and has the same meaning as the Hebrew *kara* "to read," or "to recite," which is frequently used in Jeremiah XXXVI, as well as in other places in the Old Testament It is, therefore, equivalent to the Hebrew *mikra*, rendered in Nehemiah VIII 18 "the reading" It is the title given to the Muhammadan Scriptures which are usually appealed to and quoted from as the "*Quran Majid*,' or the "Glorious Qurán,' the "*Qurán Sharif*," or the "Noble Qurán," and is also called the "*Furqán*," or Distinguisher," "*Kalám Ulláh*" or the "Word of God," "*Al kitáb*", or "the Book "[1]

Muhammadans believe the Qurán to be the inspired[2] Word

(1) According to Jalál ud-d in Syuty there are fifty five titles of the Qurán (See the Itqán page 117)

(2) According to Shaikh Ahmad in his book, the Nur ul Anwár "*Wahi* or Inspiration is either *Záhir*, (*external*) or *Batin*, (*internal*) "

'*Wahi Zahir* is divided into three classes (1) *Wahi Qurán*, or that which was given by the mouth of the Angel Gabriel and which reached the ear of the Prophet after he knew that it was Gabriel who spoke to him (2) *Isharát-Ul Malak*, or that which was received from Gabriel, but not by word of mouth as when the Prophet said 'the Holy Ghost has breathed into my heart" (3) *Ilham*, or *Wahi Qalb*, or that which was made known to the Prophet by the light of prophecy This kind of inspiration is possessed by *Walis* or Saints, but in their case it may be true or false "

"*Wahi Bátin* is that which the Prophet obtained by analogical reasoning, (*Qiyas*) just as the enlightened doctors or Mujtahadin obtain it "

of God sent down to the lowest heaven complete,[1] and then revealed from time to time to the Prophet by the Angel Gabriel

There is, however, only one[2] distinct assertion in the Qurán of Gabriel having been the medium of inspiration, and this occurs in a Madína Súra, revealed about seven years after the Prophet's rule had been established In the Súra i Shura (XXVI) 192, the Qurán is said to have been given by the "*Ruh ul Amin*," or Faithful Spirit, and in the Súra i Najm (LIII) 5 Muhammad claims to have been taught by the "*Shadíd ul Qud*" or One terrible in power, and in the traditions the agent of inspiration is generally spoken of as "an angel" (*Malak*) It is therefore not quite certain through what agency Muhammad believed himself to be inspired of God

According to Ayeshah one of the Prophet's wives, the revelation was first communicated in dreams Ayeshah relates[4] — "The first revelations which the Prophet received were in true dreams, and he never dreamt but it came to pass as regularly as the dawn of day After this the Prophet was fond of retirement, and used to seclude himself in a cave in mount Hiráa and worship there day and night He would, whenever he wished, return to his family at Mecca, and then go back again, taking with him the necessaries of life Thus he continued to return to Khadíjah from time to time, until one day the revelation came down to him, and the angel (*malak*)[5] came to him and said, "read"

(1) See Jalal ud din's Itqán P 91 The "Recording angels" mentioned in the Sura i Abas, (LXXX) 15, are said to have written the Qurán before it was sent down from heaven

(2) Gabriel (*Jibráil*) is only mentioned twice by name in the Qurán once in the verse quoted above, and again in the Sura i Tahrim, (LXVI) 4 He is supposed to be alluded to under the title of Ruh ul Quds, or the Holy Spirit in Suras Baqr, (II,) 82, 254 Máida, (V,) 109 Nahl, (XVI,) 104

(3) *Malak* Hebrew, Malokh, an angel, prophet, a name of office, not of nature see Wilson's Hebrew Lexicon p 13

(4) Mishkát. Book XXIV Chapter V Pt 1

(5) Captain Matthews, in his edition of the Mishkát, has followed the Persian Commentator, and translated the word *Malak*, Gabriel, instead of Angel, and most of our English authors have quoted the tradition from his Book

(iqarda) but the Prophet said, I am not a reader ' And the Prophet related, that, He (i e the angel) took hold of me and squeezed me as much as I could bear, and he then let me go and said again, "read"! And I said 'I am not a reader ' Then he took hold of me a second time, and squeezed me as much as I could bear, and then let me go, and said 'read' ! And I said 'I am not a reader ' Then he took hold of me a third time and squeezed me as much as I could bear and said "—

"Read ! In the name of thy Lord who created ,"—
Created man from a clot of blood in the womb ,
Read ! "For thy Lord is the most Beneficent,
He hath taught men the use of the pen —
He hath taught man that which he knoweth not "[1]

"Then the Prophet repeated the words himself, and with his heart trembling he returned (i e from Hiráa to Mecca) to Khadijah and said 'wrap me up, wrap me up ' And they wrapped him up in a garment, till his fear was dispelled, and he told Khadijah what had passed, and he said, 'verily I was afraid I should have died ' Then Khadijah said 'No it will not be so I swear by God, He will never make you melancholy or sad For verily you are kind to your relatives, you speak the truth, you are faithful in trust, you bear the afflictions of the people, you spend in good works what you gain in trade, you are hospitable, and you assist your fellow men ' After this, Khadijah took the Prophet to Waraqa, who was the son of her uncle, and she said to him 'O son of my uncle ! hear what your brother's son says ' Then Waraqa said to the Prophet, 'O son of my brother ! what do you see ?' Then the Prophet told Waraqa what he saw, and Waraqa said, 'That is the Námus[2] which God sent to Moses " Ayeshah also relates that Haris ibn Hishám asked the Prophet,

(1) Súra i Alaq (XCVI) the first five verses The other verses of the chapter are of a later date

(2) *Námus.* Understood by all Commentators to be the angel Gabriel It has however many significations, e g Law, Voice, Sound, &c (See Johnson's Arabic Dictionary) Probably a corruption of the Greek *Nomos* which is always used in the New Testament for the Law of Moses

'How did the revelation come to you?' and the Prophet said, "Sometimes like the noise of a bell, and sometimes the angel would come and converse with me in the shape of a man"

According to Áyeshah's statement, the Sura 1 Alaq (XCVI) was the first portion of the Qurán revealed, but it is more probable that the poetical Suras, in which there is no express declaration of the prophetic office, or of a divine commission, were composed at an earlier period Internal evidence would assign the earliest date to the Suras Zilzál (XCIX), Asar (CIII) Ádiyát (C), and Fátiha (I), which are rather the utterances of a searcher after truth than of an Apostle of God

The whole book was not arranged until after Muhammad's death, but it is believed that the Prophet himself divided the Suras and gave most of them their present titles, which are chosen from some word which occurs in the chapter[1] The following is the account of the collection and arrangement of the Qurán, as it stands at present, as given in traditions recorded by Bokhárí —

"Zaid-Ibn Sábit, relates[2] —'Abu-Bakr sent a person to me, and called me to him, at the time of the battle with the people of Zemámah, and I went to him, and Umar was with him, and Abu Bakr said to me, "Umar came to me and said, 'Verily a great many of the readers of the Qurán were slain on the day of the battle with the people of Zemámah, and really I am afraid, that if the slaughter should be great, much will be lost from the Qurán, because every person remembers something of it, and verily I see it advisable for you to order the Qurán to be collected into one book'" I said to Umar, "How can I do a thing which the Prophet has not done" He said, "I swear by God, this collecting of the Qurán is the best way" And Umar

(1) The ancient Jews divided the whole Law of Moses into fifty four Sections which were called *Sidrah*, or an order or division These sections had each a technical name, e g the first was called "Bereshith," and the second "Noah" (See Dr Adam Clark on Genesis)

(2) Mishkát, Book VIII Chapter III Pt 3

used to be constantly returning to me and saying, "You must collect the Qurán", till at length God opened my breast so to do, and I saw what Umar had been advising And Zaid Ibn Sábit says, that, Abu Bakr said to me, "You are a young and sensible man, and I do not suspect you of forgetfulness, negligence, or perfidy, and verily you used to write for the Prophet his instructions from above, then look for the Qurán in every place, and collect it "I said, I swear by God, that if people had ordered me to carry a mountain about from one place to another, it would not be heavier upon me than the order which Abu Bakr has given for collecting the Qurán I said to Abu Bakr, "How do you do a thing which the Prophet of God did not? He said, "By God, this collecting of the Qurán is a good act " And he used prepetually to return to me, until God put it into my heart to do the thing which the heart of Umar had been set upon Then I sought for the Quran, and collected it from the leaves of the date, and white stones, and the breasts of people that remembered it, till I found the last part of the chapter entitled Tauba (Repentance,) with Abu Khuzaimah Ansári, and with no other person These leaves were in the possession of Abu Bakr, until God caused him to die, after which Umar had them, in his life time, after that, they remained with his daughter, Hafsah, after that, Usmán compiled them in to one book "

"Anas Ibn Málik relates —"Huzaifah came to Usmán, and he had fought with the people of Syria in the conquest of Armenia, and had fought in Azurbaijan, with the people of Irák, and he was shocked at the different ways of people reading the Qurán And Huzaifah said to Usmán, "O Usmán assist this people, before they differ in the book of God, just as the Jews and Christians differ in their books ' Then Usmán, sent a person to Hafsah, ordering her to send those portions which she had, and saying, "I shall have a number of copies of them taken, and will then return them to you " And Hafsah sent the portions to Usmán, and Usmán ordered Zaid Ibn Sábit

Ansárı, and Abdullah Bın Zubaır, and Saıd Ibn Alnas, and Abdulláh Ibn ul Háris Bın Hishám, and these were all of the Quraish tribe, except Zaid Ibn Sábit, and Usmán, and he said to the three Quraishites, When you, and Zaid Ibn Sábit differ about any part of the dialect of the Qurán, then do ye write it in the Quraish dialect, because it came not down in the language of any tribe but theirs Then they did as Usmán had ordered, and when a number of copies had been taken, Usmán returned the leaves to Hafsah And Usmán sent a copy to every quarter of the countries of Islám, and ordered all other leaves to be burnt, and Ibn Shahab said, "Kharijah, son of Zaid Ibn Sábit, informed me, Saying,—'I could not find one verse when I was writing the Quran, which verily I heard from the Prophet, then I looked for it, and found it with Khuzaimah Ansárı, and entered it into the Sura 1 Ahzáb "

This recension of the Qurán produced by Khalifa Usmán has been handed down to us unaltered, and, as Sir William Muir remarks,—"there is probably no other book in the world which has remained twelve centuries with so pure a text "[1]

That various readings (such as Christians understand by the term) did exist when Usmán produced the first uniform edition is more than probable, and the Shiáhs have always charged the Ansárs[2] with "having mutilated and changed and made the Qurán what they pleased," a charge however which they do not attempt to prove, beyond the mere assertion that certain passages were omitted which favored the claims of Ali to be the first Khalif

The various readings (*Qiraat*) in the Qurán are not such as are usually understood by the term in English authors, but

(1) Muir's Life of Mohamet Vol I Introduction

(2) See the Hyát-ul Kalub a Shiáh book of Traditions, leaf 420 "The Ansárs were ordained to oppose the claims of the family of Muhammad and this was the reason why the other wretches took the office of Khalif by force After thus treating one Khalif of God, they then mutilated and changed the other Khalif, which is the book of God "

different *dialects* of the Arabic language Ibn Abbas says the Prophet said, "Gabriel taught me to read the Qurán in one dialect, and when I recited it he taught me to recite it in another dialect, and so on until the number of dialects increased to seven [1]"

Muhammad seems to have adopted this expedient to satisfy the desire of the leading tribes to have a Qurán in their own dialect, for Abdul Haqq[2] says, "The Qurán was first revealed in the dialect of the Quraish, which was the Prophet's native tongue, but when the Prophet saw that the people of other tribes recited it with difficulty then he obtained permission from God to extend its currency by allowing it to be recited in all the chief dialects of Arabia, which were seven —Quraish, Taí, Hawázin, Ahl i Yaman, Saqíf, Huzail, and Bani Tamín Every one of these tribes accordingly read the Qurán in its own dialect, till the time of Ụsmán, when these differences of reading were prohibited '

These seven dialects are called *Sabata Ahruf*, and the science of reading the Qurán in the correct dialect is called *Ilm i Tajwid*

The chronological arrangement of the chapters of the Qurán is most important In the present Urdu Edition, as well as in all Arabic editions, the Surás are placed as they must have been arranged by Zaid Ibn i Sábit, who put them together regardless of all choronological sequence If therefore we arrange them according to the order which is given in Syuty's Itqán,[3] we shall not fail to mark the gradual development of Muhammad s mind from that of a mere moral Teacher and Reformer, to that of a Prophet and warrior Chief The contrast between the earlier, middle, and later Surás is

(1) Mishkát Book II Chapter II Pt. I

(2) Ạbdul Haqq the Persian Commentator of the Mishkát

(3) The choronological list as given in Jalál-ud-dín Syuty's Itqán will be found in the Index of the Súrás.

very striking He who at Mecca is the admonisher and persuader, at Madína is the legislator and the warrior, who dictates obedience, and uses other weapons than the pen of the poet and the scribe When business pressed as at Madína, poetry makes way for prose, and although touches of the poetical element occasionally break forth, and he has to defend himself up to a very late period against the charge of being merely a poet, yet this is rarely the case in the Madina Surás in which we so frequently meet with injunctions to obey God and the Prophet [1]

To fully realize the gradual growth of Muhammad's religious system in his own mind, it is absolutely necessary to read the Quran through, not in the order in which it now stands, but that in which Muslim divines admit that it was revealed At the same time it must be remembered that all Muhammadan doctors allow that in most of the Surás there are verses which belong to a different date from that of other portions of the chapter, for example in the Sura i-Alaq the first five verses belong to a much earlier date than the others, and in Sura i-Baqr verse 234 is acknowledged by all commentators to have been revealed after verse 240 which it abrogates

The sources whence Muhammad derived the materials for his Qurán, are, over and above the more poetical parts, which are his own creation, the legends of his time and country, Jewish traditions based upon the Talmud, perverted to suit his own purposes,[2] and the floating Christian traditions of Arabia and South Syria Muhammadanism, however, owes more

(1) See Rodwell's introduction to the English Qurán in which the Surás are chronologically arranged.

(2) The exact measure of the sincerity of the Arabian prophet is now regarded as an historic problem In the days of Marracio no one ever thought of admitting the possibility of Muhammad being anything but a self conscious impostor Carlyle was the first English historian to declare his belief that "Sincerity in all senses seemed to be the merit of the Koran," and di-

to Judaism[1] than it does to either Christianity or Sabeanism, for it is simply Talmudic Judaism adapted to Arabia, plus the Apostleship of Jesus and Muhammad Wherever Muhammad departs from the monotheistic principles of Judaism, as in the idolatrous practices of the Pilgrimage to the Kaba, it is evident that it is done as a necessary concession to the national feelings and sympathies of the people of Arabia, and it is absolutely impossible for Muhammadan divines to reconcile the idolatrous rites of the Kaba with that simple monotheism which it was evidently Muhammad's intention to establish in Arabia

The Qurán is divided into —

1 *Harf* (pl *Huruf*) Letters, of which there are said to be 323, 671

2. *Kalama* (pl *Kalamát*) Words, of which there are 77934.

3 *Ayat* (pl *Áyát*) Verses Áyát is a word which signifies

luted Carlylism is the characteristic feature of its modern apologists amongst European writers. Upon this view Mojar Durie Osborn (Islam under the Arabs p 21) remarks —'There are modern biographers of the prophet who would have us believe that he was not conscious of falsehood when making these assertions. He was under a hallucination, of course, but he believed what he said This is to me incredible The legends in the Koran are derived chiefly from Talmudic sources Muhammad must have learned them from some Jew resident in or near Mekka To work them up in the form of rhymed Suras, to put his own peculiar doctrines in the mouth of Jewish patriarchs, the Virgin Mary, and the infant Jesus (who talks like a good Moslem from his birth,) must have required time thought and labor It is not possible that the man who had done this could have forgotten all about it, and believed that these legends had been brought to him ready prepared by an Angelic visitor Muhammad was guilty of falsehood under circumstances where he deemed the end justified the means" * * * * * * * "He was brought face to face with the question which every spiritual reformer has to consider, against which so many noble spirits have gone to ruin, Will not the *end* justify the means?"

(1) See a book by M Geiger entitled 'Was hat Muhammed aus dem Judenthume aufgenommen," in which that learned Jew has traced all the leading features of Islám to Talmudic sources Also "Literary Remains of Emanuel Deutsch" Essay on Islám

Signs, and it was used by Muhammad for short sections or verses of his supposed revelation There are said to be 6,616 verses in the whole book, but the division of verses differs in different editions of the Arabic Qurán, in which they are not marked as in the present Roman Urdu Edition, the number being recorded after the title of the Sura, and the verses distinguished in the text by a small cypher or circle The verses as marked in the present Urdu edition will be found to correspond with the Arabic Edition of the Qurán most used in India[1]

4 *Sura* (pl *Suwar*) Chapters A word which signifies a row or series, but which is now used exclusively for the chapters of the Qurán, which are one hundred and fourteen in number These chapters are called after some word which occurs in the text, and if the traditions are to be trusted, they were so named by Muhammad himself, although the verses of their respective Suras were undoubtedly arranged after his death, and sometimes with little regard to their sequence Musalman doctors admit that the Khalif Usman arranged the chapters in the order in which they now stand in the Quran

5 *Ruku* (pl *Rukuat*) Prostrations These are of two kinds, the *Ruku* of a Sura and the *Ruku* of a Sipára, and are distinguished in the Arabic Qurán by the letter *ain* on the margin Muhammadans generally quote by the Ruku and not by the verse

6 *Ruba* The quarter of a Sipára

7 *Nisf* The half of a Sipara

8 *Suls* Three quarters of a Sipára

9 *Sipára*[2] The Persian for the Arabic *Juz* The Sipáras or juz, are thirty in number and it is said that the Qurán is so divided to enable the pious Muslim to recite the whole of the Qurán in the thirty days of Ramazán Muhammadans generally

(1) Unfortunately the verses in Rodwell's English Qurán do not correspond with the Arabic Quráns in use amongst the Muhammadans of India

(2) The Persian word Sípára is derived from *Si*, thirty, and *pára*, a portion,

quote their Qurán by the *Sipdra* and *Ruku* and not by the *Súra* and *Ayat*

10 *Manzil* (pl *mandzil*) Stages These are seven in number and are marked by the letters F M Y B Sh W and Q which words are said to spell *Famibeshauq* i e "My mouth with desire" They have been arranged to enable the devout Muslim to recite the whole in the course of a week

Ilm i-Usul,[1] or the Exegesis of the Qurán, is a science, some knowledge of which is absolutely necessary to enable the Christian controvertialist to meet a Muhammadan opponent It is used by the Muslim divine to explain away many apparent or real contradictions which exist in the Qurán, and it is also available for a similar purpose when rightly used by the Christian in explanation of the exegesis of his own Sacred Books

The words (*alfdz*) of the Qurán are of four classes *Khdss*, *Amm*, *Mushtarak*, and *Muawwal*

(1) *Khdss* —Words used in a special sense These are of three kinds *Khusus ul jins*, Special genus, *Khusus un nawd* Special species, *Khusus ul ain* Special individuality

(2) *Amm* —Collective or common, which embrace many individuals or things

(3) *Mushtarak* —Complex words, which have several significations, e g *ain*, a word which signifies an Eye, a Fountain, the Knee, or the Sun

(4) *Muawwal* —Words which require to be explained, e g *Suldt* may mean either the Liturgical daily prayer, (*Namdz*,) or simple Prayer, (*Dud*)

II The Sentences (*Ibárat*) of the Qurán are either *Zdhir* or *Khafi*, i e either Obvious or Hidden

Obvious Sentences are of four classes *Zdhir*, *Nass*, *Mufassar*, *Muhkam*

(1) Ilm-i Usúl embraces both the exegesis of the Qurán and Hadís The most authoritative works on the Ilm i-Usúl of the Qurán are Syuty's Itqán, (Sprenger's edition,) and the Manár-ul-Usúl, and its commentary the Núr ul-Anwár

(1) *Záhir* —Those sentences, the meaning of which is *Obvious*, or clear, without any assistance from the context (*Karína*)

(2) *Nass* —Those sentences the meaning of which is *Manifest* from the text, e g "Take in marriage of such other women as please you, two, three, or four" Here it is manifest that the expression "such other women as please you" is restricted

(3) *Mufassar* —Sentences which are *explained* by some expression in the verse, e g "And the angels prostrated themselves all of them with one accord *save Iblis*" Here it is explained that Iblis did not prostrate himself

(4) *Muhkam* —Perspicuous sentences, the meaning of which is incontrovertible e g Sura i-Maida (V) 98 "He (God) knoweth all things"

Hidden sentences are either *Khafi*, *Mushkil*, *Mujmal*, or *Mutashabih*

(1) *Khafi* —Sentences in which other persons or things are hidden beneath the plain meaning of a word or expression contained therein, e g Sura-i Maida (V) 42 "As for a thief whether male or female cut ye off their hands in recompense for their doings" In this sentence the word *Sáriq*, thief, is understood to have *hidden* beneath its literal meaning, both pickpockets and highway robbers

(2) *Mushkil* —Sentences which are *ambiguous*, e g Sura i-Dahr (LXXVI) 15 "Vessels of silver and decanters which are of glass, decanters of glass with silver whose measure they shall mete"

(3) *Mujmal* —Sentences which are *compendious*, and have many interpretations e g Sura i Marij (LXX) 19 "Man truly is by creation hasty"

(4) *Mutashábih* —*Intricate* sentences, or expressions, the exact meaning of which it is impossible for man to ascertain until the day of resurrection, but which was known to the Prophet e g the letters Alif, Lám, Mim, (A L M) Alif, Lám, Rá, (A L R) Alif, Lam, Mim, Rá, (A L M R) &c at the

commencement of different Suras or Chapters Also Súra-l-Mulk (LXVII) 1 "In whose hand is the Kingdom" i e God's *hand* (Arabic *Yad*) And Sura i-T' H (XX) "He is most merciful and sitteth on His throne," i e God *sitteth* (Arabic *Istawá*), and Sura i Baqr (II) 115 "The face of God" (Arabic *Waj ullah*)

III The use (*istimál*) of words in the Qurán is divided into four classes They are either *Haqíqat*, *Majáz*, *Sarih*, or *Kináyah*

(1) *Haqíqat*—Words which are used in their *literal* meaning e g *ruku* a prostration, *zinâ* adultery

(2) *Majáz*—Words which are *figurative*

(3) *Sarih*—Words the meaning of which is *clear* and *palpable* e g "Thou art *free*" "Thou art *divorced*"

(4) *Kinayah*—Words which are *Metaphorical* in their meaning e g "Thou art *separated*,' by which may be meant "thou art *divorced*"

IV The deduction of arguments, or *Istidlál* as expressed in the Qurán, is divided into four sections *Ibárat*, *Isharat*, *Dalalat*, and *Iqtizá*

(1) *Ibárat*—The plain sentence

(2) *Ishárat*—A sign or hint e g "Born of him," meaning, of course, the father

(3) *Dalalat*—The *Argument* arising from a word or expression e g Sura i Bani Isráil (XVII) 23 "Say not unto your parents fie," (Arabic *Uff*) From which it is *argued* that children are not either to abuse or beat their parents

(4) *Iqtiza*—*Demanding* certain conditions e g Sura-i-Nisá (IV) 91, "Whoso killeth a Mumin (believer) by mischance shall be bound to free a slave" Here the condition demanded is that the slave shall be the property of the person who frees him

Some passages of the Qurán are contradictory, and are often made the subject of attack, but it is part of the theological belief of the Muslim doctor that certain passages of the Qurán are *Mansukh* or abrogated, by verses afterwards revealed This

was the doctrine taught by the Arabian prophet in the Súra-i-Baqr (II) 105, "Whatever verses we (i e God) cancel or cause thee to forget, we bring a better or its like" This convenient doctrine fell in with that law of expediency which appears to be the salient feature in Muhammad's prophetical career

In the Tafsír-i-Azizí, it is written, that abrogated (*Mansukh*) verses of the Qurán are of three kinds (1) Where the verse has been removed from the Qurán and another given in its place (2) Where the injunction is abrogated and the letters of the verse remain (3) Where both the verse and its injunction are removed from the text This is also the view of Imám Baghawí, who says, that the number of abrogated verses has been variously estimated from 5 to 500, and he gives the following table of 20 verses which most commentators acknowledge to be abrogated, or *Mansukh*, with those verses which cancel them, or (*Násikh*)[1]

---

(1) It is to be regretted that the greek verb *Kataluo* in St Matthew V 17 has been translated in some of the versions of the New Testament by *Mansukh*, for it gives rise to needless controversy and conveys a wrong impression to the Muhammadan mind as to the Christian view regarding this question According to most Greek lexicons, the Greek word means *to throw down*, or *to destroy*, (as of a building,) which is the meaning given to the word in our authorized English translation Christ did not come to destroy, or to pull down, the Law and the Prophets, but we all admit that certain precepts of the Old Testament were abrogated by those of the New Testament Indeed we further admit that the old covenant was abrogated by the new covenant of grace "He taketh away the first that he may establish they second," Heb X 9

In the Arabic translation of the New Testament printed at Beyrut A D 1869, *Kataluo* is translated by *Náqz, to demolish*, And in Mr Loewenthal's Pashto translation A D 1863 by *Bandawal, to destroy*, or *render void*, And in Henry Martyn's Persian Testament A D 1837 it is also translated by the Arabic *Ibtal* i e *making void* In both the Arabic Urdu and Roman Urdú it is unfortunately rendered *Mansúkh*, a word which has a technical meaning in Muhammadan theology contrary to that implied in the word used by our Lord in Matthew V 17

No	MANSUKH	NASIKH	SUBJECT
1	Sura 1 Baqr, (II) 115,	Sura 1 Baqr, (II) 145,	The Qibla
2	Sura 1-Baqr, (II) 178,	{ Súra 1 Máida, (IV) 49, / Sura 1 Bani Isráil, (XVII) 35, }	Qisas, or Retaliation
3	Sura 1 Baqr, (II) 183,	Sura 1 Baqr, (II) 187,	The Fast of Ramazán
4	Súra 1 Baqr, (II) 184,	Sura 1 Baqr, (II) 185,	Fidya, or Expiation
5	Sura 1 Ál 1 Imrán, (III) 102,	Sura 1 Taghábun, (LXIV) 16,	The fear of God
6	Sura 1-Nisá, (IV) 88,	{ Sura 1 Nisa, (IV) 89, / Sura 1 Tauba, (IX) 5, }	Jihád, or war with infidels
7	Sura 1 Baqr, (II) 216,	Sura 1 Tauba, (IX) 36,	Jihád in the Sacred months
8	Sura 1 Baqr, (II) 240,	Sura 1 Baqr, (II) 234,	Provision for widows
9	Sura 1 Baqr, (II) 191,	Sura 1 Tauba, (IX) 5,	Slaying enemies in the Sacred Mosque
10	Sura 1 Nisá, (IV) 14,	Sura 1 Nur, (XXIV) 2,	Imprisonment of the adulteress
11	Sura 1-Máida, (V) 105,	Sura 1 Talaq, (LXV) 2,	Witnesses
12	Sura 1 Anfál, (VII) 66,	Sura 1 Anfál, (VII) 67,	Jihád, or war with infidels
13	Sura 1 Nur, (XXIV) 3,	Sura 1 Nur, (XXIV) 32,	The marriage of adulterers
14	Sura 1 Ahzáb, (XXXIII) 52,	Sura 1 Ahzáb, (XXXIII) 49,	The Prophet s wives
15	Sura 1 Mujádila, (LVIII,) 13 first part of verse	Sura 1 Mujádila, (LVIII) 13, latter part verse	Giving alms before assembling a council
16	Sura-1 Mumtahina, (LX) 11,	Sura 1 Tauba, (IX) 1,	Giving money to infidels for women taken in marriage
17	Sura 1-Tauba, (IX) 39,	Sura 1 Tauba, (IX) 92,	Jihád, or war with infidels.
18	Sura 1 Muzammil, (LXXIII,) 2,	Sura 1 Muzammil (LXXIII) 20	The night prayer
19	Sura 1 Nur, (XXIV) 57,	Sura 1 Nur, (XXIV) 58,	Permission to young children to enter a house
20	Sura-1-Nisá, (IV) 7,	Sura-1 Nisá, (IV) 11,	Division of property

Upon a careful perusal of the Qurán, it does not appear that Muhammad ever distinctly declared that it was the object of his mission either to abrogate, or to destroy, the teaching of the previous prophets On the contrary, we are told that the Qurán is "A book *confirmatory* of the previous Scriptures and their *safeguard*' [1]

And yet such is the Anti Christian character of Islám that it demands nothing short of the entire destruction of God's revealed will to mankind contained in the New Testament

In dealing with serious minded Muhammadans we should, as far as possible, abstain from attacking any real or apparant contradictions which may exist in the Qurán, and insist more upon a general comparison between the two systems —the teaching of Jesus and the teaching of Muhammad, the position of man under the Gospel and the position of man under the Qurán, the sonship of the Christian and the servitude of the Muslim, the covenant of Grace and the covenant of Works, and endeavour to show the true seeker after Truth and Salvation, that it is impossible for the mission of Muhammad to abrogate and supersede that of Jesus

It must be admitted that the Quran deserves the highest praise for its conception of the Divine Nature, that it embodies much deep and noble earnestness, but still, it is not what it professes to be—it pulls down what it professes to build up, it destroys what it professes to confirm It is not Truth, and as the counterfeit of Truth we reject it In the Qurán we read [2] "We believe in God, and that which was sent down unto us and that which was sent down to Ibráhim and Ismáíl and Isháq and Yaqub and the Tribes, and that which was delivered to Moses and the Prophets from the Lord and we make no distinction between any of them " And yet this very book which "makes no distinction between any of them" and which is said to be "confir-

(1) Sura i Máida (V) 52

(2) Sura-i Baqr, (II) 136 also Sura i Al i Imrán (III) 83

matory" of the Scriptures, ignores the Atonement, the Sacraments of Baptism and the Lord's Supper, and denies the Crucifixion of the Saviour, the Sonship of Christ and the doctrine of the Holy Trinity

August 30th, 1876. T P Hughes.

Index to the Suras.

No	Title of Sura	Meaning in English	Page in this Edition	The Chronological Order		
				According to Jalál ud-dín	According to Rev J M Rodwell	According to Sir W Muir
1	Fátiha,	Preface,	1	uncertain	8	6
2	Baqr,	Cow,	2	86	91	uncertain
3	Ál i Imrán,	Family of Imrán,	44	88	97	A H 2 to 10
4	Nisá,	Women,	69	91	100	uncertain
5	Máida,	Table,	95	112	114	A H 6 to 10
6	Anám,	Cattle	113	54	89	81
7	Aráf,	Aráf,	134	88	87	91
8	Anfál,	Spoils,	158	87	95	A H 2
9	Tauba,	Repentance,	166	113	113	The last
10	Yunus,	Jonah,	184	50	84	79
11	Hud,	Hud,	196	51	75	78
12	Yusuf,	Joseph,	201	52	77	77
13	Rad,	Thunder,	222	95	90	89
14	Ibráhim,	Abraham,	228	71	76	80
15	Hajr,	Hajr,	234	53	57	62
16	Ñahl,	Bee,	240	69	73	88
17	Baní Isráil,	Children of Israel,	253	49	67	87
18	Kahaf,	Cave,	264	68	69	69
19	Maryam,	Mary,	275	43	58	68
20	Twá Há,	T H	283	44	55	75

21	Ambiyá,	Prophets,	293	72	65	86
22	Hajj,	Pilgrimage,	302	103	107	85
23	Muminun,	Believers,	311	73	64	84
24	Nur,	Light,	320	102	105	A H 5
25	Furqán,	Qurán,	329	41	66	74
26	Shurá,	Poets,	336	46	56	61
27	Namal,	Ant,	348	47	68	70
28	Qasas,	Story,	356	48	79	83
29	Ankabut,	Spider,	366	84	81	90
30	Rum,	Greeks,	373	83	74	60
31	Luqmán,	Luqmán,	379	56	82	50
32	Sajda,	Prostration,	383	74	70	44
33	Ahzáb,	Confederates,	386	89	103	uncertain
34	Sabá,	Saba,	395	57	85	49
35	Malaika,	Angels,	401	42	86	66
36	Yá Sín,	Y S,	407	40	60	67
37	Sáffat,	Ranks,	418	55	50	59
38	Swad,	S,	421	37	59	73
39	Zamár,	Troops,	427	58	80	45
40	Mumin,	Believer,	435	59	78	72
41	Fussilat,	Explanation,	444	60	71	53
42	Shori,	Council	450	61	83	71
43	Zukhráf,	Jewels,	456	62	61	76
44	Dukhan,	Smoke,	463	63	53	58
45	Jasiya,	Kneeling,	466	64	72	57
46	Ahqaf,	Anqaf,	469	65	88	64
47	Muhammad,	Muhammad,	474	94	96	uncertain
48	Fatah,	Victory,	478	111	108	A H 6

49	Hujrát,	Chambers,	482	106	112	uncertain
50	Qáf,	Q,	484	33	54	56
51	Záriát,	Breath of Winds,	488	66	43	63
52	Tur,	Mountain,	491	75	44	55
53	Najam,	Star,	494	22	46	43
54	Qamar,	Moon,	497	36	49	48
55	Rahmán,	Merciful,	500	96	48	40
56	Wáqia,	Inevitable,	504	45	45	41
57	Hadid,	Iron,	508	93	99	uncertain
58	Mujádila,	Disputer,	512	105	106	uncertain
59	Hashar,	Assembly,	515	101	102	A H 4
60	Mumtahiná,	Proof,	518	90	110	A H 7
61	Saf,	Array,	521	110	98	uncertain
62	Juma,	Assembly,	523	108	94	uncertain
63	Munafiqun,	Hypocrites,	524	104	104	A H 65
64	Tagábun,	Deceit,	526	109	93	82
65	Talaq,	Divorce,	528	108	101	uncertain
66	Tahrim,	Prohibition,	530	107	109	A H 7 to 8
67	Mulk,	Kingdom,	532	76	63	42
68	Qalam,	Pen,	534	2	17	52
69	Háqa,	Inevitable Day	537	77	42	51
70	Maarij,	Steps,	540	78	47	37
71	Nuh,	Noah,	542	70	51	54
72	Jinn,	Genii,	544	39	62	65
73	Muzzammil,	Wrapped up,	546	3	3	46
74	Muddassir,	Mantle,	548	4	2	21
75	Qiyamat,	Resurrection,	550	30	40	36
76	Dahr,	Man,	552	97	52	35

77	Mursalát,	Messengers,	554	32	36	34
78	Nabá,	News,	556	79	37	33
79	Náziát,	Ministers of Vengeance	558	80	35	47
80	Abas,	He frowned,	560	23	24	26
81	Takwír,	Folding up,	561	6	32	27
82	Infitár,	Cleaving asunder,	562	81	31	11
83	Tatfíf,	Short Measure	563	85	41	32
84	Inshiqáq,	Rending in sunder,	565	82	33	28
85	Buruj,	Celestial Signs,	566	26	28	31
86	Táriq,	Night Star,	567	35	22	29
87	Ala,	Most High,	568	7	25	23
88	Gáshiya,	Overwhelming,	569	67	38	25
89	Fajr,	Day-break,	570	9	39	14
90	Balad,	City,	572	34	18	15
91	Shams,	Sun,	572	25	23	4
92	Lail,	Night,	573	8	16	12
93	Zuhá,	Sun in his meridian	574	10	4	16
94	Inshiráh,	Expanding,	575	11	5	17
95	Tín,	Fig,	575	27	26	8
96	Alaq,	Congealed blood,	576	1	1	19
97	Qadar,	Night of power	577	24	92	24
98	Baiyana,	Evidence,	577	99	21	uncertain
99	Zilzál,	Earthquake,	578	92	30	8
100	Adiyát,	Swift horses,	578	13	34	2
101	Qária,	Striking,	579	29	29	7
102	Takásur,	Multiplying,	579	15	15	9
103	Asar,	Afternoon,	580	12	27	1

104	Hamza,	Slanderer,	580	81	13	10
105	Fil,	Elephant,	580	18	19	13
106	Qoresh,	Qoreish,	581	28	20	5
107	Máun,	Necessaries,	581	16	14	39
108	Kaugar,	Kausar,	582	14	9	18
109	Káfirun,	Infidels,	582	17	12	38
110	Nasr,	Assistance,	582	101	111	30
111	Lahab,	Lahab,	583	5	11	22
112	Ikhlás,	Unity,	583	21	10	20
113	Falaq,	Day-break,	583	19	6	uncertain
114	Nás,	Men,	584	20	7	uncertain

Sípára	Safha
I	2
II	19
III	37
IV	55
V	73
VI	90
VII	108
VIII	127
IX	144
X	162
XI	179
XII	197
XIII	216
XIV	234
XV	253
XVI	272
XVII	293
XVIII	311
XIX	331
XX	353
XXI	371
XXII	389
XXIII	408
XXIV	431
XXV	449
XXVI	469
XXVII	489
XXVIII	512
XXIX	532
XXX	556

Page	58	*verse*	117	*for*	pher	*read*	phir
"	59	"	125	"	Aelbatta	"	Álbatta
"	69	"	3	"	aurten	"	auraten
"	"	"	4	"	pakrádo	"	pakarádo
"	76	"	44	"	sun	"	suna
"	86	"	113	"	kahe	"	kare
"	96	"	7	"	pher	"	phir
"	97	"	12	"	"	"	"
"	98	"	15	"	"	"	"
"	"	"	19	"	"	"	"
"	112	"	116	"	logo	"	logon
"	116	"	25	"	snmajhte	"	samajhte.
"	130	"	136	"	khyál	"	khiyal
"	152	"	160	"	hian	"	hain
"	168	"	10	"	muslmán	"	musalmán
"	184	"		*for*	Makki hai, 109 áyat ki hai,	*read*	Makke men názil húá 109 ayat ki hai
"	207	"	102	"	ne	"	na
"	208	"	109	"	hai	"	hain
"	210	"	210	"	201	"	210
"	211	"	13	"	3	"	13
"	214	"	35	"	nishnion	"	nisháníon
"	221	"	104	"	nck	"	neg
"	238	"	17	"	kharte	"	karte
"	46	"	65	"	sawáie	"	sanware
"	249	"	94	"	parakhta	"	parakta
"	259	"	61	"	hapq	"	haqq
"	"	"	64	"	dil	"	dhil
"	260	"	75	"	wuhi	"	wahi
"	261	"	83	"	nikal	"	nikal
"	262	"	99	"	lagegi	"	lagenge
"	264	"	110	"	khase	"	khasse
"	"	"	2	"	nek	"	neg
"	269	"	47	"	rakkhá	"	rakhá
"	290	"	97	"	thákar	"	thakur
"	293	"	2	"	pahuchí	"	pahunchi
"	299	"	78	"	bakarián	"	bakrian
	302	"	105	"	ákhir	"	akhir
"	311	"	1	"	nikál	"	nikále
"	339	"	52	"	nikal	"	nikal
"	371	"	43	"	banave	"	banawe
"	"	"	45	"	utará		utra
"	378	"	53	"	(3 *R*)	"	(5 *R*)
"	392	"	48	"	hahin	"	nahin
"	398	"	17	"	behja	"	bheja
"	404	"	29	"	sanwregá	"	sanwaregá.
"	421	"	4	"	badal	"	badle
"	"	"	6	"	din	"	din
"	441	"	58	"	hai	"	hain
"	455	"	47	"	rijhtá	"	rijhte.
"	"	"	50	"	hadd	"	haqq
"	461	"	16	"	Eirám	"	Firaun
"	480	"	18	"	un jo ke	"	un ke jo
"	500	"	14	"	ján	"	jinn
"	"	"	*Paging*		100	"	500
"	502	"	41	"	pahcháne	"	pahchánne
"	518	"	"	"	*Maame*	"	*Madine*
"	519	"	4	"	Rahb	"	Rabb

QURAN.

SURA I FATIHA

Makke meṉ ndzıl huı, ıs meṉ 7 dyat haıṉ

BISMI L-LÁHI-R-RAHMÁNI R-RAHÍM

1 SAB taríf Alláh ko haı, jo Sáhıb sáre jahán ká,
2 Bahut mıhrbán, niháyat rahm wálá,
3 Málık ınsáf ke dın ká!
4 Tujh hí ko ham bandagí kareṉ, aur tujh hí se madad cháheṉ
5 Chalá ham ko ráh sídhí,
6 Ráh un kí jın par tu ne fazl kıyá,
7 Na jın par gussa huá, aur na bahakne wálé

SURA I BAQR

Madîne meṉ nâzil hui, 286 âyat kî haı

BISMI-L-LÁHI R-RAHMÁ NI R RAHIM

1 A L M
2 Is kıtáb meṉ kuchh shakk nahíṉ, ráh batátí haı darwáloṉ ko
3 Jo yaqín karte haıṉ bın dekhá, aur durust karte haıṉ namáz, aur hamárá dıyá kuchh kharch karte haıṉ
4 Aur jo yaqın karte haıṉ, jo kuchh utrá tujh par, aur jo kuchh utrá tujh se pahle, aur ákhırat ko we yaqín jánte haıṉ
5 Unhoṉ ne pái haı ráh apne Rabb kı, aur wuhı murád ko pahunche
6 We jo munkır hue, barábar haı, un ko tu daráwe, yá na daráwe, we na mánenge
7 Muhar kar dí Alláh ne un ke dıl par, aur un ke kán par, aur un kı ánkhoṉ par haı parda, aur un ke lıye barí már haı
(2 *R*) 8 Aur ek log we haıṉ, jo kahte haıṉ, ham yaqín láe Alláh par, aur pıchhle dın par, aur un ko yaqın nahıṉ
9 Dagábází karte haıṉ Alláh se, aur ımánwáloṉ se, aur kısí ko dagá nahıṉ dete magar áp ko, aur nahíṉ bujhte
10 Un ke dıl meṉ ázár haı, phır zıyáda dıyá Alláh ne un ko ázár, aur un ko dukh kí már haı, ıs par kı jhúth kahte the
11 Aur jab kahıye un ko, Fasád na dálo mulk meṉ, kaheṉ, Hamárá kám to saṉwár haı
12 Sun rakho, wuhí haıṉ bıgáṛnewále, par nahíṉ samajhte

13 Aur jab kahıye un ko, Ímán meṉ áo, jıs tarah áe sab log, kaheṉ, kyá ham us tarah Musalmán hoṉ jaıse Musalmán húe haıṉ bewaquf? suntá haı wuhí haıṉ bewaquf, par nahíṉ jánte

14 Aur jab muláqát kareṉ Musalmánoṉ se kaheṉ, Ham Musalmán húe, aur jab akele jáweṉ apne shaitánoṉ pás, kaheṉ, Ham sáth haıṉ tumháre, ham to hansí karte haıṉ

15 Alláh hansí kartá haı un se, aur barhátá haı un ko un kí sharárat meṉ bahake húe

16 Wuhí haıṉ, jınhoṉ ne kharíd kí ráh ke badle gumráhí, so nafa na lái un ko saudágarí, aur na pái ráh

17 Un kı mısál jaıse ek shakhs ne sulgáí ág, phır jab roshan kıyá us ke gırd ko le gayá Alláh un kı roshní, aur chhorá un ko andheroṉ meṉ nazar nahíṉ átá

18 Bahre haıṉ, gunge, andhe, so we nahíṉ phırne ke

19 Yá jaısá meṉh partá ásmán se us meṉ haıṉ andherá, aur garj, aur bıjlí, dálte haıṉ unglíáṉ apne kánoṉ meṉ máre karak ke dar se maut ke, aur Alláh gher rahá haı munkıroṉ ko

20 Qaríb haı bıjlí kı uchakle un kí ánkheṉ, jıs bár chamaktí haı un par chalte haıṉ us meṉ, aur jab andherá pará khare rahe aur agar cháhe Alláh lejáwe un ke kán aur ánkheṉ, beshakk Alláh har chíz par qádır haı

(3 *R.*) 21 Logo, bandagí karo apne Rabb kí, jıs ne banáyá tum ko aur tum se aglon ko, sháyad tum parhezgárí karo

22 Jıs ne baná dıyá tum ko zamın bıchhauná aur ásmán ımárat, aur utárá ásmán se pání, phır nikále us se mewe kháná tumhárá, so na

thahráo Alláh ke barábar koí, aur tum jánte ho

23 Aur agar tum shakk meṉ ho us kalám se, jo utárá ham ne apne bande par, to láo ek surat is qism kí, aur buláo jin ko házir karte ho Alláh ke siwáe, agar tum sachche ho

24 Phir agar na karo, aur albatta na kar sakoge, to bacho ág se, jis kí chhiptiáṉ haiṉ ádmi aur patthar, taiyár hai munkiroṉ ke wáste

25 Aur khushí sunáo un ko, jo yaqín láe aur kám nek kiye, ki un ko haiṉ bág, bahtíṉ níche un ke naddiáṉ, jis bár mile un ko waháṉ koi mewa kháne ko, kaheṉ yih wuhí hai jo milá thá ham ko áge, aur un pás wuh áwegá ek tarah ká, un ko haiṉ waháṉ aurateṉ suthri, aur un ko waháṉ hamesha rahná

26 Alláh kuchh sharmátá nahíṉ ki bayán kare koí misál ek machhar kí, yá us se upar, phir jo yaqín rakhte haiṉ, so jánte haiṉ, ki wuh thík hai un ke Rabb ká kahá, aur jo munkir haiṉ, so kahte haiṉ Kyá garaz thí Alláh ko is misál se ? gumráh kartá hai us se bahutere, aur ráh par látá hai us se bahutere, aur gumráh kartá hai unhíṉ ko jo be hukm haiṉ

27 Jo torte haiṉ qarár Alláh ká mazbut kiye píchhe, aur torte haiṉ jo chíz Alláh ne farmái jorní, aur fasád karte haiṉ mulk meṉ, unhíṉ ko áyá nuqsán

28 Tum kis tarah munkir ho Alláh se, aur the tum murde ? phir us ne jiláyá tum ko, mártá hai, phir jiláwegá, phir usí pás ulte jáoge

29 Wuhí hai jis ne baná diyá tumháre wáste jo kuchh zamín meṉ hai sab, phir charh gayá ásmán ko, to thík kiyá un ko sát ásmán, aur wuh har chíz se wáqif hai

(4 *R*) 30 Aur jab kahá tere Rabb ne Firishton ko, Mujh ko banáná hai zamin men ek náib, bole, kyá tu rakhegá us men jo shakhs fasád kare wahán, aur khún kare? aur ham parhte hain, teri khubián, aur yád karte hain terí pák zát ko, kahá, Mujh ko malum hai, jo tum nahín jánte

31 Aur sikháe Ádam ko nám sáre, phir wuh dikháe Firishton ko, kahá, Batáo mujh ko in ke nám, agar tum ho sachche

32 Bole Tu sab se nirálá hai, ham ko malum nahín, magar jitná tu ne sikháyá, tu hi hai asal dáná pukhta kár

33 Kahá, Ai Ádam, batá de un ko nám un ke, phir jab us ne batá diye un ke nám, kahá, Main ne na kahá thá tum ko, mujh ko malum hain parde ásmán o zamin ke, aur malum hai jo tum záhir karo, aur jo chhipáte ho?

34 Aur jab kahá ham ne Fir'shton ko, sijda karo Ádam ko, to sijda kar pare, magar Iblis ne qabul na rakhá, aur takabbur kiyá, aur wuh thá munkiron men ká

35 Aur kahá ham ne ai Ádam bas tu aur terí aurat Jannat men, aur kháo us men mahzuz hokar jis jagah cháho, aur nazdik na jáo us darakht ke phir tum be insáf hoge Phir dagáyá un ko Shaitán ne us se phir nikálá un ko wahán se jis árám men the, aur kahá ham ne, Tum sab utro, tum ek dusre ke dushman ho, aur tum ko zamín men thaharná hai, aur kám chaláná ek waqt tak

36 Phir sikh lín Ádam ne apne Rabb se kaí báten, phir mutawajjih huá us par, barhaqq wuhí hai muáf karnewálá, mihrbán

37 Ham ne kahá, Tum utro yahán se sáre,

phir kabhí pahunche tum ko merí taraf se ráh kí khabar, to jo koí chalá mere batáe par na dar hogá un ko aur na gam

38 Aur jo munkir hue aur jhúthláeṉ hámárí nisháníáṉ, we haiṉ dozakh ke log, we usi meṉ rah pare

(5 *R*) 39 Ai Baní Isráíl, yád karo merá ihsán, jo maiṉ ne kiyá tum par, aur purá karo qarár merá, to maiṉ purá karuṉ qarár tumhárá, aur merá hi dar rakho

40 Aur máno jo kuchh maiṉ ne utárá, sach batátá tumháre páswálí ko, aur mat ho tum pahle munkir us ke, aur na lo merí áyatoṉ par mol thorá, aur mujhi se bachte raho

41 Aur mat miláo sahih meṉ galat, anr yih ki chhipáo sach ko ján kar

42 Aur kharí karo namáz, aur diyá karo zakát aur jhuko sáth jhuknewáloṉ ke

43 Kyá hukm karte ho logoṉ ko nek kám ká, aur bhúlte ho áp ko? aur tum parhte ho kitáb, phir kyá nahíṉ bujhte?

44 Aur quwat pakaro mihnat sahárne se aur namáz se, aur albatta wuh bhárí hai, magar unhíṉ par jin ke dil pighle haiṉ,

45 Jin ko khiyál hai ki un ko milná hai apne Rabb se, aur un ko usi taraf ulte jáná

RUBA (6 *R*) 46 Ai Baní Isráíl, yád karo ihsán merá, jo maiṉ ne tum par kiyá, aur wuh, jo maiṉ ne tum ko bará kiyá jahán ke logoṉ par

47 Aur bacho us din se, ki kám na áwe koi shakhs kisi ke ek zará, aur qabul na ho us ki taraf se sifárish, aur na leṉ us ke badle meṉ kuchh, aur na un ko madad pahunche

48 Aur jab chhoráyá ham ne tum ko Firaun ke logoṉ se, dete tum ko barí taklíf, zabih karte tumháre beṭe, aur jíti rakhte tumhárí

auraten, aur us men madad húí tumháre Rabb kí barí

49 Aur jab ham ne chírá tumháre paithne ke sáth daryá, phir bachá diyá tum ko aur dubáyá Firaun ke logon ko, aur tum dekhte the

50 Aur jab wada kiyá ham ne Musá se chálís rát ká phir tum ne baná liyá bachhrá, us ke píchhe, aur tum beinsáf ho

51 Phir muaf kiyá ham ne tum ko is par bhí, sháyad ihsán máno

52 Aur jab dí ham ne Musá ko kitáb aur chakautí sháyad ráh páo

53 Aur jab kahá Músá ne apni qaum ko, Ai qaum, tum ne tum ne nuqsán kiyá apná, yih bachhrá baná lekar, ab tauba karo apne Paidákarnewále kí taraf, aur már dálo apní apní ján, yih bihtar hai tum ko apne Khálíq pás, phir mutawajjih húá tum par, barhaqq wuhí hai muaf karnewálá, mihrbán

54 Aur jab tum ne kahá, Ai Músá, ham yaqín na karenge terá jab tak na dekhen Alláh ko sámhne, phir liyá tum ko bijlí ne, aur tum dekhte the

55 Phir uthá khará kiyá ham ne tum ko mar gaye pichhe, sháyad tum ihsán máno

56 Aur sáyá kiyá ham ne tum par abr ká, aur utárá tum par mann aur salwá, kháo suthrí chízen, jo dí ham ne tum ko, aur hamárá kuchh nuqsán na kiyá, par apná nuqsán karte rahe

57 Aur jab kahá ham ne, Dákhil ho is shahr men, aur kháte phiro, us men jahán cháho mahzúz hokar, aur dákhil ho darwáze men sijda kar kar, aur kaho, gunáh utre, to

bakhshen ham tum ko tumhárí taqsíren, aur zıyáda bhí denge nekí wálon ko

58 Phır badal lí be-ınsáfon ne aur bát sıwáe us ke jo kah dí thí us ko, phır utárá ham ne be-ınsáfon par azáb ásmán se un kí be hukmí par

(7 *R*) 59 Aur jab pání mángá Musá ne apní qaum ke wáste, to kahá ham ne, Már apní asá se patthar ko, phır bah nıkle us se bárah chashme, pahchán lıyá har qaum ne apná ghát, kháo aur pío rozı Alláh kí, aur na phıro mulk men fasád macháte

60 Aur jab kahá tum ne, Aı Musá, ham na thahrenge ek kháne par, so pukár hamáre wáste apne Rabb ko, kı nıkál de ham ko jo ugtá hai zamín se, zamín ká ság aur kakrí aur gehun, aur masur aur pıyáz, bolá, Kyá tum cháhte ho ek chíz, jo adná hai badle men ek chíz ke jo bihtar hai? utro kısi shahr men, to tum ko mile jo mángte ho aur dálí gaí un par zıllat aur muhtájı, aur kamá láye gussa Alláh ká, ıs par kı we the na mánte hukm Alláh ke, aur khun karte Nabíon ká náhaqq yih ıs se kı be-hukm the aur hadd par na rahte the

(8 *R*) 61 Yun hai kı jo log Musalmán hue, aur jo log Yahud hue, aur Nasárá aur Sábaín, jo koı yaqín láyá Alláh par, aur pichhle dın par, aur kám kıyá nek, to un ko hai un kí mazdurı apne Rabb ke pás, aur na un ko dar hai, aur na we gam kháwen

62 Aur jab lıyá ham ne ıqrár tum se, aur únchá kıyá tum par pahár, pakro jo ham ne dıyá tum ko zor se, aur yád karte raho jo us men hai, sháyad tum ko dar ho

63 Phır tum phır gaye us ke bad, so agar

na hotá fazl Alláh ká tum par, aur us kí mihr, to tum kharáb hote

64 Aur ján chuke ho, to jinhon ne tum men se ziyádatí kí hafte ke din men, to ham ne kahá, ki Ho jáo bandar phitkáre

65 Phir ham ne wuh dahshat rakhí us shahr ke rúbarú-wálon ko, aur píchhe-wálon ko, aur nasíhat rakhi darwálon ko

66 Aur jab kahá Musá ne apní qaum ko, Alláh farmátá hai tum ko zabh karo ek gáe, bole Kyá tu ham ko pakartá hai thatthe men ? Kahá, Panáh Alláh kí ki main hun nádánon men

67 Bole, Pukár hamáre wáste apne Rabb ko, ki bayán kar de ham ko wuh kaisí hai ? Kahá, Wuh farmátá hai ki wuh ek gáe hai na burhí na bin biyái, miyána hai un ke bích, ab karo jo tum ko hukm hai

68 Bole, Pukár hamáre wáste apne Rabb ko, bayán kar de ham ko kaisá hai rang us ká ? Kahá, Wuh farmátá hai, wuh ek gáe hai zard dahdahá rang us ká, khush átí dekhnewálon ko

69 Bole, Pukár hamáre wáste apne Rabb ko, bayán kar de ham ko, kis qism men hai wuh gáeon men ? Shubha pará hai ham ko, aur ham Alláh ne cháhá to ráh pá lenge

70 Kahá, Wuh farmátá hai, wuh ek gáe hai, mihnat-wálí nahin, jo báhtí ho zamín ko, yá páni deti ho khet ko, badan se purí hai, dág kuchh nahín us men Bole, Ab láyá tu thík bát, phir us ko zabh kiyá, aur lagte na the ki karenge

(*R* 9) 71 Aur jab tum ne már dálá thá ek shakhs, phir lage ek dúsre par dharne aur Alláh ko nikálná jo tum chhipáte ho

72 Phir ham ne kahá, Máro us murde ko, us gáe ká ek ṭukrá isí tarah jiláwegá Alláh murde aur dikhátá hai tum ko apne namúne, sháyad tum bújho

73 Phir tumháre dil sakht ho gaye is sab ke bad, so we haiṉ, jaise patthar yá un se bhí sakht, aur pattharoṉ meṉ to we bhi haiṉ, jin se phuttí haiṉ nahreṉ, aur un meṉ to we bhí haiṉ, jo phatte haiṉ, aur nikaltá hai un se pání, aur un meṉ to we bhí haiṉ jo girparte haiṉ Alláh ke dar se, aur Alláh bekhabar nahíṉ tumháre kám se

74 Ab kyá tum Musalmán tawaqqa rakhte ho ki we máneṉ tumhárí bát? Aur ek log the un meṉ ki sunte the kalám Alláh ká, phir us ko badal dálte bújh lekar, aur un ko malum hai

75 Aur jab milte haiṉ Musalmánoṉ se, kahte haiṉ, Ham Musalmán húe, aur jab akele hote haiṉ, ek dúsre pás kahte haiṉ Tum kyuṉ kah dete ho un se jo kholá hai? Alláh ne tum par ki jhuthláweṉ tum ko usí se, tumháre Rabb ke ágе kyá tum ko aql nahíṉ?

76 Kyá itná bhí nahíṉ jánte ki Alláh ko maḷúm hai jo chhipáte haiṉ, aur jo kholte haiṉ?

NISF 77 Aur ek un meṉ anparh haiṉ, nahíṉ ḳhabar rakhte kitáb kí, magar bándh lí apní árzúeṉ, aur un pás nahíṉ, magar apne khiyál

78 So kharábí hai un kí jo likhte haiṉ kitáb apne háth se, phir kahte haiṉ, Yih Alláh ke pás se hai, ki mol leweṉ us par mol thoṛá, so ḳharábí hai un ko apne háth ke likhe se, aur ḳharábí hai un ko apní kamáí se

79 Aur kahte haiṉ, Ham ko ág na lagegí, magar kaí din gintí ke, tú kah, Kyá le chuke

ho Alláh ke yahán se qarár, to albatta khiláf na karegá Alláh apná qarár, yá jorte ho Alláh par jo malúm nahín rakhte

80 Kyún nahín jis ne kamáyá gunáh, aur gher liyá us ko us ke gunáh ne, so wuhí hain log dozakh ke, we usí men rah pare

81 Aur jo yaqín láye, aur amal nek kiye, we log hain Jannat ke, we usí men rah pare

(10 *R*) 82 Aur jab ham ne liyá iqrár Baní Isráil ká, bandagí na kariyo magar Alláh kí, aur má báp se sulúk nek, aur qarábatwále se, aur yatímon se, aur muhtájon se, aur kahiyo logon ko bhalí bát, aur kharí rakhiyo namáz, aur dete rahiyo zakát, phir tum phir gaye, magar thore tum men, aur tum ko dhyán nahín

83 Aur jab liyá ham ne qarár tumhárá ki na karoge khún ápas men, aur na nikál doge apnon ko apne watan se, phir tum ne iqrár kiyá, aur tum jánte ho

84 Phir tum waise hí khún karte ho ápas men, aur nikál dete ho apne ek firqe ko un ke watan se, charhái karte ho un par gunáh se, aur zulm se, aur agar wuhí áwen tum pás kisí ke qaid men pare, to un kí chhurái dete ho, aur wuh bhí harám hai tum par un ká nikál dená, phir kyá mánte ho, thorí kitáb aur munkir hote ho thorí se, phir kuchh sazá nahín us kí, jo koí tum men yih kám kartá hai, magar ruswái dunyá kí zindagí men, aur qiyámat ke din pahunchále jáwen sakht se sakht azáb men, aur Alláh bekhabar nahín tumháre kám se

85 Wuhí hain, jinhon ne kharíd kí zindagí dunyá kí ákhirat dekar, so na halká hogá un par azáb, aur na un ko madad pahunchegí

(*R* 11) 86 Aur ham ne dí haı Musá ko kıtáb, aur paı dar paı bheje us ke píchhe Rasul, aur dıye Isá Maryam ke bete ko mujaze saríh, aur quwat dí us ko Ruh Pák se Phır bhalá jab tum pás láyá koı Rasul, jo na cháhá tumháre jí ne, tum takabbur karne lage, phır ek jamáat ko jhuthláyá, aur ek jamáat ko már dálte

87 Aur kahte hain, Hamáre dıl par gıláf haı, yunhín lanat kı haı Alláh ne un ke ınkár se, so kam yaqín láte hain

88 Aur jab un ko pahunchí kıtáb Alláh kí taraf se, sachchá batátı un ke pás wálı ko, aur pahle se fath mángte the káfiron par, phır jab pahunchá un ko jo pahchán rakhá thá, us se munkır hue, so lanat haı Alláh kí munkıron par

89 Bare mol kharíd kıyá apní ján ko, kı munkır hue Alláh ke utáre kalám se, ıs zidd par, kı utáre Alláh apne fazl se jıs par cháhe apne bandon men se, so kamá láye gusse par gussa, aur munkıron ko azáb haı zıllat

90 Aur jab kahıye, Máno Alláh ká utárá, kahen, Ham mánte hain, jo utárá ham par, aur we nahín mánte jo píchhe áyá us se aur wuh asl tahqíq haı, sach batátá un pás wálı ko, kah, Phir kyun márte rahe ho Nabí Alláh ke pahle se, agar tum ímán rakhte the ?

91 Aur á chuká tum pás Músá saríh mujaze lekar, phır tum ne baná lıyá bachhrá us ke píchhe, aur tum zálım ho

92 Aur jab ham ne lıyá qarár tumhárá aur únchá kıyá tum par pahár, pakṛo jo ham ne tum ko diyá zor se, aur Suno, Bole, Suná ham ne, aur na máná aur rach rahá un ke

meṉ wuh bachhrá máre kufr ke, tu kah, Burá kuchh sikhátá hai tum ko ímán tumhárá, agar tum ímánwále ho

93 Tu kah, Agar tum ko milná hai ghar ákhirat Alláh ke yahán alag siwáe aur logoṉ ke, to tum marne kí árzú karo, agar sach kahte ho

94 Aur yih árzu kabhí na karenge jis wáste ágepahunch chuke haiṉ háth un ke, aur Alláh khub jántá hai gunahgároṉ ko

95 Aur tu dekhe, un ko sab logoṉ se ziyáda haris jíne ke, aur sharík pakarnewáloṉ se bhí ek ek cháhtá hai, ki umr páwe hazár baras, aur kuchh us ko sarká na degá azáb se itná jiná, aur Alláh dekhtá hai jo karte haiṉ

(12 *R*) 96 Tu kah, Jo koí hogá dushman Jibráil ká, so us ne to utárá hai yih kalám tere dil par Alláh ke hukm se; sach batátá us kalám ko jo ágе hai, aur ráh dikhátá, aur khushi sunátá imán wáloṉ ko

97 Jo koí hogá dushman Alláh ká, aur uske Firishtoṉ ká, aur Rasuloṉ ká aur Jibráil Mikáil ká, to Alláh dushman hai un káfiroṉ ká

98 Aur ham ne utárín teri taraf áyateṉ wázih, aur munkir na honge un se magar wuhí, jo be hukm haiṉ

99 Kyá aur jis bár bándhenge ek qarár phenk denge us ko ek jamáat un meṉ se, balki aksar we yaqín nahíṉ rakhte

100 Aur jab pahunchá un ko Rasul Alláh kí taraf se sach batátá un pás-wálí ko, phenkdí ek jamáat ne kitáb pánewáloṉ meṉ kitáb Alláh kí apní pith ke pichhe, goyá un ko khabar nahíṉ

101 Aur pichhe lage hain us ilm ke, jo parhte the Shaitán, Saltanat men Sulemán kí, aur Kufar nahín kiyá Sulemán ne, lekin Shaitánon ne kufar kiyá logon ko sikháte sihr us ilm ke, aur jo utrá do Firishton par Bábul men, Hárut aur Márút par, aur we na sikháte kisí ko jab tak na kahte, ki ham to hain ázmáne ko, so tú mat káfir ho, phir un se síkhte jis chíz se judái dálte hain mard men aur us kí aurat men, aur wuh us se bigár nahín sakte kisí ká bagair izn Alláh ke, aur síkhte hain, jis se un ko nuqsán hai, aur nafa nahín, aur ján chuke hain, ki jo koí us ká kharidár ho, us ko ákhirat men kuchh hissa nahín, aur bahut burí chiz hai, jis par bechá apni jánon ko, agar un ko samajh hotí

102 Aur agar we yaqín láte aur parhez rakhte, to badlá thá Alláh ke yahán se bih tar, agar un ko samajh hotí

(13 *R*) 103 Ai ímánwálo, tum na kaho *Ráiná*, aur kaho *Unzurná* aur sunte raho, aur munkiron ko dukh ki már hai

104 Dil nahín cháhtá un logon ká, jo munkir hain kitáb-wálon men, aur na shirk-wálon men, yih ki utre tum par kuchh nek bát tumháre Rabb se, aur Alláh khass kartá hai apní mihr se jis ko cháhe, aur Alláh bará fazl rakhtá hai

105 Jo mauqúf karte hain ham koí áyat, yá bhulá dete hain, to pahuncháte hain us se bihtar yá us ke barábar, kyá tujh ko malúm nahín, ki Alláh har chíz par qádir hai ?

106 Kyá tujh ko malúm nahín, ki Alláh hí ko saltanat hai ásmán o zamín kí, aur

tumhára wáste nahíṉ Alláh ke siwáe koí himáyatí, aur madad-wálá ?

107 Kyá tum Musalmán bhí cháhte ho, ki sawál shurú karo apne Rasúl se, jaise sawál ho chuke haiṉ Musá se pahle, aur jo koí lewe inkár yaqín ke badle, wuh bhúlá sídhí ráh se

108 Dil cháhtá hai bahut kitáb-wáloṉ ká kisí tarah tum ko phir kar Musalmán hone ke píchhe káfir kar deṉ, hasd kar kar apne andar se bad us ke ki khul chuká un par haqq, so tum darguzaro aur khiyál meṉ na láo, jab tak bheje Alláh apná hukm : Alláh har chíz par qádir hai

SULS 109 Aur kharí rakho namáz aur dete raho zakát, aur jo áge bhejoge apne wáste bhaláí wuh páoge Alláh ke pás Alláh tumhára kám dekhtá hai

110 Aur kahte haiṉ, hargiz na jáweṉ jannat meṉ, magar jo honge Yahúd, yá Nasárá yih árzueṉ bándh lí haiṉ unhoṉ ne, kah, Láo sanad apní, agar tum sachche ho

111 Kyúṉ nahíṉ jis ne tábi kiyá munh apná Alláh ki or, aur wuh nekí par hai, usi ko mazdúrí us ki apne Rabb ke pás, aur na dar hai un par, aur na un ko gam

(R 14) 112 Aur Yahud ne kahá, Nahiṉ Nasárá kuchh ráh par, aur kahá Nasárá ne, Nahíṉ Yahud kuchh ráh par, aur we sab parhte haiṉ kitáb, isí tarah kahí un logoṉ ne jin pás ilm nahíṉ unhíṉ kí sí bát, ab Alláh hukm karegá un meṉ din qiyámat ke jis bát meṉ jhagarte the.

113 Aur us se zálim kaun jis ne mana kiyá Alláh kí masjidoṉ meṉ, ki parhiye wahán nám us ká, aur daurá un ke ujáṛne ko, aisoṉ

ko nahín pahunchtá, ki baithen un men, magar darte hue

114 Un ko dunyá men zillat hai, aur un ko ákhirat men barí már hai

115 Aur Alláh kí hai mashriq aur magrib, so jis taraf tum munh karo wahán hí mutawajjih hai Alláh, barhaqq Alláh gunjáishwálá hai, khabardár

116 Aur kahte hain, Alláh rakhtá hai aulád, wuh sab se nirálá, balki us ká mál hai jo kuchh hai ásmán o zamin men, sab us ke áge adab se hain

117 Bináníkálnewálá ásman o zamín ká, aur jab hukm kartá hai ek kám ko to yih hí kahtá hai us ko, ki "*Ho*" wuh hotá hai

118 Aur kahne lage jin ko ilm nahin, Kyun nahín bát kartá ham se Alláh? Yá ham ko áwe koí áyat? Isi tarah kah chuke hain un se agle inhín kí sí bát, ek se hain dil bhí un ke Ham ne bayán kar dín nishánián un logon ko jin ko yaqin hai

119 Ham ne tujh ko bhejá thik bát lekar khushi aur dar sunáne ko, aur tujh se púchh nahin dozakh wálon ki

120 Aur hargiz rází na honge tujh se Yahud, aur na Nasárá, jab tak tábi na ho tú un ke dín ká, tú kah, Jo ráh Alláh dikháwe wuhí ráh hai, aur kabhi tú chalá un kí pasand par bad us ilm ke jo tujh ko pahunchá, to terá koí nahín Alláh ke háth se himáyat karnewálá, aur na madadgár

121 Jin ko ham ne dí hai kitáb, we us ko parhte hain jo haqq hai parhne ká, we us par yaqín láte hain, aur jo munkir hogá us se so unhín ko nuqsán hai

(15 *R*) 122 Aí Baní-Isráil, yád karo ihsán

merá, jo maiṉ ne tum par kiyá, aur wuh, ki bará kiyá tum ko sáre jahán par

123 Aur bacho us din se, ki na kám áwe koi shakhs kisí shakhs ke zara, aur na qabúl ho us kí taraf se badlá, aur na kám áwe us ko sifárish, aur na un ko madad pahunche

124 Aur jab ázmáyá Ibráhím ko us ke Rabb ne, kaí báton meṉ, phir us ne we púrí kíṉ, farmáyá, Maiṉ karúngá tujh ko sab logoṉ ká peshwá, bolá, aur merí aulád meṉ bhi ? Kahá, Nahíṉ pahunchtá merá qarár beinsáfoṉ ko

125 Aur jab thahráyá ham ne yih ghar kaba ijtimá kí jagah logoṉ ke aur panáh, aur kar rakho jahán khaiá huá Ibráhím namáz kí jagah, aur kah diyá ham ne Ibráhím aur Ismáil ko, ki pák rakho ghar merá wáste tawáfwáloṉ ke, aur itikáfwáloṉ ke, aur ruku aur sijdawáloṉ ke

126 Aur jab kahá Ibráhím ne, Ai Rabb, kar is ko shahr aman ká, aur rozí de us ke logoṉ ko mewe, jo koí un meṉ yaqín láwe Alláh par, aur pichhle din par, farmáyá, Aur jo koí munkir hai, us ko bhí fáida dungá thore dinoṉ, phir us ko qaid kar buláungá dozakh ke azáb meṉ, aur buri jagah pahunch hai

127 Aur jab uthúne lagá Ibráhím bunyádeṉ us ghar kí, aur Ismáil, Ai Rabb, qabul kar ham se tu hí hai asl suntá jántá.

128 Ai Rabb hamáre, aur kar ham ko hukmbardár apná, aur hamári aulád meṉ bhí ek ummat hukmbardár apní, aur jatá ham ko dastur hajj karne ke, aur ham ko muáf kar, tu hí hai asl muáf karnewálá, mihrbán

129 Ai Rabb hamáre, aur uthá un meṉ ek Rasul unhíṉ meṉ ká parhe un par terí

áyaten, aur sikháwe un ko kitáb, aur pakki báten, aur un ko sanwáre, tu hi hai zabardast hukmwálá

(16 *R*) 130 Aur kaun pasand na rakhe dín Ibrahim ká, magar jo bewaquf hai apne ji se ? Aur ham ne us ko khass kiyá dunyá men, aur wuh ákhirat men nek hai

131 Jab us ko kahá us ke Rabb ne, Hukmbardár ho, bolá, Main hukm men áyá jahán ke Sáhib ke

132 Aur yih wasiyat kar gayá Ibráhim apne beton ko, aur Yaqub Ai beto, Alláh ne chun kar diyá hai tum ko din, phir na mariyo magar Musalmání par

133 Kyá tum házir the jis waqt pahunchi Yaqub ko maut ? Jab kahá apne beton ko, Tum kyá pujoge bad mere ? Bole, Ham bandagi karenge tere Rabb, aur tere bápdadon ke Rabb ko, Ibráhím, aur Ismáil aur Isháq wuhí ek Rabb, aur ham usí ke hukm par hain

134 Wuh ek jamaat thi, guzar gai, un ká hai jo kamá gae, aur tumhárá hai jo tum kamáo, aur tum se puchh nahin un ke kám kí

135 Aur kahte hain, Ho jáo Yahud, yá Nasárá, to ráh par áo, tu kah, Nahín, balki ham ne pakrí ráh Ibráhím kí, jo ek taraf ká thá aur na thá sharikwálon men

136 Tum kaho, Ham ne yaqin kiyá Alláh par aur jo utrá ham par, aur jo utrá Ibráhim, aur Ismáil, aur Isháq, aur Yaqub, aur us ki aulád par, aur jo milá Musá ko, aur Isá ko, jo milá sab nabíon ko, apne Rabb se Ham faraq nahín karte ek men un sab se, aur ham usí ke hukm par hain

137 Phir agar we bhí yaqin láwen, jis tarah

par tum yaqín láe, to ráh páwen, aur agar phir jáwen, to ab wuhí hain zidd par, so ab kifáyat hai terí taraf se un ko Alláh, aur wuhi hai suntá, jántá

138 Rang Alláh ká, aur kis ká rang hai Alláh se bihtar? Aur ham usi kí bandagí par hain

139 Kah, Ab tum jhagarte ho ham se Alláh men, aur wuhi hai Rabb, hamárá aur Rabb tumhárá, aur ham ko amal hamáre, aur tum ko amal tumháre, aur ham usi ke hain nire

140 Kyá tum kahte ho, ki Ibráhím, aur Ismáil, aur Ishíq, aur Yaqub, aur us kí aulád, Yahud the, yá Nasárá? Kah, Tum bare khabardár, yá Alláh? Aur us se zálim kaun jis ne chhipái gawáhi jo thí us pás Alláh ki? Aur Alláh bekhabar nahin tumháre kam se

141 Wuh ek jamáat thi, guzar gai, un ká huá, jo kamá gae, aur tumhará hai jo tum kamáo, aur tum se puchh nahin un ke kám ki

DUSRA SIPARA (17 *R*) 142 Ab kahenge bewaquf log, Káhe par phir gae Musalmán apne qible se, jis par the? Tu kah, Allah kí hai mashriq, aur magrib, chaláwe jis ko cháhe sidhi ráh

143 Aur isi tarah kiyá ham ne tum ko ummat mutadil, ki ho batánewále logon par aur Rasul ho tum par batánewálá

144 Aur wuh qibla jo ham ne thahráyá, jis par tu thá nahín, magar isi wáste ki malum karen, kaun tábi hai Rasul ká, aur kaun phir jáwegá ulte pánw? Aur yih bát bhári hui, magar un par jin ko ráh dí Alláh ne, aur Alláh aisá nahín ki zái kare tumhará yaqin láná, albatta Alláh logon par shafaqat rakhtá hai, mihrbán

145 Ham dekhte haiṉ, phir phir jáná terá muṉh ásmán meṉ, so albatta pherenge tujh ko, jis qible kí taraf tu rází hai, ab pher muṉh apná Masjid ul-harám kí taraf, aur jis jagah tum huá karo, phero muṉh usí kí taraf, aur jin ko milí hai kitáb, albatta jánte haiṉ, ki yihí thík hai un ke Rabb kí taraf se, aur Alláh bekhabar nahiṉ un kámoṉ se, jo karte haiṉ

146 Aur agar tu láwe kitábwáloṉ pás sárí nisháníáṉ, na chalenge tere qible par, aur na tú máne un ká qibla, aur na un meṉ ek mántá hai dusre ká qibla, aur kabhí tú chalá un kí pasand par, bad us ilm ke jo tujh ko pahunchá, to beshakk tu bhí hai be-insáfoṉ meṉ

147 Jin ko ham ne dí hai kitáb, pahchánte haiṉ yih bát, jáisá pahchánte haiṉ apne beṭoṉ ko, aur ek firqa un meṉ chhipáte haiṉ haqq ko, jánkar

148 Haqq wuhí jo terá Rabb kahe, phir tú na ho shakk karnewálá

(18 *R*) 149 Aur har kisí ko ek taraf hai, ki muṉh kartá hai us taraf, so tum sabqat cháho nekíoṉ meṉ, jis jagah tum hoge, karláwegá Alláh ekatṭhe, beshakk Alláh har chíz kar saktá hai

150 Aur jis jagah se tú nikle, muṉh kar taraf Masjid-ul-harám kí, aur yihi tahqíq hai tere Rabb kí taraf se, aur Alláh be khabar nahíṉ tumháre kám se

151 Aur jahán se tu nikle, tú muṉh kar taraf Masjid-ul-harám kí, aur jis jagah tum húá karo, muṉh karo usí taraf ki na rahe logoṉ ko tum se jahgarne kí jagah, magar jo un meṉ be-insáf haiṉ, so un se mat ḍaro, aur

mujh se daro, aur is wáste, ki purá karún tum par fazl apná, aur sháyad tum ráh páo

152 Jaisá bhejá ham ne tum ko Rasul tum hí men ká parhtá tumháre pás áyaten hamárí, aur tum ko sanwártá aur sikhátá kitáb, aur tahqíq bát, aur sikhátá tum ko jo tum na jánte the

153 To tum yád rakho mujh ko, main yád rakhun tum ko, aur ihsán máno merá, aur náshukrí mat karo

(19 *R*) 154 Ai Musalmáno, quwwat pakro sábit rahne se, aur namáz se, beshakk Alláh sáth hai sábit rahnewálon ke

155 Aur na kaho, jo koí márá jáwe Alláh kí ráh men, ki murde hain, balki we zinde hain, lekin tum ko khabar nahín

156 Aur albatta ham ázmáwenge tum ko kuchh ek dar se, aur bhukh se, aur nuqsán se, málon ke, aur jánon ke, aur mewon ke, aur khushí suná sábit rahnewálon ko

157 Ki jab un ko pahunche kuchh musibat, kahen, Ham Alláh ke mál hain, aur ham ko usí kí taraf phir jáná

158 Aise log unhín par shábáshen hain apne Rabb ki, aur mihrbání, aur wuhí hain ráh par

159 Safá o Marwá jo hain, nishán hain Alláh ke, phir jo koi hajj kare us ghar ká, yá ziyárat, to gunáh nahín us ko, ki tawaf kare in donon men, aur jo koi shauq se kare kuchh nekí, to Alláh qadrdán hai, sab jántá

160 Jo log chhipáte hain, jo kuchh ham ne utáre sáf hukm aur ráh ke nishán, bad us ke ki ham un ko khol chuke logon ke wáste kitáb men, un ko lanat detá hai Alláh, aur lanat dete hain sab lanat denewále

161 Magar jinhoṉ ne tauba kı, aur sanwárá, aur bayán kar dıyá, to un ko muaf kartá huṉ, aur maiṉ huṉ muáf karnewála, mihrbán

162 Jo log munkir hue, aur mar gae mun kir hı, unhíṉ par lanat Alláh kı, aur Fırishtoṉ kı, aur logoṉ kí, sab kı

163 Rah pare usı meṉ, na halká hogá un par azáb, aur na un ko fursat milegı

164 Aur tumhárá Rabb akelá Rabb hai, kisi ko pujná nahiṉ us ke siwáe, bará mihr bán, rahmwálá

(20 *R*) 165 Ásmán zamın ká banáná, aur rát dın ká badalte ána, aur kishtı jo lekar chaltı hai daryá meṉ jo chízeṉ kám áweṉ logoṉ ko, aur wuh jo utárá Alláh ne ásmán se, páni phir jiláya us se zamín ko mar gae pichhe, aur bikhere us meṉ sab qism ke jánwar, aur phirná báwoṉ ka, aur abr jo hukm ka tábi hai darmiyán ásman aur zamın ke, un meṉ namune haiṉ aqlmand logoṉ ko

166 Aur baze log haiṉ, jo pakarte haiṉ Alláh ke siwáe auroṉ ko dost, muhabbat rakhte haiṉ un kı, jaise muhabbat Alláh kı, aur ímánwálon ko us se ziyáda muhabbat hai Alláh kı, aur kabhı dekheṉ be insáf, us waqt ko, jab dekhenge azáb, kı zor sárá Alláh ko hai, aur Alláh kí már sakht hai

167 Jab alag ho jáweṉ jin ke sáth hue the apne sáth wáloṉ se, aur dekheṉ azáb, aur tut jáweṉ un ke sab taraf ke iláqe,

168 Aur kahenge sáth pakarnewále, Kásh kı ham ko dusre bár zindagı ho, to ham alag howeṉ un se, jaise ye alag ho gae ham se, is tarah dikhátá hai Alláh un ko kám un ke afsos diláne ko, aur un ko nikalná nahiṉ ág se

(21 *R*) 169 Logo, kháo zamín ki chizoṉ meṉ se jo halál hai, suthrá, aur na chalo qadamoṉ par Shaitán ke, wuh tumhárá dushman hai sarih

170 Wuh to yihí hukm karegá tum ko bure kam, aur behayái ká, aur yih, ki jhuth bolo Alláh par, jo tum ko malum nahíṉ

171 Aur jo un ko kahiye, Chalo us par jo názil kiyá Alláh ne, kaheṉ, Nahiṉ, ham chalenge us par jis par dekhá apne bápdádoṉ ko, aur bhalá agarchi un ke bápdáde na aql rakhe hoṉ, kuchh aur na ráh ki khabar

172 Aur misál un munkiroṉ ki jaise misál ek shakhs ki, ki chillátá hai ek chiz ko jo sunti nahiṉ, magar pukárná aur chilláná, bahre, gunge, andhe haiṉ, so un ko aql nahiṉ

173 Ai ímánwálo, kháo suthri chizeṉ, jo tum ko rozí di ham ne, aur shukr karo Alláh ka, agar tum usi ke bande ho

174 Yihi harím kiyá hai tum par murda, aur lahu, aur gosht suar ká, aur jis par nám pukárá Alláh ke siwáe ká, phir jo koi phaṉsá ho, na be hukmí kartá hai, na ziyádati, to us par nahiṉ gunáh, Alláh bakhshnewálá hai, mihrbán

175 Jo log chhipáte haiṉ jo kuchh názil ki Alláh ne kitáb se, aur lete haiṉ us par mol thorá, we nahíṉ kháte apne pet meṉ magar ág, aur na bát karegá un se Alláh qiyámat ke din, aur na saṉwáregá un ko, aur un ko dukh ki már hai

176 Wuhi haiṉ, jinhoṉ ne kharid kí gumráhí badle ráh ke, aur már badle mihr ke, so kyá sabár hai un ko ág kí? Is wáste ki Alláh Taálá ne utárí kitáb sachchí, aur jinhoṉ

ne kaí ráheṉ nikálíṉ kitáb meṉ, we zidd meṉ daur pare haiṉ

RUBA (22 *R*) 177 Nekí yihí nahíṉ, ki muṉh karo apne mashriq kí taraf yá magrib kí, walekin nekí wuh hai, jo koí ímán láwe Alláh par, aur pichhle din par, aur firishtoṉ par, aur kitáb par, aur nabíoṉ par, aur dewe mál us kí muhabbat par nátewáloṉ ko aur yatímoṉ ko, aur muhtájoṉ ko, aur ráh ke musáfir ko, aur mángnewáloṉ ko, aur gardaneṉ chhoráne men, aur khari rakhe namáz, aur diyá kare zakát, aur purá karnewále apne qarár ko, jab purá kareṉ, aur thaharnewále sakhtí meṉ, aur taklíf meṉ, aur waqt larái ke, wuhi log haiṉ, jo sachche húe, aur wuhí bachéo meṉ áe

178 Ai ímánwálo, hukm huá hai tum par, badlá barábar máre gaeoṉ meṉ, sáhib ke badle sáhib, aur gulám ke badle gulám, aur aurat ke badle aurat, phir jis ko muaf huá us ke bhái ki taraf se kuchh ek to cháhiye marzí par chalná, muwáfiq dastur ke, aur pahchánná us ko nekí se yá ásání huí tumháre Rabb kí taraf se, aur mihrbání, phir jo koí ziyádatí kare bad us ke, to us ko dukh kí már hai

179 Aur tum ko qisás meṉ zindagi hai, ai aqlmando, sháyad bachte raho

180 Hukm húá hai tum par, jab házir ho kisí ko tum meṉ se maut, agar kuchh mál chhoṛe, ki dílwá mere má báp ko, aur nátewáloṉ ko dastur se zarúr hai parhezgároṉ ko

181 Phir jo koí us ko badle bad is ke, ki sun chuká, to us ká gunáh unhíṉ par, jinhoṉ ne badlá us ko, beshakk Alláh suntá, jántá

182 Phir jo koí dará dilwánewále kí tarafdárí se yá gunáh se phir un meṉ sulh karwá de,

to us par nahíṉ gunáh albatta Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

(23 *R*) 183 Ai ímánwálo, hukm huá tum par roze ká, jaise hukm húá thá tum se aglon par sháyad tum parhezgár ho jáo

184 Kai din ginti ke, phir jo koi tum meṉ bímár ho, yá safar meṉ, to ginti cháhiye aur dinoṉ se, aur jin ko táqat hai, to badlá cháhiye ek faqír ká kháná, phir jo koi shauq se kare nekí, to us ko bihtar hai, aur roza rakho, to tumhárá bhalá hai, agar tum samajh rakhte ho

185 Mahína Ramzán ká, jis meṉ názil huá Qurán, hidáyat wáste logoṉ ke, aur khulí nisháníáṉ ráh kí, aur faisala, phir jo koí páwe tum meṉ yih mahína, to wuh roza rakhe, aur jo koí ho bímár, yá safar meṉ, to ginti cháhiye aur dinoṉ se, Alláh cháhtá hai tum par ásáni, aur nahin cháhtá tum par mushkil, aur is wáste ki purí karo ginti, aur baráí karo Alláh kí us par, ki tum ko ráh batáí, aur sháyad tum ihsán máno

186 Aur jab tujh se puchheṉ bande mere mujh ko, to maiṉ nazdik huṉ, pahunchtá huṉ pukárte ki pukár ko, jis waqt mujh ko pukártá hai to cháhiye hukm mánen merá, aur yaqín láweṉ mujh par, sháyad nek ráh par áweṉ

187 Halál huá tum ko roze kí rát meṉ beparda honá apní auratoṉ se, we poshák haiṉ tumhárí, aur tum poshák un kí, Alláh ne malum kiyá, ki tum apní chori karte the, so muáf kiyá tum ko, aur darguzar ki tum se, phir ab milo un se, aur cháho jo likh diyá Alláh ne tum ko, aur kháo, aur pío, jab tak sáf nazar áwe tum ko dhárí sufed judí dhárí

siyáh se fajr ki, phir purá karo roza rát tak, aur na lago un se jab itikáf men baithe ho masjidon men, ye haddon bándhí hain Alláh kí, so un ke nazdik na jáo, is tarah bayán kartá hai Alláh apní áyaten logon ko, sháyad we bachte rahen

188 Aur na kháo mál ek dusre ke ápas men náhaqq, aur na pahuncháo unhen hákimon tak, ki khá jáo kátkar logon ke mál men se máre gunáh ke, aur tum ko malum hai

(24 *R*) 189 Tujh se puchhte hain nae cháud ká nikalná, tu kah, Ye waqt thahre hain, wáste logon ke aur hajj ke Aur nekí yih nahín, ki gharon men áo chhat par se, lekin neki wuh hai, jo bachta rahe, aur gharon men áo darwázon se, aur Alláh se darte raho, sháyad murád ko pahuncho

190 Aur laro Alláh ki ráh men un se, jo larte hain tum se, aur ziyádati mat karo, Alláh nahín cháhtá ziyádatiwálon ko

191 Aur már dálo un ko jis jagah páo, aur nikál do jáhán se unhon ne tum ko nikálá, aur din se bichhláná qatl karne se ziyáda, aur na laro un se Masjid ul harám pás, jab tak we na laren tum se us jagah, phir agar we laren, to un ko máro, yihí sazá hai munkiron kí

192 Phir agar we báz áwen, to Alláh bakhsnewalá, mihrbán hai

193 Aur laro un se, jab tak báqi na rahe fasád, aur hukm rahe Alláh ká, phir agar we báz áwen, to ziyádatí nahin, magar be-insáfon par

194 Hurmat ká mahína muqábil hurmat ke mahíne ke aur ádáb rakhne men badlá

hai Phir jis ne tum par ziyádatí kí, tum us par ziyádatí karo, jaise us ne ziyádati ki tum par, aur darte raho Alláh se, aur ján rakho, ki Alláh sáth hai parhezgáron ke

195 Aur kharch karo Alláh kí ráh men, aur na dálo apní ján ko halákat men, aur nekí karo, Alláh cháhtá hai nekíwálon ko

196 Aur purá karo hajj aur umra Alláh ke wáste, phir agar tum roke gae, to jo mayassar ho qurbání bhejo, aur hajámat na karo sir ki jab tak pahunch na chuke qurbání apne thikáne Phir jo koí tum men marız ho, yá us ko dukh diyá us ke sir ne, to badlá dewe roze, yá khairát, yá zabh karná, phir jab tum ko khátir jama ho, to jo koi fáida lewe umra milá kar hajj ke sáth, to jo mayassar ho qurbáni pahuncháwe Phir jis ko paidá na ho, to roza tín din ká hajj ke waqt men, aur sát din jab phirkar jáo, ye das hue pure, yih us ko hai jis ke gharwále na hon rahte Masjid-ul-harám pás, aur darte raho Alláh se, aur ján rakho ki Alláh ká azáb sakht hai

(25*R*) 197 Hajj ke kaí mahíne hain malúm, phir jis ne lázim kar liyá un men hajj to beparda honá nahín auraton se, na gunáh karná, na jhagrá karná hajj men, aur jo kuchh tum karoge nekí, Alláh ko malum hogí, aur kharch i ráh liyá karo, ki bihtar kharch i ráh gunáh se bachná hai, aur mujh se darte raho, ai aqlmando

198 Kuchh gunáh nahín tum par, ki talásh karo fazl apne Rabb ká, phir jab tawáf ko chalo Arfát se, to yád karo Alláh ko nazdík Mashar-ul-harám ke, aur us ko yád karo jis tarah tum ko sikháyá, aur tum the is se pahle ráh bhule

199 Phir tawáf ko chalo jahán se sab log chalen, aur gunáh bakhshwáo Alláh se, Alláh hai bakhshnewálá, mihrbán hai

200 Phir jab pure kar chuko apne hajj ke kám, to yád karo Alláh ko, jaise yád karte the apne báp dádon ko, balki un se ziyáda Phir koí ádmi kahtá hai, ki Ai Rabb hamáre, de ham ko dunyá men, aur us ko ákhirat men kuchh hissa nahín

201 Aur koí un men kahtá hai, Ai Rabb hamare, de ham ko dunyá men khubí, aur ákhirat men khubi, aur bachá ham ko dozakh ke azáb se Ye log in ko hai hissa apni kamáí se, aur Alláh jald letá hai hisáb

NISAF 202 Aur yád karo Alláh ko kaí din gintí ke, phir jo koí jaldi chalá gayá do din men us par nahin gunáh, aur jo koi rah gayá us par nahín gunáh jo koí dartá rahe, aur darte raho Alláh se, aur ján rakho ki tum usi pás jama hoge

203 Aur baza ádmí hai, ki khush áwe tujh ko us ki bát dunyá kí zindagi men, aur gawáh pakartá hai Alláh ko apne dil kí bát par, aur wuh sakht jhagrálu hai

204 Aur jab píth phere to daurtá phire mulk men, ki us men wiráni kare aur halák kare khetián, aur jánen, aur Alláh dost nahín rakhtá fasád karne ko

205 Aur jo kahiye us ko, Alláh se dar tu, khínch láwe us ko takabbur gunáh par, phir bas hai us ko dozakh aur buri taiyárí hai

206 Aur koí shakhs bechtá hai apní ján, talásh kartá hai khushí Alláh ki, aur Alláh shafaqat rakhtá hai bandon par

207 Ai imánwálo, dákhil ho Musalmání

meṉ pure, aur mat chalo qadamoṉ par Shaitán ke, wuh tumhárá sarih dushman hai

208 Phir agar digne lago bad us ke, ki pahunche tum ko sáf hukm, to ján rakho ki Alláh zabardast hai, hikmatwálá

209 Kyá log yihí intizár rakhte haiṉ, ki áwe un par Alláh abr ke sáyabánoṉ meṉ, aur firishte, aur faisal hue kám, aur Allah kí taraf ruju haiṉ sab kám

(26 *R*) 210 Puchh bani Isráil se, Kitni diṉ un ko áyateṉ wázih? Aur jo koí badal dále Allah ki niamat bad us ke ki pahunch chuke us ko, to Alláh kí már sakht hai

211 Rijháyá hai munkiroṉ ko dunyá ki zindagi par, aur hanste haiṉ imánwaloṉ se, aur parhezgár un se upar honge qiyámat ke din, aur Alláh rozi dewe jis ko cháhe beshumár

212 Logoṉ ká dín ek hai, phir bheje Alláh ne Nabí khushí aur dar sunánewále, aur utárí un ke sáth kitáb sachchi, ki faisal kare logoṉ meṉ jis bát meṉ jhagrá kareṉ, aur kitáb meṉ jhagrá dálá nahíṉ, magar unhoṉ ne jin ko milí thí bad us ke, ki un ko pahunch chuke sáf hukm, ápas ki zidd se Phir ab ráh di Alláh ne ímánwáloṉ ko, us sachchí bát kí, jis meṉ we jhagar rahe the apne hukm se, aur Alláh chaláwe jis ko cháhe sidhí ráh

213 Kyá tum ko khiyál hai, ki jannat meṉ chale jáoge? Aur abhí tum par áe nahíṉ ahwál un ke, jo áge ho chuke tum se, pahunchí un ko sakhtí aur taklíf, aur jharjharáe gae yahán tak, ki kahne lagá Rasul aur jo us ke sáth ímán láe, kab áwe madad Alláh kí, sun rakho madad Alláh ki nazdík hai

214 Tujh se puchhte hain, Kyá chíz kharch karen? Tú kah, Jo chíz kharch karo fáide ko, so má báp ko, aur nazdík ke nátewálon ko, aur yatímon ko, aur muhtájon ko, aur ráh ke musáfir ko, aur jo karoge bhaláí, so wuh Alláh ko malum hai

215 Hukm huá tum par larái ká, aur wuh burí lagí hai tum ko, aur sháyad tum ko buri lage ek chíz, aur wuh bihtar ho tum ko, aur sháyad tum ko khush lage ek chíz, aur wuh burí ho tum ko, Alláh jántá hai, aur tum nahín jánte

(27 *R*) 216 Tujh se puchhte hain, harám ke mahíne ko us men larái karní, Tu kah, Larái us men bará gunáh hai, aur rokná Alláh kí ráh se, aur us ko na mánná, aur Masjid-ulharám se rokná, aur nikál dená us ke logon ko wahán se, is se ziyáda gunáh hai Alláh ke yahán, aur dín se bichlaná már dálne se ziyáda, aur we to lagehí rahte hain, tum se larne ko, yahán tak, ki tum ko pher den tumháre dín se, agar maqdur páwen, aur jo koi phiregá tum men apne dín se, phir mar jáwegá kufr hí par, to aison ke zái hue amal dunyá aur ákhirat men, aur we ágwále hain, we usí men rah pare

217 Jo log ímán láe, aur jinhon ne hijrat kí, aur lare Alláh kí ráh men, we ummedwár hain Alláh kí mihr ke, aur Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

218 Tujh se púchhte hain hukm sharáb ká, aur júe ká, tu kah, In men bará gunáh hai, aur fáide bhí hain logon ko, aur in ká gunáh fáide se bará. Aur púchhte hain tujh se, Kyá kharch karen?

219 Tu kah, Jo afzud ho, isi tarah bayán kartá hai Alláh tumháre wáste hukm, sháyad tum dhyán karo

220 Dunyá men bhí aur ákhirat men bhí, aur puchhte hain tujh se yatimon ká hukm, Tu kah, Sanwárná un ká bihtar hai aur agar kharch milá rakho un ká, to tumháre bhái hain aur Alláh ko malum hai kharáb karne wálá, aur sanwárnewálá, aur agar cháhtá Alláh tum par mushkil dáltá, Alláh zabardast hai, tadbírwálá

221 Aur nikáh men na láo shirkwálí auraten jab tak ímán na láwen, aur albatta laundi Musalmán bihtar hai kisi shirkwáli se, agarchi tum ko khush áwe, aur nikáh na karo shirkwálon ko, jab tak imán na láwen, aur albatta gulam Musalmán bihtar hai kisi shirkwále se, agarchi tum ko khush áwe, we log buláte hain dozakh kí taraf, aur Alláh bulátá hai jannat ki taraf, aur bakhshish ki taraf apne hukm se, aur batátá hai apne hukm logon ko, sháyad we chaukas ho jáwen

(28 *R*) 222 Aur puchhte hain tujh se hukm haiz ká Tu kah, Wuh gandagi hai, so tum pare raho auraton se haiz ke waqt, aur nazdik na ho un se jab tak pák na howen, phir jab suthráí kar len jáo un pás, jahán se hukm diyá tum ko Alláh ne, Alláh ko khush áti hain tauba karnewálí, aur khush átí hain suthráíwálí

223 Auraten tumhárí khetí hain tumhárí, so jáo apní khetí men jahán se cháho, aur áge kí tadbír karo apne wáste, aur darte raho Alláh se, aur ján rakho, ki tum ko us se milná hai, khushkhabarí sunná ímánwálon ko

224 Aur na thahráo Alláh ko hatkhandá apnı qasmeṉ kháne ká, kı saluk karo, aur parhezgárı, aur sulh darmıyán logoṉ ke, aur Alláh suntá haı, jántá

225 Nahíṉ pakartá tum ko Alláh tumhárı nakárı qasmoṉ par, lekın pakartá haı us kám par jo karte haiṉ tumháre dil, aur Alláh bakhshtá haı, tahammulwálá

226 Jo log qasm khá rahe haiṉ apnı auratoṉ se, un ko fursat haı chár mahíne kı, phır agar mil gae, to Alláh bakhshnewálá, mihrbán haı

227 Aur agar thahráyá rukhsat karná, to Alláh suntá haı, jántá

228 Aur taláqwálı aurateṉ intızár karwáḍeṉ apne taiṉ tín haız tak, aur un ko halál nahíṉ kı chhipá rakheṉ jo paıdá kıyá Alláh ne un ke pet meṉ, agar ımán rakhtı haiṉ Alláh par, aur pichhle dın par, aur un ke kháwindoṉ ko pahunchtá haı, phır lená un ká utnı der meṉ, agar cháheṉ sulh karní, aur auratoṉ ká bhí haqq haı, jaisá un par haqq haı, muwáfiq dastúr ke, aur mardoṉ ko un par darjá haı, aur Alláh zabardast haı, tadbírwálá

(29 *R*) 229 Taláq, do bár tak, phır rakhná muwáfiq dastur ke, yá rukhsat karná nekí se, aur tum ko rawá nahíṉ, kı le lo kuchh apná dıyá huá auratoṉ ko, magar kı we donoṉ dareṉ, kı na thík rakhenge, qáide Alláh ke, phır agar tum log daro kı we donoṉ na ṭhík rakhenge qáide Alláh ke, to gunáh nahíṉ donoṉ par jo badlá dekar chhúte ạurat Ye dastur bándhe haiṉ Alláh ke, so ın se áge mat barho, aur jo koí barh chale Alláh ke qáidoṉ se, so wuhí log haiṉ gunahgár

230 Phir agar us ko taláq de, to ab us ko halál nahín wuh aurat us ke bad, jab tak nikáh na kare kisi kháwind se us ke siwáe, phir agar wuh shakhs us ko taláq de, tab gunáh nahin un donon ko ki phir mil jáwen, agar khiyál karen, ki thík rakhenge qáide Alláh ke, aur ye dastur bándhe hain Alláh ke, bayán kartá hai wáste jánnewálon ke

231 Aur jab taláq din tum ne auraton ko, phir pahunchen apni iddat tak, to rakh lo un ko dastur se, yá rukhsat karo un ko dastur se, aur mat band karo un ke satáne ko, tá ziyádati karo, aur jo koi yih kám kare, us ne burá kiyá apná, aur mat thahráo hukm Alláh ke hansi, aur yád karo ihsan Alláh ká, jo tum par hai, aur jo utárí tum par kitáb, aur kám ki báten, ki tum ko samajháwe, aur darte raho Alláh se, aur ján rakho, ki Alláh sab chiz jántá hai

SULS (30 *R*) 232 Aur jab taláq di tum ne auraton ko, phir pahunch chukin apní iddat tak, tab rakho un ko, ki nikáh kar len apne kháwindon se, jab rázi ho jáwen muwáfiq dastúr ke, yih nasíhat miltí hai us ko, jo koí tum men Alláh par yaqín rakhtá hai, aur pichhle din par, isi men sanwár ziyáda hai tum ko, aur suthráí, aur Alláh jántá hai, aur tum nahín jánte

233 Aur larkewálián dúdh piláwen apne larkon ko do baras pure, jo koí cháhe ki purí kare dudh ki muddat, aur larkewále par hai kháná, aur pahinná un ká, muwáfiq dastur ke, taklif nahín kisí shakhs ko, magar jo us kí gunjáish hai, na zarar cháhe apni aulád ká, aur na larkewálá apni aulád ká, aur wáris par bhí yihí zimma hai, phir agar donon

cháheṉ dudh chhoráná ápas kı razá se, aur mashwarat se, to un ko nahíṉ gunáh, aur agar tum mard cháho, kı dudh pılwáo apnı aulád ko, to tum par nahıṉ gunáh, jab hawále kar dıyá jo tum ne thahráyá thí muwáfiq dastur ke, aur daro Alláh se, aur ján rakho, kı Alláh tumháre kám dekhtá hai

234 Aur jo log mar jáweṉ tum meṉ, aur chhor jáweṉ aurateṉ, we ıntızár karwáweṉ apnı taíṉ chár mahıne aur das dın, phır jab pahunch chukíṉ apnı ıddat ko to tum par gunah nahıṉ jo we apne haqq meṉ kareṉ muwáfiq dastur ke, aur Alláh ko tumháre kám kı khabar hai

235 Aur gunáh nahıṉ tum par agar parde meṉ kaho paıgám nıkáh ká aurat ko, yá chhıpá rakho apne dıl meṉ, malum hai Alláh ko, kı tum albatta un ká dhıyán karoge, lekın wada na kar rakho un se chhıp kar, magar yıhı kı kah do ek bát jıs ká rıwáj hai, aur na bándho gıra nıkáh kı, jab tak pahunch chuke hukm Alláh ká apnı muddat ko, aur ján rakho, kı Alláh ko malum hai jo tumháre dıl meṉ hai, to us se darte raho, aur ján rakho kı Alláh bakhshtá hai, tahammulwálá

(31 *R*) 236 Gunáh nahıṉ tum par, agar taláq do auratoṉ ko, jab tak yıh nahín kı un ko háth lagáyá ho, yá muqarrar kıyá ho un ká kuchh haqq aur un ko kharch do, wasatwále par uske muwáfiq hai, aur tangíwále par us ke muwáfiq jo kharch dastur hai, lázım hai nekíwáloṉ ko

237 Aur agar taláq do un ko háth lagáne se pahle, aur thahrá chuke ho un ká haqq, to lázım huá ádhá jo kuchh thahráyá thá, magar yıh, kı dar guzar kareṉ aurateṉ yá

dar guzar kare jis ke háth gira hai nikáh kí, aur tum mard dar guzar karo, to qarib hai parhezgári se, aur na bhulá do barái rakhní ápas men tahqiq, Alláh, jo karte ho, so dekhtá hai

238 Khabardár raho namázon se, aur bichwáli namáz se, aur raho Alláh ke áge adab se

239 Phir agar tum ko dar ho to piyáde parh lo, yá sawár, phir jis waqt chain páo to yád karo Alláh ko jaisá tum ko sikháyá hai, jo tum na jánte the

240 Aur jo log tum men mar jáwen aur chhor jáwen auraten, wasiyat kar den apni auraton ke wáste kharch dená, ek baras tak na nikál dená, phir agar nikal jawen, to gunáh nahín tum par, jo kuchh karen apne haqq men dastur ki bát, aur Alláh zabardast hai, hikmatwálá

241 Aur taláqwálion ko kharch dená hai, muwáfiq dastur ke, lazim hai parhezwálon ko

242 Is tarah bayán kartá hai Alláh tumháre wáste apní áyaten, sháyad tum bujh rakho

(32*R*) 243 Tu ne na dekhe we log jo nikle apne gharon se, aur we hazáron the maut ke dar se, phir kahá un ko Alláh ne, Mar jáo, pichhe un ko jilá diyá, Alláh to fazal rakhtá hai logon par, lekin aksar log shukr nahín karte

244 Aur laro Alláh kí ráh men, aur ján lo ki Alláh suntá hai, jántá

245 Kaun shakhs aisá hai ki qaraz de Alláh ko achchhá qaraz, ki wuh us ko duná kar de kitte barábar, aur Alláh tangí kartá hai, aur kushádish, aur usí pás ulte jáoge

246 Tu ne na dekhí ek jamáat Bani Isráil men Musá ke bad, jab kahá apne nabí ko, Khará kar de hamáre wáste ek pádsháh, ki

ham larái karen Alláh kí ráh men, wuh bolá, ki Yih bhi tawaqqa hai tum se, ki agar hukm ho tum ko larái ká, tab na laro, bole, Ham ko kyá huá, ki ham na laren Alláh kí ráh men, aur ham ko nikál diyá hai, hamáre ghar se, aur beton se, phir jab hukm huá un ko larái ká phir gae, magar thore un men, aur Allah ko malum hai gunahgár

247 Aur kahá un ko un ke nabi ne, Alláh ne khará kar diyá tum ko Tálut pádsháh, bole, Kahán hogi us ko saltanat hamáre úpar, aur hamárá haqq ziyáda hai saltanat men us se, aur us ko milí nahín kushádish mál ki, kahá, Alláh ne us ko, Pasand kiyá tum se, aur ziyáda kushádish dí aql men, aur badan men, aur Alláh detá hai apní saltanat jis ko cháhe, aur Alláh kushádishwálá hai, sab jántá

248 Aur kahá un ko un ke nabi ne, Nishán us ki saltanat ká yih, ki áwe tum ko sanduq jis men dilasaí hai tumháre Rabb ki taraf se, aur kuchh bachí chizen jo chhor gae Musá aur Hárun ki aulád, uthá láwen us ko Firishte, us men nishání puri hai tum ko, agar yaqín rakhte ho

(38 *R*) 249 Phir jab báhar huá Tálut faujen lekar, kahá, Alláh tum ko ázmátá hai ek nahr se, phir jis ne páni piyá us ká, wuh merá nahín, aur jis ne us ko na chakhá, wuh hai merá, magar jo koí bhar le ek chillu apne háth se, phir pí gae us ká páni magar thore un men se, phir jab pár húá wuh aur imánwále sáth us ke kahne lage, Quwwat nahín ham ko áj Jálút ki, aur us ke lashkaron kí, bole, Jin ko khiyál thá, ki un ko milná hai Alláh se bahut jagah jamáat thorí gálib huí jamáat

bahut par Alláh ke hukm se, aur Alláh sáth hai thaharnewálon ke

250 Aur jab sámhne hue Jálut ke, aur us ki faujon ke, bole, Ai Rabb hamáre, dál de ham men jitní mazbuti hai, aur thahrá hamáre páṉw aur madad kar hamári is káfir qaum par

251 Phir shikast dí un ko Alláh ke hukm se, aur márá Dáud ne Jálut ko, aur dí Alláh ne us ko saltanat, aur tadbír aur sikháyá us ko jo cháhá, aur agar dafa na karwáwe Alláh logon ko ek ko ek se, to kharáb ho jáwe mulk, lekin Alláh fazl rakhtá hai jahán ke logon par

252 Ye áyaten Alláh kí hain, ham tujh ko sunáte hain tahqiq, aur tú beshakk Rasulon men hai

TISRA SIPARA 253 Ye sab Rasul barái di ham ne un men ek ko ek se, koi hai ki kalám kiyá us se Alláh ne aur baland kiye bazon ke darje, aur dín ham ne Isá Maryam ke bete ko nishánián saríh, aur zor diyá us ko Rúh Pák se, aur agar chahtá Alláh na larte un ke pichhle, bad is ke ki pahunche un ko sáf hukm, lekin we phat gae, phir koí un men yaqin láyá aur koí munkir huá, aur agar chahtá Alláh, na larte, lekin Alláh kartá hai jo cháhe

(34 *R*) 254 Ai ímánwálo, kharch karo kuchh hamárá diyá pahle us din ke áne se, jis men na bikná hai, aur na áshnái hai, na sifárish, aur jo munkir hain wuhí hain gunahgár

255 Alláh, us ke siwáe kisi ki bandagí nahín, wuh jítá hai sab ká thámhnewálá, nahín pakarti us ko ung aur na nind usí ká hai jo kuchh hai ásmán o zamín men Kaun

aisá hai ki sifárish kare us ke pás, magar us ke hukm se? Jántá hai jo khalq ke rubaru hai, aur jo píth píchhe, aur yih ki nahín gher sakte us ke ilm men se kuchh, magar jo wuh cháhe gunjáish hai, us ki kursi men ásmán o zamín ko, aur thaktá nahin un ke thámhne se, aur wuhí hai úpar sab se bará

256 Zor nahín din ki bát men, khul chukí hai saláhíyat aur berábi, ab jo koí munkir ho mufsid se aur yaqín láwe Alláh par, us ne pakri gah mazbut, jo tutnewáli nahin, aur Alláh suntá hai, jántá

257 Alláh kám banánewálá hai ímánwálon ká, nikáltá hai un ko andheron se ujále men, aur we jo munkir hain un ke rafíq hain Shaitán, nikálte hain un ko ujále se andheron men, we hain dozakhwále, we usi men rah pare

(35 *R*) 258 Tu ne na dekhá wuh shakhs jo jhagrá Ibráhim se, us ke Rabb par, is wáste, ki di thi us ko Alláh ne saltanat, jab kahá Ibráhim ne, Merá Rabb wuh hai jo jiláta hai, aur martá hai, bolá, Main hun jiláta aur mártá Kahá Ibráhim ne, Alláh to láta hai suraj ko mashriq se, phir tu le á us ko magrib se, tab hairán rah gayá wuh munkir, aur Alláh ráh nahin detá beinsáf logon ko

259 Yá jaisá wuh shakhs ki guzrá ek shahr par, aur wuh girá pará thá apní chhaton par, bolá kahán jiláwegá us ko Alláh mar gae píchhe, phir már rakhá us shakhs ko Alláh ne, sau baras pichhe phir uthává, kahá, Tu kitní der rahá? Bolá, Main rahá ek din, yá din se kuchh kam, Kahá, Nahin, balki tú rahá sau baras Ab dekh, apná kháná aur piná sar nahín gayá? Aur dekh apne gadhe ko, aur tujh ko ham namuná kiyá cháhen logon ke wáste

aur dekh haddián kis tarah ubhárte hain, phir un par pahnáte hain gosht, phir jab us par záhir huá, bolá main jántá hun ki Alláh har chiz par qádir hai

260 Aur jab kahá Ibráhim ne, Ai Rabb, dikhá mujh ko kyunkar jiláwegá tu murde, farmáyá, ki Tu ne yaqin nahin kiyá, kahá, Kyun nahín? Lekin is wáste ki taskin ho mere dil ko, Farmayá, ki Tu pakar chár jánwar urte, phir un ko hilá apne sáth, phir dál har pahár par un ká tukrá ek ek, phir un ko kah, áwen tere pás daurte, aur ján le, ki Allah zabardast hai, hikmatwálá

(36 *R*) 261 Misal un ki, jo kharch karte hain apne mál Alláh ki ráh men, jaise ek dana, us se ugen sat balen, har bál men sau sau dáne, aur Allah barhátá hai jis ke wáste chahe, aur Alláh kushaishwalá hai, sab jántá

262 Jo log kharch karte hain apne mál Allah ki ráh men, phir pichhe kharch karke ihsán nahín rakhte, na satáte hain, unhin ko hai sawáb un ká apne Rabb ke yahán, aur na dar hai un par, aur na we gam kháwen

263 Bát kahni maqul, aur dar guzar karní bihtar us khairát se, jis ke pichhe satáná, aur Alláh be parwá hai, tahammulwálá

264 Ai imánwálo, mat záyi karo apni khairát, ihsán rakhkar, aur satákar, jaise wuh shakhs ki kharch kartá hai apná mál logon ke dikháne ko, aur yaqín nahín rakhtá Alláh par, aur pichhle din par, so us ki misál jaise sáf patthar, us par pari hai mitti, phir us par barsá zor ká menh, to us ko kar rakhá sakht, kuchh háth nahín lagtí un ko apní kamáí, aur Alláh ráh nahin detá munkiron ko

265 Aur misál un kí jo kharch karte hain mál apne Alláh kí khushi cháhkar, aur apna dil sábit kar kar, jaise ek bág balandi par, us par pará meñh, to láyá apne phal dune; phir agar na pará us par meñh to os hi pari, aur Alláh tumháre kám dekhtá hai

266 Bhalá, khush lagtá hai tum meñ kisi ko, ki howe us ká ek bág, khajur aur angur ká, niche us ke bahtí naddián, us ko wahán hásil sab tarah ká mewa, aur us par burhápá pará, aur us ki aulad hain zaif, tab pirá us bág par bagúlá jis meñ ág thi, to wuh jal gayá, yun samjhátá hai Alláh tum ko áyateñ, sháyad tum dhiyán karo

(37 *R*) 267 Ai ímánwálo, kharch karo suthri chizeñ apni kamái meñ se, aur jo hum ne nikál diyá tum ko zamin se, aur niyat na rakho gandi chíz par, ki kharch karo, aur tum ap wuh na loge, magar jo ánkheñ mund lo, aur ján rakho, ki Alláh be parwá hai, khubiowálá

268 Shaitán wada detá hai tum ko tangí ká, aur hukm kartá hai be hayáí ká, aur Allah wada detá hai tum ko apni bakhshish ká, aur fazl ká, aur Allah kushádishwálá hai, sab jántá

269 Detá hai samajh jis ko cháhe, aur jis ko samajh milí bahut khubi mili, aur wuhi samajheñ jin ko aql hai

270 Aur jo kharch karoge koí khairát, yá qabul karoge koí minnat, so Alláh ko malum hai, aur gunahgároñ ká koí nahin madadgár

271 Agar khule do khairát, to kyá achchhí bát, aur agar chhipáo aur faqíroñ ko pahunchúo, to tum ko bihtar hai, aur utártá hai

kuchh gunáh tumháre, aur Alláh tumháre kám se wáqif hai

272 Terá zimma nahiṉ un ko ráh par láná, lekin Alláh ráh par láwe jis ko cháhe, aur jo mál kharch karoge, so apne wáste, jab tak na kharch karoge magar Alláh kí khushí cháhkar, aur jo kharch karoge khairát, purí milegí tum ko, aur tumhárá haqq na rahegá

273 Dená hai un muflisoṉ ko jo atak rahe haiṉ Allah kí ráh meṉ, chal phir nahíṉ sakte mulk meṉ, samjhe un ko bekhabar mahzuz un ke na mángne se, to paichántá hai un ko un ke chihre se, nahiṉ mángte logoṉ se lipatkar, aur jo kharch karoge kám ki chíz, wuh Allah ko malum hai

RUBA (38 *R*) 274 Jo log kharch karte haiṉ apne mál Alláh kí ráh meṉ, rát aur din, chhipe, aur khule, to un ko hai mazdurí un ki apne Rabb ke pás, aur na dar hai un par, na wo gam kháwenge

275 Jo log kháte haiṉ sud, na uthenge qiyámat ko, magar jis tarah uthtá hai wuh jis ke hawas kho diye haiṉ jinn ne lipatkar, yih is waste ki unhoṉ ne kahá, Saudá karná bhí to waisá hi hai jaisá sud lená, aur Alláh ne halál kiyá saudá, aur harám kiyá sud, phir jis ko pahunchí nasihat apne Rabb kí, aur báz áyá, to us ká hai jo áge ho chuká aur us ká hukm Allah ke ikhtiyár, aur jo koi phir kare, wuhi haiṉ dozakh ke log, we usí meṉ rah pare

276 Mitátí hai Alláh sud, aur barhátá hai khairát, aur Alláh nahíṉ cháhtá kisí náshukr gunahgár ko

277 Jo log ímán láe, aur amal nek kiye, aur qáim rakhí namáz, aur di zakát, un ko

hai badlá un ká apne Rabb ke pás, aur na un par dar hai, na we gam kháwenge

278 Ai ímánwálo, daro Alláh se, aur chhor do jo rah gayá sud, agar tum ko yaqin hai

279 Phir agar nahin karte, to khabardár ho jao larne ko Alláh se, aur us ke Rasul se, aur agar tauba karte ho, to tum ko pahunchte hain asl mál tumháre, na tum kisí par zulm karo, na koi tum par

280 Aur ek shakhs hai tangíwálá, to fursat deni cháhiye jab tak kushádish páwe, aur agar khairát kar do, to tumhárá bhalá hai, agar tum ko samajh hai

281 Aur darte raho us din se, jis men ulte jáoge Alláh ke pás, phir purá milegá har shakhs ko jo us ne kamáyá, aur un par zulm na hogá.

(39 *R*) 282 Ai imánwálo, jis waqt muamale karo udhár ke, kisi wada muqarrar tak, to us ko likho, aur cháhiye likh de tumháre darmiyán koí likhnewálá insáf se, aur na kinára kare us se likhnewalá ki likh dewe jaisá sikháyá us ko Alláh ne, so wuh likhe aur batáwe jis par haqq denā hai, aur dare Alláh se, jo Rabb hai us ká, aur náqis na kare us men kuchh, phir agar jis shakhs par denā áyá be-aql hai, yá zaif hai, yá áp nahin batá saktá, to batáwe us ká ikhtiyárwálá insáf se, aur sháhid kar do do sháhid apne mardon men se, phir agar na hon, to ek mard aur do auraten jin ko pasand rakhte ho sháhidon men, ki bhúl jáwe ek aurat, to yád dilāwe us ko wuh dúsrí, aur kinára na karen sháhid jis waqt buláye jáwen, aur káhilí na karo us ke likhne se chhotá ho, yá barā, us ke wade tak, us men khub insáf hai Alláh ke yahán, aur durust rahtí hai gawáhí, aur lagtá hai

kı tum ko shubha na pare, magar aısá kı saudá ho rubaru ká, phır badal karte ho ápas meṉ, to gunáh nahíṉ tum par kı lıkho us ko, aur sháhıd kar lo jab saudá karo, aur nuqsán na kare lıkhnewálá, aur na sháhıd, aur agar aısá karo to yıh gunáh kı bát haı tumháre andar, aur darte raho Alláh se, aur Alláh tum ko sıkhátá haı, aur Alláh sab chız se wáqıf haı

283 Aur agar tum safar meṉ ho, aur na páo lıkhnewálá, to háth meṉ gırau rakhní, phır agar ıatıbár kare ek dusre ká, to cháhıye purá kare jıs par ıatıbár kıyá apne ıatıbár ko, aur dartá rahe Alláh se, jo Rabb haı us ká, aur na chhıpáo gawáhí ko, aur jo koı use chhıpáwe, to gunahgár haı dıl us ká, aur Alláh tumháre kám se wáqıf haı

(40 *R*) 284 Alláh ká haı jo kuchh haı ásmán o zamín meṉ, aur agar tum khologe apne jí kí bát, yá chhıpáoge, hısáb legá tum se Alláh, phır bakhshegá jıs ko cháhe, aur azáb karegá jıs ko cháhe, aur Alláh sab chız par qádır haı

285 Máná Rasul ne jo kuchh utrá us ko us ke Rabb kí taraf se, aur Musalmánoṉ ne, sab ne máná Alláh ko, aur us ke fırıshtoṉ ko, aur kıtáboṉ ko, aur Rasúloṉ ko, ham judá nahíṉ karte kısí ko us ke Rasuloṉ meṉ, aur bole, Ham ne suná aur qabul kıyá terí baḳhshısh cháhıye, aı Rabb hamáre, aur tujhí tak ruju haı

286 Alláh taklíf nahíṉ detá kısí shakhs ko, magar jo us kı gunjáısh haı, usí ko miltá haı, jo kamáyá, aur usí par partá haı jo kıyá Aı Rabb hamáre, na pakar ham ko, agar ham bhúleṉ, yá chúkeṉ, aı Rabb hamáre, na ham par bojh bhárí, jaısá rakhá thá

ham se aglon par, ai Rabb hamáre, aur na uthwá ham se jis ki táqat ham ko nahin, aur darguzar kar ham se, aur bakhsh ham ko, aur rahm kar ham par Tu hamárá Sáhib hai, so madad kar hamári káfiron ki qaum par

SURA I AL I IMRAN

Madine men názil hui 200 *áyat ki hai*

BISMI L LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R RAHIM

(1 *R*) 1 A L M

2 Alláh, us ke siwáe kisí ki bandagí nahín, jitá hai, sab ká thámbnewálá

3 Utárí tujh par kitáb tahqiq, sabit kartí aglí kitáb ko, aur utárí thí Taurát aur Injil is se pahle logon kí hidáyat ko, aur utárá insáf

4 Jo log munkir hain Alláh kí áyaton se, un ko sakht azáb hai Aur Alláh zabardast hai, badlá lenewálá

5 Alláh, us par chhipí nahín koí chíz zamín men, na ásmán men

6 Wuhí tumhárá naqsha banátá hai má ke pet men jis tarah cháhe, kisi ki bandagí nahín us ke siwáe, zabardast hai, hikmatwálá

7 Wuhi hai, jis ne utárí tujh par kitáb, us men bazí áyaten pakkí hain, so jar hain kitáb kí, aur dúsrí hain kaí taraf miltí So jin ke dil phire hue hain, we lagte hain un ke dhabwálion se, talásh karte gumráhí, aur talásh karte hain un kí kal baithání Aur un kí kal koí nahín jántá siwáe Alláh ke

Aur jo mazbut ilmwále hain, so kahte hain, Us par ham yaqin láe, sab kuchh hamare Rabb ki taraf se hai Aur samjháe wuhi samajhte hain, jin ko aql hai

8 Ai Rabb hamáre, dil na pher hamare, jab ham ko hidáyat de chuká, aur de ham ko apne yahán se mihrbáni, beshakk tu hi hai sab denewálá

9 Ai Rabb hamáre, tu jama karnewálá hai logon ko ek din, jis men shubha nahín, beshakk Alláh khiláf nahin kartá wada

(2 *R*) 10 Jo log munkir hain hargiz kám na áwenge un ko un ke mál, aur na aulád Alláh ke áge kuchh, aur wuhi hain chhiptián dozakh kí

11 Jaise dastur Firaunwálon ká, aur jo un se pahle the Jhuthláin hamári áyaten Phir pakrá un ko Alláh ne un ke gunáhon par Aur Alláh ki már sakht hai

12 Kah de munkiron ko, Ab tum maglub hoge, aur hánke jáoge dozakh ko, aur kyá burí taiyári hai

13 Abhí ho chuká hai tum ko ek namuna, do faujon men jo thahrí nahín, ek fauj hai ki lartí hai Alláh ki ráh men, aur dusrí munkir hai, yih un ko dekhtí hai apne do barábar saríh ánkhon se, aur Alláh zor detá hai apní madad ká, jis ko cháhe, isí men khabardár hojáwen jin ko ánkh hai Rijháyá hai logon ko mazon kí muhabbat par, auraton, aur beton, aur dher jore hue sone ke, aur rupe ke, aur ghore pale hue, aur muwáshí, aur khetí se, yih baratná hai dunyá kí zindagi men, aur Alláh jo hai, usí pás hai achchha thikáná

15 Tú kah, Main batáun tum ko is se bihtar

parhezgáron ko apne Rabb ke yahán bág hain, niche bahtí naddián, rah pare unhin men, aur aurate hain suthrí, aur razámandí Alláh kí, aur Alláh kí nigáh men hain bande

16 We jo kahte hain Ai Rabb hamáre, ham yaqín láe hain, so bakhsh ham ko gunáh hamáre, aur bachá ham ko dozakh ke azáb se

17 Mihnat uthánewále aur sachche aur bandagi men lage rahte, aur kharch karte, aur gunáh bakhshwáte pichhlí rát ko

18 Alláh ne gawáhí dí, ki kisí kí bandagí nahin us ke siwáe, aur firishton ne, aur ilmwálon ne, wuhí hákim insáf ká, kisí ko bandagi nahín siwáe us ke, zabardast hai, hikmatwálá

NISAF 19 Dín jo hai Alláh ke yahán, so yihi musalmáni hukmbardárr, aur mukhálif nahin hue kitábwále, magar jab un ko malum ho chuká ápas kí zidd se, aur jo koí munkir ho Alláh ke hukmon se, to Alláh shitáb lenewálá hai hisáb

20 Phir jo tujh se jhagren, tu kah, Main ne tábi kiyá apná munh Alláh ke hukm par, aur jo koí mere sáth hai, aur kah de kitáb wálon ko aur anparhon ko, ki Tum bhí tábi hote ho, phir agar tábi hue, to ráh par áe, aur agar hat rahe, to terá zimma yihí hai pahunchá dená, aur Alláh kí nigáh men hain bande

(3 *R*) 21 Jo log munkir hain Alláh kí áyaton se, aur már dálte hain nabion ko náhaqq, aur már dálte hain, jo koí kahe insáf ko logon men se, so un ko khushkhabarí suná dukhwálí már kí

22 Wuhi hain jin kí mihnat záyi hui dunyá aur ákhirat men, aur koi nahín un ká madadgár

23 Tu ne na dekhe we log jin ko milá hai kuchh ek hissa kitáb ká, un ko buláte hain Alláh kí kitáb ki taraf, ki un men hukmi kare, phir hat rahe hain baze un men tagáfil kar kar

24 Yih is wáste ki kahte hain, Ham ko hargiz na lagegí ág, magar kai din ginti ke, aur bahke hain apne din men apni banái baton par

25 Phir kyá hogá jab ham un ko jama karenge ek din, jis men shubha nahin, aur purá piwega har koi apná kiyá, aur un ka haqq na rahegá?

26 Tu kah, Yá Allah málik saltanat ke, tu saltanat dewe jis ko cháhe, aur saltanat chhin lewe jis se cháhe, aur izzat dewe jis ko cháhe, aur zalil kare jis ko cháhe, tere háth hai sab khubí, beshakk tu har chíz par qádir hai

27 Tu láwe rát ko din men, aur tu láwe din ko rát men, aur tu nikále jitá murde se, aur nikále murda jíte se, aur tu rizq de jis ko cháhe beshumár

28 Na pakren musalmán káfiron ko rafíq musalmánon ke siwáe, aur jo koí yih kám kare, wuh Alláh ká koí nahín, magar yih ki tum pakrá cháho, un se bacháo, aur Alláh tum ko darátá hai áp se, aur Alláh hí tak pahunchná hai

29 Tu kah, Agar tum chhipáoge apne jí kí bát, yá záhir karoge, wuh Alláh ko malum howegí, aur us ko malum hai jo kuchh hai ásmán o zamín men, aur Alláh har chíz par qádir hai

30 Jis din páwegá har shakhs jo kí hai nekí rubaru, aur jo kı hai burái, árzu karegá, kı mujh men aur us men faraq par jáwe dur ká, aur Alláh darátá hai tum ko áp se, aur Alláh shafaqat rakhtá hai bandon par

(4 *R*) 31 Tu kah, Agar tum muhabbat rakhte Alláh kí, to merí ráh chalo, kı Alláh tum ko cháhe, aur bakhshe gunáh tumháre; aur Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

32 Tu kah, Hukm máno Alláh ká aur rasul ká, phir agar we hat rahen, to Alláh nahin cháhtá munkiron ko

33 Alláh ne pasand kiyá Ádam ko, aur Nuh ko, aur Ibráhím ke ghar ko, aur Imrán ke ghar ko sáre jahán se

34 Kı aulád hai ek dúsre kı, aur Alláh suntá, jántá hai

35 Jab bolí aurat Imrán kı, kı Ai Rabb mere, main ne nazar kiyá jo kuchh mere pet men hai ázád, so tu qabul kar mujh se, tu hí hai asl, suntá, jántá

36 Phir jab us ko janí, bolí, Ai Rabb, main ne yih larkı jani, aur Alláh ko bihtar malum hai jo kuchh janí, aur betá na ho jaise wuh betí, aur main ne us ká nám rakhá Maryam, aur main terí panáh men deti hun us ko, aur us kí aulád ko Shaitán mardud se

37 Phir qabul kiyá us ko us ke Rabb ne achchhí tarah ká qabul karn ı, aur barháyá us ko achchhí tarah ká barháná, aur supurd kı Zakariyá ko Jis waqt átá us ke pás Zakariyá hujre men, pátá us pás kuchh khána Bolá, ai Maryam, kahán se áyá tujh ko yih? kahne lagı, Yih Alláh ke pás se, Alláh rizq detá hai jis ko cháhe beqiyás

38 Wahán duá kí Zakariyá ne apne Rabb

se, kahá, Aı Rabb mere, atá kar mujh ko apne pás se aulád pákíza, beshakk tu sunnewálá haı duá

39 Phır us ko áwáz dí firıshton ne, jab wuh khará thá namáz men hujre ke andar, kı Alláh tujh ko khushkhabarí detá haı Yahıyá kí, jo gawáhí degá Alláh ke ek hukm kı, aur sardár hogá, aur aurat pás na jawegá, aur Nabí hogá nekon men

40 Bolá, Aı Rabb, kahán se hogá mujh ko larká? aur mujh par áyá burhápá, aur aurat merí bánjh haı? Farmáyá, Isı tarah Alláh kartá haı jo cháhe

41 Bolá, Aı Rabb, mujh ko de kuchh nıshánı kahá, Nıshánı terí yıh, kı na bát kare tu logon se tın dın, magar ıshárat se, aur yád kar apne Rabb ko bahut, aur tasbıh kar shám aur subh

(5 *R*) 42 Aur jab firıshte bole, kı Aı Maryam, Alláh ne tujh ko pasand kıyá, aur suthrá banáyá, aur pasand kıyá tujh ko jahán kı auraton se,

43 Aı Maryam, bandagí kar apne Rabb kı, aur sıjda kar, aur ruku kar sáth ruku karnewálon ke

44 Ye khabaren ghaıb kı haın, ham bhejte haın tujh ko, aur tu na thá un ke pás jab dálne lage apne qalam, kı kaun pále Maryam ko, aur tú na thá un pás jab we jhagarte the

45 Jab kahá Fırıshton ne, Aı Maryam, Alláh tujh ko bashárat detá haı ek apne *hukm* kí, jıs ká nám Masıh Ísá Maryam ká betá, martabewálá dunyá men, aur ákhırat men, aur nazdıkwálon men

46 Aur báton karegá logon se, jab má kí

god men hogá, aur jab púri umr ká hogá, aur nekbakhton men hai

47 Bolí, Ai Rabb, kahán se hogá mujh ko larká, aur mujh ko háth nahín lagáyá kisi ádmi ne? Kahá, Isí tarah Alláh paidá kartá hai jo cháhe, jab hukm kartá hai ek kám ko yihí kahtá hai us ko, ki Ho, wuh hotá hai

48 Aur sikháwegá us ko kitáb, aur kám kí báten, aur Tauret o Injil Aur Rasul hogá baní Isráil kí taraf, ki main áyá hun tum pás nisháni lekar tumháre Rabb kí, ki baná detá hún main tum ko mittí se jánwar kí surat, phir us men phunk mártá hun, to wuh ho jáwe urtá jánwar Alláh ke hukm se, aur changá kartá hun jo andhá paidá huá, aur korhí ko, aur jilátá hun murde Alláh ke hukm se, aur batá detá hun tum ko, jo khákar áo, aur jo rakh áo apne ghar men is men nisháni purí hai tum ko, agar tum yaqín rakhte ho

49 Aur sach batátá hun Tauret ko, jo mujh se pahle kí hai, aur is wáste ki halál kar dun tum ko bazí chíz jo harám thí tum par, aur áyá hun tum pás nisháni lekar tumháre Rabb kí, so daro Alláh se, aur merá kahá máno

50 Beshakk Alláh hai Rabb merá, aur Rabb tumhárá, so us ko bandagí karo, yih sídhí ráh hai

51 Phir jab malúm kiyá hazrat Isá ne baní Isráil ká kufr, bolá, Koi hai ki merí madad kare Alláh kí ráh men? kahá hawárion ne, Ham hain madad karnewále Alláh ke, ham yaqín láe Alláh par, aur tú gawáh rah, ki ham ne hukm qabul kiyá.

52 Ai Rabb, ham ne yaqín kiyá jo tú ne

utárá, aur ham tábi hue Rasul ke, so tu likh le ham ko mánnewálon men

53 Aur fareb kiyá un káfiron ne, aur fareb kiyá Alláh ne, aur Alláh ká dáo sab se bihtar hai

SULS (6 *R*) 54 Jis waqt kahá Alláh ne, Ai Ísá, main tujh ko phir lungá, aur uthá lungá apní taraf, aur pák kar dungá káfiron se, aur rakhungá tere tábion ko munkiron se upar qiyámat ke din tak, pher meri taraf hai tum ko pher áná, pher faisala karúngá tum men, jis bát men tum jhagarte the

55 So we jo káfir húe un ko azáb karungá, sakht azáb dunyá men aur ákhirat men, aur koí nahín un ká madadgár

56 Aur we jo yaqín láye, aur amal nek kiye, so un ko purá degá un ká haqq, aur Alláh ko khush nahín áte beinsáf

57 Yih parh sunáte hain ham tujh ko áyaten aur mazkur tahqíq

58 Ísá kí misál Alláh ke nazdik jaise misál Ádam kí, banáyá us ko mittí se, phir kahá us ko, Ho já, wuh ho gayá

59 Haqq bát hai tere Rabb kí taraf se, pher tu mat rah shakk men

60 Phir jo koí jhagrá kare tujh se is bát men bad us ke ki pahunch chuká tujh ko ilm, to tú kah, Ao, buláwen ham apne bete, aur tumháre bete, aur apní aurten, aur tumhárí aurten, aur apní ján, aur tumhárí ján, pher duá karen, aur lanat dálen Alláh kí jhúthon par

61 Yih jo hai so yihí hai bayán tahqíq, aur kisí kí bandagí nahín siwáe Alláh ke, aur Alláh jo hai, wuhí hai zabardast, hikmatwálá

62 Phir agar qabúl na karen, to Alláh ko malum hain fasád karnewále

(7 *R*) 63 Tu kah, Ai kitábwálo, áo ek sídhí bát par hamáre tumháre darmiyán kí, ki bandgí na karen ham, magar Alláh ko, aur sharík na thahrawen us ká kisí chiz ko, aur na pakren ápas men ek ek ko Rabb siwáe Alláh ke, phir agar we qabul na rakhen to kaho sháhid raho, ki Ham to hukm ke tábi hain

64 Ai kitábwálo, kyun jhagarte ho Ibráhím par, aur Tauret aur Injil to utrin us ke bad, kyá tum ko aql nahin?

65 Sunte ho tum log jhagar chuke jis bát men tum ko kuchh khabar thí, ab kyun jhagarte ho, jis bát men tum ko khabar nahín? aur Alláh jántá hai, aur tum nahin jánte

66 Na thá Ibráhím Yahudí, aur na thá Nasráni, lekin thá ek taraf ká hukmbardár, aur na thá shirkwálá

67 Logon men ziyáda munásabat Ibráhím se un ko thí, jo us ke sáth the, aur is Nabí ko, aur ímánwálon ko, aur Alláh wálí hai Musalmánon ká

68 Arzu hai baze kitábwálon ko, kisi tarah tum ko ráh se bhuláwen, aur nahín ráh bhulá-te magar áp ko, aur nahin samajhte

69 Ai kitábwálo, kyun munkir hote ho Alláh ke kalám se, aur tum qáil ho?

(8 *R*) 70 Ai kitábwálon, kyún miláte ho sahíh men galat, aur chhipáte ho sachchí bát jánkar?

71 Aur kahá ek logon ne ahl i kitáb men se, Mán lo, jo kuchh utrá Musalmánon par, din charhe, aur munkir ho jáo ákhir din, sháyad we phir jáwen

72 Aur yaqín na karío, magar usí ká jo

chale tumháre dın par , tu kah Hıdáyat wuhı haı, jo hıdáyat Alláh kare, yih ıs wáste kı aur ko mılá jaısá kuchh tum ko mılá tha, yá muqábala kıyá tum se, tumháre Rabb ke áge , tu kah, Barái Alláh ke háth haı, detá haı jıs ko cháhe, aur Alláh gunjáishwálá haı, khabardár

73 Ḳháss kartá haı apní mihrbání jıs par cháhe, aur Alláh ká fazl bará haı

74 Aur bazá ahl ı kıtáb meṉ se wuh haı, kı agar tu us pás amánat rakhe dher mál ká, adá kar de tujh ko , aur bazá un meṉ wuh haı, kı agar tu us pas amánat rakhe ek ashrafī phır na de tujh ko, magar jab tak tu rahe us ke sır par khará , yih ıs wáste kı unhoṉ ne kah rakhá haı, Nahíṉ ham par jáhıloṉ ke haqq ká gunáh , aur jhuth bolte haiṉ Alláh par jánte

75 Kyuṉ nahıṉ jo koí purá kare apná ıqrár, aur parhezgár haı, to Alláh cháhtá haı parhezgároṉ ko

76 Jo log kharíd karte haiṉ Alláh ke qarár par, aur apní qasmoṉ par thorá mol, un ko kuchh hıssa nahíṉ ákhırat meṉ , aur na bát karegá un se Alláh, aur na nigáh karegá un kí taraf qıyámat ke dın, aur na saṉwáregá un ko, aur un ko dukh kí már haı

77 Aur un meṉ ek log haiṉ kı zubán marorkar parhte haiṉ kıtáb, kı tum jáno wuh kıtáb meṉ haı, aur wuh nahíṉ kıtáb meṉ , aur kahte haiṉ, Wuh Alláh ká kahá haı , aur wuh nahíṉ Alláh ká kahá, aur Alláh par jhuth bolte haiṉ jánkar

78 Kısí bashar ká kám nahíṉ, kı Alláh us ko dewe kıtáb, aur hukm, aur paıgambar kare, phır wuh kahe logoṉ ko, kı Tum mere bande ho, Alláh ko chhorkar, walekın tum

murabbí ho jáo, jaise the tum kitáb sikháte, aur jaise the tum parhte

79 Aur na yih kahe tum ko, ki Thahráo firishton ko aur nabíon ko Rabb, kyá tum ko kufr sikháwegá bad us ke ki tum Musalmán ho chuko ?

(9 *R*) 80 Aur jab liyá Allah ne iqrár nabion ká, ki jo kuchh main ne tum ko diyá kitáb aur hikmat, phir áwe tum pás koí rasul, ki sach batáwe tumháre pás wálí ko, to us par imán láoge, aur us kí madad karoge, farmáyá, ki Tum ne iqrár kiyá, aur is shart par liyá merá zimma, bole, Ham ne iqrár kiyá, farmáyá, To sháhid raho, aur main bhi tumháre sáth sháhid hun

81 Phir jo koí phir jáwe us ke bad, to wuhí log hain be hukm

82 Ab kuchh aur dín dhundhte hain siwáe dín Alláh ke, aur usí ke hukm men hai, jo koí ásmán o zamín men hai, khushí se, yá zor se, aur usí taraf phir jáwenge

83 Tú kah, Ham ímán láye Alláh par, aur jo kuchh utrá ham par, aur jo utrá Ibráhím par, aur Ismáil par, aur Isháq par, aur Yaqub par, aur us kí aulád par, aur jo milá Músá ko, aur Ísá ko, aur sab Nabíon ko, apne Rabb kí taraf se, ham judá nahín karte un men kisí ko, aur ham usí ke hukm par hain

84 Aur jo koí cháhe siwáe islám ke hukmbardárí ke aur dín, so us se hargiz qabul na hogá, aur wuh ákhirat men kharáb hai

85 Kyúnkar ráh degá Alláh aise logon ko, ki munkir ho gaye mánkar, aur batá chuke ki rasúl sachchá hai, aur pahunch chuke un ko nishán, aur Alláh ráh nahín detá beinsáf logon ko

86 Aise logoṉ ki jazá yih hai, ki un par lanat Alláh kí, aur firishtoṉ kí, aur logoṉ kí, sab kí

87 Par rahe haiṉ us meṉ, na halká ho un par azáb, aur na un ko fursat mile

88 Magar jinhoṉ ne tauba kí us ke bad, aur sanwár pakri, to albatta Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

89 jo log munkir hue mánkar, phir barhte rahe inkár meṉ, hargiz qabul na hogi un ki tauba, aur wuhí haiṉ ráh bhule

90 Jo log munkir hue, aur mar gaye munkir hí, to hargiz qabul na hogá aise kisí se zamín bharkar soná, agarchi badlá de, yih kuchh un ko dukh kí már hai

91 Aur koí nahíṉ un ká madadgár

CHAUTHA SIPARA. (10*R*) 92 Na pahunchoge nekí ki hadd ko, jab tak na kharch karo kuchh ek jis se muhabbat rakhte ho, aur jo chíz kharch karoge, so wuh Alláh ko malum hai

93 Sab kháne ki chízeṉ halál thíṉ baní Isráil ko, magar jo harám kar lí thí Isráil ne apni ján par Tauret názil hone se pahle, tú kah, Láo Tauret, aur tum parho, agar sachche ho

94 Phir jo koí bándhe Alláh par jhúth us ke bad, to wuhí haiṉ beinsáf

95 Tú kah, Sach farmáyá Alláh ne, ab tábi ho jáo dín Ibráhím ke, jo ek taraf ká thá, aur na thá shirk karnewálá

96 Tahqíq pahlá ghar jo thahrá logoṉ ke wáste, yihí hai, jo Makke meṉ hai, barakatwálá, aur nek ráh jahán ke logoṉ ko

97 Is meṉ nisháníáṉ záhir haiṉ, khare hone

kí jagah Ibráhím ke, aur jo koí us ke andar áyá, us ko aman milá, aur Alláh ká haqq hai logoṉ par hajj karná is ghar ká, jo koi páwe is tak ráh, aur jo koí munkir huá, to Alláh parwá nahíṉ rakhtá logoṉ kí

98 Tu kah, Ai kitábwálo, kyuṉ munkir hote ho Alláh ke kalám se? aur Alláh ke rubaru hai, jo karte ho

99 Tu kah, Ai kitábwálo, kyuṉ rokte ho Alláh ki ráh se imán lánewále ko, dhundhte ho us meṉ aib, aur tum khabar rakhte ho, aur Alláh be khabar nahiṉ tumháre kám se

100 Ai ímánwálo, agar tum mánoge baze ahl i kitáb kí bát, to phir kar denge tum ko ímán láye pichhe munkir

101 Aur tum kis tarah munkir ho, aur tum par parhí játi haiṉ áyateṉ Alláh kí, aur tum meṉ us ká rasul hai? aur jo koí mazbut pakre Alláh ko, wuh pahunchá sídhi ráh par

(11 *R*) 102 Ai ímánwálo, darte raho Alláh se, jaisá cháhiye us se darná, aur na mario magar Musalmán

103 Aur mazbut pakro rassí Alláh kí sab milkar, aur phuṭ na dálo, aur yád karo ihsán Alláh ká apne úpar, jab tum the ápas meṉ dushman, phir ulfat dí tumháre diloṉ meṉ, ab ho gaye us ke fazl se bhái, aur the tum kináre par ek ág ke garhe ke, phir tum ko khalás kiyá us se, isí tarah kholtá hai Alláh tum par apní nisháníáṉ, sháyad tum ráh páo.

104 Aur cháhiye ki rahe tum meṉ ek jamáat bulátí nek kám kí taraf, aur hukm kartí rahe pasand bát ko, aur mana kartí rahe ná pasand se, aur wuhí pahunche murád ko

105 Mat ho un kí tarah jo phút gaye aur ikhtiláf karne lage, bad is ke ki pahunch

chuke un ko sáf hukm, aur un ke wáste bará azáb hai

106 Jis din sufed honge baze muṇh, aur siyah honge baze muṇh, so we jo siyáh hue un ke muṇh, áyá tum káfir ho gaye ímán meṇ ákar ? Ab chakho azáb badlá us kufr karne ká

107 Aur we jo sufed hue muṇh un ke, so rahmat meṇ hain Alláh ki, we usí meṇ rah paie

108 Ye hukm hain Alláh ke, ham sunáte hain tujh ko tahqiq, aur Alláh nahiṇ cháhtá zulm jahánwáloṇ par

109 Aur Alláh ká mál hai jo kuchh hai ásmán o zamín meṇ, aur Alláh taḳ ruju hai har kám ki

(12 *R*) 110 Tum ho bihtar sab ummatoṇ se jo paida hui hain logoṇ meṇ, hukm karte ho achchhi bát ká, aur mana karte ho buri bát se, aur ímán láte ho Alláh par, aur agar ímán láte Ahl i kitab to un ko bihtar thá, koi hain un meṇ imán par, aur aksar we behukm hain

111 We tumhárí kuchh na bagáirenge magar satána, aur agar tum se larenge, to tum se pith denge, phir un ko madad na hogi

112 Mári gai hai un par zillat jah íṇ dekhiye siwáe dastáwez Alláh ki, aur dastáwez logoṇ ki, aur kamá láye gussa Allah ká, aur mári gayi un par muhtáji, yih is wáste ki we munkir rahe hain Alláh ki áyatoṇ se, aur qatl karte rahe nabioṇ ko náhaqq, yih is se ki we behukm hain aur hadd se barhte hain

113 We sab bai íbai nahiṇ, Ahl i kitáb meṇ ek firqa hai sidhi rah pai, parhte hain áyateṇ Alláh kí rátoṇ ke waqt, aur we sijda karte hain

114 Yaqín late hain Alláh pai aur pichhle

dın par, aur hukm karte haiṇ pasand bát ko, aur mana karte haiṇ nápasand se, aur daurte haiṇ nek kámoṇ par, aur we log nek bakhtoṇ meṇ haiṇ

115 Aur jo karenge nek kám so náqabul na hogá, aur Alláh ko khabar hai parhezgároṇ kı

116 We log jo munkır haiṇ, un ke kám na áwenge un ke mál, na aulád Allah ke age kuchh, aur we dozakh ke log haiṇ, we us meṇ rah pare

117 Jo kuchh kharch karte haın ıs dunyá kı zındagı meṇ, us kí mısál jaısi ek bad us meṇ pálá, wuh már gaı kheti ek logoṇ kı jınhoṇ ne apne haqq meṇ burá kıy ı thá, pher us ko nábud kar gaí, aur Alláh ne un par zulm nahíṇ kıyá, par we apne upar zulm karte haiṇ

118 Aı ımánwálo, na thahráo bhedı apne gaır ko, wuh kamı nahıṇ karte tumhárı kharábí meṇ, un kı khushı hai tum jıs qadr taklıf páo, nıklı partí hai dushmaní un kı zubán se, aur jo chhipá hai un ke jı meṇ, so ıs se zıyáda jatá dıye ham ne tum ko pate, agar tum ko aql hai

119 Sunte ho tum log un ke dost ho, aur we tumháre dost nahíṇ, aur tum sab kıtaboṇ ko mánte ho, aur jab tum se milte haiṇ, kahte haiṇ, Ham Musalmán haiṇ, aur jab akele hote haiṇ, kát kát kháte haiṇ tum par unglıáṇ dushmaní se, tu kah, Maro tum apní dushmaní meṇ, Alláh ko malum hai jıoṇ kı bát.

120 Agar tum ko mile kuchh bhalái burı lage un ko, aur agar tum par pahunche burái ḳhush hoṇ us se, aur agar tum thahre raho,

aur bachte raho, kuchh na bigaregá tumhárá un ke fareb se, jo kuchh we karte hain, sab Alláh ke bas men hai

121 Aur jab fajr ko niklá tu apne ghar se, bitháne lagá Musalmánon ko larái ke thikánon par, aur Alláh suntá, jántá hai

122 Jab qasad kiyá do firqon ne tum men se ki námardi karen, aur Alláh madadgár thá un ká, aur Alláh hí par cháhiye bharosá karen Musalmán

(13 *R*) 123 Aur tumhári madad kar chuká hai Alláh Badr ki larái men, aur tum bemaqdur the, so darte raho Alláh se, sháyad tum ihsán máno

124 Jab tu kahne lagá Musalmánon ko, Kyá tum ko kifáyat nahin, ki tumhári madad pahunche Rabb tumhárá? Tin hazár firishte ásmán se utre

125 Aelbatta agar tum thahre raho, aur parhezgíri karo, aur we áwen tum par usí dam to madad bheje tumhárá Rabb pánch hazár firishte pale hue ghoron par

RUBA 126 Aur yih to Alláh ne tumháre dil ki khushi ki, aur tá taskin ho tumháre dilon ko, aur madad hai niri Alláh ke pás se, jo zabardast hai, hikmatwálá

127 Ta kát dále baze káfiron ko, yá un ko zalil kare, ki phir jáwen námurád

128 Terá ikhtiyár kuchh nahín, yá un ko tauba dewe, yá un par azáb kare, ki we náhaqq par hain

129 Aur Alláh ká mál hai, jo kuchh ásmán o zamín men hai, bakhshe jis ko cháhe, aur azab kare jis ko cháhe, aur Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

(14 *R*) 130 Ai ímánwálo, mat kháo sud

dunc par dunâ, aur daro Allâh se, shâyad tumhárá bhalá ho

131 Aur bacho us ág se, jo taiyár hui hai káfiron ke wáste

132 Aur hukm mâno Alláh ká, aur Rasul ká, sháyad tum par rahm ho

133 Aur dauro apne Rabb ki bakhshish par, aur jannat ki taraf, jis ká phailáo hai ásmán o zamin, taiyár hui hai wáste parhezgáron ke

134 We log, jo kharch kiye játe hain khushi men, aur taklif men, aur dabá lete hain gussa, aur muaf karte hain logon ko, aur Alláh cháhtá hai neki karnewálon ko

135 Aur we log ki jab kar baithen kuchh khulá gunáh, yá burá karen apne haqq men, to yád karen Alláh ko, aur bakhshish mángen apne gunáhon ki, aur kaun gunáh bakhshtá hai siwáe Alláh ke? Aur ar na rahe apne kiye par jánte

136 Un ki jazá hai bakhshish un ke Rabb ki, aur bág jin ke niche bahtí nahren, rah pare un men, aur khub mazduri hai kám karnewálon kí

137 Ho chuke hain tum se age dastur, so phiro zamin men, to dekho kyá huá akhir jhuthlánewálon ká

138 Yih bayán hai logon ke wáste, aur hidáyat aur nasíhat darwálon ko

139 Aur sust na ho, aur gam na khao, aur tumhin gálib rahoge, agar tum imán rakhte ho

140 Aur agar tum ne zakhm páyá, to we log bhi pá chuke hain zakhm waisá hí, aur ye din badalte láte hain ham logon men, aur is wáste ki malum karc Alláh jin ko imán hai,

aur kar liye tum men baze shahid, aur Allah chahtá nahin náhaqq wálon ko

141 Aur is waste ki nikhare Allah imán wálon ko, aur mitá de munkiron ko

142 Kyá tum ko khiyál hai, ki dákhil ho jaoge jannat men aur abhi malum nahín, kiyá Allah ne jo lainewale hain tum men se, aur malum kare sábit rahnewále

143 Aur tum árzu karte the marne ki us ki mulaqát se pahle, so ab dekhá tum ne us ko ánkhon ke sámhne ?

(15 *R*) 144 Aur Mohammad to ek Rasul hai, ho chuke pahle us se bahut Rasul, phir kyá agar wuh mar gayá, yá márá gayá, tum phir jaoge ulte páon ? Aur jo koi phir jáwegá ulte páwn, wuh na bigárega Allah ká kuchh, aur Alláh sawáb degá bhalí mánnewálon ko

145 Aur koi ji mar nahin saktá bagair hukm Allah ke, likhá huá wada, aur jo koí chahegá badlá dunyá ká, us men se denge us ko, aur jo koi cháhegá badlá ákhirat ka, us men se denge us ko, aur ham sawáb denge ihsán mánnewálon ko

146 Aur bahut Nabi hain, jin ke sath hokar lare hain bahut Khudá ke tálib, phir na háre hain kuchh taklif pahunchne se Alláh ki rah men, aur na sust húe hain, na dab gaye hain, aur Alláh cháhtá hai sabit rahnewálon ko

147 Aur kuchh nahín bole, magar yihi kahá, ki Ai Rabb hamáre, bakhsh hamáre gunáh, aur jo ham se ziyadati hui hamáre kám men, aur sábit rakh hamáre qadam, aur madad de ham ko munkir qaum par

148 Phir diyá Alláh ne un ko sawáb dunyá ká bhí, aur khub sawáb ákhirat ká, aur Alláh cháhtá hai nekíwálon ko

(16 *R*) 149 Ai imánwálo, agar tum kahá

mánoge munkiroṉ ká, to tum ko pher denge ulte páṉw, phir já paroge nuqsán meṉ

150 Balki Alláh tumhárá madadgár hai, aur us ki madad sab se bihtai

151 Ab dálenge hami kafiroṉ ke dil meṉ haibat, is wáste ki unhoṉ ne sharík thahráyá Alláh ká, jis kí us ne sanad nahíṉ utárí, aur un ká thikána dozakh hai, aur buri basti hai beinsáfoṉ kí

152 Aur Alláh to sach kar chuká tum se apná wada, jab tum lage un ko kátne us ke hukm se, jab tak ki tum ne námardí ki, aur kám meṉ jhagrá dálá, aur behukmí kí, bad us ke ki tum ko dikhá chuká tumhárí khushí kí chiz

153 Koi tum meṉ se cháhtá thá dunyá, aur koí tum meṉ se cháhtá thá ákhirat, phir tum ko ulat diyá un par se, is wáste ki tum ko ázmáwe, aur wuh to tum ko muaf kar chuká, aur Alláh fazl rakhta hai mominoṉ par

154 Jab tum charhte játe the, aur pichhe na dekhte the kisí ko, aur Rasul pukártá thá pichhárí meṉ, phir tum ko tang kiyá badlá tumhare tang karne ká, to gam na kháyá karo, jo háth se jáwe, aur jo sámhne áwe, aur Alláh ko khabar hai tumháre kám ki

155 Phir tum par utárí tangí ke bad aman ko ungh, ki gher rahí thi tum meṉ bazon ko, aur bazoṉ ko fikr pará thá, apne jí ká khiyál karte the Alláh par jhuthe khiyál jáhiloṉ ke, kahte the, Kuchh bhí kám hai hamáre háth, Tu kah, Sab kám hai Alláh ke háth, apne ji meṉ chhipáte haiṉ jo tujh se záhir nahíṉ karte, kahte haiṉ, Agar kuchh kám hotá hamáre háth, to ham máre na játe is jagah, tú kah, Agar tum hote apne gharoṉ meṉ,

ulaṭṭa báhar nikalte jin par likhá thá mára hi janá apne paráo par, aur Alláh ko ázmáná thá, jo kuchh tumháre ji men hai, aur nikhárná thá jo tumh ire dil men hai, aur Allah ko malum hai ji ki bát

NISF 156 Jo log tum men hat gaye, jis din bhiren do faujen, so un ko digá diyá Shaitán ne kuchh un ke gunáh ki shamat se, aur un ko bakhsh chuká Allah, Alláh bakhshnewálá hai, tahammul rakhtá

(17 *R*) 157 Ai imanwalo, tum na ho un ki tarah jo munkir hue, aur kahte hain apne bháion ko, jab safir ko nikalen mulk men, yá hon jihád men, ki Agar rahte ham pás na marte, aur na mare játe, ki Allah us se dále afsos un ke dil men, aur Allah hai jilátá, aur marta, aur Allah tumháre kam dekhtá hai

158 Aur agar tum mare gaye Allah ki ráh men, ya mar gaye, to bakhshish Alláh ki, aur mihrbáni bihtar hai us se, jo we jama karte hain

159 Aur agar tum mar gaye, yá máre gaye, Alláh hi pás ekatthe hoge

160 So kuchh Allah ki mihr hai, jo tu narm dil milá un ko, aur agar tu hotá sakht go sakht dil to muntashir ho játe tere gird se, so tu un ko muaf kar, aur bakhshish mang un ke wáste, aur un se mashwarat le kám men, phir jab thahar chuká, to bharosá kar Allah par, Alláh cháhtá hai tawakkulwálon ko

161 Agar Alláh tumhárí madad karegá, to koí tum par gálib na hogá, aur jo wuh tum ko chhor degá, phir kaun hai ki tumhári madad karegá us ke bad, aur Alláh par bharosá cháhiye Musalmánon ko

162 Aur Nabi ka kám nahin ki kuchh chhipá rakhe, aur jo koi chhipáwegá wuh láwegá apná chhipáyá huá qiyámat ke din, pher purá páwegá har koi apni kamáya, aur un par zulm na hogá

163 Kyá ek shakhs jo tábi Allah ki marzi ká barábar hai us ke jo kamai láyá Allah ká gussa? Aur us ká thikána dozakh, aur kyá buri jagah pahunchá

164 Log kai darje hain Alláh ke yahán, aur Allah dekhta hai jo karte hain

165 Allah ne ihsan kiyá imánwalon par, jo bhejá un men Rasul unhin men ká, parhtá hai un par áyaten us ki, aur sanwárta hai un ko, aur sikhátá hai un ko kitáb, aur kám ki bát, aur we to pahle sarih gumrah the

166 Kya jis waqt tum ko pahunchi ek taklif, ki tum pahuncha chuke ho us ke do barabar, kahte ho, Yih kahán se á, tu kah, Yih ai tum ko apni taraf se, Alláh har chiz par qádir hai

167 Aur jo kuchh tum ko samhne áyá, jis din bhiren do faujen, so Alláh ke hukm se, aur is wáste, ki Allah malum kare imánwalon ko

168 Aur tá malum kare, jo munafiq the, aur kahá un ko, ki Ao, laro Allah ki ráh men, yá dafa karo dushman, Bole, Ham ko malum ho larái, to tumhárá sáth karen, we log us din kufr ki taraf nazdik hain imán se, kahte hain apne munh se, jo nahin un ke dil men, aur Alláh khub jántá hai jo chhipáte hain

169 We jo kahte hain apne bháion ko, aur ap baith rahe hain, Agar we hamári bát mánte to na máre játe, tu kah, Ab hatá dijiyo apne upar se maut, agar tum sachche ho

170 Aur tu na samajh jo log máre gaye Alláh ki ráh men murde, balki zinde hain, apne Rabb ke pás rozi páte

171 Khushí karte hain us par, jo diyá un ko Alláh ne apne fazl se, aur khushwaqt hote hain un ki taraf se, jo in men nahín pahunche un men pichhe se, is wáste ki na dar hai un par, aur na un ko gam

172 Khushwaqt hote hain Alláh ki niamat aur fazl se, aur us se ki Allah záyi nahin karta mazduri imánwálon ki

(18 *R*) 173 Jin logon ne hukm máná Alláh aur Rasul ka, bad is ke ki un men par chuká thí katao jo un men nek hain, aur parhezgáron ko sawáb bara hai

174 Jin ko kahá logon ne, ki Unhon ne jama kiyá hai asbáb tumháre muqabale ko, so tum un se khatrá karo, phir un ko ziyáda áya imán, aur bole, Bas hai ham ko Allah, aur kyá khub karsaz hai

175 Phir chale aye Allah ke ihsán se, aur fazl se, kuchh na pahunchi unhen burái, aur chale Allah ki raza par, aur Alláh ka fazl bara hai

176 Yih jo hai so Shaitán hai, ki darátá hai apne doston se, so tum un se mat daro, aur mujh se daro, agar imán rakhte ho

177 Aur tujh ko gam na áye un logon se, jo daurkar lagte hain kufr karne, we na bigárenge Alláh ká kuchh, Alláh cháhtá hai ki un ko fáida na de ákhirat men, aur un ko mái hai bari

178 Jinhon ne kharid kiyá kufr ímán ke badle, we na bigárenge Alláh ká kuchh, aur un ko dukh kí már hai

179 Aur yih na samjhen munkir, ki Ham

jo fursat dete haiṉ un ko, kuchh bhalá hai un ke haqq meṉ, ham to fursat dete haiṉ un ko, tá barh jáweṉ gunáh meṉ, aur un ko zillat kí már hai

180 Alláh wuh nahíṉ ki chhor degá Musalmánoṉ ko, jis tarah par tum ho, jab tak judá na kare nápák ko pák se, aur Alláh yuṉ nahiṉ, ki tum ko khabar de gaib ki, lekin Alláh chhánt letá hai apne Rasuloṉ meṉ se jise cháhe, so tum yaqín láo Alláh par, aur us ke Rasuloṉ par, aur agar tum yaqin par raho, aur parhezgári par, to tum ko bará sawáb hai

181 Aur na samjheṉ jo log bukhl karte haiṉ ek chiz par, ki dí hai un ko Alláh ne apne fazl se, yih bihtar hai un ke haqq meṉ, balki yih burá hai un ke waste, age tauq paregá un ko jis par bukhl kiyá tha qiyámat ke din, aur Alláh wáris hai ásmán o zamín ká, aur Alláh, jo karte ho, so jántá hai

(19 *R*) 182 Alláh ne suní un ki bát jinhoṉ ne kahá, ki Alláh faqir hai, aur ham máldar haiṉ, ab likh rakhenge ham un ki bát, aur jo khun kiye haiṉ Nabioṉ ke náhaqq, aur kahenge, Chakho jalan ki már

183 Yih badlá is ká jo tum ne bhejá apne háthoṉ, aur Alláh zulm nahiṉ kartá bandoṉ par

184 We jo kahte haiṉ, ki Alláh ne ham ko kah rakhá hai, ki ham yaqín na kareṉ kisí Rasúl ká, jab tak ná láwe ham pás ek niyáz, jis ko khá jáwe ág, tu kah, Tum meṉ á chuke kitne Rasúl mujh se pahle nisháníáṉ lekar, aur yih bhí jo tum ne kahá phir kyúṉ qatl kiyá tum ne un ko, agar tum sachche ho

185 Phir agar tujh ko jhuthláwen to áge tujh se jhuthláe gae bahut Rasul, jo láye nisháníán, aur waraq, aur kitáb chamaktí

186 Har ji ko chakhní hai maut, aur tum ko púrá badlá milega qiyámat hí ke din, phir jis ko sarká diyá ág se, aur dákhil kiyá jannat men, us ká kám baná, aur dunyá kí zindagí, to yih hai dagá kí jins

187 Albatta tum ázmáye jáoge mál se, aur ján se, aur albatta sunoge agli kitábwálon se, aur mushrikon se badgoi bahut, aur agar tum thahre raho aur parhezgárí karo, to yih himmat ke kám hain

188 Aur jab Alláh ne qarár liyá kitábwálon se, ki us ko bayán karoge logon pás, aur na chhipáoge, phir phenk diyá wuh qarár apne pith ke pichhe, aur kharíd kiyá us ke badle mol thorá, so kyá buri kharid karte hain

189 Tu na samajhiyo ki jo log khush hote hain apne kiye par, aur cháhte hain taríf bin kiye par, so na ján, ki we khalás hain azáb se, aur un ko dukh ki már hai

190 Aur Alláh ko hai saltanat ásmán o zamin ki, aur Alláh har chiz par qádir hai

191 Ásmán o zamin ká bananá, aur rát din ká badalte áná, us men nisháníán hain aqlwálon ko

192 We jo yád karte hain Alláh ko khare, aur baithe aur karwat par lete, aur dhiyán karte hain ásmán o zamín kí paidáish men, ai Rabb hamáre, tu ne yih abas nahín banáyá, tu pák hai aib se, so ham ko bachá dozakh ke azáb se

193 Ai Rabb hamáre, jis ko tu ne dozakh men dálá, so us ko ruswá kiyá, aur gunahgáron ká koí nahín madadgár

194 Ai Rabb hamáre, ham ne suná, ki ek pukárnewálá pukártá hai iman lane ko, ki ímán láo apne Rabb par, so ham imán laye, ai Rabb hamáre, ab bakhsh ham ko gunáh hamáre, aur utár hamári buráian, aur maut de ham ko nekon ke sáth

195 Ai Rabb hamáre, aur de ham ko, jo tu ne wada diya apne Rasulon ke háth, aur ruswá na kar ham ko qiyámat ke din, tahqiq tu khiláf nahin kartá wada

SULS 196 Phir qabul ki un ki dua un ko Rabb ne, ki main záyi nahin kartá mihnat kisi mihnatwále ki, tum men mard ho, yá aurat, tum ápas men ek ho Phir jo log apne watan se chhute, aur nikále gaye apne ghaion se, aur satáye gaye meri ráh men, aur lare, aur máre gaye, main utárungá un se buráian un ki, aur dákhil karunga bágon men, jin ke niche bahti naddian Badlá Alláh ke yahán se, aur Alláh hí ke yahán achchhá badlá hai

197 Tú na bahak us par, ki áte játe hain káfir shahron men Yih fáida hai thorá sa, phir un ká thikáná dozakh hai, aur kyá buri taiyárí hai

198 Lekin jo log darte rahe apne Rabb se, un ko bág hain, jin ke niche bahti naddián, rah pare un men mihmáni Alláh ke yahán se, aur jo Alláh ke yahán hai, so bihtar hai nekbakhton ko

199 Aur kitábwálon men baze we bhí hain jo mánte hain Alláh ko, aur jo utrá tumhárí taraf, aur jo utrá un kí taraf, dabe hue hain Alláh ke ágе, nahín kharid karte Alláh kí áyaton par thorá mol We jo hain un ko un kí mazdurí hai un ke Rabb ke yahán be shakk, Alláh shitáb letá hai hisáb

200 Aı ímánwalo, sábıt raho, aur muqábale meṉ mazbutı karo, aur lage raho, aur darte raho Alláh se, sháyad tum murád ko pahuncho

SURA I NISA

Madíne meṉ názıl huı, 176 *ayat kı haı*

BISMI L-LÁHI-R RAHMÁNI R-RAHIM

(1 *R*) 1 Logo, darte raho apne Rabb se, jin ne banáyá tum ko ek ján se, aur usı se banáyá us ká jorá, aur bakhere un donoṉ se bahut mard aur aurateṉ, aur darte raho Alláh se, jis ká wásta dete ho ápas meṉ, aur khabardár raho nátewáloṉ se, Alláh haı tum par muttalı

2 Aur de dálo yatımoṉ ko un ke mál, aur badal na lo gandá suthre se, aur na kháo un ke mál apne máloṉ ke sáth, beshakk yıh bará wabál haı

3 Aur agar daro, kı ınsáf na karoge yatım larkıoṉ ke haqq meṉ, to nıkáh karo, jo tum ko khush áweṉ aurteṉ do do, tín tín, chár chár, phır agar daro, kı barábar na rakhoge to ek hí, yá jo apná háth ká mál haı, ıs meṉ lagtá haı, kı ek taraf na jhuk paro Aur de dálo auratoṉ ko un ke mahr khushı se, phır agar we chhor deṉ tum ko us meṉ se kuchh dıl kí khushı se, to wuh kháo rachtá pachtá

4 Aur mat pakrádo be aqloṉ ko apne mál, jıse banáí Alláh ne tumhárı guzrán, aur un ko us meṉ khıláo, aur pahnáo aur kaho un se bát maqul

5 Aur sadhárte raho yatímoṉ ko, jab ṭak pahunche nikáh kí umr ko, phir agar dekho un meṉ hoshyárí, to hawále karo un ko un ke mál, aur khá na jáo un ko urákar, aur ghabrá kar, ki ye bare na ho jáweṉ, aur jo koí ásuda hai, to cháhiye bachtá rahe, aur jo koi muhtáj hai to kháwe muwáfiq dastur ke, phir jab un ko hawále karo un ke mál, to sháhid kar lo us par, aur Alláh bas hai, hisáb samajhnewálá

6 Mardoṉ ko bhí hissa hai us meṉ, jo chhor mareṉ má báp, aur nátewále, aur auratoṉ ko bhí hissa hai us meṉ, jo chhor mareṉ má báp, aur nátewále, is thore meṉ yá bahut meṉ hissa muqarrar kiyá huá

7 Aur jab házir hoṉ taqsim ke waqt, nátewále, aur yatím, aur muhtaj, to un ko kuchh khiládo us meṉ se, aur kaho un ko bát maqul

8 Aur cháhiye dareṉ we log, ki agar chhoreṉ apne píchhe aulád zaif, to khatra kháweṉ un par, to cháhiye dareṉ Alláh se, aur kaheṉ bát sídhí

9 Jo log kháte haiṉ mál yatímoṉ ke náhaqq, we yihi kháte haiṉ apne pet meṉ ág, aur ab paithenge ág meṉ

(2 *R*) 10 Kah rahtá hai tum ko Alláh, tumhárí aulád meṉ mard ko hissa barábar do aurat ke, phir agar howeṉ nirí aurateṉ, do se úpar, to un ko do tiháíaṉ, jo chhoṛ mará, aur agar ek hai, to us ko ádhá, aur maiyit ke má báp ko har ek ko donoṉ meṉ chhathá hissa us mál se jo chhor mará, agar maiyit kí aulád hai, phir agar us ko aulád nahíṉ, aur wáris hai us ke má báp, to us kí má ko tihái, phir agar maiyit ke kaí bhái haiṉ, to us kí má ko chhathá hissa, yih wasiyat ke píchhe jo dilwá

marú, yá qarz ke tumháre báp aur bete, tum ko malum nahiṉ kaun shitáb pahunchte haiṉ tumháre kám meṉ, hissa bándhá Alláh ká hai, Alláh khabardár hai, hikmatwálá

11 Aur tum ko ádhá mál jo chhor mareṉ tumhári aurateṉ agar na ho un ke aulád, phir agar un ke aulád hai, to tum ko chauthái mál us se jo chhor gaiṉ, bad wasíyat ke, jo dilwá maríṉ, yá qarz ke, aur auratoṉ ko chauthái mál us se, jo chhor maro tum, agar na ho tum ko aulád, phir agar tum ko aulád hai to un ko áthwáṉ hissa us se, jo tum ne chhorá bad wasiyat ke, jo tum dilwá maro, yá qarz ke Aur agar jis mard ko mirás hai, báp betá nahiṉ rakhtá, yá aurat hui, aur us ká ek bhái hai, yá bahin, to donoṉ meṉ har ek ko chhathá hissa, phir agar ziyáda hoṉe is se to sab sharik haiṉ ek tihái meṉ, bad wasiyat ke, jo ho chukí hai, yá qarz ke jab auroṉ ká nuqsán na kiyá ho, yih kah rakhá hai Alláh ne, aur Alláh sab jántá hai, tahammulwálá

12 Ye haddeṉ bándhí Alláh kí haiṉ, aur jo koí hukm par chale Alláh ke, aur us ke Rasul ke, wuh dákhil kare use bágoṉ meṉ, jin ke níche bahti naddiáṉ, rah pare un meṉ, aur wuhi hai baṛí murád milní

13 Aur jo koi behukmí kare Alláh kí, aur us ke Rasul ki, aur barh jáweṉ us ki haddoṉ se, dákhil kare us ko ág meṉ, rah pará us meṉ, aur us ko zillat kí már hai

(3 *R*) 14 Aur jo koí badkári kare tumhárí auratoṉ meṉ, to sháhid láo un par, chár mard apnoṉ meṉ se, phir agar we gawáhí deweṉ, to un ko band rakho gharoṉ meṉ, jab tak bhar lewe un ko maut, yá kar de Alláh un kí kuchh ráh

15 Aur jo do karnewále tum meṉ se kareṉ wuhí kám, to satáo un ko, phir agar tauba kareṉ, aur saṉwár pakreṉ, to un ká khiyál chhor do, Alláh tauba qabul kartá hai, mihrbán

16 Tauba qabul karní Alláh ko zarur, so un ki jo burá karte haiṉ nadáni se, phir tauba karte haiṉ shitáb, to un ko muaf karta hai Alláh, aur Alláh sab jánta hai, hikmatwálá

17 Aur un ki tauba nahíṉ jo karte játe haiṉ bure kám, jab tak samhne aye aise kisi kí maut, kahne lagá, Maiṉ ne tauba ki ab, aur na un ki jo marte haiṉ kufr men, un ke wáste ham ne taiyár ki hai dukh ki már

18 Ai ímánwálo, halál nahiṉ tum ko, ki mírás meṉ le lo auratoṉ ko zor se, aur na un ko band karo, ki le lo un se kuchh apná diya, magar jab we kareṉ be-hayái saríh Aur guzrán karo un ke sáth maqul, phir agar we tum ko na bháweṉ, to sháyad tum ko ni bháwe ek chiz, aur Alláh ne rakhi us meṉ bahut khubi Aur agar badla cháho ek aurat ki jagah dusri aurat, aur de chuke ho ek ko ḍher mál, to phir na lo us meṉ se kuchh, kyá liyá cháhte ho náhaqq, aur sarih gunáh se?

19 Aur kyunkar us ko le sako, aur pahunch chuke ek dúsre tak, aur le chukeṉ tum se ahd gárhá?

20 Aur nikáh meṉ na láo jin auratoṉ ko nikáh meṉ láe tumháre báp, magar jo áge ho chuká, yih be hayái hai, aur kám gazab ká aur burí ráh hai.

(4 *R*) 21 Harám huí haiṉ tum par tumhárí

máeṉ, aur betiáṉ, aur bahineṉ, aur phuphiáṉ, aur kháláeṉ, aur bhái kí betiáṉ, aur bahin ki betiáṉ, aur jin máoṉ ne tum ko dudh diyá, aur dudh ki bahineṉ, aur tumhári auratoṉ ki máeṉ, aur un kí betiáṉ, jo tumhári parwarish meṉ haiṉ, jin auratoṉ se tum ne suhbat kí, phir agar tum ne suhbat nahiṉ kí, to tum par gunáh nahiṉ Aur aurateṉ tumháre betoṉ kí, jo tumhárí pusht se haiṉ, aur yih ki ekathi karo do bahinoṉ ko, magar jo áge ho chuká, Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

PANCHWAN SIPARA 22 Aur nikáhí aurateṉ, magar jin ke málik ho jáweṉ tumháre háth, hukm hua Alláh ká tum par, aur halál huiṉ tum ko jo un ke siwáe haiṉ, yuṉ ki talab karo, apne mal ke badle qaid meṉ láne ko, na masti nikalne ko

23 Phir jo kám meṉ lie tum un auratoṉ meṉ se, un ko do un ke haqq, jo muqarrar hue, aur gunáh nahiṉ tum ko us meṉ jo thahrá lo tum donoṉ ápas ki razá se, muqarrar hone pichhe, Alláh hai khabardár, hikmatwálá

24 Aur jo koi na rakhta ho maqdur tum meṉ, ki nikáh meṉ lawe bíbiaṉ musalmán, to jo háth ká mál hai, ápas kí tumhári musalmán laundíáṉ aur Alláh ko bihtar malum hai tumhárí musalmání, tum ápas meṉ ek ho, so un ko nikáh kar lo un ke logoṉ ke hukm se, aur do un ke mahr muwáfiq dastur ke qaid meṉ átiáṉ, na mastí nikáltáiṉ, aur na yár kartíáṉ chhip kar, phir jab we qaid meṉ áchukeṉ, aur agar kareṉ behayáí ká kám, to un par ádhí wuh már jo bibíoṉ par muqarrar hai, yih is wáste jo ki tum meṉ dare taklíf meṉ parne

se, aur sabr karo, to bihtar hai tumhare haqq men, aur Alláh bakhshnewálá, mihrban hai

(5 *R*) 25 Alláh chahtá hai, ki bayán kare tumhare wáste, aur chaláwe tum ko aglon ki ráh, aur tum ko muaf kare, aur Alláh jántá hai, hikmatwálá

26 Aur Alláh chahtá hai, ki tum par mutawajjih howe, aur jo log lage hain apne mazon ke pichhe, we cháhte hain, ki tum mur jáo ráh se bahut dur

27 Alláh cháhtá hai ki tum se bojh halká kare, aur insan baná hai kamzor

28 Ai imánwálo, na kháo mál ek dusre ke ápas men náhaqq, magar yih ki saudá ho ápas kí khushí se, aur na khun karo ápas men, Alláh ko tum par rahm hai

29 Aur jo koi yih kám kare zor aur zulm se, to ham dálenge us ko ág men, aur yih Alláh par ásán hai

30 Agar tum bachte rahoge buri chizon se, jo tum ko mana hain, to ham utár donge tum se taqsíren tumhári, aur dákhil karenge tum ko izzat ke maqám men

31 Aur hawas mat karo jis chiz men barái dí Alláh ne ek ko ek se, mardon ko hissa hai apní kamái se, aur auraton ko hissa hai apní kamái se, aur mángo Alláh se un ká fazl, Alláh ko har chíz malum hai

32 Aur har kisí ke ham ne thahrá diye wáris us mál men, jo chhor jáwen má báp, aur qarábatwále, aur jin se qarár bándhá tum ne un ko pahunchão un ká hissa, Alláh ke rúbarú hai har chiz

(6 *R*) 33 Mard hákim hain auraton par, is wáste ki barái dí Alláh ne ek ko ek par, aur is wáste ki kharch kiye unhon ne apne mál,

phir jo nekbakhten hain, so hukm bardár hain, khabardárí kartián hain pith pichhe, Alláh kí khabardárí se, aur jin kí badkhoi ká dar ho tum ko, to un ko samjháo, aur judá karo sone men, aur máro un ko, phir agar tumháre hukm men áwen, to mat talásh karo un par ráh ilzám kí, beshakk Alláh hai sab se upar barí

34 Aur agar tum log daro, kí we donon zidd rakhte hain ápas men, to kharí karo ek munsif mardwálon men se, aur ek munsif aurat wálon men se, agar ye donon cháhenge sulh to Alláh miláp degá un men, Alláh sab jantá aur khabar rakhtá hai

35 Aur bandagi karo Alláh kí, aur miláo mat us ke sáth kisi ko, aur má báp se nekí, aur qarábatwale se, aur yatimon se, aur faqiron se, aur hamsáye qarib se, aur hamsáye ajnabí se, aur barabar ke rafiq se, aur ráh ke musáfir se, aur apne háth ke mal se, Alláh ko khush nahin átá jo koi ho itrátá, barái kartá

36 We jo bukhil karte hain, aur sikháte hain logon ko bukhil, aur chhipáte hain jo diya un ko Allah ne apne fazl se, aur rakhí hai ham ne munkiron ko zillat kí már

37 Aur we jo kharch karte hain apne mál logon ke dikháne ko, aur yaqin nahin rakhte Alláh par, aur na pichhle din par, aur jis ká sáthí huá Shaitán, to bahut burá sáthí hai

38 Aur kyá nuqsán thá un ká agar yaqín láte Alláh par, aur pichhle din par, aur kharch karte Alláh ke diye hue se? Aur Alláh ko un kí khub khabar hai

39 Alláh haqq nahin rakhtá kisí ká ek zará

barábar, aur agar nekı ho to us ko duná kare, aur dewe apne pás se bará sawáb

40 phır kyá hál hogá, jab buláwenge ham har ummat meṉ se ahwal kahnewálá, aur buláwenge tujh ko, un logoṉ par ahwál batánewálá ?

41 Us dın árzu karenge jo log munkır hue the, aur Rasul kı behukmı kí thí, kısí tarah mılá dıjıye un ko zamın meṉ, aur na chhipá sakenge Alláh se ek bát

(7 *R*) 42 Aı ımánwálo, nazdık na ho namáz ke, jab tum ko nashá ho, yahán tak kı samajhne lago tum jo kahte ho, aur na jab junábat meṉ ho, magar ráh chalte hue, jab tak kı gusal kar lo, aur agar tum marız ho, yı safar meṉ, ya áya hai koı shakhs tum meṉ jázarur se, yá lage ho auratoṉ se, phır na páyá páni to nıada karo zamın pák ká, phır malo apne muṉh ko, aur háthoṉ ko, Allah hai muaf karnewálá, bakhshnehárá

43 Tu ne nahıṉ dekhá jınheṉ mılá hai ek hıssa kıtáb se, kharíd karte haıṉ gumráhí, aur cháhte haıṉ kı tum bhı bahko ráh se Aur Alláh khub jántá hai tumháre dushmanoṉ ko, aur Allah bas hai hımáyatı, aur Alláh bas hai madadgár

44 We jo Yahud haıṉ, bedhab karte haıṉ bát ko us ke thıkáne se, aur kahte haıṉ, Hı ım ne suná, aur na máná, aur sun, na sunáyá jáiyo, aur ráiná mor dekar apne zubán ko, aur aib dekar dín meṉ, aur agar we kahte, Ham ne suná, aur máná, aur sun, aur Haṃ par nazar kar, to bihtar hotá un ke haqq meṉ, aur durust, lekın lanat kí un ko Alláh ne un ke kufr se, so ımán nahíṉ láte, magar kam

45 Aı kıtábwálo, ímán láo us par jo ham

ne názil kiyá, sach batátá tumhárí páswáli ko, pahle us se ki ham mitá dálen kitne munh, phir ulat den un ko píth ki taraf, ya un ko lanat karen, jaise lanat ki haftewálon ko, aur Alláh ne hukm kiyá, so huá

46 Tahqiq Alláh nahín bakhshtá hai yih, ki us ká sharik pakre, aur bakhshtá hai us se niche, jis ko cháhe, aur jis ne thahráyá sharík Alláh ká, us ne bará tufán bándhá

47 Tu ne na dekhe un ko, jo pákiza ginte hain áp ko, balki Alláh pákiza kartá hai jis ko cháhe, aur un par zulm na hogá, táge barábar

48 Dekh kaisá bándhte hain Allah par jhuth, aur kifáyat hai yihi gunah sarih

(8 *R*) 49 Tú ne na dekhe jin ko milá hai kuchh hissa kitáb ká, mánte hain buton ko, aur Shaitánon ko, aur kahte hain káfiron ko, ki Inhon ne ziyáda pái hai musalmánon se ráh

50 Wuhí hain jin ko lanat ki Alláh ne, aur jis ko lanat kare Alláh, phir tu na páwe koi us ká madadgár

51 Áyá un ká kuchh hissa hai saltanat men, phir to ye na denge logon ko ek til barábar

52 Yá hasad karte hain logon ká us par, jo diyá un ko Alláh ne apne fazl se, so ham ne to dí hai Ibráhim ke ghar men kitab, aur ilm, aur un ko dí hai ham ne barí saltanat

53 Phir un men kisí ne us ko máná, aur koí us se atak rahá, aur dozakh bas hai, jalti ág

54 Jo log munkir hue hamárí áyaton se, un ko ham dálenge ág men, jis waqt pak jáwengi khál un ki, badal kar denge un ko aur khál,

ki chakhte rahen azáb, Alláh hai zabardast, hikmatwálá

RUBA 55 Aur jo log yaqín láye, aur karen nekíán, un ko ham dákhil karenge bágon men, jin ke níche bahtí nahren, rah pare wahán hamesha, un ko wahán auraten hain suthri, aur un ko ham dakhil karenge gahan ki chhánw men

56 Alláh tum ko farmátá hai, ki Pahuncháo amánaten amánatwálon ko, aur jab chakautí karne lago logon men, to chakautí karo insáf se, Alláh achchhi nasíhat kartá hai tum ko Alláh hai suntá, dekhtá

57 Ai ímánwálo, hukm máno Alláh ká, aur hukm máno Rasul ka, aur jo ikhtiyárwále hain tum men se, phir agar jhagar paro kisí chiz men, to us ko ruju karo Alláh ki aur Rasul ki taraf, agar yaqin rakhte ho Alláh par, aur pichhle din par, yih khub hai, aur bihtar tahqíq karná hai

(9 *R*) 58 Tu ne na dekhe we jo dawe karte hain, ki yaqin láye hain jo utrá teri taraf, aur jo utrá tujh se pahle, cháhte hain, ki qaziya le jáwen Shaitán ki taraf, aur hukm ho chuká hai un ko, ki us se munkir ho jáwen, aur cháhtá hai Shaitán ki un ko bahká kar dur le dále

59 Aur jo un ko kahiye, Ao Alláh ke hukm kí taraf, jo un ne utárá, aur rasúl kí taraf, to tu dekhe munáfiqon ko band ho rahte hain terí taraf se atakkar

60 Phir wuh kaisá ki jab un ko pahunche musibat apne háthon ke kiye se, píchhe áwen tere pás qasmen kháte Alláh kí, ki ham ko garaz na thi, magar bhalái aur miláp

61 Ye we log hain ki Alláh jántá hai jo

un ke dil meṉ hai, so tu un se tagáful kar, aur un ko nasihat kar, aur un se kah un ke haqq meṉ bát kám ki

62 Aur ham ne koi rasul nahiṉ bhejá magar isí wáste ki us ká hukm mánneṉ Allah ke farmáye se, aur in logoṉ ne jis waqt apná burá kiyá thá agar áte tere pas, phir Allah se bakhshwáte aur bakhshwátá un ko rasul, to Alláh ko páte muaf karnewálá mihrbán

63 So qasm hai tere Rabb ki in ko imán na hogá jab tak tujhi ko munsif na jáneṉ, jo jhagrá uthe ápas meṉ, phir na páweṉ apne ji meṉ khafagí teri chakauti se, aur qabul rakheṉ mánkar

64 Aur agar ham un par hukm karte ki halák karo apni jan, yá chhor nikle apne ghar, to koí na karte magar thore in meṉ se aur agar yihí kareṉ jo un ko nasihat hoti hai, to un ke haqq meṉ bihtar ho, aur ziyáda sábit hoṉ din meṉ

65 Aur aise meṉ ham deṉ un ko apne pás se baiá sawáb

66 Aur chaláweṉ un ko sídhí ráh

67 Aur jo log chalte haiṉ hukm meṉ Alláh ke, aur Rasul ke, so we un ke sáth haiṉ jin ko Alláh ne niwázá nabi, aur sidiq, aur shahíd, aur nek bakht, aur khub hai un ki rifáqat

68 Yih fazl hai Alláh kí taraf se, aur Alláh bas hai khabar rakhnewálá

(10 *R*) 69 Ai ímánwálo, kar lo apní khabardárí, phir kúch karo judí judí fauj, yá sab ekatthí

70 Aur tum meṉ se koi aisá hai, ki albatta der lagáwegá, phir agar tum ko musíbat

pahunchí, kahegá, Alláh ne mujh par fazl kiyá, ki main na hua un ke sáth

71 Aur agar tum ko pahunchá fazl Alláh ki taraf se, to is tarah kahne lagegá, ki goyá na thi tum men aur us men kuchh dostí, Ai, kásh ki main hotá un ke sáth, to bari murád pátá

72 So cháhiye laren Alláh kí ráh men, jo log bechte hain dunyá ki zindagi akhirat par, aur jo koi lare Alláh ki ráh men, phir márá jáwe, yá gálib howe, hum denge us ko barí sawab

73 Aur tum ko kyá hai, ki na laro Alláh kí ráh men, aur wáste un ke jo maglub hain, mard, aur aurten, aur larke, jo kahte hain, Ai Rabb hamáre, nikál ham ko us bastí se, ki zálim hain us ke log, aur paidá kar hamáre waste apne pás se koi himáyati, aur paidá kar hamáre wáste apne pás se madadgár

74 We jo ímánwále hain, so larte hain Alláh kí ráh men, aur we jo munkir hain, so larte hain mufsidon kí ráh men, so laro tum Shaitán ke himáyatíon se, beshakk fareb Shaitán ká sust hai

(11 *R*) 75 Tu ne na dekhe we log, jin ko hukm húá thá, ki apne háth band rakho, aur qáim karo namáz, aur dete raho zakát, phir jab hukm huá un par larái ká, usí waqt ek jamáat un men darne lagi logon se, jaisá dar ho Alláh ká, yá us se ziyáda dar, aur kahne lagí, Ai Rabb hamáre, kyún farz kí ham par larái? Kyún na jíne diyá ham ko thorí sí umr?

76 Tú kah, Fáida dunyá ká thorá hai, aur ákhirat bihtar hai parhezgár ko, aur tumhárá haqq na rahegá ek tágá

77 Jahán tum hoge maut tum ko á pakregi, agarchi tum ho mazbút burjoṉ meṉ, aur agar pahunche un logoṉ ko kuchh bhalái, kaheṉ, Yih Alláh ki taraf se hai, aur agar pahunche kuchh burái, kaheṉ, Yih teri taraf se hai, tu kah, Sab Alláh kí taraf se hai, so kya hál hai un logoṉ ká, lagte nahiṉ ki samjheṉ ek bát

78 Jo tujh ko bhalái pahunchi, so Alláh ki taraf se, aur jo tujh ko burái pahunchi, so tere nafs ki taraf se, aur ham ne tujh ko bheje paigám pahuncháne ko, aur Alláh bas hai sámhne dekhtá

79 Jin ne hukm máná rasul ká, us ne hukm máná Alláh ká, aur jo ultá phirá, to ham ne tujh ko nahíṉ bhejá un par nigahbán

80 Aur kahte haiṉ, ki qabul kiyá, phir jab báhir gaye tere pás se, mashwara karte haiṉ baze un meṉ rát ko siwáe terí bát ke, aur Alláh likhtá hai, jo thahráte haiṉ, so tu tagáfil kar un se, aur bharosá kar Alláh par, aur Alláh bas hai kám bánánewálá

81 Kyá gaur nahiṉ karte Qurán meṉ? Aur agar yih hotá kisi aur ká, siwáe Alláh ke, to páte us meṉ bahut tafáwat

82 Aur jab un pás pahunche hai koi chiz aman ki, yá dar ki, us ko mashhur karte haiṉ, aur agar us ko pahuncháte rasul tak, aur apne ikhtiyárwáloṉ tak, to tahqiq karte us ko, jo un meṉ tahqíq karnewále haiṉ us ke, aur agar na hotá fazl Alláh ká tum par, aur us kí mihr, to tum Shaitán ke píchhe játe magar thore

83 So tú lar Alláh kí ráh meṉ, tujh par zimma nahíṉ magar apní ján se, aur tákid kar musalmánoṉ ko, qaríb hai ki Alláh band

kare larái kafiroṉ ki, aur Alláh hai sakht laráíwála, aur sakht sazá denewála

84 Jo koi sifárish kare nek bát meṉ, us ko bhi mile us meṉ se ek hissa, aur jo koí sifárish kare burí bát meṉ, us par bhi hai ek bojh us meṉ se, aur Allah hai har chiz ká hissa bántnewálá

85 Aur jab tum ko dua dewe koí, to tum bhí dua do us se bihtar, yá wuhí kaho ulat kar, Alláh hai har chiz ká hisáb karnewála

NISF 86 Alláh ke siwáe kisí ki bandagi nahíṉ, tum ko jama karegá qiyámat ke din, us meṉ shakk nahiṉ, aur Alláh se sachchi kis kí bát?

(12 *R*) 87 Phir tum ko kyá pará hai munáfiqoṉ ke wáste? Do jánib ho rahe ho, aur Alláh ne un ko ulat diyá un ke kámoṉ par, kyá tum cháho, ki ráh par lao jis ko bichlá diyá Alláh ne, aur jis ko Alláh ráh na de? Phir tu na páwe us ke wáste kahiṉ ráh

88 Cháhte haiṉ ki tum bhí káfir ho, jaise we káfir hue, phir sab barábar ho jáo, so tum un meṉ kisí ko mat pakro rafiq, jab tak watan chhor áweṉ Alláh ki ráh meṉ, phir agar qabul na rakheṉ, to un ko pakro, aur már dálo jahán páo, aur na thahráo un meṉ kisí ko rafiq, na madadgár

89 Magar jo we mil rahe haiṉ ek qaum se, jin meṉ aur tum meṉ ahd hai, yá áye haiṉ tumháre pás khafa ho gaye haiṉ dil un ke, tumháre larne se bhí, aur apní qaum ke larne se bhí, aur agar Alláh cháhtá, to un ko tum par zor detá, phir tum se larte, to agar tum se kinára pakreṉ, phir na lareṉ, aur tumhárí taraf sulh láweṉ, to Alláh ne nahíṉ dí tum ko un par ráh

90 Ab tum dekhoge ek aur log cháhte haiṉ, kı aman meṉ raheṉ tum se, aur apnı qaum se bhí, jıs bár buláe játe haiṉ fasád karne ko, ulat játe haiṉ us hangáme meṉ, phır agar tum se kınára na karen, aur sulh na láweṉ, aur apne háth na rokeṉ, to un ko pakro, aur már dálo, jahán páo, aur un par ham ne mılá dı tum ko sanad saríh

(13 *R*) 91 Aur musalmán ká kám nahiṉ, kı már dále musalmán ko, magar chuk kar, aur jın ne márá musalmán ko chuk kar, to ázád karnı gardan ek musalmán kı, aur khun bahá pahunchánı us ke ghar, magar kı we khaırát kareṉ, phır agar wuh thá ek qaum meṉ, kı tumháre dushman haiṉ, aur áp musalmán thá, to ázád karnı gardan ek musalmán kí Aur agar wuh thá ek qaum meṉ, kı tum meṉ aur un meṉ ahd haı, to khun bahá pahunchánı us ke ghar, aur ázád karní gardan ek musalmán kı, phır jıs ko paidá na ho, to roza do mahıne lagte tár bakhsháne ko Allah se, aur Alláh jántá, samajhtá haı

92 Aur jo koı mare musalmán ko, qasd kar kar, to us kı sazá dozakh haı, para rahe usí meṉ, aur Alláh us par gazab huá, aur us ko lanat kı, aur us ke wáste taıyár kıyá bará azáb

93 Aı ímánwálo, jab safar karo Alláh kí ráh meṉ, to tahqíq karo, aur mat kaho, jo shakhs tumhárı taraf salám alaık kare, kı Tu musalmán nahín, cháhte ho mál dunyá kí zındagı ká, to Alláh ke yahán bahut ganímateṉ haiṉ, tum aıse hí the pahle, phır Alláh ne tum par fazl kıyá, so ab tahqíq karo, Alláh tumháre kám se wáqıf haı

(14 *R*) 94 Barábar nahín baıthnewále

musalmán jin ko badan ká nuqsan nahin, aur larnewále Alláh kí ráh men, apne mál se, aur ján se, Alláh ne barái di larnewálon ko, apne mál aur ján se, un par jo baithe hain darje men, aur sab ko wada diyá Alláh ne khubí ká, aur ziyáda kiyá Alláh ne larne wálon ko baithnewálon se bare sawáb men

95 Bahut darjon men apne wahán ke, aur bakhshish men, aur mihrbání men, aur Alláh hai bakhshnewálá, mihrbán

96 Jin logon ki ján khínchte hain firishte, us hál men ki we burá kar rahe hain apná, kahte hain, Tum kis bát men the ? We kahte hain, Ham the maglub is mulk men, kahte hain, Kyá na thí zamín Alláh ki kusháda ki watan chhor jáo wahán ? So ison ká thikáná hai dozakh, aur bahut burí jagah pahunche

97 Magar jo hain bebas mard aur aurten, aur larke na kar sakte hain talásh, aur na jánte hain ráh,

98 So ison ko ummed hai ki Alláh muáf kare aur Alláh hai muáf karnewálá, bakhshtá

99 Aur jo koí watan chhore Alláh kí ráh men, páwe un ke muqábale men jagah bahut, aur kusháish, aur jo koí nikle apne ghar se watan chhorkar Alláh aur rasul kí taraf, phir á pakre us ko maut, so thahar chuká us ká sawáb Alláh par, aur Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

(15 *R*) 100 Aur jab tum safar karo mulk men, to tum par gunáh nahín ki kuchh kam karo namáz men se, agar tum ko dar ho, ki satáwenge tum ko káfir, albatta káfir tumháre dushman hain sarih

101 Aur jab tú un men ho phir un ko namáz

meṉ khará kare, to cháhiye ek jamáat un kí kharí ho tere sáth, aur sáth lewen apne hathyár, phir ye sijda kar chuken to pare ho jáwen, aur áwe dusrí jamáat, jin ne namáz nahín kí, we namáz karen tere sáth, aur pás lewen apná bacháo, aur hathyár, káfir cháhte hain kisí tarah tum bekhabar ho apne hathyáron se, aur asbáb se, to tum par jhuk paren ek hamla kar kar, aur gunáh nahin tum par agar tum ko taklíf ho menh se, ya tum bímár ho, ki utár rakho apne hathyar, aur sáth lo apná bacháo, Alláh ne rakhi hai munkiron ke wáste zillat kí már

102 Phir jab namáz kar chuko, to yád karo Alláh ko khare, aur baithe, aur pare, phir jab khátir jama se ho, to durust karo namáz, yih namáz hai musalmánon par waqt bándha hukm

103 Aur mat háro un ká píchhá karne se, agar tum beárám ho, to we bhi beárám hain jis tarah tum ho, aur tum ko Alláh se ummed hai jo un ko nahín, aur Alláh sab jántá hai, hikmatwálá

(16 *R*) 104 Ham ne utárí tujh ko kitáb sachchí, ki tú insáf kare logon men, jo samajháwe tujh ko Alláh, aur tu mat ho dagábázon kí taraf se jhagarnewálá

105 Aur bakhshwá Alláh se, beshakk Alláh bakhshnewálá hai, mihrbán

106 Aur mat jhagar un kí taraf se jo apne ji men dagá rakhte hain, Alláh ko khush nahín átá jo koi ho dagábáz gunahgár

107 Chhipte hain logon se, aur nahín chhipte Alláh se, aur wuh un ke sáth hai jab rát ko thahráte hain jis bát se wuh rázi nahín, aur jo karte hain Alláh ke qábu men hai

108 Sunte ho tum log jhagre un kí taraf se dunyá kí zindagí meṉ, phir kaun jhagregá un ke badle Alláh se qiyámat ke din, yá kaun hogá un ká kám banánewálá ?

109 Aur jo koi gunáh kare yá apná burá kare, phir Alláh se bakhshwawe, páwe Alláh ko bakhshtá, mihrbán

110 Aur jo koi kamawe gunáh, so kamátá hai apne haqq meṉ, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá

111 Aur jo koí kamáwe taqsír yá gunáh, phir lagáwe begunáh ko, us ne sir dharí tufan aur gunáh sarih

(17 *R*) 112 Aur agar na hotá tujh par fazl Alláh ká, aur mihr, to qasd kiyá hi thá un meṉ ek jamáat ne ki tujh ko bahkáwe, aur bahká na sakte magar áp ko, aur terá kuchh na bigárte, Allah ne názil ki tujh par kitab aur kam kí bát, aur tujh ko sikháyá jo tu na jan saktá, aur Alláh ká fazl tujh par barí hai

SULS 113 Kuchh bhalí nahiṉ aksar un kí mashwarat, magar jo koí kahe khairát ko, yá nek bat ko, yá sulh karwáne ko logoṉ meṉ, aur jo koí ye chizeṉ kareṉ Alláh ki khushí chábhkar, to ham us ko denge barí sawáb

114 Aur jo koi mukhálifat kare rasul se, jab khul chukí us par ráh kí bát, aur chale sab musalmánoṉ kí ráh se siwáe, ham us ko hawále kareṉ wuhí taraf jo us ne pakrí, aur dáleṉ us ko dozakh meṉ, aur bahut burí jagah pahunchá

(18 *R*) 115 Alláh yih nahíṉ bakhshtá ki us ká sharík ṭhahráiye, aur is se níche bakhshtá hai jis ko chahe, aur jis ne Alláh ká sharík ṭhahráyá, wuh dúr parí bhul kar

116 Us ke sıwae pukárte haın so auıaton ko, aur us ke sıwáe pukárte haın Shaıtán sarkash ko,

117 Jıs ko lanat kı Alláh ne , aur wuh bolá kı Maın albatta lungá tere bandon se hıssa thabráyá huá

118 Aur un ko bahkáúngá, aur un ko tawaqqa men dungá, aur un ko sıkháungá kı chıren jánwaron ke kán, aur un ko sıkháungá kı badlen surat banáí Alláh kı, aur jo koı pakren Shaıtán ko rafíq Alláh ko chhorkar, wuh dubá sarıh nuqsán men

119 Un ko wada detá haı, aur un ko tawaqqa men batátá haı , aur jo tawaqqa detá haı un ko Shaıtán, so sab dagá haı

120 Aıson ká thıkáná haı dozakh, aur na páwenge wahán se bhágne ko jagah

121 Aur jo yaqın lae aur amal kıye nek, un ko ham dákhıl karenge bágon men jın ke níche bahtí nahren, rah pare wahán hamesha ko , wada haı Allah ká sachchá, aur Alláh se sachchí kıs kí bát ?

122 Na tumhárí árzú par haı, na kıtábwálon kí árzu par, jo koí burá karegá us kı sazá páwegá, aur na páwegá Alláh ke sıwáe apná hımáyatí, na madadgár

123 Aur jo koı kuchh amal nek karegá, mard ho yá aurat, aur ımán rakhtá hogá, so we log dákhıl honge Jannat men, aur un ká haqq na rahegá tıl bhar

124 Aur us se bıhtar kıs kí ráh jıs ne munh dhará Alláh ke hukm par, aur nekí men lagá haı, aur chalá dín ı Ibráhím par, jo ek taraf ká thá, aur Alláh ne kar lıyá Ibráhím ko yár

125 Aur Alláh ká haı jo kuchh ásmánon

men hai aur jo kuchh zamín men , aur Allah ke dhab men hai sab chíz

(19 *R*) 126 Aur tujh se rukhsat mángte hain auraton ki , tu kah, Alláh tum ko rukhsat detá hai un ki, aur wuh jo tum ko sunáte hain kitáb men, so hukm hai yatím auraton ká jin ko tum nahin dete, jo un ká muqarrar hai, aur cháhte ho ki un ko nikáh men lo, aur maglúb larkon ká, aur yih hai ki qáim raho yatímon ke haqq men insáf par , aur jo karo ge bhalái, so wuh Alláh ko malum hai

127 Aur agar ek aurat dare apne kháwind ke larne se, yá jí phir jáne se, to gunáh nahin donon par, ki kar len ápas men kuchh sulh, aur sulh khub chíz hai, aur jion ke sámhne dharí hai hirs, aur agar tum neki karo, aur parhezgári, to Alláh ko tumháre sab kám ki khabar hai

128 Aur tum hargiz barábar na kar sakoge auraton ko, agarchi us ká shauq karo, so mire phire na jáo ki dál rakho ek ko jaise adhar men latakte, aur agar sanwárte raho aur parhezgári karo, to Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

129 Aur agar donon jude ho jáwen, to Alláh har ek ko mahzúz karegá, apní kushái sh se, aur Alláh kushái shwálá hai, tadbír jántá

130 Aur Alláh ká hai jo kuchh hai ásmán o zamín men , aur ham ne kah rakhá hai pahli kitábwalon ko, aur tum ko, ki darte raho Alláh se, aur agar munkir hoge, to Alláh ká hai jo kuchh hai ásmán o zamín men, aur Alláh beparwá hai, sab khubíon saráhá

131 Aur Alláh ká hai jo kuchh hai ásmán o zamin men , aur Alláh bas hai kám banánewálá

132 Agar chahe tum ko dur kare, logo, aur le awe aur log, aur Alláh ko yih qudrat hai

133 Jo koi cháhtá ho inám dunya ka, so Alláh ke wahán hai inam dunyá ká, aur ákhirat ká, aur Alláh hai sab suntá, dekhtá

(20 *R*) 134 Ai ímanwálo, qáim raho insáf par, gawáhi do Alláh kí taraf agarchi nuqsán ho apná, yá má bap, yá qarábatwálon ká, agar koí mahzuz hai ya muhtáj hai, to Alláh un ká khairkhwáh tum se ziyáda hai, so tum ji ki cháh na máno is bát men, ki barábar samjho Aur agar tum zubán maloge yá bacháoge, to Alláh tumháre kám se wáqif hai.

135 Ai ímánwálo, yaqín láo Alláh par, aur us ke Rasul par, aur kitáb par, jo názil ki hai apne Rasul par, aur us kitáb par jo názil kí thí pahle, aur jo koí yaqín na rakhe Alláh par, aur us ke firishton par, aur kitábon par, aur rasulon par, aur pichhle din par, wuh dúr pará bhul kar

136 Jo log musalmán hue, phir munkir hue, phir musalmán hue, phir munkir hue, phir barhte gae inkár men, Alláh un ko bakhshnewálá nahín, aur na un ko dewe ráh

137 Khushí suná munáfiqon ko, ki un ko hai dukh kí már

138 We jo pakarte hain káfiron ko rafíq, musalmán chhor kar, kyá dhundhte hain un ke pás izzat? So izzat Alláh kí hai sárí

139 Aur hukm utár chuká tum par kitáb men, ki jab suno Alláh kí áyton par inkár hote, aur hansi hote, tu na baitho un ke sáth, jab tak we baithen, aur bát men us ke siwác nahín, to tum bhí un ke barábar

hue, Alláh ekatthá karegá munáfiqoṇ ko aur káfiroṇ ko dozakh meṇ ek jagah

140 We jo taká karte haiṇ tum ko, phir agar tum ko fath mile Alláh kí taraf se, kaheṇ, Kyá ham na the tumháre sáth? Aur agar huí káfiroṇ kí qismat, kaheṇ, Ham ne gher na liyá thá tum ko, aur bachá diyá musalmánoṇ se? So Alláh chakautí karegá tumí meṇ qiyámat ke dín, aur hargiz na degá Alláh káfiroṇ ko musalmánoṇ par ráh

(21 *R*) 141 Munáfiq jo haiṇ, dagábází karte haiṇ Alláh se, aur wuhí un ko dagá degá, aur jab khaie hoṇ námáz ko, to khare hoṇ jí háre, dikháne ko logoṇ ke, aur yád na kareṇ Alláh ko, magar kam

142 Adhar meṇ latakte donoṇ ke bich, na un kí taraf, na in kí taraf, aur jis ko bhatkáwe Alláh, phir tu na páwe us ke wáste kahíṇ ráh

143 Aí imánwálo, na pakro káfiroṇ ko rafíq musalmán chhor kar, kyá liyá cháhte ho apne upar Alláh ká ilzám saríh?

144 Munáfiq haiṇ sab se níche darje meṇ ág ke, aur hargiz na páwe tu un ke wáste koí madadgár

145 Magar jinhoṇ ne tauba kí, aur sanwárá áp ko, aur mazbut pakrá Alláh ko, aur nire hukmbardár húe Alláh ke, so we haiṇ ímánwáloṇ ke sáth, aur ágе degá Alláh ímánwáloṇ ko bará sawáb

146 Kyá karegá Alláh tum ko azáb karkar, agar tum haqq máno, aur yaqín rakho? Aur Alláh qadrdán hai, sab jántá hai

Alláh ko ḳhush nahíṇ átá burí bát ká pukár-

ná, magar jis par zulm huá, aur Alláh hai suntá, jántá

148 Agar tum khulí karo kuchh bhalái, yá us ko chhipáo, yá muaf karo burái ko, to Alláh bhi muáf karnewálá hai, maqdur rakhtá

149 Jo log munkir hain Alláh se, aur us ke rasulon se, aur cháhte hain ki faraq nikálen Alláh men aur us ke rasulon men, aur kahte hain, Ham mánte hain bazon ko, aur nahin mánte bazon ko, aur cháhte hain, ki nikálen bich men ek ráh

150 Aise log wuhi hain asl káfir, aur ham ne taiyár rakhí hai munkiron ke wáste zillat ki mar

151 Aur jo log yaqin láye Alláh par, aur us ke rasulon par, aur judá na kiyá kisi ko un men, un ko degá un ke sawáb, aur Alláh hai bakhshnewálá, mihrbán

(22 *R*) 152 Tujh se mángte hain kitábwále, ki un par utár láwe kitáb ásmán se, so máng chuke hain Musá se, is se bari chíz, bole, Hamen dikhá de Allah ko sámhne, phir un ko pakrá bijli ne un ke gunáh par, phir baná liyá bachhrá nishánián pahunche píchhe, phir ham ne wuh bhí muaf kiyá, aur diyá Musá ko galba sarih

153 Aur ham ne uthává un par pahár un ke qaul lene men, aur ham ne kahá, Dákhil ho darwáze men sijda kar kar, aur ham ne kahá, Ziyádatí na karo hafte ke din men, aur un se liyá qaul gárhá

154 So un ke qaul torne aur munkir hone par, Alláh ki áyaton se, aur khun karne par paigambaron ká náhaqq, aur is kahne par, ki Hamáre dil par giláf hai, koí nahín, par

Alláh ne muhr ki hai un par, máie kufr ke, so yaqin nahín late, magar kam,—

155 Aur un ke kufr par, aur Maryam par bara tufán bolne par,—

156 Aur is kahne par, ki Ham ne mara Masih Isá Maryam ke bete ko, jo rasul tha Alláh ká, aur na us ko márá hai, na suli par charháyá, walekin wuhi surat ban gai un ke ágc, aur jo log is men kai báten nikálte hain, we is jagah shubhe men pare hain, kuchh nahin un ko us ki khabar, magar atkal par chalná, aur us ko márá nahin be shakk,

157 Balki us ko uthá liyá Alláh ne apni taraf, aur hai Alláh zabardast, hikmatwálá

158 Aur jo firqe hain kitábwálon men, so us par yaqín láwenge us ki maut se pahle, aur qiyámat ke din hogá un ká batánewálá

159 So Yahud ke gunáh se ham ne harám kin un par kitti pák chizen, jo un ko halál thin, aur is se ki atakte the Alláh ki ráh se bahut,

160 Aur un ke súd lene par, aur un ko us se mana ho chuká hai, aur logon ke mál kháne par náhaqq, aur taiyár rakhi hai ham ne un men munkiron ke wáste dukh ki már

161 Lekin jo sábit hain ilm par un men, aur ímánwále hain, so mánte hain jo utrá tujh ko, aur jo utrá tujh se pahle, aur áfrín namáz par qáim rahnewálon ko, aur denewále zakát ke, aur yaqín rakhnewále Alláh par, aur pichhle din par, aison ko ham denge bará sawáb

(23 R) 162 Ham ne wahí bheji teri taraf, jaise wahí bheji Nuh ko, aur nabíon ko us ke bad, aur wahí bheji Ibráhím ko, aur

Ismáíl ko aur Ishák ko, aur Yaqub ko, aur us ki aulad ko, aur Isá ko, aur Ayub ko, aur Yunas ko, aur Hárun ko, aur Sulaimán ko, aur ham ne dí Dáud ko Zabur

163 Aur kitte rasul, jin ká ahwál sunáyá ham ne tujh ko áge, aur kitte rasul, jin ka ahwal nahin sunáyá ham ne tujh ko, aur baten kin Alláh ne Musá se bolkar

164 Kitte rasul khushí aur dar sunánewale, tá na rahe logon ko Alláh par jagah ilzám ki, rasulon ke bad, aur Alláh zabardast hai, hikmatwálá

165 Lekin Alláh sháhid hai us par, jo teri taraf názil kiyá, ki yih názil kiyá hai apne ilm ke sáth, aur firishte gawáh hain, aur Alláh bas hai haqq záhir karnewálá

166 Jo log munkir hue, aur atake Alláh ki ráh se, we dur pare hain bhulkar

167 Jo log munkir húe, aur haqq dabá rakhá, hargiz Alláh bakhshnewálá nahin un ko, aur na un ko miláwe ráh, magar ráh dozakh kí, pare rahen us men hamesha, aur yih Alláh par ásán hai

168 Logo, tum pás Rasul á chuká thík bát lekar tumháre Rabb kí, so máno, ki bhalá ho tumhárá, aur agar na mánoge, to Alláh ká hai, jo kuchh hai ásmán o zamín men, aur Alláh sab khabar rakhtá hai, hikmatwálá

169 Ai kitábwálo, mat mubálaga karo apne dín kí bát men, aur mat bolo Alláh ke haqq men, magar bát tahqíq, Masíh jo hai, Isá Maryam ká betá, rasul hai Alláh ká, aur us ká kalám, jo dál diyá Maryam ki taraf, aur Rúh hai us ke yahán kí, so máno Alláh ko, aur us ke rasulon ko, aur mat batáo us ko tin, yih bát chhoro, ki bhalá ho tumhárá,

Alláh jo hai, so ek mabud hai, is lá'iq nahín, ki us kí aulád ho, usi ká hai jo kuchh asmán o zamin men hai, aur Allah bas hai, kám banánewálá

(24 *R*) 170 Masíh hargiz burá na máne is se, ki banda ho Alláh ká, aur na firishte nazdikwále, aur jo koi kaniyáwe Alláh ki bandagi se, aur takabbur kare, so wuh jama kare un sab ko apne pas ekatthá

171 Phir jo ímán láye, aur amal kiye nek, so un ko purá degá un ká sawáb, aur barhtí degá apne fazl se, aur jinhon ne kaniyáyá aur takabbur kiyá, so un ko máregá dukh kí már

172 Aur na páwenge apne wáste Alláh ke siwáe koi himayati, na madadgár

173 Logo, tum pás pahunch chukí tum háre Rabb ki taraf se sanad, aur utárí ham ne tum par roshní wázih

174 So, jo yaqín láye Alláh par, aur us ko mazbut pakrá, to un ko dákhil karegá apní mihr men, aur fazl men, aur pahunchá-wegá apní taraf sídhí ráh par

175 Hukm puchhte hain tujh se, tu kah, Alláh hukm batátá hai tum ko kalále ká, agar ek mard mar gayá, ki us ko betá nahín, aur us ko ek bahin hai, to us ko pahunche ádhá jo chhor mará, aur wuh bhái wáris hai, agar na rahe us ko beṭá, phir agar bahinen do hon, to un ko pahunche do tihái, jo kuchh chhor marí, aur agar kaí shakhs hain us náte ke, mard aur aurateṇ, to mard ko aurat ke do hissa barábar, bayán kartá hai Alláh tumháre wáste, ki na bahko, aur Alláh har chiz se wáqif hai

SURA I MAIDA

Madine men nazil hui, 120 ayat ki hai

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHIM

(1 *R*) 1 Ai ímánwálo, pure karo qarár
2 Halal hue tum ko chaupáe mawáshi si wáe us ke jo tum ko suná denge, magar halál na jáno shikár ko apne ihrám men, Allah hukm kartá hai jo cháhe
3 Ai ímánwálo, halál na samjho Alláh ke nám ki chízen, aur na adabwálá mahína, aur niyáz ke jánwar jo Makke ko jáwen, aur na gale men latkanwálián, aur na ánewálon ko adabwále ghar ki taraf, ki dhúndhte hain fazl apne Rabb ká, aur khushí, aur jab ihrám se niklo to shikár karo, aur báis na ho tum ko ek qaum ki dushmani, ki tum ko rokte the adabwáli masjid se, is par ki ziyádatí karo, aur ápas men madad karo nek kám par, aur parhezgárí par, aur madad na karo gunáh par, aur ziyádati par Aur darte raho Alláh se, Alláh ká azáb sakht hai
4 Harám huá tum par murdá aur lahu, aur gosht suar ká, aur jis chíz par nám pukára Alláh ke siwáe ká, aur jo mar gayá ghunt kar, yá chot se, yá gir kar, yá singh máre se, aur jis ko khává phárnewále ne, magar jo tum ne zabh kar liyá, aur jo zabh kiyá kisí thán par, aur yih ki bántá karo pánse dál kar Yih gunáh ká kám hai, áj náummed hue káfir tumháre dín se, so un se tum mat daro, aur mujh se daro, áj main purá de chuká tum ko dín tumhárá, aur purá kiyá tum par main ne ihsán apná, aur pasand kiyá main ne tumháre wáste din

musalmánı , phır jo koí náchár ho gayı bhukh meṉ kuchh gunáh par nahín dhaltá, to Alláh hí bakhshnewálá hai, mihrban

5 Tujh se puchhte hain, kı un ko kya halal hai ? Tu kah, Tum ko halál hain suthrı chizeṉ, aur jo sadháo shikárı jánwar daurane ko, kı un ko sikháte ho kuchh ek jo Allah ne tum ko sikháyá hai so khío us meṉ se kı rakh chhoreṉ tumháre wáste, aur Allah ka nam lo us par, aur darte raho Alláh se, Allah shitáb lenewálá hai hisab

6 Áj halal huin tum ko sab suthrı chizeṉ, aur kitábwáloṉ ká khánáa tum ko halal hai, aur tumhárá khánáa un ko halál hai, aur qaidwálí aurateṉ musalmán, aur qaidwalí auratеṉ pahle kitábwáloṉ kí, jab un ko do mahr un ke qaid meṉ láne ko, na mastí nikálne ko, aur na chhipí áshnáí karne ko, aur jo koı munkir ho imán se, us kí mihnat záı huí, aur ákhirat meṉ wuh hárnewáloṉ meṉ hai

(2 *R*) 7 Aı ímánwálo, jab tum uṭho namáz ko, to dho lo apne muṉh, aur háth kuhníoṉ tak, aur mal lo apne sir ko, aur páoṉ taḳhnoṉ tak, aur agar tum ko junábat ho, to ḳhub tarah pák ho Aur agar tum bimár ho, yá safar meṉ, yá ek shakhs tum meṉ se áyá hai jáezarur se, yá lage ho auratoṉ se, pher na páo pání, to qasd karo zamín pák ká, aur mal lo apne muṉh aur háth wahán se, Alláh nahíṉ cháhtá kı tum par kuchh mushkil rakhe, lekin cháhtá hai kı tum ko pák kare, aur apná ihsán purá kiyá cháhtá hai tum par, kı sháyad tum ihsán máno

8 Aur yád rakho ihsán Alláh ká apne upar, aur ahd us ká jo tum se ṭhahar gayá hai, jab tum ne kahá, kı Hamı ne sunı aur

máná, aur darte raho Alláh se, Alláh jántá hai jíon ki bát

9 Ai ímánwálo, khare ho jáyá karo, Alláh ke wáste gawáhí dene ko insáf kí, aur ek qaum kí dushmani ke báis adl na chhoṛo, adl karo, yihi bát lagti hai taqwe se, aur darte raho Alláh se, Alláh ko khabar hai jo karte ho

10 Wada diyá hai Alláh ne ímánwálon ko jo nek amal karte hain, ki un ko baḳhshná hai aur bará sawáb hai

11 Aur jo log munkir hue, aur jhuthláṉ hamárí ávaten, we hain dozaḳhwále

12 Ai imánwálo, yád rakho ihsán Alláh ká apne upar jab qasd kiyá ek logon ne ki tum par háth chaláwen, pher rok liye tum se un ke háth, aur darte raho Alláh se, aur Alláh par cháhiye bharosá ímánwálon ko

(8 *R*) 13 Aur le chuká hai Alláh ahd baní Isráíl ká, aur utháye ham ne un men bárah sardár, aur kahá Alláh ne, Main tumháre sáth hun tum agar khari rakhoge namáz, aur dete rahoge zakát, aur yaqín láoge mere rasulon par, aur un ko madad karoge, aur qarz doge Alláh ko achchhí tarah ká qarz, to main utárungá tum se buráiáṉ tumhárí, aur dáḳhil karungá tum ko bágon men, bahtí niche un ke nahren, phir jo koí munkir húá tum men us ke bad, wuh beshakk bhúlá sídhí ráh

14 So un ke ahd torne par ham ne un ko lanat kí, aur kar diye un ke dil siyáh; badalte hain kalám ko apne ṭhikáne se, aur bhul gaye ek fáida lená us nasihat se jo un ko kí thí: aur hamesha tú ḳhabar páta hai un kí ek dagá kí, magar thoṛe log un men, so muáf

kar, aur darguzar un se, Alláh cháhtá hai nekíwálon ko

15 Aur we jo kahte hain áp ko Nasárá, un se bhi hyá thá ham ne ahd un ká, phir bhul gae ek fáida lená us nasíhat se, jo un ko ki thi, pher ham ne lagá di un ke ápas men dushmani, aur kina qiyámat ke din tak, aur akhir jatá degá un ko Allah jo kuchh karte the

16 Ai kitábwálo, áyá hai tum pás Rasul hamárá, kholtá hai tum par bahut chízen, jo tum chhipáte the kitáb ki, aur darguzar kartá hai bahut chízon se

17 Tum pás ái hai Alláh ki taraf se roshni aur kitáb bayán kartí,

18 Jis se Alláh ráh par látá hai, jo koí tábi ho us kí razá ká, bacháo ki ráh par, aur un ko nikáltá hai andheron se roshní men apne hukm se, aur un ko chalátá hai sidhí ráh

19 Beshakk káfir hue jinhon ne kahá, Alláh wuh hí hai Masíh Maryam ká betá, tu kah, Pher kisí ká kuchh chaltá hai Alláh se, agar wuh cháhe ki khapáwe Masíh Maryam ke bete ko, aur us ki má ko, aur jitne log hain zamín men sáre

20 Aur Alláh ko hai saltanat ásmán aur zamín kí, aur jo donon ke bích hai, banátá hai jo cháhe, aur Alláh har chíz par qádir hai

21 Aur kahte hain Yahud o Nasárá, Ham bete hain Alláh ke aur us ke piyáre, tu kah, Phir kyún azáb kartá hai tum ko tumháre gunáhon par? Koí nahín, tum bhí ek insán ho us kí paidáish men, bakhshe jis ko cháhe, aur azáb kare jis ko cháhe, aur Alláh ko hai saltanat ásmán aur zamín kí, aur jo donon ke bích hai, aur us hí kí taraf ruju hai

22 Ai kitábwálo, áyá hai tum pás Rasul hamárá, torá pare pichhe rasulon ká, kabhí tum kaho, ki Ham pás na áyá koi khushi, yá dar sunanewálá, so á chuká tum pás khushi aur dar sunánewála, aur Alláh har chiz par qadir hai

(4 *R*) 23 Aur jab kahá Musá ne apni qaum ko, Ai qaum, yád karo ihsán Alláh ká apne upar jab paidá kiye tum men nabi, aur kar diyá tum ko bádshah aur diyá tum ko jo nahin diyá ki si ko jahán men

24 Ai qaum, dákhil ho zamin pák men jo likh di hai Alláh ne tum ko, aur ulte na jáo apní pith par, phir já paroge nuqsán men

25 Bole, Ai Musá, wahán ek log hain zabar dast, aur ham hargiz wahán na jáwenge, jab tak we nikal chuken wahán se, phir agar we niklen wahán se to ham dákhil hon

26 Kahá do mard ne un darnewlon men se, ki Alláh kí nawázish thi un do par, Paith jáo un par hamla kar kar darwáze men, phir jab tum us men paithe, to tum gálib ho, aur Alláh par bharosá karo agar yaqín rakhte ho

27 Bole, Ai Musá, ham hargiz na jáwenge sárí umr, jab tak we rahenge us men, so tu já, aur terá Rabb, donon laro, ham yahán hí baithe hain

28 Bolá, Ai Rabb, mere ikhtiyár men nahín, magar merí ján, aur merá bhái, so tu faraq karíyo ham men, aur behukm logon men

29 Kahá, to wuh harám huí un par chálís baras, sir márte phirenge mulk men, so tu afsos na kar behukm logon par

(5 *R*) 30 Aur suná un ko tahqíq ahwál

Ádam ke do beton ká, jab nizáz ki donon ne kuchh nizáz, phir qabul hui ek se, aur na qabul húi dusre se kahá, Main tujh ko már dálungá, wuh bolá, ki Alláh qabul karatá hai adabwálon se

NISF 31 Agar tu háth chaláwegá mujh par márne ko, main na hath chalaúngá tujh par márne ko, main dartá hun Alláh se, jo Sáhib hai sab jahán ka

32 Main cháhtá hun ki tu hasil kare merá gunáh, aur apná gunáh, phir ho dozakhwálon men, aur yihi sazá hai beinsáfon ki

33 Phir us ko rázi kiyá us ke nafs ne khún par apne bhái ke, phir us ko már dálá, to ho gayá ziyánwálon men

34 Phir bhejá Alláh ne ek kawwá kureditá zamin ko, ki us ko dikháwe kis tarah chhipátá hai aib apne bhái ká, bolá, Ai kharábí mujh se itná na ho saká, ki hun barábar is kawwe ke, ki main chhipáún aib apne bhái ká, phir lagá pachhtáne

35 Is hi sabab se likhá ham ne bani Isráil par, ki jo koi már dále ek ján siwáe badle ján ke, yá fasád karne par mulk men, to goyá már dálá sab logon ko, aur jis ne jiláyá ek ján ko, to goyá jiláyá sab logon ko

36 Aur lá chuke hain un pás rasul hamáre sáf hukm, phir bahut log un men is par bhi mulk men dastdarázi karte hain

37 Yihi sazá un ki jo larai karte hain Alláh se, aur us ke Rasúl se, aur daurte hain mulk men fasád karne ko, ki un ko qatl kíjiye, yá sáli charháiye, yá kátiye un ke háth, aur páwon muqábil ká, yá dúr kare is mulk se, yih un ki ruswái hai dunyá men, aur un ko ákhirat men bari már hai

38 Magar jinhon ne tauba ki tumháre háth parne se pahle, to ján lo, ki Allah bakhshnewálá, mihrbán hai

(6 *R*) 39 Ai ímánwalo, darte raho Alláh se, aur dhundho us tak wasila, aur larái karo us ki ráh men, sháyad tumhárá bhalá ho

40 We jo káfir hain, agar un ke pás ho jitna kuchh zamín men hai sárá, aur us ke sáth utná aur, ki chhurwái men den apni qiyámat ke azáb se, wuh un se qabul na ho, aur un ko dukh kí már hai

41 Cháhenge ki nikal jáwen ag se, aur we nikalnewále nahín, aur un ko azáb dáimi hai

42 Aur jo koí chor ho mard yá aurat, to kát dálo un ke háth sazá un ki kamái kí, tambih Alláh kí taraf se, aur Alláh zoráwar hai, hikmatwálá

43 Phir jin ne tauba kí apni taqsír ke pichhe, aur sanwár pakrí, to Alláh us ko muáf kartá hai, beshakk Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

44 Tú ne malúm nahín kiyá ki Alláh ko hai saltanat ásmán o zamín ki, azáb kare jis ko cháhe, aur bakhshe jis ko cháhe, aur Alláh sab chíz par qádir hai

45 Ai Rasúl, tú gam na khá un par, jo daurkar lagte hain munkir hone, we jo kahte hain, Ham musalmán hain apne munh se, aur un ke dil musalmán nahín, aur we jo Yahúd hain jásusi karte hain jhúth bolne ko, aur jásús hain dusrí jamáat ke, jo tujh tak nahín ái, be-uslúb karte hain bát ko, us ká thikáná chhor kar, kahte hain, Agar tum ko yih mile to lo, aur agar yih na mile to bach te raho, aur jis ko Alláh ne bichhlá dene

cháha, so tu us ká kuchh nahin kar saktá, Alláh ke yahán wuhí log hain jin ko Alláh ne na cháhá ki dil pák kare, un ko dunyá men zillat hai, aur un ko ákhirat men bari már hai

46 Baie jásus jhuth kahne ko, aur bare haram khanewale, so agar awen tujh pas, tu hukm kar de un men ya tagáful kar un se, aur agar tu tagaful karega to terá kuchh na bigárenge, aur agar hukm kare to hukm kar un men insáf ka, Alláh chahta hai insáf-wálon ko

47 Aur kis tarah tujh ko munsif karenge, aur un ke pás Taurát hai jis men hukm Alláh ká, phir us pichhe phere játe hain, aur we mannewále nahin

(7 *R*) 48 Ham ne utari Taurát, us men hidáyat aur roshni, us par hukm karte pai gambar jo hukm bardár the Yahud ko, aur darwesh ko, aur alim ko, is wáste ki nigah bán thahráye the Alláh ki kitáb par, aur us ke khabardár the, so tum na daro logon se, aur mujh se daro, aur mat kharid karo merí áyaton pai mol thorá, aur jo koi hukm na kare Alláh ke utáre par, so wuhi log hain munkir

49 Aur likh diyá ham ne un par qisás us kitáb men, ki jí ke badle jí, aur ánkh ke badle ánkh, aur nák ke badle nák, aur kán ke badle kán, aur dánt ke badle dánt, aur zakhmon ká badlá barábar, phir jin ne bakhsh diyá, to us se wuh pák búá, aur jo koí hukm na kare Alláh ke utáre par, so wuhi log hain beinsáf

50 Aur pichhárí bhejá ham ne unhin ke qadmon par Isá Maryam ke bete ko, sach

batáta Taurát ko jo agesethi, aur usko dí ham ne Injíl, jis men hidáyat aur roshní, aur sachchí kartí apní agli Taurát ko, aur ráh batáti, aur nasihat darwálon ko

51 Aur cháhiye ki hukm karen Injílwále us par jo Alláh ne utára us men, aur jo koi hukm na kare Allah ke utare par, so wuhi log hain behukm

52 Aur tujh par utárí ham ne kitáb tah qiq, sachcha kartí sab aglí kitábon ko, aur sab par shamil, so tu hukm kar un men jo utárá Alláh ne aur un ki khushi par mat chal chhor kar haqq ráh jo tere pás ai, har ek ko tum men diyá hai ham ne ek dastur, aur ráh

53 Aur Alláh cháhtá to tum ko ek din par kartá, lekin tum ko ázmáya cháhtá hai apne diye hukm men, so tum barhkar lo khubián, Allah ke pás tum sab ko pahunchná hai, phir jatáwegá jis bát men tum ko ikhtiláf tha

54 Aur yih farmáyá ki hukm kar un men jo Alláh ne utárá, aur mat chal un ki khushi par aur bachta rah un se, ki tujh ko bahká na den kisi hukm se jo Alláh ne utárá tujh par, phir agar na mánen to ján le ki Alláh ne yihí cháhá hai, ki pahuncháwe un ko kuchh sazá un ke gunáhon kí, aur logon men bahut hain behukm

55 Ab kyá hukm cháhte hain kufr ke waqt ká, Alláh se bihtar kaun hai hukm karnewálá? Yaqín rakhte logon ko

SULS (8 *R*) 56 Ai ímánwálo, mat pakro Yahúd o Nasárá ko rafíq, wuhí ápas men rafíq hain ek ek dusre ke, aur jo koí tum men un se rifáqat kare wuh unhín men hai, Alláh ráh nahín detá beinsáf logon ko

57 Ab tu dekhegá jin ko dil men ázár hai, daurkar mil jate hain un men kaírte hain, Ham ko dar hai ki á na jáwe ham par gardish, so shayad Alláh jald bhejo faisala, ya kuchh hukm apne pás se, to fajr ko láen apne ji ki chhipi bát par pachhtáte

58 Aur kahte hain musalmán, ye wuhí log hain ki qasamen khíte the Alláh ki tákid se, ki ham tumháre sáth hain, kharáb gae un ke amal, phir rah gae nuqsán men

59 Ai imanwalo jo koi tum men phiregá apne din se to age Alláh láwegá ek log, ki un ko chábta hai wuh, aur we cháhte hain us ko, naram dil hain musalmanon par, aur zabardast hain káfiron par, larte hain Allah ki ráh men, aur darte nahin kisi ke ilzam se, yih fazl hai Alláh ká, degá jis ko cháhe, aur Alláh kushádishwálá hai, khabardár

60 Tumhará rafiq wuhi Alláh hai, aur us ká Rasúl, aur imánwále jo qáim hain namáz par, aur dete hain zakát, aur we nawe hue hain

61 Aur jo koi rifáqat pakre Alláh ki, aur us ke Rasul kí, aur imánwálon kí, to Alláh kí jamáat wuhí hogi gálib

(9 *R*) 62 Ai imanwálo rafiq na pakro aison ko jo thahráte hain tumhárá din hansi aur khel, we jo kitáb di gaí tum se pahle, aur we jo káfir hain, aur daro Alláh se agar yaqín rakhte ho

63 Aur jis waqt pukáro namáz ko us ko thahráwen hansi aur khel, yih is wáste ki we log be aql hain.

64 Tú kah, Ai kitábwálo, kyá bair hai tum ko ham se, magar yihí, ki ham yaqín láe Alláh par, aur jo ham ko utrá, aur jo utrá

pahle, aur yihí ki tum meṉ aksar behukm haiṉ?

65 Tu kah, Maiṉ tum ko batáuṉ un meṉ kis kí buri jazá hai Alláh ke yahán, wuhí jis ko Allah ne lanat ki, aur us par gazab huá, aur un meṉ baze bandar kiye aur suar, aur pujne lage Shaitán ko, wuhí badtar haiṉ darje meṉ, aur bahut bahke sidhi ráh se

66 Aur jab pas áweṉ, kaheṉ, Ham yaqín líe, aur munkir hi áe the, aur usí tarah nikle, aur Allah khub jántá hai jo chhipá rahe the

67 Aur tu dekhe bahut un meṉ daurte haiṉ gunáh par, aur ziyádati par, aur harám khane par, kyá bure kam haiṉ jo kar rahe haiṉ

68 Kyuṉ nahíṉ mana karte un ke darwesh aur mulla gunáh ki bát kahne se, aur harám kháne se, kyá bure amal haiṉ jo kar rahe haiṉ

69 Aur Yahud kahte haiṉ, Alláh ká háth bandh gaya; unhiṉ ke háth bándhe jáweṉ, aur lanat hai un ko is kahne par, balki us ke donoṉ háth khule haiṉ, kharch kartá hai jis tarah cháhe, aur us hukm se jo tujh ko utra tere Rabb ki taraf se, un ko barhegí, aur sharárat, aur inkár, aur ham ne dál rakhí hai un meṉ dushmani, aur bair qiyámat ke din tak, jab ek ág sulgate haiṉ larái ke wáste, Alláh us ko bujhátá hai, aur daurte haiṉ mulk meṉ fasíd karte, aur Alláh nahíṉ cháhtá fasídwáloṉ ko

70 Aur agar kitábwále imán láte, aur darte, to ham utár dete un ki buráíáṉ, aur un ko dákhil karte nimat ke bágoṉ meṉ, aur agar we qaim rakheṉ Taurát aur Injíl ko, aur jo utra un ko un ke Rabb ki taraf se, to

kháweṉ apne upar se, aur páṉwoṉ ke niche se, kuchh log un meṉ sidhe haiṉ, aur bahut un ke bure kám kar rahe haiṉ

(10 *R*) 71 Ai Rasul, pahunchá jo utrá tere Rabb ki taraf se, aur agar yih na kiyá, to tu ne kuchh na pahuncháyá us ká paigám, aur Alláh tujh ko bachá lega logoṉ se, Alláh rah nahiṉ detá munkir qaum ko

72 Tu kah, Ai kitábwálo, tum kuchh rah par nahiṉ jab tak na qaim karo Taurát aur Injil, aur jo tum ko utrá tumháre Rabb se, aur un meṉ bahutoṉ ko barhegí is kalám se jo tujh ko utra tere Rabb se, shararat aur inkár, so tu afsos na kar is qaum munkir par

73 Albatta jo Musalmán haiṉ, aur jo Yahud haiṉ, aur Sabain, aur Nasara, jo koi imán láwe Alláh par, aur pichhle din par, aur amal kare nek, na un par dar hai, na we gami kháweṉ

74 Ham ne liyá thá qaul bani Isráil se, aur bheje un ki taraf rasul, jab láyá un pás koi rasul jo na khush áya un ke jí ko, kittoṉ ko jhuthláya, aur kittoṉ ka khun karne lage

75 Aur khiyál kiyá ki kuchh kharábi na hogí, so andhe ho gae aur bahre, phir Alláh mutawajjih huá un par, phir andhe aur bahre hue un meṉ bahut, aur Alláh dekhtá hai jo karte haiṉ

76 Beshakk káfir hue jinhoṉ ne kahá, Alláh wuhí Masih hai Maryam ká beṭá, aur Masíh ne kahá hai, ki Ai bani Isráil, bandagí karo Alláh kí, jo Rabb hai merá, aur tumhárá, muqarrar jis ne sharik kiyá Alláh ká so harám kí, Alláh ne us par jannat aur us ká thikáná dozakh, aur koí nahíṉ gunahgároṉ ká madad karnewálá

77 Beshakk kafir hue jinhoṇ ne kahá, Alláh hai tin meṇ ká ek, aur bandagi kisí ko nahíṇ magar ek Mabud ko, aur agar na chhorenge jo bát kahte haiṇ, albatta jo un men munkir haiṇ páwenge dukh ki már

78 Kyun nahiṇ tauba karte Alláh pás aur gunáh bakhshwáte? Aur Alláh hai bakhshnewala, mihrbán

79 Aur kuchh nahiṇ Masíh Maryam ká betá magar rasul hai, guzar chuke us se pahle rasul aur us ki má wali hai, donon kháte the khiná dekh, ham kaisí batáte haiṇ un ko nishániaṇ phir dekh, kahíṇ ulte játe haiṇ

80 Tu kah, Tum aisí chiz pujte ho Alláh ko chhorkar, jo Málik nahiṇ tumháre bure ki na bhale kí, aur Alláh wuhi hai suntá jántá

81 Tu kah Ai ahl i kitáb, mat mubáliga karo apne dín kibát meṇ náhaqq ká, aur mat chalo khiyál par ek logoṇ ke, jo bahak gae hain áge, aur bahká gae hain bahutoṇ ko, aur bhule sídhí ráh se

(11 *R*) 82 Lanat khái munkiroṇ ne bani Isráil meṇ se, Dáud ki zubán par, aur Isa bete Maryam ki, yih is se ki gunahgár the, aur hadd par na rahte the, ápas men mana na karte bure kám se jo kar rahe kyá the, burá kám hai, jo karte the

83 Tu dekh, un meṇ bahut log rafíq hote haiṇ kafiroṇ ke, burí taiyárí bheji hai apne wáste, ki Alláh gazab húá un par, aur hamesha we azáb meṇ haiṇ

84 Aur agar yaqin rakhte Alláh par, aur Nabí par, aur jo us par utrá, to un ko rafíq na thahráte, par un meṇ bahut log behukm haiṇ

85 Tú páwegá sab logoṇ meṇ ziyáda dushmani Musalmánoṇ se Yahúd ko, aur sharíkwá-

loṉ ko aur tu pawegí sab se nazdik muhabbat meṉ Musalmánoṉ ki, we log jo kahte haiṉ ki Ham Nasárá haiṉ, yih is waste ki un meṉ alim haiṉ, aur darwesh haiṉ, aur yih ki we takabbur nahiṉ karte

SATWAN SIPARA 86 Aur jab suneṉ jo utrí Rasul par, to dekhe unki ankhoṉ ubaltí haiṉ ánsúoṉ se is par jo pahchane hue haqq kahte haiṉ, Ai Rabb hamáre, hami ne yaqin kiyá, sotu likh ham ko mánnewalon ke sath

87 Aur ham ko kyá hua ki yaqin na laweṉ Alláh par, aur jo pahunchi ham pás haqq, aur ham ko tawaqqa hai ki dákhil kare ham ko Rabb hamárá sáth nek bakhtoṉ ke

88 Phir un ko badla diyá un ke Rabb ne is kahne par bág, niche un ke bahti nahireṉ, rahá kareṉ un meṉ, aur yih hai badlá neki karnewáloṉ ká, aur jo munkir hue aur jhuthláne lage hamárí áyateṉ, we haiṉ dozakh ke log

(12 *R*) 89 Ai imánwálo, mat harám thahráo suthri chízeṉ, jo Alláh ne tum ko halál ki haiṉ, aur hadd se na barho, Alláh nahiṉ cháhtá ziyadatiwáloṉ ko

90 Aur kháo Allah ke dive se, jo halál ho suthrá, aur darte raho Allah se jis par yaqin rakhte ho

91 Nahiṉ pakarta tum ko Allah tumhari befáida qasamoṉ par, lekin pakarti hai jo qasam tum ne girih bándhí so us ká utárá khiláná das muhtáj ko, bich ká kháná jo dete ho apne gharwáloṉ ko, yá un ko kaprá dena, yá ek gardan ázád karni, phir jis ko paidá na ho, to roza tin din ká, yih utárá hai tumhári qasamoṉ ká, jab qasam khá baitho, aur thámte raho apní qasameṉ, yúṉ batátá hai Alláh tum ko apne hukm, sháyad tum ihsán máno

92 Ai imánwálo, yih jo hai sharáb, aur jua, aur but, aur pánse, gande kam hain Shaitan ke, so in se bachte raho, shayad tumhára bhalá ho

93 Shaitán yihi cháhtá hai ki dale tum men dushmani aur bair sharab se, aur jue se, aur roke tum ko Allah ki yád se, aur namáz se, phir ab tum báz áoge aur hukm máno Alláh ká, aur hukm máno Rasul ká, aur bachte raho, phir agar tum phiroge, to ján lo ki hamare Rasul ká zimma yihi hai, pahuncha dená kholkar

94 Jo log ímán láe, aur amal nek kiye, un par nahin gunáh jo kuchh pahle khá chuke jab áge dare, aur imán láe, aur amal nek kiye, phir dare, aur yaqín kiyá, phir dare aur neki ki, aur Alláh cháhta hai nekiwálon ko

(13 *R*) 95 Ai ímánwálo, albatta tum ko ázmáwegá Alláh kuchh ek shikár ke hukm se, jis par pahunchte hain háth tumháre, aur neze, ki malum kare Alláh kaun us se darta hai bin dekhe, phir jis ne ziyádati ki us ke bad to us ko dukh ki már hai

96 Ai ímánwálo, na máro shikár jis waqt tum ho ihrám men, aur jo koi tum men us ko márejan kar, to badlá hai us máre ke barábar mawáshi men se, wuh ki thahráwen do mutabar tumháre ki niyáz pahuncháwen Kabe tak, yá gunáh ká utárá hai kai muhtáj ki khiná, yá us ke barábar roze, ki chakhen sazá apne kám ki, Alláh ne muaf kiyá jo ho chuká, aur jo koi phir karegá us se bair legá Alláh, aur Alláh zabardast hai bair lenewálá

97 Halál huá tum ko daryá ká shikár, aur us ká khaná fáide ko tumháre, aur musáfiron, ke, aur harám huá tum par shikár jangal ká

jab tak raho tum ihrám men, aur darte raho Alláh se jis pás jana hoge

98 Allah ne kiyá hai Kaba yih ghar buzurgi ki, thahrao logon ke wáste, aur mahina buzurgi kí, aur qurbáni pahunchání, aur gale men latkanwálíu yih is wáste ki tum samjho, ki Allah ko malum hai, jo kuchh hai ásmán o zamin men, aur Allah har chíz se wáqif hai jan rakho ki Alláh ki már sakht hai, aur Allah bakhshnewálá mihrban hai

99 Rasul par zimma nahin magar pahunchádená aur Allah ko malum hai jo záhir men karoge aur jo chhipákar

100 Tu kah, Barábar nahín gandí aur pák, agarchi tujh ko khush lage gande ki bahutayat, so darte raho Alláh se, ai aqlmando, sháyad tumhárá bhalá ho

(14 *R*) 101 Ai ímánwalo, mat puchho bahut chizen, ki agar tum par khule to tum ko buri lagen aur agar puchhoge jis waqt Qurán utartá hai to kholi jawengi, Alláh ne un se darguzar ki hai, aur Alláh bakhshtá hai tahammulwálá

102 Waisí báten puchh chuke hain ek log tum se pahle, phir sawere un se munkir hue, nahin thahráyá Alláh ne Bahaira, aur Sáiba, aur na Wasila, aur na Hámi, lekin káfir bándhte hain Alláh par jhuth, aur un men bahuton ko aql nahin

103 Aur jab kahe un ko, Ao is taraf jo Alláh ne názil kiyá, aur Rasul ki taraf, kahen, Ham ko kifáyat hai jis par páyá ham ne apne báp dádon ko, bhalá, agar un ke báp na ilm rakhte hon kuchh, aur na ráh jánte, taubhí

104 Ai ímánwálo, tum par lázim hai fikr apni ján ká, tumhárá kuchh nahín bigártá,

jo koi bahka, jab tum hue rah par, Allah pas phir janá hai tum sab ko, phir wuh jata dega jo kuchh tum karte the

105 Ai imánwalo, gawáh, tumháre andar jab pahunche kisi ko tum men maut jab lage wasiyat karne, do shakhs mutabar chahiye tum men se, yá do aur hon tumháre agar tum ne safar kiyá ho mulk men, phir pahunche tum par musibat maut ki, donon ko khará karo bad namaz ke, phir wuh qasam kháwen Allah ki, agar tum ko shubha pare kahen, ki Ham nahin bechte qasam mál par, agarchi ham se qarábat ho, aur ham nahin chhipate Allah ki gawáhi, nahin to ham gunahgar hain

106 Phir agar khabar ho jawe ki we do non haqq dabá gae gunah se to do aur khare hon un ki jagah, jinka haqq dabá hai un men jo babut nazdik hain, phir qasam khawen Allah ki, ki Hamári gawáhi tahqiq hai un ki gawahi se, aur ham ne ziyáda nahin kaha, nahin to ham beinsaf hain

107 Is men lagta hai ki shahádat adá karen ráh par, yá daren ki ulti paregi qasam hamári un ki qasam ke bad, aur darte raho Alláh se, aur sun rakho, aur Alláh ráh nahin deta nchukm logon ko

(15 *R*) 108 Jis din Allah jama karegá rasulon ko, phir kahegá, Tum ko kyá jawáb diyá? Bolenge, Ham ko khabar nahin, tu hi hai chhipi bát jántá

109 Jab kahegá Alláh, Ai Isá Maryam ke bete, yád kar merá ihsán apne upar, aur apni má par, jab madad ki main ne tujh ko Ruh Pák se, tu kalám kartá logon se god men, aur bari umr men

110 Aur jab sikhai main ne tujh ko kitáb,

aur pakkí báteṉ aur Taurat, aur Injil, aur jab tu banátá mitti se jánwar kí surat, mere hukm se, phir dam phunktá us meṉ, to ho játá jánwar mere hukm se, aur changa kartá mí ke pet ká andhá, aur korhí ko mere hukam se, aur jab nikál khare kartá murde mere hukm se, aur jab roká maiṉ ne baní Isráil ko tujh se, jab tu láyá un pás nishániyṉ, to kahne lage jo káfir the un meṉ, Aur kuchh nahiṉ, yih jádu hai sarih

111 Aur jab maiṉ ne dil meṉ dala Hawá rioṉ ke, ki yaqin láo mujh par, aur mere Rasul par, bole, Ham vaqin lae, aur tu gawah rah, ki ham hukambardár haiṉ

112 Jab kahá Hawárioṉ ne, Ai Isá Maryam ke bete, tere Rabb se ho sake ki utáre ham par khwán bhará ásmán se? Bolá, Daro Alláh se agar tum ko yaqin hai

113 Bole, Ham chahte hain ki kháweṉ us meṉ se, aur chain páweṉ hamáre dil, aur ham janeṉ ki tu ne hami ko sach batáyá, aur haiṉ ham us par gawáh

114 Bolá Isá Maryam kí beta Ai Allah, Rabb hamáre, utár ham par ek khwán bhará asmán se, ki wuh din id rahe hamáre pahloṉ aur pichhloṉ ko, aur nisháni teri taraf se, aur rozi de ham ko, aur tu hí hai bihtar rozi de newálá

115 Kahá Alláh ne, Maiṉ utárungá wuh khwán tum par, phir jo koí tum meṉ náshukrí kare is se pichhe, to maiṉ us ko wuh azáb karungá jo na karungá kisi ko jahán meṉ

RUBA (16 *R*) 116 Aur jab kahegá Alláh, Ai Isá Maryam ke bete, tu ne kahá logo ko, ki Thahrio mujh ko, aur merí má ko do mabud siwáe Alláh ke? Bolá, Tu pák hai, mujh

ko nabíṉ ban átá ki kahuṉ jo mujh ko nahín pahunchtá, agar maiṉ ne yih kahá hogá, to tujh ko malum hogá, tu jántá hai jo mere jí meṉ, aur maiṉ nahíṉ jánta jo tere jí meṉ, barhaqq tu hi hai jántá chhipi bát

117 Maiṉ ne nahiṉ kaha un ko magar jo tu ne hukm kiyá, ki Bandagi karo Alláh kí, jo Rabb hai merá, aur tumhárá, aur maiṉ un se khabardár thá jab tak un men rahá, phir jab tu ne mujhe bhar liyá, to tu hi thá khabar rakhtá un kí, aur tu har chiz se khabardár hai

118 Agar tu un ko azáb kare to we bande tere haiṉ, aur agar un ko muaf kare, to tu hí hai zabardast hikmatwálá

119 Farmáyá Alláh ne, Yih wuh din hai ki kám áwega sachoṉ ko un ká sach, un ko hai bág jin ke niche bahti nahreṉ, rahá kareṉ un meṉ hamesha, Alláh rázi huá un se, aur we rázi hue us se, yihi hai bari murád milní

120 Alláh ko hai saltanat ásmán o zamín ki, aur jo un ke bích hai, aur wuh har chíz par qádir hai

SURA I ANAM

Makke meṉ názil hui, 165 *áyat ki hai*

BISMI L LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R RAHIM

(1 *R*) 1 Sab tarif Alláh ko, jis ne banáye ásmán o zamín, aur thahráíṉ andheriáṉ aur ujálá, phir ye munkir apne Rabb ke sáth kisi ko barábar karte haiṉ

2 Wuhi hai jis ne tum ko banáyá mittí se, phir ṭhahráyá ek wada, aur ek wada thahr rahá hai us ke pás, phir tum shakk late ho

3 Aur wuhi Alláh hai ásmán o zamín men, jántá hai tumhárá chhipá aur khulá, aur jántá hai jo kamáte ho

4 Aur nahin pahunchí un ko koi nisháni tere Rabb kí nishánion men, magar karte hain us se tagáful

5 So jhuthlá chuke haqq bát ko, jab un tak pahunchi, ab áge áwegi un par haqíqat us bát kí jis par hanste the

6 Kyá dekhte nahin kitni halák kín ham ne pahle un se sangaten un ko, jamáyá thá ham ne mulk men jitná tum ko nahin jamáyá, aur chhor diyá ham ne un par ásmán barsátá aur baná din nahren bahti un ke niche, phir halák kiyá un ko un ke gunáhon par, aur khari kí un ke pichhe aur sangat

7 Aur agar utáren ham un par likhe hue kágaz men, phir tatol len us ko apne háth se, albatta kahenge munkir, Yih kuchh nahín magar jádu hai sarih

8 Aur agar kahte hain, Kyun na utrá us par koi firishta? Aur agar ham firishta utáren, to faisal ho chuke káin, phir un ko fursat na mili

9 Aur agar ham rasul karte koí firishta, to wuh bhi surat men ek mard karte, aur un par shubha dálte, wuhí shubha jo láte hain

10 Aur hansí karte rahe hain bahut rasulon se tere pahle, phir ulat pari un se hansíwálon par, jis bát par hansá karte the

(2 R) 11 Tu kah, Phiro mulk men, to dekho ákhir kaisá huá jhuthlánewálon ká

12 Púchh, ki Kis ká hai, jo kuchh hai ásmán o zamín men? Kah, Alláh ká, us ne likhí hai apne zimme mihrbání, albatta tum ko jama karegá qiyámat ke din tak, is men shakk

nahín, jinhon ne hári apni jan, wuhi nahin mánte

13 Aur usí ká hai jo baserá letá hai rát men, aur din men, aur wuhi hai sab suntá jántá

14 Tu kah, Kyá aur koi pakarun apná madadgár Alláh ke siwáe, jo banánewálá ásmán o zamin ká aur wuh sab ko khiláta hai, aur us ko koi nahín khilatá, tu kah, Mujh ko hukm huá hai, ki sab se pahle hukm mánun, aur tu na ho sharik pakarnewálá

15 Tu kah, Main dartá hun, agar hukm ná mánun apne Rabb ká, ek bare din ke azáb se

16 Jis par se wuh talá us din us par rahm kiyá, aur yihi hai bari murád milni

17 Aur agar pahuncháwe tujh ko Alláh kuchh sakhti, phir us ko koi na utháwe siwáe us ke, aur agar tujh ko pahuncháwe bhalái, to wuh har chíz par qádir hai

18 Aur usí ká zor pahunchtá hai apne bandon par, aur wuhi hai hikmatwálá khabardár

19 Tu kah, Kis chiz ki bani gawáhi? Tu kah, Alláh gawáh hai mere aur tumháre bich, aur utrá hai mujh ko yih Qurán, ki tumi ko us se khabardár kar dun, aur jis ko yih pahunche, kyá tum gawáhi dete ho, ki Alláh ke sáth mabud aur bhi hain? Tu kah Main na gawáhi dungá, tu kah, Wuhi hai mabud ek, aur main qabúl nahin rakhtá jo tum sharik karte ho

20 Jin ko ham ne di hai kitáb us ko pahchánte hain jaise apne beton ko, jinhon ne hárí apní ján, wuhí nahín mánte

(8 R) 21 Aur us se zálim kaun jo jhuth bándhe Alláh par, yá jhuthláwe us ki áyaten, muqarrar bhalá nahin páte gunahgár

22 Aur jis din ham jama karenge un sab

ko, phir kahenge sharikwálon ko, Kahán hai sharik tumháre jin ká tum dawa karte the ?
Phir na rahegí un ki sharárat magar yihi ki kahenge, Qasam Alláh ki apne Rabb ki, ham sharík na karte the

23 Dekh, to kaisá jhuth bole apne upar, aur khoí gaiṉ un se jo báteṉ banáte the

24 Aur baze un meṉ kán rakhte haiṉ teri taraf, aur ham ne un ke dilon par giláf rakhe haiṉ ki un ko na samjheṉ, aur un ke kánon meṉ bojh, aur agar dekheṉ sári nisháníán, ya qín na láweṉ un par jab tak na áweṉ tere pás jhagarne ko , tujh se kahte haiṉ we munkir, Yih kuchh nahiṉ magar naqleṉ haiṉ aglon kí

25 Aur we us se mana karte haiṉ, aur us se bhágte hain, aur halák karte nahiṉ magar áp ko, aur nahiṉ snmajhte

26 Aur kabhi tu dekhe jis waqt in ko thah ráyá hai ág par, to kahte haiṉ, Ai kásh ki ham ko phir bhejeṉ, aur ham na jhuthláweṉ apne Rabb ki áyateṉ, aur raheṉ imánwálon meṉ

27 Koi nahiṉ balki khul gayá un se jo chhipáte the pahle , aur agar phir bhejiye, to phir kareṉ wuhi jo mana huá thá un ko, aur we jhúth bolte haiṉ

28 Aur kahte haiṉ, Ham ko zindagi nahíṉ magar yihí dunyá meṉ, aur ham ko phir nahíṉ uthná

29 Aur kabhí tu dekhe jis waqt un ko khará kiyá hai un ke Rabb ke sámhne, farmáyá Ab yih sach nahíṉ ? Bole, Kyun nahíṉ qasam hamáre Rabb ki ! Farmáyá, To chakho azáb badlá apne kufr ká

(4 *R*) 30 Kharáb hue jinhoṉ ne jhuth jáná milná Alláh ká, jab tak ki á pahunchí un par qiyámat bekhabar, kahne lage, Ai afsos, ki ham ne qasur kiyá us meṉ, aur we uṭhá-

te haiṉ apne bojh apni píth par, suntá hai bara bojh hai jo utháte haiṉ

31 Aur kuchh nahiṉ dunyá ká jiná magar khel aur ji bahláná, aur pichhlá ghar jo hai so bihtar hai darwaloṉ ko, kyá tum ko samajh nahíṉ?

32 Ham jánte haiṉ ki tujh ko gam dilátí haiṉ un kí báteṉ, so we tujh ko nahiṉ jhuthláte, lekin beinsáf Alláh ke hukmoṉ se mun kir hue játe haiṉ

33 Aur jhuthláyá hai bahut rasuloṉ ko tujh se pahle, phir sabar karte rahe jhuthláne par, aur izá par, jab tak pahunchí un ko madad hamárí, aur koi badalnewálá nahin Alláh ki báteṉ, aur tujh ko pahunch chuká hai kuchh ahwál rasuloṉ ká

NISF 34 Aur agar tujh par bhárí hai un ká tagáful karná, to agar tu sake ki dhundh nikále koi surákh zamín meṉ yá koi sidhí ásmán meṉ, phir un ko láwe ek nishání, aur agar Alláh cháhtá jama kar látá sab ko ráh par, so mat ho nádánoṉ meṉ

35 Mánte we haiṉ jo sunte haiṉ, aur murdoṉ ko utháwegá Alláh, phir us kí taraf jáwenge

36 Aur kahte haiṉ, Kyuṉ nahíṉ utrí us par nishání us ke Rabb se? Tu kah, Alláh ko qudrat hai, ki utáre kuchh nishání, lekin un bahutoṉ ko samajh nahiṉ

37 Aur koí chaltá nahin zamin meṉ, na jánwar hai ki urtá hai do par se, magar ek ek ummat hai tumhárí tarah, chhoṉ nahíṉ ham ne likhne men koi chíz, phir apne Rabb ki taraf ekatthe honge

38 Aur we jo jhuthláte haiṉ hamárí áyateṉ, bahre aur gunge haiṉ andheroṉ meṉ, jis ko cháhe Alláh gumráh kare, aur jis ko cháhe dál de sídhí ráh par

39 Tú kah, Dekho, to agar áwe tum par azáb Alláh ká, yá áwe tum par qiyámat, kyá Alláh ke siwáe kisi ko pukároge ? Batáo, agar tum sachche ho

40 Balki usi ko pukárte ho, phir khol detá hai jis ko pukárte the agar cháhtá hai, aur bhul játe ho jin ko sharik karte the

(5 *R*) 41 Aur ham ne rasul bheje the bahut ummaton par tujh se pahle, phir un ko pakrá sakhti men, aur taklif men, sháyad we girgiráwen

42 Phir kyun na jab pahunchá un par azáb hamárá girgiráye hote ? Walekin sakht hogae dil un ke, aur bhale dikháe un ko Shaitán ne, jo kám kar rahe the

43 Phir jab bhul gae jo nasíhat ki thí un ko, khol diye ham ne un par darwáze har chiz ke, yahán tak ki khush hue, pái hui chiz se pakrá ham ne un ko bekhabar, phir tabhi we rah gae ná ummed

44 Phir kat gaí jar un zálimon ki, aur saráhaye kám Alláh ke, jo Rabb hai sáre jahán ká

45 Tu kah, Dekho, agar chhin le Alláh tumháre kán, aur ánkhen, aur muhr kar de tumháre dil par, kaun wuh Rabb hai Alláh ke siwáe, jo tum ko yih lá dewe ? Dekh, ham kaise pherte hain báten, phir wuh kinára karte hain

46 Tu kah, Dekho to, agar áwe tum par azáb Alláh ká, bekhabar, yá rubaru, koí halák ho gá magar wuhi log jo gunahgár hain

47 Aur ham jo rasul bhejte hain nahín magar khushi aur dar sunáne ko, phir jo koi yaqin láyá aur sanwár pakrí, to na dar hai un par, aur na we gam kháwen

48 Aur jinhoṇ ne jhuthláiṇ hamárı áyateṇ, un ko lagegá azáb ıs par kı behukmí karte the

49 Tu kah, Maiṇ nahíṇ kahtá tum se kı mujh pas haiṇ khazáne Alláh ke, na maiṇ jánuṇ gáib kı bát, aur na maiṇ kahuṇ tum se, kı maiṇ firishta huṇ, maiṇ usı par chaltá huṇ jo mujh ko hukm átá haı, tu kah, Kab barábar ho sake andhá aur dekhtá? Kyá tum dhıyán nahiṇ karte?

(6 *R*) 50 Aur khabardár kar de ıs Quran se, jin ko dar haı kı jama honge apne Rabb ke pás, un ká koí nahiṇ us ke siwáe himáyatı na sifárashwálá, sháyad we bachte raheṇ

51 Aur na un ko hánk jo pukárte haiṇ apne Rabb ko, subh aur shám, cháhte haiṇ us ká muṇh, tujh par nahiṇ un ke hisáb meṇ se kuchh, aur na tere hisáb meṇ se un par haı kuchh, kı tu un ko hánk de, phir howe tu beinsáfoṇ meṇ

52 Aur ısı tarah ham ne ázmáyá haı ek ko ek se, kı kaheṇ, Kyá yihí log haiṇ, jin par Alláh ne fızl kıyá ham sab meṇ? Kyá Alláh ko malum nahiṇ haqq mánnewále?

53 Aur jab áweṇ tere pás hamárı áyateṇ mánnewále, tu kah, Salám haı tum par, likhı haı tumhíre Rabb ne apne upar mihr karnı, kı jo koí tum meṇ kare burái nádání se, phir us ke bad tauba kare, aur sanwár pakre, to yuṇ haı, kı wuh haı bakhshnewálá mihrbán

54 Aur ısí tarah ham bayán karte haiṇ áyateṇ, aur tau khul jáwe ráh gunahgároṇ kí

(7 *R*) 55 Tu kah, Mujh ko mana húá haı kı pujuṇ jin ko tum pukárte ho Alláh ke siwáe Tu kah, Maiṇ nahíṇ chaltá tumhárı khushí par, tau to maiṇ bahak chuká, aur na huá ráh pánewálá

56 Tu kah, Mujh ko shahádat pahunchí mere Rabb kí, aur tum ne us ko jhuthláyá, mere pás nahín jis kí shitábí karte ho, hukm kisi ká nahin siwáe Alláh ke, kholtá hai haqq bát, aur wuh hai bihtar chukánewálá

57 Tu kah, Agar mere pás ho jis ki shitábí karte ho, to faisal ho chuke kám mere tumháre bich, aur Alláh ko khub malum hai be insáf

58 Aur usí ke pás hain kunjián gaib ki, un ko nahín jántá us ke siwáe, aur wuh jántá hai jo jangal aur daryá men, aur nahin jhartá koí pát jo wuh nahín jántá, aur na koi dáná zamín ke andheron men, aur na hará na sukhá, ma gar khulí kitáb men

59 Aur wuhi hai ki tum ko bhar letá hai rát ko, aur jántá hai jo kamá chuke ho din ko, pher tum ko uthátá hai us men ki purá ho wada jo thahrá diyá, phir usí kí taraf phere jáoge, phir jatáwegá tum ko jo karte the

(8 *R*) 60 Aur usi ká hukm gálib hai apne bandon par, aur bhejtá hai tum par nigahbán, yahán tak ki jab pahunche tum men kisí ko maut, us ko bhar lewen hamáre bheje log, aur wuh qusur nahín karte

61 Phir pahunchác jáwen Alláh kí taraf jo málik un ká hai tahqiq , sun rakho hukm usí ká hai, aur wuh shitáb letá hai hisáb

62 Tú kah, Kaun tum ko bachá látá hai jangal ke andheron se aur daryá ke, jis ko pukárte ho girgiráte, aur chupke Agar ham ko bachá lewe is balá se, to albatta ham ihsán mánen

63 Tú kah, Alláh tum ko bachátá hai un se, aur har ghabráhat se, phir tum sharik thahráte ho

64 Tu kah, Usí ko qudrat hai, ki bheje tum par azáb upar se, yá tumháre páṉw ke niche se, yá thahráwe tum ko kai firqe karkar, aur chakháwe ek ko larái ek kí, dekh, kis pher se ham kahte haiṉ báteṉ, sháyad we samjhen

65 Aur us ko jhuth banáyá terí qaum ne, aur yih tahqiq hai, tu kah, ki Maiṉ nahíṉ tum par dároga

66 Harchiz ká ek waqt thahrá rahá hai, aur áge ján loge

67 Aur jab tu dekhe we log ki bakte haiṉ hamárí áyatoṉ meṉ, tu un se kinára kar jab tak bakne lageṉ aur kisi bát meṉ, aur kabhí bhuláwe tujh ko Shaitán, tu na baith bad nasihat ke beinsáf qaum ke sáth

68 Aur parhezgaroṉ par nahiṉ kuchh un ká hisáb lekin nasihat karni hai, sháyad we dareṉ

69 Aur chhor de jinhoṉ ne thahráyá apná din khel aur tamásha, aur bahke dunyá kí zindagi par, aur us se nasihat de un ko ki giriftár na ho jáwe koi apne kiye meṉ, ki nahiṉ us ko Alláh ke siwáe himáyati na sifárishwálá

70 Aur agar badlá de sáre badle qabul na hoṉ us se, wuhi haiṉ jo giriftár hue apne kiye meṉ, un ko piná hai garm páni, aur már hai dukhwálí badlá kufr karne ká

(9 *R*) 71 Tu kah, Kyá ham pukáreṉ Alláh ke siwae jo na bhalá kare hamárá na burá, aur phere jáweṉ ulte páṉw ? Jab Alláh ham ko ráh de chuká, jaise ek shakhs ko bhulá diyá, jinhoṉ ne jangal meṉ bahaktá us ke rafiq pukárte haiṉ ráh ki taraf, ki *A* hamáre pás, tu kah, Alláh ne ráh batái soi ráh hai,

aur ham ko hukm huá hai, ki tábi rahen jahán ke Sáhib ke

72 Aur yih ki kharí rakho namáz, aur us se darte raho, aur wuhí hai jis pás ekatthe hoge

73 Aur wuh hai jis ne thík banáe ásmán aur zamín, aur jis din kahegá ho, ho jáwegá

74 Usí kí bát sach hai, aur usí kí saltanat hai jis din phunká jáwe sur, chhipá aur khulá jánnewálá, aur wuhi hai tadbirwálá khabardár

SULS 75 Aur jab kahá Ibráhím ne apne báp Ázar ko, Tu kyá pakartá hai muraton ko Khudá? Main dekhtá hun, tu aur terí qaum sarih bahke hue

76 Aur isi tarah ham dikháne lage Ibráhim ko saltanat ásmán aur zamín kí, aur táki us ko yaqin áwe

77 Phir jab andherí ái us par rát, dekhá ek tára, bolá, Yih hai merá Rabb, phir jab wuh gáib huá, bolá, Mujh ko khush nahin áte chhip jánewále

78 Phir jab dekhá chánd chillaktá, bolá, Yih hai merá Rabb, phir jab wuh gáib huá, bolá, Agar na ráh de mujh ko Rabb merá, to beshakk rahun main bhatakte logon men

79 Phir jab dekhá súraj chillaktá, bolá, Yih hai merá Rabb, yih sab se bará, phir jab wuh gáib huá, bolá, Ai qaum, main bezár hun un se jin ko tum sharík karte ho

80 Main ne apná munh kiyá us ki taraf jin ne banáe ásmán aur zamin ek taraf ká hokar, aur main nahin sharík karnewálá.

81 Aur jhagri us se us kí qaum, bolá, Tum mujh se jhagrte ho Alláh par, aur wuh mujh ko samjhá chuká, aur main dartá nahín un se jin ko sharík thahráte ho us ká, magar

kı merá Rabb kuchh cháhe, samáı haı Rabb ke ılm meṉ sab chíz ko, kyá tum dhıyán nahıṉ karte ?

82 Aur maıṉ kyuṉ darúṉ tumháre sharı koṉ se ? Aur tum nahıṉ darte kı sharík thahráte ho Alláh ke sáth, jıs par nahıṉ utárí us ne tum ko kuchh sanad, ab donoṉ firqoṉ meṉ kıs ko cháhıye khátırjama ? Kaho agar samajh rakhte ho

83 Jo log yaqın láe aur mılái nahíṉ apne yaqín meṉ kuchh taqsír, unhıṉ ko haı khátırjama, aur wuhı haıṉ ráh páe

(10 *R*) 84 Aur yıh hamárí dalıl haı kı ham ne dıye Ibráhím ko us kí qaum ke muqábıl darje buland, karte haıṉ ham jıs ko cháheṉ, terá Rabb tadbırwálá haı khabardár

85 Aur us ko bakhshá ham ne Isháq aur Yaqub, sab ko hıdáyat dí, aur Nuh ko hıdáyat dí un se pahle, aur us kí aulád meṉ Dáud aur Sulemán ko, aur Aıyúb aur Yusuf ko, aur Musá aur Hárun ko, aur ham yuṉ badlá dete haıṉ nek kámwáloṉ ko,

86 Aur Zakarıyá, aur Yahıyá, aur Isá, aur Ilíyás ko, sab haıṉ nekbakhtoṉ meṉ,

87 Aur Ismáıl, aur Ilıyasa ko, aur Yunus ko, aur Lut ko, aur sab ko ham ne buzurgí dí sáre jahánwáloṉ par,

88 Aur bazoṉ ko un ke báp dánoṉ meṉ, aur aulád meṉ, aur bháıoṉ meṉ, aur un ko ham ne pasand kıyá aur ráh sídhí chaláyá

89 Yıh Alláh kí hıdáyat haı, us par ráh de jıs ko cháhe apne bandoṉ meṉ, aur agar we log sharík karte albatta záya hotá jo kuchh kıyá thá

90 We log the jın ko dí ham ne kıtáb, aur sharíat, aur nabuwat, phır agar ın bátoṉ ko na

mánen ye log, to ham ne un par muqarrar kiye hain we shakhs ki we nahín un se munkir

91 We log the jin ko hidáyat dí Alláh ne, so tu chal un ki ráh, tu kah, Main nahín máng tá tum se is par kuchh mázduri, yih to mahz nasíhat hai jahán ke logon ko

(11 *R*) 92 Aur unhon ne na jancha Allah ko purá jánchná jab kahne lage, Allah ne utárá nahin kisi insan par kuchh, puchh, To kis ne utari wuh kitáb jo Musa layá roshni aur hidáyat logon ke wáste, jis ko tum ne waraq waraq kar kar dikháyá, aur bahut chhipá rakhá, aur tum ko us men sikháyá jo na jánte the tum, aur na tumháre báp dáde? Kah, Alláh ne utárí, phir chhor de un ko apni bak bak men khelá karen

93 Aur ek yih kitáb hai ki ham ne utári barkat kí, sach batátí apne agle ko, aur tá tu daráwe asl basti ko, aur ás pás wálon ko, aur jin ko yaqín hai ákhirat ká, we us ko mánte hain, aur we hain apni namáz se khabardár

94 Aur us se zálim kaun jo bándhe Alláh par jhuth, yá kahe, Mujh ko wahí ái, aur us ko wahí kuchh nahín ái, aur jo kahe, Main utártá hun barábar us ke jo Allah ne utárá? Aur kabhí tu dekhe jis waqt zálim hain maut ki behoshi men, aur firishte háth khol rahe hain, ki nikálo apni ján, áj tum ko jazá milegi zillat ki már us par ki kahte the Alláh par jhuth báten, aur us ki áyaton se takabbur karte the

95 Aur tum hamáre pás áe ek ek jaise ham ne banáe the pahlí bár, aur chhor diyá jo ham ne asbáb diyá thá pith ke pichhe, aur ham dekhte nahín tumháre sáth sifárishwále, jin ko tum batáte the, ki un ká tum men sájhá

hai, tut gae tum ápas men, aur játe rahe jo dawá tum karte the

(12 *R*) 96 Alláh hai ki phut nikalta hai dáná, aur guthli, nikáltá hai murde se zinda, aur nikálnewálá zinde se murda, yih hai Alláh, phir kahán phere jate ho?

97 Phut nikálnewálá subh ki roshni aur rát banái áram, aur suraj, aur chánd hisáb, yih andáza rakhá hai zoráwar, khabadár ne

98 Aur usi ne baná diye tum ko táie, ki un se ráh páo andheron men jangal aur daryá ke? Ham ne khol sunáe pate un logon ko jo jánte hain

99 Aur usí ne tum ko nikálá ek ján se, phir kahín tum ko thahráo hai, aur kahin supurd rahná? Ham ne khol sunáe pate us qaum ko jo bujhti hain

100 Aur usi ne utárá ásmán se páni, phir ham ne nikáli us se ugnewáli har chiz, phir us men se nikálá sabza jis se nikálte hain dáne jare hue, aur khajur ke gábhe men se guchchhe latakte hain, aur bág angur ke, aur zaitun aur anár ápas men, milte, aur jude, dekho us ká phal, jab phal látá hai, aur us ká pakná, in chízon men sab pate hain yaqin lánewálon ko

101 Aur thahráte hain sharik Alláh ke jinn, aur us ne un ko banáyá, aur taráshte hain us ke wáste bete, aur betián bin samjhe, wuh is láiq nahín, aur bahut dur hai in báton se, jo batáte hain

(13 *R*) Nai tarah bánánewála ásmán aur zamín ká, kahán se huá us ke betá? Aur nahín us ki koí aurat, aur us ne banái har chíz, aur wuh har chiz se wáqif hai

102 Yih Alláh hai Rabb tumhárá, us ke

siwáe kisí ko bandagi nahín, banánewálá har chíz ká, so us kí bandagí karo, aur usí par har chíz ká hawála hai

103 Us ko nahín pá saktín ánkhen, aur wuh pá saktá hai ánkhon ko, aur wuh bhed jántá hai, khabardár

104 Tum ko pahunch chukín sújh kí báten tumbáre Rabb se, phir jis ne dekh liyá, so apne wáste, aur jo andhá rahá, so apne bure ko, aur main nahín tum par nigahbán

105 Aur yun pher pher samjháte hain ham áyaten, aur tá kahen, ki tu parhá hai, aur tá wázih karen ham us ko wáste samajhwálon ke

106 Tu chal usi par jo hukm áwe tujh ko tere Rabb se, kisi kí bandagí nahin siwáe us ke, aur jáne de sharíkwálon ko

107 Aur agar Allah cháhtá, to sharík na karte, aur tujh ko ham ne nahín kiyá un ká nigahbán, aur tujh par nahín un ká hawála

108 Aur tum log búrá na kaho jin ko we pukárte hain Alláh ke siwáe, ki we burá kah barthon Alláh ko be-adabí se na samajh kar, isí tarah ham ne bhale dikháe hain har firqe ko un ke kám, phir un ko apne Rabb pás pahunchná hai, tab wuh jitáwegá jo kuchh karte the

109 Aur qasmen kháte hain Alláh kí tákíd se, ki agar un ko ek nishání pahunche albatta us ko mánen, tú kah, Nishánián to Alláh ke pás hain, aur tum musalmán kyá khabar rakhte ho, ki jab we áwengí, to we na mánenge ?

110 Aur ham ulat denge un ke dil, aur ánkhen, jaise munkir hue hain us se pahlí bár, aur chhor rakhenge un ko apne josh men bahakte

ATHWAN SIPARA. (14 *R*) 111
Aur agar ham un par utáreṇ firishte, aur un se bolen murde, aur jiláweṇ ham har chiz ko un ke sámhne, hargiz mánnewále nahiṇ, magar jo cháhe Alláh, par ye aksar nádán haiṇ

112 Aur isí tarah rakhe haiṇ ham ne har nabí ke dushman Shaitán, ádmi, aur jinn sikháte haiṇ ek dusre ko mulamma báteṇ fareb ki, aur agar terá Rabb cháhtá to yih kám na karte, so chhor de we jáneṇ, aur un ká jhuth

113 Aur tá jhukeṇ us taraf dil un ke jo yaqín nahíṇ rakhte ákhirat ká, aur we us ko pasand karen, tá kiye jáweṇ, jo galat kám kar rahe haiṇ

114 Kyá ab siwáe Alláh ke kisí aur ko munsif karuṇ? Aur usi ne utárí tum ko kitab wázih, aur jin ko ham ne kitab di hai, we samajhte haiṇ ki yih názil hui hai tere Rabb ke pás se tahqiq, so tu mat ho shakk lánewálá

115 Aur tere Rabb ki bát puri sach hai insáf ki, koi badalnewálá nahiṇ us ke kalám ko, aur wuhi hai suntá jántá

116 Aur agar tu kahá máne aksar logoṇ ká, jo dunyá meṇ haiṇ, tujh ko bhuláweṇ Alláh ki ráh se, sab yihi chalte haiṇ khiyál par, aur sab atkal dauráte haiṇ

117 Terá Rabb hi ḳhub jantá hai jo bahaktá hai us kí ráh se, aur wuh khub jántá hai jo ráh par haiṇ

118 So tum kháo us meṇ se jis par nám liyá Alláh ká, agar tum ho us ke hukm par yaqín karnewále

119 Aur kyá sabab ki tum na kháo us meṇ se jis par nám liyá Alláh ká? Aur wuh khol chuká jo kuchh tum par harám kiya hai, magar jis waqt náchár ho us kí taraf, aur bahut

log bahkáte haiṉ apne khiyál par bagair tahqíq, terá Rabb hí khub jántá hai, jo log hadd se barhte haiṉ

120 Aur chhor do khulá gunáh aur chhipá, jo log gunáh kamáte haiṉ, sazá páwenge apne kiye kí

121 Aur us meṉ se na kháo jis par nám na liyá Alláh ká, aur wuh gunáh hai, aur Shaitán dil meṉ dálte haiṉ apne rafiqoṉ ke, ki tum se jhagrá kareṉ, aur agar tum ne un ká kahá máná, to tum mushrik hue,

(15 *R*) 122 Bhalá ek shakhs ki murda thá, phir ham ne us ko zinda kiyá, aur di us ko roshní ki liye phertá hai logoṉ meṉ, barábar us ke ki jis ká hál yih hai andheroṉ meṉ parú, wahán se nikal nahíṉ saktá, isí tarah bhalá dikháyá hai káfiroṉ ko jo kám kar rahe haiṉ

123 Aur yuṉ hi rakhe haiṉ ham ne har bastí meṉ gunahgároṉ ke sardár, ki híla láyá kareṉ wahán, aur jo híla karte haiṉ siwáe apne upar, aur nahiṉ bujhte

124 Aur jab pahunche un ko ek áyat, kaheṉ, Ham hargiz na mánenge jab tak ham ko na mile jaisá kuchh páte haiṉ Alláh ke rasul, Alláh bihtar jántá hai jahán bheje apne paigám, ab pahunchegi gunahgaroṉ ko zillat, Alláh ke yaháṉ, aur azáb sakht badlá hile batáne ká

125 So jis ko Alláh cháhe, ki ráh de, khol de us ká sína hukm bardári ko, aur jis ko cháhe ki ráh se bhuláwe, us ká sína kar de tang khafá, goyá zor se charhtá hai ásmán par, isi tarah dalegá Alláh azáb yaqin na lánewa loṉ par

126 Aur yih hai ráh tere Rabb ki sidhi, ham ne khol diye nishán dhiyán kai newáloṉ ko

127 Un ko hai salámatí ká ghar apne Rabb ke wahán, aur wuh un ká madadgár hai, bad lá un ke kiye ká

128 Aur jis din jama karegá un sab ko, ai jamáat jinnon ki, tum ne bahut kuchh liyá insáuon se, aur bole un ke dostdár insán, Ai Rabb hamáre, kám nikálá ham men ek ne dusre se, aur pahunche apne wade ko, jo tu ne hamárá thahráyá thá, farmáwegá, Ag hai ghar tumhárá, rahá karo us men, magar jo cháhe Alláh, terá Rabb hikmatwálá khabar dár hai

129 Aur isi tarah ham sáth milá denge gunahgáron ko ek dusre ká badlá un kí kamáí ká

(16 *R*) 130 Ai jamáat jinn aur insán kí, kiyá tum ko na pahunche the rasul tumháre andar ke sunáte tum ko hukm mere, aur daráte is din ke sámhne áne se ? Bole, Ham ne mán liyá apná gúnáh ; aur un ko bahkáyá dunyá kí zindagi men, aur qáil hue apne gunáh par, ki we the munkir

131 Yih is wáste ki terá Rabb halák karnewálá nahín bastíon ko zulm se, aur wahán ke log bekhabar hon

132 Aur har kisí ko darje hain apne amal ke, aur terá Rabb bekhabar nahín un ke kám se

133 Aur terá Rabb beparwá hai rahmwálá, agar cháhe tum ko le jáwe, aur pichhe tumháre qáim kare jis ko cháhe, jaisá tum ko kharé kiyá auron kí aulád se

134 Jo tum ko wada diyá, so ánewálá hai, aur tum thagá na sakoge

135 Tú kah, Logo, kám karte raho apní jagah men, main kám kartá hun, ab áge ján

loge ki kis ko miltá hai ákhirat ká ghar muqarrar bhalá na hogá beinsáfon ká

136 Aur thahráte hain Alláh ká us kí paidá kí khetí, aur mawáshi men ek hissa, phir kahte hain yih hissa Alláh ká apne khyál par, aur yih hamáre sharíkon ká, so jo un ke sharíkon ká hai so na pahunche Alláh kí taraf, aur jo Alláh ká hai, so pahunche un ke sharíkon kí taraf, kyá burá insáf karte hain !

137 Aur isí tarah bhalí dikh ái hai bahut mushrikon ko aulád márni un ke sharíkon ne, ki un ko halák karen, aur un ká dín galat karen, anr Alláh cháhtá, to yih kám na karte, so chhor de, we jánen aur un ká jhuth

138 Aur kahte hain, Ye mawáshí aur khetí mana hai, us ko na kháwe magar jis ko ham cháhen apne khiyál par, aur baze mawáshí ki píth par charhná mana thahráyá hai, aur baze mawáshí ke zabh par nám nahín lete Alláh ká us par jhuth bándh kar wuh sazá degá un ko is jhuth kí

139 Aur kahte hain, Jo in mawáshí ke pet men ho, so nirá hamáre mard kháwen, aur harám hai hamári auraton ko, aur agar murda ho to us men sab sharík hon, wuh sazá degá un ko in taqríron kí, wuh hikmatwálá hai khabardár

140 Beshakk kharáb hue jinhon ne már dálí apní aulád nádání se, bin samjhe, aur harám thahráyá jo Alláh ne un ko rizq diyá jhúth bándh kar Alláh par, beshakk bahke, aur na áe ráh par

RUBA (17 *R*) 141 Aur usí ne paidá kiye bágchhatríon ke, aur bagair chhatríon ke, aur khajúr, aur khetí kai tarah hai us ká phal, aur zaitún, aur anár, ápas men miltá aur judá,

kháo us ke phal meṉ se jis waqt phal láwe, aur do us ká haqq jis dın kate, aur bejá na uráo us ko, khush nahíṉ áte uránewále

142 Aur paidá kıye mawáshí meṉ ladnewále, aur dabe kháo Alláh ke rızq meṉ se, aur mat chalo Shaitán ke qadmoṉ par, wuh tumhárá dushman sarıh haı

143 Paidá kıye áth nar o máda, bher meṉ se do, aur bakrí meṉ se do, puchh, To donoṉ nar harám kıye haiṉ, yá donoṉ máda, yá jo lipat rahá haı mádaoṉ ke pet meṉ? Batáo mujh ko sanad agar tum sachche ho

144 Aur paidá kıye únt meṉ se do, aur gáe meṉ se do, puchh, To donoṉ nar harám kıye haiṉ, yá donoṉ máda, yá jo lipat rahá haı mádaoṉ ke pet meṉ, yá tum házır the jis waqt Alláh ne tum ko yih kah dıyá thá? Phır us se zálım kaun, jo jhuth bándhe Alláh par, tá logoṉ ko bahkáwe bagaır tahqíq, beshakk Alláh ráh nahíṉ detá beınsáf logoṉ ko

(18 *R*) 145 Tú kah, Maiṉ nahíṉ pátá jis hukm meṉ kı mujh ko pahunchá, koí chíz harám khánewále ko, jo us ko kháwe magar yih kı murda ho, yá lahú phenk dene ká, yá gosht suwar ká, kı wuh nápák haı, yá gunáh kí chíz jis par pukárá Alláh ke sıwáe kısí ká nám, phır jo koí ajız ho, na zor kartá, na zıyádatí, to terá Rabb muaf kartá haı mihrbán

146 Aur Yahúd par ham ne harám kıyá thá har nákhúnwálá, aur gáe bakrí meṉ se harám kí un kí charbí, magar jo lagí ho píth par, yá ánt meṉ, yá milí ho haddí ke sáth, yih ham ne sazá dí thí un kí sharárat par, aur ham sach kahte haiṉ

147 Phır agar tujh ko jhúthláweṉ, tú kah,

Tumháre Rabb kí mihr meṉ barí samáí hai, aur phertá nahiṉ us ká azáb gunahgár logoṉ se

148 Ab kahenge mushrik, Agar Alláh cháhtá, to sharík na thahráte ham, na hamáre báp aur na harám kar lete koí chíz, isí tarah jhuthláyá kiye in se agle, jab tak chakha hamárá azáb, tu kah, Kuchh ilm bhí hai tum pás kí hamare áge nikalo? Nirí atkal par chalte ho, aur sab tajwízen karte ho

149 Tu kah, Pas Alláh ká ilzám purá hai, so agar wuh cháhtá to rah detá tum sab ko

150 Tu kah, Láo apne gawáh jo batáweṉ Alláh ne harám kí hai yih chíz, phir agar we kaheṉ bhí, to tu na kah un ke sáth, aur na chal un kí khushí par, jinhoṉ ne jhuthláe hamáre hukm, aur jo yaqíṉ nahiṉ rakhtá ákhirat ká, aur we apne Rabb ke barábar karte haiṉ aur ko

(19 *R*) 151 Tu kah, Áo, maiṉ sunáú dúṉ jo harám kiyá hai tum par tumháre Rabb ne, kí sharík na karo us ke sáth kisí chíz ko aur má báp se neki, aur már na dálo apní aulád muflasí se, ham rizq dete haiṉ tum ko, aur un ko, aur nazdík na ho behayáí ke kám ke, jo khúlá ho us meṉ aur jo chhipá, aur már na dálo ján, jis ko harám kiyá Alláh ne, magar haqq par, yih tum ko kah diyá hai, sháyad tum samjho

152 Aur pás na jáo mál yatím ke, magar jis tarah bihtar ho, jab tak we pahunche qúwwat ko, aur puri karo máp, aur taul, insáf se, ham kisí par wuhí rakhte haiṉ jo us ká maqdúr hai, aur jab bát kaho to haqq kí kaho, agarchi wuh ho apná nátewálá, aur Alláh ká qaul pura karo, yih tum ko kah diyá hai, sháyad tum dhiyán rakho

153 Aur kahá, kí Yih ráh hai merí sídhí, so

us par chalo, aur mat chalo kaı rahen, phır tum ko pher denge us kı ráh se, yih kah dıyá haı tum ko sháyad tum bachte raho

154 Phır dí ham ne Musá ko kıtáb purá fazl nekí wále par, aur bayán har chız ká, aur hıdáyat, aur mihr, sháyad we log apne Rabb ká milná yaqín karen

(20 *R*) 155 Aur ek yih kıtáb haı, kı ham ne utárı barakat kí, so us par chalo, aur bachte raho, sháyad tum par rahm ho

156 Is wáste kı kabhı kaho, Kıtáb jo utrı thí, so do hí firqon par, ham se pahle, aur ham ko un ke parhne parháne kí khabar na thı

157 Yá kaho, kı Agar ham par utartı kıtáb, to ham ráh chalte un se bihtar, so á chukí tum ko tumháre Rabb se sháhidí, aur hidáyat, aur mihrbání, ab us se beinsáf kaun, jo jhuthláwe Alláh kí áyaten, aur un se katráwe? Ham sazá denge katránewálon ko hamárí áyaton se, burí tarah kí már badlá us katráne ká

158 Káhe kí ráh dekhte hain ye log magar yihí kı un par áwen firishte, yá áwe terá Rabb, yá áwe koí nishán tere Rabb ká, jis din áwegá ek nishán tere Rabb ká, kám na áwegá ímán láná kisí ko, jo pahle se ímán na láyá thá, yá apne ímán men kuchh nekı na kı thí, tu kah, Ráh dekho, ham bhí ráh dekhte hain

159 Jinhon ne ráhen nikálín apne dín men, aur ho gae kaí firqe, tujh ko un se kám nahín; un ká kám hawále Alláh ke, phır wuhı jatáwegá un ko jaisá kuchh karte the

160 Jo koí láyá nekı, us ko haı us ke das barábar, aur jo láyá burái, so jazá páwegá to utní hı, aur un par zulm na hogá

161 Tu kah, Mujh ko to samjhá dí mere Rabb ne ráh sídhí

162 Dín sahíh millat Ibráhím kí, jo ek taraf ká thá, aur na thá sharíkwálon men

163 Tu kah, Merí namáz, aur qurbání, aur merá jiná, aur marná Alláh kí taraf hai, koí nahin us ká sharík, aur yihí mujh ko hukm huá, aur main sab se pahle hukmbardár hun

164 Tu kah, Ab main siwáe Alláh ke talásh karun koí Rabb, aur wuhí hai Rabb har chiz ká? Aur jo koí kamáwegá so us ke zimme par, aur bojh na uṭháwegá ek shakhs dusre ká, phir tumháre Rabb pás hai ruju tumhárí, so wuh chitáwegá jis bát men tum jhagarte the

165 Aur usí ne tum ko kiyá náib zamin men, aur buland kiye tum men darje ek ke ek par, ki ázmáwe tum ko apne diye hukm men, terá Rabb shitáb kartá hai azáb, aur wuh baḳhsnewálá mihrbán bhí hai

SURA I ARAF

Makke men názil húi, 206 áyat kí hai

BISMI-L-LÁHI-R-RAHMÁNI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 A L M Ṣ

2 Yih kitáb utrí hai tujh ko, so is se terá jí na roke ki khabardár kar de tú is se, aur nasíhat ho ímánwálon ko

3 Chalo usí par jo utrá tum ko tumháre Rabb se, aur na chalo us ke siwáe aur rafíqon ke pichhe, tum kam dhiyán karte ho

4 Aur kitní bastián ham ne khapá dín, ki pahunchá un par hamárá azáb rátoṇ rát, yá do pahar ko sote

5 Phir yihí thi un kí pukár, jab pahunchá

un par hamárá azáb, kı kahne lage, Ham the gunahgár

6 So ham ko púchhná haı un se, jın pás rasul bheje the, aur ham ko puchhná haı rasulon se

7 Phır ham ahwál suná dewenge un ko apne ılm se, aur ham kahın gáib na the

8 Aur taul us dın thık hai, so jın kı taulen bhárí paıen, so we hí hain jın ká bhalá húá

9 Aur jın kí taulen halkí paren, so wuhı hain, jo háre apní ján, ıs par kı hamárí áyaton se zabardastı karte the

10 Aur ham ne tum ko jagah dı zamın men, aur baná dín us men tum ko rozián, tum thorá shukr karte ho

(2 *R*) 11 Aur ham ne tum ko paidá kıyá, phır súrat dí, phır kahá firishton ko, Sijda karo Ádam ko, to sijda kıyá, magar Iblís na thá sijdewálon men

12 Kahá Tujh ko kyá mane thá, kı sijda na kıyá jab maın ne farmáyá? Bolá Maın is se bihtar hun, mujh ko tu ne banáyá ág se, aur ıs ko banáyá khák se

13 Kahá, Tu utar yahán se, tujh ko yih na mılegá, kı takabbur kare yahán, so nikal, tu zalıl haı

14 Bolá, Mujh ko fursat de jıs dın tak log jı uthen

15 Kahá, tujh ko fursat haı

16 Bolá, To jaisá tu ne mujh bad ráh kıyá haı, maın baithúngá un kı ták men, terí sídhí ráh par

17 Phır un par áúngá ágе se, aur píchhe se aur dahne se aur báen se, aur na páwegá tu un men aksar shukrguzár

18 Kahá, Nıkal yahán se, mardud khaderá

19 Jo koí un meṉ terí ráh chalá, maiṉ bharungá dozakh tum sab se ekatthe

NISF 20 Aur ai Ádam, bas tu, aur terá jorá jannat meṉ, phir khão jahán se cháho, aur pás na jáo is darakht ke, phir tum hoge gunahgár

21 Phir bahkáyá un ko Shaitán ne, ki khole un par, jo dhake the un se un ke aib aur bolá, Tum ko jo mana kiyá hai tumháre Rabb ne, is darakht se nahíṉ, magar yih, ki kabhí ho jáo firishte, yá ho jáo hamesha jínewále

22 Aur un ke pás qasm khái, ki Maiṉ tumhárá dost hun

23 Phir dhalá liyá un ko fareb se, phir jab chakhá donoṉ ne darakht, khul gae un par aib un ke, aur lage jorne apne upar pát bihisht ke, aur pukárá un ko un ke Rabb ne, Maiṉ ne mana na kiyá thá tum ko, is darakht se, aur kahá thá tum ko, ki Shaitán tumhárá dushman sáf hai?

24 Bole, Ai Rabb hamáre, ham ne kharáb kiyá apni ján ko, aur agar na bakhshe tu ham ko, aur ham par rahm na kare, to ham ho já weṉ námurád

25 Kahá, Tum utro, ek dusre ke dushman hue, aur tum ko zamin meṉ thaharná hai, aur baratná ek waqt tak

26 Kahá, usi meṉ tum jioge, aur usi meṉ maroge, aur usi se nikále jáoge

(3 *R*) 27 Ai aulád Ádam kí, ham ne tum par utárí poshák ki dhánke tumháre aib, aur raunaq, aur kapre parhezgárí ke, so bihtar haiṉ, yih qudrateṉ haiṉ Alláh ki, sháyad we log dhiyán kareṉ

28 Ai aulád Ádam ki, na bahkáwe tum ko Shaitán, jaisá nikálá tumháre má báp ko bihisht se, utarwáe un ke kapre ki dikháwe un

ko aib un ke , wuh dekhtá hai tum ko, aur us ki qaum jahán se tum un ko na dekho , ham ne rakhe hain Shaitán rafíq un ke, jo imán nahin láte

29 Aur jab karen kuchh aib ká kám, kahen Ham ne pay á is par apne báp dádon ko, aur Allah ne hum ko yih hukm kiyá , tu kah, Alláh hukm nahin karta aib ke kám ko , kyún jhuth bolte ho Alláh par, jis ká ilm nahin rakhte ?

30 Tu kah, Mere Rabb ne farmáyá hai dindárí, aur sídhe karo apne munh har namáz ke waqt, aur pukáro us ko, mire us ke hukm bardír hokar , jisá tum ko pahle banáyá, dusrí bár banoge

31 Ek firqe ko ráh di, aur ek firqe par thahrí gumráhi unhon ne pakrá Shaitán ko rafíq Allah chhor kar, aur samajhte hain, ki we ráh par hain

32 Ai aulád Ádam ki, le lo apni raunaq har namáz ke waqt, aur kháo, aur pío, aur mat uráo , us ko khush nahín áte uránewále

(4 *R*) 33 Tu kah, Kis ne mana kí hai raunaq Alláh ki, jo paidá ki us ne apne bandon ke wáste, aur suthri chizen kháne ki ? Tu kah, Wuh hai imánwálon ke wáste dunyá ki zindagí men miri un kí hai qiyámat ke din , yún batáte hain, ham áyaten jin logon ko bujh hai

34 Tu kah, Mere Rabb ne mana kiyá behayái ke kam, jo khule hain un men, aur jo chhipe, aur gunáh, aur ziyádati ná haqq ki, aur yih ki sharík karo Alláh ká, jis ki us ne sanad nahin utárí , aur yih ki jhuth bolo Alláh par, jo tum ko malum nahin

35 Aur har firqe ká ek wada hai , phir jab pahunchá un ká wada, na der karenge ek ghari, na jaldí

36 Ai aulad Ádam ki, kabhi pahunche tum pás rasul tum men ke, suná den tum ko ayaten meri, tojin ne khatra kiyá, aur sanwár pakri, na dar hai un par, aur na we gam kháwen

37 Aur jinhon ne jhuth jánin ayaten hamári, aur takabbur kiyá un ki taraf se, we hain dozakh ke log, we us men rah pare

38 Phir us se zalim kaun, jo jhuth bandhe Allah par, yá jhuthláwe us ke hukm? We log pawenge, jo un ka hissa likhá kitáb men, ya hán tak, ki jab pahunche un pás bheje hue, hamáre jan lene ko, kahá, Kya hue jin ko tum pukárte the Alláh ke siwáe? Bole, Ham se gum hue, aur qail hue apni ján par, ki we the munkir

39 Farmáyá, Dákhil ho sath aur ummaton ke, jo tum se pahle ho chuki hain, jinn aur insán ki, ág men, jahán dákhil hui ek ummat, lanat karne lagi dusre ko, jab tak gir chuke us men sáre, kahá pichhlon ne pahlon ko Rabb hamáre, ham ko unhon ne gumráh kiyá, so tu de un ko duná azáb ág ká, farmáyá, Donon ko duná hai, par tum nahin jánte

40 Aur kahá pahlon ne pichhlon ko, Ab kuchh na hui tum ko ham par ziyádati, so chakho azáb badlá apni kamái ka

(5 *R*) 41 Beshakk jinhon ne jhuthláin hamári ayaten aur un ke sámhne takabbur kiyá, na khulenge un ke liye darwáze ásmán ke, aur na dákhil honge jannat men? Jab tak paith unt sui ke náke men, aur ham yun badlá dete hain gunahgáron ko

42 Un ko dozakh ke farsh hain, aur upar sáyabán, aur ham yún badlá dete hain bein sáfon ko

43 Aur jo yaqin láe, aur kin bhaláián, ham

bojh nahiṉ rakhte kisi par, magar us ke maq dur ká, we haiṉ jannat ke log, aur us meṉ rah pare

44 Aur nikál li ham ne, jo un ke dil meṉ thi khafigí, bahti haiṉ un ke niche nahreṉ, aur kahte haiṉ, Shukr Alláh ká, jin ne ham ko yahán ráh di aur ham na the ráh pánewále, agar na ráh detá Allah, beshakk láe the rasul hamáre Rabb ki tahqiq bat, aur áwáz hui, ki yih jannat hai, wáris hue tum us ke badla apne kámoṉ ká

45 Aur pukára jannatwáloṉ ne ágwáloṉ ko, ki Ham pá chuke, jo ham ko wada diyá thá hamáre Rabb ne tahqiq, so tum ne bhí páyá, jo tumháre Rabb ne wada diyá thá tahqiq, bo le, Háṉ, phir pukárá ek pukárnewále un ke bích meṉ, ki Lanat hai Alláh ki beinsáfoṉ par,

46 Jo rokte haiṉ Alláh ki ráh se, aur dhundh te haiṉ us meṉ kaji, aur we ákhirat se munkir haiṉ

47 Aur, donoṉ ke bich hai ek diwár, aur us ke sire par mard haiṉ, ki pahchánte haiṉ har ek ko us ke nisháu se, aur pukará jannatwáloṉ ko, ki Salámati hai tum par, dákhil nahiṉ hue jannat meṉ, aur ummedwár haiṉ

48 Aur jab phirí un ki nigáh dozakhwáloṉ ki taraf, bole, Ai Rabb hamáre, ham ko na kar gunahgár logoṉ ke sáth

SULS (6 *R*) 49 Aur pukárá díwár ke sire wáloṉ ne ek maidoṉ ko, ki Un ko pahchánte haiṉ nisháu se, bole, Kyá kám áyá tum ko jama karná, aur tum jo takabbur karte the

50 Ab yihí haiṉ, ki tum qasam kháte the, na pahunchágegí un ko Alláh kuchh mihr, chale jáo jannat meṉ, na dar hai tum par, aur na tum gam kháo

51 Aur pukara ágwálon ne jannatwálon ko ki Bahut ham par thoṛa páni, ya jo rozi dí tum ko Allah ne, bole, Allah ne ye donon band kiye hain munkir se

52 Jinhon ne thahraya apní din tamasha aur khel, aur bahke dunya ki zindagi par, so aj ham un ko bhula denge, jaise we bhule apne is din ká milna, aur jaise the hamárí ayaton se jhagarte

53 Aur ham ne un ko pahuncha di hai kitab, jo kholkar bayán ki hai khabardárí se, ráh batátí, aur mihr mánnewalon ko

54 Kahá, Kyá ráh dekhte hain, magar yihi, ki wuh thik pare? Jis din wuh ṭhik paregi, kahne lagenge, jo us ko bhul rahe the pahle, Sach bát láe the hamáre Rabb ke rasul, ab koi hain sifarishwále, to hamari sifárish karen, yá ham ko phir jáná ho, to ham kám karen siwáe uske, jo kar rahe the, tahqiq hári apní ján, aur bhul gayá jo jhuth banáte the

(7 *R*) 55 Tumhárá Rabb Alláh hai, jis ne banáe ásmán o zamin chha din men phir baithá takht par urátá hai rát par din, us ke pichhe lagá átá hai daurta, aur suraj, aur chand, aur táre kám lage us ke hukm par, sun lo, usi ká kám hai banáná, aur hukm farmáná bari barakat Alláh ki, jo sáhib sáre jahán ká

56 Pukáro apne Rabb ko girgiráte, aur chupke, us ko ḳhush nahín áte hadd se barhnewále

57 Aur mat ḳharábí macháo zamín men us ke sanwáre pichhe, aur pukáro us ko dar aur tawaqu se, beshakk mihr Alláh kí nazdík hai nekiwálon se

58 Aur wuhí hai, ki chalátá hai báden ḳhush ḳhabar látin áge us ke mihr se, yahán

tak, ki jab uthá laeṉ badhán bhárí, hánka hám ne us ko ek shahr murde kí taraf, phir us meṉ utárá páni, phir us se nikale sab tarah ke phal, isí tarah nikalenge murdoṉ ko, sháyad tum dhyán karo

59 Aur jo zilá suthrá hai, us ka sabza nikaltá hai us ke Rabb ke hukm se, aur jo kharáb hai, us meṉ nikle so naqis, yuṉ pher pher batate hain ham áyateṉ haqq mannewále logoṉ ko

(8 *R*) 60 Ham ne bhejá Nuh ko us kí qaum kí taraf, to bolá, Aí qaum bandagí karo Allah kí, koí nahiṉ tumhárá sáhib us ke siwáe, maiṉ dartá huṉ tum par ek bare din ke azab se

61 Bole sardar us ke qaum ke, Ham dekhte haiṉ tujh ko sarih bahka hai

62 Bolá Aí qaum, maiṉ kuchh bahka nahiṉ, lekin maiṉ bhejá huá huṉ jahán ke Sáhib ká

63 Pahunchátá huṉ tum ko paigám tumháre Rabb kí, aur nasihat karta huṉ, aur jántá huṉ Alláh kí taraf se, jo tum nahiṉ jante

64 Kyá tum ko taajjub huá, ki ái tum ko nasihat tumháre Rabb kí taraf se, ek mard ke háth tumháre bích meṉ se, ki tum ko dar sunáwe, aur tum bacho, aur sháyad tum par rahm ho?

65 Phir us ko jhuthláyá, phir ham ne bachá liyá us ko, aur jo us ke sáth the kishti meṉ, aur garq kiye unheṉ jo jhuthláte the hamárí áyateṉ, we log the andhe

(9 *R*) 66 Aur Ád kí taraf bhejá un ke bhái Hud ko, bolá, Aí qaum, bandagí karo Alláh kí, koí nahiṉ tumhárá sáhib us ke siwáe, kyá tum ko dar nahiṉ?

67 Bole sardár, jo munkir the us kí qaum meṉ, Ham to dekhte haiṉ tujh ko aql nahiṉ, aur hamárí atkal meṉ tu jhúthá hai

68 Bolá, Ai qaum, maiṇ kuchh be aql nahíṇ, lekin maiṇ bhejá huá huṇ jahan ke Sáhib ká

69 Pahunchátá huṇ tum ko paigám apne Rabb ke, aur maiṇ tumhárá khairkhwah huṇ muatabar

70 Kyá tum ko taajjub hua, ki ái tum ko nasíhat tumháre Rabb ki, ek mard ke háth tumháre bích meṇ se, ki tum ko dar sunáwe? Aur wuh yad karo ki tum ko sardár kar diyá pichhe qaum Nuh ke, aur ziyáda diyá tum ko badan meṇ phailáo, so yád karo ihsán Alláh ke, shávad tumhárá bhala ho

71 Bole, Kyá tu is wáste áyá ham pás, ki bandagi karen nire Alláh kí? Aur chhor deṇ jin ko pujte rahe hamáre báp dádo? Tu le á, jo wada detá hai ham ko, agar tu sachchá hai Kahá, Tum par par chuki hai tumháre Rabb ke háth se balá, aur gussa

72 Kyuṇ jhagarte ho mujh se kaí namoṇ par, ki rakh liye haiṇ tum ne, aur tumháre bap dádoṇ ne? Nahiṇ utári Allah ne un ki kuchh sanad

73 So ráh dekho, maiṇ bhí tumháre sáth ráh dekhtá huṇ Phir ham ne bachá diyá us ko, aur jo us ke sáth the, apni mihr se aur pichhi rí kátí un ki, jo jhuthláte the hamári áyateṇ, aur na the mánnewále

(10 *R*) 74 Aur Samud kí taraf bheja un ká bhái Sálih, bolá, Ai qaum, bandagi karo Alláh ki, koi nahíṇ tumhárá sáhib us ke siwáe, tum ko pahunch chuki dalíl tumháre Rabb kí taraf se, yih untní Alláh kí hai tum ko nisháni, so us ko chhor do, kháwe Allah kí zamin meṇ, aur us ko háth na lagáo burí tarah, phir tum ko paregi dukh kí már

75 Aur wuh yád karo, jab tum ko sardár

kiyá Ád ke pichhe, aur thikana diyá zamin men, banate ho nam zamin men mahall Aur taráshte ho paháron ke ghar, so yád karo ihsán Allah ke, aur mat machháte phiro zamin men fisád

76 Kahne lage sardár, jo barai rakhte the us ki qaum men se, garib logon ko, jo un men yaqin rakhte the, Yih tum ko malum hai, ki Salih bhejá hua hai apne Rabb ka? Bole, Ham ko jo us ke hath bheja yaqin hai

77 Kahne lage baráiwale, Jo tum ne yaqin kiyá, so ham nahin mánte

78 Phir kat dali untni, aur phire apne Rabb ke hukm se, aur bole, Ai Salih, le á ham par, jo wada deta hai, agar tu bheja huá hai

79 Phir pakra un ko zalzale ne, phir subh ko rah gaye apne ghar men aundhe pare

80 Phir ulta phira un se, aur bolá, Ai qaum, main pahuncha chuka tum ko paigam apne Rabb ká, aur bhalá cháha tumhárá, lekin tum nahin cháhte bhalá chahnewálon ko

81 Aur Lut ko bhejá, jab kahá us ne apni qaum ko, Kyá karte ho behayái? Tum se pahle nahin ki yih kisi ne jahán men?

82 Tum to daurte ho mardon par shahwat ke máre auraten chhorkar, balki tum log hadd pár nahin rahte

83 Aur kuchh jawáb na diyá us ki qaum ne, magar yihí kahá, Nikálo un ko apne shahr se, ye log hain suthraí cháhte

84 Phir bachá diyá ham ne us ko, aur us ke gharwálon ko, magar us ki aurat rah gai rahnewálon men

85 Aur barsáyá un par barsáo, phir dekh, ikhir kaisá huá hál gunahgáron ká

(11 *R*) 86 Aur Madyan ko bhejá un ke bhái

Shuaib ko Bolá, Ai qaum, bandagí karo Alláh ki, koi nahiṇ tumhárá sáhib us ke siwáe, pahunch chukí tum ko dalil tumháre Rabb kí taraf se, so puri karo máp, aur taul, aur mat ghata do logoṇ ko un ki chizeṇ, aur mat kharábi dálo zamin men uske sanwárne ke pichhe, yih bhalá hai tumhárá, agar tum ko yaqin hai.

87 Aur mat baitho har rah par dáke dete, aur rokte Allah ki rah se, jo koí yaqin láwe us par, aur dhundhte us meṇ aib, aur wuh yad karo jab the tum thore, phir tum ko bahut kiyá, aur dekho, akhir kaisá huá hál bigárne wáloṇ ká

88 Aur agar tum meṇ ek firqe ne mánā hai jo mere háth bhejá, aur ek firqe ne nahiṇ mánā, to sabr karo, jab tak Allah faisala kare hamáre bích, aur wuh sab se bihtai faisala karnewálá

NAUNWAN SIPARA 89 Bole sardár, jo barái rakte the, us qaum ke, Ham nikál denge, ai Shuaib, tujh ko, aur jo yaqin láe haiṇ tere sáth apne shahr se, yá tum phir áo hamáre din meṇ Bole, Kyá ham bezár hoṇ?

90 Taubhi ham ne jhuth bándhā Alláh par, agar phir áweṇ tumháre din meṇ, jab Alláh ham ko khalás kar chuká us se, aur hamárá kám nahiṇ, ki phir áweṇ us se, magar kabhi Alláh cháhe, Rabb hamárá, hamáre Rabb ki samái meṇ hai sab chíz ki khabar, Alláh par ham ne bharosá kiyá, ai Rabb, faisala kar hamáre, aur hamáre qaum ke bích insáf ká, aur tu hai bihtar faisal karnewálá

91 Aur bole sardár, jo munkir the, us kí qaum ke, Agar tum chale Shuaib ki ráh, to beshakk tum kharáb hue

92 Phir pakrá un ko zalzale ne, phir subh ko rah gae apne ghar men aundhe pare

93 Jinhon ne jhuthláyá Shuaib ko, jaise kabhi na rahe the wahán, jinhon ne jhuthláyá Shuaib ko, wuhi hue kharáb

94 Phir ultá pherá un se, aur bolá, Ai qaum, pahunchá chuká tum ko paigám apne Rabb ke, aur bhalá chahá tumhárá, ab kyá gam kháun na mánte logon par?

(12 *R*) 95 Aur nahin bhejá ham ne kisi bastí men koi nabi, ki pakrá wahán ke logon ko sakhti, aur taklif men, sháyad we girgiráwen

96 Phir badal di ham ne burái ki jagah bhaláí, jab tak ki barh gaye, aur kahne lage, Pahunch hi hai hamáre báp dadon ko bhi taklif, aur khushi, phir pakra ham ne un ko nágahán, aur we khabar na rakhte the

97 Kabhi bastionwále yaqin láte, aur bach chalte, to ham khol dete un par khubián ásmán o zamín se Lekin jhuthláne lage, to pakrá ham ne un ko badlá un ki kamái ká

98 Ab kyá nidar hain bastionwále, ki á pahunche un par áfat hamárí rat i rát, jab sote hon?

99 Yá nidar hue bastionwále, ki á pahunche un par áfat hamárí din charhe, jab khelte hon?

100 Kyá nidar hue Alláh ke dáo se? So nidar nahin Alláh ke dáo se, magar jo log kharáb honge

(13 *R*) 101 Aur kyá sujh na ái un ko, jo qáim hote hain mulk par, wahán ke logon ke jáne bad, ki ham cháhen, to un ko pakren un ke gunáhon par? Aur ham muhr karte hain un ke dil par, we nahín sunte

102 Ye basti in hain, ki sunáte hain tujh ko kuchh ahwál un ká, aur un pás pahunch chuke

un ke rasul nishánián lekar, phir hargiz na huá, ki yaqin lawen us bát par, jo pahle jhuthlá chuke, yun muhr kartá hai Alláh munki ron ke dil par

103 Aur na páyá ham ne un ke aksaron men nibáh, aur aksar un men páye behukm

104 Phir bhejá un ke pichhe Musá ko, apni nishánián dekar Firaun aur us ke sardaron pás, phir zabardasti ki un ke sámhne, so dekh ákhir kaisá huá hal bigárnewálon ká

105 Aur kahá Musá ne, Ai Firaun, main bhejá huá hun jahán ke Sáhib ká

106 Qáim hun us par, ki na kahun Alláh ki taraf se, magar jo sach hai, láyá hun tum pás nisháni tumháre Rabb ki, so rukhsat kar mere sáth bani Isráil ko Bolá, Agar tu áyá hai kuchh nishání lekar, to wuh lá, agar tu sachchá hai

107 Tab dálá apná asá, to usi waqt wuh huá azdahá saríh

108 Aur nikálá apná háth, to usi waqt wuh sufed nazar áyá dekhton ko

(14 *R*) 109 Bole sardár Firaun ke, Ye beshakk koí parhá jádugar hai

110 Nikálá cháhtá hai tum ko tumháre mulk se, ab kyá mashwarat dete ho?

111 Bole, Dhil de is ko, aur is ke bháí ko, aur bhej parganon men naqib

112 Ki lá den tujh pás jo ho parhá jadugar

113 Aur áe jádugar Firaun pás

114 Bol, Hamárí kuchh mazduri hai, agar ham gálib hue?

115 Bolá Hán, aur tum mere pás rahá karoge

116 Bole, Ai Musá, yá tu dál, yá ham dálte hain, kahá, Tum dálo

117 Phir jab dálá, bándh dıṉ logoṉ kı ánkheṉ, aur un ko dará dıyá, aur kar láe bará jádu

118 Aur ham ne hukm bhejá Musá ko, kı Dál de apná asá, taubhı wuh lagá nigalne, jo sáng we banate the

119 Tab sábit huá haqq, aur galat huá, jo kuchh we karte the

120 Tab háre us jagah, aur phire zalil hokar,

121 Aur dale gae sáhir sıjde meṉ

122 Bole, Ham ne máná jahán ke Sáhib ko,

123 Jo Sáhib Musá o Hárun ká

124 Fıraun bolá, Tum ne mán lıyá us ko, ab hí maın ne hukm nahıṉ dıyá tum ko, yih makar hai, kı bándh láe ho shahr meṉ, kı nikálo yahán se us ke logoṉ ko, so ab tum jánoge

125 Maıṉ kátungá tumháre háth, aur dusre páṉw, phır sulí charháungá tum sab ko

126 Bole, Ham ko apne Rabb kı taraf phır jáná

127 Aur tu ham se yihí baır kartá hai, kı ham ne mánıṉ apne Rabb kı nishánián, jab ham tak pahunchín Ai Rabb k bol de ham par dahánc sabr ke, aur ham ko már musalmán

(15 *R*) 128 Aur bole sardár qaum Fıraun ke, Kyuṉ chhortá hai Musá ko, aur us kı qaum ko, kı dhum utháweṉ mulk meṉ, aur mauquf kare tujh ko, aur tere butoṉ ko? Bolá, Áb ham márenge un ke bete, aur jítı rakhenge un kı auratcṉ, aur un par ham zoráwar haiṉ

129 Musá ne kahá apní qaum ko, Madad mángo Alláh se, aur sábıt raho, zamín hai Alláh kı, wáris kare us ká jis ko cháhe apne bandoṉ meṉ, aur ákhir bhalá hai darwáloṉ ká

130 Bole, Ham par taklíf rahí tere áne se pahle, aur jab tu ham meṉ á chuká, kahá,

Nazdik hai, ki Rabb tumhárá khapá de tum háre dushman ko, aur náib kare tum ko mulk men, phir dekhiye tum kaisá kam karte ho

(16 *R*) 131 Aur ham ne pakrá Firaunwalon ko qahton men, aur mewon ke nuqsan men sháyad we dhiyán karen

132 Phir jab pahunchi un ko bhaláí, kahne lage, Yih hai hamáre wáste, aur agar pahunchí burái, shumi batáte Musá ki, aur us ke sath wálon kí, sun lo, shumi un ki Alláh hi pás hai, par aksar log nahin jánte

133 Aur kahne lage, Jo tu lawegá ham pás nishání, ki ham ko us se jádu kare, so ham tujh ko na mánenge

134 Phir ham ne bhejá un par garq áb, aur tiddi, aur chichiri, aur mendak, aur lahu, kitní nishánián judi judí, phir takabbur karte rahe, aur the we log gunahgár

135 Aur jis bar paiá un par azáb, bole, Ai Musá, pukár hamáre wáste apne Rabb ko, jaisá sikhá rakhá hai tujh ko, agar tu ne uthává ham se yih azáb, to beshakk tujh ko mánenge, aur rukhsat karenge tere sáth bani Isráil ko, phir jab ham ne uthá liyá un se azáb, ek wade tak, ki un ko pahunchná thá, tab hí munkir ho játe the

136 Phir ham ne badlá liyá un se, phir dubá diyá gahre pání men, is par ki jhuthláin hamári áyaten, aur kar rahe un se tagáful

137 Aur wáris kiyá ham ne un ko, jo log kamzor ho rahe the, us zamin ki mashriq aur magrib ká, jis men barakat rakhí hai ham ne, aur purá húá neki ká wada tere Rabb ká bani Isráil par, us par ki we thahre rahe, aur kharáb kiyá ham ne, jo banáyá thá Firaun,

aur us ki qaum ne, aur angur charh ii chhatri on par

RUBA 138 Aur pár utára ham ne bani Isráil ko darya se, to we pahunche ek logon par, ki pujne men lag rahe the apne buton ke, bole, Ai Musá, bana de ham ko bhi ek but, jaise un ke but hain, kahá, Tum log jihl karte ho

139 Ye log jo hain, unhen tabáh honá hai, jis kám men lage hain, aur galat hai, jo kar rahe hain

140 Kahá, Kyá Alláh ke siwáe la dun tumi ko koí mabud? Aur us ne tum ko buzurgi di sab jahán par

141 Aur wuh waqt yad karo, jab bacha nikálá ham ne tum ko Firaunwalon se, dete the tum ko buri már, már már dálte tumháre bete, aur jiti rakhte tumhári aurten, aur us men ihsán hai tumháre Rabb ká bará

(17 *R*) 142 Aur wada thahráyá ham ne Musá se tis rát ká, aur purá kiya un ko aur das se, tab puri hui muddat tere Rabb ki chális rát, aur kahá Musá ne apne bhái Hárun ko, Merá khalífa rah meri qaum men, aur sanwár, aur na chal bigárnewálon ki ráh

143 Aur jab pahunchá Musá hamáre waqt par, aur kalám kiyá us se us ke Rabb ne, bolá, Ai Rabb, tu mujh ko dikhá, ki main tujh ko dekhun, kaha, Tu mujh ko hargiz na dekhegá, lekin dekhtá rah pahár ki taraf, jo wuh thahrá apní jagah, to áge tu dekhegá mujh ko, phir jab namud hua Rabb us ká pahár kí taraf, kiyá us ko dhákar barábar, aur gir pará Musá behosh, phir jab chaunká, bola, Terí zát pák hai, main ne tauba kí tere pás, aur main sab se pahle yaqín láyá

144 Farmáyá, Ai Musa, maiṇ ne tujh ko imtiyáz diyá logoṇ se, apne paigám bhejne ká, aur apne kalám karne ká, so le jo maiṇ ne tujh ko diyá, aur shakir rah

145 Aur likh di ham ne us ko takhtoṇ par, har chiz meṇ se samjhauti, aur bayán har chiz ká, so pakar un ko zor se, aur kah apni qaum ko, ki Pakre rahen us ki bihtar báteṇ, ab maiṇ tum ko dikháungá ghar behukm logoṇ ká

146 Maiṇ pher dungá apni ayatoṇ se un ko, jo barai dhundhte hain mulk meṇ náhaqq, aur agar dekheṇ sári nishániáṇ, yaqíṇ na karen un ko, aur agar dekheṇ ráh sanwár ki, use na thahráweṇ ráh, aur agar dekheṇ ráh ulti, us ko thahráweṇ ráh, yih is wáste ki unhoṇ ne jhuth jániṇ hamári áyateṇ, aur ho rahe un se bekhabar

147 Aur jinhoṇne jhuth jániṇ hamári áyateṇ, aur ákhirat kí muláqát záya huiṇ un ki mihnateṇ, wuhí badlá páwenge, jo kuchh amal karte the

(18 *R*) 148 Aur baná liyá Musá ki qaum ne us ke pichhe apne zewar se bachhrá, ek dhar us meṇ gáe kí áwáz, yih na dekhá unhoṇ ne, ki wuh un se bát nahíṇ kartá, aur na dikháwe ráh, unhoṇ ne us ko thahrá liyá, aur we the beinsáf

149 Aur jab pachhtáe aur samjhe, ki ham bahke, kahne lage, Agar na rahm kare ham par Rabb hamárá, aur na bakhshe, to be shakk ham kharáb honge

150 Aur jab phir áyá Musá apní qaum meṇ gussa bharí aur afsos, bolá, Kyá buri niyábat kí tum ne merí, bad mere? Kyuṇ jaldí ki apne Rabb ke hukm se? Aur dálíṇ

we takhtíaṉ, aur pakrá sir apne bhái ká, lagá khínchne apní taraf, wuh bolá, ki Ai merí má ke jane, logoṉ ne mujhe bodá samjha, aur nazdik the, ki mujh ko már daleṉ, so mat hansá mujh par dushmanoṉ ko aur na mila mujh ko gunahgár logoṉ meṉ

151 Bolá, Ai Rabb, muaf kar mujh ko, aur mere bhái ko, aur ham ko dákhil kar apní rahmat meṉ, aur tu hai sab se ziyáda rahm karnewálá

(19 *R*) 152 Albatta jinhoṉ ne bachhiá banáá liyá, un ko pahunchega gazab un ke Rabb ká, aur zillat dunyá ki zindagi meṉ, aur yihí sazá dete haiṉ ham jhuth bándhnewálon ko

153 Aur jinhoṉ ne kiye bure kám, phir bad us ke tauba kí, aur yaqin láe terá Rabb us ke pichhe bakhshta hai, mihrbán

154 Aur jab faro huá Musá se gussa, uthá iṉ takhtiáṉ, aur jo un meṉ likhá huá tha, rah ki sujh hai, aur mihr un ke waste, jo apne Rabb se darte haiṉ

155 Aur chune Musá ne apni qaum se sattar mard láne ko hamáre wade ke waqt, phir jab un ko larze ne pakrá, bolá, Ai Rabb, agar tu cháhtá pahle hi halák kartá in ko, aur mujh ko, kyá halák karegá ham ko ek kám par, jo kiye hamáre ahmaqoṉ ne, yih sab terá ázmáná hai, bichláwe us meṉ jis ko cháhe, aur ráh de jis ko cháhe, tu hai hamárá thámbnewálá, so bakhsh ham ko, aur mihr kar ham par, aur tu sab se bihtar bakhshnewálá

156 Aur likh de hamáre wáste is dunyá meṉ neki, aur ákhirat meṉ, ham ruju láe teri taraf, farmáyá, Merá azáb jo hai wuh dáltá huṉ jis par cháhuṉ, aur meri mihr shámil

hai har chiz ko, so wuh likh dunga un ko jo dar rakhte hain

157 Aur dete hain zakat, aur jo hamári báten yaqín karte hain

158 We jo tábi hote hain is rasul ke, jo nabi hai ummi jis ko páte hain likhá huá apne pás Taurát aur Injil men, batátá hai un ko nek kám, aur mana kartá hai bure kám se, aur halál karta hai un ke wáste sab pák chizen aur haram karta hai un par napák, aur utarta hai un se bojh un ke, aur phansi un jo un par thin, so jo us par yaqín lie aur us ki rifaqat ki, aur madad ki, aur tábi hue us nur ke jo us ke sáth utrá hai, we log pahun che murád ko

(20 *R*) 159 Tu kah, Ai logo, main rasul hun Alláh ká tum sab ki taraf, jis kí hukumat hai ásmán o zamín men, kisi ki bandagí nahin siwáe us ke, jiláta hai, aur mártá hai, so máno Alláh ko, aur us ke pichhe nabí ummi ko, jo yaqín kartá hai Alláh par, aur us ke sab kalám par, aur us ke tábi ho, sháyad tum ráh páo

160 Aur Musá ki qaum men ek firqa ráh batáte hain haqq ki, aur isi par insáf karte hian

161 Aur bántkar un ko ham ne kiyá kai firqe barah dadon ke pote, aur hukm bhejá ham ne Musá ko jab páni us se mángá us ki qaum ne, ki már apni láthi se is patthar ko, to phút nikle us se bárah chashme, pahchán liyá har ek logon ne apná ghát, aur sayá kiyá ham ne un par abr ká, aur utárá un par mann, aur salwá kháo suthri chizen ham ne rozí di tum ko, aur hamárá kuchh na bigárá, lekin apná burá karte rahe

162 Aur jab hukm huá un ko, kı baso us shahr meṉ, aur kháo us meṉ jahán se cháho, aur kaho gunáh utare, aur paitho darwázemeṉ sijdı karte, to bakhsheṉ ham tumhárı taqsîreṉ, áge aur denge nekíwáloṉ ko

163 So badal liyá beınsáfoṉ ne un meṉ se aur lafz sıwáe us ke jo kah dıyá thá, phır bhejá ham ne un par azáb ásmán se badlá un kí sharárat ká

NISF (21 R) 164 Aur púchh un se ahwál us bastí ká, kı thí kınáre daryá ke, jab hadd se barhne lage hafte ke hukm meṉ, jab áne lagiṉ un pás machhliáṉ hafte ke dın, páni ke upar, aur jıs dın hafta na ho na áweṉ; yuṉ ham ázmáne lage un ko, ıs wáste kı behukm the

165 Aur jab bolá ek firqa un meṉ, Kyúṉ nasihat karte ho ek logoṉ ko kı Alláh cháhtá hai un ko halák kare, yá un ko azáb, kare sakht? bole, Ilzám utárne ko tumháre Rabb ke áge, aur sháyad we dareṉ

166 Phır jab bhul gae jo un ko samjháyá thá, bachá liyá ham ne jo mana karte the bure kám se, aur pakrí gunahgároṉ ko bure azáb meṉ badlá un kí behukmı ká

167 Phır jab barhne lage jıs kám se mana huá thá, ham ne hukm kıyá, kı ho jáo bandar phıtkáre

168 Aur wuh waqt yád kar, kı khabar kar dí tere Rabb ne, albatta kharáa rakhegá Yahud par qıyámat ke dın tak koı shakhs, kı dıyá kare un ko burı már, terá Rabb shıtáb sazá detá hai, aur wuh bakhshtá bhí hai mihrbán

169 Aur mutafarrıq kıyá ham ne un ko mulk meṉ firqe, firqe, baze un meṉ nek, aur baze aur tarah ke, aur ázmáyá un ko khúbíoṉ meṉ aur buráioṉ meṉ, sháyad we phır áweṉ

170 Phir un ke píchhe áe nákhaláí wáris kitáb ke lete asbáb is adná zindagí ká, aur kahte hain, ki Ham ko muaf hogá, aur agar waisá hí asbáb phir áwe, to le lewen, kyá un par ahd nahín liyá kitáb ke haqq men, ki na bole Alláh par siwáe sach ke, aur pai há unhon ne jo likhá hai is men, aur pichhlá ghar bihtar hai darwálon ko, kyá tum ko bujh nahin?

171 Aur jo log pakar rahe hain kitáb, aur qáim rakhte hain namáz, ham zaya na karenge, sawáb nekiwálon ká

172 Aur jis waqt uthává ham ne pahár un ke upar, jaise sáyabán, aur dare ki wuh giregá un par, pakro jo ham ne diyá hai zor se, aur yád karte raho jo us men hai, sháyad tum ko dar ho

(22 R) 173 Aur jis waqt nikálí tere Rabb ne Ádam ke beton ki pith men se un kí aulád aur, aur iqrár karwáyá un se un ki ján par, Kyá main nahín hun Rabb tumhárá? Bole, Albatta ham qáil hain, kabhi kaho qiyámat ke din, ham ko us ki khabar na thí,

174 Yá kaho, ki shirk to kiyá hamáre báp dádon ne pahle, aur ham hue aulád un ke pichhe, to ham ko kyun halák kartá hai ek kám par, ki kiyá hai khatáwalon ne?

175 Aur yun ham kholte hain báten, sháyad we log phir áwen

176 Aur suná un ko ahwál us shakhs ká, ki ham ne us ko din apni áyaten, phir un ko chhor niklá, phir píchhe lagá us ke Shaitán, to wuh huá gumráhon men

177 Aur ham cháhte, to us ko uthá lete un áyaton se, lekin wuh girá pare zamín par, aur chalá apní cháh par, to us ká hál jaise kuttá, us par tu láde, to hánphe, aur chhor de to

hánphe, yih misál hai un logon kí, ki jhuthláín hamárí áyaten, so tu bayán kar ahwál sháyad we dhiyán karen

178 Burí kaháwat un logon ki, ki jhuthláin hamárí áyaten, aur apná hi nuqsán karte rahe

179 Jis ko Alláh ráh de, wuhí páwe ráh, aur jis ko wuh bhatkáwe, so wuhi hai ziyán men

180 Aur ham ne phalá rakhe hain dozakh ke wáste bahut jinn, aur ádmí, un ke dil hain un se samajhte nahin, aur ánkhen hain, un se dekhte nahín, aur kán hain, un se sunte nahin, we jaise chaupáe, balki un se ziyáda be ráh, wuhi log hain gáfil

181 Aur Alláh ke hain sab nám khásse, so us ko pukáro wuh kahkar aur chhor do un ko jo kaj ráh chalte hain us ke námon men, we badlá pá rahenge apne kiye ká

182 Aur hamárí paidáish men se ek log hain, ki ráh batáte hain sachchi, aur usi par insáf karte hain

(23 *R*) 183 Aur jinhon ne jhuthláin hamárí áyaten, un ko ham sahaj sahaj pakarenge jahán se we na jánenge

184 Aur un ko fursat dungá, beshakk merá dáo pakká hai

185 Kyá dhiyán nahín kiyá unhon ne? Un ke rafíq ko kuchh junún nahín? Wuh to daránewálá hai sáf, kyá nigáh nahín ki saltanat men ásmán o zamín kí, aur jo Alláh ne banái hai koí chíz, aur yih, ki sháyad nazdík pahunchtá ho un ká wada, so us ke pichhe kis bát par yaqín láwenge?

186 jis ko Alláh bhatkáwe, use koí nahin ráh denewálá, aur un ko chhor rakhá hai un kí sharárat men bahakte

187 Tujh se puchhte hain qiyámat kis waqt

hai, us ká thahráo ? Tu kah, Us kí khabar to hai mere Rabb hi pás, wuhi khol dikháwegá us ko apne waqt, bhari bát hai asmán o zámín men, tum par áwegi, to bekhabar áwegí, tujh se puchhne lagte hain goyá tu us ki talá-shí hai, tu kah, Us ki khabar hai khás Al láh pás, lekin aksar log samajh nahin rakhte

188 Tu kah, Main málik nahín apni jan ká, bhale ká na bure ká, magar jo Allah cháhe, aur agar main jáná karta gaib ki bát, to bahut khubián letá, aur mujh ko burái kabhi na pahunchti, main to yihi hun dar aur khushi sunánewálá mánnewálon ko

(24 R) 189 Wuhí hai jis ne tum ko banáyá ek jan se, aur usi se banáyá us ká jorá, ki us pás árám pakre, phir jab mard ne aurat ko dhánká hamal rahá halká sá hamal, phir barhtí gaí us ke sáth, phir jab bojhal hui, donon ne pukárá Allah apne Rabb ko, Agar tu ham ko bakhshe changa bhala, to ham terá shukr karen

190 Phir jab diyá un ko changá bhalá, thah ráne lage us ke sharik us kí bakhshi chíz men, so Alláh upar hai un ke sharik batáne se

191 Kin ko sharik batáte hain jo paida na karen ek chíz, aur áp paidá hote hain

192 Aur na kar sakte hain un kí madad, aur na apni madad karen ?

193 Aur agar un ko pukáro ráh par, na chalen tumhárí pukár par, barábar hai tum ko ki un ko pukáro yá chupke raho

194 Jin ko tum pukárte ho Alláh ke siwáe bande hain, tum jaise bhalá pukáro un ko, to cháhiye qabúl karen tumhárá pukárná, agar tum sachche ho

195 Kyá un ke páon hain, jis se chalte hain ?

Yá un ke háth hain, jis se pakarte hain ? Yá un ki ánkhen hain, jis se dekhte hain ? Yá un ke kán hain, jis se sunte hain? Tu kah, Pukáro apne sharikon ko, phir burá karo mere haqq men, aur mujh ko dhil na do

196 Merá himáyati Alláh hai, jin ne utari kitab, aur wuh himáyat kartá hai nek bandon kí

197 Aur jin ko tum pukárte ho us ke siwáe, nahin kar sakte tumhári madad, aur na apni ján bachá saken

198 Aur agar un ko pukáro hidáyat ki taraf, kuchh na sunen , aur tu dekhe, ki takte hain teri taraf, aur kuchh nahin dekhte

199 Kho pakar muaf karna, aur kah, Nek kám ko, aur kinára kar jáhilon se

200 Aur kabhí ubhái de tujh ko Shaitán kí chher, to panáh pakar Alláh ki, wuh hai suntá, jántá

201 Jo log dar rakhte hain jahán par, gayá un par Shaitán ká guzar chonk gae ? Phir tabhí un ko sujh á gaí

202 Aur jo Saitánon ke bhái hain, we un ko khínchte játe hain galatí men, phir we kami nahín karte

203 Aur jab tu lekar na jáwe un pás koí áyat, kahen Kuchh chhánt kyun na láyá? Tu kah, Main chaltá hun usi par jo hukm áwe mujh ko mere Rabb se, yih sujh ki báten hain tumháre Rabb kí taraf se, aur ráh kí aur mihr hai un logon ko, jo yaqín láte hain

204 Aur jab Qurán parhá jáwe, to us taraf kán rakho, aur chup rabo, sháyad tum par rahm ho

205 Aur yád kartá rah apne Rabb ko, dil men girgirátá, aur dartá, aur pukárne se kam

áwáz bolne men subh aur shám ke waqton, aur mat rah bekhabar

206 Jo log pás hain tere Rabb ke barábar nahin karte us kí bandagi se, aur yád karte hain us ki pák zát ko, aur usi ko sijda karte hain

SURA 1 ANFAL

Madine men názil hui, 75 áyat ki hai

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHIM

SULS (1 *R*) 1 Tujh se puchhte hain hukm ganímat ká, tu kah, Mál ganímat Alláh ká hai, aur Rasul ká, so daro Alláh se, aur sulh karo ápas men, aur hukm men chalo Alláh ke, aur us ke Rasul ke, agar ímán rakhte ho

2 Imánwále wuhí hain, ki jab nám áwe Alláh ká, dar jáwen un ke dil, aur jab parhiye un pás us ke kalám, ziyáda howe un ká imán, aur apne Rabb par bharosá rakhte hain

3 Jo kharí rakhte hain namáz, aur hamárá diya kuchh kharch karte hain

4 Wuhi hain sachche ímánwále, un ke wáste darje hain un ke Rabb pás, aur muafí, aur rozí ábru ki

5 Jaise nikálá tujh ko tere Rabb ne tere ghar se durust kám par, aur ek jamáat ímánwálí rází na thí

6 Tujh se jhagarte the durust bát men, wázih ho chuke píchhe, goyá un ko hánkte hain maut ki taraf, ánkhon dekhte

7 Aur jis waqt wada detá hai Alláh tum ko, do jamáat men se, ki ek tum ko háth lage, aur tum cháhte the, ki jis men kántá na lage wuh tum ko mile, aur Alláh cháhtá thá, ki sachchá

kare sach ko, apne kalámoṉ se, aur káte pichhá káfiroṉ ká,

8 Tá sachchá kare sach ko, aur jhuthá kare jhuth ko, agarchi na rázi hoṉ gunahgár

9 Jab tum lage faryád karne apne Rabb se, to pahunchá tumhári pukár ko, ki maiṉ madad bhejungá tumhári hazár firishte, lagatár ánewále

10 Aur yih to di Alláh ne faqt khushkhabari aur tá chain pakaren dil tumháre aur madad nahin magar Allah kí taraf se, beshakk Allah zoráwar hai hikmatwálá

(2 *R*) 11 Jis waqt dal di tum par ungh apni taraf se taskin ko, aur utárá tum par ásmán se páni, ki us se tum ko pák kare, aur dur kare tum se Shaitán ki najásat, aur mazbut girih de tumháre diloṉ par, aur sábit kare tumháre qadam

12 Jab hukm bheja tere Rabb ne firishtoṉ ko, ki maiṉ sáth huṉ tumháre, so tum dil sábit karo musalmánoṉ ke, maiṉ dál dungá dil meṉ káfiroṉ ke dahshat, so máro upar gardanoṉ ke, aur káto un ke por por

13 Yih is wáste ki we mukhálif hue Alláh ke, aur us ke Rasul ke, aur jo koi mukhálif ho Allah ká, aur us ke Rasul ká, to Alláh ki már sakht hai

14 Yih tum chakh lo, aur ján rakho, ki munkiroṉ ko hai azáb dozakh ká

15 Ai imánwálo, jab bhiro tum káfiroṉ se, maidán i jang meṉ, to mat do un ko pith

16 Aur jo koi un ko pith de us din, magar yih ki hunar kartá ho larái ká, yá já miltá ho fauj meṉ, so wuh le phirá gazab Alláh ká, aur us ká thikáná dozakh hai, aur kyá buri jagah já thahrá !

17 So tum ne un ko nahiṇ mára, lekin Alláh ne márá, aur tu ne nahiṇ phenki mutthí khák jis waqt phenki thí lekin Alláh ne phenki, aur kiyá cháhtá thá ímánwáloṇ par apni taraf se khub ihsán, tahqiq Alláh hai sunta jántá

18 Yih to ho chuká, aur ján rakho, ki Alláh sust karegá tadbír káfiroṇ ki

19 Agar tum chaho faisala, so pahunchá tum ko faisala, aur agar baz ao, to tumhára bhalá hai, aur agar phir karoge, to ham bhi phir karenge, aur kám na áwegá tum ko tumhárí jathá agarchi bahut hoṇ, aur jano, ki Alláh sáth hai ímánwaloṇ ke

(3 *R*) 20 Ai imanwálo, hukm par chalo Alláh ke, aur us ke Rasul ke, aur us se mat phiro sunkar

21 Aur waise mat ho, jinhoṇ ne kahá ki Ham ne suná, aur we sunte nahiṇ

22 Badtar sab jándároṇ meṇ Alláh ke pás wuhi bahre gunge haiṇ, jo nahiṇ bujhte

23 Aur agar Alláh jántá un meṇ kuchh bhalái, to un ko sunátá, aur jo ab un ko suná de, to ulte bhágeṇ muṇh pherkar

24 Ai imánwálo, máno hukm Alláh ká, aur Rasul ká, jis waqt buláwe tum ko ek kám par, jis meṇ tumhárí zindagi hai, aur ján lo, ki Alláh rok letá hai ádmi se us ke dil ko, aur yih ki usí pás tum jama hoge

25 Aur bachte raho is fasád se, ki na pakregá tum meṇ se zálimoṇ par chunkar, aur ján lo, ki Alláh ká azáb sakht hai

26 Aur yád karo jis waqt tum thore the, maglub pare hue mulk meṇ darte the, ki uchakleṇ tum ko log, phir us ne tum ko jagah

di, aur zor diyá apni madad se, aur rozi di tum ko suthri chizen, shayad tum haqq máno

27 Ai imánwálo chori na karo Alláh se, aur rasul se, yá chori karo ápas ki amánaton men jankar

28 Aur jín lo, ki tumháre mál aur aulád jo hain, kharáb karnewale hain, aur yih ki Alláh ke pás bará sawáb hai

(4 *R*) 29 Ai ímánwálo, agar darte rahoge Alláh se, to kardega tum men faisala, aur utáregá tum se tumháre gunáh aur tum ko bakhshegá, aur Alláh ká fazl bará hai

30 Aur jab fareb bat ne lage káfir, ki tujh ko baith íwen, yá már dálen, yá nikál den, aur we bhí fareb karte the, aur Alláh bhi fareb kartá thá, aur Alláh ká fareb sab se bihtar

31 Aur jab koí parhe un par hamári íyaten, kahen, Ham sun chuke, ham cháhen, to kah len aisí, yih kuchh nahin, magar ahwál hain pahlon ke

32 Aur jab kahne lage, ki Yá Alláh, agar yihí dín haqq hai tere pás se, to ham par barsá ásmán se patthar, yá lá ham par dukh ki már

33 Aur Alláh hargiz na azáb kartá un ko, jab tak tu thá un men, aur Alláh na azab karegá un ko, jab tak bakhshwáte hain

34 Aur un men kya hai, ki azáb na kare un ko Alláh? aur we rokte hain Masjid i harám se, aur us ke ikhtiyárwále nahin us ke ikhtiyárwále wuhí hain, jo parhezgar hain, lekin we aksar khabar nahin rakhte

35 Aur un ki namáz kuchh na thi Kaabe ke pás, magar sitín bajái, aur tálián, so chakho azáb badlá apne kufr ká

36 Jo log káfir hain, kharch karte hain apne mál, ki roken Alláh kí ráh se, so ab hi aur

kharch karenge, phir ákhir hogá un par pachhtáwá, aur ákhir maglub honge

37 Aur jo káfir hain, dozakh ko hánke já wenge

38 Tá judá kare Alláh nápák ko pák se, aur rakhe nápak ko ek par ek, phir us ko dher kare sárá, phir dale us ko dozakh men, wuhi log hain nuqsán páne wále

(5 *R*) 39 Tu kah de káfiron ko, Agar baz áwen, to muaf ho un ko, jo ho chuká, aur agar phir wuhi karenge, to pir chuki hai ráh aglon ki

40 Aur larte raho un se, jab tak na rahe fasad, aur ho jáwe hukm sab Alláh ka, phir agar we baz áwen, to Allah un ke kám dekhta hai

41 Aur agar we na mánen, to jan lo, ki Allah hai himayati tumhára, kyá khub himáyati hai, aur kyá khub madadgár!

DASWAN SIPARA 42 Aur ján rakho, ki jo gánimat lo kuchh chiz, so us men se panchwán hissa Allah ke wáste, aur Rasul ke, aur qaribatwále, aur yatim ke, aur muhtáj ke, aur musáfir ke, agar tum yaqin late ho Alláh par, aur us chiz par, jo ham ne utári apne bande par, jis din faisala hua, jis din bhiren do faujen, aur Alláh sab chiz par qádir hai

43 Jis waqt tum the ware ke náke, aur we pare ke náke, aur qafila niche utar gaya tum se, aur agar ápas men tum wade karte, to na pahunchte wade par, lekin Alláh ko kar dikhna ek kám, jo ho chuká thá

44 Tá mare, jo marná hai sujhkar, aur jiwe, jo jitá hai sujhkar, aur Alláh suntá hai, jántá

45 Jab Alláh ne un ko dikháyá tere khwáb men thore, aur agar wuh tujh ko bahut dikhátá tum log námardí karte, aur jhagrá dálte kám

men, lekin Allah ne bachá liya, us ko malum hai jo bát hai dilon men

46 Aur jab tum ko dikhai wuh fauj waqt muláqát ke, tumhári ánkhon men, thori, aur tum ko thorá dikhaya un kí ánkhon men, tá kar dále Alláh ek kam, jo ho chuká thá, aur Alláh tak pahunch hai har kám ki

(6 *R*) 47 Ai imánwalo, jab bhiro tum kisi fauj se, to sábit raho, aur Allah ko bahut yád karo, sháyad tum muiád pao

48 Aur hukm máno Alláh kí aur us ke rasul ká, aur ápas men na jhagro, phir námard ho jáoge aur játi rahegi tumhári yád, aur thahre raho, Allah sáth hai thahrnewálon ke

49 Aur mat ho jaise we log ki nikle apne gharon se itiáte, aur logon ko dikháte, aur rokte Alláh ki rah se, aur Allah ke qabu men hai jo karte hain

50 Aur jis waqt sanwírne laga Shaitan un ki nazar men un ke kám, aur bolá, Koi ghalib na hogá tum par aj ke din, aur main rafiq hun tumhárá, phir jab símhne hum do faujen ulta phirá apni erion par, aur bola, Main tumháre sáth nahin, main dekhtá hun jo tum nahin dekhte, main daitá hun Alláh se, aur Alláh ká azáb sakht hai

(7 *R*) 51 Jab kahne lage munafiq log aur jin ke dil men ázár hai, ye log magrur hain apne din par aur jo koi bharosá kare Alláh par, to Alláh zabardast hai hikmatwálá

52 Aur kabhi tu dekhe jis waqt ján lete hain firishte káfiron ki, márte hain un ke munh par, aur pichhe, aur chakho azáb jalne ka

53 Yih badlá hai usi ká, jo tum ne bhejá apne háthon, aur is wáste ki Alláh zulm nahin kartá bandon par

54 Jaise dastur Firaun wáloṉ ká, aur jo un se pahle the, munkir hue Allah ki bátoṉ se, so pakrá un ko Allah ne un ke gunáhoṉ par, Allah zoráwar hai, sakht azáb karnewálá

55 Yih is par kabhí, ki Allah badalnewálá nahiṉ niamat ká, jo di thi ek qaum ko, jab tak we na badleṉ apne ji ki bát, aur Allah suntá jánta hai

56 Jaise dastur Firaun wáloṉ ká, aur jo un se pahle the, jhuthlaṉ baleṉ apne Rabb ki, phir khapá diyá ham ne un ke gunahoṉ par, aur duba diyá Firaun ke logoṉ ko, we sare zalim the

57 Badtar jánwaroṉ meṉ Allah ke yaháṉ we hoṉ, jo munkir hue, phir we nahiṉ mánte

58 Jin se tu ne qarár kiyá hai, phir we toṛte haṉ apná qarár har bar, aur dar nahin rakhte

59 So agar kabhi tu páwe un ko larai meṉ, to aisi sazá de, ki dekhkar bhageṉ un ke pichhle, shayad we ibrat pakieṉ

60 Aur agar tujh ko dar ho ek qaum kí daga ká, to jawáb de un ko barábar ke barábar, Allah ko khush nahiṉ áte dagábáz

(8 *R*) 61 Aur yih na samjheṉ munkir log, ki we bhág nikle, we thaki na sakenge

62 Aur saranjam karo un ki larai ko, jo paida kar sako zorawar ghore palne, ki us se dhak pare Allah ke dushmanoṉ par, aur tumhare dushmanoṉ par, aur ek aur logoṉ par siwáe un ke jin ko tum nahiṉ jante, Allah un ko jántá hai, aur jo kharch karoge Allah ki ráh meṉ pura milegá tum ko, aur tumhárá haqq na rahegá

63 Aur agar we jhukeṉ sulh ko, to tu bhi jhuk us taraf, aur bharosa kar Allah par, beshakk wuhi hai suntá jantá

64 Aur agar we cháhen, ki tujh ko dagá den, to tujh ko bas hai Alláh, usi ne tujh ko zor diyá apni madad ka, aur musalmánon ki, aur un ke dil men ulfat dali, agar tu kharch karta, jo sare mulk men hai tamam ulfat na de saktá un ke dil men, lekin Alláh ne ulfat dali un men, be shakk wuh zorawar hai hikmatwalá

(9 *R*) 65 Ai Nabi, kifayat hai tujh ko Allah, aur jitne tere sáth hue hain musalmán

66 Ai Nabí, shauq dil i musalmanon ko lar ne kí, agar hon tum men bis shakhs sabit, galib hon do sau par, aur agar hon tum men sau shakhs, galib hon hazár káfiron ke upar, is wáste ki we log samjh nahin rakhte

67 Ab bojh halki kiyi Allah ne tum par, aur janá ki tum men susti hai, so agar hon tum men sau shakhs sábit, galib hon do sau par, aur agar hon hazar shakhs galib hon do hazar par Allah ke hukm se, aur Allah sáth hai sabit rahnewálon ke

68 Kya chahiye nabi ko us ke yahan qaidi áwen jab tak na qatl karen mulk men, tum chahte ho jins duniya ki, aur Allah chahtá hai ákhirat, aur Allah zorawar hai, hikmatwala

69 Agar na hoti ek bat, ki likh chuka Allah áge, to tum ko i pahuncha is lene men bara azab

70 So khao jo ganimat lao halal suthri, aur darte raho Allah se, Allah hai bakhshnewála, mihrbán

(10 *R*) 71 Ai Nabi, kah de un ko, jo tum háthe hath men hain qaidi, agar jáneg Allah tumhare dil men kuchh neki, to degá tum ko bihtar is se, jo tum se chhin gaya, aur tum ko bakhshega, aur Allah hai bakhshnewalá, mihrbán

72 Aur agar chahenge tujh se dagá karne,

so dagá kar chuke hain pahle Allah se, phir us ne pakarwá diye, aur Allah sab jantá hai, hikmatwálá

73 Jo log imán láe, aur ghar chhorá, aur lare apne mal, aur jín se, Allah ki ráh men, aur jin logon ne jagah di, aur madad ki, we ek dusre ke rafiq hain, aur jo imán lae aur ghar nahín chhorá, tum ko un ki rifáqat se kuchh kam nahin, jab tak ghar na chhor áwen, aur agar tum se madad chahen din men, to tum ko lázim hai madad karni, magar muqabale men aison ke, jin men tum men ahd hai, aur Alláh, jo karte ho wuh dekhta hai

74 Aur jo log kafir hain, we ek dusre ke rafiq hain, agar tum yun na karoge, to dhum machegi mulk men, aur barí kharabí hogi

75 Aur jo log imán lae, aur ghar chhor ge, aur lare Allah ki rah men, aur jin logon ne jagah di, aur madad ki, wuhi hain musalmán thik, un ko bakhshish hai aur rozi izzat ki

76 Aur jo imán lae pichhe, aur ghar chhor áe, aur lare tumhare sáth hokar, so we tumhi men hain, aur nateweale ápas men haqqdár ziyáda hain ek dusre ke Allah ke hukm men, tahqiq Allah har chiz se khabardar hai

SURA I TAUBA

Madine men nazil hui, 130 *agat ki hai*

RUBA (1 R) 1 Jawáb hai Alláh ki taraf se, aur us ke Rasul se, un mushrikon ko, jin se tum ko ahd thá

2 So phir lo is mulk men chár mahine,

aur ján lo ki tum na thaká sakoge Alláh ko, aur yih ki Alláh ruswá kartá hai munkiron ko

3 Aur suná daná hai Alláh kí taraf se, aur us ke Rasul se logon ko bare hajj ke din, ki Alláh alag hai mushrikon se, aur us ká Rasul, so agar tum tauba karo, to tumháre liye bhalá hai, aur agar na mano, to ján lo, ki tum na thaká sakoge Allah ko, aur khushkhabari do munkiron ko dukhwáli már ki

4 Magar jin mushrikon se tum ko ahd thá, phir kuchh qasur na kiyá tumhíre sáth, aur madad na ki tumháre muqábale men kisi ki, so pure karo un se ahd un ke wade tak, Allah ko khush áte hain ihtiyátwále

5 Phir jab guzar jáwen mahine panah ke, to máro mushrikon ko jahán páo, aur pakro, aur ghero, aur baitho har jagah un ki ták par, phir agar we tauba karen, aur khari rakhen namáz, aur diyá karen zakát, to chhoro un ki ráh, Allah hai bakhshtá mihirbán

6 Aur agar koi mushrik tujh se panáh mánge, tu us ko panah de, jab tak wuh sun le kalám Alláh ká, phir pahunchá de us ko jahán na dar ho yih is wáste ki we log ilm nahín rakhte

(2 *R*) 7 Kyunkar howe mushrikon ko ahd Allah ke aur us ke Rasul pás, magar jin se tum ne ahd kiyá, Masjid ul harám ke nazdik, so jab tak tum se sidhe rahen, tum un se sidhe raho, Allah ko khush áte hain ihtiyátwále

8 Kyunkar sulh rahí, aur agar we tum par háth páwen na liház karen tumhárí khesh ká, na ahd ka, tum ko rázi kar dete hain apne munh kí bát se, aur un ke dil nahín mánte, aur bahut un men be hukm hain

9 Beche unhoṉ ne hukm Alláh ke thorí qímat par, phir roka us ki ráh se, bure kám haiṉ jo we log kar rahe haiṉ

10 Na lihaz karen kisi muslmán ke haqq meṉ kheshi ká, na ahd kí, aur wuhi haiṉ ziyádati par

11 So agar tauba karen aur kharí rakhen namáz, aur dete rahen zakát, to tumháre bhai haiṉ hukm shara meṉ, aur ham kholte haiṉ pate jánnewale logoṉ ke wáste

12 Aur agar toren apni qasmeṉ ahd ke píchhe, aur aib dewen tumháre dín meṉ, to laro kufr ke sardaroṉ se, un ki qasmeṉ kuchh nahíṉ, shayad we báz awen

13 Kyun na laro aise logoṉ se, ki toren apní qasmeṉ aur fikr meṉ rahen ki Rasul ko nikál dewen, aur unhon ne pahle chheri tum se, kyá un se darte ho? so Alláh ká dar chahiye tum ko ziyáda, agar imán rakhte ho

14 Laro un se tá azáb kare Allah un ko tumháre háthoṉ, aur ruswá kare, aur tum ko un par gálib kare, aur thande kare dil kitte musalmán logoṉ ke

15 Aur nikale un ke dil ki jalan, aur Alláh tauba degá jis ko cháhegá, aur Allah sab jantá hai hikmatwálá

16 Kyá jante ho ki chhut jáoge, aur abhi malum nahiṉ kiye Allah ne tum meṉ se jo log lare haiṉ, aur nahiṉ pakrá unhoṉ ne siwáe Alláh ke, aur us ke Rasul ke, aur muslmánoṉ ke, kisi ko bhedi, aur Alláh ko sab khabar hai tumháre kám ki

(3 *R*) 17 Mushrikoṉ ká kám nahiṉ ki ábád karen Alláh kí masjideṉ, aur mánte jáwen apne upar kufr ko, we log kharáb gae un ke amal, aur ág meṉ rahenge we hamesha

18 Wuhí ábád kare masjideṉ Alláh kí, jo yaqín láyá Alláh par, aur pichhle dın par, aur kharı kí namáz, aur dı zakát, aur na dará sıwáe Alláh ke kısí se, so ummedwár haiṉ we log, kı howeṉ hıdáyatwáloṉ meṉ

19 Kyá tum ne thahráyá hájioṉ ká pání pıláná, aur Masjıd ul harám ko basáná barábar us ke, jo yaqın láyá Alláh par, aur pichhle dın par, aur larí Alláh kí ráh meṉ? Nahíṉ barábar Alláh ke pás, aur Alláh ráh nahıṉ detá be ınsáf logoṉ ko

20 Jo yaqín láe aur ghar chhor áe, aur lare Alláh kı ráh men, apne mál aur ján se, un ko bará darja haı Alláh ke pás, aur wuhí murád ko pahunche

21 Khushkhabarí detá haı un ko un ká parwardıgár apní taraf se, mihrbánı kí, aur razámandı kı, aur bágoṉ kı, jın meṉ un ko árám haı hameshagı ká

22 Rahá karen un meṉ mudám, beshakk Alláh ke pás bará sawáb haı

23 Aı ímánwálo, na pakro apne bápoṉ ko aur bháioṉ ko rafíq, agar we azíz rakheṉ kufr ko ímán se, aur jo tum meṉ un kı rıfáqat kare, so wuhı log haiṉ gunahgár

24 Tu kah, Agar tumháre báp, aur bete, aur bhái, aur auraten, aur bırádarı, aur mál, jo kamáe haiṉ, aur saudágarí, jıs ke band hone se darte ho, aur hawelıáṉ, jo pasand rakhte ho, tum ko azíz haı Alláh se, aur us ke Rasul se, aur larne se us kı ráh men, to ráh dekho jab tak bheje Alláh hukm apná, aur Alláh ráh nahıṉ detá náfarmán logoṉ ko

(4 *R*) 25 Madad kar chuká haı tum ko Alláh bahut maıdánoṉ meṉ, aur dın Hunáın ke, jab ıtráe tum apní bahutáyat par, pher wuh

kuchh kám na áí tumháre aur tang ho gaí tum par zamín apní farákhí ke sáth, pher hatte tum pith dekar

26 Pher utárí Alláh ne apní taraf se taskín apne Rasul par, aur ímánwálon par, aur utárín faujen, jo tum ne nahín dekhín, aur már dí káfiron ko, aur yihí sazá hai munkiron kí

27 Pher tauba degá Alláh us ke bad jis ko cháhe, aur Alláh bakhshtá hai mihrbán

28 Aí ímánwálo, mushrik jo hain, palíd hain, so nazdik na áwen Masjid ul harám ke is baras ke bad aur agar tum dirte ho muflisi se, to áge ganí karegá tum ko Alláh apne fazl se, agar cháhe, Alláh hai sab jánta hikmatwálá

29 Laro un logon se jo yaqín nahín rakhte Alláh par, na pichhle din par, na harám jáne jo haram kiyá Allah ne, aur us ke Rasul ne, aur na qabul karen dín sachchá, we jo kitábwale hain jab tak dewen jazia, ye sab ek hath se, aur we beqadr hon

(5 *R*) 30 Aur Yahud ne kahá, Uzair betá Alláh ká, aur Nasárá ne kahá, Masih betá Alláh ká, ye báten kahte hain apne munh se Ris karne lage agle munkiron kí bát ki, már dále un ko Allah, kahán se phire játe hain

31 Thaharáe hain apne alim aur darweshon ko Khudá Alláh ko chhor kar, aur Masíh Maryam ke bete ko, aur hukm yihí huá thá, ki bandagí karen ek Sáhib ki, kisí ki bandagí nahín us ke siwáe, wuh pák hai un ke sharik batáne se

32 Cháhen ki bujhá den roshní Alláh ki apne munh se, aur Alláh na rahe bin purí kiye apní roshní, aur pare burá mánen munkir

NISF 33 Usí ne bhejá apná Rasul hidáyat

lekar, aur dín sachchá, tá us ko upar kare har dın se, aur pare burá mánen mushrık

34 Aı ímánwálo, bahut alım, aur darwesh, Ahlı kıtáb ke, kháte haın mál logon ke náhaqq, aur rokte haın Alláh kı ráh se, aur jo log gár rakhte haın soná, aur rupá, aur kharch nahın karte Alláh kı ráh men, so un ko khushkhabrı suná dukhwálı mar kı

35 Jıs dın ág dahká denge us par dozakh kı, pher dágenge us se un ke máthe, aur karwaten, aur pıthen, yih hai jo tum gárte the apne wáste ab chakho mazá apne gárne ká

36 Mahınon kı gınti Allah ke pás bárah mahıne haın Allah ke hukm men, jıs dın paidá kıye ásmán o zamín, un men chár haın adab ke, yihi hai sidha dın, so un men zulm na karo apne upar, aur laro mushrikon se har hal, jaise we larte haın tum se har hál, aur jáno kı Alláh sáth hai darwalon ke

37 Yih jo mahıná hatá dená hai, so barhái hui bát hai kufr ke ahd men, gumráhi men parte haın, ıs se káfir chhutá ginte haın us ko ek baras, aur adıb ká ginte haın ek baras, kı puri kar len gınti jo Allah ne rakhi adab kı, pher halál kaıte haın jo mana kıyá Alláh ne, bhale dikháe haın un ko un ke kám, aur Alláh ráh nahın detá munkır qaum ko

(6 *R*) 38 Aı ímánwálo, kyá huá hai tum ko jab kahıye, Kuch karo Alláh kı ráh men, dhahe játe ho zamın par, kyá rıjhe dunyá kı zındagí par ákhırat chhor kar, so kuchh nahín dunyá ká baratná, ákhırat ke hisáb men magar thorá

39 Agar na nıkloge, tum ko degá dukh kí már aur badal láwegá aur log tumháre sıwáe,

aur kuchh na bigároge us ká, aur Alláh sab chiz par qádir hai

40 Agar tum na madad karoge Rasul ki, to us kí madad ki hai Alláh ne, jis waqt us ko nikálá káfiron ne do jánon se jab donon the gár men, jab kahne lagá apne rafiq ko, Tu gam na khá, Alláh hamáre sáth hai, pher Alláh ne utári apni taraf se taskín us par, aur madad ko us kí bhejin we faujen, ki tum ne nahin dekhín, aur niche dálí bát káfiron kí aur Alláh ki bát hamesha upar hai, aur Alláh zabardast hai hikmatwálá

41 Niklo halke, aur bojhal, aur laro apne mál aur ján se Alláh ki ráh men, yih bihtar hai tumháre haqq men, agar tum ko samajh hai

42 Agar kuchh mál hotá nazdik, aur safar halka, to tere sáth chalte, lekin dur nazar áe un ko taraf, aur ab qasmen kháwenge Alláh ki, ki Ham maqdur rakhte, to nikalte tumháre sáth, wabál men dálte hain apni ján aur Alláh jántá hai we jhuthe hain

(7 *R*) 43 Alláh bakhshe tujh ko, kyun rukhsat dí tu ne un ko jab tak malúm hotí tujh par, jinhon ne sach kahá, aur jántá tú jhuthon ko

44 Nahín rukhsat mángte tujh se, jo log yaqin rakhte hain Alláh par, aur pichhle din par, is se ki laren apne mál aur ján se, aur Alláh khúb jántá hai darnewálon ko

45 Rukhsat wuhi mángte hain tujh se, jo nahín yaqín rakhte Alláh par, aur pichhle din par, aur shakk men pare hain dil un ke, so we apne shakk hí men bahakte hain

46 Aur agar cháhte nikalná taiyár karte kuchh us ká asbáb, walekin khush na áyá Alláh ko un ká uthná, so bojhal kar diyá un ko,

aur hukm húá kı baitho sáth baithnewálon ke.

47 Agar nikalte tum men kuchh, na barháte tumhárá magar kharábı, aur ghore dauráte tumháre andar bıgárkarwáne kí talásh, aur tum men baze jásus hain un ke, aur Alláh khub jántá hai beinsáfon ko

48 Karte rahe talásh bıgár kí áge se, aur ulte rahe hain tere kám, jab tak á pahunchá sachchá wada, aur gálib húá hukm Alláh ká, aur we nákhush hí rahe

49 Aur baze un men kahte hain, Mujh ko rukhsat de, aur gumráhí men na dál, suntá hai we to gumráhı hí men pare hain, aur dozakh gher rahí hai munkıron ko

50 Agar tujh ko pahunche kuchh khubı, wuh burı lage un ko, aur agar pahunche sakhtí, kahen, Ham ne sambhál liya thá apná kám áge hı, aur phir kar jáwen khushián karte

51 Tu kah, Ham ko na pahuuchegá magar wuhí jo likh dıyá Alláh ne ham ko, wuhı hai Sáhıb hamárá, aur Alláh hı parcháhiye bharosá karen musalmán

52 Tu kah, Tum kyá chetoge hamáre haqq men magar do khubí men se ek ? Aur ham ummedwár hain tumháre haqq men, kı dále tum par Alláh kuchh azáb apne pás se, yá hamáre háthon se, so muntazır raho, ham bhí tumháre sáth muntazır hain

53 Tu kah, kı Mál kharch karo khushí se yá nákhushí se, hargız qabul na hogá tum se, tahqíq tum hue ho log behukm

54 Aur mauquf nahín huá qabúl honá un ke kharch ká, magar ısi par kı we munkır hue Alláh se, aur us ke Rasul se, aur nahin áte namáz ko, magar jı háre, aur kharch nı karte magar bure dil se

(8 *R*) 55 So tu tajjub na kar un ke mál aur aulád se, Alláh yihi cháhtá hai, ki un ko azáb kare un chízon se dunyá ke jite, aur nikle un ki ján jab tak we káfir hí rahen

56 Aur qasmen kháte hain Alláh kí, ki we beshakk tum men hain, aur we tum men nahín, walekin we log darte hain

57 Agar páwen kahín bacháo yá koí garhi, yá sar ghusáne kí jagah, to ulte bhág jáwen us taraf bágen turáte

58 Aur baze un men hain, ki tujh ko tana dete hain zakát bántne men, so agar un ko mile us men se, to razi hon, aur agar un ko na mile, tabhi nákhush ho jáwen

59 Aur kyá khub thá agar we rázi hote, jo diyá un ko Alláh ne, aur us ke Rasul ne, aur kahte, Bas hai ham ko Alláh, de rahegá ham ko Alláh apne fazl se, aur us ká Rasul, ham ko Alláh hí cháhiye

60 Zakát jo hai, so haqq hai muflison ká, aur muhtájon ká, aur is kám par jánewálon ká, aur jin ká dil parcháná hai, aur gardan chhuráne men, aur jo táwán bhare, aur Allah kí ráh men, aur ráh ke musafir ko thahirá diyá hai Alláh ká, aur Allah sab jántá hai hikmatwálá

61 Aur baze un men badgoi karte hain nabi kí, aur kahte hain, Yih shakhs kán hai, tu kah, Kán hai tumháre bhale ko, yaqín látá hai Alláh par, aur yaqin kartá hai bát musalmánon kí

62 Aur mihr hai imánwálon ke haqq men tum men se, aur jo log badgoí karte hain Alláh ke Rasul kí, un ko dukh kí már hai

63 Qasmen kháte hain Alláh kí tumháre ágе, ki tum ko rází karen, aur Alláh ko, aur

us ke Rasul ko bahut zarur hai rázi karná, agar we ímán rakhte hain

64 Kyá we ján nahin chuke, ki jo koi muqábala kare Alláh, aur Rasul se, to us ko hai dozakh ki ág, pará rahe us men, yihí hai bari ruswái

65 Dará karte hain munáfiq, ki názil na ho un par koi sura, ki jitá de un ko jo un ke dil men hai, tu kah, Thatthe karte raho, Alláh kholnewálá hai jis chiz ká tum ko dar hai

SULS 66 Aur jo tu un se puchhe, to kahen, Ham to bol chál karte the, aur khel, tu kah, Kyá Alláh se, aur us ke kalám se, aur us ke rasul se, thatthe karte the?

67 Baháne mat banáo, tum káfir ho gae ímán lákar, agar ham muaf karenge tum men bazon ko, to albatta már bhí denge bazon ko, us par ki we gunahgár the

(9 *R*) 68 Munáfiq mard aur aurten sab ki ek chál hai, sikháwen bát buri, aur chburáwen bhale kam se, aur band rakhen apni mutthi, bhul gae hain Allah ko so wuh bhul gayá un ko, tahqíq munáfiq wuhí hain behukm

69 Wada diyá Alláh ne munafiq mard aur auraton ko, aur munkiron ko, dozakh ki ág, pare rahen us men, wuhi bas hai un ko, aur Alláh ne un ko phitkárá, aur un ko hai azáb baiqarár

70 Jis tarah tum se agle ziyáda the zor men tum se, aur bahut rakhte mál aur aulád, phir barat gae apná hissa, pher tum ne barat liyá apná hissa, jaise barat gae tum se agle apná hissa, aur tum ne qadam dále hain, jaise unhon ne qadam dále the, we log mit gae un ke kiye dunyá men, aur ákhirat men, aur wuhí log pare hain ziyán men

71 Kyá pahunchá nahín un ko ahwál aglon ká, qaum Nuh ká, aur Ád, aur Samud ká, aur qaum Ibráhím ká, aur Madyanwálon ká, aur ulti bastíon ká, pahunche un pás un ke rasul sáf hukm lekar, phir Alláh aisá na thá ki un par zulm kartá, lekin we apne upar áp zulm karte the

72 Aur ímánwále mard aur auraten ek dusre ke madadgár hain, sikháte hain nek bát, aur mana karte hain bure se, aur kharí karte hain namáz, aur dete hain zakát, aur hukm men chalte hain Alláh ke aur Rasul ke we log, un par rahm karegá Alláh, albatta Alláh zabardast hai hikmatwálá

73 Wada diyá Alláh ne ímánwále mardon aur auraton ko bág, bahtí hain niche un ke nahren, rahá karen un men, aur makán suthre rahne ke bágon men, aur razámandi Alláh kí sab se barí, yihí hai murád milni bari

(10 *R*) 74 Ai nabí, larái kar káfiron se, aur munáfiqon se, aur tundkhoi kar un par, aur un ká thikáná dozakh hai, aur burí jagah pahunche

75 Qasmen kháte hain Alláh kí, Ham ne nahín kahá, beshakk kahá hai lafz kufr ká, aur munkir ho gae hain musalmán hokar, aur fikr kiyá thá jo na milá, aur ye sab karte hain badlá us ká ki daulatmand kar diyá un ko Alláh ne, aur Rasúl ne apne fazl se, so agar tauba karen, to bhalá hai un ke haqq men, aur agar na mánenge, to már degá un ko Alláh dukh kí már dunyá men aur ákhirat men, aur nahín in ká rú i zámín men koí himáyatí na madadgár

76 Aur baze un men we hain ki abd kiyá thá Alláh se, agar dewe ham ko apne fazl se,

to ham khairát karen, aur ho rahen nekíwálon men

77 Phir jab un ko diyá apne fazl se, us men bukhal kiyá, aur phir gae talá kar

78 Phir us ká asar rakhá nifáq un ke dil men jis din tak us se milenge, us par ki khiláf kiyá Alláh se, jo wada kiyá, aur us par ki bolte the jhuth

79 Ján nahin chuke Alláh jántá hai un ká bhed, aur mashwarat, aur yih ki Alláh jánnewálá hai har chhipe ká

80 We jo tan karte hain dil khol kar khairát karnewále muslmánon ko, aur un par jo nahin rakhte magar apni mihnat ká, phir un par thatthe karte hain, Alláh ne un se thatthá kiyá hai, aur un ko dukh ki már hai

81 Tu un ke haqq men bakhshish máng, yá na máng, agar un ke wáste sattar bar bakhshish mánge taubhi hargiz na bakhshe un ko Alláh, yih is par ki we munkir hue Alláh se, aur Rasul se, aur Alláh ráh nahin detá behukm logon ko

(11 *R*) 82 Khush húe pichhárí wále baith rah kar judá Rasul Alláh se, aur burá lagá ki laren apne mál aur ján se Alláh ki ráh men, aur bole, Mat kuch karo garmí men, tu kah, Dozakh ki ág aur sakht garm hai, agar un ko samajh hotí

83 So hans lewen thorá aur rowen bahut sá, badlá us ká jo kamáte the

84 So agar pher le jáwe tujh ko Alláh kisí firqe kí taraf un men se, phir ye rukhsat cháhen tujh se nikalne ko, to tu kah, Tum hargiz na nikloge mere sáth kabhi, aur na laroge mere sáth kisí dushman se, tum ko pasand

áyá baith rahná pahlí bár, so baith raho sáth pichhárí wálon ke

85 Aur namáz na parh un men kisí par jo marjáwe kabhi, aur na khará ho us kí qabr par, we munkir húe Alláh se, aur us ke Rasul se, aur mare hain behukm

86 Aur taajjub na kar un ke mál aur aulád se, yihi chántá hai Alláh ki azáb kare un ko, un chizon se dunyá men, aur nikle un kí ján jab tak káfir hi rahen

87 Aur jab názil hoti hai koí surat, ki yaqin láo Alláh par, aur larai karo us ke Rasul ke sáth hokar, rukhsat mángte hain un ke maqdurwále, aur kahte hain Ham ko chhor de, rah jáwen sath baithnewálon ke

88 Khush áya unhen ki rah jáwen we sath pichhli auraton ke, aur muhr hui hai un ke dil par, so un ko bujh nahin

89 Lekin Rasul, aur jo imán láe hain sáth us ke, larte hain apne mál aur jan se, aur unhin ko hain khubián aur wuhi pahunche murád ko

90 Taiyár rakhe hain Allah ne un ke wáste bág, bahti hain niche un ke nahren, rahá karen un men, yihi hai bari murad milni

(12 *R*) 91 Aur áe bahane karte ganwár, tá rukhsat mile un ko, aur baith rahe jo jhuthe hue Alláh se, aur Rasul se, ab pahunchegí un ko un men jo munkir hue dukh ki már

92 Zaifon par taklif nahin, aur na marízon par, na un par jin ko paidá nahin jo kharch karen, jab dil sáf hon Alláh aur Rasúl ke sáth, nahin nekiwálon par ilzam ki ráh, aur Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

93 Aur na un par ki jab tere pás áe tá un ko sawari de, tú ne kahá, Nahín pátá hun wuh chiz ki us par tum ko sawár karun, ulte phere,

aur un ki ánkhon se bahte hain ánsu is gam se, ki nahín páte jo kharch karen

94 Ráh ilzám ki un par hai jo rukhsat mángte hain tujh se, aur máldár hain, khush lagá unhen ki rah jáwen pichhlí auraton ke sáth, aur muhr ki hai Alláh ne un ke dil par, so we nahin jánte

GYARAHWAN SIPARA 95

Baháne lawenge tumháre pás jab phir jáoge un ki taraf, tu kah, Baháne mat banáo, ham hargiz yaqin na karenge tumhára ham ko batá chuká hai Alláh tumháre ahwál, aur abhi dekhegá Alláh tumhare kám, aur us ká Rasul, pher jáoge us jánnewále chhipe aur khule ki taraf, so wuh batá degá tum ko jo kar rahe the

96 Ab qasamen kháwenge Alláh ki tumhare pás, jab phir kai jaoge un ki taraf tá un se dar guzar karo, so dar guzar karo un se, we log nápák hain, aur un ká thikaná dozakh badlá un ki kamái ká

97 Qasamen kháwenge tumháre pás, ki tum un se rázi ho jáo, so agar tum un se rázi hoge, to Alláh rázi nahin behukm logon se

98 We ganwár sakht munkir aur munáfiq hain, aur isi láiq ki na sikhen qáide jo názil kiye Alláh ne apne Rasul par, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá

99 Aur baze ganwár we hain ki thahráte hain apná kharch karna chatti, aur tákte hain tum par zamáne ki gardishen, unhin par pari gardish buri, aur Alláh sab suntá hai jántá

100 Aur baze ganwár jo ímán láe Alláh par, aur pichhle din par, aur thahráte hain apná kharch karná nazdik honá Alláh se, aur duá leni Rasul ki, suntá hai wuh un ke haqq men

nazdíkí ká sabab hai, dákhil karne par hai un ko Alláh apní mihr meṉ, beshakk Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

(13 *R*) 101 Aur jo log qadím haiṉ pahle watan chhornewále, aur madad karnewále, aur jo un ke píchhe áe nekí se, Alláh rázi huá un se, aur we rázi hue us se, aur rakhe haiṉ un ke wáste bág, niche bahti nahreṉ, rahá kareṉ un meṉ hamesha, yihi hai barí murád milni

102 Aur baze tumháre gird ke ganwár munáfiq haiṉ, aur baze Madinewále ar rahe haiṉ nifaq par, tu un ko nahiṉ jántá, ham ko malum haiṉ, un ko ham azáb karenge do bár, phir phere jáwenge we bare azáb ki taraf

103 Aur baze auroṉ ne mán liyá apná gunáh miláyá ek kám nek aur dusrá bad, sháyad Alláh muaf kare un ko, beshakk Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

104 Le un ke mál meṉ se zakát ki un ko pák kare us se, aur tarbiyat aur dua de un ko, albatta terí dua un ke wáste ásudagi hai, aur Alláh sab suntá hai jántá

105 Kyá ján nahiṉ chuke ki Alláh áp qabul kartá hai tauba apne bandoṉ se, aur letá hai zakáteṉ, aur Alláh hí tauba qabul karnewálá mihrbán hai

106 Aur kah, ki Amal kiye jáo, phir ágc dekhegá Alláh kám tumháre, aur Rasul us ká, aur musalmán, aur jald phere jáoge us chhipe aur khule ke wáqif pás, phir wuh jatáwegá tum ko jo kuchh tum kar rahe the

107 Aur baze aur log haiṉ ki un ká kám dhil meṉ hai hukm par Alláh ke, yá un ko azáb kare, yá un ko muaf kare, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá.

108 Aur jinhoṉ ne banái ek masjid zidd par, aur kufr par, aur phut dálne ko musalmánoṉ meṉ, aur tháng us shakhs ki jo lar rahá hai Alláh se, aur Rasul se, áge ká, aur qasameṉ kháwenge, ki Ham ne to bhalái hi chahi thi, aur Alláh gawáh hai ki we jhuthe haiṉ

109 Tu na khará ho us meṉ kabhi, jis masjid kí bunyád dhari parhezgári par pahle din se, wuh láiq hai, ki tu khara ho us men, us meṉ we mard haiṉ jin ko khushi hai pák rahne ki, aur Alláh cháhtá hai suthráiwáloṉ ko

110 Bhalá jis ne bunyád dhari apni imarat ki parhezgári par Allah se, aur razamandi par, wuh bihtai, yá jis ne new rakhi apni imárat ki kináre par ek khaí ke, jo dhahtá hai, phir us ko lekar dhah pará dozakh ki ág meṉ, aur Alláh rah nahíṉ batátá beinsaf logoṉ ko

111 Hamesha rahega is imarat se jo banai thí shubha un ke dil meṉ, magar jab tukre ho jáweṉ un ke dil, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá

(14 *R*) 112 Alláh ne kharid li musalmanoṉ se un ki ján aur mál, is qimat par, ki un ke liye bihisht hai, larte haiṉ Alláh ki ráh meṉ, phir márte hain aur marte hain, wada ho chuká us ke zimme par sachchá Taurat, aur Injil, aur Qurán meṉ, aur kaun hai qaul ká pura Alláh se ziyáda? so khushiáṉ karo is muamle par, jo tum ne kí hai us se, aur yihi hai bari murád milní

113 Tauba karnewále, bandagi karnewále, shukr karnewále, betaalluq rahnewále, ruku karnewále, sijda karnewále, hukm karnewále nek bát ko, aur mana karnewále buri bát se, aur thámnewále haddeṉ bándhi huiṉ Alláh ki, aur khushkhabari suná ímánwáloṉ ko

114 Nahíṉ pahunchtá Nabí ko, aur musalmánoṉ ko, kı bakhshısh mángeṉ mushrıkoṉ kí, aur agarchı we hoṉ nátewále, jab khul chuká un par, kı we haıṉ dozakhwále

115 Aur bakshısh mángná Ibráhım ká apne báp ke wáste, so na thá magar wade ke sabab, kı wada kar chuká thá us se, phır jab us par khulá kı wuh dushman haı Alláh ká, us se bezár huá, Ibráhım bará narm dıl haı tahammulwálá

116 Aur Alláh aısá nahín kı gumráh kare kısí qaum ko jab un ko ráh par lá chuká, jab tak khol na de un par jıs se un ko bachná, Alláh sab chız se wáqıf haı

117 Alláh jo haı usí kí saltanat haı ásmán o zamın meṉ, jılátá haı, aur mártá haı, aur tum ko koí nahıṉ Alláh ke sıwá hımáyatı, na madadgar

118 Alláh mıhrbán huá Nabí par, aur muhájırın, aur ansár par, jo sáth rahe Nabı ke mushkıl kı gharı meṉ, bad us ke kı qarıb hue kı dıl phır jáweṉ bazoṉ ke un men se, phır mıhrbán huá un par, wuh un par mıhrbán haı rahm karnewálá

119 Aur un tın shakhs par jın ko pıchhe rakhá thá, yahán tak kı jab tang hui un par zamín sáth ıs ke kı kushádá haı, aur tang hui un par apnı ján, aur atkale kı koí panáh nahíṉ Alláh se, magar usı kı taraf, phır mıhrbán huá un par kı wuh phır áweṉ, Alláh hı haı mıhrbán rahmwálá

(15 *R*) 120 Aı ímánwálo, darte raho Alláh se, aur rabo sáth sachchoṉ ke

121 Na cháhıye Madínewáloṉ ko, aur jo un ke gırd gaṉwár haıṉ, kı rah jáweṉ Rasul Alláh ke sáth se, aur na yıh kı apní ján chá-

heṉ zıyáda us kı ján se, yih ıs wáste kı na kahíṉ pıyás khaınchte haiṉ, aur na mihnat, na bhukh Alláh kı ráh meṉ, aur na páoṉ pherte haiṉ kahíṉ jıs se khafá hoṉ káfir, aur na chhínte haiṉ dushman se kuchh chíz magar likhá játá hai us par un ko nek amal, tahqiq Alláh nahiṉ khotá haqq nekıwálоṉ ká

122 Aur na kharch karte haiṉ kuchh kharch chhotá yá bará, aur na kátte haiṉ koı maidán, magar likhte haiṉ un ke wáste kı badlá de un ko Alláh bihtar kám ká, jo karte the

123 Aur aise to nahiṉ musalman ke sáre kuch meṉ nikleṉ so kyun na nikle har firqe meṉ se un ke ek hissa, ta samajh paidá kareṉ dіn meṉ, aur tá khabar pahuncháweṉ apnı qaum ko, jab pher áweṉ un kı taraf, shayad we bachte raheṉ

RUBA (16 *R*) 124 Aı ımánwálo, larte jáo apne nazdik ke káfiroṉ se, aur cháhiye un par malum ho tumháre bich meṉ sakhti, aur jáno kı Alláh sáth hai darwálоṉ ke

125 Aur jab názil hui ek sura, to baze un meṉ kahte haiṉ, Kıs ko tum meṉ zıyáda kıyá ıs sura ne ımán ? So jo log yaqın rakhte haiṉ un ko zıyáda kıyá ímán, aur we khushwaqtı karte haiṉ

126 Aur jın ke dil meṉ ázár hai, so un ko barháí gandagı par gandagí, aur we mare jab tak káfir rahe

127 Yıh nahíṉ dekhte kı weázmáne meṉ áte haiṉ har baras ek bár, yá do bár, phir tauba nahiṉ karte, aur na nasíhat pakarte haiṉ

128 Aur jab názil hui ek sura, dekhne lage ek dusre kí taraf, kı koí bhí dekhtá hai tum ko, phir chale gae, phir dıye haiṉ Alláh ne

dil un ke is wáste ki we log hain ki samajh nahín rakhte

129 Áyá hai tum pás rasul tum men ká, bhárí hotí hain us par, jo tum taklif páo, talásh rakhtá hai tumhárí imánwálon par, shafaqat rakhtá hai mihrbán

130 Phir agar we jáwen to tu kah, Bas hai mujh ko Allah, kisi ki bandagí nahín siwáe us ke usí par main ne bharosá kiyá, aur wuhí hai sáhib bare takht ká

SURA I YUNAS

Makki hai, 109 *Áyat ki*

Bismi lá hi r rahmáni-r rahím

(1 *R*) 1 A L R Ye áyaten hain pakkí kitáb ki

2 Kyá logon ko tajjub huá, ki hukm bhejá ham ne ek mard ko un men se, ki dar suná logon ko, aur khushkhabarí suná de, jo koí yaqin láwen, ki un ko hai páyá sachchá apne Rabb ke yahán Kahne lage munkir, Beshakk yih jádugar hai sarih

3 Tumhárá Rabb Alláh hai, jin ne banáye ásmán o zamín chha din men, phir qáim huá arsh par, tadbír kartá kám kí, koí sifárish na kar sake magar jo pahle us ká hukm ho, wuh Alláh hai Rabb tumhárá, so us ko pujo, kyá tum dhiyán nahín karte?

4 Us kí taraf phir jáná tum sab ko, wada hai Alláh ká sachchá, wuhí baná we pahle, phir us ko dhiráwegá, tá badlá de un ko, jo yaqín láe the, aur kiye the kám nek insáf se,

aur jo munkir húe, un ko píná hai khaultá páni aur dukh kí már, is par ki munkir hote the

5 Wuhí hai, jin ne banáyá suraj aur chánd ko ujálá, aur thaharáin us ko manzilen to pahcháno gintí barson kí, aur hisáb, yun nahín banáyá Alláh ne yih sab, magar tadbír se kholtá hai pate ek logon par, jin ko samajh hai

6 Albatta badalne men rát aur din ke, aur jo banáyá Alláh ne ásmán o zamín men, pate hain ek logon ko, jo dar rakhte hain

7 Jo ummed nahin rakhte hamáre milne ki, aur rází hue dunyá ki zindagi par, aur usi par chain pakiá, aur jo hamári qudraton se khabar nahín rakhte

8 Aison ká thikána hai ág badalá us ká jo kamáte the

9 Jo log yaqín láe aur kiyá unhon ne nek kám, ráh degá un ko Rabb un ká un ke ímán se, bahtí hain un ke níche nahren bágon men arám ke

10 Un kí duá us jagah yih, ki pák zát hai teri, yá Alláh aur muláqát un ki salám

11 Aur tamám un ki duá is par, ki Sab khubí Alláh ko, jo Sáhib sáre jahán ká

(2 *R*) 12 Aur agar shitáb láwe Alláh logon par burái jaise shitáb mángte hain bhalái, to purí kar chuke un kí umr, so ham chhor rakhte hain, jin ko ummed nahin hamári muláqát kí, un kí sharárat men bahakte

13 Aur jab pahunche insán ko taklif, ham ko pukáre parú huá, yá baithá, yá kharú, phir jab ham ne khol dí us se wuh taklif chalá gayá, goyá kabhí na pukárá thá ham ko kisi taklif ke pahunchte, isí tarah ban áyá hai belihaz logon ko, jo kuchh kar rahe hain

14 Aur ham khapá chuke hain we sangaten tum se pahle jab zálim ho gae, aur lae the un pás rasul un ke khuli nishánián, aur hargiz na the imán lanewále, yun hi sazá dete hain ham qaum gunahgár ko

15 Phir tum ko ham ne náib kiyá zamín men un ke bad, ki dekhen tum kyá karte ho

16 Aur jab parhiye un pás áyaten hamári, sáf kahte hain jin ko ummed nahin ham se mulaqat ki, Le á koi aur Qurán is ke siwá, yá is ko badal dal, tu kah, Mera kam nahin ki us ko badlun apni taraf se, main tábi hun usi ká, jo hukm awe meri taraf, main darta hun, agar behukmi karun apne Rabb ki, bare din ki már se

17 Tu kah, Agar Allah chahtá, to main na parhta yih tumháre pás, aur na tum ko khabar karta us ki, kyunki main rah chuka hun tum men ek umr is se pahle, kya phir tum nahin bujhte?

18 Phir kaun zálim us se, jo banáwe Allah par jhuth, ya jhuthlawe us ki áyaten? beshakk bhalá nahin hotá gunahgáron ki

19 Aur pujte hain Allah se nichi jo chiz na bura kare un ká, na bhala, aur kahte hain, Ye hamáre sifarishi hain Allah ke pás, tu kah, Tum Allah ko chitate ho, jo us ko malum na hin kahin ásmánon men, na zamin men Wuh pák hai, aur bahut dur hai us se, jis se sharik karte hain

20 Aur log jo hain, so ek hi ummat hain, pichhe judá judá hue Aur agar na ek bát áge ho chuktí tere Rabb ki, to faisala ho jatá un men, jis bát men phut rahe hain

21 Aur kahte hain, Kyun na utri us par ek nishání us ke Rabb se? so tu kah, Chhipi bát

Allah hí jáne, so ráh dekho, maiṇ tumháre sáth huṇ ráh dekhtá

(3 *R*) 22 Aur jab chakháweṇ ham logoṇ ko mazá apní mihr ká bad ek taklíf ke, jo un ko lagí thí, usí waqt ban ine lageṇ hile hamárí qudratoṇ meṇ, tu kah, Allah sab se jald bana sakta hai hile, tahqiq hamáre firishte likhte haiṇ hile banáne tumháre

23 Wuhí tum ko pherátá hai jangal aur daryá meṇ, yahán tak, ki jab tum hue kishtí meṇ, aur lekar chaliṇ logoṇ ko achel hí báo se, aur khush hue us se, aí un par báo jhoke kí, aur ái un par lahrí har jagah se, aur at kalá unhoṇ ne, ki we ghirí gae us meṇ, Pukar ne lage Allah ko nire hokar us kí bandagí meṇ, agar tú bacháwe ham ko is se, to beshakk ham rahen shukrguzár

24 Phir jab bachá diyá un ko Allah ne, usí waqt sharáirat karne lage zamín meṇ náhaqq kí suno, logo, tumhárí sharárat hai tumhiṇ par, barat lo dunyá ke jite, phir ham ine pás hai tum ko phir ána, phir ham jatá denge jo kuchh kí tum karte the

25 Dunyá kí jiní wuhí kaháwat hai, jaise ham ne páni utárá ásmán se, phir ek mel nikla us men se sabzá zamín ká, jo khaweṇ ádmí aur jánwar, yahín tak ki jab pakrí zamín ne chamak, aur singár par ái, aur atkala zaminwaloṇ ne, ki yih hamáre hath lage, pahuncha us par hamárá hukm rát ko yá din ko, phir kar dálá us ko kát kar dher, goyá kal ko yahán na thí basti, isí tarah ham kholte haiṇ pate un logoṇ pas, jin ko dhiyán hai

26 Aur Allah bulátá hai salámatí ke ghar kí taraf, aur dikhátá hai, jis ko cháhe ráh sídhí

27 Jinhoṇ ne kí bhalái, un ko hai bhalái

aur barhtı, aur na charhegí un ke munh par sıyáhı, aur na ruswái, we hain jannatwále, we us men rahá karenge

28 Aur jinhon ne kamái buráín badlá burai ká us ke barábar, aur un par charhegı ruswáí, koı nahín un ko Alláh se bachánewálá, jaise dhánk diyá hai un ke munh par ek andherá tukrá rát ká, we hain ágwále, we us men rahá karenge

29 Aur jis din jama karenge ham un sab ko, phir kahenge sharikwálon ko Khare ho apni apni jagah tum aur tumháre sharík, phir toráwenge apas men un ko, aur kahenge un ke sharik, Tum hamári to bandagi na karte the

30 So Alláh bas hai shahid hamáre tumháre bich men, ham tumhári bandagi ki khabar nahin rakhte

31 Wahán jánch legá har koı, jo áge bhejá, aur ruju honge Allah ki taraf, jo sachchá Sahib hai un ká, aur gum ho jaega un pás se, jo jhuth bándhte the

NISF (4 *R*) 32 Tu puchh, ki Kaun rozi detá hai tum ko ásmán se, aur zamín se, yá kaun Málik hai kán aur ánkhon ka, aur kaun nikáltá hai jítá murde se, aur nikaltá murda jite se, aur kaun tadbir kartá hai kám ki ? so kahenge, ki Alláh, Tu kah, ki Phir tum darte nahín ?

33 So yih Allah hai Rabb tumhará sachcha, phir kyá rahá sach pichhe magar bhatakná, so kahán phire jate ho ?

34 Isi tarah thik ái bát tere Rabb kí un behukmon par, ki yih yaqín na láwenge

35 Puchh, Koí hai tumháre sharikon men, jo pahle banáwe, phir us ko dhirawe ? tu kah, Alláh pahle banátá hai, phir us ko dhiráwegá, so kahán se ulaṭ játe ho ?

36 Puchh, Koí haı tumhárá sharíkoṉ meṉ, jo ráh batáwe sahíh? Tu kah, Alláh ráh batátá haı sahıh, ab jo koı ráh batáwe sahıh, us ko cháhıye manná, yá jo áp na páwe ráh, magar jab koı batáwe, to kyá huá haı tum ko? Kaısá ınsáf karte ho?

37 Aur we aksar chalte haiṉ aṭkal par so atkal kám nahíṉ kartı sahíh bát meṉ kuchh, Alláh ko malum haı, jo kám karte haiṉ

38 Aur wuh nahıṉ yıh Qurán, kı koı baná le Alláh ke sıwáe, walekın sachchá kartá haı agle kalám ko, aur bayán Kıtáb ká, jıs meṉ shubha nahıṉ, jahán ke Sáhıb se

39 Kyá log kahte haiṉ, yıh baná layá? Tu kah, Tum le áo ek surat aısı, aur pukaro jıs ko pukár sako Alláh ke sıwáe, agar tum sachche ho

40 Koı nahíṉ jhuthlane lıge haiṉ, jıs ke samajhne par qabu na payá, aur abhı aı nahıṉ us kı haqıqat Yuṉ hı jhuthláte rahe un se agle, so dekh le, kaısá hua ákhır gunahgároṉ ká

41 Aur koí un meṉ yaqın karega us ko, aur koı yaqın na karegá Aur tere Rabb ko khub malum haiṉ shaıáratwále

(5 *R*) 42 Aur agar tujh ko jhuthláweṉ, tu kah, Mujh ko merá kám karná, aur tum ko tumhára kám, tum par zımma nahıṉ mere kám ká, aur mujh par zımma nahíṉ jo tum karte ho

43 Aur baze un meṉ kán rakhte haiṉ terı taraf, kyá tu sunáwegá bahroṉ ko, agarchı we bujh na rakhte hoṉ?

44 Aur baze un meṉ nigáh karte haiṉ terı taraf, kyá tu ráh dıkháwegá andhoṉ ko, agarchı we sujh na rakhte hoṉ?

45 Alláh zulm nahıṉ kartá logoṉ par kuchh, lekın log apne par áp zulm karte haiṉ

46 Aur jis din un ko jama karegá, goyá na rahe the magar koi ghari din ápas men pahchánenge, be shakk kharáb hue jinhon ne jhuthláyá Alláh ká milná, aur na áe ráh par

47 Aur agar ham dikháwenge tujh ko koí un wadon men se, jo dete hain un ko, yá puri kar denge teri umr, so hamári taraf hai un ko phir áná, phir Alláh sháhid hai un kámon par, jo karte hain

48 Aur har firqe ká ek rasul hai, phir jab pahunchá un par rasul un ká, faisala huá un men insáf se, aur un par zulm nahín hotá

49 Aur kahte hain, Kab hai yih wada, agar tum sachche ho?

50 Tu kah, Main málik nahín apne wáste bure ká, na bhale ká, magar jo cháhe Alláh, har firqe ka ek wada hai, jab pahunchá un ka wada, phir na dhil karen ek ghari, na jaldi

51 Tu kah, Bhalá, dekho to, agar á pahunchá tum par us ká azáb raton rát yá din ko, kyá kar lenge us se pahle gunahgár?

52 Kya phir jab par chukegá, tab yaqin karoge us ko? Ab qáil hue, aur tum the us kí jaldi karte

53 Phir kahenge gunahgáron ko, Chakho azáb hameshagi ka, wuhí badlá páte ho, jo kuchh kamáte the

54 Aur tujh se khabar lete hain, Kyá sach hai yih bát? Tu kah, Albatta qasam mere Rabb kí, yih sach hai, aur tum thaká na sakoge

(6 *R*) 55 Aur agar ho har shakhs gunahgár pás jitná kuchh hai zamín men, albatta de dále apní chhurwái men, aur chhipe chhipe pachtáwenge jab dekhenge azáb, aur un men faisala hogá insáf se, aur un par zulm na hogá

56 Sun rakho, Alláh ká hai jo kuchh hai

ásmán o zamín men, sun rakho, wada Alláh ká sach hai, par bahut log nahin jánte

57 Wuhi jilátá hai, aur máregá, aur usi ki taraf phir jáoge

58 Logo, tum ko ái hai nasihat tumháre Rabb se, aur changi karne ko jion ke rog, aur ráh sujháne aur mihrbáni yaqin lanewálon ko

59 Kah, Allah ke fazl se aur us ki mihr se, so is hi par cháhiye khushi karen, yih bihtar hai un chizon se, jo samette hain

60 Tu kah, Bhalá, dekho to, Alláh ne jo utári tumháre waste rozi, phir tum ne thahra li us men se koi haram, aur koi halal Kah, Allah ne hukm diyá tum ko, yá Alláh par jhuth bandhte ho

61 Aur kyá atkale hain jhuth bandhnewale Alláh par qiyámat ke din ko? Allah to fazl rakhtá hai logon par, walekin bahut log haqq nahin mante

(7 *R*) 62 Aur nahin hota to kisi hál men, aur na parhta hai us men se kuchh Qurán, aur nahin karte ho tum log kuchh kam, ki ham nahín hote házir tum pás, jab lagte ho us men, aur ghaib nahin rahtá tere Rabb se ek zarra bhar zamin men, na ásmán men, aur na chhotá us se aur na bará, jo nahin hai khuli kitab men

63 Sun rakho, jo log Alláh ki taraf hain, na dar hai un par, na we gam khawen

64 Jo log yaqín láe aur rahe parhez karte,

65 Un ko hai khush khabari dunyá ke jite aur ákhirat men, badaltin nahín Alláh ki báten, yihi hai bari murád milní

66 Aur na gam khá un kí bát se, asl sab zor Alláh ko hai, wuhi hai suntá jantá

67 Suntá hai, Alláh ká hai jo koi hai ásmánon

men, aur jo koí hai zamín men, aur ye, jo píchhe pare hain, sharík pukárnewále Alláh ke siwáe, kuchh nahín magar píchhe pare hain khiyál ke, aur kuchh nahín magar atkale dauráte

68 Wuhí hai, jis ne baná dí tum ko rát, ki chain pakaro us men, aur din diyá dikhánewálá, us men nisháníán hain un logon ko, jo sunte hain

69 Kahte hain, Alláh ne koí betá thahrá liyá, wuh pák hai, wuh be niyáz hai, usí ká hai jo kuchh hai ásmánon men aur zamín men, nahín tum pás kuchh sanad us ki, kyun jhuth kahte ho Alláh par, jo bát nahin jánte

70 Kah jo log bándhte hain Alláh par jhuth, bhalái nahín páte

71 Thorá sá barat lená dunyá men, phir hamárí taraf hai un ko phir áná, phir chakháwenge ham un ko sakht azáb, is par ki we munkir hote the

SULS (8 *R*) 72 Aur suná un ko ahwál Nuh ká, jab kahá apne qaum ko, Ai qaum, agar bhárí huá hai tum par merá khará honá aur samjháná Alláh ki báton se, to main ne Alláh par bharosá kiyá, ab tum sab milkar muqarrar karo apná kám, aur jama karo apne sharík, phir na rahe tum ko apne kám men shubha, phir kar chuko merí taraf, aur mujh ko fursat na do

73 Phir agar hat jáoge, to main ne nahín cháhí tum se mazdúrí, merí mazdurí hai Alláh par, aur mujh ko hukm hai, ki rahun hukmbardár

74 Phir us ko jhuthláyá, phir ham ne bachá diyá us ko, aur jo us ke sáth the kishtí men, aur un ko qáim kiyá jagah par, aur dubá diyá

jo jhuthláte the hamárí báten, so dekh, kaisi hui aqibat un ki, jin ko daráyá thá

75 Phir bheje ham ne us ke pichhe kitte rasul un ki qaum ki taraf, phir láe un pás khuli nishánián, so hargiz na hue ki yaqin láwen, jo bát jhuthlá chuke pahle se, isi tarah ham muhr karte hain dilon par ziyádatiwálon ke

76 Phir bheja ham ne un ke pichhe Musá aur Hárun ko Firaun aur us ke sardáron pás apní nishánian dekar, phir takabbur karne lage, aur we the log gunahgar

77 Jab pahunchi un ko tahqiq bát hamáre pás se, kahne lage, Yih to hai jádu sarih

78 Kahá Musá ne, Tum yih kahte ho tahqiq bát ko, jab wuh pahunhchi tum pás, kya jádu hai yih? aur chhutkara nahin páte jadu karnewále

79 Bole, Kyá tu áyá hai, ki ham ko pher de is rah se, jis par páyá ham ne apne báp dádon ko? aur tum donon ki sardári ho is mulk men, aur ham nahín tum ko mánnewále

80 Aur bolá Firaun, ki Lao mere pás jo jadugar ho parhá Phir jab áe jadugar, kahá un ko Musá ne, Dálo jo tum dalte ho

81 Jab unhon ne dála, Musá bolá, ki jo tum láe ho so jádu hai Ab Alláh us ko bigártá hai, Alláh nahin sanwártá shariron ke kám

82 Aur Alláh sachchá karta hai sach ko, apne hukm se, aur pare burá mánen gunahgár

(9 *R*) 83 Phir kisí ne na máná Musá ko, magar kitte larkon ne uski qaum se darte hue Firaun se, aur un ke sardáron se, ki un ko bichlá na de, aur Firaun charh rahá hai mulk men, aur us ne háth chhor rakhá hai

84 Aur kahá Musá ne, Ai qaum, jo tum yaqín

láe ho Alláh par, to usí par bharosá karo, agar ho tum hukmbardár

85 Tab bole, Ham ne Alláh par bharosá kiyá, ai Rabb hamáre, na ázmá ham par zor is zálim qaum ká

86 Aur chhurá ham ko apní mihr kar is munkir qaum se

87 Aur hukm bhejá ham ne Musá ko, aur us ke bhái ko, ki Thahráo apní qaum ke wáste Misr men se ghar, aur banao apne ghar qible kitaraf, aur qaim karo namáz, aur khush kahbari de imánwálon ko

88 Aur kahá Musa ne, Ai Rabb hamáre, tu ne di hai Firaun ko, aur us ke sardáron ko, raunaq aur mál dunyá ki zindagí men, ai Rabb, is waste ki bahkáwen tere ráh se, ai Rabb, mita de un ke mál, aur sakht kar un ke dil ko, ki na imán lawen jab tak dekhen dukh ki már

89 Farmáyá, Qabul ho chukí dua tumhari, so tum donon sabit raho, aur mat chalo ráh un ki, jo anjan hain

90 Aur pár kiyá ham ne baní Isráil ko daryá se, phir pichhe para un ke Firaun aur us ká lashkar sharárat se, aur zíyádati se, jab tak ki pahunchá us par dubí, kahá, Yaqin janí main ne, ki koi mabud nahín, magar jis par yaqín láe Bani Isráil, aur main hun hukmbardáron men

91 Ab yih kahne lagá, aur tu behukm rahá pahle, aur rahá bigárwálon men

92 So áj bacháwenge ham tujh ko tere badan se, to howe tu apne pichhlon ko nisháni, aur albatta bahut log hamári qudraton par dhiyán nahin karte

(10 *R*) 93 Aur jagah di ham ne Baní Isráil ko puri jagah deni, aur khane ko din suthri

chizeṉ, so wuh phute nahíṉ jab tak á chukí un ko khabar, ab terá Rabb un meṉ faisala karegá qiyámat ke din, jis bát meṉ we phut rahe the

94 So agar tu hai shakk meṉ us chiz se, jo utárí ham ne teri taraf, to puchh un se, jo parhte haiṉ kitáb tujh se áge, beshakk áyá hai tujh ko haqq tere Rabb kí taraf se, so tu mat ho shubha lanewálá

95 Aur mat ho un meṉ jinhoṉ ne jhuthláiṉ báteṉ Alláh ki, phir tu bhi howe kharáb honewála

96 Jin par thik ái bát tere Rabb ki, we na mánenge

97 Agarchi bheiṉ un ko sárí nishániáṉ, jab tak na dekheṉ dukh ki már

98 So na hui koi basti, ki yaqin láti, phir kám átí un ko yaqin láná, magar Yunas ki qaum, jab wuh yaqin lai, khol diyá ham ne un par se zillat ká azáb dunyá ke jite, aur kam chaláyá un ká ek waqt tak

99 Aur agar terá Rabb cháhtá, yaqin hí láte jitne log zamin meṉ haiṉ sáre tamám, ab kyá tu zor karegá logoṉ par, ki ho jaweṉ bá imán?

100 Aur kisi ko nahiṉ miltá, ki yaqin lawe, magar Alláh ke hukm se, aur wuh daltá hai gandagi un par, jo nahiṉ bujhte

101 Tu kah, Dekho to, kyá kuchh hai ásmánoṉ meṉ aur zamin meṉ, aur kuchh kam nahiṉ átiṉ nishániáṉ, aur daráte un logoṉ ko, jo nahiṉ mánte?

102 So ab kuchh ráh dekhte haiṉ magar un hiṉ ke se din, jo ho chuke haiṉ un se pahle, Tu kah, Ab rah dekho, maiṉ bhi tumháre sáth ráh dekhtá huṉ

103 Phir ham bachá dete haiṉ apne rasuloṉ

ko, aur jo ímán láe, isí tarah zimma hai hamárá, bacháwenge ímánwálon ko

(11 *R*) 104 Tu kah, Logo, agar tum shakk menho mere dín se, to main nahin pujtá jin ko tum pujte ho Alláh ke siwáe, lekin main pujtá hun Allah ko, jo tum ko khinch letá hai, aur mujh ko hukm hai, ki rahun imánwálon men

105 Aur yih ki sídhá kar munh apná dín par hanif hokar, aur mat ho sharikwálon men

106 Aur mat pukár Alláh ke siwae aise ko, ki na bhala kare terá, na burá, phir agar tu ne yihkiyá, to tu bhi is waqt hai gunahgaron men

107 Aur agar pahuncháwe tujh ko Allah kuchh taklif, to koi nahín us ko kholnewálá us ke siwáe, aur agar chahe tujh par kuchh bhalai, to koi phernewálá nahin us ke fazl ko, pahunchawe wuh jis par cháhe apne bandon men, aur wuhi hai bakhshnewálá mihrbán

108 Tu kah, Logo, á chuká haqq tum ko tumháre Rabb se, ab jo koi ráh par áwe, so ráh pátá hai apne bhale ko, aur jo koi bhulá phire, so bhulá phiregá apne bure ko, aur main tum par nahin hun mukhtár

109 Aur tu chal usi par, jo hukm pahunche teri taraf, aur sábit rah jab tak faisala kare Alláh, aur wuh sab se bihtar faisala karnewálá

SURA I HUD

Makke men nazil hui, 123 ayat ki hai

BISMI-L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 A L R 2 Kitáb hai ki janch li hain báten us ki, phir kholí gaí hain ek hik matwále khabardár ke pás se

3 Ki na pujo magar Alláh ko Maiṇ tum ko usi ki taraf se dar sunáta, aur khushkhabri pahunchátá huṇ

4 Aur yih ki gunáh bakhshwáo apne Rabb se, phir ruju lao us ki taraf, ki baratwawe tum ko achchhá baratwaná ek wada muqarrara tak, aur dewe har ziyádatiwaloṇ ko ziyádati apni Aur agar tum phir jáoge, to darta huṇ tum par ek bare din ki már se

5 Allah ki taraf hai tum ko phir jáná, aur wuh har chiz par qadir hai

6 Suntí hai we dhare karte haiṇ apne sine, ki parda kareṇ us se, sunta hai jis waqt orhte haiṇ apne kapre, wuh janta hai jo chhipate haiṇ, aur jo kholte haiṇ, wuh to jannewala hai jioṇ ki bat

BARAHWAN SIPARA 7 Aur koi nahiṇ pánw chalnewála zamín par magar Alláh par hai us ki rozi, aur janta hai aur jahaṇ thaharná hai aur jahán sompi jana hai, sab maujud hai khuli kitab meṇ

8 Aur wuhi hai, jis ne banae asmán aur zamin chhe din meṇ, aur thí takht us ka páni par, ki tum ko ázmáwe ki kaun tum meṇ achchhá karta hai kám, aur agar tu kahe, ki tum uthoge marne ke bad, to albatta kafir kahne lageṇ, yih kuchh nahiṇ magar jádu sarih

9 Aur agar ham dei lagawen un se azab ko ek muddat ginti tak, to kahne lageṇ, Kya rok rahá hai us ko? suntá hai jis din awegá un par, na phirá jáwegi un se, aur ulat parega un par, jis par thatthe karte the

(2 *R*) 10 Aur agar ham chakhaweṇ ádmí ko apni taraf se mihr, phir chhin le us se, to wuh náummed, ná shukr ho

11 Aur agar ham chakháwen us ko árám bad taklíf ke, jo pahunchi us ko, to kahne lage, Gayin buráíán mujh se, to wuh khushíán karen buráín kartá

12 Magar jo log sabit hain, aur karte hain nekín, un ko bakhshish hai aur sawab bará

13 So kahen, Tu chhor baithegá koi chiz, jo wahi ai teri taraf, aur khafa hogá us se tera ji is par ki we kahte hain, Kyun na utrá us pai khazána, yá áta us ke sáth firishta? to tu dar newálá hai, aur Allah har chiz par zimma rakhnewálá

14 Kya kahte hain, Bándh liyá hai us ko? tu kah, Tum lao ek das surten aisi bándh kar, aur pukáro jis ko pukar sako Alláh ke siwe, agar ho tum sachche

15 Phir agar na adí karen tumhárá kahná, to jín lo yih utrá hai Alláh ki khabar se, aur koí hákim nahin siwae us ke phir ab tum hukm mánte ho?

16 Jo koi cháhtá ho dunyá ká jiná aur us ki raunaq, pher den ham un ko un ke amal usí men, aur un ko us men nuqsán nahin

17 Wuhi hain, jin ko kuchh nahin pichhle ghar men siwa ág ke, aur mit gayá jo kiya thá us jagah, aur kharáb huá jo kamate the

18 Bhalá ek shakhs jo hai nazar átá ráh par apne Rabb ki, aur pahunchtí hai us ko gawahi us se, aur pahle us se kitáb Musá ki ráhwálí aur mihrbání, wuhí log mánte hain us ko, aur jo koi munkir ho us se sab firqon men, so ág hai wada us ká, so tu mat rah shubhe men us se, yih tahqíq hai tere Rabb kí taraf se, par bahut log yaqin nahín rakhte

19 Aur kaun zálim us se, jo bándhe Alláh par jhuth, we log rubaru áwenge apne Rabb

ke, aur kahenge, Gawáhíwále yihi hain, jinhon ne jhuth kahá apne Rabb par, sun lo, phitkár hai Alláh ki beinsáf logon par

20 Jo rokte hain Allah ki ráh se, aur dhundhte hain us men kaji, aur wuhi hain ákhirat se munkir

21 We log nahín thakánewále zamín men bhág kar, aur nahin un ko Alláh ke siwá himáyati, duná hai un ke liye azáb, na sakte the sunne aur na the dekhte

22 Wuhí hain, jo har baithe apní ján, aur gum ho gayá un se, jo jhuth bandhte the

23 Áp hí huá ki ye log ákhirat men yihi hain sab se kharáb

24 Albatta jo yaqin láe, aur kin nekián, aur ájizi kí apne Rabb kí taraf, we hain jannat ke log, us men rahá karenge

25 Misal donon firqon ki jaise ek andha aur bahrá, aur ek dekhta aur suntá, kyá barábar hai donon ká hal? Phir kyá tum dhiyán nahín karte

(3 *R*) 26 Aur ham ne bhejá Nuh ko us ki qaum ki taraf, ki main tum ko dar sunátá hun kholkar

27 Ki na pujo siwá Alláh ke, main dartá hun tum par azáb se dukhwale din ke

28 Phir bole sardar, jo munkir the us ki qaum ke, Ham dekhte nahin tujh ko magar ádmi, jaise ham, aur dekhte nahín koi tábi huá terá, magar jo ham men nich qaum hain upar ki aql se, aur ham nahin dekhte tum ko apne upar kuchh barái, balki ham ko khiyál hai ki tum jhuthe ho

29 Bolá, Ai qaum, dekho, to agar main huá nazar átí ráh par apne Rabb kí, aur us ne di mujh ko mihr apne pás se, phir wuh tumhári

ánkh se chhipá rakhí, kyá ham lagáweṉ wuh tum ko, aur tum us se bezár ho?

30 Aur ai qaum, maiṉ nahín mángtá tum se is par kuchh mál, meri mazduri nahiṉ magar Alláh par, aur maiṉ nahiṉ hánknewálá ímánwaloṉ ko, un ko milná hai apne Rabb se, lekin maiṉ dekhtá huṉ tum log jáhil ho

31 Aur ai qaum kaun chhoráwe mujh ko Alláh se, agar un ko hánk duṉ? kyá tum dhyáṉ nahiṉ karte?

32 Aur maiṉ nahiṉ kahtá tum ko, ki mere pás haiṉ khazane Allah ke, aur na maiṉ khabar rakhuṉ ghaib ki, aur na kahun, ki maiṉ firishta huṉ, aur na kahungá, ki jo tumhari ánkh meṉ haqir haiṉ na dega un ko Alláh bhalái, Alláh bihtar jannewalá hai us ká, jo un ke jí meṉ hai, yih kahuṉ to maiṉ beinsaf huṉ

33 Bole, Ai Nuh, tu ham se jhagrá, aur bahut jhagar chuká, ab le á jo wada detá hai ham ko, agar tu sachchá hai

34 Kahá, ki Láwegá to us ko Alláh hí agar cháhegá, aur tum na thakáoge bhágkar

35 Aur na kám karegi tum ko meri nasíhat, jo maiṉ cháhuṉ tum ko nasihat karuṉ, agar Allah cháhtá hogá, ki tum ko beráh chaláwe, wuhi hai Rabb tumhárá, aur usi ki taraf phir jáoge

36 Kyá kahte haiṉ, baná láyá Qurán ko? Tu kah, Agar maiṉ baná láyá huṉ, to mujh par hai merá gunáh, aur meia zimma nahíṉ, jo tum gunáh karte ho

(4 *R*) 37 Aur hukm huá Nuh ki taraf, ki ab ímán na láwegá teri qaum meṉ, magar jo ímán lá chuká, so gamgín na rah in kámoṉ par, jo kar rahe haiṉ

38 Aur baná kishtí rubaru hamáre, aur hamáre hukm se, aur na bol mujh se zálimoṉ ke wáste, ye albatta garq honge

39 Aur wuh kishti banátá thá, aur jab guzarte us par sardár us ki qaum ke, hanṡí karte us se, bolá, Agar tum hanste ho ham se, to ham hanste hain tum se, jaise tum hanste ho

40 Ab íge ján loge ki kis par átá hai azáb, ki ruswa kare us ko, aur utartá hai us par azab hamesha kí, yahán tak ki jab pahunchá hukm hamárá, aur josh márá tanur ne, kahá ham ne, Lád le us men har qism se jora dohrá, aur apne ghar ke log, magar jis par pahle pai chuki bát, aur jo imán lava ho, aur imán na lae the us ke sáth magar thore

41 Aur bola, Sawár ho us men, Allah ke nám se hai us ka bahná aur thaharná, tahqiq merá Rabb hai bakhshnewálá mihrbán

42 Aur wuh liye bahti hai un ko lahroṉ men jaise pahár, aur pukára Nuh ne apne bete ko, aur wuh ho rahá thá kinára Ai bete, sawár ho sáth hamáre, aur mat rah sáth munkiroṉ ke

43 Kahá, Main lag rahunga kisi pahár ko, bachá legá mujh ko páni se, bola, Koi bachánewála nahiṉ áj ke din Allah ke hukm se, magar jis par wuh mihr kare, aur bich men á pari donoṉ ke mauj, phir ho gayá wuh dubnewálon men

44 Aur hukm áyá, Ai zamín, nigal já apná páni, aur ai ásmán, tham já, aur sukhá diyá páni, aur ho chuká kám, aur kishti thahari judi pahár par, aur hukm huá, ki dur hoṉ qaum beinsáf

RUBA 45 Aur pukára Nuh ne apne Rabb ko, bolá Ai Rabb, merá betá hai mere ghar-

wálon men, aur terá wada sach hai, aur tu sab se bará hákim

46 Farmáyá, Ai Nuh, wuh nahin tere gharwálon men, us ke kám hain nakáre, so mat puchh mujh se jo tujh ko malum nahin, main nasihat kartá hun tujh ko, ki na ho jawe tu jáhilon men

47 Bolá, Ai Rabb, main panáh letá hun teri is se ki puchhun jo malum na ho mujh ko, aur agar tu na bakhshe mujh ko aur rahm kare, to main hun kharábiwálon men

48 Hukm huá, Ai Nuh, utar salámati ke sáth hamári taraf se, aur barakaton ke sáth tujh par, aur kitne firqon par tere sáthwálon men, aur kitne firqon ko fáida denge, phir pahunche gí un ko hamári taraf se dukh ki már

49 Bazi chizen hain gaib ki, ki ham bhejhte hain teri taraf, un ko jántá na thi tu, na teri qaum is se pahle, so tu thahrá rah, albatta ákhir bhalá hai darwalon ká

(5 *R*) 50 Aur Ád ki taraf bhejá ham ne Hud ko, bolá, Ai qaum, bandagi karo Alláh ki, koi tumhárá hákim nahin siwá us ke, tum sab jhuth kahte ho

51 Ai qaum, main tum se nahin mángtá is par mazduri, meri mazduri us par hai, jis ne mujh ko paidá kiyá, phir kyá tum nahin bujhte?

52 Aur ai qaum gunah bakhshwao apne Rabb se, phir ruju láo us ki taraf, chhor de tum par asmán kí dháren, aur ziyáda de tum ko zor par zor, aur na phero jío gunahgár hoke

53 Bole, Ai Hud, tu ham pás kuchh sanad se nahin áyá, aur ham nahín chhornewále apne thákuron ko tere kahne se, aur ham nahín tujh ko mánnewále

54 Ham to yihi kahte hain, ki tujh ko jha

pat liyá hai kisi hamáre thákuron ne buri tarah, bolá, main gawáh kartá hun Alláh ko, aur tum gawáh raho, ki main bezar hun un se, jin ko tum sharik karte ho us ke siwá

55 So badi karo mere haqq men, sab milkar, phir mujh ko fursat na do

56 Main ne bharosá kiyá Alláh par, jo Rabb hai merá aur tumhárá, koi nahin páw dharnewála magar us ke háth men hai choti us ki, beshakk mera Rabb hai sidhi ráh par

57 Phir agar phir jaoge, to main pahunchá chuká jo mere háth bhejá thá tum ko, aur qaum maqám tumháre karega mera Rabb koi aur log, aur na bigár sakoge kuchh, tahqiq merá Rabb hai hai chiz par nigahbán

58 Aur jab pahuncha hamára hukm, bachá diyá ham ne Hud ko, aur jo yaqin lae the us ke sáth apni mihr se, aur bachiyá un ko ek gárhi már se

59 Aur ye the Ád munkir hue apne Rabb ki báton se, aur na mana us ke rasulon ko, aur máná hukm un ká, jo sarkash the mukhálif

60 Aur pichhe pái is dunyá men phitkár, aur qiyámat ke din, sun lo, Ád munkir hue apne Rabb se, sun lo, phitkár hain Ád ko, jo qaum thi Hud ki

(6 *R*) 61 Aur Samud kí taraf bhejá un ká bhái Sálih, bolá, Ai qaum, bandagí karo Alláh ki, koí hákim nahin tumhárá us ke siwá, usi ne banáyá tum ko zamin se, aur basáyá tum ko us men, so bakhshwáo us se, aur us ki taraf áo, tahqiq merá Rabb nazdik hai qabul karnewálá

62 Bole, Ai Sálih, tujh par ham ko ummed thi us se pahle, kyá tu ham ko mana kartá hai, ki pujen jin ko pujte rahe hamáre báp dáde?

aur ham ko to shubha hai is men jis taraf tu bulátá hai aisá ki dil nahin thahartí

63 Bolá, Ai qaum, bhalá dekho to, agar mujh ko sujh mil gaí apne Rabb se, aur us ne mujh ko di mihr apni taraf se, phir kaun meri madad kare Allah ke símhne, agar us ki behukmí karun ? so tum kuchh nahin barháte merá siwá nuqsán ke

64 Aur ai qaum, yih untní hai Alláh ki tum ko nishani, so chhor do is ko, kháti phire Allah ki zamin men, aur na chhero us ko burí tarah, to pakrega tum ko azab nazdik há

65 Phir us ke pánw kate, tab kahá, Barat lo apne gharon men tin din , yih wada jhutha na hoga

66 Phir jab pahunchí hukm hamárá, bachá diyá ham ne Salih ko, aur jo waqin lae us ke sáth apni mihr kar kar, aur us din ki ruswai se , tahqiq tera Rabb wuhi hai zor awar zabardast

67 Aur pakrí unzalimon ko chinghár ne, phir subh ko rah gae apne gharon men aundhe pare,

68 Jaise kabhi rahe na the us men , sun lo, Samud munkir hue apne Rabb se , sun lo, phitkár hai Samud ko

(7 *R*) 69 Aur á chuke hain hamáre bheje Ibrahim pas khushkhabari lekar , bole, Salám , wuh bolá, Salám hai , phir der na ki ki le áyá ek bachhrá talá hua

70 Phir jab dekhá un ke háth nahín áte kháne par, upari samajhí, aur dil men un se dara , we bole, Mat dar, ham bheje áe hain taraf qaum i Lut ki

71 Aur us ki aurat kharí thí, wuh hans pari , phir ham ne khushkhabari di us ko Ishaq ki, aur Isháq ke pichhe Yaqub ki

72 Boli, Ai kharábi , kyá main janungi, aur

maiṉ burhiyá huṉ, aur yih kháwind merá hai burhá ! yih to ek ajab chíz hai

73 We bole Kyá tajjub kartí hai Allah ke hukm se? Alláh ki mihr hai aur barakaten tum par, ai gharwálo, wuh hai sarahá baraiṉwalá

74 Phir jab gayá Ibráhim se dar, aur ái us ko khushkhabari, jhagarne lagá ham se Lut ke haqq men Albattá Ibráhim tahammulwala narm dil hai, ruju rahnewalá

75 Ai Ibráhim, chhor yih khiyal, wuh to a chukí hukm tere Rabb ká, aur un par átá hai azáb, jo phirí nahiṉ jatá

76 Aur jab pahunche hamáre bheje Lut pas, khafa huá un ke ane se, aur ruk gaya ji meṉ, aur bolá, Aj din barí sakht hai

77 Aur á us pás qaum us kí daurtí beikhtiyár, aur áge se kar rahe the bure kam, bolí, Ai qaum, ye meri betiyan házir haiṉ, ye pák haiṉ tum ko un se, so daro Allah se, aur mat ruswá karo mujh ko mere mihmanoṉ meṉ, Kyá tum meṉ ek mard bhi nahiṉ nekrah?

78 Bole, To tu jan chuka hai ham ko, terí betioṉ se dawá nahiṉ, aur tujh ko to malum hai, jo ham cháhte haiṉ

79 Kahne lagá, Kahiṉ se mujh ko tumháre sámhne zor hotá, ya jí baithta kisí muhkam asre men

80 Mihmán bole, Ai Lut, ham bheje haiṉ tere Rabb ke, ye hargiz na pahunch sakenge tujh tak, so le nikal apne ghar ko kuchh rat se, aur murkar na dekhe tum meṉ koi magar terí aurat, yuṉ hai kí us par parná hai jo un par paregá, un ke wade ká waqt hai subh, kyá subh nahiṉ nazdik?

81 Phir jab pahunchá hukm hamárá, kar

dálí ham ne wuh bastı upar níche, aur barsáí ham ne us par patthariáṉ kankar kı tah ba tah

82 Sáf banái tere Rabb ke pás, aur nahíṉ wuh bastı un zálimoṉ se kuchh dur

NISF (8 *R*) 83 Aur Madyan kı taraf bhejá un ke bhái Shuaib ko, bolá, Ai qaum, bandagí karo Alláh kı, koí nahiṉ tumhárá hákim us ke sıwá, aur na ghatáo máp aur taul meṉ, maiṉ dekhta hun tum ko ısuda, aur dartá huṉ tum par áfat se ek ghernewále dın kí

84 Aur ai qaum, purá karo máp aur taul ko ınsáf se, aur na ghata do logoṉ ko un kı chizeṉ, aur na macháo zamín meṉ kharábí

85 Jo bach rahe Alláh ka diy ı, wuh bihtar hai tum ko, agar ho tum yaqın rakhte

86 Aur maiṉ nahiṉ huṉ tum par nigahbán

87 Bole, Ai Shuaib, tere nam ız parhne ne tujh ko yih sikháyá, kı ham chhor deṉ jın ko pujte rahe hamáre bap dáde, yá chhor deṉ karná apne máloṉ meṉ jo cháheṉ, tu hi bará báwaqár hai nek chálwála

88 Bolá, Ai qaum, dekho to, agar mujh ko sujh hui apne Rabb kı taraf se, aur us ne rozi dı mujh ko nek rozi, aur maiṉ nahiṉ cháhtá, kı pichhe áp karuṉ, jo kam tum se chhoráuṉ, maiṉ to cháhtá huṉ, yihí sanwárná jahán tak ho sake, aur ban laná hai Allah se, usí par maiṉ ne bharosá kiyá, aur usi kí taraf ruju huṉ

89 Aur ai qaum, na kamáiyo meri zidd kar kar yih, kı pare tum par jaisá kuchh pará qaum ı Núh par, yá qaum ı Húd par, yá qaum ı Salih par, aur qaum ı Lut, to tum se dur nahiṉ

90 Aur gunáh bakhshwáo apne Rabb se, aur us kı taraf ruju láo, albatta merá Rbb mihrbán hai muhabbatwálá

91 Bole, Ai Shuaib, ham nahíṉ bújhte bahut

báteṉ, jo tu kahtá hai, aur ham dekhte haiṉ tu ham meṉ kamzor hai, aur agar na hote tere bhái band, to tujh ko ham pattharáo karte, aur kuchh tu ham par sardar nahiṉ

92 Bolá, Ai qaum, kyá mere bhái bandoṉ ká dabáo tum par ziyáda hai Alláh se? aur us ko dál rakhá tum ne pith pichhe farámosh, tahqiq mere Rabb ke qábu meṉ hai jo karteho

93 Aur ai qaum, kám kiye jáo apni jagah, maiṉ bhi kám kartá huṉ áge malum karoge, Kis par áta hai azáb, ki us ko ruswá kare, aur kaun hai jhuthá

94 Aur ták te raho, maiṉ bhí tumháre sáth huṉ táktí

95 Aur jab pahunchá hamárá hukm, bachá diyá ham ne Shuaib ko, aur jo yaqin láe the us ke sith, apní mihr se, aur pakrá un zálimoṉ ko chinghár ne, phir subh ko rah gae apne gharoṉ meṉ aundhe pare,

96 Jaise kabhi na base the un meṉ, sun lo, phitkár hai Madyan ko, jaise phitkár pái Samud ne

(9 *R*) 97 Aur bhej chuke haiṉ ham Musá ko apni nishániyoṉ se, aur wázih sanad se,

98 Firaun aur us ke sardároṉ pás, phir chale kahne meṉ Firaun ke, aur nahiṉ bát Firaun ki kuchh nek chal rakhti

99 Áge hogá apni qaum ke qiyámat ke din, phir pahunchá degá un ko ág par, aur burá ghat hai jis par pahunche

100 Aur pichhe se milí is jahán meṉ lanat, aur din qiyámat ke, burá inam hai jo milá

101 Yih thore ahwál haiṉ bastioṉ ke, ki ham sunáte haiṉ tujh ko, koí un meṉ qáim hai, aur koí kat gayá

102 Aur ham ne un par zulm ne kiyá, lekin

zulm kar gae apni ján par, phir kuchh kám na áe un ke thákur, jin ko pukárte the Alláh ke siwá, kisi chíz men, jab pahunchá hukm tere Rabb ká, aur kuchh na barháyá un ke haqq men siwá halák karná

103 Aur aisa hi hai pakar tere Rabb kí, jab pakartá hai bastion ko, aur wuh zulm kar rahte hain, beshakk us ki pakar dukh denewáli hai zor kí

104 Is bát men nishání hai us ko jo dartá ho ákhirat ke azab se, wuh din hai jis men jama honge sab log, aur wuh din hai dekhne ká

105 Aur us ko ham der jo karte hain, so ek wade ki ginti ko

106 Jis din wuh áwegá, na bolegí koi jandar magar us ke hukm se, so un men koi badbakht hai, aur koi nekbakht

107 So wuh log jo badbakht hain, so ág men hain un ko wahin chillána aur dhirná

108 Rahí karen un men jab tak rahe ásmán o zamin, magar jo chahe terá Rabb, kar dálá hai jo chahe

109 Aur we jo nekbakht hain, so jannat men hai, rahá karen us men jab tak rahe ásmán o zamin, magar jo chahe terá Rabb, bakhshish hai be-intihá

110 So tu na rah dhokhe men un chizon se, jin ko pujte hain ye log, nahin pujte magar waisa hi jaisá pujte the un ke báp dáde is se pahle, aur ham denewále hain un ko un ká hissa bin ghatáyá

(10 *R*) 111 Aur ham ne di thi Musá ko kitáb, phir us men phut par gai, aur agar na hotá ek lafz ki ágc nikal chuká tere Rabb se, to faisala ho játá un men, aur un ko us men shubha hai, ki ji nahin thahartá

112 Aur jitne log hain, jab waqt áyá, purá degá terá Rabb un ko un ke kiye, us ko sab khabar hai jo kar rahe hain

113 So tu sidhí chalá já, jaisá tujh ko hukm hua, aur jis ne tauba ki tere sath, aur hadd se na barho, wuh dekhtá hai jo tum karte ho

114 Aur mat jhuko un ki taraf, jo zálim hain, phir tum ko lagegi ag, aur koi nahin tumhárá Alláh ke siwá madadgár, phir kahin madad na páoge

115 Aur khari kar namáz donon sire din ke, aur kuchh tukron men rat ke, albatta nekián dur karti hain buraion ko, yih yadgári hai yad rakhnewáloñ ko

116 Aur thahrá rah, albatta Alláh záya nahin karta sawáb nekiwáloñ kí

117 So kyun na hue un sangiton men tum se pahle koi, log jin men asri rahí ho, ki mana karte bigir karne se mulk men, magar thore, jo ham ne bachá liye un men se, aur chale we log, jo zálim the, wuhi rah, jis men aish páyí, aur the gunahgár

118 Aur terá Rabb aisá nahin ki halak kare bastíon ko zabardasti se, aur log wahán ke nek hon

119 Aur agar cháhtá terá Rabb, kar dálta logon ko ek ráh par, aur hamesha rahte hain ikhtiláf men, magar jin par rahm kiyá tere Rabb ne, aur isi wáste un ko paidá kiyá hai, aur puri hua lafz tere Rabb ká, ki albatta bharungá dozakh jinnon se, aur ádmion se ekatthe

120 Aur sab bayán karte hain ham tere pás rasulon ke ahwál, jis se tasallí den tere dil ko, aur ái tujh ko is sure men tahqiq bát, aur nasihat, aur samjhauti imánwálon ko

121 Aur kah de un ko, jo yaqín nahín karte, Kám kiye jáo apní jagah, ham bhi kám karte hain

122 Aur ráh dekho, ham bhí ráh dekhte hain

123 Aur Alláh ke pás hai chhipi bát ás mánon ki, aur zamín ki, aur usí kí tarí ruju hai sárá kám, so us ki bandagí kar, aur us par bharosá rakh, aur terá Rabb bekhabar nahin, jo kám karte ho

SURA I YUSUF

Makke men názil hui, 111 *ayat ki hai*

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R-RAHÍM

(1 *R*) 1 A L R Ye áyaten hain wázih kitáb ki

2 Ham ne us ko utárá hai Qurán Arabi zuban ká, sháyad tum bujho

3 Ham bayán karte hain tere pás bihtar bayán, is wáste ki bhejá ham ne teri taraf yih Quran, aur tu thá us se pahle albatta be khabaron men

4 Jis waqt kahá Yusuf ne apne báp ko, Ai báp, main ne dekhe giyáiah táre, aur suraj, aur chánd, dekhe mere tain sijda karte

5 Kahá, Ai bete, mat bayán kar khwáb apná apne bháion pás, phir we banáwenge tere wáste kuchh fareb, albatta Shaitán hai insán ká saríh dushman

6 Aur isi tarah nawázegá tujh ko terá Rabb, aur sikháwegá kal bitháni báton ki, aur purá karegá apná inam tujh par, aur Yaqub ke ghar par, jaisá purá kiyá hai tere do báp dádon par

pahle se, Ibráhím o Isháq par, albatta tera Rabb khabardár hai hikmaton wálá

7 Albatta hain Yusuf ke mazkur men, aur us ke bháion ke, nishánián puchhnewálon ko

8 Jab kahne lage, Albatta Yusuf aur us ka bhái ziyáda piyárá hai hamáre bap ko ham se, aur ham quwat ke log hain, albatta hamárá báp khatá men hai sarih

9 Már dálo Yusuf ko, yá phenk do kisí mulk men, ki akela rahe tum par tawajjuh tumhára báp ká, aur ho rahiyo us ke pichhe nek log

10 Bolá ek bolnewalá, Mat már dálo Yusuf ko, aur phenk do un ko gumnám kue men, ki uthá le jáwe us ko koi musáfir, agar tum ko karná hai

11 Bole, Ai báp, kyá hai ki iatibár nahin kartá hamára Yusuf par, aur ham to us ke khair khwáh hain ?

12 Bhej us ko hamáre sáth kal, ki kuchh chare, aur khele, aur ham to us ke nigahban hain

SULS (2 *R*) 3 Bolá, Mujh ko gam pakartá hai us se, ki le jáo us ko, aur dartá hun, ki khá jáwe us ko bheriyá, aur tum us se bekhabar ho

14 Bole Agar khá gayá us ko bheriyá, aur ham yih jamáat hain quwatwar, tau to ham ne sab kuchh ganwáyá

15 Phir jab lekar chale us ko, aur muttafiq hue ki dálen us ko gumnám kue men, aur ham ne ishárat kí us ko, ki tu jatáwegá un ko un ká yih kám, aur we na jánenge

16 Aur áe apne báp pás andherá pare rote

17 Kahne lage, Ai báp, ham daurne lage áge nikalne ko, aur chhorá Yusuf ko apne asbáb pás, phir us ko khá gayá bheriyá, aur tu báwar na karegá hamárá kahná, agarchi ham sachche hon

18 Aur láe us ke kurte, par lahu lagá jhuth, bolá, Koi nahiṉ balki bana di hai tum ko tumháre jion ne ek bat, ab sabi hi ban áwe, aur Allah hi se madad mángta huṉ us bát par, jo bana te ho

19 Aur ayá ek qáfila, phir bheja apná panhiyára, us ne latkáyá apná dol, bola kyá khushi ki bat hai, yih hai ek larka, aur chhipa liya us ko punji samajhkar, aur Allah khubjántá hai jo we karte haiṉ

20 Aur bech ge us ko naqis mol ko, gintí ki kai pauhan, aur ho rahe the us se bezar

(3*R*) 21 Aur kahá, jis shakhs ne kharid kiya us ko, Misr se apni aurat ko, Abru se rakhiyo ko shayad ham ne kám áwe, ya ham kai leṉ us ko beta, aur isi tarah jagah di ham ne Yusuf ko us mulk meṉ, aur is waste ki us ko sikhawen kuchh kal bitham bátoṉ ki, aur Allah jit rakhtá hai apná kam, walekin ikasar log nahiṉ jante

22 Aur jab pahuncha quwat ko, diya ham ne us ko hukm aur ilm, aur aisa hi badla dete haiṉ ham nekiwalon ko

23 Aur phusláya us ko aurat ne, jis ke ghar meṉ tha, apná ji thamne se, aur band kiye darwáze, aur boli, Shitabi kar, kaha, Khuda ki panáh, wuh Aziz malik hai mera, achchhi tarah rakha hai mujh ko, albattá bhala nahiṉ páte, jo log beinsaf hoṉ

24 Aur albatta aurat ne fikr kiyá us ká, aur us ne fikr kiyá aurat ka, agar na hota yih ki dekhe qudrat apne Rabb ki, yuṉ hí huá is wáste, ki hatawen ham us se burai aur behayái, albatta wuh hai hamáre chune bandoṉ meṉ

25 Aur donon daure darwáze ko, aur aurat ne chír dálá us ká kurtá pichhe se, aur donoṉ mil gae aurat ke khawind se darwáze pás, boli,

Aur kuchh sazá nahiṉ aise shakhs ki, jo chahe tere ghar meṉ burái, magar yihi, ki qaid pare, ya dukh ki már

26 Yusuf bolá, Usi ne khwáhish ki mujh se, ki na thámuṉ apna ji, aur gawáhi di ek gawáh ne aurat ke logoṉ meṉ se, agar hai kurta us ká phata ágc se, to aurat sachchi hai, aur wuh jhuthí

(4 *R*) 27 Aur agar hai kurtá us ká phatá pichhe se, to yih jhuthi hai, aur wuh sachcha

28 Phir jab dekha Aziz ne kurta us ká phatá pichhe se, kahá, Yih beshakk ek fareb hai tum aur itoṉ ká, albatta tumhára fareb bara hai

29 Yusuf, jane de yih mazkur, aur aurat, tu bakhshwa apni gunah, yaqin hai ki tu hi gunahgár thi

30 Aur kahne lagiṉ aurateṉ us shahr meṉ, Aziz ki aurat khwáhish karti hai apne gulam se, us ka ji fireftá ho gayá us ki muhabbat meṉ, ham to dekhti haiṉ wuh bahki sarih

31 Aur jab sunî un ká fareb bulwa bhejá un ko, aur taiyár ki un ke waste ek majlis, aur di un ko har ek ke hath meṉ ek chhuri, aur boli, Yusaf, nikal a un ke samhne, phir jab dekhá us ko dahshat men í gayiṉ, aur kat dale apne hath, aur kahne lagiáṉ, Hasha Lillahe, nahiṉ yih shakhs ádmi, yih to koi firishta hai buzurg!

32 Boli, So yih wuhi hai ki tana diya tum ne us ke wáste, aur maiṉ ne chahá us se us ká ji, phir us ne tha um rakhá, aur muqarrar agar na karega jo maiṉ us ko kahti huṉ, albatta qaid paregá, aur hogí be izzat

33 Yusuf bolá, Ai Rabb, mujh ko qaid pasand hai is bat se jis taraf mujh ko bulátiáṉ haiṉ, aur agar tu na dafa karegá mujh se un

ká fareb, to máil ho jáuṇ un ki taraf, aur ho jáuṇ be aql

34 So qabul kar li us kí duá us ke Rabb ne, phir dafa kiyá us se un ká fareb, wuhí hai sunnewálá khabardár

35 Phir yih sujhá logoṇ ko un nishnioṇ ke dekhne par, ki qaid rakheṇ us ko ek muddat

(5 *R*) 36 Aur dákhil hue bandí kháne meṇ us ke sáth do jawán, kahne lagá un meṇ se ek, Maiṇ dekhtá huṇ, ki maiṇ nichortá huṇ sharáb, aur dusre ne kahá, Maiṇ dekhtá huṇ, ki uthá rahá huṇ apne sar par roti, ki jánwar kháte haiṇ us meṇ se, batá ham ko us ki tabír, ham dekhte haiṇ tujh ko nekiwálá

37 Bolá, na áne páwegá tum ko kháná, jo har roz tum ko miltá hai, magar batá chukungá tum ko us ki tabir us ke áne se pahle, yih ilm hai ki mujh ko sikháyá mere Rabb ne, maiṇ ne chhorá din is qaum ká, ki yaqín nahiṇ rakhte Alláh par, aur we ákhirat se munkir haiṇ

38 Aur pakrá maiṇ ne din apne báp dádoṇ ká, Ibráhim, aur Isháq, aur Yaqub ká, hamárá kám nahiṇ ki sharík kareṇ Alláh ká kisi chíz ko, yih fazl hai Alláh ká ham par aur sab logoṇ par, lekin bahut log bhalá nahiṇ mánte

39 Ai rafiqo, bandi kháne ke, bhalá, kaí mabud judá judá bihtar, yá Alláh akelá zabardast?

40 Kuchh nahíṇ pujte ho siwáe us ke, magar nám hai ki rakh liye haiṇ tum ne, aur tumháre báp dádoṇ ne, nahiṇ utári Alláh ne koi un kí sanad, hukumat nahíṇ kisi ki siwáe Allah ke, us ne farmáyá, ki na pujo magar usí ko, yihi hai ráh sídhí, par bahut log nahíṇ jánte

41 Ai rafiqo, bandi-kháne ke, ek jo hai tum donoṇ meṇ, so piláwegá apne khawind ko sharáb, aur dúsrá jo hai, so sulí charhegá,

phir kháwenge jánwar us ke sar men se, faisal huá kám, jis ki tahqíq tum cháhte the

42 Aur kah diya us ko, jis ko atkalá, bachegá un donon men, Merá zikr kariyo apne kháwind pás, so bhulá diyá us ko Shaitán ne zikr karná apne kháwind se, phir rah gayá qaid men kai baras

(6 *R*) 43 Aur kahá bádsháh ne, Main ne khwáb men dekhá sát gáen moti, un ko khátián hain sát dublí, aur sát bálen hari, aur dusre sukhí, ai darbárwálo, tabir kaho mujh se mere khwáb ki, agar ho tum khwáb ki tabir karte

44 Bole, Yih urte khwáb hain, aur ham ko tabir khwábon kí malum nahin

45 Aur bolá wuh, jo bachá thá un donon men, aur yád kiyá muddat ke bad, Main batáun tum ko us ki tabir, so tum mujh ko bhejo

46 Jákar kahá, ai Yusuf, sachche hukm de ham ko is khwáb men sát gáen moti, un ko kháwen sát dublí, aur sát bálen hari, aur dusre sukhi, ki main le jáun logon pás, sháyad un ko malum ho

47 Kahá, Tum kheti karoge sát baras lag kar, so jo káto us ko chhor do us ke bál men, magar thorá, jo kháte ho

48 Phir áwenge us ke pichhe sát baras sakhtí ke, khá jáwen jo rakhá tum ne un ke wáste, magar thorá, jo rok rakhoge

49 Phir áwegá us pichhe ek baras us men menh páwenge log, aur us men ras nichorenge

(7 *R*) 50 Aur kahá bádsháh ne, Le áo us ko mere pás, phir jab pahunchá us pás bhejá ádmí, kahá, Phir já apne kháwind pás, aur puchh us se, Kyá haqiqat hai un auraton kí,

jinhoṇ ne káte háth apne ? Mera Rabb to un ká fareb sab jántá hai,

51 Puchhá bádsháh ne auratoṇ ko Kyá haqiqat hai tumhárí, jab tum ne phusláyá Yusuf ko us ke jí se ? Bolíṇ, Hásh Lillahe, ham ko malum nahíṇ us par kuchh buraí, boli aurat Aziz ki, Ab khul gai sachchi bát, maiṇ ne phusláyá thá us ko us ke jí se, aur wuh sachchá hai

52 Yusufne kaha Itna is wáste ki wuh shakhs malum kare, ki maiṇ ne chori nahíṇ kí us Azíz ki chhip kar, aur yih, ki Allah nahíṇ chaláta fareb dagabazon ka

TERAHWAN SIPARA 53 Aur maiṇ pak, nahíṇ kahta, apne jí ko, Jí, tu sikhátá hai buraí, magar jo rahm kiya mere Rabb ne, be shakk mera Rabb bakhshnewála hai mihrban

54 Aur kahá bádsháh ne, Le to us ko mere pás, maiṇ khás kar rakhuṇ us ko apne kám meṇ phir jab batchit ki us se, kaha, Tu ne áj hamáre pás jagah pái mutabar ho kar

55 Yusuf ne kaha, Mujh ko muqarrar kar mulk ke khazanoṇ par, maiṇ khub nigahbán huṇ khabardár

56 Aur yuṇ qudrat di ham ne Yusuf ko us zamin meṇ, jagah pakre us meṇ jahaṇ cháhe, pahunchate hain ham mihr apni jis ko chahen, aur zaya nahíṇ karte nek bhalaiwáloṇ ka

57 Aur nek ákhirat ká bihtar hai un ko, jo yaqin láe, aur rahe parhezgári meṇ

(8 *R*) 58 Aur áe bhai Yusuf ke, phir dakhil hue us ke pás, to us ne pahchánā un ko aur we nahíṇ pahchánte

59 Aur jab taiyár kar diyá un ko un ká ásbáb, kahá, Le áiyo mere pás ek bhái, jo tumhará hai bap kí taraf se, nahíṇ dekhte ki maiṇ

pure detá hun bharne, aur khub tarah utártá hún

60 Phir us ko agar na láe mere pás, to bharne nahin tum ko mere nazdik, aur mere pás na áo

61 Bole, Ham khwáhish karenge us ke báp se, aur albatta ham ko karná hai

62 Aur kah diyá khidmatgáron ko apne, Rakh do un kí punjiun ke bojhon men, sháyad us ko pahcháne jab phir kar jáwen apne ghar, shayad we phir áwen

63 Phir jab phir gae apne báp pás, bole, Ai báp, band hue ham se bharne, so bhej hamáre sáth bhái hamárá, ki bharne lawen, aur ham us ke nigahbán hain

64 Kahá, Main kyá itibár karun tumhárá is par, magar wuhi jaisá itibár kiyá thá us ke bhái par pahle, so Allah bihtar nigahbán hai, aur wuh sab mihrbánon se mihribán

65 Aur jab kholi apni chiz bast, pái apní punjí, phir ái un kí taraf, bole, Ai bap, de jo hami mangte hain, yih punji hamári phir de ham ko, aur rasad láwen ham apne ghar ko, aur khabardárikarenge apne bháiki, aur ziyáda lewen bhai ne ek unt ke, wuh bhirná ásan hai

66 Kahá, Hargiz na bhejungá us ko tumhíre sáth, jab tak do mujh ko ahd Khudá ká, ki albatta pahunchá doge mere pás us ko, magar ki ghere jáo tum sáre, phir jab diyá us ko ahd sab ne, bola, Zimma Alláh ká hai, jo báten ham kahte hain

67 Aur kahá, Ai beto, na dákhil hujiyo ek darwáze se, aur paithiyo kai darwázon se judá judá, aur main nahin bachá saktá tum ko Alláh kí kisí chiz se, hukm kisí ká nahin siwáe Allah ke, usí par mujh ko bharosá hai, aur usí par bharosá cháhiye bharosá karnewálon ko

68 Aur jab dákhil hue jahán se kahá thá un ke báp ne, kuchh na bachá saktá thá un ko Alláh ki kisí chiz se, magar ek khwáhish thí Yaqub ke ji men, so kar chuká, aur wuh to khabardár thá hamáre sikháe se, lekin bahut log khabar nahin rakhte

(9 *R*) 69 Aur jab dákhil hue Yusuf ke pás, apne pás rakhá apne bhái ko, kaha, Main hun bhái terá, so tu gamgin na rah un kámon se jo karte rahe hain

70 Phir jab taiyár kar diya un ko ásbáb un ká, aur rakh diyá pine ká bisan bojh men apne bháike phir pukára pukárnewále ne, Ai qafilewálo, tum muqarrar chor ho

71 Kahne lage munh kar kar un kí taraf, Tum kya nahin páte?

72 Bole, ham nahin páte bádsháh ka máp, aur jo koi wuh lawe, us ko mile ek bojh unt ka, aur main hun us ká zamin

73 Bole, Qasam Alláh ki, tum ko malum hai, ham sharárat karne ko nahin ae mulk men, aur na ham kabhi chor the

74 Bole, Phir kyá sazá hai us ki, agar tum jhuthe ho?

75 Kahne lage, Us ki sazá yih, ki jis ke bojh men páwe, wuhi jáwe us ke badle men, ham yihi sazá dete hain gunahgáron ko

76 Phir shuru kin Yusuf ne un ki khurjián dekhni, apne bhái ki khurji se pahle, ákhir ko wuh básan nikálá khurji se apne bhái kí, yún dánw batá diyá ham ne Yusuf ko, hargiz na le saktá apne bhái ko us bádsháh ke insáf men, magar jo cháhe Alláh, ham darje buland karte hain jis ko cháhen, aur har khabarwale se upar hai ek khabardár

77 Kahne lage, Agar us ne churáyá, to chori kí us ke ek bhái ne bhi pahle, tab áhista kahá Yusuf ne apne ji men, aur un ko na jatáyá, bola, ki Tum aur badtar ho darje men, aur Alláh khub jántá hai jo tum batáte ho

78 Kahne lage, Ai aziz, us ká ek báp hai burhá bari umr ká, so rakh le ek ham men se us ki jagah, ham dekhte hain tu hai ihsan karnewálá

79 Bolá, Alláh panáh de, ki ham kisi ko pakren, magar jis pás pái apni chiz, tau to ham beinsáf hue

(10 *R*) 80 Phir jab ná ummed hue us se, akele baithe maslahat ko, bolá un men ká bará, Tum nahin jante ki tumháre bap ne liyá hai tum se ahd Allah ká, aur pahle jo qusur kar chuke Yusuf ke hal men, so main na sarkungá is mulk se jab tak hukm de mujh ko báp meiá, yá qaziya chuka de Alláh meri taraf se, aur wuh hai sab se bihtar chukánewálá

81 Phir jáo apne bap pás, aur kaho, Ai báp, tere bete ne chori ki, aur ham ne wuhi kahá thá, jo ham ko khabar thi, aur ham ko gaib kí khabar yád na thi

82 Aur puchh le us basti se, jis men ham the, aur us qáfile se, jis men ham áe hain, aur ham beshakk sach kahte hain

83 Bolá, Koi nahín, baná lí hai tumháre jí ne ek bát, ab sabr hí ban áwe, sháyad Alláh le áwe mere pás un sab ko, wuhi hai khabardár hikmatonwálá

84 Aur ultá phirá un ke pás se, aur bolá, Ai afsos Yusuf par! aur sufed ho gain ánkhen us ke gam se, so áp ko ghunt rahá

85 Kahne lage, Qasam Allah ki, tu na chhore

gá yád Yúsuf kí, jab tak kı gal jáwe, yá ho jáwe murda

86 Bolá, Maiṉ to kholtá huṉ apná ahwál aur gam Alláh hi ke pás, aur jántá huṉ Alláh kı taraf se jo tum nahíṉ jánte

87 Aı beto, jáo, aur talásh karo Yusuf kí, aur us ke bhái kı, aur mat ná ummed ho Alláh ke faız se, beshakk ná ummed nahıṉ Alláh ke faız se, magar wuhí log jo munkır haıṉ

88 Phır jab dákhil hue us ke pás, bole, Aı azız parı ham par aur hamáre ghar par sakhtı, aur láe haiṉ ham punji naqis, so pure de ham ko bharne, aur khaırat kar ham par, Alláh badla detá hai khairát karnewáloṉ ko

89 Kahá, Kuchh khabar rakhte ho tum, kyá kıyá tum ne Yusuf se, aur us ke bhái se, jab tum ko samajh na thí?

90 Bole, Kyá sach tu hi hai Yusuf? kahá, Maiṉ Yúsuf huṉ, aur yih merí bhái Alláh ne ihsán kıyá ham par, albatta jo koı parhezgár ho, aur sabır rahe, to Alláh nahıṉ khotá haqq nekıwáloṉ ká

91 Bole Qasam Alláh kí albatta tujh ko pasand rakhá Alláh ne ham se, aur ham the chuknewále

92 Kahá, Kuchh ılzám nahıṉ tum par áj, bakhshe Alláh tum ko, aur wuh hai sab mihrbánoṉ se mihrbán

93 Le jáo kurtá merá, aur dálo muṉh par mere báp ke, kı chalá áwe ánkhoṉ se dekhtá, aur le áo mere pás ghar apná sárá

RUBA (11 *R*) 94 Aur jab judá huá qáfila, kahá, un ke báp ne, Maiṉ pátá huṉ bu Yusuf kí, agar na kaho, kı burhá bahak gayá

95 Log bole, Qasam Alláh kı, tu hai apní usí galatí meṉ qadím kı

96 Phir jab pahunchá khushkhabariwálá, dálá wuh kurtá us ke munh par, to ultá phirá ánkhon se dekhtá

97 Bolá, Main ne na kahá thá tum ko, Main jánta hun Alláh ki taraf se, jo tum nahin jánte?

98 Bole, Ai báp, bakhshwa hamare gunáhon ko, beshakk ham the chuknewale

99 Kahá, Rabo, bakhshwáunga apne Rabb se, wuhí hai bakhshnewálá mihrbán

100 Phir jab dakhil hue Yusuf pás, jagah di apne pás má bap ko, aur kaha, Dakhil ho Misr men, Alláh ne chaha to khátirjama se

101 Aur unchá baithiyá apne má báp ko takht par, aur sab gire us ke áge sijde men Aur kahá, Ai báp yih bayán hai mere us pahle khwáb kí, us ko mere Rabb ne sach kiyá, aur us ne khubi ki mujh se jab mujh ko nikálá qaid se, aur tum ko le áyá ganw se, bad us se ki jhagará uthává Shaitán ne mujh men aur mere bháion men, merá Rabb tadbir se kartá hai jo chahe, beshakk wuhi hai khabardár hikmatonwala

102 Ai Rabb, tu ne di mujh ko kuchh hukumat, aur sikháyá mujh ko kuchh phir báton ka, ai paidá karnewale ásman o zamin ke, tu hi merá karsáz hai dunyá men aur ákhirat men, maut de mujh ko nek bakhton men

103 Ye khabaren hain gaibki, ham bhejte hain tujh ko, aur tu na thá un ke pás jab thahráne lage apná kám, aur fareb karne lage, aur nahin bahut log yaqín lánewále, agarchi tu lalcháwe

104 Aur tu mángtá nahín un se us par kuchh nek, yih to aur kuchh nahin magar nasíhat sáre alam ko

(12 *R*) 105 Aur bahuterí nishánián hain

ásmán aur zamín men, jin par ho nikalte hain, aur un par dhiyán nahín karte

106 Aur yaqín nahin láte bahut log Alláh par, magar sáth sharík bhi karte hain

107 Kyá nidar hue hain, ki á dháuke un ko ek áfat Alláh ke azáb kí, yá á pahunche qiyámat achának, aur un ko khabar na ho?

108 Kah, Yih merí ráh hai, bulátá hun Alláh ki taraf samajh bujhkar, main, aur jo mere sáth hai, aur Alláh pák hai, aur main nahin sharik batánewálá

109 Aur jitne bheje ham ne tujh se pahle, yihi mard the, ki hukm bhejte the ham un ko bastion ke rahnewále, so kyá ye log nahin phire mulk men, ki dekhen kaisa hua ákhir un ká, jo un se pahle the? aur pichhlá ghar to bihtar hai parhezwálon ko ab kyá tum nahin bujhte?

110 Yahán tak ki jab ná ummed hone lage rasul, aur khiyál karne lage, ki un se jhuth kahá thá, pahunchi un ko madad hamari, phir bachá diyá jinko ham ne cháhá, aur pheri nahín játi áfat hamári qaum gunahgár se

111 Albatta un ke ahwál se apná hál qiyás hai aqlwálon ko, kuchh bat banái hui nahin, lekin muwáfiq us ke kalám ke, jo us se pahle hai, aur kholná har chiz ká, aur ráh samjháni aur mihrbáni un logon ko, jo yaqin láte hain

SURA I RAD

Makke men nazil hui, 43 Áyat ki hai

BISMI L LÁHI-R RAHMÁNI-R RAHÍM.

(1 *R*) 1 A L. M R Ye áyaten hain

kitáb ki, aur jo kuchh utrá tujh ko tere Rabb se, so haqq hai, lekin bahut log nahin mánte

2 Alláh wuh hai jin ne unche banáe ásmán bin satun, dekhte ho phir qáim huá arash par, aur kám lagáyá suraj aur chánd, har ek chalta hai ek thahari muddat tak, tadbir kartá hai kám ki, kholtá hai nishánián, sháyad tum apne Rabb se milná yaqin karo

3 Aur wuhi hai jin ne phailái zamín, aur rakhe us men bojh, aur nadían aur har mewe ke rakhe us men jore dohre, dhámptá hai din par rát, us men nishánian hain un ko, jo dhyán karte hain

4 Aur zamin men kai khet hain lagte hue, aur bág hain angur ke, aur kheti aur khajuren jar mili, aur bin mili páte hain ek páni, aur ham ziyáda karte hain ek ko ek se mewe men, us men nishánian hain un ko, jo bujhte hain

5 Aur agar tu achambhe ki bát cháhe, to achambhi hai un ka kahná, kyá jab ho gae ham mitti, kyá ham naye banenge?

6 Wuhi hain jo munkir hue apne Rabb se, aur wuhi hain ki tauq hain un ki gardanon men, aur we hain dozakhwale, we us men rahi karenge

7 Aur shitáb cháhte hain tujh se burái áge bhalái se, aur ho chuki hain un se pahle kahawaten, aur terá Rabb muaf bhi kartá hai logon ko un ki gunahgári par, aur tere Rabb ki már bhi sakht hai

8 Aur kahte hain munkir, Kyun na utri us par koí nisháni us ke Rabb se? tu to dar sunánewálá hai, aur har qaum ko huá hai ráh batánewálá

(2 *R*) 9 Alláh jántá hai jo pet men rakhti

hai har máda, aur sukarte hain pet aur barhte hain, aur har chíz ki hai us pás ginti

10 Jánnewálá chhipe aur khule ká, sab se bará upar

11 Barábar hai tum men jo chup ki bát kahe, aur jo kahe pukár kar, aur jo chhip rahá hai rát men, aur galion men phirtá hai din ko

12 Us ke pahrewále hain bande ke áge se, aur píchhe se us ko bacháte hain Alláh ke hukm se, Alláh nahin badalta jo hai kisi qaum ko jab tak we na badlen jo apne bich hai, aur jab cháhe Alláh kisi qaum pai burái, phir wuh nahin phirti, aur koi nahín un ko us bin madadgár

13 Wuhi hai ki tum ko dikhátá hai bijli dar ko, aur ummed ko, aur uthátí hai badlián bhari

14 Aur parhti hai garaj khubian us ki, aur sab Firishte us ke dar se, aur bhejta hai kar-ke, phir dáltá hai jis par cháhe, aur ye log jhagarte hain Alláh ki bát men, aur us ki án sakht hai

15 Aur usi ká pukárná sach hai, aur jin ko pukárte hain us ke siwáe nahin pahunchte un ke kám par kuchh, magar jaise koi phaila raha do hath páni ki taraf ki á pahunche us ke munh tak, aur wuh kabhí na pahunchegá, aur jitni pukár hai munkiron ki, sab gumráhi hai

16 Aur Alláh ko sijda kartá hai jo koi hai ásmán o zamín men khushi aur zor se, aur un ki parchháián subh aur shám

17 Puchh, Kaun hai Rabb ásmán o zamín ká? kah, Alláh, kah ki Phir tum ne pakre hain us ke siwáe himáyatí, jo málik nahín apne bhale bure ke, kah Koí barábar botá hai andhá aur dekhtá? yá kahín barábar hai andherá aur

ujálá? yá thahráe haiṉ unhoṉ ne Alláh ke sharík, ki unhoṉ ne kuchh banáyá hai, jaise banáyá Alláh ne, phir mil gaí paidáish un kí nazar meṉ? kah, Alláh hai banánewálá har chiz ká, aur wuh hi hai akelá zabardast

18 Utárá ásmán se páni, phir bahe nále apne apne muwáfiq, phir upar láyá wuh nálá jhág phulá huá, aur jis chiz ko dhaunkte haiṉ ág meṉ wáste zewar ke, yá asbáb ke, us meṉ bhi jhág hai, waisábi yuṉ barhátá hai Alláh sahib aur galat ko, so wuh jo jhág hai so játá hai sukh kar, aur wuh, jo kám átá hai logoṉ ke, so rahtá hai zamín meṉ, yuṉ batátá hai Alláh kaháwateṉ Jinhoṉ ne máná apne Rabb ká hukm, un ko hai bhalái, aur jinhoṉ ne us ká hukm na máná, agar un pás ho jitná kuchh zamin men hai sárá, aur us ke barábar sáth us ke sab deṉ apne chhurwái meṉ, un logoṉ ke liye hai burá hisáb, aur thikáná un ká dozakh hai, aur buri hai taiyári

NISF (3*R*) 19 Bhalá, jo shakhs jántá hai, ki jo kuchh utrá tujh ko tere Rabb se tahqiq hai, barábar hogá us ke, jo andhá hai? wuhi samajhte haiṉ, jin ko aql hai

20 We, jo purá karte haiṉ qarár Alláh ká, aur nahíṉ torte qarár,

21 Aur we, jo jorte haiṉ jis ko Alláh ne farmáyá jorne, aur darte haiṉ apne Rabb se, aur andesha rakhte haiṉ bure hisáb ká,

22 Aur we, jo sábit rahe, cháhte tawajjuh apne Rabb ki, aur kharí rakhte namáz, aur kharch kiyá hamáre diye meṉ se chhipe aur khule, aur karte haiṉ burái ke muqábil bhalái, un logoṉ ko hai pichhlá ghar

23 Bág haiṉ rahne ke dákhil honge un meṉ, we, aur jo nek hue un ke báp dádoṉ meṉ,

aur joruon men, aur aulád men, aur Firishte áte hain un pás har darwáze se,

24 Kahte hain, Salamati tum par badle us ke ki tum sábit rahe, so khub milá pichhlá ghar

25 Aur jo log torte hain qarái Alláh ká, us ko pakká kar kar, aur kátte hain jo chiz kahá Alláh ne us ko jorne, aur fasád utháte hain mulk men, aise log un ko hai lanat aur un ko hai burá ghar

26 Alláh kushád kartá hai rozi jis ko cháhe, aur tang, aur we rjhe hain dunyá kí zindagi par, aur dunya ki zindagi kuchh nahín ákhirat ke hisáb men, magar thorá bartná

(4 *R*) 27 Aur kahte hain munkir, Kyun na utari us par koi nishání us ke Rabb se? kah, Alláh bichlátá hai jis ko cháhe, aur ráh detá hai apni taraf us ko, jo ruju huí

28 We, jo yaqin láe, aur chain pakarte hain un ke dil Allah ki yád se, sunta hai Allah ki yád hi se chain páte hain dil Jo yaqin láe aur kin nekián, khubi hai un ko, aur achchha thikana

29 Isi tarah tujh ko bhejá hum ne ek ummat men, ki ho chuki hain us se pahle ummaten, tá sunáwe tu un ko, jo hukm bhejá hum ne terí taraf, aur we munkir hote hain Rahmán se, tu kah, Wuhi Rabb merá hai, kisi ki banda gi nahin us ke siwá, usi par main ne bharosa rakhá hai, aur usi ki taraf átá hun chhut kar

30 Aur agar koi Qurán huá botí ki chale us se pahár, yá tukre hue us se zamin, yá bole us se murda, balki Alláh ke hath men hai sab kám, so kyá khátir jama nahín imánwálon ko is par, ki agar cháhe Alláh, rah par lawe sab log,

31 Aur pahunchátá rahegá munkiron ko un ke kiye par kharkí, yá utregá nazdik un ko ghar se jab tak pahunche wada Alláh ká, beshakk Alláh khiláf nahín kartá wada

(5*R*) 32 Aur thatthá kar chuke haiṉ kitte rasuloṉ se tujh se age, so dhil dí maiṉ ne munkiroṉ ko, phir un ko pakrá, to kaisá thá merá badlá!

33 Bhalá, jo shakhs hiye kharáhai har kisí ke sar par uskáki yá, aur thaharáe haiṉ Alláh ke sharik, kah, Un ká nám lo, yá Alláh ko jatate ho, jo wuh nahiṉ jantá zamín meṉ, yá kaite ho upar upar báteṉ, koi nahiṉ par bhale samjháe haiṉ munkiroṉ ko fareb, aur roke gae haiṉ rah se, aur jis ko bichláwe Alláh, koi nahin us ko batánewalá

34 Un ko mar pari hai dunyá ki zindagi meṉ, aur akhirat ki mar to bahut sakht, aur koí nahiṉ un ko Alláh se bach newálá

35 Ahwál Jannat ka, jo wada mila hai darwalon ko, bahti h uṉ uske niche nahren, mewa uskí hamesha hai, aur saya, yih badl thai un ká, jo bachte rahe, aur badla munkiroṉ ka ág

36 Aur jin ko ham ne di hai kitáb, khush hote haiṉ us se, jo utri teri taraf, aur baze firqe nahiṉ mánte uski bazi bát, kah, Mujh ko yihí hukm hua, ki bandagi karuṉ Alláh ki, aur sharik na karuṉ us ke sath, usi ki taraf bulatá huṉ, aur usi ki taraf merí thikáná

37 Aur isi tarih utárí ham ne yih kalám hukm Arabí zubán men, aur agar tu chale un ke shauq par bad is ilm ke, jo tujh ko pahuncha, koi nahiṉ terá Alláh se himáyati, aur na bachánewálá

(6*R*) 38 Aur bheje haiṉ ham ne kai rasul tujh se ige, aur díthíṉ un ko joruen, aur larke, aur na thá kisi rasul ko ki le áwe koi nisháni magar Alláh ke hukm se, har wada hai likhá huá

39 Mitáta hai Alláh jo cháhe, aur rakhtá hai, aur usi pás hai asl kitáb

40 Aur yá kabhí dikháweṉ ham tujh ko koí wada, jo dete haiṉ un ko, yá tujh ko bhar leweṉ, so terá zimma to pahunchánáhai, aur hamárá zimma hisáb lená

41 Kyá nahíṉ dekhte, ki ham chale áte haiṉ zamín par, ghatáte us ko kináron se? aur Alláh hukm kartá hai, koi nahiṉ ki pichhe dále us ká hukm, aur wuh shitáb letá hai hisáb

42 Aur fireb kar chuke haiṉ un se agle, so Alláh ke háth meṉ haiṉ sab fareb, jántá hai jo kamata hai har ji, aur ab malum karenge munkir kis ká hotá hai pichhlá ghar

43 Aur kahte haiṉ munkir, Tu bheja huá nahiṉ áyá, kah, Alláh bas hai gawáh mere tumháre bich, aur jis ko khabar hai kitáb ki.

SURA I IBRAHIM

Makke meṉ nazil hui, 52 áyat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r-rahim

(1 *R*) 1 A L R Ek kitáb hai, ki ham ne utári teri taraf, ki tu nikále logoṉ ko andheroṉ se ujale ki or, un ke Rabb ke hukm se, ráh par us zabardast sáhe Alláh ki,

2 Jis ká hai jo kuchh ásmán aur zamín meṉ, aur kharábi hai munkiroṉ ko ek sakht azáb se,

3 Jo pasand rakhte haiṉ zindagi dunyá kí ákhirat se, aur rokte haiṉ Alláh ki ráh se, aur dhundhte haiṉ us meṉ kají, we bhul pare haiṉ dur

4 Aur koí rasul nahíṉ bhejá ham ne magar boli boltá apne qaum ki, ki un ke ágc bayán karc, phir bhatkátá hai Alláh jis ko cháhe, aur

ráh detá hai jis ko cháhe, aur wuh zabardast hai hikmatonwálá

5 Aur bhejá thá ham ne Musá ko apni nisháníán dekar, ki nikál apni qaum ko andheron se ujále kí taraf, aur yád dilá un ko din Alláh ke, us men nisháníán hain us ko, jo sábit rahnewála hai haqq mánnewalá

6 Aur jab kahá Musá ne apni qaum ko, Yád karo Allah ká ihsán apne upar, jab chhuráyá tum ko Firaun ki qaum se, we dete tum ko buri már, aur zabh kaite bete tumháre, aur jíti rakhte aurateu tumhárí, aur us men madad hui tumhári Rabb ki bari

SULS (2*R*) 7 Aur jab suná diyá tumháre Rabb ne, ki Agar haqq mánoge, to aur dungá tum ko, aur agar ná shukri karo, to meri mar sakht hai

8 Aur kahá Musá ne, Agar munkir hoge tum, aur jo log zamin men hain sare, to Allah beparwá hai sab khubíon sarahá

9 Kyá nahin pahunchi tum ko khabar un kí, jo pahle tum se, the qaum Nuh kí, aur Ád, aur Samud ?

10 Aur jo un se pichhe hue? un kí khabar nahin magar Alláh ko, áe un pás rasul un ke nisháníán lekar phir ulte diye apne háth munh men aur bole, Ham nahin mánte jo tumhare hath bhejá, aur ham ko shubha hai us ráh men, jis taraf ham ko bulate ho, jis se khatir jama nahin

11 Bole un ke rasul, Kyá Allah men shubha hai, jis ne banáe ásmán o zamin, tum ko bulátá hai ki bakhshe kuchh gunáh tumháre, aur dhil de tum ko ek wade tak, jo thahar chuká hai?

12 Kahne lage, Tum to yihi ádmí ho ham se, cháhte ho ki rok do ham ko un chízon se, jin

ko pujte rahe hamáre báp dáde, so láo koí sanad khulí

13 Un ko kahá un ke rasulon ne, Ham yihí ádmí hain jaise tum, lekin Alláh ihsán kartá hai apne bandon men jis par cháhe, aur hamárá kám nahín ki le áwen tum pás sanad,

14 Magar Allah ke hukm se, aur Alláh par bharosa cháhiye imánwálon ko

15 Aur ham ko kyá hua ki bharosá na karen Alláh par, aur wuh samjha chuká ham ko hamárí ráhen, aur ham sabar karenge ízá par, jo ham ko dete ho, aur Alláh par bharosá cháhiye bharose wálon ko

(3 *R*) 16 Aur kahá munkiron ne apne rasulon ko, Ham nikál denge tum ko apni zamin se, ya phir áo hamáre din men, tab hukm bhejá un ko un ke Rabb ne, ham khapa denge un zálimon ko

17 Aur basá denge tum ko is zamin men un ke pichhe, yih milta hai us ko, jo dará khare hone se mere sámhne, aur dara mere darke se,

18 Aur faisala lage mángne, aur na murad hua, jo sarkash thá zidd karnewalá

19 Pichhe us ke dozakh hai, aur piláwenge us ko páni pip ká

20 Ghunt ghunt letá hai us ko, aur gale se nahin utár saktá, aur chahi átí hai us par maut har jagah se, aur wuh nahin martá, aur us ke pichhe már hai gárhí

21 Ahwál un ká, jo munkir hue apne Rabb se, un ke liye jaise rákh, zor ki chahi us par báo ándhi ke din, kuchh háth men nahin apni kamái men se, yihí hai dur bahak parná

22 Tu ne nahín dekhá ki Alláh ne banáe ásmán o zamín jaise cháhiye, agar cháhe, tum ko le jáwe, aur láwe koí paidáish naí

23 Aur yih Alláh par mushkil nahín

24 Aur samhne khare honge Alláh ke sáre, phir kahenge kamzor baráiwálon ko, Ham the tumháre pichhe, so bacháoge tum ham se Allah ki mái kuchh ?

25 We bole, Agar ráh par látá ham ko Alláh, to ham tum ko rah par láte, ab barábar hai hamáre haqq men, ham beqarári karen, yá sabr karen, ham ko nahin khalási

(4 *R*) 26 Aur bolá Shaitan jab faisal ho chuka kám, Alláh ne tum ko diyá thá sachcha wada, aur main ne wada diyá, phir jhuth kiya, aur meri tum par hukumat na thi

27 Magar main ne bulayá tum ko, phir tum ne mán liyá mujh ko, so ilzam na do mujhe, aur ilzám do apne tain, na main tumhári faryad par pahunchun, na tum meri faryad par pahuncho, main nahin qabul rakhta jo tum ne mujh ko sharik thahráya thá pahle, albatta jo zalim hain, un ko dukh ki már hai

28 Aur dákhil kiye gae jo log iman lae the aur kám kiye the nek, bagon men, bahti ni che un ke nadiyan, rahá karen un men apne Rabb ke hukm se, un ki mulaqát hai wahan salám

29 Tu ne na dekhá kaisi bayán ki Alláh ne ek misál, ek bát suthri, jaise ek darakht suthra, us ki jar mazbut hai, aur tahni ásmán men,

30 Látá hai phal apná har waqt par, apne Rabb ke hukm se, aur bayán kartá hai Allah kaháwaten logon ko, shayad we soch karen

31 Aur misál gandi bát ki, jaise darakht gandá, ukhár liyá upar se, zamin ke kuchh nahin us ko thahráo

32 Mazbut kartá hai Alláh ímánwálon ko mazbut bát se dunyá men, aur ákhirat men,

aur bichlá detá hai Alláh beinsáfon ko, aur kartá hai Alláh jo cháhe

(5 *R*) 33 Tu ne na dekhá jinhon ne badlá kiyá Alláh ke ihsán ká ná shukri, aur utárá apni qaum ko tabáhí ke ghar men?

34 Jo dozakh hai paithenge us men, aur burá thikáná hai

35 Aur thahráe Alláh ke muqábil, ki bahkáwe logon ko us ráh se, tu kah, Bart lo, phir tum ko phir jáná hai ág ki taraf Kah de mere bandon ko, jo yaqin lae hain, Qáim rakhen namáz, aur kharch karen hamári di rozí men se, chhipe aur khule,

36 Pahle us se ki áwe wuh din, jis men na sauda hai, na dosti

37 Alláh wuhi, jis ne banie ásmán o zamin, aur utárá ásmán se páni, phir us se nikálí rozi tumhári mewe, aur kam men di tumháre kishti, ki chale daryá men, us ke hukm se, aur kam men din tumhare nadi in, aur kám men lagáe tumháre suraj aur chánd ek dastur par, aur kam men lagáe tumháre rát aur din, aur diyá tum ko har chiz men se jo tum ne mangi, aur agar gino ihsán Alláh ke, pure na kar sako, beshakk ádmi bará beinsáf hai ná shukr

(6 *R*) 38 Aur jis waqt kahá Ibráhím ne, Ai Rabb, kar is shahr ko aman ká, aur bachá mujh ko aur meri aulád ko is se, ki ham pujen murateu

39 Ai Rabb, unhon ne bahkáyá bahut logon ko, so jo koí merí ráh chalá, so wuh to merá hai, aur jis ne merá kahá na máná, so tu bakhshnewálá mihrbán hai

40 Ai Rabb, main ne basái hai ek aulád apní maidán men, jahán khetí nahín, tere adabwálo ghar pás, ai Rabb hamáre, tá qáim rakhen namáz, so rakh baze logon ke dil jhukte un kí

taraf, aur rozí de un ko mewoṉ se, sháyad we shukr kareṉ

41 Aı Rabb hamáre, tu to jántá hai jo ham chhipáweṉ, aur jo kholeṉ, aur chhipá nahiṉ Allah par kuchh zamin meṉ, na ásmán meṉ, shukr hai Allah ko, jis ne bakhshá mujh ko bari umr meṉ Ismáil aur Isháq, beshakk merá Rabb sunta hai pukar

42 Aı Rabb mere, kar mujh ko kı qáim rakhuṉ namáz, aur bazı merı aulád ko, aı Rabb mere, qabul kar merı dua Aı Rabb hamáre, bakhsh mujh ko, aur mere ma báp ko, aur sab imanwálon ko, jis din khará howe hisab

(7*R*) 43 Aur mat khıyál kar kı Allah bekhabar hai un kámon se, jo karte haiṉ beinsáf Un ko to chhoı rakhá hai us din pai, jis meṉ upar lag jáwengi ankheṉ

44 Daurte honge upar uthte apne sar, phirti nahiṉ apni taraf un kı ánkh, aur dil un ke ur gae hain, aur darawe logoṉ ko us din se kı aweg un ko azáb,

45 Tab kahenge beinsáf, Aı Rabb hamare, fursat de ham ko thori muddat,

46 Kı ham mánoṉ tera bulana, aur sath hoṉ rasuloṉ ke, tum age qasam na khate the, kı tum ko nahíṉ kisi tarah talná

47 Aur base the tum bastioṉ meṉ unhíṉ kı, jinhoṉ ne zulm kıyá apni jín par, aur khul chuká tum ko, kı kyá kıyá ham ne un par, aur bataı ham ne tum ko kaháwateṉ Aur yih bana chuke haiṉ apna dío, aur Allah ke age hai un ká dío, aur na hogá un ka dao kı tal jáweṉ us se pahái

48 So mat khıyál kar kı Alláh khiláf karega apná wada apne rasuloṉ se, beshakk Alláh zabardast hai badlá lenewála

49 Jis din badalí jáwe is zamín se, aur zamín aur ásmán, aur log nikal khare hon sámhne Alláh akele zabardast ke

50 Aur dekhe tu gunahgár us din jore hue zanjiron men

51 Kurte un ke hain gandhak ke, aur dhánke leti hai un ke munh ko ág, tá badlá de Alláh har jí ko us ki kamái ká, beshakk Alláh shi táb karnewálá hai hisab

52 Yih khabar deni hai logon ko, aur tá chaunk rahen is se, aur tá jánen ki mabud wuhi ek hai, aur tá soch karen aqlwále

SURA I HAJR

Makke men nazil hui, 99 ayat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 A L R Ye áyaten hain kitáb ki aur khule Quran kí

CHAUDAHWAN SIPARA

2 Kisi waqt árzu karenge ye log, jo munkir hain kisi tarah hote musalmán

3 Chhoi de un ko, khá len, aur barat len, aur ummed par bhule rahen, ki ág e malum karenge

4 Aur koi basti ham ne nahin khapái magar us ká likhá thá muqarrir

5 Na shitábi kare koi firqa apne wade se, aur na der kare

6 Aur log kahte hain, Ai shakhs ki tujh par utri hai nasihat, tu muqarrar diwána hai

7 Kyún nahín le átá hamáre pás firishta, agar tu sachchá hai ?

8 Ham nahín utárte firishte magar kám thará-kar, aur us waqt na milegí un ko dhil

9 Ham ne áp utárí hai yih nasihat, aur ham áp us ke nigahbán hain

10 Aur ham bhej chuke hain rasul tujh se pahle kai firqon men agle

11 Aur nahin áyá un pás koi rasul magar karte rahe us se hansi

12 Isi tarah paithate hain ham us ko dil men gunahgáron ke

13 Yaqin na láwenge us par, aur ho ái hai rasm pahlon ki

14 Aur agar ham khol den un par darwaze ásmán se, aur sáre din us men charhte rahen,

15 Yihi kahen, ki Hamari nigah hi band gai hai, nahin ham logon par jadu hua hai

(2 *R*) 16 Aur ham ne banáe hain ásman men burj, aur raunaq di us ko dekhton ke age

17 Aur bacha rakha ham ne us ko har Shaitán mardud se

18 Jo chori se sun gayá, so us ke pichhe pará angárá chamaktá

19 Aur zamin ko ham ne phailáyá, aur dále us par bojh, aur ugái us men har chiz andáz ki

20 Aur baná din tum ko us men rozián, aur jin ko tum nahín rozí dete

21 Aur har chiz ke ham pás khazáne hain, aur utárte hain ham thahare hue andáze par

22 Aur chalá din ham ne báwen ras bhari, phir utárá ham ne ásmán se páni, phir tum ko wuh piláyá, aur tum nahin rakhte us ká khazána

23 Aur ham hí hain jiláte, aur márte, aur ham hain pichhe rahte

24 Aur ham ne ján rakhá hai jo áge barhe

haiṉ tum meṉ, aur ján rakhe haiṉ pichhárı wále

25 Aur terá Rabb wuhı gher láwegá un ko, beshakk wuhı hai hikmatoṉwálá khabardár

(3*R*) 26 Aur banáyá ham ne admı khankhanáte sane gáre se

27 Aur jın ko banáyá ham ne us se pahle lauṉ kı ag se

28 Aur jab kahá tere Rabb ne firishtoṉ ko, Maiṉ banaunga ek bashar khankhanate sane gáre se,

29 Phir jab thik karuṉ us ko, aur phunk duṉ us meṉ apnı jan se, to gir paıyo us ke sijde meṉ

30 Tab sijda kıyá un firishtoṉ ne sáre ekatthe,

31 Magar Iblis ne na manı kı sath ho sijda karnewalon ke

32 Farmáyá, Aı Iblis, kyá hua tujh ko kı na sáth hua sijdewalon ke?

33 Bolá, Maiṉ wuh nahiṉ kı sijda karuṉ ek bashar ko, kı tu ne banáyá khankhanate sane gáre se

34 Farmayá, Tu to nikal yahán se, tujh par phenk mar hai,

35 Aur tujh par pitkar hai insáf ke din tak

36 Bolá, Aı Rabb, tu mujh ko dhil de us din tak kı murde jiweṉ

37 Farmáya, To tujh ko dhil hai,

38 Thahare waqt ke din tak

39 Bolá, Aı Rabb, jisá tu ne mujh ko ráh se khoyá, maiṉ ın sab ko baharen dikhláuṉgá zamın meṉ, aur ráh se khoungá un ko,

40 Magar jo tere chune bande haiṉ

41 Farmáyá, Yih ráh hai mujh tak sídhi

42 Jo mere bande haiṉ, tujh ko un par kuchh

zor nahiṉ, magar jo terí ráh chalá kharáb logoṉ meṉ,
43 Aur dozakh par wada hai un sab ká
44 Us ke sát darwaze haiṉ, har darwáze ko un meṉ ek firqa bat rahá hai
(4 *R*) 45 Jo parhezgár haiṉ, bágoṉ meṉ haiṉ, aur nadioṉ meṉ
46 Jáo us meṉ salámatí se khátir jama se
47 Aur nikal dale ham ne jo un ke jioṉ meṉ thi khafagi, bhai ho gae takhtoṉ par baithe samhne
48 Na pahunchegí un ko wahán kuchh taklif, aur na un ko wahaṉ se koi nikale
49 Khabar sunáde mere bandoṉ ko, ki maiṉ asl bakhshnewála, mihrbán huṉ
50 Aur yih bhi ki meri mar wuhi dukh ki mái hai
51 Aur ahwál suná un ko Ibrahim ke mihmánoṉ ka
52 Jab chale áe us ke ghar meṉ, aur bole, Salam, wuh bola Ham ko tum se dar malum hota hai
53 Bole Dar mat, ham tujh ko khushi sunate haiṉ ek hoshyar larke ki
54 Bola, Tum khushi sunate ho mujh ko jab pahunch chuka mujh ko burhapá, ab kahe pai khushi sunate ho?
55 Bole, Ham ne tujh ko khushí sunai thaqiq, so mat ho náummaidoṉ meṉ
56 Bolá, Aur kaun ás tore apne Rabb ki mihr se, magar jo rah bhule haiṉ
57 Bola, Phir kyá muhim hai tumhári, Ai Allah ke bhejo
58 Bole, Ham bheje áe haiṉ ek qaum gunahgár par

59 Magar Lút ke gharwále, ham un ko bachá lenge sab ko
60 Magar ek us kí aurat ham ne thahrá liyá, wuh hai rah jánewálon men
61 Phir jáb pahunche Lut ke ghar, we bheje hue,
62 Bolá, Tum log hoge opare
(5 *R*) 63 Bole, Nahin, par ham láe hain tujh pás jis men we jhagarte the
64 Aur ham láe hain tujh pás muqarrar bát, aur ham sach kahte hain
65 So le nikal apne ghar ko rát hí se, aur áp chal un ke pichhe, aur murkar na dekhe tum men koi, aur chale jáo jahan tum ko hukm hai
66 Aur chuká diyá ham ne us ko wuh kám, ki un ki jar kati hai subh hote
67 Aur áe shahi log khushiyan kharte
68 Bolá, Ye log mihman hain, so mujh ko mat ruswá karo
69 Aur daro Alláh se, aur meri ábru mat kho
70 Bole, Ham ne tujh ko nahín mana kiyá jahán ki himayat se
71 Bolá, Ye házir hain meri betián, agar tum ko karná hai
72 Qasam hai teri jan kí, we apní masti men madhosh hain
73 Phir pukara un ko chinghár ne suraj nikalte
74 Phir kar dálí ham ne wuh basti upar tale, aur barsáe un par patthar kankar ke
75 Albatta us men nishánián hain átkalwálon ko
76 Aur wuh basti hai sidhí ráh par

77 Albatta us meṉ nishání hai yaqin karnewáloṉ ko
78 Aur tahqiq the ban ke rahnewále gunahgár
79 So ham ne badalá liyá un se, aur ye donoṉ shahr ráh par haiṉ nazar áte
(6 *R*) 80 Aur tahqiq jhuthláyá Hajrwáloṉ ne rasuloṉ ko
81 Aur diṉ ham ne un ko apní nishánián, so rahe un ko taláte
82 Aur the taráshte pahároṉ ke ghar khátir jama se
83 Phir pakará un ko chinghár ne subh hote
84 Phir kám na áyá un ko jo kamáte the
85 Aur ham ne banáe nahiṉ ásmán o zamin, aur jo un ke bich hai, bagair tadbir, aur qiyámat muqarrar ánewali hai, so kinára pakar achchhi tarah kinára
86 Terá Rabb jo hai, wuhi hai banánewálá khabardár
RUBA 87 Aur ham ne tujh ko di haiṉ sát áyateṉ wazifa, aur Qurán bare darje ká
88 Mat pasár apni ankhen un chizoṉ par, jo baratne ko díṉ ham ne un ko kai tarah kí logoṉ ko, aur na gam kha un par, aur jhuká apne bázu imánwálоṉ ke wáste
89 Aur kah, ki Maiṉ wuhi huṉ daránewala kholkar
90 Jaisá ham ne pahuncháyá hai un bántí karnewáloṉ par,
91 Jinhoṉ ne kiyá hai Qurán ko botiáṉ,
92 So qasam hai tere Rabb ki, ham ko puchh ná hai un sab se,
93 Jo kám karte the

94 So kholkar sunáde jo tujh ko hukm huá, aur dhiyán na kar sharikwálon ká
95 Ham bas hain terí taraf se thatthe karnewálon ko
96 Jo thaharáte hain Alláh ke sáth aur kisi kí bandagí, so áge malum karenge
97 Aur ham jánte hain, ki terá jí ruktá hai un ki baton se
98 So tu yád kar khubián apne Rabb ki, aur ho sujde karnewálon men
99 Aur bandagi kar apne Rabb kí, jab tak pahunche tujh ko yaqin

SURA I NAHL

Makke men nazil hui, 128 ayat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 Pahunchá hukm Alláh kí, so us ki shitabi mat karo, wuh pak hai, aur upar hai un ke sharik batáne se
2 Utártá hai firishte bhed lekar apne hukm se, jis par cháhe apne bandon men, ki khabar pahunchá do, ki Kisi ki bandagi nahin siwáe mere so mujh se daro
3 Banáe ásmán o zamín, thik wuh upar hai un ke sharik batáne se
4 Banaya admi ek bund se, tabhi wuh ho gayá jhagartá boltá
5 Aur chaupáe baná diye, tum ko un men charáwal hai, aur kitte fáide, aur bazon ko kháte ho
6 Aur tum ko un se raunaq hai, jab shám phir láte ho, aur jab charáte ho
7 Aur uthá le chalte hain bojh tumhárá un shahron tak, ki tum na pahunchte wahán

magar ján tor kar, beshakk tumhárá Rabb bará shafaqatwálá mihrbán hai

8 Aur ghore banáe, aur khachareṉ, aur gadhe, ki un par sawár ho, aur raunaq, aur banáta hai jo tum nahiṉ jánte

9 Aur Alláh par pahunchi hai sidhi ráh, aur koí ráh kaj bhi hai, aur wuh chahe, to ráh de tum sab ko

(2 *R*) 10 Wuhi hai, jis ne utárá ásman se pani, tumhárá us se piná hai, aur us se darakht haiṉ, jin meṉ charáte ho

11 Ugátá hai tumháre wáste us se kheti, aur zaitun, aur khajuren, aur angúr, aur har qism ke mewe, us meṉ nishani hai un logoṉ ko, jo dhiyán karte haiṉ

12 Aur kám lagae tumháre rát aur din, aur suraj, aur chánd, aur táre kám meṉ lage haiṉ us ke hukm se, us meṉ nishaniyáṉ haiṉ un logoṉ ko, jo bujh rakhte haiṉ

13 Aur jo bikherá hai tumháre wáste zamín meṉ, kai rangká, us meṉ nishani hai un logoṉ ko, jo sochte haiṉ

14 Aur wuhi hai, ki jis ne kám lagáyá daryá ko, ki khán us meṉ se gosht taza, aur nikalo us se gahná, jo pahinte ho, aur dekhe tu kishtiaṉ phartí chaltí us meṉ, aur is wáste ki talash karo us ke fazl se, aur sháyad ihsán máno

15 Aur dále zamin meṉ bojh, ki kabhi jhuk pare tum ko lekar, aur nadiáṉ banáiṉ, aur ráheṉ, shayad tum ráh páo

16 Aur banae pate, aur táre se log ráh páte haiṉ

17 Bhalá, jo paidá kare barábar hai us ke, jo kuchh na paidá kare? kyá tum soch nahiṉ karte?

18 Aur agar gino niamateṉ Alláh kí, na purá

kar sako un ko, beshakk Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

19 Aur Alláh jántá hai jo chhipáte ho, aur jo kholte ho

20 Aur jin ko pukárte hain Alláh ke siwáe, kuchh paidá nahin karte, aur áp paidá hote hain

21 Murde hain, jin men jí nahin, aur khabar nahín rakhte

22 Kab uthác jáwenge?

(3*R*) 23 Mabud tumhárá mabud hai akelá, sojo yaqin nahin rakhte pichhli zindagí ká, un ke dil nahin mante, aur we magrur hain

24 Thik bát hai, ki Alláh jántá hai jo chhipáte hain, aur jo jatáte hain

25 Beshakk wuh nahin cháhta gurur karnewálon ko

26 Aur jab kahiye un ko, Kyá utárá hai tumhára Rabb ne? kahen, Naqlen hain pahlon ki

27 Ki uthawen bojh apne pure din qiyámat ke, aur kuchh bojh un ke, jin ko bahkáte hain be tahqiq, sunta hai bura bojh hai, jo uthate hain

(4*R*) 28 Dagábázi kar chuke hain un se agle, phir pahunchá Alláh un ki chunái par neo se, phir gir pari un par chhat upar se, aur áyá un par azáb jahán se khabar na rakhte the

29 Phir qiyámat ke din ruswá karegá un ko, aur kahegá, Kahán hain mere sharik, jin par tum zidd karte the? Bolenge, jin ko khabar milí thí, Beshakk ruswái áj ke din, aur burái munkiron par hai

30 Jin ki ján lete hain firishte, aur we burá kar rahe hain apne haqq men, tab á girenge itáat se, ki ham to na karte the kuchh burái, kyun nahín? Alláh khub jántá hai jo tum karte the

31 So paitho darwázoṉ meṉ dozakh ke, rahá karo us men, so kyá burá thikáná hai gurur karnewáloṉ ká

32 Aur kahá parhezgároṉ ko, Kyá utárá tumháre Rabb ne? bole, Nek bát, jinhoṉ ne bhaláí kí is dunyá meṉ, un ko bhaláí hai, aur pichhlá ghar bihtar hai, aur kyá khub ghar hai parhezgároṉ ká!

33 Bág haiṉ rahne ke, jin meṉ we jáwenge, bahtí haiṉ un ke níche se nahreṉ, un ko wahán hai jo chaheṉ, aisá badlá degá Alláh parhezgároṉ ko

34 Jin kí ján lete haiṉ, firishte, aur wuh suthre haiṉ, un ko kahte haiṉ, Salamatí hai tum par, jáo bihisht meṉ, badlá us ká, jo tum karte the

35 Ab kuchh ráh dekhte haiṉ magar yihí, kí áweṉ un par firishte, yá pahunche hukm tere Rabb ká, isi tarah kiyá un se agloṉ ne, aur Alláh ne zulm na kiyá un par, lekin we apná burá karte rahe

36 Phir pare un par un ke bure kám, aur ulat pará un par jo thatthá karte the

(5*R*) 37 Aur bole sharik pakarnewále, Agar cháhtá Alláh, na pujte ham us ke siwáe koí chiz, aur na hamare bap, aur na harám thahrá lete ham us ke siwáe koi chiz, isi tarah kiyá un se agloṉ ne so rasuloṉ par zimma nahíṉ magar pahunchá dena kholkar

38 Aur ham ne uthále haiṉ har ummat meṉ rasul, kí bandagí karo Alláh kí, aur bacho har dange se, so kisí ko rah di Alláh ne, aur kisí par sábit hui gumráhí, so phiro zamin meṉ, to dekho kaisá huá ákhir jhuthlánewáloṉ ká

39 Agar tu lalcháwe un ko ráh par láne ko,

Alláh ráh nahín detá jis ko bichlátá hai, aur koí nahín un ká madadgár

40 Aur qasmen khúte hain, Alláh ki pach ki qasmen, ki na utháwegá Alláh jo koí mar jawe, kyun nahin? wada ho chuká is par sabit, lekin aksar log nahin jánte

41 Is wáste ki khol de un par, jis bát men jhagarte hain, aur tá malum karen munkir, ki we jhuthe the

NISF (6 *R*) 42 Hamárá kahná kisi chíz ko, jab ham ne us ko chahá, yihi hai, ki kahen us ko, Ho, to wuh ho jáwe

43 Aur jinhon ne gharchhorá Alláh ke wáste, bad us ke ki zulm uthayá, albatta un ko thikaná denge ham dunyá men achchhá, aur sawab akhirat ká to bahut bara hai, agar un ko malum hotá,

44 Jo sabit rahe, aur apne Rabb par bharosá kiyá

45 Aur tujh se pahle bhi ham ne yihi mard bheje the, ki hukm bhejte the un ki taraf, so puchho yad rakhnewalon se, agar tum ko malum nahin

46 Bheje the nishanian lekar, aur waraq, aur tujh ko utárá ham ne yih yáddasht, ki tu khol de logon pás jo utárá un ki taraf, aur shayad we dhiyan karen

47 So kya nidar hue hain, jo bure dáo karte hain, ki dhasá de Alláh un ko zamin men, yá bheje un ko azáb, jahán se khabar na lakhte hon?

48 Yá pakare un ko chalte phirte, so we nahin thikánewále

49 Yá pakare un ko daráne kar, so tumhárá Rabb bará narm hai mihrbán

50 Kyá nahín dekhte jo Alláh ne banái hai?

koí chiz dhaltí hain chháwen un ke dahine se, aur báwen se, sijda karti Alláh ko, aur we ájizi men hain

51 Aur Allah ko sijda kartá hai jo ásmán men hai, aur jo zamin men hai, jándaron se aur firishte, aur we barái nahin karte

52 Dar rakhte hain apne Rabb ká upar se, aur karte hain jo hukm pate hain

(7 *R*) 53 Aur kahá hai Alláh ne, Na pakaro do mabud, wuh mabud ek hi hai, so mujhi se daro

54 Aur usi kí hai jo kuchh hai ásmanon aur zamin men aur usí ka insáf hai hamesha, so kyá siwáe Alláh ke kisi se khati rakhte ho?

55 Aur jo tumhare pás hai koi nimmat, so Alláh ki taraf se, phir jab lagti hai tum ko sakhti, to usi ki taraf chillate ho

56 Phir jab khol di sakhti tum se, tabhi ek firqa tum men apne Rabb ke sath lagtá hai shirik batane,

57 Ta munkir ho jáwen us chiz se, jo ham ne di, so barat lo, ikhri malum karoge

58 Aur thahráte hain unson ko, jin ki khabar nahin rakhte ek hissa hamari di rozi men se, qasam Alláh ki, tum se puchhna hai, jo jhuth bándhte the

59 Aur thahráte hain Alláh ko betián, wuh is láiq nahin, aur ap ko jo dil chahe

60 Aur jab khushkhabari mili aise ko beti kí, sáre din rahe us ká munh siyáh, aur ji men ghunt rahí

61 Chhipá phire logon se máre us khushkhabarí kí burái se, jo sune us ko rahne de zillat qabul kar kar, yá us ko dab de mitti men, suntá hai burí chakauti karte hain

62 Jo nabín mánte pichhle din ko, unhín

par burí kaháwat hai, aur Alláh kí kaháwat sab se úpar, aur wuhí hai zabardast hikmatwálá

(8 *R*) 63 Aur agar pakare Alláh logoṉ ko un kí beinsáfí par, na chhore zamín par ek chalnewálá, lekin dhíl detá hai un ko ek thahare wade tak, phir jab pahunchá un ká wada na der karenge ek ghari, aur na jaldi

64 Aur karte haiṉ Alláh ká, jo apná ji na cháhe, aur batáte haiṉ zubáneṉ un kí jhuth, ki un ko ḳhubi hai, áp hi sábit huá, ki un ko ág hai, aur we barháe játe haiṉ

65 Qasam Alláh ki, ham ne rasul bheje kitne firqoṉ meṉ tujh se pahle, phir sawáre un ke áge Shaitán ne un ke kám, so wuhi rafíq un ká hai áj, aur un ko dukh kí már hai

66 Aur ham ne utari tujh par kitáb, isi waste ki khol sunáwe un ko jis meṉ jhagar rahe haiṉ, aur samjháne ko, aur mihr ko un logoṉ par, jo mánte haiṉ

67 Aur Alláh ne utárá ásmán se páni, phir us se jiláyá zamin ko us ke marne pichhe, us meṉ pate haiṉ un logoṉ ko, jo sunte haiṉ

68 Aur tum ko chaupáeoṉ meṉ bojh kí jagah hai, piláte haiṉ tum ko us ke pet ki chízoṉ meṉ se gobar, aur lahu ke bích meṉ se dudh suthrá, rachtá pinewáloṉ ko

69 Aur mewoṉ se khajur ke, aur angur ke, banáte ho us se nashá, aur rozi khási, us meṉ patá hai un logoṉ ko, jo bujhte haiṉ

(9 *R*) 70 Aur hukm bhejá tere Rabb ne shahd kí makkhi ko, ki baná le pahároṉ meṉ ghar, aur darakhtoṉ meṉ, aur jahán chhatariáṉ dálte haiṉ

71 Phir khá har tarah ke mewoṉ se, phir chal ráhoṉ meṉ apne Rabb kí sáf parí haiṉ, nikaltí hai un ke pet meṉ se píne kí chíz, jis

ke kaí rang haiṉ, us meṉ ázár change hote haiṉ logoṉ ke, us meṉ patá hai un logoṉ ko, jo dhiyán karte haiṉ

72 Aur Alláh ne tum ko paidá kiyá, phir tum ko maut detá hai, aur koi tum meṉ pahunchtá hai na kami umr ko, ki samajhke pichhe kuchh na samajhne lage, Alláh sab khabar rakhtá hai qudratwálá

73 Aur Alláh ne barái dí tum meṉ ek ko ek se rozi ki, so jin ko barái di nahiṉ pahuncháte apni rozi un ko, jin ke málik un ke háth haiṉ, ki we sab us meṉ barábar raheṉ, kyá Alláh ki niamat ke munkir haiṉ?

(10 *R*) 74 Aur Alláh ne baná diṉ tum ko tumhárí qism se auraten, aur dive tum ko tumhári auratoṉ se bete, aur pote, aur kháne ko díṉ tum ko suthri chizen, so kyá jhuthi báteṉ mánte haiṉ, aur Alláh ke fazl ko nahiṉ mánte?

75 Aur pujte haiṉ Alláh ke siwáe aisoṉ ko, jo mukhtar nahíṉ un ki rozi ke, asmán o zamin meṉ se kuchh, aur na maqdur rakhte haiṉ

76 So mat bitháo Alláh par kaháwateṉ, Alláh jántá hai, aur tum nahiṉ jánte

77 Alláh ne batái ek kaháwat, ek banda paráyá mál maqdur nahiṉ rakhtá kisi chiz par, aur ek, jis ko ham ne rozi di apni taraf se khásí rozí, so wuh kharch kartá hai us meṉ se chhipe aur khule, kaheṉ barábar hote haiṉ? sab tarif Alláh ko hai, par we bahut log nahiṉ jánte

78 Aur batái Alláh ne ek misál, do mard haiṉ, ek gungá, kuchh kám nahiṉ kar saktá, aur wuh bojh hai apne sáhib par, jis taraf us ko bheje na kar láwe kuchh bhalá, kahiṉ barábar hai wuh, aur ek shakhs, jo hukm kartá hai insáf par, aur hai sidhí ráh par?

(11 *R*) 79 Aur Alláh pás haiṇ bhed ásmán o zamin ke, aur qiyámat ká kám waisá hí hai jaise lapak nigáh ki, yá is se qarib, aur Alláh har chiz par qádir hai

80 Aur Alláh ne tum ko nikálá tumhári má ke pet se, na jánte the tum kuchh, diye tum ko kán aur ánkheṇ, aur dil, sháyad shukr máno

81 Kyá nahíṇ dekhte urte jánwar hukm ke bándhe ásmán kí hawá meṇ? koi nahiṇ thám rahá un ko siwáe Alláh ke; us meṇ pate haiṇ un logoṇ ko, jo yaqin lae haiṇ

82 Aur Alláh ne banáí diye tum ko tumháre ghar basne ki jagah, aur banáí diye chaupáeoṇ ki khál se dere, jo halke lagte haiṇ tum ko, jis din safar meṇ ho, aur jis din ghar meṇ, aur un kí un se aur bábroṇ se aur bálooṇ se, kitte asbáb, aur baratne ki chiz ek waqt tak

83 Aur Alláh ne banáí diye tum ko apni banái chizoṇ kí chháweṇ, aur banáí diṇ tum ko pahároṇ meṇ chhipne ki jagaheṇ, aur banáí diye tum ko kurte jo bachao hai garmi ká, aur kurte, jo bachán hai larái ká, isí tarah pura kartá hai apná ihsán tum par, sháyad tum hukm men áo

84 Phir agar phir jáweṇ, to terá kám yihí hai kholkar sunáí denáí

85 Pahchánte haiṇ Alláh ká ihsán, phir munkir ho játe haiṇ, aur bahut un meṇ ná shukr haiṇ

(12 *R*) 86 Aur jis din kharáí karen ham har firqe meṇ ek batánewálá, phir hukm na mile munkiroṇ ko, aur na un se tauba mánge

87 Aur jab dekheṇ beinsáf már, phir halkí na ho un se, aur na un ko dhíl mile

88 Aur jab dekheṇ sharik pakarnewále apne sharikoṇ ko, boleṇ, Ai Rabb, Ye hamáre

sharik hain, jin ko ham pukárte the tere siwáe, tab we un par dálen bát, ki Tum jhuthe ho

89 Aur á paren Alláh ke áge us din ajiz ho kar, aur bhuljáwe un ko, jo jhuth bandhte the

90 Jo munkir hue, aur rokte hain Alláh ki ráh se, un ki hai barhái már par már badlá us ká jo sharárat karte the

91 Aur jis din kharí karenge ham har firqe men ek batánewálá un par unhín men ká, aur tujh ko láwen batáne ko un logon par, aur utárí ham ne tujh par kitab bewrá har chiz ká, aur ráh kí sujh, aur mihr aur khushkhabrí hukm bardáron ko

SULS (13 *R*) 92 Alláh hukm kartá hai insáf ko, aur bhalai ko, aur dene ko nátewale ke aur mana karta hai behayái ko, aur námaqul kám ko, aur sarkashi ko, tum ko samjháta hai, sháyad tum yád rakho

93 Aur purí karo qarar Alláh ká jab ápas men qarar karo, aur na toro qasamen pakki kiye pichhe, aur karke Allah ko apná zamin, Allah jantá hai jo karte ho

94 Aur na ho jaisi wuh aurat, ki torá us ne apná sut kátá, mihnat kiye pichhe, tukre tukre, ki thahráo apni qasamen paithne ká bahaná ek dusre men, is wáste ki ek firqe ho, ki ziyáda charh rahá dusre se, yih to Alláh parakhtá hai tum ko is se, aur áge khol degá Alláh tum ko qiyámat ke din, jis bat men tum phút rahe the

95 Aur Alláh cháhtá, to tum sab ko ek hi firqa karta, lekin bahkátá hai jis ko cháhe, aur sujhátá hai jis ko cháhe, aur tum se puchh hotí hai, jo kám tum karte the

96 Aur na thahráwen apní qasamen ralne ká bahána ek dúsre se, ki dig na jáwen kisí

ká pánw jame pichhe, aur tum chakho sazá us par, ki tum ne roká Alláh kí ráh se, aur tum ko barí már ho

97 Aur na lo Alláh ke qarár par mol thorá, beshakk jo Alláh ke yahán hai, wuhí bihtar hai tum ko, agar jánte ho

98 Jo tum pás hai nibar jáegá, aur jo Allah pás hai, so rahtá hai, aur ham badle men denge thaharnewálon ko un ká haqq bihtar kámon par, jo karte the

99 Jis ne kiyá nek kám, mard ho yá aurat, aur wuh yaqin par hai to ham us ko jilá denge ek achchhi zindagi, aur badle men denge un ko haqq un ká bihtar kámon par, jo karte the

100 So jab tu parhne lage Qurán, phir to panáh le Alláh ki Shaitán i mardud se

101 Us ka zor nahin chaltá un par, jo yaqin rakhte hain, aur apne Rabb par bharosá karte hain

102 Us ká zor unhin par hai, jo us ko rafíq samajhte hain, aur jo us ko sharik thahráte hain

(14 *R*) 103 Aur jab ham badalte hain ek áyat kí jagah dusri, aur Alláh bihtar jánta hai, jo utártá hai, kahte hain, Tu to baná latá hai, yun nahin, par un bahuton ko khabar nahin

104 Tu kah, Us ko utari hai pák fiirshte ne tere Rabb kí taraf se tahqiq, tá sábit kare imánwálon ko, aur ráh kí sujh, aur khushkhabrí musalmánon ko

105 Aur ham ko malum hai, ki we kahte hain, us ko to sikhátá hai *ádmí*, jis par tariz karte hain, us kí zubán hai oprí, aur yih zubán Arabí hai sáf

106 Jin ko Alláh kí báten yaqín nahín áin,

un ko Alláh ráh nahíṉ detá, aur un ko dukh kı már haı

107 Jhuth batáte we haiṉ, jın ko yaqín nahıṉ Alláh kí báton par, aur wuhı log haiṉ jhuthe

108 Jo koí munkır huá Alláh se, yaqín láe píchhe, magar wuh nahíṉ jıs par zabardastı kı, aur us ká dıl barqarár haı ımán par, lekın jo koí dıl kholkar munkır huá, so un par gazab huá Alláh ká, aur un ko barı már haı

109 Ye ıs wáste kı unhoṉ ne azız rakhí dun yá kı zındagı ákhırat se, aur Allah rah nahıṉ detá munkır logoṉ ko

110 Wuhı haiṉ, kı muhr kar dı Allah ne un ke dıl par, aur kanoṉ par, aur ankhoṉ par, aur wuhı haiṉ behosh Áp hı sábıt huá, kı ákhırat meṉ wuh hı kharáb haiṉ

111 Phır yuṉ haı, kı terá Rabb un logoṉ par, kı watan chhorá haı, bad ıs ke kı bıchhláe gae, phır larte rahe, aur thabare rahe, terá Rabb ın batoṉ ke bad bakhshnewálá haı, mihı bán

(15 *R*) 112 Jıs dın áwega har jı jawáb sawál kartá apní taraf se, aur purá mılegá har kısı ko jo us ne kamáyá, aur un par zulm na hogá

113 Aur batáı Allah ne kaháwat, ek bastı thı, chaın amn se chalı átı thı, us ko rozı farágat kí har jagah se, phır ná shukrí kı Alláh ke ıhsánoṉ kı, phır chakhayá us ko Alláh ne maza, kı un ke tan ke kapre hue bhukh, aur dar badlá us ká, jo karte the

114 Aur un ko pahunch chuká rasul unhíṉ meṉ ká, phır us ko jhuthláyá, phır pakra un ko azáb ne, aur we gunahgár the

115 So kháo jo rozí dı tum ko Alláh ne halál, aur pák, aur shukr karo Alláh ke ıhsán ká, agar tum usí ko pujte ho

116 Yıhí harám kıyá haı tum par, murda,

aur lahu aur suar ká gosht, aur jis par nám pukárá Alláh ke siwáe kisi ká, phir jo koi náchár ho jáwe, na zor kartá ho, na ziyádati to Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

117 Aur mat kaho apni zubán ke jhuth batáne se, ki Yih halál hai, aur yih harám hai ki Allah par jhuth bándhte ho, beshakk jo jhuth bándhte hain Alláh par, bhalá nahín páte

118 Thorá sá barat len, aur un ko dukh kí már hai

119 Aur jo log Yahudi hain, un par harám kiyá thá, jo tujh ko sunáe chuke the, aur hum ne un par zulm nahin kiyá, par apne upar ap zulm karte the

120 Phir yun hai, ki terá Rabb un logon par, jinhon ne burái ki nádáni se, phir tauba ki us ke pichhe, aur sanwár pakari, terá Rabb in baton ke pichhe bakhshnewálá, mihrban hai

(16 *R*) 121 Asl Ibráhim tha ráh dálnewálá, hukm bardár Alláh ká, ek taraf ká hokar, aur na thá sharikwalon men, haqq mánnewálá us ke ihsánon ká

122 Us ko Alláh ne chun liyá, aur chaláyá sidhi ráh par

123 Aur di dunyá men hum ne us ko khubi, aur wuh ákhirat men achchhe logon men hai

124 Phir hukm bheja ham ne tujh ko, ki chal din Ibráhim par, jo ek taraf ká tha, aur na thá wuh sharikwalon men

125 Hafte ká din jo thahráyá, so unhín par, jo us men phuth gae, aur terá Rabb hukm karegá un men qiyámat ke din, jis bát men phuth rahe the

126 Bulá apne Rabb kí ráh par pakki báten samjhá kar, aur nasihat kar kar bhali tarah, aur ilzám de un ko jis tarah bihtar ho, terá

Rabb hí bihtar jántá hai, jo bhulá us ke ráh se, aur wuhi bihtar jáne, jo ráh par hain

127 Aur agar badlá do, to badlá do is qadr jitni tum ko taklíf pahunchí, aur agar sabr karo, to yih bihtar hai sabrwálon ko

128 Aur tu sabr kar, aur tujh se sabr ho sake Alláh kí madad se, aur un par gam na khá, aur na khafa rah un ke fareb se, Alláh sáth hai un ke jo parhezgár hain, aur jo neki karte hain

SURA I BANI ISRAIL

Makke men ndzil hui, 111 *ayat ki hai*

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

PANDRAHWAN SIPARA

(1 R) 1 Pak zat hai, jo le gayá apne bande ko ráti rát adabwali masjid se parli masjid tak, jis men ham ne khubian rakhi hain, ki dikháwen us ko kuchh apni qudrat ke namune, wuhi hai suntá dekhta

2 Aur di ham ne Musá ko kitáb, aur sujh di bani Isráil ko, ki na hawále karo mere siwáe kisí par kám

3 Tum, jo aulád ho un ki, jin ko lád liyá ham ne Nuh ke sáth: wuh thá banda haqq ménnewálá

4 Aur sáf kah sunáyá ham ne bani Israil ko kitáb men, ki tum kharábi karoge mulk men do bára, aur charh jaoge buri tarah ka charhná

5 Phir jab áyá pahla wada, utháe ham ne tum par ek bande apne sakht laráiwále, phir phail pare shahron ke bich, aur wuh wada honá hi thá

6 Phir ham ne pheri tumhári bári un par,

aur zor diyá tum ko mál se, aur beton se, aur us se ziyáda kar di tumhári bhir

7 Agar bhalái ki tum ne, bhaláí ki apní, aur agar burái ki, to áp ko, phir jab pahunchá wada pichhli bár ká ki we log udás karen tumháre munh, aur paithen masjid men, jaise paithe pahli bár, aur kharáb karen jis jagah gálib hon puri kharábí

8 Aya hai Rabb tumhará is par, ki tum ko rahm kare, aur agar phir wuhi karoge, to ham phir wuhi karenge, aur rakha hai ham ne dozakh munkiron ká bandikhána

9 Yih Qurán batatá hai wuh ráh, jo sab se sidhí, aur khushí sunátá hai

10 Un ko, jo yaqin láe aur nekián kin, ki un ko hai bara sawab

11 Aur yih, ki jo nahin mánte pichhlá din, un ke liye rakhi hai ham ne dukh ki már

(2 *R*) 12 Aur mángtá hai ádmi buraí, jaise mángtá hai bhaláí, aur hai insan utáolá

13 Aur ham ne banai rát aur din do namune, phir mita diyá namuna rat ká, aur bana diyá din ká namuna dekhne ko, ki talásh karo fazl apne Rabb ká, aur malum karo ginti barson kí, aur hisáb, aur sab chiz sunai ham ne kholkar

14 Aur jo ádmi hai, lagá di ham ne us kí buri qismat us ki gardan se, aur nikál dikhá wenge us ko qiyámat ke din likhá, ki páwegá us ko khulá

15 Parh le likhá apná tu hí, bas hai áj ke din apná hisáb lenewálá

16 Jo koi ráh par áyá, to áyá apne hí wáste, aur jo koi bahká rahá, to bahká rahá apne hí bure ko, aur kisí par nahin partá bojh dusre ká, aur ham kuchh nahin balá dálte jab tak na bhejen koí rasul

17 Aur jab ham ne cháhá, ki khapáwen koi basti, hukm bhejá us ke aish karnewálon par, phir unhon ne behukmi kí, tab sábit huí un par bát, tab ukhár márá un ko uthá kar

18 Aur kitni khapá din ham ne sangaten Nuh se pichhe, aur bas hai, terá Rabb apne bandon ke gunáh jántá dekhtá

19 Jo koi cháhtá ho pahlá ghar, shitáb de chuke ham us ko usí men jitná cháhen, jis ko cháhen, phir thahráyá hai ham ne us ke wáste dozakh, paithegá us men burá sun kar dhakelá já kar

20 Aur jis ne cháhá pichhlá ghar, aur daur ki us ke wáste jo us ki daur hai, aur wuh yaqin par hai, so aison ki daur nek lagi hai

21 Har ek ko ham pahuncháe játe hain un ko, aur un ko tere Rabb ki bakhshish men se, aur tere Rabb ki bakhshish kisí ne nahin gheri

22 Dekh, kaisá barháyá ham ne ek ko ek se, aur pichhle ghar men to aur bare darje hain aur bari barái

23 Na thahra Allah ke sáth dusrá hákim, phir baith rahegá tu ulahná pákar bekas ho kar

(3 *R*) 24 Aur chuká diyá tere Rabb ne, ki na pujo us ke siwáe, aur má báp se bhalái, kabhí pahunch na jáwe tere samhne burhápe ko, wuh ek yá donon, tá na kaho un ko, Hon, aur na jhirak un ko, aur kah un ko bát adab ki

25 Aur jhuká un ke áge kandhe ajzi kai kar niyáz se, aur kah, Ai Rabb un par rahm kar, jaisá pálá unhon ne mujh ko chhotá

26 Tumhárá Rabb khúb jántá hai jo tumháre jí men hai, jo tum nek hoge,

27 To wuh rujuwálon ko bakhshtá hai

28 Aur de nátewále ko us ká haqq, aur muhtáj ko, aur musáfir ko, aur mat urá bikher kar

29 Beshakk uránewále bhái hain Shaitánon ke, aur Shaitán hai apne Rabb ká ná shukr

30 Aur agar kabhi tagáful kare, to un kí taraf se talásh men mihrbání kí apne Rabb kí taraf se, jis ki tauwaqu rakhtá hai, tu kah un ko bít narmi ki

31 Aur na rakh apná háth bandhá apní gardan ke síth, aur na khol de us ko nirá kholná, phir tu baith rahe ilzám kháyá hárá

32 Terá Rabb kusháda kartá hai rozi jis ko cháhe, aur kastá hai, wuhí hai apne bandon ko jántá dekhtá

33 Aur na már dálo apní aulád dar se muflisí ke, ham rozi dete hain un ko aur tum ko, beshakk un ka márná bari chuk hai

(4 R) 34 Aur pás na jáo badkári ke, wuh hai behayái, aur buri ráh hai

35 Aur na maro ján, jo mana kí Alláh ne magar haqq par, aur jo márá gayá zulm se, to diyá ham ne us ke wáris ko zor, so ab báth na chhore khun par, us ko madad hotí hai

36 Aur pás na jáo yatím ke mál ke, magar jis tarah bihtar ho jab tak pahunche wuh apni jawání ko, aur puri karo qarár ko, beshakk qarár ki puchh hai

37 Aur purá bhar do máp jab máp dene lago, aur taulo sídhi tarázú se Yih bihtar hai, aur achchhá us ká anjám

38 Aur na pichhe par jis bát kí khabar nahin tujh ko, beshakk kán, aur ánkh aur dil un sab ki us se puchh hai

39 Aur na chal zamín par itrátá, tu phár na dálegá zamín, aur na pahunchegá paháron tak lambá ho kar

40 Yih jitní báten hain, un men sab se buri chíz hai tere Rabb ki bezári

41 Yih hai kuchh ek, jo wahí kiyá tere Rabb ne terí taraf aql ke kámoṉ se, aur na thará Alláh ke siwáe aur kí bandagí, phir pare dozakh meṉ uláhná kháyá dhakelá

42 Kyá tum ko chunkar diye tumháre Rabb ne bete, aur áp liye fiirshte betiáṉ ? tum kahte ho bát bari

(5 *R*) 43 Aur phir phir samjháyá ham ne is Qurán meṉ, tá we socheṉ, aur un ko ziyáda hotá hai wuhí bharakná

44 Kah, Agar hote us ke sáth aur hákim jaisá ye batáte haiṉ, to nikálte takht ke Sáhib kí taraf ráh

45 Wuh pák hai, aur upar hai un ki bátoṉ se bahut dur

46 Us ki suthrai bolte haiṉ sátoṉ ásmán, aur zamin, aur jo koi un meṉ hai, aur koi chiz nahiṉ, jo nahiṉ parhti khubiaṉ us ki lekin tum nahiṉ samajhte un ki parhná, beshakk wuh hai tah ammulwalá bakhshta

47 Aur jab tu parhta hai Qurán, kar dete haiṉ ham bich meṉ tere aur un logon ke, jo nahin mánte pichhlá jina, ek parda dhanka,

48 Aur rakhte haiṉ un ke dilon par ot, ki us ko sa ujheṉ, aur un ke kanoṉ meṉ bojh

49 Aur jab mazkur karta hai tu Quran meṉ apne Rabb ka akelá kar kar, bhágte haiṉ apni pith par bidak kar

50 Ham khub jánte haiṉ jaisá we sunte haiṉ jis waqt kán rakhte haiṉ terí taraf, aur jab we mashwarat karte hain, jab kahte haiṉ beinsáf, jis ke kahe par chalte ho, Nahiṉ wuh magar ek mard jádu ká márá

51 Dekh, kaisí baitháte haiṉ tujh par kaháwateṉ, aur bahakte haiṉ, so ráh nahiṉpá sakte

52 Aur kahte haiṉ, Kyá jab ham ho gaye

haḍḍiáṉ, aur chúra kiyá, ham phir uthenge nae bankar ?

53 Tu kah, Tum ho ját̤o patthar, yá lohá, yá koí khilqat jo mushkil lage tumháre ji meṉ, phir ab kahenge, Kaun uṭháegá ham ko? kah, Jis ne banáyá tum ko pahlí bár, phir ab maṭkawenge teri tarafapne sar, aur kahenge, Kab hai wuh? tu kah, Sháyad nazdik hí hogá

54 Jis din tum ko pukáregá, phir chaleáoge sarahte us ko, aur atkaloge ki der nahiṉ lagi tum ko magar thori

RUBA (6R) 55 Aur kah de mere bandoṉ ko, Bát wuhi kaheṉ, jo bihtar ho, Shaitán jharapwatá hai ápas meṉ, Shaitán hai insán ká beshakk dushman i sarih

56 Tumhará Rabb bihtar jántá hai tum ko, agar cháhe tum par rahm kare, aur agar cháhe tum ko mái de, aur tujh ko nahiṉ bheja ham ne un par zimma lenewalá

57 Aur terá Rabb bihtar jántá hai jo koí hai ásmánon meṉ aur zamin meṉ, aur ham ne ziyáda kiya hai baze nabioṉ ko bazoṉ se, aur di ham ne Daud ko Zabur

58 Kah, Pukáro jin ko samajhte ho siwáe us ke, so nahiṉ ikhtiyár rakhte, ki taklif khol deṉ tum se, aur na badal deṉ

59 We log jin ko ye pukáite hain, dhúnḍhte haiṉ apne Rabb tak wasila, ki kaun banda bahut nazdik hai, aur ummed rakhte haiṉ us kí mihrbáni kí, aur daite haiṉ us ki már se, beshakk tere Rabb kí mar darne ki chíz hai

60 Aur koí basti nahíṉ, jis ko ham na khapá denge qiyámat se pahle, yá áfat dálenge us par sakht áfat, yihí kitáb meṉ likhá gayá

61 Aur ham ne isi se mauquf kiṉ nisháníáṉ bhejni, ki aglon ne un ko jhuṭhláyá, aur dí

ham ne Samúd ko úntní samjháne ko, phir us ká hapq na máná, aur mishánián, jo ham bhejte hain, so daráne ko

62 Aur jab kah diyá ham ne tujh se, ki Tere Rabb ne gher liyá hai logon ko, aur wuh dikhwá jo tujh ko dikháyá ham ne, so jánchne ko logon ke, aur wuh darakht, jis par phitkár hai Qurán men aur ham un ko daráte hain, to un ko ziyáda hotí hai barí sharárat

(7R) 63 Aur jab ham ne kaha firishton ko, Sijda karo Ádam ko, to sijda kar pare magar Iblis, bolá, Kyá main sijda karun ek shakhs ko, jo tu ne banáyá mitti ká?

64 Kahne lagá, Bhala, dekh to, yih jis ko tu ne mujh se charháya, agar tu mujh ko dil de qiyámat ke din tak, to us ki aulád ko ḍháthi de lun, magar thore se

65 Farmáyá, Ja, phir jo koí terá sáth huá un men se, so dozakh hai tum sab ki sazá purá badlá

66 Aur ghabrá le un men jis ko tu ghabrá sake apní áwáz se, aur pukár lá un par apne sawár, aur piyáde, aur sájhá kar un se mál men, aur aulád men, aur wada de un ko, aur kuchh nahin wada detá un ko Shaitan magar dagábází

67 Aur jo mere bande hain, un par nahín terí hukumat, aur terá Rabb bas hai kám banánewálá

68 Tumhárá Rabb wuh hai, jo hánktá hai tumháre wáste kishtí daryá men, ki talásh karo us ká fazl, wuhí hai tum par mihrbán

69 Aur jab tum par taklif pare daryá men, bhúlte ho jin ko pukárte the us ke siwáe, phir jab bachá láyá tum ko jangal ki taraf, talá gae, aur hai insán bara ná shukr

70 So kyá nidar hue ho, ki dhasáwe tum ko

jangal ke kanáre, yá bhej de tum par ándhí, phir na páo apná koí kám banánewálá

71 Ya nidar hue ho, ki phir le jawe tum ko us men dusri bár, phir pahunche tum par ek jhonká báo ká, phir dubá de tum ko badlá us ná shukri ká, phir na páo apní tarafse ham par us ká dawá karnewálá

72 Aur ham ne izzat di hai Ádam ki aulád ko aur sawari di un ko jangal aur daryá men, aur rozí di un ko suthri chízon se, aur ziyáda kiyá un ko apne banae hue bahut shakhson par barhtí dekar

(8 *R*) 73 Jis din ham buláwenge har firqe ko un ke sardáron ke sath, so Jis ko mila us ká likhá dahne men, so parhte hain apná likhá, aur zulm na hogá un par ek táge ká

74 Aur jo koi rahá is jahán men andhá, so pichhle jahán men andhá hai, aur ziyáda dur pará ráh se

75 Aur we to lage the, ki tujh ko bichhlá den us chiz se jo wuhi bheji ham ne teri taraf, tá bándh láwe tu us ke siwáe, aur tab pakarte tujh ko dost

76 Aur agar yih na hotá ki ham ne tujh ko thabrá rakhá, to tu lagbhi játá jhukne un ki taraf thorá sá

77 Tab muqarrar chakháte ham tujh ko duná maza zindagi men, aur duná marne men, phir na pátá tú apne wáste ham par madad karnewálá

78 Aur we to lage the ghabráne tujh ko is zamin se, ki nikál den tujh ko yahán se, aur tab na thaharenge tere pichhe magar thorá sá

79 Dastur pará huá hai un rasulon ká, jo tujh se pahle bheje ham ne, aur na páwegá tu hamáre dastur men tafáwat

(9 R) 80 Kharí rakh namáz suraj dhale se rát kí andherí tak, aur Qurán parhná fajr ká, beshakk Quran parhná fajr ká honá hai rubaru

81 Aur kuchh rát jágta rah, us men yih barhtí hai tujh ko, sháyad khará kare tujh ko terá Rabb tarif ke maqán men

82 Aur kah, Ai Rabb, paithá mujh ko sachchá paithána, aur nikál mujh ko sachchá nikálná aur baná de mujh ko apne pás se ek hukumat kí madad

83 Aur kah Áyá sach, aur nikal bhágá jhuth, beshakk jhuth hai nikal bhagnewála

84 Aur ham utáte hain Quran men se jis se rog change hon, aur mihi imánwalon ko, aur gunahgáron ko yihi barhtá hai nuqsan

85 Aur jab ham áram bhejen insan par, talá jáwe, aur hatawe apná bazu, aur jab lage us ko burái, rah jáwe ás tutá

86 Tu kah, Har koi kám kartá hai apne daul par so terá Rabb khub jantá hai kaun khub sujhá hai rah

(10 R) 87 Aur tujh se puchhte hain ruh ko, tu kah, Ruh hai mere Rabb ke hukm se, aur tum ko khabar dí hai thorí sí

88 Aur agar ham chahen, le jáwen jo chiz tujh ko wahí bheji, phir tu na páwe us ke lá dene ko ham par koi zimma lenewálá

89 Magar mihrbáni se tere Rabb kí, us kí bakhshish tujh par bari hai

90 Kah, Agar jama howen ádmí aur jinn is par, ki láwen aisá Qurán, na láwenge aisá Qurán, aur bari madad karen ek ki ek

91 Aur ham ne phir phir samjhái logon ko is qurán men har kaháwat, so nahin rahte bahut log bin ná shukrí kiye

92 Aur bole, Ham na mánenge terá kahá

jab tak tú bahá nikále hamáre wáste zamín se ek chashma,

93 Yá ho jáwe tere wáste ek bág khajúr aur angur ká, phir bahá le tu us ke bích nahren chalá kar,

94 Yá giá de ásmán ham par, jaisá kahá kartá hai tukre tukre, já le á Alláh ko aur firishton ko zámin,

95 Yá ho jáwe tujh ko ek ghar suthrá, yá charh jáwe tú ásmán men, aur ham yaqin na karenge terá charhná jab tak na utár láwe ham par ek likhá jo ham parhlen, Tu kah, Subhán Allah, main kaun hun, magar ek ádmí hun bhejá hua

(11 R) 96 Aur logon ko atkáo nahín huá is se, ki yaqín láwen jab pahunchi un ko ráh kí bujh magar yihi ki kahne lage, Kyá Allah ne bhejá ádmi paigám lekar?

97 Kah, Agar hote zamin men firishte phirte baste, to ham utárte un par ásmán se koí firishta paigám lekar

98 Kah, Allah bas hai haqq sábit karnewálá mere tumháre bich, wuh hai apne bandon se khabardár dekhnewálá

99 Aur jis ko sujháwe Alláh, wuhí hai sujhá, aur jis ko bhatkawe, phir to na páwe un ke wáste koi rafiq us ke siwáe, aur uthánge ham un ko qiyámat ke din aundhe munh par, andhe aur gúnge, aur bahre, thikána un ká dozakh hai, jab lagegi bujhne, aur denge un par bharká

100 Yih un kí sazá hai is wáste ki munkir hue hamárí áyaton se, aur bole, Kyá jab ham ho gae haddián, aur chura, kyá ham ko uthá-ná hai nae baná kar?

NISF 101 Kyá nahín dekh chuke, ki jis

Alláh ne banáe ásmán o zamín, saktá hai aison ko banáná? aur thahráyá hai un ká ek wada beshubah, so nahín rahte beinsáf bin ná shuk ri kiye

102 Kah, Agar tumháre háth men hote mere Rabb ki mihr ke khazáne to muqarrar mund rakhte is dar se, ki kharch na ho jáwen, aur hai insán dil ká tang

(12 *R*) 103 Aur din ham ne Musá ko nau nishánian sáf, phir puchh Bani Isráil se, jab áyá wuh un ke pás, to kahá us ko Firaun ne, Meri atkal men, Musa tujh par jádu huá

104 Bolá, Tu jan chuká hai, ki ye chizen kisi ne nahín utárin magar ásmán o zamin ke málik ne samajháne ko, aur meri atkal men, Firaun, tu khapá cháhtá hai

105 Phir cháhá ki un ko chain na de us zamin men, phir duba diyá ham ne us ko aur us ke sáthwálon ko sare

106 Aur kahá ham ne us ke pichhe Bani Isráil ko, Baso tum zamin men, phir jab áwegá wada ákhirat ká le áwenge ham tum ko samet kar Aur sach ke sáth utárá ham ne yih Qurán, aur sach ke sáth utará, aur tujh ko, jo bhejá ham ne, so khushi aur dar sunátá

107 Aur parhne ká wazifa kiyá ham ne us ko bánt kar, ki parhe tu us ko logon par thahar thahar kar, aur us ko ham ne utárte utárá

108 Kah, Tum us ko máno, yá na máno, jin ko ilm milá hai us ke áge se jab un pás us ko parhiye girte hain tuddion par sijde men, Aur kahte hain, pák hai hamárá Rabb, beshakk hamáre Rabb ká wada albatta honá

109 Aur girte hain ṭuddion par rote húe, aur ziyáda hoti hai ájizí

110 Tu kah, Alláh kar pukáro, yá Rahmán kar, jo kah kar pukároge, so usí ke hain sab nám kháse, aur na tu pukár apní namáz men, na chupke parh, aur dhundh le us ke bích men ráh

111 Aur kah, Saráhiye Allah ko, jis ne nahin rakhi aulad, na koi us ká sájhi saltanat men, na koi us ka madadgár zillat ke waqt, aur us ki barai kar bará jankar

SURA I KAHAF

Makke men nazil hui, 110 ayat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 Saráhiye Alláh ko, jis ne utárí apne bande par kitab, aur na rakhi us men kuchh kaji

2 Thik utári, tá dar sunáwe ek sakht áfat ká us ki taraf se, aur khushkhabri waqin lanewalon ko, jo karte hain nekián, ki un ko achchhá nek hai, jis men rahá karen hamesha

3 Aur dar sunawe un ko, jo kahte hain, Alláh rakhtá hai aulád

4 Kuchh khabar nahin un ko is bat kí, na un ke báp dadon ko, kyá buri bát hokar nikalti hai un ke munh se, sab jhuth hai, jo kahte hain

5 So kahen, to ghunth dálegá apni ján un ke pichhe agar we na mánenge is bát ko pachtá pachtá kar

6 Ham ne banáyá hai jo kuchh zamín par hai us ki raunaq, tá jánchen logon ko, kaun un men achchhá kartá hai kám

7 Aur ham ko karná hai jo kuchh us par hai maidán chhánt kar

8 Kyá tu khiyál rakhtá hai, ki gár aur khohwále hamárí qudratoṉ meṉ achambhá the?

9 Jabjá paithe we jawán us khoh meṉ, phir bole, Ai Rabb, de ham ko apne pás se mihr, aur hamáre kám ká banáo

10 Phir thapak diye ham ne un ke kán us khoh meṉ kai baras ginti ke

11 Phir ham ne un ko uthává, ki malum karen do firqoṉ meṉ kis ne yad rakhi hai jitni muddat we rahe

(2 *R*) 12 Ham sunáden tujh ko un ká ahwál tahqiq, we kai jawán hain, ki yaqin láye apne Rabb par, aur ziyada di ham ne un ko sujh

13 Aur girah di un ke dil par jab khare hue, phir bole, Hamára Rabb hai Rabb asmán o zamin ká, na pukarenge ham us ke siwá kisi ko thákur, to kahí ham ne bát aql se dur

14 Ye hamárí qaum hain, pakrá hai inhoṉ ne us ke siwa aur ma'bud, kyuṉ nahiṉ láte un ke wáste koi sanad khuli? Phir us se gunahgár kaun, jis ne bándhá Alláh par jhuth?

15 Aur jab tum ne kanara pakrá un se, aur jin ko we pujte hain Alláh ke siwáe, ab já baitho us khoh meṉ, phaila de tum par Rabb tumhárá kuchh apni mihr, aur baná de tum ko tumháre kám ká árám

16 Aur tu dekhe dhup jab tak nikaltí hai bach ke játi hai un ki khoh se dahne ko, aur jab dubti hai katrá játi hai un se báweṉ ko, aur we maidan meṉ hain us ke, yih hai qudratoṉ se Alláh ki, jis ko Alláh ráh de, wuhí áwe ráh par, aur jis ko wuh bichláwe, phir tu na páwe us ká koí rafiq ráh par lánewálá

(3 *R*) 17 Aur tu jáne we jágte hain, aur we

sote hain, aur karwat dilate hain ham un ko dahne aur báen, aur kutta un ká pasár rahá hai apní báhen chaukhat par Agar tu jhánk dekhe un ko to pith dekar bháge un se, aur bhar jáwe tujh men un ki dahshat

18 Aur isi tarah un ko jagá diyá ham ne, ki ápas men lage puchhne, ek bolá un men, Kitti der thahre tum? bole, Ham thahre ek din, yá din se kam, bole, Tumhará Rabb bihtar jáne kitni der rahe ho, ab bhejo apne men se ek ko yih rupayá lekar apní us shahr ko, phir dekhe kaun suthra khána, so lá de tum ko us men se khiná, aur narmi se jawe, aur jata na de tumhárn khabar kisi ko

NISF UL-QURAN 19 We log agar khabar páwen tumhari, patthr io karen tum ko, y i ult i pheren tumhe i apne din men, aur tab bhalá na ho tumhara kabhi

20 Aur isi tarah khabar khol di ham ne un ki, tá log janen ki wada Alláh ká thik hai, aur wuh ghari áur us men dhokhá nahin, jab jhagar rahe the ápas men apni bát par, phir kahne lage, Banáo un par ek imárat, un ká Rabb bihtar jáne un ko, bole jin ká kám zabi thá, Ham banawenge un ke makán par ibádat-khana

21 Ab hi kahenge, we tin hain, chauthá un ká kuttá, aur yih bhi kahenge, we pánch hain, chhathá un ka kutti, bin dekhe nishána pat-thar chaláná, aur yih bhi kahenge, we sát hain, aur áthwán un ki kuttá, tu kah merá Rabb bihtar jáne un ki ginti, un ki khabar i ahin rakhte magar thore log

22 So tu mat jhagar un ki bát men, magar sarsari jhagrá, aur mat tahqíq kar un ká ahwál unhon men kisi se

23 Aur na kahiyo kisí kám ko, ki Maiṉ yih karungá kal, magar yih, ki Alláh cháhe, aur yad kar le apne Rabb ko jab bhul jáwe, aur kah, Ummed hai, ki merá Rabb mujh ko samajháwe is se nazdik ráh nekí kí

24 Aur muddat guzri un par apní khoh meṉ tín sau baras, aur upar se nau

25 Tu kah, Alláh khub jántá hai jítní muddat we rahe, usi pás chhipe bhed ásmán o zamin ke, ajab dekhta suntá hai, koi nahíṉ bandoṉ par us ke siwie mukhtar, aur nahiṉ shaiik karta apne hukm meṉ kisi ko

(4 *R*) 26 Aur parh jo wahi hui tujh ko tere Rabb kí kitab se, koí badalnewalá nahiṉ us kí báteṉ, aur kahiṉ na páwega tu us ke siwáe chhipne ko jagah

27 Aur thám rakh áp ko un ke sath jo pukárte haiṉ apne Rabb ko subh aur shám, tálib haiṉ us ke muṉh ke, aur na daureṉ terí ánkheṉ un ko chhoikar talásh meṉ raunaq dunyá ki zindagi ki, aur na kahá mán us ká jis ká dil gafil kiyá ham ne apní yád se, aur pichhe lagá hai wuh apne chao ke, aur us ká kám hai hadd par na rahná

SULS 28 Aur kah, Sachchí bát hai tumháre Rabb kí taraf se, phir jo koi chahe máne, aur jo koí cháhe na máne, ham ne rakhí hai gunahgároṉ ke wáste ág, jo gher rahi haiṉ un ko us kí qanáteṉ, aur agar faryád karenge, to milegá pání jaise píb, bhun dále muṉh ko, kyá burá piná hai, aur kyá burá árám !

29 Beshakk jo log yaqín láe, aur kiṉ nekián, ham nahíṉ khote neg us ká, jis ne bhalá kiyá kám

30 Aiseṉ ke bág haiṉ basne ke, bahtí haiṉ un ke niche nahreṉ, pahináte haiṉ un ko

wahán kuchh kangan sone ke, aur pahinte hain kapre sabz patle aur gárhe resham ke, lage baithe hain un men takhton par, kyá khub badla hai, aur kyá khub árám

(5 *R*) 31 Aur batá un ko kaháwat do mar don ki, bana diye ham ne ek ko un ke do bág angur ke, aur gird un ke khajuren, aur rakhí donon ke bích men khetí, donon bág láte hain apna mewa, aur na ghatáte us men se kuchh

32 Aur bahai ham ne un donon ke bich nahr, aur us ko phal milá, phir bolá apne dus re se jab baten karne lagá us se, Mujh pás ziyada hai tujh se mál aur ábru ke log

33 Aur giya apne bág men, aur wuh burá kar rahá thá apni jan par, bola, Nahin ittá mujh ko khiyál ki kharíb ho yih bag kabhi,

34 Aur nahin khiyál kartá hun main ki qiyá mat honewáli hai, aur agar kabhi pahuncháyá mujh ko mere Rabb ke pás, páunga bihtar is se, us taraf pahunchkar

35 Kahá us ko dusre ne jab bát karne lagá, Kyá tu munkir ho gayá us shakhs se, jis ne banáya tujh ko mitti se, phir bund se, phir purá kar diyá tujh ko mard ?

36 Par main to kahun, wuhi Alláh hai merá Rabb, aur na manun na sajhi apne Rabb ká kisí ko

37 Aur kyun na, jab tu iyá thá apne bág men, kahá hotá, jo cháhá Alláh ká, kuchh zor nahin, magar diyá Alláh ka, agar tu dekhtá hai mujh ko, ki main kam hun tujh se mál aur aulád men,

38 To ummed hai ki merá Rabb dewe mujh ko tere bág se bihtar, aur bhej de us par ek bhabhuká ásman se, phir subh ko rah jáwe maidán tappar

39 Yá subh ko horahe us ká páni khushk, phir na sake tu ki us ko dhundh láwe

40 Aur samet liyá us ká sárá phal, phir subh ko rah gayá háth nachátá us mal par jo us men lagáya, aur wuh dhá pará thá apni chhatarion pai, aur kahne laga, Kyá khub thá agar main sájhi na banátá apne Rabb ká kisi ko

41 Aur na hui us kí jamaat ki madad karen us ko Alláh ke siwáe, aur na huá wuh ki badlá le sake

42 Wahán sab ikhtiyár hai Alláh sachche ká, usi ká inam bihtar h n, aur usi ki diya badla

(6 *R*) 43 Aur bat i un ko kaháwat dunyá ki zindagi ki, jaise páni utara ham ne ásmán se, phir barh kar nikla us se zamin ká sabza, phir k il ko ho rah i chura b io men urtá, aur Alláh ko hai har chiz par qudrat

44 Mal aur bete raunaq hain dunyá ki jite, aur rahnewále nekion par bihtar hai tere Rabb ke yahán badl i, aur bihtar hai tawaqqa

45 Aur jis din ham chalawen p ihar, aur tu dekhe zamin khul gai, aur gher bulawen un ko, phir na chhoren un men ek ko

46 Aur sámhne láye tere Rabb ke qatár kar kar, á pahunche tum hamáre pás, jaisa ham ne banáyá thá tum ko pahli bar, nahin tum batáte the ki na thahrawenge ham tumhárá koí wada

47 Aur rakkhá jáegá kágaz, phir tu dekhe gunahgár darte hain us ke bích ke likhe se, aur kahte hain, Ai kharáb, kaisá hai yih likhá, na chhorí chhoti bát na bari bát, jo us men nahín gher li, aur páwenge jo kiyá hai sámhne, aur terá Rabb zulm na karegá kisi par

(7 *R*) 48 Aur jab kahá ham ne firishton ko, Sijda karo Ádam ko, to sijda kar pare magar

Iblis, thá jinn kí qism se, so nikal bhágá apne Rabb ke hukm se, so ab tum thahráte ho us ko aur us kí aulád ko rafíq mere siwáe, aur we tumháre dushman hain, burá háth lagá beinsáfon ke badlá

49 Dekhá nahin liyá main ne un ko banáná ásmán o zamin ká, aur na banáná un ká, aur main wuh nahin ki thahrá lun bahkánewálon ko bázu

50 Aur jis din farmawegá, Pukáro mere sharikon ko, jo tum batate the, phir pukárenge, phir we jawab na denge, aur kar denge ham un ke in ke bich marne ká asbab

(8*R*) 51 Aur dekhenge gunahgár ág ko, phir atkalenge, ki un ko parná hai us men, aur na páwenge us se rah badalne

52 Aur phir phir samajhái ham ne is Qurán men logon ko har ek kahawat, aur hai insán sab chiz se ziyáda jhagarne ko

53 Aur logon ko inkár, jo rahá is se, ki yaqin láwen jab pahunche un ko ráh ki sujh, aur gunáh bakhshwáwen apne Rabb se, so yihi ki pahunche un par rasm pahlon ki, yá á khará ho un par azáb sámhne

54 Aur ham jo rasul bhejte hain, so khushi aur dar sunáne ko, aur jhagre láte hain munkir jhuthe jhagre, ki digawen us se sachchí bát, aur thahráyá hai mere kalam ko aur jo dar sunáe thatthá

55 Aur kaun zálim us se, jis ko samajháyá us ke Rabb ke kalám se, phir munh pherá us ki taraf se, aur bhul gayá jo ágebhej chuke hain us ke háth, ham ne rakhí hai un ke dilon par ot, ki us ko na samjhen, aur un ke kánon men bojh

56 Aur jo tú un ko buláwe ráh par, to hargiz na áwen ráh par us waqt kabhí

57 Aur terá Rabb bará bakhshnewálá hai, mihr rakhtá, aur agar un ko pakre un ke kiye par, to jald dále un par azáb, par un ká ek wada hai, kahin na páwenge us se ware sarakne ko jagah

58 Aur yih sab bastián hain, jin ko ham ne khapá diyá jab zálim ho gaye, aur rakhá tha un ke khapne ká ek wada

(9 *R*) 59 Aur jab kaha Musá ne apne jawán ko, Main na baithugá jab tak na pahunchun do daryá ki miláp tak, yá chalá jáun Qarnon

60 Phir jab pahunche donon daryá ke miláp tak, bhul gae apni machhli, phir us ne apni ráh kar li daryá men surang baná kar

61 Phir jab age chale, kahá Musá ne apne jawán ko, Lá hamare pás hamara khana, pai ham ne apne is safar men takli

62 Wuh bolá, Dekhá tu ne jab ham ne jagah pakari us patthar pás, so main bhul gaya machhli, aur yih mujh ko bhulayá Shaitán hi ne ki us ká mazkur karun, aur wuh kar gai apni ráh daryá men ajab tarah

63 Kahá, Yihi hai jo ham chahte the, phir ulte phire apne pair pahchante

64 Phir páyá ek banda hamare bandon men ká, jis ko di thi ham ne mihr apne pas se, aur sikháyá tha apne pás se ek ilm

65 Kahá us ko Musá ne, Kahe to tere sáth rahun, is par ki mujh ko sikha de kuchh, jo tujh ko sikhái hai bhalái

66 Bolá, Tu na sakega mere sáth thaharne

67 Aur kyunkar thahare dekh kar ek chiz, jo tere qábu men nahin us ki samajh

68 Kahá, Tu páwegá agar Alláh ne cháhá mujh ko thaharnewálá, aur na tálungá terá koi hukm

69 Bola, Phir agar mere sáth rahtá hai, to mat puchhiyo mujh se koi chiz jab tak main shuru na karun tere áge us ká mazkur

(10 *R*) 70 Phir donon chale yahán tak ki jab chaṛhe náw men us ko phár dálá, Musá bolá, Tu ne us ko phár dalá ki dubá de us ke logon ko, tu ne ki ek chiz anokhi!

71 Bolá, Main ne na kahá thá, tu na sakegá mere sáth thaharne?

72 Kahá, Mujh ko na pakar meri bhul par, aur na dal mujh par mera kám mushkil

73 Phir donon chale, yahán tak ki mile ek larke se, us ko mar dálá, Musá ne kahá, Tu ne mar dáli ek jan suthri bin badle kisi ján ke, tu ne ki ek chiz namaqul!

SOLAHWAN SIPARA 74 Bolá, Main ne na kahá thá tujh ko, Tú na sakegá mere sath thaharne?

75 Kaha, agar tujh se puchhun koi chiz is ke pichhe, phir mujh ko sáth na rakhiyo, tu utar chuká meri taraf se ilzám

76 Phir donon chale yahán tak ki pahunche ek gánw ke logon tak, khaná chahá wahán ke logon se, unhon ne na máná ki mihmán rakhen un ko, phir pái us men ek diwár giṛá cháhti thi, us ko sidha kiyá, bolá Musá, Agar tu cháhtá, letá is par mazduri

77 Kahá Ab judái hai mere tere darmiyán, ab jatátá hun tujh ko phir un báton ká, jis par tu na thahar saká

78 Wuh jo kishti thi, so thi kitne muhtájon kí, mihnat karte daryá men, so main ne chá-há ki us men nuqsán dálun, aur un se pare thá ek bádsháh, letá thá har ek kishti chhin kar

79 Aur wuh jo laṛka thá, so us ke má báp the

ímán par, phir ham dare ki un ko ájiz kare zabardastí aur kufr kar kar

80 Phir ham ne cháhá ki badlá de un ko un ká Rabb is se bihtar suthráí men, aur la gáo rakhtá mahabbat men

81 Aur wuh jo diwár thi, so do yatim larkon kí thi us shahr men, aur us ke niche mál gará thá un ká, aur un ká báp thá nek, phir cháhá tere Rabb ne ki we pahunchen apne zor ko, aur nikálen apna mál gará mihrbánise tere Rabb ki, aur main ne yih nahin kiyá apne hukm se, yih pher hai un chizon ká jin par tu na thahar sakí

(11 *R*) 82 Aur tujh se puchhte hain Zul Qarnain ko, kah, Ab parhtá hun tumhare ágo us ká kuchh mazkur

83 Ham ne us ko jamiya thá mulk men, aur diyá thá har chiz ka asbáb, phir pichhe pari ek asbab ko,

84 Yahan tak ki jab pahuncha suraj dubne ki jagah, páyá ki wuh dubtá hai ek daldal ki nadi men, aur pái us ke pás ek qaum

85 Ham ne kahá, Ai Zul Qarnain, yá logon ko taklif de, aur yá rakh un men khubi

86 Bola, Jo koi hogá beinsáf, so us ko ham már denge, phir ulti jáwegá apne Rabb ke pás wuh mái degá us ko buri már

87 Aur jo koi yaqin liyá aur kiyá us ne bhalá kám, so us ko badle men bhalái hai, aur ham kahenge us ko apne kám men ásáni

88 Phir lagá ek asbáb ke pichhe,

89 Yahán tak ki jab pahunchá suraj nikalne ki jagah, páyá ki wuh nikaltá hai ek logon par ki nahin batá di ham ne un ko us se ware kuchh ot

90 Yúnhí hai, aur hamáre qábu meṉ á chukí hai us ke pás kí khabar

91 Phir lagá ek asbáb ke pichhe,

92 Yahán ṭak kí jab pahunchá do ár ke bích, páye un se ware ek log, lagte nahíṉ kí we samjheṉ ek bát ko

93 Bole, Ai Zul Qarnain, yih Yájuj o Májuj dhum uṭháte haiṉ mulk meṉ so kahe to, Ham thahrá deṉ tere wáste kuchh mahsul, us par kí bana de tu ham meṉ un meṉ ek ár

94 Bolá, Jo maqdur diya mujh ko mere Rabb ne, wuh bihtar hai, so madad karo meri mihnat meṉ, banú duṉ tumháre un ke bich ek dhábá

95 Lá do mujh ko ṭukhte lohe ke yahán ṭak kí jab barabar kar diyá do pháṉkoṉ ṭak phir kí, kar a dhaunko yahaṉ ṭak kí jab kar diya us ko ág, kahá, Lao mere pás, kí daluṉ us par pighla támbá

96 Phir na sakeṉ kí us par charh áweṉ, aur na sakeṉ us meṉ surákh karne

97 Bola Ek mihi hai mere Rabb kí

98 Phir jab áwe wada mere Rabb ká, girá de us ko dhah kar, aur hai wada mere Rabb ká sachcha

99 Aur chhor denge ham khalq ko us din ek dusre meṉ dhaste aur phunk máreṉ Sur meṉ, phir jama kar laweṉ ham un ko sare

100 Aur dikháweṉ ham dozakh us din káfiroṉ ko sán hne,

101 Jin kí ánkhoṉ pai parda pará thá meri yád se, aur na sakte the sunne

(12 *R*) 102 Ab kyá yih samjhte haiṉ mun kir, kí thaharáweṉ mere bandoṉ ko mere siwáe himáyatí? Ham ne rakhí hai dozakh munkiroṉ kí mihmání

103 Tu kah, Ham batáweṉ tum ko kın ke kıye bahut akárat

104 Jın kı daur bhatak rahı dunyá kı zindagı meṉ, aur we samajhte haiṉ, kı khub banáte haiṉ kam

105 Wuhı haiṉ, jo munkır hue apne Rabb kí nishánioṉ se, aur us ke milne se, so mit gae un ke kıye, phır na kharı karenge ham un ke wáste taul

106 Badlá hai un ká dozakh is par kı we mun kır hue, aur thahiáṉ meri bateṉ aur mere rasul ko thattha

107 Jo log yaqın láe haiṉ aur kıye unhoṉ ne bhale kám, un ko hai thandı chhaoṉ ke bág mihmani

108 Rahá karen un meṉ, na cháheṉ wahán se jagah badalne

109 Tu kah, Agar daryá siyáhi ho kı likhe mere Rabb kı baten, beshakk darya nibar chuke, abhi na nibren mere Rabb kı baten, aur agar dusra bhi láweṉ ham aisa us kı mad id ko

110 Tu kah, Maiṉ bhi ek ádmi huṉ jaise tum, hukm átá hai mujh ko, kı tumhára Sahib ek Sahib hai, phir jis ko ummed ho milne kı apne Rabb se, so kare kuchh kam nek aur sájhá na rakhe apne Rabb kı bandgi meṉ kisi ká

SURA I MARYAM

Makke meṉ názil hui, 98 áyat kı hai

LÁ HI R RAHMÁ NI

(1 *R*) 1 K H Y A S Yih mazkúr hai tere Rabb kí mihr ká apne bande Zakariyá par

2 Jab pukárá apne Rabb ko chhipí pukár,

3 Bolá, Ai Rabb mere, burhí ho gaiṉ merí haddiáṉ, aur dík nikli sar se burhápe kí

4 Aur tujh se máng kar, ai Rabb, maiṉ mahrum nahiṉ raha

5 Aur maiṉ dartá huṉ bhái bandoṉ se apne pichhe, aur aurat merí bánjh hai, so bakhsh mujh ko apne pás se ek kám uthanewálá,

6 Jo merí jagah baithe, aur Yaqub kí aulád kí, aur kar us ko, ai Rabb, man mántá

7 Ai Zakariya, ham tujh ko khushí sunáwen ek larke kí, jis kí nám Yahiyá

8 Nahiṉ kiyá ham ne pahle is nám kí koí

9 Bolá, Ai Rabb, kahiṉ se hoga mujh ko larká, aur merí aurat bánjh hai, aur maiṉ burhá ho gayá wahiṉ tak kí akar gayá?

10 Kahá, Yunhí farmáyá tere Rabb ne, Wuh mujh par ásan hai, aur tujh ko banáyá maiṉ ne pahle se, aur tu na thá kuchh chiz

11 Bolá, Ai Rabb, tharhá de mujh ko kuchh nishání, farmáyá, Terí nishání yih, kí bát na kare tu logoṉ se tín rat tak changá bhalá

12 Phir nikla apne logoṉ pas hujre se, to ishárat se kahá un ko, kí yád karna subho shám

13 Ai Yahiyá, uthá le kitáb zor se, aur diyá ham ne us ko hukm karna larkápan meṉ

14 Aur shauq diyá apní taraf se, aur suthráí, aur thá parhezgár Aur neki karná apne má bap se, aur na thá zabardast, behukm

15 Aur salám us par jis din paidá huá, aur jis din mare, aur jis din uth khará ho jí kar

RUBA (2R) 16 Aur mazkur kar kitáb meṉ Maryam ká, jab kanáre huí apne logoṉ se ek sharqí makán meṉ

17 Phir pakar liyá un se ware ek parda, phir bhejá ham ne us pas apní firishta, phir ban áyá us ke áge ádmí purá

18 Boli, Mujh ko Rahmán ki panáh tujh se, agar tu dar rakhtá hai

19 Bola, Main to bhejá hun tere Rabb ká, ki de jáun tujh ko ek larká suthra

20 Boli, Kahan se hoga merá larka, aur chhua nahin mujh ko ádmi ne, aur kabhi na thí main badkár ?

21 Bolá, Yunhi farmáyá tere Rabb ne, wuh mujh par ásan hai, aur us ko ham kiyá chahen logon ke liye nishani, aur mihr hamári taraf se, aur hai yih kám thahar chuká

22 Phir pet men liyá us ko, phir kanáre hui us ko lekar ek pare makán men

23 Phir le aí us ko jánne ká dard ek khajur ki jar men, boli, Kisi tarah main mai chuk ti is se pahle, aur ho jati bhuli bisri

24 Phir awáz di us ko us ke niche se, ki Gam na kha, kar diya tere Rabb ne tere niche ek chashma

25 Aur hila apni taraf khajur ki jar, us se giren tujh par pakki khajuren

26 Ab kha, aur pi, aur ankh thandi rakh, so kabhi tu dekhe koi ádmi,

27 To kahiyo, Main ne mánná hai Rahman ka rozá, so bát na karungi aj kisi ádmi se

28 Phir lái us ko apne logon pás god men, bole, Ai Maryam, tu ne ki yih chiz tufán

29 Ai bahin Harun ki! na thá tera bap bura ádmí, aur na thi teri má badkár!

30 Phir háth se batáyá us larke ko, bole, Ham kyunkar bát karen is shakhs se, ki wuh god men larká ?

31 Wuh bolá, Main banda hun Alláh ká, mujh ko us ne kitáb di hai, aur mujh ko nabi kiyá

32 Aur banáyá mujh ko barkatwalá jis jagah

maiṇ huṇ, aur tákíd kí mujh ko namáz kí, aur zakát kí, jab tak maiṇ rahuṇ jitá

33 Aur sulukwálá apní má se, aur nahíṇ banáyá mujh ko zabardast badbakht

34 Aur salám hai mujh par jis din maiṇ paida huá, aur jis din maruṇ, aur jis din uth khará huṇ jí kar

35 Yih hai Isa Maryam ká betá, sachchí bát, jis meṇ log jhagarte hain

36 Alláh aisa nahiṇ ki rakhe aulád, wuh pák zát hai, jab thahratá hai kuchh kam, yihi kahta hai us ko, ki Ho! wuh hotá hai

37 Aur kahá, Beshakk Alláh hai Rabb merá, aur Rabb tumhárá, so usi ki bandagi karo yih hai ráh sídhi

38 Phir kai rah ho gae firqe un meṇ se, so kharábi hai munkiroṇ ko, jis waqt dekhenge ek din bará

39 Kya sunte dekhte honge jis din áwenge hamáre pas, par beinsafi ke din sarih bhatakte hain

40 Aur dar suna de un ko us pachtáwe ke din ká, jab faisal hochukegá kám, aur we bhul rahe hain, aur we yaqin nahiṇ late

41 Ham waris honge zamin ke aur jo koí zamin par, aur hamárí taraf phir áwenge

(3*R*) 42 Aur mazkur kar kitab meṇ Ibráhim ka, beshakk wuh tha sachchá nabi

43 Jab kahá apne báp ko, Ai báp mere, kyuṇ pujtá hai jo chiz na sune na dekhe, aur na kám áwe tere kuchh?

44 Ai báp mere, mujh ko áí hai khabar ek chíz ki, jo tujh ko nahíṇ áí, so merí ráh chal, samjhá duṇ tujh ko ráh sidhi

45 Ai báp mere, mat puj Shaitán ko, beshakk Shaitán hai Rahmán ká behukm

46 Ai báp mere, main dartá hun kahin á lage tujh ko ek áfat Rahmán se, phir tu ho jáwe Shaitán ká sáthi

47 Wuh bolá Kyá tu phirá huá hai mere thákuron se, ai Ibráhim? agar tu na chhoregá, to tujh ko pattharon se márungá, aur mujh se dur ja ek muddat

48 Kahá, Teri salámati rahe! main gunáh bakhsháungá apne Rabb se, beshakk wuh hai mujh par mihrbán

49 Aur kanára pakartá hun tum se, aur jin ko tum pukarte ho Alláh ke siwáe, aur main pukarungá apne Rabb ko, ummed hai ki na rahungá apne Rabb ko pukár kar mahrum

50 Phir jab kanare hui un se, aur jin ko we pujte Allah ke siwae, bakhshá ham ne us ko Isháq aur Yaqub, aur donon ko nabi kiyá

51 Aur diya hum ne un ko apni mihr se, aur kahá un ke waste sachi cha bol buland

52 Aur mazkur kar kitáb men Musa ká, wuh thá chuná huá, aur thá rasul nabi

53 Aur pukará ham ne us ko dahni taraf se Tur pahar ki ar, nazdik bulayá us ko bhed kahne ko

54 Aur bakhshá ham ne us ko apni mihr se bhái us ká Iláiun nabi

55 Aur mazkur kar kitáb men Ismáil ká, wuh tha wade ká sachchá, aur thá rasul nabi

56 Aur hukm kartá thá apne gharwalon ko namáz aur zakát ká, aur thá apne Rabb ke yahan pasand

57 Aur mazkur kar kitáb men Idris ká, wuh thá sachchá nabi

58 Aur uthá liyá ham ne us ko unche makán par

59 We log hain, jin par niamat di Alláh ne

nabíon men, aur Adam ki aulád men, aur un men, jin ko lád liyá ham ne Nuh ke sáth, aur Ibráhim ki aulád men, aur Isráil ki, aur un men jin ko ham ne sujh di, aur pasand kiyá, jab un ko sunáiye áyaten Rahmán ki, girte hain sujde men, aur rote

(4 *R*) 60 Phir un ki jagah ae ná khalaf ganwár namáz, aur pichhe pare mazon ke, so age milegí gumráhí

61 Magar jis ne tauba ki, aur yaqín láyá, aur ki neki, so we log jawenge bihisht men, aur un ka haqq na rahegá kuchh

62 Bágon men basne ke, jin ká wada diyá hai Rahmán ne apne bandon ko bin dekhe, beshakk hai us ke wade par pahunchná

63 Na sunenge wahán bak bak siwáe salám, aur un ko hai un ki rozí wahán subh aur sham

64 Wuh bihisht hai, jo mirás denge apne bandon men jo koí hogá parhezgár

65 Aur ham nahín utarte magar hukm se tere Rabb ke, usí ká hai jo ham áge, aur jo ham áte pichhe, aur jo us ke bich, aur terá Rabb nahín bhulnewálá

66 Rabb asmánon ká, aur zamín ká, aur jo un ke bich hai so usi ki bandagi kar aur thaharáráh us ki bandagi par, koi pahchantá hai tu us ke nám kí?

(5 *R*) 67 Aur kahtá hai ádmí, Kyá jab main mar gayá, phir niklungá jí kar?

68 Kyá yád nahín rakhtá ádmí, ki ham ne us ko banayá pahle se, aur wuh kuchh chíz na thá?

69 So qasam hai tere Rabb ki, ham gher bulawenge un ko, aur Shaitánon ko, phir sámhne láwenge gird dozakh ke ghutnon par gire

70 Phir judá karenge ham har firqe men se

kaun sá un meṉ sakht rakhtá thá Rahmán se akar

71 Phir ham ko khub malum hai jo bahut qabil haiṉ us meṉ paithne ke

72 Aur koí nahíṉ tum meṉ, jo na pahunchegá us par, ho chuká tere Rabb par zarur muqarrar

73 Phir bachá denge ham un ko, jo darte rahe, aur chhor denge gunahgároṉ ko usi meṉ aundhe gire

74 Aur jab sunáiye un ko hamári áyateṉ khuli kahte haiṉ jo log munkir haiṉ, Imánwáloṉ ko donoṉ firqoṉ meṉ kis ká makán bihtar hai, aur achchhi lagti hai majlis

75 Aur kitte khapa chuke ham pahle in se sangateṉ' we in se bihtar the asbáb meṉ, aur namud meṉ

76 Tu kah, Jo koi rahá bhatakta, so cháhiye khinch le jáwe us ko Rahmán lamba,

77 Yahán tak ki jab dekhenge jo wada páte haiṉ, yá áfat ya qiyámat, so tab malum karenge kis ká bará darja hai, aur kis ki fauj kamzor

78 Aur barháta jáwe Alláh sujhe huoṉ ko sujh,

79 Aur rahnewáli nekiaṉ bihtar rakhti haiṉ tere Rabb ke yahán badla, aur bihtar phir jáne ko jagah

80 Bhalá tu ne dekhá wuh, jo munkir huá hamári áyatoṉ se, aur kahá, Mujh ko miltá hai mál aur aulád

81 Kyá jhánk áyá hai gaib ko, yá le rakhá hai Rahmán ke yahán qarár?

82 Yuṉ nahiṉ ham likh rakhenge jo kahtá hai, aur barháte jáwenge us ko azáb meṉ lambá

83 Aur ham le lenge us ke mare par jo batátá hai, aur áwegá ham pás akelá

84 Aur pakrá hai logoṉ ne Alláh ke siwáe auroṉ ká pujná, ki we hoṉ un ki madad

85 Yuṉ nahiṉ, we munkir honge un ke ban dagi se, aur ho jáwenge un ke mukhálif

(6 *R*) 86 Tu ne nahiṉ dekhá ki ham ne chhor rakhe haiṉ Shaitán munkiroṉ par, uchhálte haiṉ un ko ubhár kar

87 So tu jaldi na kar un par, ham to puri karte haiṉ un ki ginti

88 Jis din ham ekatthá kar láwenge parhezgároṉ ko Rahmán ke pás mihmán buláe

89 Aur hánk le jawenge gunahgároṉ ko do zakh ki taraf piyáse

90 Nahiṉ ikhtiyár rakhte log sifarish ká, magar jis ne le liyá hai Rahmán se qarár

91 Aur log kahte haiṉ Rahmán ne rakhta hai aulád, i gae ho bhári chiz meṉ

92 Abhi ísman phat pareṉ is bát se, aur tuk re ho zamin, aur gir pareṉ pahár dhah kar

93 Is par ki pukárte haiṉ Rahmán ke nám par betá, aur nahiṉ ban átá Rahmán ko ki rakhe aulád

94 Koi nahiṉ ismán o zamin meṉ, jo na áwe Rahman ka banda ho kar Us pás un ká shumár hai, aur gin rakhi un ki ginti

95 Aur har koi un meṉ awegá us pás qiyá mat ke din akela

96 Albatta jo yaqin láe, aur kiṉ haiṉ unhoṉ ne nekiáṉ, un ko degá Rahmán muhabbat

97 So ham ne asán kiya i yih Qurán teri zubán meṉ, is wáste ki khushi sunáe do tu darwaloṉ ko, aur dará de jhagrálu logoṉ ko

98 Aur kitti khapá chuke ham un se pahle sangateṉ ! áhat pátá hai tu un meṉ kisí ki, yá suntá hai un ki bhanak ?

SURA I Ṭ H

Makke meṉ názil huí, 135 áyat kí haí

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

NISF (1*R*) 1 Ṭ H Is wáste nahíṉ utárá ham ne tujh par Qurán, kí tu mihnat meṉ pare,

2 Magar nasihat ke wáste, jis ko dar haí

3 Utárá haí us shakhs ká, jis ne banái zamín, aur ásmán unche

4 Wuh barí mihrwála haí, takht ke upar qáim huá

5 Usí ká haí, jo kuchh haí ásmán aur zamín meṉ, aur un donoṉ ke bich, aur níche sílí zamín ke

6 Aur agar tu bát kahe pukár kar, to us ko khabar haí chhipe kí, aur us se chhipe kí

7 Alláh haí, jis ke siwae bandagí nahíṉ kisí kí Usí ke haiṉ sab nám khásse

8 Aur pahunchí haí tujh ko bát Musá kí

9 Jab us ne dekhí ek ág, to kahá, apne gharwáloṉ ko, Thaharo, maiṉ ne dekhí haí ab ág

10 Sháyad le áuṉ tum pás us meṉ se sulgákar, yá páuṉ us ág par ráh ká patá

11 Pher jab pahunchá ág pás, áwáz ái, Aí Musá,

12 Maiṉ huṉ terá Rabb, utár apní páposheṉ, tu haí pák maidán Tawá meṉ

13 Aur maiṉ ne tujh ko pasand kiyá, so tu suntá rah, jo hukm huá

14 Maiṉ jo huṉ, maiṉ Alláh huṉ, kisí kí bandagí nahíṉ siwáe mere, so merí bandagí kar, aur namáz kharí rakh merí yád ko

15 Qiyámat muqarrar ání haí, maiṉ húṉ chhipá rakhtá us ko,

16 Ki badlá mile harji ko, jo wuh kamátá hai
17 So, kahín tujh ko na rok de us se wuh, jo yaqin nahin rakhtá us ká, aur pichhe pará hai apne mazon ke, phir tu patká jáwe
18 Aur yih kyá hai tere dahine háth men, ai Musá?
19 Bolá, Yih meri láthí hai, us par tektá hun, aur patte jhártá hun is se apní bakrion par, aur mere us men kitte kám hain aur
20 Farmáyá, Dál de us ko, ai Musá
21 To us ko dál diyá, phir tabhi wuh sámp hai dauṛtá
22 Farmáya, Pakar le us ko, aur na dar, ham pher denge us ko pahle hal par
23 Aur lagá apná hath apne bazu se, ki nikle chitta hokar na kuchh buri tarah ek nisháni aur
24 Ki dekhane jáwen ham tujh ko apni nishánián bari
25 Ja taraf Firaun ke, ki us ne sar uthává
26 Bola, Ai Rabb, kusháda kar mera siná,
(2 *R*) 27 Aur ásan kar merá kám,
28 Aur khol girih meri zubán se,
29 Ki bujhen meri bát
30 Aur de mujh ko ek kám banánewálá mere ghar ká
31 Hárun merá bhái
32 Us se bandhá merí kamar
33 Aur sharik kar us ko mere kám ká,
34 Ki teri pak zát ká bay ín karen ham bahut sá, aur yád karen ham tujh ko bahut
35 Tu to hai ham ko khub dekhtá
36 Farmáyá Milá tujh ko terá sawál, ai Musá
37 Aur ihsán kiyá hai ham ne tujh par ek bár aur

38 Hukm bhejá ham ne terí má ko, jo áge sunáte hain,

39 Ki dal us ko sanduq men, phir us ko dál de páni men, phir pani us ko le dále kanare par, uthá le us ko ek dushman merá, aur us ká, aur dál dí main ne tujh par muhabbat apní taraf se,

40 Aur táki taiyár ho tu merí ánkh ke sámhne

41 Jab chalne lagi teri bahin, aur kahne lagi, Main batáun tum ko ek shakhs, ki us ko pále, phir pahunchá yá ham ne tujh ko teri má pás, ki thandi rahe us ki ánkh, aur gam na kháwe, aur tu ne már dáli ek jin, phir nikálá ham ne tujh ko us gam se, aur jáncha tujh ko ek zara jínchná,

42 Phir thahrá tu kai baras Madyanwálon men, phir aya tu taqdir se, ai Musá

43 Aur banáya main ne tujh ko khass apne wáste

44 Já, tu, aur terá bhái, lekar meri nishánián, aur sustí na karo meri yad men

45 Jáo taraf Firaun ke, us ne sar utháya

46 So kaho us se bát narm, sháyad wuh soch kare, yá dare

47 Bole, Rabb hamáre, ham darte hain ki bhapke ham par, ya josh men awe

48 Farmáyá, Na daro, main sáth hun, tumháre suntá hun, aur dekhtá

49 So jáo us pás, aur kaho, Ham donon rasul hain tere Rabb ke, so bhej de hamáre sáth bani Isráil ko, aur na satá un ko, ham áe hain tere pás nisháni lekar tere Rabb ki, aur salámati ho us ki, jo máne ráh ki bát

50 Hukm húá hai ham ko, ki ázáb hai us par jo jhuthláwe aur munh phere

51 Bolá, Phir kaun hai Sáhib tum donoṉ ká, ai Musá ?

52 Kahá, Sáhib hamárá wuh hai, jis ne di har chiz ko us ki surat, phir ráh sujhái

53 Bolá, phir kyá haqíqat hai un pahli sangatoṉ ki ?

54 Kaha, Un ki khabar mere Rabb ke pás likhi hai, na bahiktá hai merá Rabb, na bhultá

55 Wuh hai, jis ne baná di tum ko zamin bichhauni, aur chalá diṉ tum ko us men ráheṉ, aur utárá ásmán se páni, phir nikálá ham ne us se bhánt bhánt ke sabze,

56 Kháo, aur charháo apne chaupáioṉ ko albatta us meṉ pate haiṉ aql rakhnewáloṉ ko

(3*R*) 57 Isi zamin se ham ne tum ko banáyá, aur isí meṉ tum ko phir dalte haiṉ, aur isi se nikálenge tum ko dusri bar

58 Aur ham ne us ko dikhá diṉ apní sab nishanian, phir jhutlláyá, aur na máná

59 Bolá, Kya tu áya hai ham ko nikalne ko hamáre mulk se, apne jadu ke zor se, ai Musá?

60 So ham bhi lawenge tujh par ek aisá hi jádu, so thahrá hamáre apne bich ek wada, na tafawat kareṉ us se ham, na tu ek maidan sáf meṉ

61 Kahi, Wada tumhárá hai, jashan ká din, aur yih ki jama kare logoṉ ko din charhe

62 Phir ulta phira Firaun, ekatthe kiye apne sáre dáo, phir aya

63 Kahá un ko Musá ne, Kambakhtí tumhári jhuṭh na bolo Alláh par

64 Phir khapáwe tum ko kisí áfat se, aur murád ko nahiṉ pahunchá jis ne jhuth bándhá

65 Phir jhagre apne kám par ápas meṉ, aur chhip kar kí mashwarat

66 Bole, Ye donoṉ muqarrar jádugar haiṉ,

cháhte haiṉ, ki nikál deṉ tum ko tumháre mulk se, apne jádu ke zor se, aur uthá deṉ tumhári ráh khássi

67 So muqarrar karo apni tadbir, phir áo qatar bándh kar, aur jit gayá áj, jo upar rahá

68 Bole, Ai Musá, yá tu dal, yá ham hoṉ pahle dálnewále

69 Kahá, Nahiṉ, tum dálo, phir tabhi un ki rassiáṉ aur lathiáṉ us ke khiyál meṉ áiṉ, un ke jadu se, ki daurti haiṉ

70 Phir pane laga apne ji meṉ dar Musá

71 Ham ne kahá, Tu na dar, muqarrar tu hi rahegá upar

72 Aur dal de jo tere dahine meṉ hai, ki nigal jáwe jo un ne banáyá, un ka banáya to fareb hai jádugri ka, aur jádugar nahiṉ kam le nikalta jáhiṉ áyá

73 Aur gir pare jadugar sijde meṉ, bole, Ham yaqin lae Rabb par Harun aur Musa ke

74 Bolá Firaun, Tum ne us ko man liyá, abhi maiṉ ne hukm na diyá thá, wuhi tumhárá bará hai, jis ne tum ko sikháya jadu, so ab maiṉ kat waungá tumhare háth, aur dusre páṉw, aur suli dungá tum ko khajur ke dhundh par, aur jan loge ham meṉ kis ki mar sakht hai, aur der tak rahti

75 We bole, Ham tujh ko ziyáda na samjhenge us chiz se, jo pahunchi ham ko sáf dalil, aur us se jis ne ham ko banáyá, so tu kar chuk, jo kartá hai, tu yihi karegá is dunya ki zindagi meṉ, ham yaqin láe haiṉ apne Rabb par, bakhshe hami ko hamari taqsireṉ, aur jo tu ne karwáya, ham se zoráwari yih jádu, aur Alláh bihtar hai, aur der rahnewalá

76 Muqarrar hai jo koi áyá apne Rabb pas

gunahgár hokar, so us ke wáste dozakh hai, na mare us meṉ, na jiwe

77 Aur jo áyá us pás imán se kar kar nekiáṉ so un logoṉ ko haiṉ darje baland

78 Bag haiṉ basne ke, bahti un ke niche se nahreṉ, rahá karenge un meṉ, aur yih badlá hai us kí, jo pák hua

SULS (4 *R*) 79 Aur ham ne hukm bhejá Musa ko, ki le nikál rát se mere bandoṉ ko, phir dil de un ko samundar ki ráh meṉ sukhí,

80 Na khatra tujh ko á pakarne ká, na dar

81 Phir pichhe lagá un ke Firaun, apne lashkar lekar, phir gher liyá un ko páni ne, jaisá gher liyá, aur bahkáyá Firaun ne apni qaum ko, aur na samjhayá

82 Ai aulád Israil, chhuráyá ham ne tum ko tumhare dushman se, aur wada rakhá tum se pahár ki dahini taraf, aur utárá tum par mann aur salwá

83 Kháo suthri chízeṉ, jo rozí diṉ ham ne tum ko, aur na karo us meṉ ziyádati phir názil howe tum par merá gazab, aur jis par názil huá merá gazab, wuh patká gayá

84 Aur meri bari bakhshish hai us par, jo tauba kare, aur yaqin láwe, aur kare bhalá kám, phir ráh par rahe

85 Aur kyuṉ jaldi ki tu ne apni qaum se, ai Musa?

86 Bolá, We mere pichhe haiṉ, aur maiṉ jald áyá teri taraf, ai Rabb mere ki tu rázi ho

87 Farmáyá, Ham ne to bichlá diyá, teri qaum ko tere pichhe, aur bahkáyá un ko Sámeri ne

88 Phir ultá phirá Músá apní qaum pás, gusse se bharí pachtátá huá,

89 Kaha, Ai qaum, tum ko wada na diyá

thá tumháre Rabb ne, achchhá wada? Kyá lambí ho gaí tum par muddat, yá cháhá tum ne, kı názıl ho tum par gazab tumháre Rabb ká? ıs se khıláf kıyá tum ne merá wada?

90 Bole, Ham ne khıláf nahín kıyá terá wada, apne ıkhtıyar se, walekın uthá lıye ham ne bojh kahne se, ıs qaum ke gahne ká, so ham ne wuh phenk dıye, phır yıh naqsha dálá Sámerí ne Phır baná nıkálá un ke wáste, ek bachhrá, ek dhar jıs men chıllaná gáe ka, phır kahne lage, Yıh sáhıb hai tumhárá, aur sáhıb Musá ká, so wuh bhul gayá

91 Bhalá, yıh nahín dekhte, kı wuh jawáb nahín detá un ko kısı bát ka, aur ıkhtıyar nahın rakhtá un ke bure ká, na bhale ká

(5 *R*) 92 Aur kahá tha un ko Harun ne pahle se, Aı qaum, aur kuchh nahın tum ko bahká dıyá hai ıs par, aur tumhárá Rabb Rahmán hai, so chalo merı ráh, aur mano merı bát

93 Bole, Ham rahenge ısı par lage baıthe, jab tak phır áwe ham pas Musá

94 Kahá Musa ne, Aı Hárun, tujh ko kyá atkáo thá, jab dekhá tu ne, kı we bahke? Tú mere pichhe na aya, kyá tu ne ıadd kıyá merá hukm?

95 Wuh bola, Aı merı má ke jane, na pakar merí dárhı, na sar, maın dara, kı tu kahegá phut dal dı tu ne banı Isráil men, aur yád na rakhí merı bát

96 Kahá Musá ne, Ab terı kyá haqıqat hai, aı Sámerí? Bolá, Maın ne dekh lıyá, jo sab ne na dekhá, phır bharlı maın ne ek mutthı páon ke níche se, us bheje ke, phır wuhí dál dı, aur yıhí maslahat dí mujh ko mere jí ne

97 Kahá Músá ne, Chal, tujh ko zındagı men ıtná hai, kı kahá kar na chhero, aur tujh ko ek

wada hai, wuh tujh se khiláf na hogá, aur dekh apne thákar ko, jis par sáre din lagá baithá thá, ham usko jaláwenge, phir bikherenge daryá men urá kar

98 Tumhárá Sáhib, wuhí Alláh hai, jis ke siwáe bandagi nahin kisí kí, samá gaí hai sab chiz us ke ilm men

99 Yun sunate hain ham tujh ko ahwál se un ke, jo pahle guzre, aur ham ne diyá tujh ko apne pás se ek parhná

100 Jo koí munh phere us se, so utháwegá din qiyámat ke ek bojh

101 Pare rahenge us men, aur burá hai un par qiyámat men, wuh bojh uthane ká

102 Jis din phunkenge sur men aur gher lawenge ham gunahgáron ko nili ankhen

103 Chupke chupke kahte hain ápas men, der nahin hui tum ko, magar das din

104 Ham ko khub malum hai, jo kahte hain, jab bolegá un men achchhi rahwalá tum ko, der nahin lagi, magar ek din

(6 *R*) 105 Aur tujh se puchhte hain paháron ká hál, so tu kah, Un ko bikher degá merá Rabb ura kar

106 Phir kar chhoregá zamin ko patpar maidan, tu na dekhe us men mor, na tilá

107 Us din pichhe daurenge puk irnewále ke, terhí nahin jis ki bát, aur dab gain áwázen Rahmán ke dar se, phir tu na sune khaskhasi áwáz

108 Us din kám na áwegí sifárish, magar jis ko hukm diyá Rahmán ne, aur pasand kí us kí bát

109 Wuh jántá hai, jo un ke ágo, aur pichhe, aur ye nahín qábu men láte us ko, daryáft karkar

110 Aur ragarte hain̲ munh áge us jíte hameshe rahte ke, aur kharáb huá, jis ne bojh uthává zulm ká

111 Aur jo kare kuchh bhaláián̲, aur wuh yaqin rakhtá ho, so us ko ḍar nahín̲ beinsáfí ká, aur na dabáne ká

112 Aur isi tarah utárá ham ne Qurán Arabí zubán ká, aur pher pher sunáyá us men̲ dar ká, sháyad we bach chalen̲, yá paidá ho un ko soch

113 So buland darja Alláh ká us sachche pádsháh ká, aur tujaldi na kar Qurán lene men̲ jab tak na purá ho chuke us ká utarna, aur kah, Ai parwardigár, ziyada kar meri bujh

114 Aur ham ne taqiyud kar diyá thá Ádam ko is se pahle, phir bhul gayá, aur na pái ham ne us men̲ kuchh himmat

(7*R*) 115 Aur jab kaha ham ne firishton̲ ko, Sijda karo Ádam ko, to sijda kar pare, magar Iblis ne na máná Phir kah diyá ham ne, Ai Ádam, yih dushman hai terá, aur teri joru ká, so nikalwá na de tum ko bihisht se, phir tu taklif men̲ paregá

116 Tujh ko yih milá hai, ki na bhukhá ho tu us men̲, na nangá

117 Aur yih ki na piyas khainche tu us men̲, na dhup

118 Phir ji men̲ dálá us ke Shaitán ne, kahá, Ai Ádam, main̲ batáun̲ tujh ko darakht sadá jíne ká, aur pádsháhi jo puráni na ho

119 Phir donon̲ khá gae us men̲ se, phir khul gain̲ un par un ki buri chizen̲, aur lage gánthne apne upar patte bihisht ke, aur be-hukmí kí Ádam ne apne Rabb ki, phir ráh se bahká

120 Phir nawáza us ko us ke Rabb ne, phir mutwajjih huá, aur ráh par láyá

121 Farmáyá, Utaro yahán se, donoṇ ekatthe raho ek dusre ke dushman, phir kabhí pahunche tum ko merı taraf se ráh kı khabar

122 Phir jo chalá merí batáı ráh par, na bahkegá wuh, aur na taklıf meṇ paregá

123 Aur jıs ne muṇh pherá merı yád se, to us ko mılti hai guzrán tangı kı

124 Aur láwenge ham us ko qıyámat ke dın andhá

125 Wuh kahegá, Aı Rabb, kyuṇ utháyá tu ne mujh ko andhá, aur maiṇ to thá dekhtá?

126 Farmáyá, Yunhiṇ pahunchı thın tujh ko hamárı áyateṇ, phir tu ne un ko bhulá dıyá, aur ısí tarah áj tujh ko bhulá denge

127 Aur ısí tarah ham badlá denge us ko jın ne háth chhorá, aur yaqın na láyá apne Rabb kí báteṇ, aur pichhle ghar ká azáb sakht hai, aur bahut der rahtá

128 So kyá un ko sujh naáı, us se kittí khapá dıṇ ham ne pahle un se sangateṇ? Ye pherte haiṇ un ke gharoṇ meṇ, ıs meṇ khub pate haiṇ aql rakhnewálon ko

(8 *R*) 129 Aur kabhı na hotí ek bát nıkal gaı tere Rabb se, to muqarrar hotá bheṇtá aur jo na hotá wada thahı ıyá

130 So tu sahta rah, jo kaheṇ, aur parhtá rah, khubıyán apne Rabb kı, suraj nıkalne se pahle, aur dubne se pahle, aur kuchh ghaıiṇon meṇ rát kı parhá kar, aur dın kı haddoṇ par, sháyad tu rází hogá

131 Aur na pasár apní ánkheṇ us chíz par jo baratne ko dí ham ne un bhánt bhánt logoṇ ko raunaq dunyá ke jıte, un ke jánchne ko, aur tere Rabb kí dı rozı bihtar hai, aur der rahnewálí

132 Aur hukm kar apne gharwálon ko na

máz ká, aur áp qáim rah us par, ham nahiṉ mángte tujh se rozí, ham rozi dete haiṉ tujh ko, aur ákhir bhalá hai parhezgári ka

133 Aur log kahte haiṉ, Yih kyuṉ nahiṉ le átá ham pás koí nisháni apne Rabb se? Kyá pahunch nahiṉ chuki un ko nisháni agli kitá boṉ meṉ ki?

134 Aur agar ham khapá dete un ko kisi áfat meṉ is se pahle, to kahte, Ai Rabb, kyuṉ na bhejá ham tak kisi ko paigám lekar, ki ham chalte tere kalam par zalil o ruswa hone se pahle?

135 Tu kah, Har koi ráh dekhta hai, so tum ráh dekho, áge ján loge kaun haiṉ sidhi rahwale, aur kis ne ráh pái

SURA I AMBIYA

Makke meṉ názil hui, 112 *ayat ki hai*

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

SATRAHWAN SIPARA (1*R*)

1 Nazdik á lagá logoṉ ko un ke hisáb ka waqt, aur we bekhabar tal ite haiṉ

2 Koi nasihat nahiṉ pahuchi un ko un ke Rabb se naí, magar us ko sunte haiṉ khel meṉ lage hue

3 Khol meṉ pare haiṉ dil un ke, aur chupke maslahat kí beinsáfoṉ ne, yih shakhs kaun hai? Ek ádmi hai tum hisá, phir kyuṉ parte ho jádu meṉ ánkhoṉ dekhte?

4 Us ne kahá, mere Rabb ko khabar hai bát ki, ásmán meṉ ho, yá zamin meṉ, aur wuh

5 Yih chhorkar kahte hain, *Urte ḳhwdb* hain, nahin *jhuṭh bándh liyá* hai, nahin *shiṛr* kahtá hai, phir cháhe le áwe ham pás *koí nishani* jaise paigám láe hain pahle

6 Nahin mánú un se pahle kisi basti ne, jo khapái ham ne, ab koí le mánenge?

7 Aur paigám nahín bhejá ham ne tujh se pahle, magar yihi mardon ke háth hukm bheje the ham ne un ko, so puchho yád rakhnewálon se, agar tum nahin jánte

8 Aur na banáe the ham ne aise badan, ki we kháná na kháwen, aur na the rah jánewále

9 Phir sach kiyá ham ne un se wada, phir bachá diyá un ko, aur jis ko ham ne cháhá, aur khapá diye háth chhornewale

10 Ham ne utári hai tum ko kitáb, ki us men tumhárá nam hai, kya tum ko bujh nahin?

(2 *R*.) 11 Aur kitti tor mírin ham ne bastián, jo thin gunahgár, aur uṭhá khare kiye un ke pichhe aur log

12 Phir jab ábat pái hamári áfat ki, tab hí lage wahán se er karne

13 Er mat karo, aur phir jáo jahán tum ko aish milá thá, aur apne gharon men, sháyad koí tum ko puchhe

14 Kahne lage, Ai kharábí hamárí, ham the beshakk gunahgár

15 Phir yihí rahí un ki pukár, jab tak dher kar diye káṭkar pichhe pare

16 Aur ham ne nahín banáyá ásmán aur zamín, aur jo un ke bich hai khelte

17 Agar cháhte, ki banálen kuchh khilauná, to baná lete apne pás se, agar ham ko karná hotá

18 Yún nahín, par ham phenk márte hain sach ko jhuṭh par, phir wuh us ká sar phoṛtá

haı, phır tab wuh satak játá haı, aur tum ko kharábí haı un báton se, jo banáte ho

19 Aur usı ká haı, jo koı haı ásmán o zamín men, aur jo us ke nazdík rahte hain, barái nahín karte us kí bandagı se, aur nahin karte káhilí

20 Yád karte hain,rát aur dın nahin thakte

21 Kyá thahráe hain unhon ne aur sáhib zamın men ke? We uthá khará karenge

22 Agar hote un donon men aur hákım sıwáe Alláh ke, to donon kharáb hote, so pák haı Alláh, takht ká sáhib ın báton se, jo banáte hain

23 Us se puchhá na jáwe jo kare, aur un se puchhá jáwe

24 Kyá pakre hain unhon ne us se dare aur sahib? Tu kah, Láo apnı sanad, yihı bát haı, mere sáthwálon kı, aur mujh se pahlon kı koí nahin, par we bahut log nahin samajhte sachchı bát, phır taláte hain

25 Aur nahin bhejá hain ne tujh se pahle koı rasul, magar us ko yihı hukm bheja, kı bat yun haı, kı kısı kí bandagı nahin sıwáe mere, so merı bandagı karo

26 Aur kahte hain, Rahmán ne kar liyá koı betá, wuh ıs láiq nahin, lekın we bande hain, jın ko ızzat dı haı

27 Us se barh kar nahin bol sakte, aur we usı ke hukm par kám karte hain

28 Us ko malum haı jo un ke áge aur pichhe, aur we sıfarish nahin karte,

29 Magar us kí, jis se wuh rázı ho, aur we us kı haibat se darte hain

30 Aur jo koı un men kahe, kı Merı bandagı haı us se ware, so us ko ham badlá den dozakh yun hín ham badlá dete hain beinsáfon ko?

(3 *R*) 31 Aur kyá nahín dekhá un munkiron ne, ki ásmán aur zamín munh band the, phir ham ne un ko kholá, aur banái ham ne páni se jis chiz men ji hai, phir kyá yaqin nahin karte?

32 Aur rakhe ham ne zamin men bojh, kabhi un ko lekar jhuk pare, aur rakhen us men kushádá ráhen, sháyad we ráh páwen

33 Aur banáya ham ne ásmán ko chhat bachá ki, aur we us ke namune dhiyán men nahin late

34 Aur wuhi hai, jis ne banái rát, aur din, aur suraj, aur chand, sab ek ek ghar men phirte hain

35 Aur nahin diyá ham ne tujh se pahle kisi ádmi ko hamesha jina, phir kyá agar tu mar gayá, to we rah jáwenge?

36 Har ji ko chakhni hai maut, aur ham tum ko jánchte hain burái se, aur bhalái se ázmáne ko, aur hamári taraf phir aoge

37 Aur jahán tujh ko dekhá munkiron ne, aur kám nahin tujh se, magar thatthe men pakarná, Kyá yihi shakhs hai, ki nám letá hai tumháre thákuron ká, aur we Rahmán ke nám se munkir hain?

38 Baná hai ádmi shitábi ká, ab dikhátá hun tum ko apne namune, so mujh se jaldí mat karo

39 Aur kahte hain, Kab hogá yih wada, agar tum sachche ho?

40 Kabhí jánen ye munkir us waqt ko, ki na rok sakenge apne munh se ág, aur na apní pith se, aur na un ko madad pahunchegí

41 Koí nahín, wuh áwegí in par bekhabar, phir un ki hosh kho degí, phir na sakenge ki us ko pher den, na un ko fursat milegi

42 Aur thatthe ho chuke haiṇ kitte rasúloṇ ke sáth tujh se pahle, phir ulat parí thatthá-wáloṇ par un meṇ se, jis chíz ká thatthá karte the

(4*R*) 43 Tu kah, Kaun bachá detá hai tumheṇ rát meṇ, aur din meṇ, Rahmán se? Koí nahín, we apne Rabb ke mazkúr se tál karte haiṇ

44 Kyá un ke koí thákur haiṇ, ki un ko bacháte haiṇ hamáre siwáe? We nahíṇ kar sakte apní madad, aur na un ko hamárí taraf se rifáqat

45 Koí nahíṇ, par ham ne baratwáyá un ko, aur un ke báp dádoṇ ko, yahán tak, ki barh gai un par zindagi, phir kyá nahíṇ dekhte, ki ham chale áte haiṇ zamín ko ghatáte us ke kanaroṇ se? ab kyá we jitnewále haiṇ?

46 Tu kah, Main jo tum ko dar sunátá húṇ, so hukm ke muwáfiq, aur sunte nahíṇ bahre pukár ko, jab koí un ko dar sunáwe

47 Aur kabhí pahunche un tak ek bháp tere Rabb kí áfat ki, to muqarrar kahne lageṇ, Ai kharábi hamárí, beshakk ham the gunahgár

48 Aur rakhenge ham tarázueṇ insáf ki qiyámat ke din, phir zulm na hogá kisí ji par ek zara, aur agar hogá barábar rái ke dáne ke, wuh ham le awenge, aur ham bas haiṇ hisáb karne ko

49 Aur ham ne dí thí Musá ko, aur Hárun ko chakautí, aur roshní, aur nasíhat, darwáloṇ ko

50 Jo darte haiṇ apne Rabb se bin dekhe, aur we qiyámat ká khatra rakhte haiṇ

51 Aur ek yih nasíhat hai barakat ki, jo ham ne utárí, so kyá tum us ko nahíṇ mánte?

(5*R*) 52 Aur ágc dí thí ham ne Ibráhím ko us kí nek ráh, aur hami rakhte haiṇ us kí khabar

53 Jab kahá us ne báp ko, aur apní qaum

ko, Yih kyá murateṉ haiṉ, jin par tum lage baithe ho?

54 Bole, Ham ne páyá apne báp dádoṉ ko unhíṉ ko pujte

55 Bolá, Muqarrar rahe ho tum aur tumháre báp dáde saríh galatí meṉ

56 Bole, Tu ham pás láyá hai sachchí bát, yá tu khilárián kartá hai

57 Bolá, Nahiṉ, par Rabb tumhárá wuhí hai Rabb ásmán o zamín ká, jis ne un ko banáyá, aur maiṉ usi bát ká qáil huṉ

58 Aur qasam hai Alláh kí maiṉ iláj karungá tumháre butoṉ ká jab tum já chukoge pith pher kar

59 Phir kar dálá un ko tukre, magar ek bará un ká, sháyad us pás phir áweṉ

60 Kahne lage, kis ne kiyá yih kám hamáre thákuroṉ se? wuh koi beinsáf hai

61 Bole, Ham ne suná hai ek jawán, un ko kuchh kahtá hai, us ko pukárte haiṉ Ibráhim

62 We bole, Us ko le áo logoṉ ke sámhne, shayad we dekhen

63 Bole, Kyá tu ne kiyá hai yih hamáre thá kuroṉ par, ai Ibráhim?

64 Bolá, Nahiṉ, par yih kiyá un ke us bare ne, so un se puchh lo agar we bolte haiṉ

65 Phir soche apne ji meṉ, phir bole, Logo, tum hi bare beinsáf ho

66 Phir aundhe ho rahe sar dál kar, to tu jántá hai jaisá ye bolte haiṉ

RUBA 67 Bolá, Phir tum pujte ho Alláh se ware aise ko ki tumhárá kuchh bhalá kare na burá Bezár huṉ maiṉ tum se, aur jin ko tum pujte ho Alláh ke siwáe, kyá tum ko bujh nahíṉ?

68 Bole, Us ko jaláo, aur madad karo apne thákuroṉ kı, agar kuchh karte ho

69 Ham ne kahá, Aı ág, thandhak ho já, aur áram Ibráhím par

70 Aur cháhne lage us ká burá, phır unhíṉ ko ham ne dálá nuqsán meṉ

71 Aur bachá nıkálá ham ne us ko aur Lut ko us zamín kı taraf, jıs meṉ barakat rakhı ham ne jahán ke wáste

72 Aur bakhshá ham ne us ko Isháq, aur Yaqub, dıyá ınám meṉ, aur sab ko nek bakht kıyá

73 Aur un ko kıyá ham ne peshwá ráh batáte hamáre hukm se, aur kah bheja un ko karná nekíoṉ ká, aur kharı rakhní namáz, anr denı zakát, aur we the hamarı bandagı meṉ lage

74 Aur Lut ko dıyá ham ne hukm, aur samajh aur bachá nıkálá us ko us shahr se, jo karte the gande kám, we the log bure behukm

(6 *R*) 75 Aur us ko le lıyá ham ne apnı mihr meṉ, wuh hai nek bakhtoṉ meṉ

76 Aur Nuh ko, jab us ne pukára us se pahle, phır sun lı ham ne us kı pukár, so bacha dıyá us ko aur us ke ghar ko barı ghabráhat se

77 Aur madad kı us kı un logoṉ par, jo jhuthláte the hamárı báteṉ, we the bure log, phır dubá dıyá ham ne un sab ko

78 Aur Dáud aur Sulaımán ko, jab lage faısal karne khetí ká jhagrá, jab rawand gaı thıṉ use rát ko bakaríáṉ ek logoṉ kı, aur ru baru thá hamáre un ká faısala

79 Phır samajhá dıyá ham ne wuh faısala Sulaımán ko, aur donoṉ ko dıyá thá hukm aur samajh, aur tábi kıye ham ne Dáud ke sáth pahár parhí karte, aur urte janwar, aur ham ne yih kıyá thá

80 Aur us ko sikháyá ham ne banáná ek tumhárá pahráwá, ki bachão ho tum ko tumhárí larái se, so kuchh tum shukr karte ho?

81 Aur Sulaimán ke tábi kiye bad jhapke kí chaltí us ke hukm se zamín kí taraf, jahán barakat dí hai ham ne, aur ham ko sab chíz kí khabar hai

82 Aur tábi kiye kitte Shaitán, jo gote lagáte us ke wáste, aur kuchh kám banáte us ke siwáe, aur ham the un ko thám rahe

83 Aur Aiyub ko jis waqt pukárá apne Rabb ko, ki mujh ko pari hai taklif, aur tu sab rahmwálon se rahmwálá

84 Phir ham ne sun li us ki pukár, so uthá di jo us par thí taklif, aur di us ko us ki gharwáli, aur un ke barábar síth un ke, apne pas ki mihr se, aur nasihat bandagi wálon ko

85 Aur Ismaíl, aur Idrís ko, aur Zulkifl ko, yih sab hain sahárnewále

86 Aur le liyá ham ne un ko apni mihr men, we hain nek bakhton men

87 Aur Machhliwále ko, jab chalá gayá gusse se lar.kar, phir samajhá ki ham na pakar sakenge, pukárá un andheron men ki koí li i kim nahin siwáe tere, tu be aib hai, main thá gunahgáron se

88 Phir sun li ham ne us ki pukár, aur bacha diyá us ko us ghatne se, aur yúnhín ham bachá dete hain ímánwálon ko

89 Aur Zakariyá jab pukárá apne Rabb ko, ai Rabb, na chhor mujh ko akelá, aur tu hai sab se bihtar wáris

90 Phir ham ne sun lí us ki pukár, aur bakhshá us ko Yahiyá, aur changi kar di us ki aurat, we log daurte the bhalaion par, aur pukárte

the ham ko tawaqqu se, aur dar se, aur the hamáre áge dabe

91 Aur wuh aurat, jis ne qaid meṉ rakhi apní shahwat, phir phunk dí ham ne us aurat meṉ *apní* Ruh, aur kiyá us ko aur us ke bete ko namuna tamam alam ke liye,

92 Ye log haiṉ tumháre dín ke, sab ek dín par, aur maiṉ huṉ Rabb tumhárá, so meri bandagi karo

93 Aur tukre tukre bánt liyá logoṉ ne ápas meṉ apná kám, sab hamare pás phir áwenge

(7 *R*) 94 So jo koi kare kuchh nek kam, aur wuh yaqín rakhtá ho, so nakarath na karenge us kí daur, aur ham us ko likhte haiṉ

95 Aur muqarrar ho raha hai har basti par jis ko ham ne khapa diyá, ki we nahiṉ phirte

96 Yaháṉ tak ki jab khol dewe Yajuj o Majuj ko, aur we har unchán se phailte awen

97 Aur nazdik pahunche sachcha wada, phir tabhí upar lag rahen munkiroṉ ki ankheṉ, Ai kharábí hamárí, ham bekhabar rahe us se nahiṉ, par ham the gunahgár

98 Tum aur jo kuchh pujte ho Allah ke siwáe, jhonkne hai dozakh meṉ, tum ko us par pahunchná

99 Agar hote ye log thakur, na pahunchte us par, aur sáre us meṉ pare rahenge

100 Un ko wahaṉ chillán hai, aur we us meṉ bát nahiṉ sunte

101 Jin ko áge thahar chuki hamari taraf se neki, we us se dur rahenge

102 Nahíṉ sunte us ki áhat, aur we apne ji ke mazoṉ meṉ sadá haiṉ

103 Na gam hogá un ko us bari ghabrahat meṉ, aur lene áwenge un ko firishte, áj din tumhárá hai jis ká tum se wada thá

104 Jis din ham lapet leṉ ásmán ko, jaise lapette haiṉ tumár meṉ kágaz, jaise sire se banáyá pahlí bár, phir us ko dharáwenge wada, zarur ho chuká ham par, ham ko karná

105 Aur ham ne likh diyá hai Zabur meṉ nasihat se pichhe, ákhir zamín par málik honge mere nek bande

106 Is meṉ matlab ko pahunche haiṉ ek log bandagíwále

107 Aur tujh ko, jo ham ne bhejá, so mihr kar kar jahán ke logoṉ par

108 Tu kah, Mujh ko to hukm áyá hai, ki Sáhib tumhárá ek Sahib hai, phir ho tum hukmbardárí karte

109 Phir agar muṉh moro, to kah, Maiṉ ne khabar kar di tum ko donoṉ taraf barábar, aur maiṉ nahiṉ jántá nazdik hai yá dur hai jo tum ko wada miltá hai

110 Wuh Rabb jántá hai pukár kí bát, aur jántá hai jo tum chhipáte ho

111 Aur maiṉ nahiṉ jántá, sháyad us meṉ tum ko janchná hai aur bartwáná ek waqt tak

112 Rasul ne kahá hai, Ai Rabb, faisal kar insáf ká, aur Rabb hamárá Rahmán hai, usi se madad mángte haiṉ in bátoṉ par, jo tum batáte ho

SURA I HAJJ

Makke meṉ názil hui, 79 áyat ki hai

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI-R-RAHIM

NISF (1*R*) 1 Logo, daro apne Rabb se, beshakk bhoṉchál qiyámat ká ek bari chiz hai

2 Jis din us ko dekhoge, bhul jáwegí har dudh pilánewáli apne dudh piláe ko, aur dál

degí har petwálí, apná pet, aur dekhe tu logoṉ par nasha, aur un par nasha nahiṉ, par áfat Alláh kí sakht hai

3 Aur bazá shakhs hai, jo jhagartá hai Alláh kí bát meṉ bekhabar, aur sath pakartá hai har Shaitán behukm ká,

4 Jis kí qismat meṉ likhá hai, kí jo koí us ká dost ho, so wuh us ko bahkáwe, aur le jáwe azáb meṉ dozakh ke

5 Ai Logo, agar tum ko dhokhá hai jiuthne meṉ, to ham ne tum ko banáyá mittí se, phir bund se, phir phutkí se, phir botí se, phir naqsha bane, aur bin naqsha bane, is wáste kí tum ko khol sunáweṉ, aur thahrá rakhte hain ham pet meṉ, jo kuchh cháheṉ ek thahare hue wade tak, phir tum ko nikalte hain larká, phir jab tak kí pahuncho apne jawáni ke zor ko, aur koi tum meṉ purá bhai liya, aur koí tum meṉ phir chalaya nikammí umr tak, tá samajh ke pichhe kuchh na samajhne lage, aur tu dekhtá hai zamin dabi pari, phir jahán ham ne utárá us par páni, tázi hui, aur ubhri, aur ugáiṉ har bhánt bhánt raunaq kí chizeṉ

6 Yih is wáste, kí Alláh wuhí hai tahqiq, aur wuh jiláta hai murde, aur wuh har chiz kar sakta hai

7 Aur yih kí qiyámat áni hai, is meṉ dhokhá nahiṉ, aur yih kí Alláh uthawegá qabr meṉ paioṉ ko

8 Aur bazá shakhs hai, jo jhagartá hai Alláh kí bát meṉ bin khabar, aur bin sujh, aur bin kitáb chamaktí

9 Apní karwat mor kar, kí bahkáwe Alláh kí ráh se, us ko dunyá meṉ ruswai hai, aur chakháwenge ham us ko qiyámat ke din jalan kí már

10 Yih is par hai, jo áge bhej chuke tere do háth, aur yih ki Alláh zulm nahiṉ kartá bandoṉ par

(2 *R*) 11 Aur bazá shakhs hai, ki bandagí kartá hai Alláh ki, kanáre par, phir agar mil gai us ko bhalái, chain pái usá par, aur agar mil gai us ko jánch, phir gaya ulta apne muṉh par, gaṉwái dunyá aur ákhirat, yihí hai totá sarih

12 Pukártá hai Alláh ke siwáe aisi chíz, ki us ki burí nahiṉ karti, aur aisi chiz ki us ká bhalá nahiṉ karti, yihí hai dur parná bhulkar

13 Pukáre játá hai albatta jis ka zarar pahle pahunche nafa se, beshakk burá dost hai, aur burá rafiq

14 Alláh dákhil karegá un ko, jo yaqin láe, aur kiṉ nekiáṉ, bígoṉ meṉ, bahti niche un ke nahieṉ, Allah kartá hai jo cháhe

15 Jis ko yih khiyal ho, ki hargiz madad na karegá us ko Allah dunyá meṉ, aur ákhirat meṉ, to táne ek rassi ásmán ko, phir kát de, ab dekhe kuchh gayá us ki tadbir se us ki ji ká gussa

16 Aur yuṉ utárí ham ne yih Quran khulí báteṉ, aur yih hai, ki Alláh sujh detá hai jis ko cháhe

17 Jo log musalmán haiṉ, aur jo Yahud haiṉ, aur Sábain, aur Nasárá aur Majus, aur jo shirk karte haiṉ, Alláh fasala kar degá un meṉ qiyámat ke din, Allah ke sámhne hai har chiz

18 Tu ne na dekhá, ki Alláh ko sijda kartá hai, jo koi ásmán meṉ hai, aur jo koi zamin meṉ hai, aur suraj, aur chánd, aur táre, aur pahár, aur darakht, aur jánwar, aur bahut ádmi, aur bahut haiṉ, ki un par thahar chuká azáb,

aur jis ko Alláh zalíl kare, use koi nahíṇ izzat denewálá, Alláh kartá hai jo cháhe

19 Ye do muddaí haiṇ, jhagare haiṇ apne Rabb par, so jo munkir hue un ke wáste biyoṇte haiṇ kapre ág ke, dalte haiṇ un ke sar par jaltá páni

20 Nichur játá hai us se jo un ke pet meṇ hai, aur khál bhi

21 Aur un ke wáste mungariáṇ haiṇ lohe kí

22 Jab cháheṇ ki nikal pareṇ us se ghutne ke máre, phir dál diye andar, aur chakhte raho jalan ki már

(3 *R*) 23 Alláh dákhil karegá un ko, jo yaqin láe, aur kiṇ bhaláiaṇ bágoṇ meṇ, bahti niche un ke nahreṇ, gahna pahna denge un ko wahán kangan sone ke, aur moti, aur un kí poshák hai wahán resham ki

24 Aur ráh pa hai unhoṇ ne suthri bát kí, aur pái us khubiaṇ saráhe ki ráh

25 Jo log munkir hue, aur rokte haiṇ Alláh ki ráh se, aur adabwáli masjid se, jo ham ne banái sab logoṇ ke wáste, barábar hai, us meṇ lagá rahnewálá aur báhar ká,

26 Aur jo koi us meṇ cháhe terhi ráh sharárat se, use ham chakha denge ek dukh ki már

(4 *R*) 27 Aur jab thik kar diyá ham ne Ibráhim kothikáná us ghar ká, ki sharik na kar mere sáth kisí ko, aur pák rakh merá ghar tawáf karnewáloṇ, aur khare rahnewaloṇ aur ruku sijda karnewaloṇ ke wáste

28 Aur pukár de logoṇ meṇ hajj ke wáste, ki áweṇ tere taraf páṇw chalte, aur sawár hokar duble duble untoṇ par chale áte dur kí ráhoṇ se

29 Ki pahuncheṇ apne bhale kí jagahoṇ par, aur parheṇ Alláh ká nám kaí din, jo malúm

haiṉ zabh par, chaupáeoṉ mawáshi ke, jo us ne diye haiṉ un ko,

30 So kháo us meṉ se, aur khiláo bure hál ke muhtáj ko

31 Phir cháhiye niberen apná mail kuchail, aur púrí karen apní mannateṉ, aur tawáf karen qadím ghar ká

32 Yih sun chuke, aur jo koi barái rakhe Allah ke adab ki, so wuh bihtar hai us ko apne Rabb ke pás, aur halal haiṉ tum ko chaupae magar jo tum ko sunáte haiṉ, so bachte raho butoṉ ki gandagi se, aur bachte raho jhuthí bát se

33 Ek Alláh ki taraf hokar na us ke sáth sájhi banákar aur jis ne sharik banáyá Alláh ká, so jaise gir parí ásmán se, phir uchakte haiṉ us ko urte janwar, yá le dálá us ko báo ne kisi dur makán meṉ

34 Yih sun chuke, aur jo koi adab rakhe Alláh ke nám lagi chizoṉ ká, so wuh dil ki parhezgárí se hai

35 Tum ko chaupáeoṉ meṉ fáide haiṉ ek, thahare wade tak, phir un ko pahunchánā us qadím ghar tak

(5 *R*) 36 Aur har firqe ko ham ne thahrá di hai qurbání, ki yád kareṉ Alláh ká nám chaupáeoṉ ke zabh par, jo un ko diye, so Alláh tumhará ek Alláh hai, so usi ke hukm par raho; aur khushí sunā ájizi karnewáloṉ ko,

37 We jab nám liyiye Alláh ká, dar jáweṉ un ke dil, aur sahnewále jo un par pare, aur kharí rakhnewále namáz ke, aur hamárá diyá kuchh kharch karte haiṉ

38 Aur Kabe ko charháne ke unt thahráe haiṉ ham ne tumháre wáste nishání Alláh ke nám ki, tumhárá us meṉ bhalá hai, so parho

un par nám Alláh ká, qatár bándh kar, phirjab gir pare un kí karwat, to kháo us men se, aur khiláo sabr karnewále ko, aur beqarárí karte ko, isí tarah tumháre bas men diye ham ne we jánwar, sháyad tum ihsán máno

39 Alláh ko nahin pahunchte un ke gosht, na lahu, lekin us ko pahunchtá hai tumháre dil ká adab, isi tarah un ko bas men diyá tumháre, ki Alláh ki barai par ho, is par ki tum ko ráh sujhái, aur khushí suna nekiwálon ko

40 Alláh dushmanon ko hatá degá imánwálon se, Alláh ko khush nahin átá koí dagábáz ná shukr

(b *R*) 41 Hukm hua un ko, jin se log larte hain, is wáste ki un par zulm huá, aur Alláh un ki madad karne par qadir hai

42 We, jin ko nikála un ke gharon se, aur kuchh dawá nahin siwáe us ke, ki we kahte hain, ki hamárá Rabb Alláh hai, aur agar na hatáyá kartá Alláh logon ko ek ko ek se, to dháe játe takiye aur madrase aur ibádat kháne, aur masjiden, jin men nam parhá játá hai Alláh ká bahut, aur Alláh muqarrar madad karegá us ki, jo madad karegá us ki, beshakk Alláh zabardast hai zorwálá

SULS 43 We ki agar ham un ko maqdur den mulk men, khari karen namáz, aur den zakát, aur hukm karen bhale kám ká, aur mana karen bure se, aur Allah ke ikhtiyár hai ákhir har kam ká

44 Aur agar tujh ko jhuthláwen, to un se pahle jhuthlá chuki hai Nuh ki qaum, aur Ád aur Samud,

45 Aur Ibráhim ki qaum, aur Lut kí qaum, aur Madyan ke log, aur Musá ko jhuthláyá,

phir maiṇ ne dhíl dí munkiroṇ ko, phir un ko pakrá, to kaisá huá merá inkár ?

46 So kitti bastiáṇ ham ne khapá diṇ, aur we gunahgár the, ab we dhahe pare haiṇ apni chhatoṇ par, aur kitte kue nikamme pare, aur kitte mahall gachgiri

47 Kyá phere nahíṇ mulk meṇ, jo un ko dil hote jin se bujhte yá kán hote jin se sunte, so kuchh ánkheṇ andhí nahiṇ hotíṇ par andhe hote haiṇ dil, jo sine meṇ haiṇ

48 Aur tujh se jaldi mangte haiṇ azab, aur Alláh hargiz na tálegá apná wada, aur ek din tere Rabb ke yahán hazár baras ke barabar hai, jo tum ginte ho

49 Aur kittí bastiáṇ haiṇ, ki maiṇ ne un ko dhíl di, phir un ko pakra, aur meri taraf phirná hai

(7*R*) 50 Tu kah, Logo, maiṇ to dar sunánewálá huṇ tum ko khol kar

51 So jo yaqin lae aur kíṇ bhalaiáṇ, un ke gunáh bakhshte haiṇ, aur rozi izzat ki

52 Aur jo daure hamárii áyatoṇ ke haráne ko, we haiṇ log dozakh ke

53 Aur jo rásul bhejá ham ne tujh se pahle, yá nabi, so jab khiyál bandhte Shaitán ne milá diyá us ke khiyal meṇ, phir Allah hatátá hai Shaitán ká miláyá, phir pakki kartá hai apní báteṇ, aur Alláh sab ḳhabar rakhtá hai hikmatoṇwálá

54 Is wáste ki us Shaitán ke miláe se jánche un ko jin ke dil meṇ rog hai, aur jin ke dil sakht haiṇ, aur gunahgár to haiṇ mukhálifat meṇ dur pare

55 Aur is wáste ki malum kareṇ jin ko samajh milí hai, yih tahqíq hai tere Rabb kí taraf se, phir us par yaqín láweṇ, aur dabeṇ

us ke áge un ke dil, aur Alláh samajhánewálá hai yaqin lánewálon ko ráh sídhi

56 Aur munkiron ko hamesha rahegá us men dhokhájab tak á pahunche un par qiyámat bekhabar, ya á pahunche un ko áfat ek din ki, jis men ráh nahin khalási ki

57 Ráj us din Allah ka hai, un men chakauti karegá, so jo yaqin lae, aur kin bhaláián, niamat ke bagon men hain,

58 Aur jo munkir hue, aur jhuthláin hamari báten, so un ko hai zillat ki mar

(8 *R*) 59 Aur jo log ghar chhor ae Alláh ki ráh men, phir máre gae ya mar gae, un ko degá Alláh rozi khassi, aur Alláh hi hai sab se bihtar rozi deta

60 Albatta pahuncháwega un ko ek jagah, jis ko pasand karenge, aur Allah sab jánta hai tahammulwála

61 Yih sun chuke, aur jis ne badlá diya jai sá us se kiya thá, phir us par koi ziyadati kare, to albatta us ki madad karegá Allah, beshakk Alláh dar guzar karitá hai, bakhshta

62 Yih is wáste ki Alláh pithátá hai rát ko din men, aur din ko rát men, aur Allah suntá hai, dekhtá

63 Yih is wáste ki Alláh wuhi hai sahih, aur jis ko pukárte hain us ke siwáe wuhi hai galat, aur Allah wuhi hai bará

64 Tu ne nahin dekhá ki Alláh ne utárá ás man se páni, phir subh ko zamin ho jati hai sabz. Beshakk Allah chhipí tadbiren jántá hai khabardár

65 Usi ká hai jo kuchh ásmán o zamín men hai, aur Alláh wuhí hai be parwá khubion saráhá

(9 *R*) 66 Tu ne na dekhá ki Alláh ne bas

men diyá tumháre jo kuchh hai zamín men, aur kishtí chaltí daryá men us ke hukm se, aur thám rakhtá hai ásmán ko us se, ki gir pare zamín par, magar us ke hukm se, muqarrar Alláh logon par narmí kartá hai mihrbán

67 Aur usí ne tum ko jiláyá, phir mártá hai; phir jiláwegá, beshakk insán ná shukr hai

68 Har firqe ko ham ne thahrá dí hai ek ráh bandagí ki, ki we us tarah karte hain bandagí, so cháhiye tujh se jhagrá na karen is kám men, aur tu buláe já apne Rabb ki taraf, beshakk tu hai sídhí ráh par sujhá

69 Aur agar tujh se jhagarne lagen, tu kah, Alláh bihtar jántá hai jo tum karte ho

70 Alláh chakautí karegá tum men qiyámat ke din, jis chíz men tum kai ráh the

71 Kyá tujh ko malum nahín ki Alláh jántá hai jo kuchh hai ásman o zamín men, yih hai likhá kitáb men, yih Alláh par ásán hai

72 Aur pujte hain Alláh ke siwáe jis kí sanad nahín utárí us ne, aur jis kí khabar nahín un ko, aur beinsáfon ká koi nahin madadgár

73 Aur jab sunáe un ko hamárí áyaten sáf, to pahcháne munkiron ke munh par burí shakl, nazdik hote hain ki dauren un par jo parhte hain un ke pás hamárí áyaten, tu kah, Main tum ko batáun ek chiz is se burí, wuh ág hai, us ká wada diyá hai Alláh ne munkiron ko, aur bahut burí hai phir jáne kí jagah

(10 *R*) 74 Logo, ek kaháwat kahí hai, us par kan rakho, aur jin ko tum pújte ho Alláh ke siwáe hargiz na baná saken ek makkhí, agarchi sáre jama hon, aur agar kuchh chhin le un se makkhí, chhurá na saken wo us se, bodá hai cháhnewálá, aur jin ko cháhtá hai

75 Alláh kí qadr nahín samajhí jaisí us kí qud-

rat hai, beshakk Alláh zoráwar hai zabardast
76 Alláh chhánṭ letá hai firishtoṇ meṇ paigám pahunchánewálá, aur ádmioṇ meṇ, Alláh suntá hai dekhtá
77 Jántá hai jo un ke áge aur jo un ke pichhe, aur Alláh tak pahunch har kám kí
78 Ai ímánwálo, rukú karo, aur sijda karo, aur bandagi karo apne Rabb ki, aur karo bhalái, sháyad bhalá páo
79 Aur mihnat karo Alláh ke wáste, jo cháhiye us ki mihnat, us ne tum ko pasand kiyá, aur nahiṇ rakhi tum par din meṇ kuchh mushkil, din tumhare bap Ibráhím ka, us ne nám rakha tumhára musalmán, hukmbardar pahle se, aur is Quran meṇ, tá rasul ho batánewala tum par, aur tum ho batanewále logoṇ par, so khari rakho namaz, aur dete raho zakat, aur gah pakaro Allah ko, wuh tumhara Sáhib hai, so khub Sáhib hai, aur khub madadgar

SURA I MUMINUN

Makke meṇ názil hui, 119 ayat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁ NI R RAHIM

ATHARAHWAN SIPARA.

(1*R*) 1 Kám nikál gae ímanwále,
2 Jo apni namáz meṇ nawe haiṇ,
3 Aur jo nikammí bát par dhiyán nahiṇ karte,
4 Aur jo zakát diya karte haiṇ,
5 Aur jo apni shahwat ki jagah thámte haiṇ,
6 Magar apni auratoṇ par, yá apne háth ke mál par, so un par nahíṇ ulahná
7 Phir jo koí dhundhe us ke siwáe, so wuhí haiṇ hadd se barhnewále

8 Aur jo apnı amánatoṉ se, aur apne qarár se khabardár haiṉ,

9 Aur jo apní namázoṉ se khabardár haiṉ

10 Wuhı haiṉ mírás lenewále

11 Jo mírás páwenge bág thandı chhánoṉ ke, we usı meṉ rah pare

12 Aur ham ne banáyá hai ádmı chanalí mıttı se

13 Phır rakhá us ko bund kar kar ek jamı thaharáo meṉ

14 Phır banáı us bund se phutkı, phır banáí us phutkı se botı phır banái us botı se haddiáṉ, phır pahináyá haddioṉ par gosht, phır uthá kharí kıyı us ko ek nai surat meṉ, so barı barakat Alláh kı, jo sab se bihtar banánewálá

15 Phır tum us ke pichhe maroge

16 Phır tum qiyámat ke dın khaı e kıvejáoge

17 Aur ham ne banáı haiṉ tumhare upar sát ráheṉ, aur ham nabíṉ haiṉ khalq se bekhabar

18 Aur utárí ham ne ásmán se pání máp kar, phır us ko thaharáyá dıyá zamın meṉ, aur ham us ko lejáweṉ, to sakte haiṉ

19 Phır uga dıye tum ko us se bág khajur aur angur ke

20 Tum ko un se mewe haiṉ, aur un hı meṉ se kháte ho

21 Aur wuh darakht, jo nikaltá hai Sainá pahár se, le ugtá hai tel, aur rotı dubonáa khánewáloṉ ko

22 Aur tum ko chaupáeoṉ meṉ dhıyán karná hai, piláte haiṉ ham tum ko un ke pet kí chız se, aur tum ko un meṉ bahut fáide haiṉ, aur bazoṉ ko kháte ho

23 Aur un par, aur kıshtí par lade phırte ho

(2 *R*) 24 Aur ham ne bhejá Nuh ko us kı qaum pás, to us ne kahá, Aı qaum, bandagí

karo Alláh kí, tumhárá koí hákim nahín us ke siwáe, kyá tum ko dar nahín?

25 Tab bole sardár, jo munkir the us ki qaum ke, Yih kyá hai? ek ádmí hai jaise tum, cháhtá hai, ki barái kare tum par, aur agar Alláh cháhtá, to utártá firishte, yih nahin suná apne agle bápdádon men

26 Aur kuchh nahin, yih ek mard hai, ki is ko saudá hai, so ráh dekho us ki ek waqt tak

27 Bolá, Ai Rabb, tu madad kar merí, ki unhon ne mujh ko jhuthláyá

28 Phir ham ne hukm bhejá us ko, ki Baná kishtí hamári ánkhon ke sámhne, aur hamáre hukm se, phir jab pahunche hamárá hukm, aur uble tanur,

29 To dál le us men har chíz ká jorá duhrá, aur apne ghar ke log, magar jis ki qismat men áge par chuki bát, aur na kahá mujh se un zálimon ke wáste, un ko dubná hai

30 Phir jab charh chuke tu, aur jo tere sáth hai kishti par, to kah, Shukr Alláh ká, jis ne chhuráyá ham ko gunahgár logon se

31 Aur kah, Ai Rabb, utár mujh ko barakat ká utárná, aur tu hai bihtar utárnewálá

32 Is men nishánián hain, aur ham hain jánchnewále,

33 Phir uthái ham ne un se pichhe ek sangat aur

34 Phir bhejá ham ne un men ek rasul un men ká, ki bandagí karo Alláh kí, koí nahin tumhárá hákim us ke siwáe, phir kyá tum ko dar nahín?

(3 *R*) 35 Aur bole sardár us kí qaum ke, jo munkir the, aur jhuthláte the ákhirat kí muláqát ko, aur árám diyá thá un ko ham ne dunyá ke jite, Aur kuchh nahín, yih ek ádmi

hai jaise tum, khátá hai jis qism se tum kháte ho, aur pítá hai jis qism se tum pite ho

36 Aur kabhí tum chale kahe par ek ádmí ke apne barábar ke, to beshakk tum kharáb hue,

37 Kyá tum ko wada detá hai, ki jab mar gae, aur ho gae mitti aur haddiáṇ, ki tum ko nikalná hai

38 Kahán ho saktá hai, kahán ho saktá hai jo wada tum ko miltá hai?

39 Aur kuchh nahin, yihí jiná hai hamárá dunyá ká, marte hain aur jíte hain, aur ham ko phir uthánewále nahin

40 Aur kuchh nahiṇ, yih ek mard hai, bándh lává Alláh par jhuth, aur ham us ko nahiṇ mánnewále

41 Bolá, Ai Rabb, meri madad kar, unhoṇ ne mujh ko jhuthláyá

42 Farmáyá, Ab thore dinoṇ meṇ subh ko rah jáwenge pachhtáte

43 Phir pakra un ko chingár ne tahqiq, phir kar diyá ham ne un ko kurá, so dur ho jáweṇ gunahgár log

44 Phir uthaiṇ ham ne un se pichhe sangateṇ aur

45 Na pahle jáwe koí qaum apne wade se, na píchhe raheṇ

46 Phir bhejte rahe ham apne rasúl lagte tár, jahán pahunchá kisi ummat pás un ká rasul, us ko jhuthlá diyá, phir chilláte gae ham ek ke píchhe dusre, aur kar dálá un ko kahániáṇ, so dur ho jáwe, jo log nahiṇ mánte

47 Phir bhejá ham ne Musá, aur us ke bhái Hárun ko apni nishániáṇ dekar, aur sanad khulí,

48 Firaun aur us ke sardároṇ pás, phir barái karne lage, aur the we log charh rahe

49 So bole, Kyá ham mánenge ek do ádmíoṉ ko, apne barábar ke, aur un kí qaum kartı haiṉ hamárí bandagí ?

50 Phır jhuthláyá un donoṉ ko, phır hue khapnewálonṉ meṉ

51 Aur ham ne dı Musá ko kıtáb, sháyad we ráh páweṉ

52 Aur banáyá ham ne Maryam ke bete, aur us kı má ko ek nishání, aur un ko thikáná dıyá ek tíle par jaháṉ thahráo thá, aur pání nıthrá

(4 *R*) 53 Aı rasulo, kháo suthrí chízeṉ, aur kám karo bhalá, jo karte ho, maiṉ jántá hun

54 Aur ye log haiṉ tumháre dın ke, sab ek dín par, aur maiṉ huṉ tumhárá Rabb, so mujh se darte raho

55 Phır phutkar kar lıyá apná kám ápas meṉ tukre tukre har firqe, jo un ke pás hai, us par ríjh rahe haiṉ

56 So chhor de un ko un kı behoshı meṉ dúbe ek waqt tak

57 Kyá khıyál rakhte haiṉ, kı yih jo ham un ko dıye játe haiṉ mál aur aulád

58 Daur daur mıláte haiṉ un ko bhaláiáṉ, koí nahíṉ, un ko bujh nahíṉ

59 Albatta jo log apne Rabb ke khauf se ahdesha rakhte haiṉ,

60 Aur jo log apne Rabb kí báteṉ yaqín karte haiṉ,

61 Aur jo log apne Rabb ke sáth sharík nahíṉ thahráte, aur jo log kı dete haiṉ jo dete haiṉ, aur un ke dıloṉ meṉ dar hai, kı un ko apne Rabb kí taraf phır jáná,

62 We daur daur lete haiṉ bhaláiáṉ, aur we un par pahunche sab se áge

63 Aur ham kısí par bojh nahíṉ dálte, magar

jo us kí samáí haı, aur hamáre pás lıkhá haı, jo boltá haı sach, aur un par zulm na hogá

64 Koí nahín, un ke dil behosh haiṇ ısı tarah se, aur un ko aur kám lage haiṇ us ke sıwáe, kı we un ko kar rahe haiṇ

65 Yahán tak kı jab pakaṛenge ham un ke ásuda logoṇ ko áfat meṇ, tab hí we lagenge chıllane

66 Mat chılláo áj ke dın, tum ham se chhuráe na jáoge

67 Sunái játı thıṇ merı áyateṇ tum ko, to tum erıoṇ par ulte bhagte the

68 Us se barái kar kar ek kaháníwále ko chhor kar chale gae

69 So kyá dhıyán nahıṇ kí yıh bát? yá áyá haı un pás jo naáyí thá un ke pahle bápdádon pás?

70 Ya pahchaná nahıṇ unhoṇ ne paıgám lánewálá? so us ko uprı samjhte haiṇ

71 Yá kahte haiṇ, us ko saudá haı, koí nahıṇ, wuh láyá haı un ke pás sachchı bát, aur ın bahutoṇ ko sachchı bát burí lagtı haı

72 Aur agar sachchá Rabb chale un kí khushı par, kharáb hoṇ ásmán o zamın, aur jo koí un ke bích haı, koí nahıṇ, ham ne pahunchái haı un ko un kı nasıhat, so we apnı nasíhat ko dhıyán nahıṇ karte

73 Yá to un se mángtá haı kuchh hásıl, so hásıl tere Rabb ká bıhtar haı, aur wuh haı bıhtar rozı denewálá

74 Aur tu to bulátá haı un ko sídhı ráh par

75 Aur jo log nahín mánte pıchhlá ghar, ráh se ṭerhe hue haiṇ

76 Aur agar ham un ko rahm kareṇ, aur khol deṇ jo taklíf haı un par muqarrar, lage jáweṇ apní sharárat meṇ bahke

RUBA 77 Aur ham ne pakrá thá un ko

ązáb meṉ, phir na dabe apne Rabb ke áge, aur nahíṉ gırgiráte

78 Yahán̤ tak kı jab kholenge ham un par darwáza ek sakht áfat ká, tab us meṉ un kı ás tutegí

(5 *R*) 79 Aur usı ne baná dıye tum ko kán, aur ánkheṉ, aur dil, tum bahut thoṛá haqq mánte ho

80 Aur usı ne tum ko bakher rakhá hai zámín meṉ, aur usı kı taraf jama hoke jáoge

81 Aur wuhı hai jılátá, aur mártá, aur usı ká kám hai badalná rát aur dın ká, so kya tum ko bujh nahíṉ ?

82 Koı nahıṉ, yih wuhı kahte haıṉ jaisá kah chuke haıṉ pahle

83 Kahte haıṉ, Kyá jab ham mar gae, aur ho gae mıttı aur haddıáṉ, kyá ham ko jılá uthána hai ?

84 Wada mil chuka ham ko, aur hamáre bápdádoṉ ko, yihı pahle se, aur kuchh nahıṉ, ye naqleṉ haıṉ pahloṉ kı

85 Tu kah Kıs kí hai zamín, aur jo koı us ke bích hai ? batáo agar tum jánte ho

86 Ab kahenge Alláh ká Tu kah, phır tum soch nahıṉ karte ?

87 Tu kah, Kaun hai málik sát ásmánoṉ ká, aur málik us bare takht ká?

88 Ab batáwenge Alláh ká Tu kah, Phır tum dar nahíṉ rakhte ?

89 Tu kah, Kıs ke háth hai hukumat har chíz kí, aur wuh bachá letá hai, aur use koí bachá nahıṉ saktá ? batáo, agar tum jánte ho

90 Ab batawenge Alláh ká Tu kah, Phır kahán̤ se tum par jádu par játá hai ?

91 Koí nahíṉ, ham ne un ko pahuncháyá sach, aur we albatta jhuthe the

92 Alláh ne koí betá nahín kiyá, aur na us ke sáth kisí ká hukm chale, yun hotá, to le játá har hukmwálá apne banáe ko, aur charh játá ek par ek, Alláh nirálá hai un ke batáne se

93 Jánnewálá chhipe aur khule ká, wuh bahut upar hai us se, jo ye sharik batáte hain

(6 *R*) 94 Tu kah, Ai Rabb, kabhí tu dikhá de mujh ko, jo un ko wada miltá hai?

95 To ai Rabb, mujh ko na kariyo un gunahgár logon men

96 Aur ham ko qudrat hai, ki tujh ko dikháwen jo wada un ko dete hain

97 Buri bát ke jawáb men wuh kah jo bihtar hai, ham khub jánte hain jo ye batáte hain

98 Aur kah, Ai Rabb, main terí panáh cháhtá hun Shaitánon kí chhei se,

99 Aur panáh terí cháhtá hun, ai Rabb, is se ki mere pás áwen

100 Yahán tak, ki jab pahunche un men kisí ko maut, kahegá, Ai Rabb, mujh ko phir bhejo,

101 Sháyad main kuchh bhalá kám karun us men, jo pichhe chhor áyá, koí nahín, yih bát hai ki wuhí kahtá hai, aur un ke pichhe atkáo hai, jis din tak uthái jáwen

102 Phir jis waqt phunk máre sur men, to na záten us din, na ápas men puchhná

103 So jis ki bhárí howe taulen, wuhí log kám ke nikle

104 Aur jis kí halkí howen tauleu, so wuhí hain jo hár baithe apni ján, dozakh men rahá karenge

105 Márte hain un ke munh par ág, aur we us men badshakl ho rahe hain

106 Tum ko sunáte na the hamárí áyaten? phir tum un ko jhuthláte the?

107 Bole, Aı Rabb, zor kıyá ham par hamárí kambakhtí ne, aur rahe ham log bahke

108 Aı Rabb nikál le ham ko ıs men se, agar ham phır karen, to gunahgár

109 Farmáyá, Pare raho phıtkáre ıs men, aur mujh se na bolo

110 Ek firqa thá mere bandon men, jo kahte the, Aı Rabb hamáre, ham yaqın láe, so muaf kar ham ko, aur mihr kar ham par, aur tú sab mihrwálon se bihtar hai

111 Phır tum ne un ko thatthon men pakrá, yahán tak ki bhule un ke pichhe merí yád, aur tum un se hanste rahe

112 Main ne ájdiyá un ko badlá un ke sahne ká, ki wuhi hain murád ko pahunche

113 Farmáyá, Tum kitti der rahe zamın men barason ki ginti se?

114 Bole, Ham rahe ek dın, yá kuchh dın se kam tu puchh le gintiwálon se

115 Farmáyá, Tum us men bahut nahin, thorá hi rahe ho, agar tum jánte hote

116 So kyá tum khiyál rakhte ho, ki ham ne tum ko banáyá khelne ko, aur tum ham pás phır na áoge?

117 So bahut úpar hai Alláh, wuh bádsháh sachchá, koí hákim nahín us ke siwáe, málik us khásse takht ká

118 Aur jo koí pukáre Alláh ke sáth dusrá hákim jis ki sanad nahin us ke pás, so us ká hisáb hai us ke Rabb ke nazdik, beshakk bhalá na páwenge munkir

119 Aur tu kah, Aı Rabb, muaf kar, aur mihr kar, aur tu hai bihtar sab mihrwálon se,

SURA I NUR

Madíne meṉ názil huí, 64 áyat kí hai

Bismi l láhi-r rahmáni-r-rahím

(1 *R*) 1 Ek Sura hai ham ne utárí aur zimme par lázim kí aur utárín us meṉ báteṉ sáf, sháyad tum yád rakho

2 Badkárí karnewálí ạurat aur mard, so máro ek ek ko donoṉ meṉ se sau chot qamchí kí, aur na áwe tum ko un par taras Alláh ke hukm chaláne meṉ, agar tum yaqín rakhte ho Alláh par aur pichhle dín par, aur dekheṉ un ká márná kuchh log musalmán

3 Badkár mard nahín byáhtá magar aurat badkár ko, yá sharíkwálí, aur badkár aurat ko byáh nahíṉ letá magar badkár mard, yá sharíkwálá, aur yih harám huá hai ímánwáloṉ par

4 Aur jo log aib lagáte haiṉ qaidwálíoṉ ko, Phir na lae chár mard sháhid, to máro un ko assi chot qamchi ki, aur na máno un ki koí gawáhi kabhi, aur wuhi log hain behukm

5 Magar jinhoṉ ne tauba kí us píchhe, aur sanwár pakrí, to Alláh bakhshtá hai mihrbán

6 Aur jo log aib lagáweṉ apní jorúoṉ ko, aur sháhid na hoṉ un ke pás, siwáe un ki ján ke, to aise kisi kí gawáhí, yih ki chár gawáhí deṉ Alláh ke nám kí, muqarrar yih shakhs sachchá hai

7 Aur pánchweṉ, yih ki Alláh kí phitkár ho us shakhs par, agar wuh jhuthá ho

8 Aur aurat se talní hai már, yuṉ ki gawáhí de chár gawáhi Alláh ke nám ki, ki muqarrar wuh shakhs jhuthá hai

9 Aur páṅchweṉ, yih ki Alláh ká gazab áwe us aurat par, agar wuh shakhs sachchá ho

10 Aur kabhí na hotá Alláh ká fazl tumháre úpar, aur us ki mihr, aur yih ki Alláh muaf karnewálá hai, hikmateṉ jántá, to kyá kuchh hotá?

(2 *R*) 11 Jo log láe hain yih tufán, tumhíṉ meṉ ek jamáat haiṉ, tum us ko na samajho burá apne haqq meṉ, balki yih bihtar hai tumháre haqq men, har ádmi ko un meṉ se pahunchtá hai jitná kamáyá gunáh, aur jin ne uthává hai us ká bará bojh, us ko bari már hai

12 Kyuṉ na jab tum ne us ko suná thá khiyál kiyá hotá imánwale mardoṉ aur auraton ne apne logoṉ par bhalá khiyal, aur kaha hotá, Yih sarih tufán hai?

13 Kyun na lae we is bát par chár shahid? Phirjab na láe sháhid, to we log Allah ke yaháṉ wuhi haiṉ jhuthe

14 Aur kabhi na hotí Allah ká fazl tum par, aur us kí mihr dunyá aur akhirat meṉ, albatta tum par parti is charchá kaine meṉ koí áfat bari, jab lene lage tum us ko apni zubánoṉ pai, aur bolne lage apne muṉh se jis chiz ki tum ko khabar nahiṉ aur tum samajhte ho us ko halki bát, aur yih Allah ke yaháṉ bahut bari hai

NISF 15 Aur kyuṉ na jab tum ne us ko suná thá kahá hotá, Ham ko láiq nahiṉ, ki muṉh par láweṉ yih bát, Alláh to pák hai, yih bará buhtán hai

16 Alláh tum ko samajhátá hai, ki phir na karo aisá kám kabhí, agar tum yaqin rakhte ho

17 Aur kholtá hai Alláh tumáre wáste pate, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá

18 Jo log cháhte haiṉ, ki charchá ho bad-

kárí ká ímánwálon men, un ko dukh ki már hai dunyá, aur ákhirat men

19 Aur Alláh jántá hai, aur tum nahín jánte

20 Aur kabhi na hotá Alláh ká fazl tum par, aur us ki mihr, aur yih ki Alláh narmi karnewálá hai, mihrbán, to kyá kuchh nahin hotá?

(3 *R*) 21 Ai ímánwálo, na chalo qadamon par Shaitán ke, aur jo koí chalegá qadamon par Shaitán ke, so wuh yihi batáwegá behayái, aur buri bát, aur kabhi na hotá fazl Alláh ká tum par, aur uski mihr, na sanwartá tum men ek shakhs kabhi, walekin Alláh sanwártá hai jis ko chahe, aur Allah sab suntá, jántá hai

22 Aur qasam na khawen baráiwále aur kushádshwále tum men is par, ki dewen nátewálon ko, aur muhtajon ko, aur watan chhornewalon ko, Alláh ki ráh men, aur cháhiye muaf karen aur darguzar karen, kyá tum na hin cháhte, ki Alláh tum ko muaf kare? aur Alláh bakhshnewálá hai, mihrbán

23 Jo log aib lagáte hain qaidwali bekhabar ímánwálion ko, un ko phitkar hai dunyá, aur ákhirat men, aur un ko hai bari már

24 Jis din bat wengi un ki zubanen, aur háth, aur páon, jo kuchh we karte the,

25 Usdin puri dega Alláh un ki sazájo chahiye, aur jánenge, Allah wuhi hai sachchi kholnewálá

26 Gandián hain gandon ke wáste, aur gande wáste gandion ke aur suthrian hain wáste suthron ke, aur suthre wáste suthrion ke, we log belagáo hain in báton se, jo kahte hain, un ko bakhshná hai, aur rozi hai izzat ki

(4 *R*) 27 Ai ímánwálo, mat jáyá karo kisi gharon men, apne gharon ke siwáe, jab tak na bol chál kar lo, aur salám de lo un gharwalon

par, yih bihtar hai tumháre haqq meṉ sháyad tum yád rakho

28 Phir agar na páo us meṉ koí, to us meṉ na jáo jab tak parwánagi na ho tum ko, aur agar tum ko kahe ki phir jáo, to phir jáo, is meṉ khub suthrái hai tumhári, aur Alláh jo karte ho jántá hai

29 Nahiṉ gunáh tum par is meṉ, ki jáo un gharoṉ meṉ, jahaṉ koi nahiṉ bastá, us meṉ kuchh chiz ho tumhárí, aur Allah ko malum hai, jo kholte ho, aur jo chhipate ho

30 Kah de imánwáloṉ ko, Nichi rakheṉ tuk apni ánkheṉ, aur thámte raheṉ apne satar, is meṉ khub sutharái hai un ki, Alláh ko khabar hai, jo karte haiṉ

31 Aur kah de imánwálionko, Nichi rakheṉ tuk apni ánkheṉ, aur thámti raheṉ apne satar, aur na dikháweṉ apna singar, magar jo khuli chiz hai us meṉ se, aur dáleṉ apni orhni apne garebán par, aur na kholeṉ apná singar, magar apne kháwind ke áge, yá apne báp ke, yá apne khawind ke báp ke, yá apne bete ke, ya káhwind ke beṭe ke, yá apne bhái ke, yá apne bhatijoṉ ke, yá apne bhánjoṉ ke, ya apni auratoṉ ke, yá apne háth ke mál ke, yá kanizoṉ ke, jo mard kuchh garaz nahin rakhte, yá larkoṉ ke, jinhoṉ ne nahiṉ pahcháne auratoṉ ke bhed, aur na dhamak deṉ apne páoṉ se, ki jáná jáwe jo chhipátí haiṉ apná singar, aur tauba karo Alláh ke áge sab milkar, ai imánwálo, sháyad tum bhalai páo

32 Aur byáh do rándoṉ ko apne andar, aur jo nek hoṉ tumháre gulám, aur laundiáṉ, agar we muflis honge, Alláh un ko ganí karegá apne fazl se, aur Alláh samáiwálá hai, sab jántá

33 Aur áp ko thámte raheṉ, jin ko nahíṉ

miltá byáh, jab tak maqdur de un ko Alláh apne fazl se, aur jo log cháhen likhá tumháre háth ke mál men se, to un ko likhá de do, agar samajho un men kuchh neki, aur do un ko Alláh ke mál se jo tum ko diyá hai, aur zor na karo apni chhokríon par bidkári ke wáste, agar we cháhen qaid se rahná, ki kamáyá cháho asbáb dunyá ki zindagi ká, aur jo koi un par zor kare to Alláh un ki bebasi pichhe bakhshnewála hai mihiban

34 Aur ham ne utárin tumhári taraf áyaten khuli, aur ek dastur un ká, jo ho chuke hain tum se áge, aur nasihat darwalon ko

(5 *R*) 35 Allah roshni hai ásmanon ki, aur zamin ki, kaháwat us ki roshni ki, jaise ek táq, us men ek chirag, chirág dhará ek shishe men, shisha jaise ek tárá hai chamakta tel jalta hai us men ek barakat ke darakht se, wuh zaitun hai, na surai nikalne ki taraf, na dubne ki taraf lagtá hai ki us ká tel sulag uthe, abhi na lagi ho us men ag roshni par roshni, Allah rah detá hai apni roshni ki jis ko cháhe, aur batatá hai Allah kaháwaten logon ko, aur Alláh sab chiz janta hai

36 Un gharon men, ki Alláh ne hukm diyá un ko buland karne ká, aur wahin us ke nám parhne ka, yád karte hain us ki wahán subh aur sham

37 We mard ki nahin gáfil hote saudá karne men, na bechne men Allah ki yád se, aur namáz khari rakhne se, aur zakát dene se, dar rakhte hain us din ká, jis men ulte jáwenge dil aur ánkhen

38 Ki badlá de un ko Alláh un ke bihtar se bihtar kám ká, aur barhti de un ko apne

fazl se, aur Alláh rozí detá hai jis ko cháhe beshumár

39 Aur jo log munkir hain, un ke kám jaise ret jangal men, pyásá jáne us ko páni yahán tak, ki jab pahunchá us par us ko kuchh na páyá, aur Alláh ko payá apne pás, phir us ko purá pahunchá diyá us ká lekhá, aur Alláh jald lenewálá hai hisáb

40 Ya jaise andhere gahre darya men charhi átí hai us par ek lahar, us par ek lahar us ke upar badli andhere hain ek par ek, jab nikale apná háth lagtá nahin ki us ko sujhe aur jis ko Allah ne nadi roshni, us ko kahin nahin roshni

(6 *R*) 41 Tu ne na dekhá ki Allah ki yád karte hain jo koi hain asman o zamin men, aur urte janwar par khole har ek ne jan rakhi hai apni tarah kí bandagi, aur yád, aur Allah ko malum hai jo karte hain

42 Aur Allah ki hukumat hai ásman o zamin men, aur Allah hí tak phir jana hai

43 Tu ne na dekha ki Allah hánk latá hai bádal, phir un ko milátá hai, phir un ko rakhtá hai tah ba tah phir tu dekhe menh nikáltá hai us ke bich se, aur utartá hai asmán se, us men jo pahár hain olon ke, phir wuh daltá hai jis par chahe, aur bacha deta hai jise cháhe, abhi us ki bijli ki kaundh le jáwe ánkhen

44 Allah badalta hai rát aur din, is men dhyan ki jagah hai ankhwálon ko aur Alláh ne banáyá hir phirnewálá ek páni se, phir koi hai ki chaltá hai apne pet par, aur koi hai ki chaltá hai do páwon par, aur koi hai ki chaltá hai chár par, banáta hai Alláh jo cháhtá hai, beshakk Alláh har chíz kar sakta hai

45 Ham ne utárin áyaten khol batánewálí, aur Alláh chaláwe jis ko cháhe sidhi ráh par:

46 Aur log kahte hain, Ham ne máná Alláh ko, aur Rasul ko, aur hukm men áe, phir phirá játá hai ek firqa un men se us pichhe, aur we log nahin mánnewále

47 Aur jab un ko buláiye Alláh, aur Rasul ki taraf, ki un men qaziya chukáde, tabhi ek firqe ke log un men munh morte hain

SULS 48 Aur agar un ko kuchh pahunchta ho, to chale áwen us ki taraf qabul kar kar

49 Kyá un ke dil men rog hain yá dhokhe men pare hain, yadarte hain, ki beinsafi karegá un par Alláh, aur us ká Rasul? Koi nahin wuhi log beinsáf hain

(7 *R*) 50 Imanwalon ki bat yih thí, jab buláiye un ko Alláh aur Rasul ki taraf faisala karne ko un men, ki kahen, Ham ne suná, aur hukm máná, aur we log un hi ká bhala hai

51 Aur jo koi hukm par chale Alláh ke, aur us ke Rasul ke, aur dartá rahe Allah se, aur bach kar chale us se, so wuhi log hain murád ko pahunche

52 Aur qasmen kháte hain apni tákid kí qasmen, ki Agar tu hukm kare, to sab kuchh chhor niklen, tu kah, Qasmen na kháo, hukm bardári cháhiye, jo dastur hai, albatta Alláh ko khabar hai jo karte ho

53 Tu kah, Hukm máno Alláh ká, aur hukm máno Rasul ká, phir agar tum munh pheroge, to us ka zimma hai jo bojh us par rakhá, aur tumhárá zimma jo bojh tum par rakhá, aur agar us ká kahá máno, to ráh par áo, aur paigám-wále ká zimma nahín magar pahunchá denā kholkar

54 Wada diyá Alláh ne jo log tum men ímán láe hain, aur kiye hain nek kám, albatta pichhe hákim karegá un ko mulk men, jaisá

hákim kiyá thá un se aglon ko, aur jamá dega un ko din un ká jo pasand kar diyá un ke wáste, aur dega un ko un ke dar ke badle men aman, merí bandagi karenge, sharík na karenge merá kisi ko, aur jo koi na shukri kare is pichhe so wuhi log hain be hukm

55 Aur khari rakho namáz, aur dete raho zakát, aur hukmmen chalo Rasul ke, sháyad tum par rahm ho

56 Na khiyál kar, ki ye jo munkir hain thakáwenge bhág kar mulk men, aur un ka thikaná ág hai, aur buri jagah hai phirjane ki

(8 *R*) 57 Ai imánwálo, parwánagi máng kar áwen tum se, jo tumhare háth ke mál hain, aur jo nahin pahunche tum men aql ki hadd ko, tin bái, fajr ki namaz se pahle, aur jis waqt utár rakhte ho apne kapre do pahar men, aur ashá ki namaz se pichhe, ye tin waqt khulne ke hain tumháre, kuchh gunáh nahin tum par, na un par un ke pichhe phirá hi karte ho ek dusre pás, yun kholta hai Allah tumháre age báten, aur Alláh sab jánta hai, hikmatwala

58 Aur jab pahunchen larke tum men ke aql ki hadd ko, to waisí paiwanagi len, jaisi lete rahe hain un se agle, yun khol sunátá hai Alláh tum ko apní báten, aur Allah sab jántá hai, hikmatwala

59 Aur jo baith rahen tumhári auraton men, jin ko tawaqqu nahin biyah ki, un par gunah nahin ki utar rakhen apne kapre, yih nahin ki dikhíti phiren apná singár, aur us se bhi bachen to bihtar hai un ko, aur Alláh sab suntá hai, jántá

60 Nahín andhe par kuchh taklif, aur na langre par taklif, aur na bímár par taklif, aur nahín taklíf tum logon par, ki khá lo apne

gharoṉ se, yá apne báp ke ghar se, yá apní má ke ghar se, yá apne bhái ke ghar se, yá apni bahin ke ghar se, yá apne chachá ke ghar se, yá apni phuphi ke ghar se, yá apne mámu ke ghar se, yá apni khálá ke ghar se yá jis ki kunjioṉ ke málik hue ho, ya apne dost ke ghar se, nahiṉ gunáh tum par ki khao milkar yá judá ho kar

61 Phir jab jáne lago kabhi gharoṉ meṉ, to salám kiho apne logoṉ par, nek dua hai Alláh ke yahán se barakat ki suthri, yun kholtá hai Allah tumháre ágc bateṉ, sháyad tum bujh rakho

(9 *R*) 62 Imánwále we hain jo yaqin lie hain Allah par, aur us ke Rasul par, aur jab hote hain us ke sáth kisi jama hone ke kam meṉ, to chale nahiṉ jate us se parwánagi na len jab tik, jo log tujh se parwanagi le lete hain, wuhi hain jo mánte hain Alláh ko, aur us ke Rasul ko. phir jab parwanagi mángeṉ tujh se apne k si kám ko, to de parwánagi jis ko un meṉ tu cháhe, aur muafi mang un ke wáste Allah se, Alláh bakhshnewálá hai mihrban

63 Mat thahráo Rasul ká bulaná apne andar us ke barábar jo bulátá hai tum meṉ ek ko ek, Alláh jántá hai un logoṉ ko tum meṉjo satak jate hain ánkh bachákar, so darte rahen jo log khiláf karte hain us ke hukm ká, ki pare un par kuchh kharábi, yá pahunche un ko dukh ki már

64 Sunte ho, Alláh ká hai jo kuchh hai ásmán aur zamín meṉ, us ko malum hai jis hál par tum ho, aur jis din pherejáwenge us ki taraf, to batá degá jo unhoṉ ne kiyá, aur Alláh sab chiz jántá hai

SURA I FURQAN

Makke meṉ názil huí, 77 ayat kí haí

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Barakat haí us kí, jis ne utárá fusala apne bande par, kí rahe jahanwaloṉ ko dráo

2 Wuh jis kí haí saltanat ásmaṉo zamín kí, aur nahiṉ pakará us ne beta, aur nahiṉ koí us ká sajhí ráj men aur banaí har cíz, phir thik kiyá us ko máp kar

3 Aur logoṉ ne pakare haiṉ us se ware kitte hákim, jo nahiṉ ba áte kuchh chiz, aur áp bane haiṉ

4 Aur nahiṉ málik apne haqq men bure ke, na bhale ke aur nahiṉ n álik marne ke, na jine ke, aur na jí uthne ke

5 Aur kahne lage jo munkir haiṉ Aur kuchh nahiṉ yih magar jhuth bándh lavá haí, aur sáth diya hai us ka is meṉ aur logoṉ ne, so áe beinsáfí aur jhuṭh par

6 Aur kahne lage, Ye naqleṉ haiṉ pahloṉ kí, jo likh liyá haí so wuhí likhwai jatí haiṉ us pás subh aur shám

7 Tu kah, Us ko utárá haí us shakhs ne jo jántá haí chhipe bhed asmanoṉ meṉ aur zamín meṉ, muqarrar wuh bakhshnewalá hai, mihrbán

8 Aur kahne lage, Yih kaisá rasul haí! khátá haí kháná, aur phirtá haí bázaroṉ meṉ! kyuṉ na utrá us kí taraf koí firishta, kí rahtá us ke sáth daráwe ko?

9 Yá á parṭá us ke pás khazána, yá ho játá us ko ek bág, kí kháyá kartá us meṉ se, aur

kahne lage beinsáf, Tum sáth pakarte ho yihí ek mard jádu máre ká

10 Dekh, kaisí baitháen tujh par kaháwaten, aur bahke ab pá nahín sakte ráh

(2 *R*) 11 Bari barakat hai us kí jo agar cháhe, kar de tujh ko is se bihtar bág, niche bahtí nahren, aur kar de tere wáste mahall

12 Koí nahín, we jhuthláte hain qiyámat ko, aur ham ne taiyár kí hai jo koi jhuthláwe qiyámat ko us ke wáste ág

13 Jab wuh dekhegí un ko dur jagah se, sunenge us ká jhunjhláná aur chilláná,

14 Aur dále jáwenge us men ek jagah tang ek zanjír men kaí bandhe, pukárenge us jagah maut ko

15 Mat pukáro áj ek marne ko, aur pukáro bahut se marne

16 Tu kah, Bhalá, yih chiz bihtar yá bág hamesha rahne ká, jis ká wada milá parhezgáron ko? wuh hogá un ká badlá, aur phir jáne kí jagah

17 Un ko wahán hai jo cháhen rahá karen hamesha ho chuká tere Rabb ke zimme wada mángtá pahunchtá

18 Aur jis din jama kar buláwegá un ko, aur jin ko ye pujte hain Alláh ke siwáe, phir un se kahegá Yih tum ne bahkáyá mere in bandon ko yá we áp bahke ráh se?

19 Bolenge, Tu pák hai, ham ko ban na áyá thá, ki pakren tere bagair koi rafíq, lekin tu ne in ko baratne diyá, aur un ke báp aur dádon ko yahán tak ki bhul gae yád, aur ye the log khapnewále

20 So we to jhuṭhlá chuke tum ko tumhári bát men, ab tum na phir de sakte ho, na madad kar sakte

21 Aur jo koí tum meṉ gunahgár hai, us ko ham chakháwenge barí már

22 Aur jitne bhejhe ham ne tujh se pahle rasul, sab kháte the kháná, aur phirte the bázároṉ meṉ, aur ham ne rakhá hai tum meṉ ek dúsre ke jánchne ko, dekheṉ sábit rahte ho, aur terá Rabb sab dekhtá hai

UNNISWAN SÍPARA. (3 *R*) 23 Aur bole, jo log ummed nahíṉ rakhte, ki ham se milenge Kyuṉ na utare ham par firishte? yá ham dekhte apne Rabb ko? Bahut barái rakhte haiṉ apne jí meṉ, aur sar charhe haiṉ barí sharárat par

24 Jis din dekhenge firishte, kuchh khush-khabarí nahiṉ us din gunahgároṉ ko, aur kahenge, Kahíṉ roki jáwe koi ot

25 Aur ham pahunche un ke kámoṉ par jo kiye the, phir kar dálá us ko khák urtí

26 Bihisht ke log us din khub rakhte haiṉ ṭhikáná, aur khub jagah do pahar ke árám kí

27 Aur jis din phat jáwe ásmán badlí se, aur utáre jáweṉ firishte utárá lagákar

28 Rái us din sachchá Rahmán ká, aur hai wuh din munkiroṉ par mushkil

29 Aur jis din kát kát kháwegá gunahgár apne háth, kahegá, kisí tarah maiṉ ne pakri hoti rasúl ke sáth ráh

30 Ai kharábí merí, kahíṉ na pakrí hotí maiṉ ne fuláne kí dostí

31 Us ne bahká diyá mujh ko nasíhat se, mujh tak pahunche píchhe, aur hai Shaitán ádmí ko waqt par dagá denewálá

32 Aur kahá Rasul ne, Ai Rabb, merí qaum ne thahráyá is Qurán ko jhak jhak

33 Aur isi tarah rakhe haiṉ ham ne har nabí ke dushman gunahgároṉ meṉ se, aur bas hai

terá Rabb ráh dikháne ko aur madad karne ko

34 Aur kahne lage we log jo munkir hain, Kyun na utará us par Qurán sárá ek jagah isi tarah? tá sábit rakhen ham is se terá dil? aur parh sunáyá ham ne us ko thahar thahar kar

35 Aur nahín láte tujh pás koí kaháwat, ki ham nahín pahuncháte tujh ko thík bát, aur is se bihtar khol kar

36 Jo log ghere áwenge aundhe pare munh par dozakh ki taraf, unhin ká burá darja hai, aur bahut bahke hain ráh se

(4 *R*) 37 Aur ham ne di hai Musá ko kitáb, aur thahrayá us ke sáth us ka bhai Hárun kám banánewálá

38 Phir kahá ham ne, Tum donon jáo un logon pás unhon ne jhuthlain hamárí báten, phir de márá ham ne un ko ukhar kar

39 Aur Nuh ki qaum ko jab unhon ne jhuthlává paigám lanewalon ko, ham ne un ko dubá diyá aur kiyá un ko logon ke baqq men nisháni aur rakhi hai ham ne gunahgaron ke wáste dukh kí már

40 Aur Ád ko aur Samud ko, aur kuewálon ko, aur kai angten us bích men bahut

41 Aur sab ko kah sunáin ham ne kaháwaten aur sab ko kho diyá ham ne khapá kar

42 Aur ye log hoáve ham us basti pás jin par barsá burá barsáo, kyá dekhte na the us ko? nahin, par ummed nahin rakhte ji uthne kí

43 Aur jab áin tujh ko dekhá kuchh kám nahín tujh se magar thatthe karne, Kyá yihi hai jis ko bhejá Allah ne paigám dekar?

44 Yih to lagá hi thá ki bichláwe ham ko hamáre thákuron se kabhí ham na sábit rahte un par, aur áge jánenge jis waqt dekhenge azáb kaun bichlá hai ráh se

45 Bhalá, dekh to jis ne pujná pakrá apni cháo ká, kahín tu le sakta hai us ká zimma?

46 Yá tu khiyál rakhtá hai, ki bahut un men sunte yá samajhte hain, aur kuchh nahin, barábar hain chaupáeon ke, balki we aur bahke hain ráh se

(5 *R*) 47 Tu ne na dekhá apne Rabb ki taraf kaisí lambi ki parchháin, aur agar cháhtá us ko thahrá rakhtá, phir ham ne thahráyá suraj us ká ráh batánewálá

48 Phir khainch liyá us ko apni taraf sahaj sahaj samet kar

49 Aur wuhi hai jis ne bana diyá tujhe rát ko urhna aur nind ko árám, aur din baná diya uth nikalne ko

50 Aur wuhi hai jis ne chal ún báwen khushkhabari láti us ki mihr se age, aur utárá ham ne ásmán se pani suthrái karne ká

51 Ki jiláwen us se mar gae des ko, aur piláwen us ko apne banáe bahut chaupáeon, aur ádmion ko

52 Aur tarah tarah banta us ko un ke bich men, tádhiyán rakhen, phir nahin rahte bahut log bin náshukri kiye

53 Aur agar ham cháhte uthán e har basti men koi daranewála

54 So tu kaha na mán munkiron ká, aur muqabala kar un ká, is se bare zor se

55 Aur wuhi hai, jis ne mile chaláe do daryá, yih mithá hai piyás bujhátá aur yih khárí karwá, aur rakhá un donon ke bich parda, aur ot roki hui

56 Aur wuhi hai, jis ne baníya páni se ádmí, phir thahráyá us ko jadd, aur susrál, aur hai terá Rabb sab kar saktá

57 Aur pujte hain Alláh ko chhorkar wuh

chíz, kı na bhalá kare un ká, na burá, aur haı munkır apne Rabb kí taraf píṭh de rahá

58 Aur tujh ko, jo ham ne bhejá, yihí khushı aur dar sunáne ko

59 Tu kah, Maiṉ nahíṉ mángtá tum se is par kuchh mazdurí, magar jo koí cháhe kı le rakhe apne Rabb kí taraf ráh

60 Aur bharosá kar us jíte par, jo nahíṉ martá, aur yád kar us kí ḳhubíáṉ, aur bas hai, apne bandoṉ ke gunáhoṉ se khabardár Jis ne banáe ásmán aur zamın, aur jo kuchh un ke bích hai chha dın meṉ, phır qáim huá takht par, barı mihrwálá, puchh us se jo us kí khabar rakhtá ho

61 Aur jab kahıye un ko Sıjda karo Rahmán ko, kaheṉ, Rahmán kyá hai? kyá sıjda karne lageṉ ham jis ko tu farmáwegá? aur barhtá hai un ka bidak na

62 Barı barakat hai us kıjın ne banáe ásmán meṉ burj, aur rakhá us meṉ chirág, aur cháud ujalá karnewála

(6 *R*) 63 Aur wuhı hai, jis ne banáí rát aur dın, badalte us ke wáste, jo cháhe dhıyán rakhne yá cháhe shukr karne

64 Aur bande Rahmán ke we haiṉ, jo chalte haiṉ zamın par dabe páoṉ, aur jab bát karne lage, un se besamajh log, kaheṉ, Sáhib salámat

65 Aur we jo rát kátte haiṉ, apne Rabb ke áge sıjda meṉ, yá khare

66 Aur we jo kahte haiṉ, Aı Rabb, haṭá ham se dozakh ká azáb, beshakk us ká ạzáb barí chattí hai, wuh burí jagah hai thahráo kı, aur burí jagah rahne kí

67 Aur we jab kı kharch karne lageṉ, na

uráweṉ, aur na tangí kareṉ, aur haı us ke bích ek sıdhí guzrán

68 Aur we jo nahıṉ pukárte Alláh ke sáth aur hákım ko, aur nahíṉ khun karte ján ká, jo mana kıyá Alláh ne, magar jahán cháhe, aur badkárı nahíṉ karte, aur jo koı kare yıh kám, wuh thahre gunáh se

69 Duná ho us ko azáb qıyámat ke dın, aur pará rahe us meṉ khwár hokar

70 Magar jıs ne tauba kı, aur yaqín láyá, aur kıyá kuchh kám nek, so un ko badal degá Alláh buráıon kı jagah bhaláıáṉ, aur haı Allah bakhshnewálá, mihrbán

71 Aur jo koı tauba kare, aur kare kám nek, so wuh phır átá haı Alláh kí taraf, phır áne kı jagah

72 Aur we jo shámıl nahíṉ hote jhuthe kám meṉ, aur jab ho nıkleṉ khel kı báṭoṉ par, nıkal jáweṉ buzurgí rakh kar

73 Aur we kı jab un ko samjháıye un ke Rabb kí báteṉ na ho pareṉ un par bahre andhe

74 Aur we jo kahte haıṉ, Aı Rabb, de ham ko hamárı auratoṉ kı taraf se, aur aulád kı taraf se ánkh kı thandhak, aur kar ham ko parhezgároṉ ke áge

75 Un ko badlá mılegá kothoṉ ke jharokhe, is par kı thahre rahe aur lene áwenge un ko wahán dua, aur salám kahte

76 Rahá kareṉ un meṉ, khub jagah haı thahráo kı aur khub jagah rahne kı

77 Tu kah, Parwá nahıṉ rakhtá merá Rabb tumhárı, agar tum us ko na pukárá karo, so tum jhuthlá chuke, ab áge honá haı bhentá

SURA I SHURA

Makke meṉ nazil hui, 228 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

RUBA (1 *R*) 1 T S M Ye áyateṉ haiṉ khuli kitáb ki

2 Sháyad tu ghunt mare apní ján is par, ki we yaqiṉ nahiṉ karte

3 Agar ham chaheṉ utáreṉ un par ásmán se ek nishani phir iah jáweṉ un ki gardaneṉ us ke áge nichi

4 Aur nahiṉ pahunchi un pás koí nasihat Rahman se naí jis se muṉh nahiṉ morte

5 So yih jhuthlá chuke ab pahunchegi un par haqiqat us bat ki, jis par thatth i karte the

6 Kyá nahiṉ dekhte zamin ko, kitti ugáiṉ ham ne us meṉ har ek bháṉt ki chizeṉ khássi?

7 Is meṉ albatta nisháni hai, aur we bahut log nahiṉ mánnewále

8 Aur terá Rabb wuhi hai zabardast rahmwálá

(2 *R*) 9 Aur jab pukárá tere Rabb ne Musa ko, ki Já us qaum gunahgar pás,

10 Firaun ki qaum, kyá un ko dar nahíṉ?

11 Bolá Ai Rabb, maiṉ dartá huṉ ki mujh ko jhuthláweṉ

12 Aur ruk játá hai merá ji, aur nahiṉ chal ti hai meri zubán, so paigám de Hárún ko

13 Aur un ko mujh par hai ek gunáh ká dawá, so dartá huṉ ki mujh ko már dáleṉ

14 Farmáyá, Koi nahíṉ, tum donoṉ jáo lekar hamári nishániáṉ, ham sáth tumháre sunte haiṉ

15 So jáo Fıraun pás, aur kaho, Ham paıgám láe haiṉ jahán ke Sáhıb ká,
16 Kı bhej de hamáre sáth baní Isráıl ko
17 Bolá, Kyá nahíṉ pálá ham ne tujh ko apne andar larká sá, aur rahá ham meṉ apnı umr meṉ se kaí baras ?
18 Aur kar gayá tu apná wuh kám, jo kar gayá, aur tu haı ná shukr
19 Kahá, Kıyá to haı maiṉ ne wuh, aur maiṉ thá chúknewálá
20 Phır bhágá maiṉ tum se, jab tumhárá dar dekhá, phır bakhshá mujh ko mere Rabb ne hukm, aur thahráyá mujh ko paıgám pahunchánewálá
21 Aur wuh ıhsán, jo mujh par rakhe, kı gulám kar lıye tu ne baní Isráıl
22 Bolá Fıraun, Kya mane jahán ká Sáhıb ?
23 Kahá, Sáhıb Ásmán o zamın ká, aur jo un ke bích haı, agar tum yaqın karo
24 Bolá apne gırdwálonṉ se, Tum nahiṉ sunte?
25 Kahá, Sáhıb tumhárá, aur Sáhıb tumháre agle báp dádonṉ ká
26 Bolá, Tumhárá paıgámwalá, jo tumhárı taraf bhejá haı, so báolá haı
27 Kahá, Rabb mashrıq aur magrıb ka, aur jo un ke bıch haı, agar tum bujh rakhte ho
28 Bolá, Agar tu ne thahráyá koí aur hákım mere sıwáe, to muqarrar dálungá tujh ko qaıd meṉ
29 Kahá, Aur jo láyá huṉ tere pás ek chız khol denewálı
30 Bolá, Tu wuh chız lá, agar tu sach kahta haı
31 Phır dál dı apnı lathí, to usí waqt wuh nág ho gaí sarıh

32 Aur andar se nikálá apná háth, to usí waqt wuh chittá hai dekhtoṉ ke sámhne

(3*R*) 33 Bolá apne gird ke sardároṉ se, Yih koí jádugar hai parhá

34 Cháhtá hai, ki nikál de tum ko tumháre des se apne jádu ke zor se, so ab kyá hukm dete ho?

35 Bole, Dhil de us ko aur us ke bhái ko, aur bhej shahroṉ meṉ naqîb

36 Le áweṉ tere pás jo bará jádugar ho parhá

37 Phir ekatthe kiye jádugar wade par ek muqarrar din ke

38 Aur kah diyá logoṉ ko, Tum bhi ekatthe ho

39 Shâyad ham ráh pakreṉ jádugaroṉ kí, agar ho jáweṉ wuhi zabar

40 Phir jab áe jádugar, kahne lage Firaun se, Bhala, kuchh hamara neg bhí hai, agar ho jáweṉ ham zabar?

41 Bola, Albatta, aur tum us waqt nazdikwáloṉ meṉ hoge

42 Kaha un ko Musa ne, Dálo jo tum dálte ho

43 Phir dáliṉ unhoṉ ne apni rassiaṉ aur láthiáṉ, aur bole, Firaun ke iqbál se ham hi zabar rahe

44 Phir dála Musa ne apni asa, phir tabhi wuh nigalne lagá jo sáng unhoṉ ne banáyá thá

45 Phir aundhe já gire jádugar sijde meṉ

46 Bole, ham ne maná jahan ke Rabb ko,

47 Jo Rabb Musá aur Harun ká

48 Bolá, tum ne us ko mán liyá? abhi maiṉ ne hukm nahiṉ diyá, muqarrar wuh tumháirá bará hai, jis ne tum ko sikháyá jádu, so ab malum karoge

49 Albatta kátungá tumháre háth, aur dusre páon, aur sulı charháun tum sab ko
50 Bole, Kuchh dar nahín, ham ko apne Rabb kı taraf phır jáná
51 Ham garaz rakhte hain, kı bakhshe ham ko Rabb hamárá taqsıren hamárı, ıs wáste kı ham hue pahle qabul karnewále
(4 *R*) 52 Aur hukm bheja ham ne Musá ko, kı rát ko le nıkal mere bandon ko, albatta tumháre pıchhe lagenge
53 Phır bheje Fıraun ne shahron men naqıb
54 Ye log jo hain, so ek jamáat hain thorı sı
55 Aur we muqarrar ham se jı jale hain
56 Aur ham sáre khatra rakhte hain
57 Phır nıkálá ham ne un ko bág aur chashme chhoı kar,
58 Aur khazáne, aur ghar khásse,
59 Isı tarah, aur háth lagaen ye chızen banı Isráíl ko
60 Phır pıchhe pare un ke suraj nıkalte
61 Phır jab muqábıl huin donon faujen, kahne lage Musá ke log, Ham to pakre gae
62 Kahá, Koı nahın, mere sáth haı merá Rabb, ab mujh ko ráh batáwegá
63 Phır hukm bhejá ham ne Musá ko, kı Már apne asá se daryá ko, phır phat gayá, to ho gaı har phánk jaisá bará pahár
64 Aur pás pahunchává ham ne us jagah dusron ko
65 Aur bachá dıyá ham ne Musá ko, aur jo log the us ke sáth sáre
66 Phır dubá dıyá un dusron ko
67 Is chíz men ek nıshánı haı; aur nahın we bahut log mánnewále
68 Aur terá Rabb wuhı haı zabardast rahmwálá

(5 *R*) 69 Aur sunáun ko khabar Ibráhim kí
70 Jab kahá apne báp ko, aur us kí qaum ko, Tum kyá pujte ho?
71 Bole, Ham pujte hain muraton ko, phir sáre din un pás lage baithe rahen
72 Kahá, Kuchh sunte hain tumhárá jab pukárte ho?
73 Yá bhalá karte hain tumhárá, yá burá?
74 Bole, Nahin par ham ne páe apne bápdáde yihi karte
75 Kahá, Bhalá, dekhte hojin ko pujte rahe ho,
76 Tum aur tumháre bapdáde agle?
77 So we mere ganim hain, magar Sáhib jahan ká,
78 Jis ne mujh ko banáyá, so wuhí mujh ko sujh detá hai
79 Aur wuh, jo mujh ko khiláta aur pilátá hai.
80 Aur jab main bimár hún, to wuhi changá kartá hai
81 Aur wuh, jo mujh ko máregá, phir jiláwegá
82 Aur wuh, jo mujh ko tawaqqu hai, ki bakhshe meri taqsiron ko insáf ke din
83 Ai Rabb, de mujh ko hukm, aur milá mujh ko nekon men
84 Aur rakh meri bol sachchá pichhlon men
85 Aur kar mujh ko wárison men niamat ke bág ká
86 Aur muaf kar mere báp ko, wuh thá ráh bhulon men
87 Aur ruswá na kar mujh ko, jis din jí kar uthen
88 Jis din kám na áwe koí mál, na bete
89 Magar jo koí áyá Alláh pás lekar dil changá
90 Aur pás láe bihisht wáste darwálon ke

91 Aur nikálí dozakh sámhne be ráhoṉ ke.
92 Aur kahe un ko, Kahán haiṉ jin ko pújte the,
93 Alláh ke siwáe? kuchh madad karte haiṉ tumhárí, yá badlá le sakte?
94 Phir aundhe dál diye us meṉ we, aur sab be ráh,
95 Aur lashkar Iblís ke sáre
96 Kahenge, jab we waháṉ jhagarne lage,
97 Qasam Alláh kí, ham the sarih galatí meṉ,
98 Jab tum ko barábar karte the jahán ke Sahib ke
99 Aur ham ko rah se bhuláyá in gunahgároṉ ne
100 Phir koi nahíṉ hamárí sifárish karnewálá·
101 Aur na koi dost muhabbat karnewálá
102 So kisi tarah ham ko phir jáná ho, to ham hoṉ ímánwáloṉ meṉ
103 Us bat meṉ nishán hai, aur we bahut log nahiṉ mánnewále
104 Aur terá Rabb wuhí hai zabardast rahm-

105 Jhuthláyá Nuh kí qaum ne paigám láne wáloṉ ko
(6 *R*) 106 Jab kahá un ko un ke bhái Nuh ne, Kyá tum ko dar nahíṉ?
107 Maiṉ tumháre wáste paigám lánewálá huṉ mutabar
108 Daro Alláh se, aur merá kahá máno
109 Aur mángtá nahiṉ maiṉ tum se is par kuchh neg, merá neg hai usi jahán ke sáhib par
110 So daro Alláh se, aur merá kahá máno
111 Bolá, Kyá ham tujh ko mánoṉ, aur tere sáth ho rahe haiṉ kamine?
112 Kahá, Mujh ko kyá ilm hai, jo kám we kar rahe haiṉ?

113 Un ká hisab bujhná mere Rabb hí par hai, agar tum samajh rakhte ho.
114 Aur main hánknewálá nahin ímán lánewálon ko
115 Main to yihí dar suná denewálá hun kholkar
116 Bole, Agar tu na chhoregá, ai Nuh, to hogá sangsar
117 Kahá, Ai Rabb, meri qaum ne mujh ko jhuthláyá
118 So faisala kar mere un ke bích kisi tarah faisala, aur bachá le mujh ko, aur jo mere sáth hain imánwále
119 Phir bachá diyá ham ne us ko, aur jo us ke sáth the, us ladi kishti men
120 Phir dubá diyá pichhe un rahe huon ko
121 Albatta is bát men nishán hai, aur we bahut log nahin mánnewále
122 Aur terá Rabb wuhi hai zabardast rahm-

(7R) 123 Jhuthláyá Ad ne paigám wále ko
124 Jab kahá un ko un ke bhái Hud ne, Kyá tum ko dar nahin?
125 Main tumhare pás paigám lánewálá hun mutabar
126 So daro Alláh se, aur merá kahá máno
127 Aur nahin mángtá main tum se is par kuchh neg, merá neg hai usi jahán ke sáhib par
128 Kyá banáte ho har tile par ek nishán khelne ko?
129 Aur banáte ho kárígaríán, sháyad tum hamesha rahoge?
130 Aur jab háth dálte ho, to panja márte ho zulm se
131 So daro Alláh se, aur merá kahá máno.

132 Aur daro us se, jin ne tum ko pahunchá-yá hai jo kuchh jánte ho
133 Bhejá hai tum ko chaupáe, aur bete,
134 Aur bág, aur chashme
135 Main dartá hun tum par ek bare din ki afat se
136 Bole, Ham ko barábar hai tu nasíhat kare, yá na bane nasihatwála
137 Aur kuchh nahin, yih ádat hai agle logon ki
138 Aur ham ko áfat ánewáli nahín
139 Phir us ko jhuthlane lage, to ham ne un ko khapá diyá, is bát men albattá nishán hai, aur we bahut log nahin mánnewále
140 Aur terá Rabb wuh hi hai zabardast rahmwála
(8 *R*) 141 Jhuthlaya Samud ne paigam lanewálon ko
142 Jab kaha un ko un ke bhái Sálih ne, Kyá tum ko dar nahin ?
143 Main tum pas paigam lanewálá hun mutabar
144 So daro Alláh se, aur mera kaha máno
145 Aur main nahin mángta tum se is par kuchh neg, mera neg hai usi jahan ke Sáhib par
146 Kyá chhor denge yahán ki chizon men nidar,
147 Bagon men, aur chashmon men,
148 Aur khetion men, aur khajuron men, jin ká gábhá muláim hai ?
149 Aur tarásh te ho paháron ke ghar takalluf se ?
150 So daro Alláh se, aur merá kahá máno,
151 Aur na máno hukm bebak logon ká,
152 Jo bigar karte hain mulk men, aur sanwár nahin karte

153 Bole, Tujh par to kisi ne jádú kiyá hai
154 Tu bhí ek ádmí hai jaise ham, so le á kuchh nisháni, agar tu sachchá hai
155 Kahá, Yih untni hai, is ko páni píne ki ek bári, aur tum ko bárí ek din kí muqarrar
156 Aur na chheriyo is ko buri tarah, phir pakre tum ko áfat ek bare din ki
157 Phir kát dalí wuh untní, phir kal rah gae pachhtáte
158 Phir pakrá un ko azáb ne, albatta is bát meṇ nisháni hai, aur we bahut log nahíṇ mánnewále
159 Aur terá Rabb wuhi hai zabardast rahmwálá
(9*R*) 160 Jhuthláyá Lut ki qaum ne paigám lánewáloṇ ko
161 Jab kahá un ko un ke bhái Lut ne, Kyá tum ko dar nahiṇ ?
162 Maiṇ tum ko paigám lánewálá huṇ mutabar
163 So daro Alláh se, aur merá kahá máno
164 Aur mángtá nahiṇ maiṇ tum se is par kuchh neg, merá neg hai usí jahán ke Sáhib par
165 Kyá daurte ho jahán ke mardoṇ par ?
166 Aur chhorte ho jo tum ko baná diṇ tumháre Rabb ne tumhári joruṇ ? balki tum log ho hadd se barhnewále
167 Bole, Agar na chhoregá tu, ai Lut, to tu nikálá jáwegá
168 Kahá, Maiṇ tumháre kám se albatta bezár húṇ
169 Ai Rabb, chhurá mujh ko aur mere gharwáloṇ ko in kámoṇ se, jo yih karte haiṇ
170 Phir bachá diyá ham ne us ko, aur us ke gharwáloṇ ko sáre
171 Magar ek burhiyá rahi rahnewáloṇ meṇ

172 Phir ukhár márá ham ne un dúsron ko,
173 Aur barsáyá un par ek barsáo, so kyá burá barsáo thá daráe huon ká
174 Albatta is bát men nisháni hai, aur bahut log nahín mánnewále
175 Aur terá Rabb wuhi hai zabardast rahmwálá
(10 *R*) 176 Jhuthláyá ban ke rahnewálon ne paigám lánewálon ko,
177 Jab kahá un ko Shuaib ne, Kya tum ko dar nahin?
178 Main tum ko paigám lánewálá hun mutabar
179 So daro Allah se, aur mera kahá mano
180 Aur nahin mángtá main tum se is par kuchh neg, merá neg hai is jah án ke Sáhib par
181 Purá bhar do map, aur na ho nuqsan denewále,
182 Aur taulo sidhi tarázu se,
183 Aur mat ghatá do logon ko un ki chizen, aur mat dauro mulk men kharábi dalte
184 Aur daro us se, jis ne banáya tum ko, aur aglí khilqat ko
185 Bole, Tujh ko to kisí ne jádu kiyá hai
186 Aur tu yihi ek ádmi hai jaise ham, aur hamáre khiyál men tu to jhuthá hai
187 So de már ham par koí tukrá ásman ká, agar tu sachchá hai
188 Kahá, Merá Rabb khubjantá hai jo tum karte ho
189 Phir us ko jhuthláyá, phir pakrá un ko áfat ne siehánwále din ki, beshakk wuh thá azáb bare din ká
190 Albatta is bát men nisháni hai, aur wo bahut log nahín mánnewále

191 Aur terá Rabb wuhí hai zabardast rahmwálá

(11 *R*) 192 Aur yih Qurán hai, utárá jahán ke Sáhib ká

193 Le utará hai us ko firishta mutabar,

194 Tere dil par, ki tu ho dar sunánewálá,

195 Khuli Arabi zubán se

196 Aur yih likhá hai pahlon ki kitábon men

197 Kyá un ke wáste nisháni nahín ho chuki, yih ki us ki khabar rakhte hain parhe log bani Israil ke ?

198 Aur agar utárte ham yih kitáb kisi upari zubánwale par,

199 Aur wuh us ko parhtá, tau bhi us ko yaqin na late

200 Isi tarah paithayá ham ne us ko gunahgaron ke dilon men

201 We na mánenge us ko jab tak na dekhenge dukh ki mar

202 Phir áwe un par achának, aur un ko khabar na ho

203 Phir kahne lagen, Kuchh bhi ham ko fursat mile !

204 Kyá hamari már jald mángte hain ?

205 Bhala, dekh tu, agar barátne diyá ham ne un ko kai baras,

206 Phir pahuncha un par jis ki un se wada thá,

207 Kyá kám áwegá un ke jitná baratte rahe?

208 Aur koi basti nahín khapái ham ne, jis ko na the dar sunánewále,

209 Yád diláne ko, aur hamárá kam nahín zulm karná

210 Aur us ko nahin le utare Shaitan

211 Aur un se ban na áwe, aur wo kar na saken

212 Un ko to sunne kí jagah se kanáre kar dıyá
213 So tu mat pukár Alláh ke sáth dusrá hákım, phır tu pare azáb meṉ
214 Aur dar suná de apne nazdík ke náte-wáloṉ ko
215 Aur apne bázu nıche rakh un ke wáste, jo tere sáth hoṉ ímánwale
216 Phır, agar terı behukmı kareṉ, to kah de, Maıṉ alag huṉ tumháre kám se
217 Aur bharosá kar us zabardast rahm-wále par,
218 Jo dekhtá haı tujh ko, jab tu uthtá haı,
219 Aur terá phırná namázıon meṉ
220 Wuh jo haı, wuhı haı suntá jántá
221 Maıṉ batáuṉ tum ko kıs par utarte haıṉ Shaıtán
222 Utarte haıṉ har jhuthe gunahgár par
223 Lá dálte haıṉ sunı bát, aur bahut un meṉ jhuthe haıṉ
224 Aur sháıroṉ kı bát par chaleṉ wuhı, jo be ráh haıṉ
225 Tu ne nahíṉ dekhá, kı we har maıdán men sar márte phırte haıṉ
226 Aur yıh, kı we kahte haıṉ jo nahıṉ karte
227 Magar jo yaqín lae, aur kıṉ nekıáṉ, aur yád kí Alláh kı bahut,
228 Aur badlá lıyá us pıchhe kı un par zulm huá, aur ab malum karenge zulm karnewále kıs karwat ulatte haıṉ

SURA I NAML

Makke meṉ nazil hui, 95 ayat hí hai.

BISMI L-LÁHI-R-RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 T S Yih ayateṉ haiṉ Quran aur khuli kitáb ki,

2 Sujh, aur khushkhabari ímánwáloṉ ko

3 Jo khari rakhte haiṉ namáz ko, aur dete haiṉ zakát, aur we pichhle ghar ko yaqin jánte haiṉ

4 Jo log nahiṉ mánte ákhirat ko, un ko bhale dikháe haiṉ ham ne un ke kám, so we bahke phirte haiṉ

5 Wuhi haiṉ jin ko buri tarih ki már hai; aur ákhirat meṉ wuhi haiṉ khasáib

6 Aur tujh ko to Qurán milta hai ek hikmatwále khabardar se

SULS 7 Jab kahá Musa ne apne gharwáloṉ ko, Maiṉ ne dekhi hai ek ág, ab láta huṉ tumhare pás wahaṉ se kuchh khabar, yá látá huṉ angárá sulgáikar, sháyad tum tápo

8 Phir, jab pahuncha us pás awáz hui, ki Barakat rakhtá hai jo koí ág meṉ hai, aur jo us ke ás pás hai, aur pák hai zat Alláh ki, jo Sahib sáre jahán ka

9 Ai Musá, wuh maiṉ Alláh huṉ zabardast, hikmatoṉwalá

10 Aur dál de láthi apni, phir jab dekhá us ko phanphanate jaise sámp kí si satak, phirá pith dekar, aur pichhe na dekhá, ai Musá, ḍar na khá, maiṉ jo huṉ mere pas nahíṉ darte rasul

11 Magar jis ne ziyadati kí, phir badalkar

nekí kí burái ke píchhe, to maiṉ bakhshnewálá mihrbán huṉ

12 Aur dál de háth apná apne girebán meṉ, ki nikle chittá na kuchh burái se, yih milkar nau nisháníáṉ Firaun aur uski qaum ki taraf, beshakk we the log behukm

13 Phir jab pahunchiṉ un pas hamari nisháníáṉ sujhíne ko, bole, Yih jádu hai sarih

14 Aur un se munkir ho gae, aur un ko yaqin jan chuke the apne ji meṉ beinsáfí aur gurur se, so dekh, kaisa huá ákhir bigarnewaloṉ ká

(2*R*) 15 Aur ham ne diyá Daud aur Sulaimán ko ek ilm, aur bole, Shukr Alláh ka, jin ne ham ko barháyá apne bahut bandoṉ imanwáloṉ par

16 Aur wáris huá Sulaimán Dáud ka, aur bola, Logo, ham ko sikháya hai boli urte janwaroṉ ki, aur diya ham ko har chíz meṉ se, beshakk yihi hai barái sarih

17 Aur jama kiye Sulaiman ke pás us ke lashkar jinn aur insán, aur urte janwar phir un ki misleṉ baithiṉ,

18 Yahán, tak ki jab pahunche chyuntioṉ ke maidán par, kahá ek chyunti ne, Ai chyuntio, ghus jao apne gharoṉ meṉ, na pis dále tum ko Sulaiman aur us ke lashkar, aur un ko khabar na ho

19 Phir muskaráikar hanse par us ki bát se, aur bolá, Ai Rabb, meri qismat meṉ de, ki shukr karuṉ tere ihsán ká, jo tu ne kiyá mujh par, aur mere má báp par, aur yih, ki karuṉ kám nek jo tu pasand kare, aur milá le mujh ko apni mihr se apne nek bandoṉ meṉ

20 Aur khabar lí urte jánwaroṉ ki, to kahá,

Kyá hai, nahíṉ dekhtá maiṉ Hudhud ko, yá ho rahá wuh gáib ?

21 Us ko már dungá zor kí már, yá zabh kar dálungá, yá láwe mere pás koí sanad sarih

22 Phir bahut der na ki, ki ákar kahá, Maiṉ le ayá ḳhabar ek chiz ki ki tujh ko us ki khabar na thí, aur áyá huṉ tere pás Sabá se ek khabar lekar tahqiq

23 Maiṉ ne pai ek aurat un ke ráj par aur us ko sab chiz mili haiṉ, aur us ká ek takht hai bará

24 Maiṉ ne páya ki wuh aur us kí qaum sijda karte haiṉ suraj ko Alláh ke siwáe, aur bhale dikhae haiṉ un ko Shaitán ne un ke kám, phir pher rakhá hai un ko ráh se, so we ráh nahiṉ páte

25 Kyuṉ na sijda kareṉ Alláh ko, jo nikáltá hai chhipí chiz ásmánoṉ meṉ, aur zamin meṉ, aur jantá hai jo chhipáte ho, aur jo kholte ho?

26 Alláh, kisi ki bandagi nahiṉ us ke siwáe, Sáhib bare takht ká

27 Kahá ham dekhenge tu ne sach kahá, yá tu jhuthá hai

28 Le já merá yih khatt, aur dál de un kí taraf, phir un pás se hat á, phir dekh we kyá jawáb dete haiṉ

29 Kahne lagi, Ai darbárwálo, mere pás dál diyá hai ek khatt izzat ká

30 Wuh khatt hai Sulaimán kí taraf se, aur wuh hai shuru Alláh ke nám se, jo bará mihrbán rahmwálá

31 Ki zor na karo mere muqábil, aur chale áo hukmbardár hokar

(*8R*) 32 Kahne lagi, Ai darbárwálo, mashwara do mujh ko mere kám ká, muqarrar maiṉ nahiṉ karti koí kám jab tak tum na házir ho

33 We bole, Ham log zoráwar haiṉ, aur sakht laráiwále, aur kám tere ikhtiyár hai, so tu dekh le jo hukm kare

34 Kahne lagi, Bádsháh jab paithen kisí basti meṉ us ko kharáb karen, aur kar dálen wahán ke sardároṉ ko beizzat, aur bhi kuchh karenge

35 Aur maiṉ bhejti huṉ un ki taraf kuchh tuhfa, phir dekhti huṉ kyá jawáb lekar phirte haiṉ bheje hue

36 Phir jab pahunchá Sulaimán pas, bola, Kyá tum merí rifaqat karte ho mál se? so, jo Alláh ne mujh ko diya hai bihtar is se jo tum ko diyá nahin, tum apne tuhfe se khush raho

37 Phir jáun ke pás ab ham bhejte haiṉ un par sáth lashkaroṉ ke jin ka samhna na ho sake un se, aur nikál denge un ko wahaṉ se beizzat kar kar, aur we khwár honge

38 Kahá, Ai darbárwalo, tum meṉ koi hai ki le áwe mere pás us ka takht pahle is se ki wuh áwe mere pás hukmbardar hokar?

39 Bolá ek rákas jinnoṉ meṉ se, Maiṉ lá detá huṉ wuh tujh ko pahle is se, ki tu uthe apni jagah se, aur main us par zor ka huṉ mutabar

40 Bola wuh shakhs jis ke pás thá ek ilm kitáb ká, Maiṉ la detá huṉ tujh ko wuh pahle us se, ki phir áwe teri taraf terí ánkh, phir jab dekha wuh dhará apne pás, kaha, Yih mere Rabb ke fazl se, mere janchne ko, ki maiṉ shukr kartá huṉ yá ná shukri? Aur jo koi shukr kare, so kare apne wáste, aur jo na shukri kare merá Rabb beparwa hai nek zat

41 Kahá, Rup badal dikháo us aurat ke áge us ke takht ká, ham dekheṉ sujh páti hai, yá un logoṉ meṉ hoti hai jin ko sujh nahiṉ?

42 Phir jab á pahunchi, kisi ne kahá, Kyá aisáhi hai terá takht? Boli, Goyá yih wuhi

hai, aur ham ko malum ho chuká ágo se, aur ham ho chuke hukmbardár

43 Aur band kiyá us ko un chízoṉ se jo pujti thí Alláh ke siwáe, albatta wuh thí munkir logoṉ meṉ

44 Kisí ne kahá us aurat ko, andar chal mahall meṉ, phir jab dekhá us ko khiyál kiyá ki wuh páni hai gahrá, aur kholi apní pindli uṉ, kahí, Yih to ek mahall hai, jare hue us meṉ shishe

45 Boli, Ai Rabb, maiṉ ne burí kiyá hai apni ján kí, aur hukmbardár hui sáth Sulaimán ke Allah ke ige, jo Rabb sare jahán ká

(4*R*) 46 Aur ham ne bhejá tha Samud ki taraf un ká bhai Salih, ki bandagi karo Allah ki, phir we to do jathe hokar lige jhagarne

47 Kahá, Ai qaum, kyuṉ shitáb mángte ho burái pahle bhalái se? Kyuṉ nahiṉ gunáh bakhshwáte Alláh se, sháyad tum par rahm ho

48 Bole, Ham ne bad qadam dekha tujh ko aur tere sáth walon ko, kaha, Tumhári buri qismat Allah ke pás hai, koi nahiṉ, tum log janche játe ho

49 Aur the us shahr meṉ nau shakhs kharábí karte mulk meṉ, aur na sanwárte

50 Bole ápas meṉ Qasam khao Alláh kí, muqarrar rát ko pareṉ ham us par, aur us ke ghar par, phir kah denge us ke dawá karnewále ko, Ham ne nahiṉ dekhá jab tabáh huá us ká ghar, aur ham beshakk sach kahte haiṉ

51 Aur unhon ne banáya ek fareb, aur ham ne banáyá ek fareb, aur un ko khabar na huí

52 Phir dekh, ákhir kaisá huá un ke fareb ká, ki ham ne ukhár márá un ko aur un ki qaum ko sári

53 So yih pare haiṉ un ke ghar dhahe hue,

albatta is meṉ nishání hai ek logoṉ ko jo jánte haiṉ

54 Aur bachá diyá ham ne un ko jo yaqin láye the, aur bachte rahe the

55 Aur Lut ne jab kahá apni qaum ko, Kyá tum karte ho behayái, aur tum dekhte ho?

56 Kya tum dawate ho mardoṉ par lalchákar, aurateṉ chhorkar? Koi nahiṉ, tum log be samjh ho

57 Phir, aur jawab na thá us ki qaum ka magar yihi, ki bole, Nikálo Lut ke ghar ko apne shahr se, ye log haiṉ suthre rahá chahte haiṉ

58 Phir, bachá diyá ham ne us ko, aur us ke ghar ko magar us ki aurat, thahrá diya tha ham ne us ko rah jánewaloṉ meṉ

59 Aur barsáyá ham ne un par barsáo, so kyá burá barsáo tha un dare huoṉ ka!

60 Tu kah Tarifh Allah ko, aur salam hai us ke bandoṉ par, jin ko us ne pasand kiya, bhalá Allah bhitar, yá jin ko we sharik karte haiṉ?

BISWAN SIPARA (5 *R*) 61 Bhalá, kis ne banáe asmán aur zamin, aur utárá diyá tum ko asmán se pání? Phir ugáe ham ne us se bagicháunaq ke, tumhárá kám na thá ki ugate un ke durakht, ab koi aur hákim hai Alláh ke sáth? koi nahiṉ we log ráh se murte haiṉ

62 Bhalá, kis ne banáyá zamin ko thahrao, aur banai us ke bich naddiaṉ, aur rakhe us meṉ bojh, aur rakhá do daryáon meṉ ot? ab koi hákim hai Alláh ke sáth? koi nahiṉ, un bahuton ko samajh nahíṉ

63 Bhalá, kaun pahunchtá hai phanse kí pukár ko jab us ko pukártá hai? aur uthá detá hai burái, aur kartá hai tum ko naib zamin par?

ab koí hákim hai Alláh ke sáth? tum soch kam karte ho

64 Bhalá, kaun ráh batátá hai tum ko andheron men jangal ke aur daryá ke? aur kaun chalátá hai báwen khushkhabri látián us ki mihr se áge? ab koí hákim hai Alláh ke sáth? Alláh bahut úpar hai us se jo shairk batáte hain

65 Bhalá, kaun sire se banátá hai, phir us ko dharátá hai? aur kaun rozí detá hai tum ko ásmán se aur zamin se? ab koi hákim hai Alláh ke sáth? Tu kah, Láo apní sanad, agar tum sachche ho

66 Tu kah, Khabar nahin rakhtá jo koí hai ásmán aur zamin men chhipí chíz ki magar Alláh, aur un ko khabar nahín

67 Kab jilae jáwenge?

68 Balki hár giri un ke daryaft ákhirat men, balki un ko dhokha hai us men, balki we us se andhe hain

(6*R*) 69 Aur bole we jo munkir hain, Kyá jab ho gae ham mitti, aur hamáre bápdade, kyá ham ko zamin se nikalná hai?

70 Wada mil chuká yihi us ká ham ko, aur hamáre bápdádon ko age se, aur kuchh nahin, ye naqlen hain aglon kí

71 Tu kah, Phiro mulk men, to dekho kaisá huá ákhir gunahgaron kí!

72 Aur gam na kha un par, aur na rah khafgí men un ke dáo banáne se

73 Aur kahte hain, Kab hai yih wada, agar tum sachche ho?

74 Tu kah, Sháyad tumhárí píth par pahunchí ho bazi chiz, jis kí shitábi karte ho

75 Aur terá Rabb to fazl rakhtá hai logon par, par un men bahut shukr nahin karte

76 Aur terá Rabb jántá hai jo chhipráhá hai un ke sinoṉ meṉ, aur jo kholte haiṉ
77 Aur koí khabar nahíṉ jo gaib ho ásmán aur zamín meṉ, magar khuli kitáb meṉ
78 Yih Qurán sunátá hai bani Isráil ko aksar chíz jis meṉ we phut rahe haiṉ
79 Aur yih sujh hai, aur mihr hai ímánwáloṉ ko,
80 Terá Rabb un meṉ faisala kare apní hukúmat se, aur wuhi hai zabardast sab jantá
81 So, tu bharosa kar Alláh par, beshakk tu hai sahíh khuli ráh par
82 Tu nahiṉ suná saktá murdoṉ ko, aur nahiṉ suná saktá bahroṉ ko pukar kar jab phireṉ we pițh dekar
83 Aur na tu dikhá sake andhoṉ ko, jab ráh se bichlne, tu to sunátá hai us ko jo yaqin rakhtá ho hamárí bátoṉ par, so we hukm bardar haiṉ
84 Aur jab par chukegi un par bát, nikálenge ham un ke áge ek jánwai zamin se, un se báteṉ karegá, is wáste ki log hamárí nisháníáṉ yaqin na karte the
85 Aur jis din gher láwenge ham har firqe meṉ se ek dal, jo jhuthláte the hamárí báteṉ, phir un ki masl banegi,
86 Yaháṉ tak ki jab á pahunche, farmáyá, Kyuṉ tum ne jhuthláiṉ meri báteṉ, aur á na chukí thíṉ tumhárí samajh meṉ? yá kaho, kyá karte the?
87 Aur par chukí un par bát, is wáste ki unhoṉ ne sharárat kí, so we kuchh nahiṉ bolte
88 Kyá nahíṉ dekhte, ki ham ne banái rát, ki us meṉ chaiṉ pakreṉ, aur din banáyá dekhne ká? Albatta is meṉ nisháníáṉ haiṉ un logoṉ ko jo yaqín karte haiṉ
89 Aur jis din phunká jáwegá narsingá, to

ghabrá jáwe jo koi hai ásmán aur zamín men, magar jis ko Allah cháhe, aur sab chale áwen us ke áge ajizi se

90 Aur tu dekhta hai pahár, jinhen tú hai we jam rahe hain, aur we chalenge jaise chale badali, kárigari Allah ki, jis ne sidhi hai har chiz, us ko khabar hai jo tum karte ho

91 Jo koi lava bhalai, to us ko milta hai, us se bihtai, aur un ko ghabrahat se us din chain hai

92 Aur jo koi lava burai, so undhe dale hain un ke munh ag men, wuhi badla paoge jo kuchh karte the

93 Mujh ko yihi hukm hai, ki bandagi karun is shahr ke malik ki jis ne us ko rakhá adab ká, aur us ki hai hai chiz, aur hukm hai ki rahun hukmbardaron men

94 Aur yih ki sunáu dun Quran, phir jo koí ráh par ave, so ráh par avegá apne bhale ko, aur jo koi bihka rahá, tu kah de, Main yihi hun dar sunanewálá

95 Aur kah, Tarif hai sab Allah ko, áge dikhawegá tum ko apne namune, to un ko pahchan loge, aur tera Rabb bekhabar nahin un kámon se jo karte ho

SURA I QASAS

Makke men nazil hui, 88 ayat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1*R*) 1 T S M Ye áyaten hain khulí kitáb kí

2 Ham sunáte hain tujh ko kuchh ahwál Musá aur Firaun ká tahqiq ek logon ke wáste, jo yaqin karte hain

3 Firaun charh rahá thá mulk men, aur kar

rakhe the wahaṉ ke logoṉ ke kaí jathe, kamzor kar rakhá thá ek firqe ko un meṉ zabh kartá un ke bete, aur jiti rakhtá un ki aurateṉ, wuh thá khaiabi dalnewalá

4 Aur ham cháhte haiṉ ki ihsán kareṉ un par jo kamzor pare the mulk meṉ, aur kar deṉ un ko sardar, aui kar deṉ un ko qaim muqám,

5 Aui jama deṉ, mulk meṉ, aui dikha deṉ Fraun aur Han un ko, aur un ke lashkaroṉ ko, un ke hath se, jis chiz ka khatra rakhte the

6 Aur ham ne hukm bheja Musa ki ma ko, ki us ko dudh pila, phir jab tujh ko dar ho us ká, to dal de us ko pani meṉ, aur na khatra kar, aui na gam khá, ham phir pahuncha denge us ko teri taraf, aui karenge us ko rasuloṉ se

7 Phir utha liya us ko Fraun ke ghar wáloṉ ne, ki ho un ka dushman aui kurh anewálá, beshakk Fraun, aui Haman, aui un ke lashkar chuknewále the

8 Aui boli Fraun ki aurat, Ankhoṉ ki thandhak hai mujh ko aur tujh ko, is ko na maro, shayad ham ise kam awe ya ham us ko kar leṉ betá, aui un ko khabar nahin

9 Aur subh ko Musá ki ma ke dil meṉ qarar na raha, nazdik hui ki záhir kar de beqarari ko, agar na ham ne girih kar di hoti us ke dil par, is waste ki rahe imanwaloṉ meṉ

10 Aur kah diya us ki bahiṉ ko, Us ke pichhe chali ja, phir wuh dekhti rahi us ko ajnabi hokar, aui un ko khabar na hui

11 Aur rok rakhi thiṉ ham ne us se dáiáṉ pahle se, phir boli, Main bátáun tum ko ek ghar wále, we us ko pál deṉ tum ko, aur we us ká bhalá cháhnewále haiṉ

12 Phir pahunchá diyá ham ne us ko us kí má kí taraf, ki thandi rahe us ki ánkh, aur

gam na kháwe, aur jáne, ki wada Alláh ká thík hai, par bahut log nahin jánte

RUBA (2*R*) 13 Aur jab pahunchá apne zor par aur sambhálá, diyá ham ne us ko hukm aur samajh, aur isi tarah ham badlá dete hain nekiwálon ko

14 Aur áyá shahr ke andar jis waqt bekhabar hote the wahán ke log, phir páe us men do mard larte, yih us ke rafiqon men, aur yih us ke dushmanon men, phir faryád ki us pás us ne jo thá us ke rafiqon men, us ki jo thá us ke dushmanon men, phir mukká márá us ko Musá ne, phir us ko tamám kiyá, bole, Yih huá Shaitán ke kám se, beshakk wuh dushman hai bahkánewálá sarih

15 Bolá, Ai Rabb, main ne burá kiyá apní ján ká, so bakhsh mujh ko, phir us ko bakhsh diyá, beshakk wuhi hai bakhshnewálá mihrbán

16 Bolá, Ai Rabb, jaisá tu ne fazl kiyá mujh par, phir main kabhi na hungá madadgár gunahgáron ká

17 Phir subh ko uthá us shahr men dartá ráh dekhte, phir tabhí jis ne kal madad mángí thi us se faryád kartá hai, us ko kahá Musá ne, Muqarrar tu be ráh hai sarih

18 Phir jab cháhá, ki háth dále us par, jo dushman thá un donon ká, bol uthá, Ai Musá, kyá cháhtá hai ki khun kare merá, jaise khun kar chuká hai ek ji ká kal ko? tu yihí cháhtá hai, ki zabardasti kartá phire mulk men? aur nahín cháhtá ki howe miláp kar denewálá

19 Aur áyá ek mard shahr ke parle sire se daurtá, kahá, Ai Músá, darbárwále mashwarat karte hain tujh par, ki tujh ko már dálen, so nikal já, main terá bhalá cháhnewálá hún

20 Phir nikalá wahán se dartá húá, ráh

dekhtá ; bolá, Aı Rabb, khalás kar mujh ko ís qaum ı beınsáf se !

(3 *R*) 21 Aur jab muṇh dharáMadyan kí sídh par, bolá, Ummed haı kı merá Rabb le jáwe mujh ko sídhı ráh

22 Aur jab pahunchá Madyan ke pání par, páe wahán jama ho rahe log pání pıláte,

23 Aur páṇ un ke sıwáe do aurateṇ roke kharín, bolá, Tum ko kyá kám haı? Bolıan, Ham nahıṇ pılátıán pání jab tak pher le jáweṇ charwáhe, aur hamárá báp burhá haı barı umr ká

24 Phır, us ne pılá dıye un ke jánwar, phır hatkar áya chháoṇ kı taraf, bolá, Aı Rabb, tu jo utáre merı taraf achchhı chız, maiṇ us ká muhtáj huṇ!

25 Phır, ái us pás un do meṇ se ek chaltı sharm se, bolı, Merá báp tujh ko bulátá haı, kı badle meṇ de haqq ıs ka kı tu ne pılá dıye hamáre jánwar, phır jab pahunchá us pás, aur bayán kıyá us se ahwál, kaha, Mat dar, bach áyá tu us qaum ı beınsáf se

26 Bolı un do men se ek, Aı bap, ıs ko naukar rakh le, albatta bıhtar naukar jo tu rakhá cháhe, wuh jo zoráwar ho amánatdár

27 Kahá, Maiṇ cháhtá huṇ kı bıyáh duṇ tujh ko ek betí apnı ın donoṇ meṇ se, us par kı tu merı naukarí kare áth baras, phır agar tú pure kare das baras, to terı taraf se, aur maiṇ nahıṇ cháhtá kı tujh par taklíf dáluṇ, tu áge páwegá mujh ko agar Alláh ne cháhá nek bakhtoṇ se

28 Bolá, Yıh ho chuká mere tere bích jaunsı muddat ın donoṇ meṇ purı kar dúṇ so zıyádatí na ho mujh par, aur Alláh par bharosá ıs ká jo ham kahte haiṇ

(4 *R*) 29 Phır jab purí kar chuká Musá wuh muddat, aur lekar chalá apne gharwáloṇ ko,

dekhí pahár kí taraf ek ág, kahá apne gharwálon ko, Thahr raho, main ne dekhi hai ek ág, shávad le áun tumháre pás wahan se kuchh khabar, yá angára ág ki, sháyad tum tápo

30 Phir jab pahunchá us pas, awáz hui maidán ke dahine kanáre se, barakatwale tukhte men us darakht se, ki Ai Musá, main hun main Alláh jahán ká Rabb

31 Aur yih ki Dál de apni lathi, phir jab dekhá us ko phanphanate goyá sámp ki satak hai, ultá phirá munh mor kar, aur pichhe na dekhá, Ai Musa, age á, aur na dar, tujh ko khatra nahin

32 Pirtha apná hath apne gireban men, nikal áwe chitta, na kuchh burá se, aur milá apni taraf apná bázu dar se, so yih do sanden hain tere Rabb ki taraf se Firaun aur uske sardaron par beshakk we the log behukm

33 Bola, Ai Rabb, main ne khun kiyá hai un men ek jí ká, so darta hun ki mujh ko már dalen

34 Aur merá bhai Harun uski zubán chalti hai mujh se ziyáda, so us ko bhej sáth mere madad ko, ki mujh ko sachchá kare, main dartá hun ki mujh ko jhutha karen

35 Farmáya Zor denge tere bázu ko tere bhaí se, aur denge tum ko gálba, phir we pahunch na sakenge tum tak, hamárí nishánion se tum, aur jo tumhare sáth ho, upar rahoge

36 Phir jab pahunchá un pás Musá lekar hamárí nishánían khuli bole, Aur kuchh nahín, yih jádu hai jorá huá, aur ham ne suná nahin yih apne agle bápdádon men

37 Aur kahá Musá ne, Merá Rabb to bihtar jántá hai jo koí láyá hai sujh ki bát us ke pás

se, aur jis ko milegá pichhlá ghar, beshakk bhalá na hogá beinsáfoṉ ká

38 Aur bolá Firaun, Ai darbárwálo, mujh ko malum nahiṉ tumhárá koi hákim mere siwáe, so ág de, ai Hámán, mere wáste gáre ko, phir baná mere wáste ek mahall, sháyad maiṉ jhánk dekhuṉ Musá ká Rabb, aur mein atkal meṉ to wuh jhuthá hai

39 Aur barái karne lagá wuh, aur us ke lashkar mulk meṉ nahaqq, aur atkale ki we hamári taraf phir na áwenge

40 Phir pakrá ham ne us ko, aur us ke lashkaroṉ ko, phir phenk diya un ko páni meṉ, so dekh, ákhir kaisá hua gunahgaroṉ ká

41 Aur kiyá ham ne un ko sardár bulate dozakh ki taraf, aur qiyamat ke din un ko madad nahiṉ

42 Aur pichhe rakhi un par is dunyá meṉ phitkár, aur qiyámat ke din un par burái hai

(5 *R*) 43 Aur di ham ne Musá ko kitáb, us pichhe ki khapí chuke agli sangateṉ, samajháte logoṉ ko, aur ráh batate, aur mihr, sháyad we yád rakheṉ

44 Aur tu na tha garab ki taraf jab ham ne bhejá Musá ko hukm, aur na tha tu dekhtá

45 Lekin ham ne uthaiṉ kitti sangate, phir lambi guzri un par muddat, aur tu na rahtá thá Madyanwáloṉ meṉ un ko sunátá hamari áyateṉ, par ham rahe haiṉ rasul bhejte

46 Aur tu na tha Tur ke kinare jab ham ne áwáz di, walekin yih mihr se tere Rabb ki, ki tu dar sunáwe ek logoṉ ko, jin pás nahiṉ áyá koí dar sunánewálá tujh se pahle, sháyad we yád rakheṉ

NISF 47 Aur itne wáste ki kabhi pare un par áfat apne háthoṉ ke bheje se, to kahne lageṉ, Ai

Rabb hamáre, kyuṇ na bhej diyá ham pás kisi ko paigám dekar, to ham chalte terí báton par, aur hote yaqín rakhnewále ?

48 Phir jab pahunchi un ko thík bát hamáre pás se, kahne lage, Kyuṇ ná milá us ko jaisá milá thá Musá ko ? abhi munkir nahíṇ ho chuke Musá ke milne se us se pahle kahne lage, Donoṇ jadu haiṇ ápas meṇ muwáfiq, aur kahne lage, Ham donoṇ ko nahíṇ mánte

49 Tu kah, Ab tum láo koí kitáb Alláh ke pas ki, jo in donoṇ se bihtar ho samjháne meṇ, us par chalo, agar tum sachche ho

50 Phir, agar na kar láweṇ tera kahá, to ján le ki we chalte haiṇ buri apne cháo par, aur us se bahk kaun, jo chale apne chao par bin rah batáe Allah ke ? beshakk Alláh ráh nahiṇ detá beinsáf logoṇ ko

(6R) 51 Aur hum lagíe gae haiṇ un se bát, sháyad we dhiyán men láweṇ

52 Jin ko ham ne di hai kitab is se pahle, we us ko yaqin karte haiṇ

53 Aur jab un ko sunaiye, kaheṇ, Ham yaqin lie us par, yihi hai thik hamare Rabb ki bhejá, ham haiṇ is se pahle ke hukmbardár

54 We log páwenge apni haqq duhrai is par, ki thahre haiṇ, aur bhaláí dete haiṇ burái ke jawáb meṇ aur hamárí diyá kuchh kharch kar te haiṇ

55 Aur jab suneṇ nikammi báteṇ, us se kanára pakren aur kahen, Ham ko hamáre kám, aur tum ko tumhare kám, salámat raho, ham ko nahiṇ cháheṇ be samajh

56 Tu ráh par nahín látá jis ko cháhe, par Alláh ráh par láwe jis ko cháhe, aur wuhi khub jantá hai jo ráh par áwenge

57 Aur kahne lage, Agar ham ráh pakreṇ

tere sáth, uchke jáwen apne mulk se, kyá ham ne jagah nahín dí un ko adab ke makán men panáh kí, khaınche áte hain us taraf mewe har chíz ke, rozí hamárí taraf se? par bahut un men samajh nahín rakhte

58 Aur kittí khapá din ham ne bastián, jo itrá chalí thín apnı guzrán men, ab yih hain un ke ghar, baste nahín un ke píchhe magar thore, aur ham hain ákhır sab lenewále

59 Aur terá Rabb nahin khapanewálá bastíon ko, jab tak na bhej le un kí barı bastí men kısi ko paigám dekar, jo suná de un ko hamárí báten, aur ham nahin khapánewále bastíon ko, magar jab wahán ke log gunahgar hon

60 Aur jo tum ko mili hai koi chız, so baratná hai dunyá ke jíte, aur yahán ki raunaq, aur jo Alláh ke pas hai, so bihtar aur rahnewala, kyá tum ko bujh nahin?

(7 *R*) 61 Bhalá, ek shakhs jo ham ne wada diyá hai us ko achchá wada, so wuh us ko pánewálá hai, barábar hai us ke jis ko ham ne baratwa liyá baratná dunyá ke jíte, phir wuh qiyámat ke din pakrá aya

62 Aur jis din un ko pukáregá, to kahegá, Kahán hain mere sharik, jin ka tum dawá karte the?

63 Bole jin par sábit hui bát, Ai Rabb, ye log hain jin ko ham ne bahkáyá, un ko bahkáyá jaise ham áp bahke, ham munkir hue tere áge, we ham ko na pujte the

64 Aur kahenge pukáro apne sharikon ko, phir pukárenge, to we jawáb na denge un ko, aur dekhenge azáb kisi tarah we ráh páe hote

65 Aur jis din un ko pukáregá, to kahegá, Kyá jawáb kahá tum ne paigám pahunchánewálon ko?

66 Phir, band ho gaiṉ un par báteṉ us din, so ápas meṉ bhi nahiṉ púchhte

67 So jis ne tauba ki, aur yaqin láyá, aur ki bhaláí, so ummed hai ki howe chhútnewálonṉ meṉ

68 Aur terá Rabb paidá kartá hai jo cháhe, aur pasand kare un ke háth nahiṉ pasand, Alláh nirálá hai, aur bahut upar hai is se ki sharík batáte haiṉ

69 Aur terá Rabb jántá hai jo chhip rahá hai un ke sinoṉ meṉ, aur jo jatáte haiṉ

70 Aur wuhi Alláh hai, kisi ki bandagi nahiṉ us ke siwáe, usi kí tarif hai pahle meṉ, aur pichhle meṉ, aur usi ke háth hukm hai, aur usi pás phere jaoge

71 Tu kah, Dekho to, agar Alláh rakh de tum par rát hamesha ko qiyamat ke din tak, kaun hákim hai Allah ke siwáe, ki láwe tum ko kahiṉ roshni? phir kya tum sunte nahiṉ?

72 Tu kah, Dekho to, agar rakh de Alláh tum par din hamesha ko qiyámat ke din tak, kaun hákim hai Alláh ke siwáe, ki láwe tum ko rat, jis meṉ chain pakro? kya tum nahiṉ dekhte?

73 Aur apni mihr se bana diyá tum ko rát aur din, ki us meṉ chain bhi pakro, aur talásh bhi karo kuchh us ká fazl, aur sháyad tum shukr karo

74 Aur jis din un ko pukáregá, to kahegá, Kahán haiṉ mere sharik jin ká tum dawá karte the?

75 Aur judá karenge ham har firqe meṉ se ek ahwál batánewálá, phir kahenge, Láo apní sanad, tab jánege ki sach bát hai Alláh ki, aur khoi gaiṉ un se, jo báteṉ we jorte the

(8 *R*) 76 Qárun jo thá, so Musá ki qaum se,

phir sharárat karne lagá un par, aur ham ne diye the us ko khazáne itte, ki us kí kunjion se thakte kaí mard zoráwar, jab kabá us ko us ki qaum ne, Itrá mat, Alláh ko nahin bháte itiánewále

77 Aur jo tujh ko Alláh ne diyá us se paidá kar pichhlá ghar, aur na bhul apná hissa dunyá se, aur bhalai kar jaise Alláh ne bhalái ki tujh se, aur na chah kharabi dalni mulk men , Allah ko nahin bhate kharabi dálnewále

78 Bolá, Yih to mujh ko mila hai ek hunar se jo mere pas hai , kyá yih na jáná ki Allah khapá chuká hai us se pahle kitti sangaten, jo us se ziyada rakhte the zor, aur ziyáda mal ki jama, aur puchhe na jaen gunahgáron se un ke gunah ?

79 Phir nikli apni qaum ke samhne apni tayári se, kahne lage jo talib the dunyá ki zindagi ke, Ai, kisi tarah ham ko mile jaisá kuchh mila hai Qarun ko, beshakk us ki bari qismat hai

80 Aur bole jin ko mili thi bujh, Ai kharabí tumhári, Allah ka diya saw ib bihtar hai un ko jo yaqin lae, aur kiyá bhalá kám, aur yih bát unhin ke dil men parti hai, jo sahnewálo hain

81 Phir dhasá diya ham ne us ko aur us ke ghar ko zamin men, phir na hui us ki koi jamáat jo madad karti us ki Allah ke siwáe, aur na wuh madad la saká

82 Aur fajr ko lage kahne jo kal shám manáte the us ká sa darja, Are khairábi, yih to Alláh kholtá hai rozi jis ko cháhe apne bandon men, aur roktá hai, agar na ihsán kartá ham par Alláh, to ham ko dhasá detá, are kharábí, yih to bhalá nahin páte munkir

(9 *R*) 83 Wuh ghar pichhlá hai, ham denge

wuh un ko jo nahiṉ cháhte charhná mulk meṉ, aur na bigár dálná, aur ákhir bhalá hai ḍarwálonṉ ká

84 Jo koi láyá bhaláí, us ko miltá hai bihtar us se, aur jo koi láyá burái, so buráiáṉ karnewále wuhí sazá páwenge jo karte the

85 Jis shakhs ne hukm bhejá tujh par Qurán ká, wuh bihtar lanewálá hai tujh ko pahlí jagah, tu kah, Merá Rabb khub jántá hai kaun láyá hai rah ki sujh, aur kaun bará hai sarih bhatkáwe meṉ

86 Aur tu tawaqqu na rakhtá thá, ki utári jáwe tujh par kitáb, magar mihr hokar tere Rabb ki taraf se, so tu na ho madadgár káfiron ká

87 Aur na ho ki we tujh ko rok deṉ Alláh ke hukmonṉ se, jab utar chuke teri taraf, aur bulá apne Rabb ki taraf, aur na ho sharik walonṉ meṉ

88 Aur mat pukár Alláh ke siwáe aur há kim, kisi kí bandagi nahíṉ us ke siwáe, har chíz fana hai, magar us ká muṉh, usi ká hukm hai, aur usí kí taraf phir jaoge

SURA I ANKABUT

Makke meṉ názil hui, 69 áyat kí hai

BISMI L LÁHI R-RAHMÁ NI R RAHÍM

SULS (1*R*) 1 A L M Kyá yih samajhte haiṉ log, ki chhut jáwenge itná kah kar, ki Ham ímán láe, aur un ko jánch na lenge?

2 Aur ham ne jánchá hai un ko, jo un se pahle the, so albatta malum karegá Alláh jo log sachche haiṉ, aur albatta malum karegá jhuthe

3 Kyá yih samajhe haiṉ jo log karte haiṉ

buráián? ham se charh jáwen, buri bát chukáte hain

4 Jo koí tawaqqu rakhtá ho Alláh kí muláqát ki, so Alláh ká wada átá hai, aur wuh hai suntá jántá

5 Aur jo koí mihnat uthátwe, so uthátá hai apne hi wáste, Alláh ko parwá nahin jahán walon ki

6 Aur jo log yaqin láe, aur kiye bhale kám, ham utárenge un se buráián un kí, aur badla denge bihtar se bihtar kámon ká

7 Aur ham ne taqaiyud kar diyá insán ko apne ma báp se bhale rahná, aur agar we tujh se zor karen, ki tu sharík pakar merá jis ki tujh ko khabar nahín, to un ká kahá na mán, mujhi tak pher áná hai tum ko, so main jata dungá tum ko jo tum karte the

8 Aur jo log yaqin láe aur bhale kám kiye, ham un ko dakhil karenge nek logon men

9 Aur ek log hain ki kahte hain, Yaqin ham láe Alláh par, phir jab us ko izá pahunche Allah ke wáste, thahráwe logon ká satanā barábar Alláh ki már ke, aur agar á pahunchí madad tere Rabb ki taraf se, kahne lagen, Ham to tumháre sáth the, kyá yun nahin Alláh khub khabardár hai jo kuchh jion men hai jáhán wálon ke?

10 Aur albatta malum karegá Allah jo log yaqin láe hain, aur albatta malum karegá jo log dagábáz hain

11 Aur kahne lage munkir imánwálon ko, Tum chalo hamárí ráh, aur ham uthá len tumháre gunáh, aur we kuchh na uthátwenge un ke gunáh, we jhuthe hain

12 Aur albatta uthátwenge apne bojh, aur kitte bojh sáth apne bojh ke, aur albatta un

se puchh hogí qiyámat ke dın, jo báten jhuth banáte the

(2 *R*) 13 Aur ham ne bhejá Nuh ko us kí qaum pás, phır rahá un men hazár baras pachás baras kam, phır pakrá un ko tufán ne, aur we gunahgár the

14 Phır bachá dıyá ham ne us ko, aur jaházwálon ko, aur rakhá ham ne jaház nısháni jahánwalon ko

15 Aur Ibráhım ko jab kahá apní qaum ko, Bandagı karo Allah kí, aur uská darrakho, yih bihtar hai tum ko agai tum samajh rakhte ho

16 Tum jo pujte ho Allah ke sıwae, yihi buton ke thán, aur banáte ho jhuthi báten, beshakk jin ko pujte ho Alláh ke sıwae málik nahin tumhári rozi ke, so tum dhundho Alláh ke yahán rozi, aur us ki bandagi karo, aur us ká haqq máno, usi ki taraf phir jáoge

17 Aur agar tum jhuthlaoge, to juthlá chu ke hain bahut firqe tum se pahle, aur rasul ká zimma yihi hai, pahunch á den á kholkai

18 Kyá dekhte nahin kyunkar shuru kartá hai Allah paidaish ko? phir us ko duhráwegá, yih Allah par ásán hai

19 Tu kah, Mulk men phiro, phir dekho, kyunkar shuru ki hai paidaish, phir Alláh utháwegá pichhlá uthan, beshakk Alláh har chiz kar saktá hai

20 Dukh dega jis ko cháhe, aur rahm kare gá jis par cháhe, aur usí ki taraf phir jáoge

21 Aur tum ajiz karnewále nahin zamín men, na ásmán men, aur koí nahín tumhárá Alláh se ware himáyatí, na madadgár

(3 *R*) 22 Aur jo log munkir hui Alláh ki baton se, aur us ke milne se, we ná ummed hue meri mihr se, aur un ko dukh ki már hai

28 Phir, kuchh jawáb na thá us ki qaum ká, magar yihí ki bole, Us ko már dálo, yá jalá do, phir us ko bachá diyá Alláh ne ág se, is men bare pate hain un logon ko jo yaqín láte hain

24 Aur bolá, Jo thahráe hain tum ne Alláh ke siwáe buton ke thán, so dosti kar kar ápas men dunyá ki zindagí men, phir din qiyámat ke munkir ho jáoge ek se ek, aur phitkároge ek ko ek, aur thikáná tumhárá ág hai, aur koi nahín tumhárá madadgár

25 Phir máná us ko Lut ne, aur bolá, Main watan chhorta hun apne Rabb ki taraf, beshakk wuhi hai zabardast hikmatwálá

26 Aur diyá ham ne us ko Ishaq, aur Yaqub, aur rakhi us kí aulád men paigambari, aur kitáb, aur diyá ham ne us ko us ka neg dunyá men, aur wuh ákhirat men nekon se hai

27 Aur bhejá Lut ko, jab kahá apni qaum ko, Tum áte ho behayái ke kám par, tum se pahle nahín kiyá wuh kisi ne jahán men

28 Kyá tum daurte ho mardon par, aur ráh márte ho, aur karte ho apni majlis men burá kám? Phir kuchh jawáb na thá us ki qaum ká, magar yihi, ki bole, Le á ham par áfat Alláh kí, agar tu sachchá hai

29 Bolá, Ai Rabb, meri madad kar in sharir logon par

(4 *R*) 30 Aur jab pahunche hamáre bheje Ibráhim pás khushkhabari lekar, bole, Ham ko khapá deni hai yih bastí, beshakk us ke log ho rahe hain gunahgár

31 Bolá, Us men Lut hai, we bole, Ham ko khub malum hai jo koí us men hai, ham bachá lenge us ko, aur us ke gharwálon ko, magar us ki aurat rahe rah jánewálon men

32 Aur jab pahunche hamáre bheje Lut

pás, nákhush huí un ko dekh kar, aur khafá huá dil se, aur we bole, Tu na dar, aur gam na khá, ham bachá denge tujh ko, aur tere ghar ko, magar teri aurat rah gai rahnewálon men

33 Ham ko utarni hai is bastíwálon par ek áfat asman se, is par ki ye behukm ho rahe the

34 Aur chhor rakha ham ne us ká nishán, nazar átá bujhte logon ko

35 Aur bhejá Madyan pís us ká bhái Shuaib, phir bole, Ai qaum, bandagi karo Alláh ki, aur tawaqqu rakho pichhle din ki, aur mat phiro zamin men khrabi machháte

36 Phir, us ko jhuthláyá, to pakrá un ko bhaunchál ne subh ko, rah gae apne gharon men aundhe pare

37 Aur Ád ko aur Samud ko, aur tum par khul chuka hai un ke gharon se, aur rijháyá un ko Shaitán ne un ke kamon par, phir rok diyá un ko rah se, aur the hoshiyar

38 Aur Qárun aur Firaun, aur Hamán ko, aur un pás pahunchá Musá khule nishán lekar, phir barái karne lage mulk men, aur na the chir jánewále

39 Phir, sab ko pakrá ham ne apne apne gunah par, phir koi thá ki us par bhejá pathrío bao se, aur koi thá ki us ko pakrá chinghár ne, aur koi tha ki us ko dhasá diyá ham ne zamin men, aur koi thá ki us ko dubá diyá, aur Allah aisá na thá ki un par zulm kare, par the we apná ápbura karte

40 Kabáwat un ki jinhon ne pakre Allah ko chhoi kar aur himáyati, jaise kabáwat makri ki, banáyá us ne ek ghar, aur sab gharon men boda so makri ká ghar, agar un ko samajh hoti

41 Allah jánta hai jis jis ko we pukárte ham,

us ke siwáe koí chíz ho, aur wuh zabardast hai hikmatonwálá

42 Aur ye kaháwaten baitháte hain ham lo gon ke wáste, aur un ko bujhte hain, wuhi jin ko samajh hai

43 Alláh ne banáve ásmán aur zamín jaise cháhen, us men patá hai yaqin lánewálon ko

IKKISWAN SIPARA (5 R) 44

Tu parh jo utri teri taraf kitáb, aur khari rakh namáz, beshakk namáz rokti hai behayái se, aur buri bát se, aur Allah ki yad hai sab se bari, aur Alláh ko khabar hai jo karte ho

45 Aur jhagrá na karo kitábwálon se, magar is tarah par jo bihtar ho, magar jo un men beinsáf hain, aur yun kaho, ki Ham mánte hain jo utará ham ko, aur utari tum ko, aur bandagi hamári tumhári ek ko hai, aur ham usí ke hukm par hain

46 Aur waisi hi ham ne utári tujh par kitáb, so jin ko ham ne kitáb di hai we us ko mánte hain, aur un logon men bhi baze hain, ki us ko mánte hain, aur munkir wuhi hain hamári báton se, jo behukm hain

47 Aur tu paihle na thá is se pahle koi kitáb, aur na likhta thá apne dahine háth se, to albatta shubha kháte ye jhuthe

48 Balki yih Quran áyaten hain sáf sine men un ke, jin ko mili hai samajh, aur munkir nahin hamári báton se, magar wuhí jo beinsáf hain

49 Aur kahte hain, Kyun na utrin is par nishánián is ke Rabb se? tu kah, Nishánián to hain ikhtiyár men Alláh ke, aur main to yihi sunánewálá hun kholkar

50 Kyá un ko bas nahin ki ham ne tujh par utárí kitáb, ki un par parhi játi hai, beshakk

is men mihr hai, aur samajháná un logon ko jo mante hain

(6 *R*) 51 Tu kah, Bas hai Alláh mere tumháre bich gawáh,

52 Jántá hai jo kuchh hai ásmán zamín men, aur jo log yaqin láe hain jhuth par, aur munkir húe hain Allah se, unhin ká burá hota hai

53 Aur shitáb mangte hain tujh se áfat, aur agar na hotá ek wáda thahr rahá, to á pahunchti un par áfat, aur áwegi un par achának, aur un ko khabar na hogi

54 Shitab mangte hain tujh se azáb, aur dozakh gher rahi hai munkiron ko

55 Jis din gher legá un ko azáb un ke úpar se, aur paon ke niche se, aur kahega, Chakho jaisá kuchh kaite the

56 Ai bando mere, jo yaqín láe ho, merí zamín kushádá hai, tu mujhi ko bandagi karo

57 Jo ji hai, so chakhegá maut, phir hamári taraf phir áoge

58 Aur jo log yaqin láe, aur kiye bhale kám, un ko ham jagah denge bihisht men jharokhe, niche bahtí nahiren, sadá rahen un men, khub neg hai kamwalon ko,

59 Jo thahre hain aur apne Rabb par bharosá rakha

60 Aur kitte janwar hain, jo uthá nahin rakhte apní rozi, Allah rozi deta hai un ko aur tum ko, aur wuhi hai sunta jantá

61 Aur jo tu logon se puchhe, kin ne banáye ásmán aur zamin aur kám lagáe suraj aur chánd? to kahen, Alláh, phir kahán se ulat játe hain?

62 Alláh phailátá hai rozi jis ke wáste cháhe apne bandon men, aur máp kar deta hai jis ko cháhe, beshakk Alláh har chíz se khabardar hai

63 Aur jo tu puchhe un se, Kis ne utárá ásmán se pání, phir jilá diyá us se zamín ko us ke mare pichhe? to kahen, Allah ne, tú kah, Sab khubí Alláh ko hai, phir bahut log nahín bujhte

(7 *R*) 64 Aur yih dunyá ká jina to yihi hai ji bahláná, aur khelná, aur pichhla ghar jo hai, so wuhi hai jiná, agar ye samajh rakhte

65 Phir, jab sawár hue kishti men pukárne lage Allah ko, nire usi par rakh kar niyat, phir jab bachá láyá un ko zamin ki taraf, usi waqt lage sharik pakarne

66 Mukarte rahen hamáre diye se, aur baratte rahen, ab áge jan lenge

67 Kyá nahin dekhte, ki ham ne rakh di hai panáh ki jagah aman ki, aur log uchke játe hain un ke áspas se? kyá jhuth par yaqin rakhte hain, aur Allah ká ihsán nahin mánte?

68 Aur is se beins ifkaun, jo bándhe Alláh par jhuth, ya jhuthlawe sachchi bát ko, jab us tak pahunche? kyá dozakh men basne ko jagah nahin munkiron ko?

69 Aur jinhon ne mihnat ki hamáre waste, ham samjháenge un ko apni rahen, aur beshakk Alláh sáth hai nekiwalon ke

SURA I RUM

Makke men nazil hui, 60 áyat ki hai

BISMI L LÁHI R RAHMÁNI R RAHIM

(1 *R*) A L M Dab gae hain Rum,

2 Lagte mulk men, aur we is dabne pichhe ab gálib honge,

3 Kaí baras men, Alláh ke háth hai kám pahle

aur píchhe, aur us dın khush honge musalmán,
4 Alláh kí madad se, madad kar de jıs kí cháhe, aur wuhı haı zabardast rahmwálá
5 Alláh ká wada huá, khiláf na karegá Alláh apná wada, lekın bahut log nahın jánte
6 Jánte hain upar upar dunyá ká jıná, aur we log ákhırat se khabar nahín rakhte
7 Kyá dhıyán nahín karte apne jı men? Alláh ne banáe ísmán zamın aur jo un ke bích haı, so thık sádhkar, aur thahre wade par, aur bahut log apne Rabb ká milná nahin mánte
8 Kyá phere nahin mulk men jo dekhen ákhır kaisá huá un se aglon ká? zıyáda the un se zor men, aur zamın uthái, aur basái un ke basáne se zıyáda, aur pahunche un pás rasul un ke khule hukm lekar, aur Allah na thá un par zulm karnewálá, lekın we apná áp burá karte the
Phır huá ákhır burí karnewalon ká burá us par ki jhuthláin báten Allah ki, aur un par thatthe karte the
(2 *R*) 10 Alláh banáta haı pahli bár, phır us ko duhrawegá, phır us kí taraf phır jáoge
11 Aur jıs dın uthegı qıyámat, ás tute rah jáwenge gunahgár,
12 Aur na honge ın ke sharikon men koí un ke sifarishwále, aur yih ho jáwenge apne sharíkon se munkır
13 Aur jıs dın uthegı qıyámat, us dın log bhánt bhánt honge
14 So jo log yaqın láe, aur kıye bhale kám, we bág men hain, un ki áobhagat hoti haı
15 Aur jo munkır hue, aur jhuthláin hamárı báten, aur milná pichhle ghar ká, so santáp men pakre áe hain
16 So pák Alláh kí yád haı jab shám karo, aur subh karo

17 Aur us ki khubi hai ásmán o zamín men, aur pichhle waqt, aur jab do pahar ho

18 Nikáltá hai jitá murde se, aur nikáltá hai murda jite se, aur jiláta hai zamin ko us ke mare pichhe, aur isi tarah tum nikále jáoge

19 Aur us ki nishánion se yih ki tum ko banáyá mitti se, phir ab tum insán ho phail pare

(3 *R*.) 20 Aur us ki nishánion se yih, ki baná diye tum ko tumhari qism se ki joie, ki chain pakro un ke pás, aur rakhá tumháre bich piyar aur mihr, is men bahut pate hain un ko, jo dhiyán karte hain

21 Aur us ki nishánion se ek ásman zamin ká banáná, aur bhánt bhánt bohan tumhari, aur rang, is men bahut pate hain bujhne-wálon ko

22 Aur us ki nishánion se hai tumhárá sona rát men, aur din men, aur talásh karna us ke fazl se, is men bahut pate hain un ko, jo sunte hain

23 Aur us ki nishánion se yih, ki dikhátá hai tum ko bijli dar aur ummed ke liye, aur utártá hai ásmán se pání, phir jiláta hai us se zamin ko mar gae pichhe, is men bahut pate hain un ko jo bujhte hain

24 Aur us ki nishánion se yih, ki khará hai ásmán zamin us ke hukm se, phir jab pukáregá tum ko ek bár zamin se, tab hi tum nikal paroge

25 Aur us ke hain jo koi hain ásmán o zamin men, sab us ke hukm ke tábi hain

26 Aur wuhi hai jo pahli bár banátá hai, phir us ko duhráwegá, aur wuh ásán hai us par, aur us ki kahawat sab se upar ásmán zamin men, aur wuh hai zabardast hikmaton wála

RUBA (4 *R*) 27 Banáí tumháre liye ek kaháwat tumháre andar se, tumháre jo háth ke mál hain, un men hai koí sájhí tumhárá hamárí di rozí men, ki tum sab us men barábar ho, khatra rakho un ká jaise khatra rakho apnon ká, yun kholte hain ham pate un logon ko, jo bujhte hain

28 Balki chale hain ye beinsáf apní cháo par bin samajhe, so kaun samajháwe jis ko Alláh ne bahkáyá? aur koi nahin un ke madadgár

29 So tu sidhá rakh apná munh din par ek taraf ká ho, wuhi tarash Alláh ki, jis par tarásha logon ko, badalná nahin Alláh ke banáe ko, yihí hai din sidhá, lekin bahut log nahin samajhte

30 Sab ruju hokar us ki taraf, aur usí se darte raho, aur khari rakho namáz, aur mat ho sharíkwálon men

31 Na ho un men, jinhon ne phut dálí apne din men, aur ho gae bahut jathe, har firqa, jo apne pás hai, us par rijh rahe

32 Aur jab lage logon ko kuchh sakhtí, pukáren apne Rabb ko us ki taraf ruju hokar, phir jahán chakhái un ko apni taraf se kuchh mihr, tabhí ek log un men apne Rabb ká sharík lage batáne

33 Ki munkir ho jáwen hamáre diye se, so kám chalá lo, ab áge ján loge

34 Kyá ham ne un par utárí hai koí sanad? so wuh boltí hai, jo yih sharík batáte hain

35 Aur jab chakháwen ham logon ko kuchh mihr, is par ríjhne lagen, aur agar á pare un par kuchh burái apne háthon ke bheje par, tabhí ás tor dewen

36 Kyá nahín dekh chuke, ki Alláh philáta hai rozí jis par cháhe, aur máp kar detá hai? is

meṉ pate haiṉ un logoṉ ko, jo yaqín rakhte haiṉ

37 So tu de nátewále ko us ká haqq, aur muhtáj ko, aur musáfir ko, yih bihtar bát hai un ko, jo log cháhte haiṉ Alláh ká muṉh, aur wuhi hai jin ká bhalá hai

38 Aur jo dete ho biyáj par, ki barhtá rahe logoṉ ke mál meṉ, wuh nahiṉ barhtá Alláh ke yahán, aur jo dete ho pák dil se cháh kar muṉh Alláh ká, so wuhi haiṉ jin ke dune ho gae

39 Alláh wuh hai, jis ne tum ko banáyá, phir tum ko rozi di, phir tum ko mártá hai, phir tum ko jilawegá Koi hai tumháre sharikoṉ meṉ, jo kar sake in kamoṉ meṉ ek? wuh nirálá hai, aur bahut upar hai us se, jo sharik batáte haiṉ

40 Khul pari hai kharabi jangal meṉ aur daryá meṉ logoṉ ke hath ki kamai se, chakháya chahiye un ko kuchh maza un ke kam ká, ki sháyad we phir áweṉ

41 Tu kah, Phiro mulk meṉ, to dekho, ákhir kaisá hua pahloṉ ká, bahut un meṉ the sharikwale

42 So tu sídha kar apná munh sidhi rah par is se pahle ki á pahunche ek din, jis ko phirná nahiṉ Alláh ki taraf se, us din log juda judá honge

43 Jo munkir huá, so us par pare us ká munkir honá, aur jo kareṉ bhale kám, so apni ráh sanwárte haiṉ

44 Ki wuh badlá de un ko, jo yaqin lae, aur bhale kám kiye, apne fazl se, beshakk us ko nahíṉ bháte inkárwále

45 Aur us ki nishániyoṉ meṉ ek yih, ki chalátá hai báweṉ khushkhabari lánewáli, aur tá chakháwe tum ko kuchh maza apni mihr ká, aur tá chaleṉ jaház us ke hukm se, aur tá

talásh karo us ke fazl se, aur sháyad tum haqq máno

46 Aur ham bhej chuke hain tujh se pahle kitte rasul apní apni qaum pás, phir áe un pás pate lekar, phir badlá liyá ham ne is se, jo gunahgár the, aur haqq hai ham par madad imánwálon kí

47 Alláh, jo chalátá hai báwen, phir ubhártián hain badli, phir phailátá hai us ko ásmán men, jis tarah cháhe, aur rakhtá hai us ko tah par tah, phir, tu dekhe meuh nikaltá us ke bích se, phir jab us ko pahuncháya jis ko cháhe apne bandon men, tabhi we lage khushian karne

48 Aur pahle ho rahe the us ke utarne se pahle hí náummaid

49 So dekh, Alláh ki mihr ke nishán, kyunkar jiláta hai zamín ko us ke mare pichhe, beshakk wuhi murde jiláneválá, aur wuh har chiz kar saktá hai

50 Aur agar ham bhejen ek báo, phir dekhen we kheti zard par gai, to lage is pichhe náshukrí karne

51 So tu suná nahín saktá murdon ko, aur nahin suná saktá bahron ko pukárná jab phiren pith dekar

52 Aur na tu rah sujháwe andhon ko un ke bhatakne se, to tú sunáwe us ko, jo yaqin máne hamári báten, sowe musulmán hote hain

(3 R) 53 Alláh hai, jis ne banáyá hai tum ko kamzori se, phir diyá kamzorí pichhe zor, phir di zor pichhe kamzorí aur sufed bál, banátá hai jo cháhe, aur wuh sab jántá hai, kar saktá

54 Aur jis din uthegí qiyámat, qasmen kháwenge gunahgár,

55 Ki ham nahíṉ rahe ek gharíse ziyáda, isí tarah the ulte játe

56 Aur kaheṉgejin ko mili samajh aur yaqín, Tumhárá thahráo thá Alláh ke likhe meṉ jí uthne ke din tak, so yih hai ji uthne ká din, par tum na the jánte

57 So us din kám na áwegi un gunahgároṉ ko taqsír bakhshwáni, aur na koi un se manáná cháhe

58 Aur ham ne paitháiṉ hai is Qurán meṉ har tarah ki kaháwat, aur jo tu lawe un pás áyat, to muqarrar kaheṉ we munkir, Tum sab jhuth banáte ho

59 Yuṉ muhr kartá hai Alláh un ke dilóṉ par, jo samajh nahiṉ rakhte

60 So tu thahrá rah, beshakk Alláh ká wada thik hai, aur uchhál na deṉ tujh ko jo yaqín nahíṉ láte

SURA I LUQMAN

Makke meṉ názil hui, 34 áyat ki hai.

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 *R*) 1 A L M Yih báteṉ haiṉ pakki kitáb ki,

2 Sujh aur mihr nekíwálóṉ ko,

3 Jo khari rakhte haiṉ namaz, aur dete haiṉ zakát, aur we haiṉ jo ákhirat ko we yaqín karte haiṉ

4 We haiṉ sujh par apne Rabb kí taraf se, aur we haiṉ jin ká bhalá hai

5 Aur ek log haiṉ ki kharídár haiṉ khel kí bátoṉ ke, tá bichláweṉ Alláh kí ráh se bin samajhe, aur thahráweṉ us ko hansí, we jo haiṉ, un ko zillat kí már hai

6 Aur jab sunáiye us ko hamárı báteṉ, píth de jáwe gurur se, goyá un ko suná hí nahíṉ, goyá us ke do kán bahre haiṉ, so tu khush-khabrí de us ko dukhwálı már kí

7 Jo log yaqiṉ láe aur kıye bhale kám, un ko haiṉ nimat ke bág

8 Rahá kareṉ un meṉ, wada ho chuká Alláh ká sachchá, aur wuh zabardast hai, hikmatoṉwála

9 Banáe ásman bın teke, use dekhte ho, aur dále zamın par bojh, kı tum ko lekar jhuk na pare, aur bıkhere us meṉ sab tarah ke jánwar, aur utára ham ne ásmán se pını, phır ugáe zamın meṉ har qısm ke jore khásse

10 Yih kuchh banáyı hai Alláh ka, ab dıkháo mujh ko kyá banáyá hai auroṉ ne, jo us ke sıwáe haiṉ, koı nahíṉ, beınsáf saríh bhatakte haiṉ

11 Aur ham ne dı hai Luqmín ko aqlmandı kı haqq mín Alláh ká, aur jo koí haqq mánegá, to manegá apne bhale ko, aur jo koí munkır hoga, to Allah beparwa hai, sab khubioṉ sıraha

12 Aur jab kahı Luqman ne apne bete ko, jab us ko samjháne lagı, Aı bete, sharık na thahráiyo Allah ka, beshakk sharık banáná barı beınsáfı hai

13 Aur ham ne taqaiyud kıyá ınsán ko us ke má báp ke wáste, pet meṉ rakhá us ko us kı má ne thak thak, aur dudh chhuráná us ká hai do baras men, kı haqq mán merá aur apne ma báp ká, ákhır mujhí tak áná hai

NISF (2 *R*) 14 Aur agar we donoṉ tujh se areṉ ıs par, kı sharík mán merá, Jo tujh ko malum nahíṉ, to un ká kahná na mán, aur sáth de un ká dunyá meṉ dastur se, aur ráh

chal us kí jo rujú huá merı taraf, phır merí taraf haı tum ko phır áná, phır maiṉ jatá dungá tum ko jo kuchh tum karte the

15 Aı bete, agar koí chíz howe barábar rái ke dáne ke, phir rahı ho kısí patthar meṉ, yá ásmánoṉ meṉ, yá zamín meṉ, lá házır kare us ko Alláh, beshakk Allah chhıpe jántá haı khabardár

16 Aı bete, kharí rakh namáz, aur sıkhlá bhalı bát, aur mana kar burái se, aur sahár jo tujh par pare, beshakk ye haiṉ hıkmat ke kám

17 Aur apne gal na phailá logoṉ kı taraf, aur mat chal zamın par ıtrátá, beshakk Alláh ko nahiṉ bhatá koı ıtrátá bur ıáṉ karnewálá

18 Aur chal bich kí chál, aur nichı kar apnı áwáz, beshakk burı se burı áwáz gadhoṉ kı áwáz haı

(3 *R*) 19 Kyá tum ne nahíṉ dekhá, kı Alláh ne kám lagáe tumh ıre jo kuchh haiṉ ásmán o zamın meṉ, aur bhar dıṉ tum ko apnı nımateṉ khulı aur chhıpı? Aur ek ádmı we haiṉ, jo jhagarte haiṉ Allah kı bát meṉ, na samajh rakheṉ, na sujh, na kıtáb chamaktı

20 Aur jab un ko kahıye, Chalo us hukm par, jo utárá Alláh ne, kaheṉ, Nahıṉ, ham to chalenge us par, jıs par páyá ham ne apne báp dádoṉ ko, bhala, aur jo Shaitan bulátá ho un ko dozakh ke azáb kı taraf, taubhı?

21 Aur jo koí tábı kare apná muṉh Alláh kı taraf, aur wuh ho nekı par, so us ne gahkar muhkam pakrá, aur Allah kı taraf ákhır har kám ká

22 Aur jo koı munkır ho, to tu gam na khá us ke ınkár se, hamáre yahán phır áná haı un ko, phır ham jatá denge un ko jo

unhoṉ ne kiyá hai, muqarrar Alláh jántá hai jo bát hai jioṉ meṉ

23 Kám chaláwenge ham un ká thore dín, phir pakar buláwenge un ko gárhí már kí taraf

24 Aur jo tu puchhe un se, Kis ne baṉáe ásmán o zamín? to kaheṉ, Alláh ne, tú kah, Sab khúbi Alláh ko hai, par bahut log we samajh nahíṉ rakhte

25 Alláh ká hai jo kuchh hai ásmán o zamín meṉ, beshakk Alláh hi hai be parwá, sab khubioṉ saráhá

26 Aur agar jitne darakht haiṉ zamín meṉ qalam hoṉ, aur samundar us ki siyahi, us ke píchhe sát samundar, na nibareṉ báteṉ Alláh ki, beshakk Alláh zabardast hai, hikmatoṉwálá

27 Tum sab ká banáná, aur mare par jiláná wuhí jaisá ek ji ká, beshakk Alláh suntá hai dekhtá

28 Tu ne nahiṉ dekhá, ki Alláh paithátá hai rát ko din meṉ, aur paithátá hai din ko rát meṉ, aur kám meṉ lagáe haiṉ suraj aur chánd, har ek chaltá hai ek thahre hue wade tak, aur yih ki Alláh khabar rakhtá hai jo karte ho?

29 Yih is par kahí ki Alláh, wuhí thík hai, aur jo pukárte haiṉ us ke siwáe sohi jhuṭh hai, aur Alláh wuhi hai sab se upar bará

(4 *R*) 30 Tu ne na dekhá, ki jaház chalte haiṉ samundar meṉ Alláh kí nimat lekar ki dikháwe tum ko kuchh apni qudrateṉ? albatta is meṉ pate haiṉ har thahrnewále, haqq bujhnewále ko

31 Aur jab sir par áweṉ un ke lahar jaise badliáṉ, pukáreṉ Alláh ko narmí karkar usi ko bandagí, phir, jab bachá diyá un ko

jangal kí taraf, to koí hotá hai un meṉ bích kí chál par, aur munkir wuhí hote haiṉ hamárí qudratoṉ se, jo qaul ke jhuthe haiṉ, haqq na bujhnewále

32 Logo, bachte rahe apne Rabb se, aur daro us din se, ki kám na áwe koi báp apne bete ke badle, aur na koí betá ho jo kám áwe apne báp ki jagah kuchh

33 Beshakk Alláh ká wada thik hai, so tum ko na bahkáwe dunyá ká jiná, aur na dhokhá de Alláh ke nám se wuh dagábáz

34 Alláh jo hai, usi pás hai qiyámat ki khabar, aur utártá hai meṉh, aur jánta hai jo hai má ke pet meṉ, aur koi ji nahiṉ jantá kyá karegá kal, aur koi ji nahiṉ jántá kis zamin meṉ wuh maregá Tahqiq Allah hi sab jantá hai khabardár

SURA I SIJDA

Makke meṉ nazil hui, 30 ayat ki hai

BISMI-L LÁHI R RAḤMÁNI R RAHIM

(1 *R*) 1 A L M Utárá kitáb ká hai, us meṉ kuchh dhokhá nahíṉ, jahán ke Sáhib se

2 Kyá kahte haiṉ, Yih bándh layá? Koi nahíṉ, wuh thik hai tere Rabb kí taraf se, ki tu dar sunáwe ek logoṉ ko, jin ko nahiṉ áyá koí daránewálá tujh se pahle, shávad we ráh par áwen

3 Alláh hai, jis ne banáyá hai ásmán o zamin, aur jo un ke bích hai chhah din meṉ, phir qáim huá arsh par, koí nahiṉ tumhárá us ke siwáe himáyati na sifárishí, phir, kyá tum soch nahíṉ karte?

4 Tadbír se utártá hai kám ásmán se zamin tak, phir charhátá hai us kí taraf ek din

jis ká mapáná hazár baras hai tumhárí gintí men

5 Yih hai jánnewálá chhipe aur khule ká, zabardast rahmwálá

6 Jis ne khub banáijo chiz banái, aur shurú ki insán kí paidáish ek gáre se

7 Phir, banái us ki aulád nichure páni beqadr se

8 Phir us ko barábar kiyá, aur phunkí us men apni ján men se, aur baná diye tum ko kán, aur ánkhen, aur dil, tum thorá shukr karte ho

9 Aur kahte hain, Kyá jab ham rul gae zamín men, kyá ham ko nayá banna hai ?

10 Koi nahin, we apne Rabb ki mulaqát se munkir hain

11 Tu kah, Bhar letá hai tum ko firishta maut ká, jo tum par taiyyun hai, phir apne Rabb ki taraf phir jáoge

(2 *R*) 12 Aur kabhi tu dekhe jis waqt munkir sar dále honge apne Rabb ke pás, Ai Rabb, ham ne dekh liyá aur sun liyá, ab ham ko phir bhej, ham karen bhalái, ham ko yaqin iyá

13 Aur agar ham cháhte, to dete har jí ko sujh us ki ráh ki, lekin thik pari meri bát, ki mujh ko bharni dozakh jinnon se aur ádmíon se ikatthe

14 So ab chakho maza jaise bhulá diyá thá apne is din ká milná, ham ne bhula diyá tum ko, aur chakho már sadá kí, badlá apne kiye ká

15 Hamárí báton ko mánte we hain, ki jab un ko samjháiye, un se gir paren sijda karkar, aur pák zát ko yád karen apne Rabb ki khubíon se, aur we barái nahin karte

16 Alag rahti hain un ki karwaten apne sone ki jagah se, pukárte hain apne Rabb ko

dar se aur lálach se, aur hamárá diyá kuchh kharch karte hain

17 So kisí jí ko malum nahín jo chhipá dhará hai us ke wáste, jo thandak hai ánkhon kí, badlá us ká jo karte the

18 Bhalá, ek jo hai ímán par barábar hai us ke, jo behukm hai ? nahin barábar hote

19 So we, jo yaqin láe, aur kiye bhale kám, to un ko bág hain rahne ke, mihmání us par jo karte the

20 Aur we, jo behukm hue, so un ká ghar hai ág , jab cháhen ki nikal paren us men se, ulte jáwen phir usi men , aur kahe un ko, Chakho ág ki mar, jis ko tum jhuthláte the

21 Aur albatta chakhawenge ham un ko thorá sá azab ware us bare azáb se, ki sháyad we phiráwen

SULS (3 *R*) 22 Aur kaun beinsáf us se, jis ko samjhayá us ke Rabb ki baton se, phir un se munh mor gayá? Muqarrai ham ko un gunahgáron se badlá lena hai

23 Aur ham ne dí hai Musá ko kitáb, so tu mat rah dhokhe men us ke milne se , aur wuh ki hai ham ne sujh bani Isráil ko

24 Aur kiye ham ne un men sardar, jo ráh chaláte hamáre hukm se, jab we thahre rahe, aur rahe hamíri báton par yaqin karte

25 Terá Rabb jo hai, wuhi chuká degá un men din qiyamat ke, jis bát men we phut rahe the

26 Kyá un ko sujh na ái us se, ki khapá din ham ne in se pahle sangaten, phirte hain un ke gharon men, is men bahut pate hain , kyá we sunte nahin ?

27 Kyá dekhá nahin unhon ne, ki ham hánk dete hain páni ek chital zamin ki taraf? phir nikálte hain us se kheti, ki kháte hain us men

se un ke chaupae, aur ap? phir kyá dekhte nahíṉ?
28 Aur kahte haiṉ, Kab hai yih faisala, agar tum sachche ho?
29 Tu kah, Faisale ke din kám na áwegá munkiroṉ ko un ka yaqin laná, aur na un ko dhil milegí
30 So tu khiyal chhor un ká, aur ráh dekh, we bhi ráh dekhte haiṉ

SURA I AHZAB

Madine meṉ nazil hui, 73 ayat hi hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

(1*R*) 1 Ai Nabi, dar Allah se, aur kahá na mán munkiron ká, aur dagabazoṉ ká, muqarrar Allah hai sab jinti, hikmatoṉwalá
2 Aur chal usi par, jo hukm iwe tujh ko tere Rabb se muqarrar Alláh tumháre kam ki khabar rakhtá hai
3 Aur bharosá rakh Alláh par, aur Alláh bas hai kám banánewálá
4 Allah ne rakhe nahiṉ kisi mard ke do dil us ke andar, aur nahiṉ kiyá tumhári joruoṉ ko, jin ko mi kah baithte ho, sach tumhari máeṉ Aur nahiṉ kiyá tumháre lepálakoṉ ko tumháre bete Yih tumhári bát hai apne muṉh kí Aur Alláh kahtá hai thik bát, aur wuhi samjhátá hai ráh
5 Pukáro lepálakoṉ ko un ke báp ká kar kar, yihi purá insáf hai Allah ke yahán, phir, agar na jánte ho un ke báp ko, to tumháre bhái haiṉ din meṉ, aur rafíq haiṉ Aur gunáh nahíṉ tum par jis chíz meṉ chukjáo, par wuh jo dil se iráda kiyá, aur hai Alláh bakhshnewálá mihrbán

6 Nabí se lagáo haı ımánwálon ko zıyáda apní ján se, aur us kı aurateṉ un kí máeṉ haiṉ Aur nátewále ek dusre se lagáo rakhte haiṉ Alláh ke hukm meṉ, zıyáda sab ímánwáloṉ, aur watan chhornewáloṉ se, magar yıh, kı kıyá cháho apne rafíqoṉ se ıhsán, yıh haı kıtáb meṉ lıkhá

7 Aur jab lıyá ham ne nabıoṉ se un ká qarár, aur tujh se, aur Nuh se, aur Ibráhım se, aur Musá, aur Ísá se, jo beta Maryam ká,

8 Aur lıya ham ne un se gárhá qarár, tá puchhe Alláh sachchoṉ se un ká sach, aur rakhı haı munkıroṉ ko dukh kı már

(2 *R*) 9 Aı ímánwalo, yád karo ıhsán Alláh ká apne upar, jab tum par áiṉ faujeṉ, phır ham ne bhejı un par bao, aur we faujeṉ, jo tum ne nahıṉ dekhıṉ, aur haı Allah jo kuchh karte ho dekhtá

10 Jab áe tum par upar kı taraf se, aur nıche se, aur jab dıgne lageṉ ánkheṉ, aur pahunche dıl galoṉ tak, aur atkalne lage tum Alláh par kaı kaí atkaleṉ

11 Wahán janche gae ımánwále, aur jhar jharáe gae zor jharjhaıana

12 Aur jab kahne lage munáfiq, aur jın ke dıl meṉ rog haı, jo wada dıyá thá ham ko Alláh ne, aur us ke Rasul ne, sab fareb thá

13 Aur jab kahne lage ek log un meṉ, Aí Yasrabwálo, tum ko thıkáná nahıṉ, so phır chalo Aur rukhsat mángne lage ek log un meṉ Nabí se, khane lage, Hamáre ghar khule pare haiṉ, aur wuh khule nahıṉ pare, garaz aur nahıṉ magar bhágná

14 Aur agar shahr meṉ koı paıth áwe kınároṉ se, phır un se cháhe dín se bıchalná, to le mileṉ aur dhíl na kareṉ us meṉ magar thorí

15 Aur iqrar kar chuke the Alláh se áge, ki na pherenge pith, aur Allah ke qarár ki puchh hoti hai

16 Tu kah, Kám na áwegá tum ko bhágná, agar bhágoge marne se, yá máre jáne se, aur phir bhi phal na páoge magar thore dinon

17 Tu kah, Kaun hai ki tum ko bacháwe Alláh se, agar cháhe tum par burái, yá chahe tum par mihr? aur na páwenge apne waste Allah ke siwae koi himayati, na madadgar,

18 Alláh ko malum hain jo atkate hain tum men aur kahte hain apne bhaion ko, chale áo hamáre pás, aur larai men nahin áte, magar kabhi

19 Dareg rakhte hain tumhari taraf se, phir jab áwe dar ka waqt, to tu dekhe, takte hain teri tarat, dagar d igar karti hain ánkhen un ki jaise kisi par awe behoshi maut ki Phir jab jata rahe dar ka waqt, charh charh bolen tum par tez tez zubánon se, dhuke parte hain mál par We log yaqin nahin lae, phir akarat kar dale Alláh ne un ke liye, aur yih Alláh par asan hai

20 Jante hain faujen nahin gain, aur agar á jáwen faujen, to ar zu karen, kisi tarah báhar gae hon ganwon men, puchha karen tumhári khabaren, aur agar howen tum men larái na karen, magar thore

(3 *R*) 21 Tum ko bhali thi sikhni Rasul ki chál us ke liye, jo koi ummed rakhtá hai Alláh ki, aur pichhle din ki, aur yád kartá hai Alláh ko bahut sárá

22 Aur jab dekhin musalmánon ne faujen, bole, Yih wuhi hai, jo wada diyá thá ham ko Alláh ne, aur us ke Rasul ne, aur sach kahá

Alláh ne aur us ke Rasul ne, aur un ke aur barhá yaqín aur itáat

23 Ímánwálon men kitte mard hain, ki sach kar dikháyá jis par qaul kiyá thá Alláh se, phir koí hai un men ki purá kar chuká apná zimma, aur koi hai un men ráh dekhtá, aur badlá nahin ek zará

24 Ta badlá de Allah sachchon ko un ke sach ka, aur azáb kare munafiqon ko agar cháhe, yá tauba dále un ke dil par, beshakk Alláh hai bakhshta, mihrbán

25 Aur pher diyá Allah ne munkiron ko apne gusse men bhare, háth na lagi kuchh bhalái, aur áp uthá li Alláh ne musalmánon ki laiái, aur hai Allah zoráwar, zabardast

26 Aur utár diya un ko, jo un ke rafiq hue the kitábwále un ki garhion se, aur dali un ke dil men dhák, kitton ko tum ján se márne lage, aur kitton ko bandí kiyá

27 Aur tum ko waris kiyá un ki zamin, aur un ke ghar, aur un ke mál, aur ek zamin ká, jis par nahín phere tum ne apne qadam, aur hai Allah sab chiz kar sakta

(4 *R*) 28 Ai Nabí, kah de apni auraton ko, agar tum cháhtan ho dunyá ka jiná, aur yahán kí raunaq, to áo, kuchh faida dun tum ko, aur rukhsat karun bhali tarah se rukhsat

29 Aur agar tum cháhtián ho Alláh ko, aur us ke Rasul ko, aur pichhle ghar ko, to Alláh ne rakh chhorá hai un ko, jo tum men neki par hain, neg bará

30 Ai Nabi kí aurato, jo koí láwe tum men kám behayái ká, sarih dúni ho us ko már duhrí, aur hai yih Alláh par ásán

BAISWAN SIPARA 31 Aur jo koí tum men itaat kare Alláh kí, aur Rasul kí,

aur kare kám nek, deṉ ham us ko us ká neg do bár, aur rakhi hai ham ne us ke wáste rozi izzat kí

32 Ai Nabi ki aurato, tum nahíṉ ho jaisí har koi aurateṉ, agar tum dar rakho, so tum dabkar na kaho bát, phir lálach kare koi, jis ke dil meṉ rog hai, aur kaho bát maqul

33 Aur qarir pakro apne ghar meṉ, aur dikhati na phiro, jaisá dikháná dastur thá pahle waqt nádáni ke, aur khari rakho namáz, aur dete raho zakát, aur itáat meṉ raho Alláh aur rasul ki, Alláh yihi cháhtá hai, ki dur kare tum se gandi báteṉ is gharwaloṉ se, aur suthrá kare tum ko suthrai se

34 Aur yád karo jo parhi jati haiṉ tumháre gharoṉ meṉ, Alláh ki báteṉ aur aqlmandi, muqarrar Alláh hai bhed jántá khabardár

(5 *R*) 35 Tahqiq musalmán mard, aur musalmán auratеṉ, aur imándar mard, aur imándar auratеṉ, aur bandagi karnewále mard, aur bandagi karnewáli auratеṉ, aur sachche mard, aur sachchi auratеṉ, aur mihnat sahnewále mard, aur mihnat sahnewáli auratеṉ, aur dabe rahnewále mard, aur dabi rahnewáli auratеṉ, aur khairát karnewále mard, aur khairát karnewálí auratеṉ, aur rozadár mard, aur rozadár auratеṉ, aur thamnewále mard apni snahwat ki jagah, aur thámnewáli auratеṉ, aur yád karnewále mard Alláh ko bahut sá, aur yád karnewálí auratеṉ, rakhi hai Allah ne un ke wáste muáfí, aur neg bará

36 Aur kám nahíṉ kisi imándar mard ká, na aurat ká, jab thahráwe Alláh, aur us ki Rasul kuchh kám, ki un ko rahe ikhtiyár apne kám ká, aur jo koi behukm chalá Alláh ke, aur us ke Rasul ke, so ráh bhulá sarih chuk kar

37 Aur jab tu kahne lagá us shakhs ko, jis par Alláh ne ihsán kiyá, aur tu ne ihsán kiyá, Rahne de apne pás apní joru ko, aur dar Alláh se, aur tu chhipátá thá apne dil men ek chiz, jo Alláh us ko kholá cháhtá hai, aur tu dartá thá logon se, aur Alláh se ziyáda cháhiye darná tujh ko, phir jab Zaid tamam kar chuká us aurat se apni garaz, ham ne wuh tere nikáh men di, ta na rahe sab musalmánon ko gunáh nikáh kar lená joruon se apne lepálakon ki, jab we tam im karen un se apni garaz, aur hai Allah ká hukm karna

38 Nabí par kuchh muzáiqa nahin is bát men, jo thahrá di Alláh ne us ke wáste, dastur raha hai Allah ka un logon men, jo guzre pahle Aur hai hukm Alláh ka muqarrar thahar chuká

39 We, jo pahunchate hain paigám Alláh ke, aur darte hain us se, aur nahin darte kisí se siwae Allah ke, aur bas hai Alláh kifayat karnewálá

40 Muhammad bap nahin kisi ka tumháre mardon men, lekin Rasul hai Allah ká, aur muhr sab nabion par, aur hai Allah sab chiz jánta

(6 *R*) 41 Ai imánwálo, yád karo Alláh ko bahut siyad, aur páki bolo us ki subh aur shám

42 Wuhí hai, jo rahmat bhejta hai tum par, aur us ke firishte, ki nikale tum ko andheron se ujále men, aur hai imánwálon par mihrbán

43 Dua un ki jis din us se milenge, salám hai, aur rakha hai un ke wáste neg izzat ká

44 Ai Nabí, ham ne tujh ko bhejá batáne wálá, aur khushi sunánewálá, aur daránewálá,

45 Aur bulanewálá Allah ki taraf us ke hukm se, aur chirag chamakta

46 Aur khushí suná ímánwálon ko, ki un ko hai Alláh ki taraf se barí buzurgi

47 Aur kaháno man munkiron ká, aur dagábázon ká, aur chhor de un ká satáná, aur bharosá kar Alláh par, aur Alláh bas hai kám banánewálá

48 Ai ímánwálo, jab tum nikáh karo musalmán auraton ko, phir un ko chhor do pahle is se ki háth lagío, so un par haqq hahín tumhárá iddat men baithná, ki gintí puri karwáo, so un ko do kuchh fáida, aur rukhsat karo bhali tarah se

49 Ai Nabí, ham ne halál rakhín tujh ko teri aurateń, jin ke mahr tu de chuká, aur jo mál ho tere háth ká, jo háth lagá de tujh ko Alláh, aur tere chachá ki betiań, aur phuphion ki betián, aur tere mámu ki betián, aur teri kháláon ki betián, jinhon ne watan chhorá tere sáth, aur koi aurat ho musalmán, agar bakhshe apní ján Nabi ko, agar cháhe Nabí ki us ko nikáh men le, yih niri hai tujh hí ko siwáe sab musalmánon ke

50 Ham ko malum hai jo thahrá diyá ham ne un par un ki auriton men, aur un ke hath ke mál men, ta na rahe tum par tangi, aur hai Alláh bakhshnewálá, mihrbán

(7 *R*) 51 Pichhe rakh de tu jis ko cháhe un men, aur jagah de apne pás jis ko cháhe, aur jis ko jí cháhe terá un men se, jo kanára kar de unhen, to kuchh gunáh nahin tujh par Is men lagtá hai ki thandí rahen ánkhen un ki, aur gam na kháwen, aur rází rahen is par, jo tu ne diyá sárián, aur Alláh jántá hai jo tumháre dilon men hai, aur hai Alláh sab jántá, tahammulwálá

52 Halál nahín tujh ko auraten us pichhe,

aur na yih ki in ke badle aur kare aurateṉ agar khush lage tujh ko un kí súrat, magar jo mál ho tere háth ká, aur hai Alláh har chíz par nigahbán

53 Ai ímánwálo, mat jáo gharoṉ meṉ Nabí ke, magar jo tum ko hukm ho kháne ke wáste, na ráh dekhni us ke pakne kí, lekin jab buláe, tab jáo, phir jab khá chuko, to áp áp ko chale áo, aur na ápas meṉ ji lagáná báteṉ meṉ Is bát se tumhárí taklif thi paigambar ko, phir sharm kartá tum se Aur Alláh sharm nahiṉ kartá thik bát bat ine meṉ Aur jab mángne jáo bibioṉ se kuchh chiz kám ki, to máng lo parde ke báhar se Is men khub suthrai hai tumháre dil ko, aur un ke dil ko Aur tum ko nahíṉ pahunchtá, ki taklif do Alláh ke Rasul ko, aur na yih, ki nikah karo us ki auratoṉ ko us ke pichhe kabhí Albatta yih bat tumhári Alláh ke yaháṉ bará gunáh hai

54 Agar kholkar kaho tum kisi chiz ko, yá us ko chhipáo, so Allah har chiz jántá

55 Gunáh nahíṉ un auratoṉ ke sámhne hone ká apne bápoṉ se, aur na apne betoṉ se, aur na apne bháioṉ se, aur na apne bhái ke betoṉ se, aur na apni bahin ke betoṉ se, aur na apni auratoṉ se, aur na apne hath ke mál se Aur dartiáṉ raho Alláh se, beshakk Alláh ke sámhne hai har chíz

56 Alláh aur us ke firishte rahmat bhejte haiṉ Rasul par Ai ímánwálo, rahmat bhejo us par, aur salám bhejo salám kah kar

57 Jo log satáte haiṉ Alláh ko, aur us ke Rasul ko, un ko phitkárá Alláh ne dunyá meṉ aur ákhirat meṉ, aur rakhi hai un ke wáste zillat kí már

58 Aur jo log tuhmat lagáte haiṉ musalmáṉ

mardoṉ ko, aur musalmán auratoṉ ko, bin kiye kám ke, to utháyá unhoṉ ne bojh jhuth ka, aur saríh gunáh ká

59 (8 *R*) Ai Nabi, kah de apní auratoṉ ko, aur apni betioṉ ko, aur musalmánoṉ ki auratoṉ ko, Niche latká leṉ apne upar thori sí apni chádareṉ Is meṉ lagtá hai, ki pahchání pareṉ, to koi na satáwe, aur hai Alláh bakhshnewálá, mihrbán

60 Kabhi báz na áe munáfiq, aur jin ke dil meṉ rog hai, aur jhuth uránewale Madine meṉ, to ham lagá denge tujh ko un ke pichhe, phir na rahne páwenge tere sath is shahr meṉ, magar thore dinoṉ

61 Phitkare hue, jahán pie gae, pakre gae, aur máre gae ján se

RUBA 62 Dastur pará huá hai Alláh ká un logoṉ meṉ, jo age ho chuke haiṉ, aur tu na dekhegá Alláh ki chal badalti

63 Log puchhte haiṉ tujh se qiyámat ko, tu kah, Us ki khabar hai Allah pás, aur tu kyá jáne sháyad wuh gharí pás hi ho?

64 Beshakk Allah ne phitkárá hai munkiroṉ ko aur rakhi hai un ke wáste dahakti ág,

65 Rahá kareṉ us meṉ hamesha, na páweṉ koi himáyati, na madadgár

66 Jis din aundhe dale jáweṉ un ke muṉh ág meṉ, kahenge, Kisi tarah ham ne kahá máná hotá Alláh ká, aur kahá máná hotá Rasul ká!

67 Aur kahenge, Ai Rabb, ham ne kahá máná apne sardároṉ ká, aur apne baroṉ ká, phir unhoṉ ne bahká diyá ham ko ráh se

68 Ai Rabb, un ko de duni már, aur phitkár de un ko bari phitkár

(9 R) 69 Ai ímánwálo, tum mat ho waise, jinhoṉ ne satáyá Musá ko, phir beaib dikháyá

us ko Alláh ne un ke kahe se, aur thá Alláh ke wahán ábrú rakhtá

70 Ai imánwálo, ḍarte raho Alláh se, aur kaho bát sidhí

71 Sanwár de tum ko tumháre kám, aur bakhshe tum ko tumháre gunáh, aur jo koí kahe par chalá Alláh ke, aur us ke Rasul ke, us ne pái bari murád

72 Ham ne dikhái amánat ásmán ko, aur zamin ko, aur paháron ko, phir sab ne qabul na kiyá, ki us ko utháwen, aur us se dar gae, aur uthá liyá us ko insán ne, yih hai barí betars nádán

73 Táki azáb kare Alláh munáfiq mardon ko aur auraton ko, aur sharíkwále mardon ko aur auraton ko, aur muaf kare Alláh imánwále mardon ko aur auraton ko Aur hai Alláh bakhshnewálá, mihrbán

SURA I SABA

Makke men nazil hui, 54 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Sab khubi Alláh kí hai, jis ká hai jo kuchh hai ásmán o zamín men, aur usi ki tarif hai ákhirat men, aur wuhi hai hikmaton wálá, sab jántá

2 Jántá hai jo paithtá hai zamín men, aur jo nikaltá hai us se, aur jo utartá hai ásmán se, aur jo charhtá hai us men, aur wuhi hai rahmwálá, bakhshtá

3 Aur kahne lage munkir, na áwegí ham par wuh ghari Tu kah, Kyun nahin ? qasam hai mere Rabb ki, albatta áwegí tum par us chhipe jánnewále kí Ghaib nahín ho saktá us

se kuchh zará bhar ásmánoṉ meṉ, na zamín meṉ, aur koí chíz nahíṉ chhotí, na us se barí, jo nahíṉ hai khulí kitáb meṉ,

4 Tá badlá de un ko, jo yaqín láe, aur kiye bhale kám, we jo haiṉ, un ko hai muafí, aur rozi izzat ki

5 Aur jo log daure hamárí áyatoṉ ke haráne ko, un ko balá ki már hai dukhwáli

6 Aur dekh leṉ jin ko mili hai samajh, ki jo tujh par utrá tere Rabb se, wuhí thík hai, aur samjhátá hai rah us zabardast khubíoṉ-wále kí

7 Aur kahne lage munkir, Ham batáweṉ tum ko ek mard, ki tum ko khabar detá hai, jab tum phatkar ho jáo tukre tukre, tum ko phir nayá banná hai

8 Kyá baná laya hai Allah par jhuth, yá us ko saudá hai? koi nahiṉ, par jo yaqín nahiṉ rakhte ákhirat ká, áfat meṉ haiṉ, aur dur pare galti meṉ

9 Kyá dekhte nahiṉ jo kuchh un ke áge hai, aur pichhe hai ásmán aur zamín? agar ham cháheṉ, dhasáweṉ un ko zamíṉ meṉ, yá girá deṉ un par tukrá asmán se, is meṉ patá hai har bande ko, jo ruju rakhtá hai

(2 *R*) 10 Aur ham ne di hai Dáud ko apní taraf se barái, Ai paharo, ruju se parho us ke sáth, aur urte jánwaro, aur narm kar diyá ham ne us ke áge lohá, ki baná kushála zirheṉ, aur andáze se jor kariáṉ, aur karo tum sab kám bhalá, jo karte ho maiṉ dekhtá huṉ

11 Aur Sulaimán ke áge báo subh kí manzil us kí, ek mahine kí ráh, aur shám ki manzil ek mahina, aur bahá diyá ham ne us ke wáste chashma pighle támbe ká, aur jinnoṉ meṉ se kitte log, jo mihnat karte us ke sámhne, us

ke Rabb ke hukm se, aur jo koi phire un men hamáre hukm se, chakhá den ham us ko ág kí már

12 Banáte us ke wáste jo cháhtá qile, aur taswíren, aur lagan jaise táláb, aur degen chulhon par jami, amal karo, Dáud ke gharwálo, haqq mánkar, aur thore hain mere bandon men haqq mánnewále

13 Phir, jab taqdir ki ham ne us par maut, na jatáyá un ko us ká marná, magar kire ne ghun ke khátá rahá us ká asá, phir jab wuh gir pará, malum kiyá jinnon ne, ki agar khabar rakh'e hote gaib ki, na rahte zillat ki taklif men

14 Qaum i Sabá ko thi, un ki basti men nisháni, do bág dáhine aur báen, kháo rozi apne Rabb ki, aur us ka shukr karo, des hai pákiza, aur Rabb hai gunáh bakhshtá

15 Phir dhiyán men na lae, phir chhor diyá ham ne un par nálá zor ká, aur diye un ko badle un do bágon ke do aur bág, jin men kuchh ek mewa kasailá, aur jháu, aur kuchh ber thore se

16 Yih badlá diyá ham ne un ko is par, ki náshukri ki, aur ham badlá usí ko dete hain, jo náshukr ho

17 Aur rakhí thin ham ne un men, aur un bastíon men, jahán ham ne barakat rakhi hai, bastián ráh par nazar atín, aur manzilen thahrá dín ham ne un men chalne ki, phiro un men ráton aur dinon amn se

18 Phir kahne lage, Ai Rabb, faraq dál hamáre safar men, aur apná burá kiyá, phir kar dálá ham ne un ko kahánián, aur chír kar kar dálá tukre, is men pate hain har thaharnewále ko, jo haqq samjhe

19 Aur sach kar dikhái un par Iblís ne apní atkal, phir usí kí ráh chale, magar thore se ímándár

20 Aur us ká un par kuchh zor na thá, magar itne wáste, tá malúm karen ham kaun yaqín látá hai ákhirat par, alag us se, jo rahtá hai us ki taraf se dhokhe men, aur terá Rabb har chíz par nigahbán hai

(3 *R*) 21 Tu kah, Pukáro un ko, jin ko gumán karte ho siwáe Alláh ke, we nahín málik ek zara bhar ke ásmánon men na zamín men, aur na un ká in donon men sájhá, aur na un men koi us ká madadgár

22 Aur kám nahín átí sifárish us ke pás, magar us ko, jis ke wáste hukm kar diyá, yahán tak ki jab ghabráhat uthái jáwe un ke dil se, kahen, Kyá farmáyá tumháre Rabb ne? we kahen, Jo wájibí hai, aur wuhí hai sab se upar bará

23 Tu kah, ki Kaun rozi detá hai ásmán se, aur zamin se? Batá ki Alláh, aur yá ham, yá tum beshakk sujh par hain, yá pare hain bhatkáwe men sarih

24 Tu kah, Tum se na puchhenge, jo ham ne gunáh kiyá, aur ham se na puchhenge jo tum karte ho

25 Tu kah, Jama karegá ham sab ko Rabb hamárá, phir faisala karegá ham men insáf ká, aur wuhí hai niyáo chukánewálá, sab jántá

26 Tú kah, Mujh ko dikháo to, jin ko us se milátí ho sájhí thahrákar, koí nahín, wuhí Alláh hai zabardast, hikmatonwálá.

27 Aur tujh ko, jo ham ne bejá, so sáre logon ke wáste khushí aur ḍar sunáne ko, lekin bahut log nahín samajhte

28 Aur kahte hain, Kab hai yih wada, agar tum sachche ho?

29 Tu kah, Tum ko wada hai ek din ká, na der karoge is se ek ghari, na shitábí

(4 *R*) 30 Aur kahne lage munkir, Ham hargiz na mánenge yih Qurán, aur na is se aglá Aur kabhí tú dekhe jab gunahgár khare kiye gae hain apne Rabb ke pás, ek dusre par dáltá hai bát, kahte hain jin ko kamzor samjhá thá barái karnewálon ko, Tum na hote, to ham ímándár hote

NISF 31 Kahne lage baráí karnewále kamzor kiye gayon ko, Kyá ham ne rok rakhá tum ko sújh ki bát se, tumháre pás pahunche pichhe, koi nahín, tum hi the gunahgár

32 Aur kahne lage kamzor kiye gae barái karnewálon ko, Koi nahin, par fareb se rát din ke, jab tum ham ko hukm karte, ki ham na mánen Alláh ko, aur thahrá den us ke sáth barábar ke, aur chhipe chhipe pachhtáne lage, jab dekhá azáb, aur ham ne dále hain tauq gardanon men munkiron ke, wuhi badlá páte hain jo karte the

33 Aur nahín bhejá ham ne kisí basti men koí daránewálá, magar kahne lage wahán ke ásuda log, Jo tumháre háth bheja, ham nahín mánte

34 Aur kahne lage, Ham ko ziyáda hain mál, aur aulád, aur ham par áfat nahin áti

35 Tu kah, Merá Rabb hai jo phailá detá hai rozí jis ko cháhe, aur máp kar detá hai, lekin bahut log samajh nahín rakhte

(5 *R*) 36 Aur na tumháre mál, aur na tumhárí aulád, wuh nahín ki nazdik kar den hamáre pás tumhárá darja, par jo koí yaqín láyá, aur bhalá kám kiyá, so un ko hai badlá duná un ke

kiye par, aur we jharokhoṇ meṇ baithe haiṇ khátirjama se

37 Aur jo log daurte haiṇ hamárí áyatoṇ ke haráneko, we ạzáb meṇ pakare áte haiṇ

38 Tu kah, Merá Rabb phailá detá hai rozí jis ko cháhe apne bandoṇ meṇ, aur máp kar detá hai us ko, aur jo ḳharch karte ho kuchh chíz, wuh us ká ịwaz detá hai, aur wuhi bihtar rozí denewálá

39 Aur jis din jama karegá un sab ko, phir kahegá firishtoṇ ko, Kya ye log the tum ko pujte?

40 We bole, pák zát hai terí, ham terí taraf haiṇ, na un ki taraf, nahiṇ, par pujte the jinnoṇ ko, ye aksar unhíṇ par yaqin rakhte haiṇ

41 So áj tum málik nahiṇ ek dusre ke bhale ke, na bure ke, aur kahenge ham un gunahgaroṇ ko, Chakho taklíf us ág kí, jis ko tum jhúth batáte the

42 Aur jab parhi jáweṇ un pás hamárí áyateṇ khuli kaheṇ, Aur nahiṇ, magar yih ek mard hai, ki cháhtá hai rok de tum ko un se, jin ko pujte rahe tumháre bápdáde Aur kaheṇ, Aur nahiṇ, yih jhuth bándh liyá hai Aur kahte haiṇ munkir thík bát ko, jab pahunchí un tak, Aur nahíṇ, yih jádu hai sarih

43 Aur ham ne nahiṇ diṇ un ko kuchh kitábeṇ, jin ko parhte hain, aur nahíṇ bhejá un pás tujh se pahle koí daránewálá

44 Aur jhuthláyá hai un se agloṇ ne, aur ye nahíṇ pahunche daswen hisse ko, jo ham ne diyá thá un ko, phir jhubtláyá mere bhejoṇ ko, to kyá huá bigár merá?

(6 *R*) 45 Tú kah, Maiṇ to ek hí nasíhat kartá húṇ tum ko, ki Uth khare ho Alláh ke kám par do do, aur ek ek, phir dhiyán karo

Tumháre rafíq ko kuchh saudá nahíṉ, yih to ek ḍaránewálá hai tum ko ágo ágo ek barí áfat ke

46 Tu kah, Jo maiṉ ne tum se mángá thá kuchh neg, so tum hi ko pahuṉche; merá neg hai usi Alláh par, aur us ke sámhne hai har chiz

47 Tu kah, Merá Rabb phenkta jatá hai sachchá din, wuh jánnewála chhipi chizoṉ ká

48 Tu kah Ayá din sachcha, aur jhuth kisí chiz ko paidá nahiṉ kartá, aur nahiṉ phertá

49 Tu kah, Agai maiṉ bahká huṉ, to yihí ki bahkunga apne bure ko, aur agar maiṉ sujhá huṉ, to is sabab se ki wahi bhejtá hai mujh ko merá Rabb, wuh sunta hai nazdik

50 Aur kabhi tu dekhe jab yih ghabráe, phir bháge nahiṉ bachte, aur pakre áe nazdik jagah se

51 Aur kahne lage, Us ko yaqin máná, aur ab kahaṉ un ká háth pahunch saktá hai dur jagah se?

52 Aur is se munkir hue haiṉ ágo se, aur phenkte rahe bin dekhi nisháni, par dur jagah se

53 Aur atkáo par gayá un meṉ aur jo un ká ji cháhe us meṉ,

54 Jaisá kiya hai un ke ráhwáloṉ se pahle We log the dhokhe meṉ, jo chain na lene detá,

SURA I MALAIKA

Makke meṉ názil hui, 45 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI-R RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Sab khubí Alláh ko hai, jis ne baná nikále ásmán o zamin, jis ne thahráe firishte

paigám lánewále, jin ke par hain do do, aur tín tín, aur chár chár Barhátá hai paidáish men jo cháhe, beshakk Alláh har chíz kar saktá hai

2 Jo khol de Alláh logon par kuchh mihr, to koi nahín us ko roknewála, aur jo rok rakhe, to koi nahin us ko bhejnewálá us ke siwáe, aur wuhí hai zabardast hikmatonwálá

3 Logo, yád karo ihsán Alláh ká apne úpar, koí nahin hai banánewálá Alláh ke siwáe, rozí detá tum ko ásmán aur zamin se, koi hákim nahin magar wuh, phir kahán ulte játe ho?

4 Aur agar tujh ko jhuthlawen, to jhuthláe gae kitte rasul tujh se pahle, aur Alláh tak pahunchte hain sab kám

5 Logo, beshakk wada Alláh ká thik hai, so na bahkawe tum ko dunyá ká jiná, aur na dagá de tum ko Allah ke nám se wuh dagábáz

6 Tahqiq Shaitán tumhárá dushman hai, so tum samajh rakho us ko dushman, wuh to bulátá hai apni guroh ko isi waste, ki howen dozakhwálon men

7 Jo munkir hue, un ko sakht már hai

8 Aur jo yaqin lae, aur kiye bhale kám, un ko muafi hai aur neg bará

(2 *R*) 9 Bhalá, ek shakhs, ki bhali sujhái us ko us ke kám ki burái, phir dekhá us ne us ko bhalí, kyunki bhatkata hai Alláh jis ko cháhe, aur sujháta hai jis ko cháhe, so terá ji na játá rahe un par pachhtá pachhtá kar, Alláh ko malum hai jo karte hain

10 Aur Alláh hai, jin ne chalái hain báwen, phir ubhártián hain badli, phir hánk le gae ham us ko ek mar gae des ko, phir jiláí ham ne us se zamín us ke mar gae píchhe, is hí tarah hai jí uthná

11 Jis ko cháhiye izzat, to Alláh ki hai izzat

sárí, us kí taraf charhtá hai kalám suthrá, aur kám nek, us ko uthá letá hai, aur jo log dáo meṉ haiṉ buráioṉ ke, un ko sakht már hai, aur un ká dáo wuhí tutegá

12 Aur Alláh ne tum ko banáyá mittí se, phir bund pání se phir banáe tum ko jore jore, aur na pet rahtá hai kisí máda ko, aur na wuh jantí hai bin us ki khabar ke, aur na umr pátá hai koi barí umrwálá, aur na ghatti hai kisí ki umr, magar likhá hai kitáb meṉ, yih Alláh par ásán hai

13 Aur barábar nahiṉ do daryá, yih mithá hai, pyás bujhátá, píne meṉ ruchtá, aur yih khárá karwá, aur donoṉ meṉ se khháte ho gosht táza, aur nikálte ho gahná, jis ko pahinte ho, aur tu dekhe jaház us meṉ chalte haiṉ phárte, tá talásh karo us ke fazl se, aur sháyad tum haqq máno

14 Rát paithátá hai din meṉ, aur din paithátá hai rát meṉ, aur kám lagáyá suraj aur chánd, har ek chaltá hai ek thahráe wade par, yih Alláh hai tumhárá Rabb, us hí ke liye bádsháhi hai, aur jin ko tum pukárte ho us ke siwáe málik nahiṉ ek chhilke ke

15 Agar tum un ko pukáro, sunte nahiṉ tumhárí pukár, aur agar sune, pahunche nahíṉ tumháre kám par, aur din qiyámat ke munkir honge tumháre sharik thahráne se, aur koí na batáwegá tujh ko jaisá batáwe khabar rakhnewálá

(*8R*) 16 Logo, tum ho muhtáj Alláh kí taraf, aur Alláh wuhi hai beparwá, sab khubioṉ saráhá

17 Agar cháhe, tum ko le jáwe, aur le áwe ek naí khilqat

18 Aur yih Alláh par mushkil nahíṉ

19 Aur na uthάwegá koí uthánewálá bojh dusre ká, aur agar pukáre koí bojhoṉ martá apná bojh batáne ko, koi na uthάwe us meṉ se kuchh, agarchi ho nátewálá Tu to dar suná detá hai un ko, jo darte haiṉ apne Rabb se bin dekhe, aur khari nakhte haiṉ namáz Aur jo koí sanwregá to yihi ki sanwregá apne bhale ko, aur Alláh ki taraf hai phir jána

20 Aur barábar nahiṉ andhá aur dekhtá, aur na andherá aur na ujalá, aur na saya na luh

21 Aur barábar nahiṉ jite na murde, Alláh sunáta hai jis ko chahe, aur tu nahiṉ sunánewálá qabr meṉ paroṉ ko, tu to nahiṉ hai magar dar kí khabar pahuncháuewálá

22 Ham ne bheja hai tujh ko sachchá din dekar, khushi aur dar sunatá, aur koí firqa nahiṉ, jis meṉ nahiṉ ho chuki koi daráuewálá

23 Aur agar we tujh ko jhuthláweṉ, to áge jhuthlá chuke haiṉ un se agle, pahunche un pás rasul un ke lekar khulí báteṉ, aur warq, aur chamakti kitáb

24 Phir pakra main ne munkiroṉ ko, to kyuṉkar huá inkár mera?

(4 *R*) 25 Tu ne na dekhá, ki Alláh ne utárá ásmán se páni, phir ham ne nikále us se mewe tarah tarah un ke rang Aur pahároṉ meṉ kháiáṉ sufaid, aur surkh tarah tarah un ke rang, aur bhujang kali Aur ádmioṉ meṉ aur kiroṉ meṉ, aur chaupáeoṉ meṉ, kai rang ke haiṉ is hi tarah Allah se darte wuhí haiṉ us ke bandoṉ meṉ, jin ko samajh hai, tahqíq Alláh zabardast hai, bakhshnewálá

26 Jo log parhte haiṉ kitáb Alláh kí, aur sidhí karte haiṉ namáz, aur kharch karte haiṉ kuchh hamárá diyá chhipe aur khule, ummaidwár haiṉ ek byopár ke jo kabhí na ṭuṭe,

27 Tá pure de un ko neg un ke, aur barhtí de apne fazal se, tahqíq wuh hai bakhshnewálá, qabúl kartá

28 Aur jo ham ne tujh par utárí kitáb, wúhí thík hai sachchá kartí áp se aglí ko, muqarrar Alláh apne bandoṉ se khabar rakhtá hai dekhtá

29 Phir ham ne wáris kiye kitáb ke we, jo chune ham ne apne bandoṉ meṉ se, phir koí un meṉ buiá karta hai apní ján ká, aur koi un meṉ hai bich kí chál par, aur koi un meṉ hai kí áge barh gayá lekar khubiaṉ Alláh ke hukm se, yihi hai bari buzurgi

30 Bág haiṉ basne ke jin meṉ jawenge, wahán gahná pahnáegá un ko kangan sone ke, aur moti, aur un kí poshák hai wahán reshmí

31 Aur kahenge, Shukr Allah ká, jin ne dúr kiyá ham se gam, beshakk hamárá Rabb bakhshtá hai qabul kartá

32 Jin ne utárá ham ko rahne ke ghar meṉ apne fazl se, na pahunche ham ko us meṉ mashaqqat, aur na pahunche ham ko us meṉ thakná

33 Aur jo munkir haiṉ, un ko hai ág dozakh kí, na un par taqdir pahunchti hai, kí mar jáweṉ, aur na un par halki hoti hai wahán kí kuchh kulfat, yihi sazá dete haiṉ ham har náshukr ko

34 Aur we chilláte haiṉ us meṉ, Aí Rabb, ham ko nikál, kí ham kuchh bhalá kareṉ, wuh nahiṉ, jo karte the Kyá ham ne umr na dí thí tum ko jitne meṉ soch le jis ko sochná ho, aur pahunchá tum ko dar sunánewálá?

35 Ab chakho, kí koi nahiṉ gunahgároṉ ká madadgár

(5*R*) 36 Alláh bhed jánnewálá hai ásmánoṉ

aur zamín ká, us ko khub malúm hai jo bát hai dilon men

37 Wuhi hai jis ne kiyá tum ko qáim maqám zamín men, phir jo koí náshukrí kare, to us par pare us kí náshukrí, aur munkiron ko na barhegí un ke inkár se un ke Rabb ke yahán magar bezárí, aur munkiron ko na barhegá inkár se magar nuqsán

38 Tú kah, Bhalá, dekho apne sharík, jin ko pukárte ho Alláh ke siwáe, dikháo to mujh ko kyá banáyá unhon ne zamín men yá kuchh un ká sájhá hai ásmánon men, yá ham ne di hai un ko koi kitáb, so yih sanad rakhte hain us ki, koí nahín, par jo wada batáte hain gunahgár ek dusre ko, sab fareb hain

39 Tahqíq Alláh thám raha hai ásmánon aur zamín ko, ki ṭal na jáwen, aur agar tal jáwen, to koi na thám sake un ko us ke siwáe, wuh hai tahammulwalá, bakhshtá

40 Aur qasam kháte the Alláh kí táqid kí qasamen apní, agar áwegá un pás koi dar sunánewálá, albatta bihtar ráh chalenge, aur kisí ek ummat se, phir jab áyá un pás dar sunánewálá, aur ziyáda huá un ká badakná

41 Ġurur karná mulk men aur dáo karná bure kam ká, aur burái ká dáo ultegá unhín dáowálon par, phir ab wuhí ráh dekhte hain aglon ke dastur ki, so tu na páwegá Alláh ká dastur badalná

42 Aur na páwegá Alláh ká dastur talná

43 Kyá phire nahín mulk men, ki dekhen ákhir kaisá huá un ká, jo un se pahle the, aur the un se sakht zor men? Aur Alláh wuh nahín, jis ko thaká de koi chíz ásmánon men aur na zamín men, wuh sab jántá hai kar saktá

44 Aur agar pakar kare Alláh logon ko un

kí kamaí par, na chhore zamín kı pıth par ek hılne chalnewálá, par un ko dhíl detá haı ek thahre hue wade tak

45 Phır jab áyá un ká wada, to Alláh kí nıgáh meṉ haıṉ us ke sab bande

SURA I YA SIN

Makke meṉ nazıl huı, 83 ayat kí haı

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Y S Qasam haı us pakke Qurán kı,
2 Tú tahqíq haı bheje huoṉ meṉ se,
3 Upar sıdhí ráh ke
4 Utárá zabardast rahmwále ká,
5 Kı tu daráwe ek logoṉ ko, kı dar nahıṉ sunáun ke bápdádoṉ ne, so we khabar nahın rakhte
6 Sábıt ho chukí haı bát un bahutoṉ par, so we na mánenge
7 Ham ne dále haıṉ un kı gardanoṉ meṉ tauq, so we haıṉ thuddhioṉ tak, phır un ke sır ulal rahe haıṉ
8 Aur banáı ham ne un ke áge dıwár, aur un ke pıchhe dıwár, phır upar se dhánk dıyá, so un ko nahıṉ sujhtá
9 Aur barábar haı un ko tu ne daráyá yá na daráyá, yaqın nahıṉ karte
10 To tu dar sunáwe us ko, jo chale samjháe par, aur dare Rahmán se bın dekhe, so us ko de khushkhabrí muafí kí, aur ızzat ke neg kí
11 Ham haıṉ, jo jıláte haıṉ murde, aur likhte haıṉ jo áge bhej chuke aur un ke pıchhe nıshánı rahı, aur har chíz gın lı ham ne ek khulı kıtáb asl meṉ
(2 *R*) 12 Aur bayán kar un ke wáste ek

kaháwat is gánw ke logoṉ kí, jab áe us meṉ bheje húe

13 Jab bhejá ham ne un kí taraf do ko, to jhuthláyá, phir ham ne zor diyá tísre se, tab kahá, Ham tumhárí taraf áe haiṉ bheje

14 We bole, Tum to yihí insán ho, jaise ham, aur Rahmán ne kuchh nahiṉ utáiá, tum sáre jhuth kahte ho

15 Kahá, Hamárá Rabb jántá hai, ham beshakk tumhárí taraf bheje áe haiṉ

16 Aur hamárá zimma yihi hai, pahunchá dena kholkar

17 Bole, Ham ne ná mubárak dekhá tum ko, agar tum na chhoroge, to ham tum ko sangsár karenge, aur tum ko lagegi hamáre háth se dukh kí mar

18 Kahne lage, Tumhárí námubárakí tumháre sáth hai kyá is se ki tum ko samjháyá? koí nahiṉ, par tum log ho hadd par nahiṉ rahte

19 Aur áyá shahr ke parle sire se ek mard dauitá, bolá, Ai qaum, chalo ráh par in bheje huoṉ ki

20 Chalo ráh par un kí, jo tum se neg nahiṉ mángte aur ráh sujhe haiṉ

TEISWAN SIPARA 21 Aur mujh ko kyá hai, ki bandagi na karuṉ us kí, jis ne mujh ko banáyá? aur us ki taraf phir jáoge

22 Bhalá, maiṉ pakaruṉ us ke siwae auroṉ ko pujná, ki agar mujh par cháhe Rahmán takhf, kuchh kám na áwe mujh ko un ki sifárish, aur na we mujh ko chhoráweṉ

23 Tau to maiṉ bhaṭká rahuṉ saríh

24 Maiṉ yaqin láyá tumháre Rabb par, mujh se sun lo

25 Hukm huá, ki chalá já bihisht meṉ, bolá, Kisi tarah merí qaum malum kareṉ

26 Kı bakhshá mujh ko mere Rabb ne, aur kıyá ızzatwálon men
27 Aur utárı nahın ham ne us kí qaum par us ke píchhe koı fauj ásmán se, aur ham utárá nahın karte
28 Yihı thí ek chınghár, phır tabhı sab sard ho rahe
29 Kyá afsos haı bandon par ! nahın áyá un pás koı rasul, jıs se thatthá nahın karte
30 Kyá nahın dekhte, kıttı khapá chuke ham un se pahle sangaten ?
31 Kı we un pás phır nahın áte
32 Aur sáron men koı nahín, jo ekatthe na áwen hamáre pás pakre
(3 *R*) 33 Aur ek nishánı haı un ko zamın murda, jılayá ham ne us ko, aur nikálá us men se anáj, so us hı men se khate hain
34 Aur banáe ham ne us men bág khajur ke, aur angur ke, aur baháe us men baze chashme
35 Kı kháwen us ke mewon se, aur wuh banáyá nahın un ke háthon ne , phır kyun shukr nahın karte ?
36 Pák zát haı, jın ne banáe jore sab chız ke ıs qısm se, jo ugtá haı zamın men, aur áp un men aur jın chízon men un ko khabar nahın
37 Aur ek nishánı hai un ko rát , udhei lete hain ham us se dın, phır tabhı yih rah já-te hain andhere men
38 Aur suraj chalá játá haı apnı thaharı ráh par, yih sádhá haı us zabardast bákhabar ká
39 Aur chánd ko ham ne bánt dín manzi-len, yahán tak kı phır á rahá jaisi tahani puráni
40 Na suraj ko pahunche kı pakre chánd ko, aur na rát ko áge barhe dın se, aur har koı ek ek ghere men phirte hain

41 Aur ek nishání hai un ko, ki ham ne uthá lí un kí nasl us bharí kishtí meṉ
42 Aur baná di ham ne un ko is hi tarah kí, jis par charhte haiṉ
43 Aur agar ham cháheṉ, to un ko dubá deṉ, phir koi na pahunche un ki faryád ko, aur na we khalás kiye jaweṉ
44 Magar ham apni mihar se, aur kám cha láne ko ek waqt tak
45 Aur jab kahiye un ko, Bacho apne samhne áne se, aur apne pichhe chhore se, sháyad tum par rahm ho
46 Aur koi hukm nahiṉ pahunchtá un ko apne Rabb ke hukmoṉ se, jis ko tala nahiṉ rahte
47 Aur jab kahiye un ko, kharch karo kuchh Allah ká diya kahte haiṉ munkir iman walon ko, Ham kyun khilaweṉ aise ko? Allah cháhtá, to us ko khilata, tum log to nire ba hak rahe ho sath
48 Aur kahte haiṉ, Kab hai yih wada, agar tum sachche ho?
49 Yihi rah dekhte haiṉ ek chinghár ki, jo un ko pakregi jab áp is meṉ jhagar rahe honge
50 Phir na sakenge, ki kuchh kah mareṉ, aur na apne ghar ko phir jáenge
(4 *R*) 51 Aur phunká jáwe narsinghá, phir tabhi we qabroṉ se apne Rabb ki taraf phail parenge
52 Kahenge Ai kharábi hamárí, kis ne uthá-yá ham ko nind ki jagah se? yih wuh hai, jo wada diyá thá Rahmán ne, aur sach kahá thá bheje huoṉ ne
53 Yihí hogi ek chinghár, phir tabhi we sáre hamáre pás pakre áe

54 Phir, áj ke din zulm na hogá kisí jí par kuchh, aur wuhí badlá páoge jo karte the

55 Tahqíq bihisbt ke log áj ek dhandhe men hain, báten karte

56 We aur un ki aurateṉ sáyoṉ meṉ takhtoṉ par baithe haiṉ takiye lagáe

57 Un ko wahán hai mewa, aur un ke liye hai jo máng leṉ

58 Salám bolná hai Rabb mihrbán se

59 Aur tum alag ho jáo áj, ai gunahgáro!

60 Main ne kah rakhá thá tum ko, ai Ádam kí aulád, ki Na pujiyo Shaitán ko, wuh tumhárá khulá dushman hai!

61 Aur yih, ki pujo mujh ko, yih ráh hai sídhí

62 Aur wuh bahká le gayá tum men se bahut khalq ko, phir kya tum ko bujh na thi?

63 Yih dozakh hai, jis ká tum ko wada thá

64 Paitho is meṉ áj ke din, badlá apne kufr ká.

65 Áj ham muhr kar denge un ke muṉh par, aur bolenge ham se un ke háth, aur batáweṉge un ke páṉw, jo kuchh we kamate the

66 Aur agar ham cháheṉ, mitá deṉ un ki ánkheṉ, phir daureṉ ráh chalne ko, phir kahán se sujhe?

67 Aur agar ham cháheṉ, surat badal deṉ un kí jahán ke tahaṉ, phir na sakeṉ áge chalne, aur na we ulte phireṉ

(ɔ *R*) 68 Aur jis ko ham burhá kareṉ, aundhá kareṉ khilqat meṉ phir kyá bujh nahiṉ rakhte?

69 Aur ham ne nahiṉ sikháyá us ko shir kahná Aur yih us ke liq nahíṉ, yih to nirí samjhautí hai, aur Qurán hai sáf

70 Tá dar sunáwe us ko, jis meṉ ján ho, aur sábit ho bát munkiroṉ par

71 Kyá aur nahíṉ dekhte we, ki ham ne baná

diyá un ko chaupáe us se, ki hamáre háthoṉ ne banáyá, phir we un ke málik haiṉ

72 Aur ájiz kar diyá un ko un ke áge, phir un meṉ koí hai un ki sawári, aur kisí ko kháte haiṉ

73 Aur un ko un meṉ fáide haiṉ, aur píne ke ghát, phir kyuṉ nahíṉ shukr karte?

74 Aur pakre haiṉ Alláh ke siwáe aur hákim, ki sháyad un ko madad pahunche

75 Na sakenge un ki madad karne, aur yih un ki fauj hokar pákie áwenge

76 Ab tu gam na kha un ki bát se, ham jánte haiṉ jo chhipate haiṉ, aur jo kholte haiṉ

77 Kyá dekhtá nahiṉ ádmi, ki ham ne us ko banáyá ek bund se, phir tabhí wuh ho gayá jhagartá boltá,

78 Aur baithata hai ham par kaháwat aur bhul gaya apni paidaish, kahne lagá, Kaun jiláwegá haddián, jab khokhli ho gaiṉ?

79 Tu kah, Un ko jiláwegá, jis ne banáyá un ko pahlí bár, aur wuh sab banáne jántá hai

80 Jis ne baná di tum ko sabz darakht se, ág, phir ab tum us se sulgáte ho

81 Kya jis ne banáe asmán aur zamín, nahiṉ saktá, ki banáwe waise aur? kyuṉ nahíṉ? aur wuh hai asl banánewala, sab jánta

82 Us ká hukm yihi hai, ki jab chahe kisi chíz ko, kahe us ko, Ho! wuh ho jáwe

83 So pák hai wuh zát, jis ke háth hai huku mat har chiz ki, aur usi ki taraf phir jaoge

SURA I SAFFAT

Makke meṉ nazil huí, 182 ayat ki hai

Bismi-l-lá hi r rahmá ni r-rahím

(1 *R*) 1 Qasam saff bándhnewálon ki qatár hokar,
2 Phir dántnewálon kí jhirak kar,
3 Phir parhnewálon ki yád kar,
4 Beshakk hákim tumhára ek hai,
5 Rabb ásmán ká, aur zamin ká, aur jo un ke bich hai, aur Rabb mashriqon ká
6 Ham ne raunaq di warle ásmán ko táron kí zinat se
7 Aur bacháo banáyá har Shaitán sarkash se
8 Sun nahin sakte upar ki majlis tak, aur phenkte játe hain har taraf se
9 Hánke gae, aur un ko már hai hamesha
10 Magar jo uchak láyá jhap se, phir pichhe lagá us ke angárá chamaktá
11 Ab puchh un se yih mushkil hain banane, yá jitte khalq ham ne banáe, ham hí ne un ko banáyá hai ek gáre chipakte se,
12 Balki tu rahtá hai achambhe men, aur karte hain thatthe
13 Aur jab samjháiye, nahin sochte
14 Aur jab dekhen kuchh nishani hansí men,
15 Dál dete hain, aur kahte hain, Aur kuchh nahin, yih jádu hai khulá
16 Kyá jab ham mar gae aur ho gae mitti aur haddián, kyá ham ko phir utháná hai ?
17 Aur hamáre bapdádon ko agle?
18 Tu kah, Hán, aur tum zalíl hooge
19 So, wuh to yihi hai ek jhirkí, phir tabhi yih lagenge dekhne

20 Aur kahenge, Ai kharábí hamárí, yih áyá din jazá ká

21 Yih hai din faisale ká, jis ko tum jhuthláte the

(2 *R*) 22 Jama karo gunahgáron ko, aur un ke joron ko, aur jo kuchh pujte the,

23 Alláh ke siwáe, phir chaláo un ko ráh par dozakh kí,

24 Aur khará rakho un ko, un se puchhná hai,

RUBA 25 Kyá hua tum ko? ek dusre kí madad nahín karte?

26 Koí nahin, wuh áj áp ko pakarwáte hain

27 Aur munh kiyá bazon ne bazon kí taraf, lage puchhne

28 Bole, Tumhín the ki áte the ham par dahne se

29 We bole, Koí nahín, par tumhi na the yaqin lánewále, aur hamárá tum par kuchh zor na thá, par tumhi the log behadd chalnewále

30 So sábit hui ham par bát hamáre Rabb ki, ham ko maza chakhná

31 Phir ham ne tum ko gumráh kiyá, ham the áp gumráh

32 So we us din taklif men sharík hain

33 Ham aisá kuchh karte hain gunahgáron ke haqq men

34 We the ki jab un se koi kahtá, Kisi ki bandagi nahín siwáe Alláh ke, to gurur karte,

35 Aur kahte, ki Kyá ham chhor denge apne thákuron ko, kahe se ek sháir diwáne ke?

36 Koí nahin, wuh láyá hai sachchá dín, aur sach máná hai sab rasulon ko

37 Beshakk tum ko chakhní dukhwálí már

38 Aur wuhí badlá páoge jo kuchh tum karte the,

39 Magar jo bande Alláh ke haiṉ chune hue,
40 Jo haiṉ, un ko rozí hai muqarrar, mewe,
41 Aur un ki izzat hai,
42 Bágoṉ meṉ nimat ke,
43 Takhtoṉ par, ek dusre ke sámhne,
44 Log liye phirte haiṉ un ke pás piyála sharáb nithri ká,
45 Sufaid rang, maza deti pinewáloṉ ko
46 Na us meṉ sir phirtá hai, aur na us se bahakte haiṉ
47 Aur un ke pas haiṉ aurateṉ niche nigáh rakhtiáṉ bari ánkhoṉwáliaṉ, goyá we ande haiṉ chhipe dhare
48 Phir muṉh kiyá ek ne dusre ki taraf lage puchhne,
49 Bola ek bolnewála un meṉ, Mujh ko thá ek sáthi
50 Kahtá, Kya tu yaqin karta hai?
51 Kya jab ham mar gae, aur ho gae mittí aur haddiaṉ, kya ham ko badla milta hai?
52 Kahne laga, Bhala, tum jhankkar dekhoge
53 Phir jhanká, to us ko dekhá, bichoṉ bich dozakh ke
54 Bolá, Qasam Alláh ki, tu to lagá tha ki mujh ko garhe meṉ dále
55 Aur agar na hotá mere Rabb ká fazl, to maiṉ bhi hota un meṉ jo pakre áe
56 Kyá ab ham ko nahiṉ marná?
57 Magar jo pahli bár mar chuke aur ham ko taklif nahíṉ pahunchti
58 Beshakk yihi hai barí murád milní
59 Aisi chizoṉ ke wáste cháhiye mihnat kareṉ mihnat karnewále
60 Bhalá, yih bihtar mihmáni, yá darakht schund ká

61 Ham ne us ko rakhá hai kharáb karná zálimoṉ ká
62 Wuh ek darakht hai ki nikaltá hai dozakh ki jar meṉ
63 Us ká shigufa jaise sar Shaitánoṉ ke
64 So we kháwenge us meṉ se, phir bharenge us se pet
65 Phir un ko us par milauní jalte páni kí
66 Phir un ko le jáná ág ke dher meṉ
67 Unhoṉ ne páe bápdáde bahke hue
68 So we unhiṉ ke qadamoṉ par daurte haiṉ
69 Aur bahak chuke haiṉ un se áge bahut log pahle
70 Aur ham ne bheje haiṉ un meṉ dar sunánewále
71 Ab dekh, kaisá huá ákhir daráe huoṉ ká,
72 Magar jo bande Alláh ke haiṉ chune
73 Aur ham ko pukará thá Nuh ne, so kyá khub pahunchnewále haiṉ pukár par?
(3 R) 74 Aur bachá diyá us ko, aur us ke ghar ko us bari ghabráhat se
75 Aur rakhi uski aulád wuhi rah jánewálí
76 Aur báqi rakhá ham ne us par pichhli khalq meṉ,
77 Ki salám hai Nuh par sáre jahánwáloṉ meṉ
78 Ham yuṉ badlá dete haiṉ nekíwáloṉ ko
79 Wuh hai hamáre bandoṉ imándár meṉ
80 Phir dubáyá ham ne dusroṉ ko
81 Aur usí ke ráhwáloṉ meṉ hai Ibráhím,
82 Jab áyá apne Rabb pás lekar dil nirogá,
83 Jab kahá apne báp ko, aur us ki qaum ko, Tum kyá pújte ho?
84 Kyúṉ jhúth banáe hákimoṉ ko Alláh ke siwáe cháhte ho?
85 Phir kyá khiyál kiyá hai tum ne jahán ke sáhib ko?
86 Phir nigáh kí ek bár tároṉ meṉ,

87 Phir kahá, Maiṇ bímár huṇ,
88 Phir ulte gae us se pith dekar,
89 Phir já ghusá un ke butoṇ meṇ, phir bolá, Tum kyúṇ nahíṇ kháte?
90 Tum ko kyá hai, ki nahín bolte?
91 Phir ghusá un par mártá dáhne háth se
92 Phir log áe us par daurkar ghabráte
93 Bolá, Kyun pujte ho jo áp taráshte ho?
94 Aur Alláh ne banáyá tum ko, aur jo banáte ho
95 Bole, Chuno is ke waste ek chunái, phir dálo us ko ág ke dher meṇ
96 Phir cháhne lage us par burá dáo, phir ham ne dálá un hí ko niche
97 Aur bolá Maiṇ jatí huṇ apne Rabb kí taraf, wuh mujh ko ráh dega
98 Ai Rabb, bakhsh mujh ko koi nek betá
99 Phir khushkhabari di ham ne us ko ek larke ki, jo hogá tahammulwála
100 Phir jab pahunchá us ke sath daurne ko.
101 Kahá, Ai bete, maiṇ dekhtá huṇ khwáb meṇ, ki tujh ko zabh kartá huṇ, phir dekh to tu kyá dekhtá hai?
102 Bolá Ai bap, kar dál, jo tujh ko hukm hotá hai, tu páwegá mujh ko agar Alláh ne cháhá sahárnewálá
103 Phir jab donoṇ ne hukm máná aur pachhárá us ko máthe ke bal,
104 Aur ham ne pukárá us ko yúṇ, ki Ai Ibráhím!
105 Tu ne sach kar dikháyá khwáb, ham yuṇ dete haiṇ badlá nekí karnewáloṇ ko
106 Beshakk yihí hai sarih jánchná
107 Aur uská badlá diyá ham ne zabh ko bará
108 Aur báqí rakhá ham ne us par pichhli khalqat meṇ,

109 Ki salám hai Ibráhím par
110 Ham yun dete hain badlá neki karnewálon ko
111 Wuh hai hamáre bandon men imándár
112 Aur khushkhabari di ham ne us ko Isháq ki, jo nabi hogá nek bakhton men
113 Aur barakat di ham ne us par aur Isháq par, aur donon ki aulád men nekíwále hain, aur badkár bhi hain apne haqq men sarih
(4 *R*) 114 Aur ham ne ihsán kiyá Musá aur Hárun par
115 Aur bachá diyá ham ne un ko, aur un kí qaum ko us bari ghabrahat se
116 Aur un ki madad ki ham ne, to rahe wuhi zabardast,
117 Aur di un ko kitáb i wázih,
118 Aur samjhái un ko sidhi ráh,
119 Aur baqi rakhá un par pichhli khalq men,
120 Ki salám hai Musá aur Hárun par
121 Ham yun dete hain badlá neki karne wálon ko
122 We donon hain hamáre bandon imándár men
123 Aur tahqiq Iliyás hai rasulon men
124 Jab kahá apni qaum ko, Kyá tum ko dar nahin?
125 Kyá tum pukárte ho Bal ko, aur chhorte ho bihtar banánewále ko?
126 Jo Alláh hai, Rabb tumhárá, aur Rabb tumháre agle bápdádon ká?
127 Phir us ko jhuthláyá, so we pakre áte hain,
128 Magar jo bande Alláh ke hain chune
129 Aur báqi rakhá us par pichhlí khalq men,
130 Ki salám hai Iliyás par

131 Ham yun dete hain badlá nekí karnewálon ko
132 Wuh hai hamáre bandon ímándár men
133 Aur tahqiq Lut hai rasulon men se
134 Jab bachá diyá ham ne us ko aur us ke gharwálon ko sáre,
135 Magar ek burhiyá rah gai rahnewálon men
136 Phir ukhár márá ham ne dusron ko
137 Aur tum guzre ho un par subh ke waqt,
138 Aur rát ko, phir kyá nahín bujhte?
(5 *R*) 139 Aur tahqiq Yunas hai rasulon men se
140 Jab bhágkar pahunchá us bharí kishti par
141 Phir qurah dalwáyá, to ho gayá ilzám kháyá
142 Phir luqma kiyá us ko machhli ne, aur wuh uláhná khayá huá thá
143 Phir agar na hota, ki wuh thá yád kartá pák zat ko,
144 To rahtá us ke pet men jis din tak murde jiwen
NISF 145 Phir dál diyá ham ne us ko patpar maidán men aur wuh bimár thá
146 Aur ugáyá ham ne us par ek darakht bel ká
147 Aur bhejá us ko lákh ádmíon par yá ziyáda
148 Phir we yaqín láe, phir un ko ham ne baratne diyá ek waqt tak
149 Ab un se puchh, Kyá tere Rabb ke yahán betián hain aur un ke yahán bete?
150 Yá ham ne banáyá firishton ko aurat, aur we dekhte the?

151 Suntá hai we apná jhuth banáyá kahte haiṉ,
152 Ki Alláh ki aulád hui, aur yih beshakk jhuthe haiṉ
153 Kyá pasand kiṉ betiáṉ betoṉ se?
154 Kyá huá hai tum ko? kaisá insáf karte ho?
155 Kyá tum dhiyán nahiṉ karte?
156 Yá tum pás koi sanad hai khuli?
157 To láo apní kitab, agar ho tum sachche.
158 Aur thahráyá hai us meṉ, aur jinnoṉ meṉ nátá, aur jinnoṉ ko malum hai, ki we pakre áte hain
159 Alláh niralá hai in bátoṉ se jo batáte haiṉ
160 Magar jo bande haiṉ Alláh ke chune
161 So tum aur jin ko pujte ho,
162 Us ke báth se bahka nahiṉ le sakte,
163 Magar usí ko jo paithnewálá hai ág meṉ
164 Aur ham meṉ jo hai, us ko ek thikáná hai muqarrar,
165 Aur ham jo haiṉ, ham hi haiṉ qatár bándhnewále
166 Aur ham jo haiṉ ham hi haiṉ páki bolnewále
167 Aur yih to kahte the,
168 Agar ham pás ahwál hoti pahle logoṉ ká
169 To ham hote bande Allah ke chune
170 So, us se munkir ho gae, ab ágc ján lenge
171 Aur pahle ho chuká hamárá hukm apne bandoṉ ke haqq meṉ, jo rasul haiṉ
172 Beshakk unhiṉ ko madad hoti hai
173 Aur hamárá lashkar jo hai, beshakk wuhí zabr haiṉ
174 So, tu un se phir á ek waqt tak
175 Aur un ko dekhtá rah, ki ágc dekh lenge

176 Kyá hamárí áfat shitáb mángte hain?
177 Phir jab á utrenge un ke maidán men, to burí subh hogí daráe gaeon kí
178 Aur phir á un se ek waqt tak
179 Aur dekhtá rah, ab áge dekh lenge
180 Pák zát hai tere Rabb kí, wuh izzat ká sáhib, pák hai in báton se jo karte hain
181 Aur salám hai rasulon par
182 Aur sab khubí Alláh ko hai, jo Rabb hai sáre jahán ká

SURA I SWAD

Makke men názil hui, 88 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 S Qasam hai is Qurán ke samjhánewále kí, balki jo log munkir hain, gurur men hain, aur muqábale men
2 Bahut khapá din ham ne un se pahle sangaten, phir lage pukárne, aur waqt na raha khalasí ká
3 Aur achambha karne lage is par, ki áya un ko ek dar sunánewálá unhin men se, aur lage kahne munkir, Yih jádugar hai jhuthá
4 Kyá us ne kar dí itnon kí bandagí ke badal ekhí kí bandagí? yih bhí hai barí taajjub kí bát
5 Aur chal khare hue kitte panch un men se, ki chalo, aur thahre raho apne thákuron par, beshakk is bát men kuchh garaz hai
6 Yih nahín suná ham ne is pichhle dín men, aur kuchh nahin, yih banái bát hai
7 Kyá is hí par utrí samjhautí ham sab men se? koi nahin, un ko dhokhá hai merí nasíhat men, koi nahín, abhí chakhí nahín, meri már

8 Kyá un ke pás hain khazane tere Rabb kí mihr ke, jo zabardast hai bakhshnewálá?
9 Yá un ki hukumat hai ásmánon men aur zamín men, aur jo un ke bich hai? to cháhiye charh jáwen rassián tánkar
10 Ek lashkar yih bhi wahán tabáh huá un sab lashkaron men
11 Jhuthlá chuke hain in se pahle Nuh kí qaum, aur Ád aur Firaun mekhonwálá
12 Aur Samud, aur Lut ki qaum, aur Aika ke log we faujen
13 Yih jitne the, sab ne jhuthláyá rasulon ko, phir sábit hui meri taraf se sazá
(2 *R*) 14 Aur ráh nahin dekhte yih log magar ek chinghár ki, jo bich men dam na legi
15 Aur kahte hain, Ai Rabb, shitáb de ham ko chitthi hamáre pahle hisáb ke din se
16 Tu sahtá rah is par jo kahte hain, aur yád kar hamare bande Dáud ko háth ke balwalá, wuh tha ruju rahnewálá
17 Ham ne tabi kiye pahar us ke sáth páki bolte shám ko aur subh ko
18 Aur urte jánwar jama hokar, sab the us ke áge ruju rahte
19 Aur zor diyá ham ne us ki saltanat ko, aur di us ko tadbir, aur faisala bát ká
20 Aur pahunchí hai tujh ko khabar dawíwálon ki, jab diwár kudkar áe ibádat kháne men
21 Jab paith áe Dáud pás, to un se ghabráyá, we bole, Mat ghabrá, ham do jhagarte hain, ziyádati ki hai ek ne dusre par, so faisala kar de ham men insáf ká, aur dur na dál bát ko, aur batá de ham ko sídhí ráh
22 Yih jo hai bhái hai merá; us ke yahán hain ninánwe dumbiyán, aur mere yahán ek

dumbí phir kahtá hai, Hawále kar mujh ko wuh, aur zabardastí kartá hai mujh se bát meṉ

23 Bolá, Wuh beinsáfí kartá hai tujh pai, ki mángtá hai teri dumbi miláne ko apni dumbioṉ meṉ, aur aksar sharik ziyadatí karte haiṉ ek dusre par, magar jo yaqín lae haiṉ, aur nek kám kiye, aur thore log haiṉ waise, aur khiyal kiyá Daud ne, ki ham ne us ko jánchá phir gunáh bakhshwáne lagá apne Rabb se, aur girá jhukkar, aur ruju huá

24 Phir ham ne muaf kar diyá us ko wuh kám, aur us ko hamáre pás martaba hai, aur achchhá thikáná

25 Ai Dáud, ham ne kiyá tujh ko náib mulk men, so tu hukumat kar logon meṉ insáf se, aur na chal ji ki cháh par, phir tujh ko bichlawe Alláh ki ráh se, muqarrar jo log bichalte haiṉ Alláh ki ráh se, un ko sakht mai hai is par ki bhulá diyá din hisáb ká

(3 *R*) 26 Aur ham ne nahiṉ banáyá ásmánoṉ aur zamín ko, aur jo un ke bich hai, nikamma, yih khiyál hai un ká, jo munkir haiṉ, so kharábi hai munkiroṉ ko ag se

27 Kyá ham karenge imánwáloṉ ko, jo karte haiṉ nekíaṉ, barábar un ke, jo kharábi dáleṉ mulk meṉ? kyá ham karenge darwáloṉ ko barábar dhith logoṉ ke?

28 Ek kitáb hai, jo utári ham ne terí taraf, barakat ki, tá dhiyán kareṉ log us ki báteṉ, aur tá samajheṉ aqlwále

29 Aur diyá ham ne Dáud ko Sulaimán, bahut khub banda wuh hai, ruju rahnewálá

30 Jab dikháne ko áe us ke sámhne shám ko ghore khasse,

31 To bolá, Main ne cháhí muhabbat mál kí apne Rabb kí yád se, yahán tak kí chhip gayá ot men

32 Phir láo un ko mere pás, phir lagá jhárne pindhán aur gardanen

33 Aur ham ne jánchá Sulaimán ko, aur dál diyá us ke takht par ek dhar, phir wuh ruju huá

34 Bolá, Ai Rabb mere, muáf kar mujh ko, aur bakhshmujh ko wuh bádsháhi, kí na cháhe kisí ko mere píchhe, beshakk tu hai sab bakhshnewálá

35 Phir ham ne tábi kí us ke báo chalti us ke hukm se narm narm jahán pahunchá cháhtá

36 Aur tábi kiye Shaitán sáre imárat karnewale, aur gote lagánewále,

37 Aur kitte aur bandhe húe berion men

38 Yih hai bakhshish hamári, ab tu ihsán kar, yá rakh chor kuchh nahin hisáb

39 Aur us ko hamáre pás martaba hai, aur achchhá thikáná

40 Aur yád kar hamáre bande Aiyub ko, jab pukárá apne Rabb ko, ki mujh ko lagá di Shaitán ne iza aur taklif

(4 *R*) 41 Lát már apne páonw se, yih chashma niklá naháne ko thandá, aur pine ko

42 Aur di ham ne us ko us ke gharwále, aur un ke barábar un ke sáth apní taraf ki mihr se, aur yád rahne ko aqlwálon ke,

43 Aur pakar apne háthon men sinkon ká mutthá, phir us se már, aur qasam men jhuthá na ho, ham ne us ko páyá sahárnewálá

44 Bahut khub banda, wuh hai ruju rahnewálá

45 Aur yád kar hamáre bandon ko Ibráhim,

aur Isháq, aur Yaqub, háthoṉwále, aur ánkhoṉwále

46 Ham neimtiyáz diyá un ko ek chuni bát ká, wuh yád us ghar ki

47 Aur we sab hamáre pás haiṉ, chune, nek logoṉ meṉ

48 Aur yád kar Ismáil ko, aur Ilisa ko, aur Zulkifl ko, aur har ek thá khubiwálá

49 Yih ek mazkur ho chuká, aur tahqiq darwáloṉ ko hai achchhá thikáná

50 Bág haiṉ basne ke, khol rakhe un ke wáste darwáze

51 Takiyá lagáe baithe un meṉ, mangwáte haiṉ mewe bahut, aur sharab

52 Aur un ke pás auratoṉ haiṉ nichí nigáhwálián ek umr ki

53 Yih wuh hai jo tum ko wada miltá hai hisáb ke din par

SULS 54 Yih hai rozi hamári di, us ko nahiṉ nibarná

55 Yih sun chuke, aur tahqíq sharíroṉ ke wáste hai burá thikaná,

56 Dozakh hai, jis meṉ paithenge, so kyá buri taiyari hai!

57 Yih hai, ab us ko chakheṉ garm páni aur píb,

58 Aur kuchh us hí shakl ki tarah tarah kí chízeṉ

59 Yih ek fauj hai, wuhi dhasti áti hai tumháre sáth, jagah na miliyo un ko, ye haiṉ paithnewále ág meṉ

60 We bole, Balki tum hi ho, ki jagah na miliyo tum ko tum hí pesh láe hamáre yih balá, so kyá burá thabráo hai!

61 We bole, Ai Rabb hamáre, jo koí hamáre

pesh láyá yih, so barhti de us ko már duni ág men

62 Aur kahenge ki Kyá huá, ki ham nahin dekhte kitte mardon ko, ki ham un ko ginte the bure logon men

63 Kyá Ham ne un ko thatthe men pakra, yá chuk gain un se ánkhen

64 Yih bat thik honi hai jhagra ápas men dozakhíon ká

65 Tu kah, Main to yihí hun dar sunánewálá, aur hákim koí nahin magar Alláh akelá dabáowálá

(5*R*) 66 Rabb ismanon ka, aur zamin ká, aur jo un ke bich hai zabardast gunáh bakhshnewála

67 Tu kah, Yih ek bari khabar hai,

68 Ki tum us ko dhiyan men nahin láte

69 Mujh ko kuchh khabar na thí upar ki majlis ki, jab ápas men takrár karte hain

70 Mujh ko to yihi hukm ata hai, ki aur nahin, main dar sunanewala hun kholkar

71 Jab kahá tere Rabb ne firishton ko, Main banáta hun ek insán mitti ká

72 Phir jab thik bana chukun, aur phunkun us men ek apni jan, to tum gir paro us ke áge sijde men

73 Phir sijda kiyá firishton ne sare ekatthe

74 Magar Iblís ne gurur kiyá, aur thá wuh munkiron men

75 Farmáyá, Ai Iblis, tujh ko kyá atkáo huá, ki sijda kare is chiz ko, jo main ne banái apne do háthon se?

76 Yih tu ne gurur kiyá, yá tu barí thá darje men

77 Bolá, Main bhitar hun us se, mujh ko banáyá tu ne ág se, aur us ko banáyá mittí se

78 Farmáyá, Tu nikal yahán se, ki tu mardud huá
79 Aur tujh par meri phitkár hai us jazá ke din tak
80 Bolá, Ai Rabb, mujh ko dhil de jis din tak murde jiwen
81 Farmáyá, To tujh ko dhíl hai,
82 Us hi waqt ke din tak jo malum hai
83 Bolá, To qasam hai teri izzat kí, main gumráh karungá un sab ko,
84 Magar jo bande hain tere un men chune
85 Farmayá, To thik bát yih hai, aur thik hi kahta hun, mujh ko bharná hai dozakh tujh se, aur jo un men teri rih chalen, un se sáre
86 Tu kah, Main mángtá nahin tum se us par kuchh neg, aur main nahin ap ko banánewálá
87 Yih to ek samjhauti hai sáre jahanwálon ko
88 Aur malum kar loge is ká ahwál thori der pichhe

SURA I ZAMR

Make men názil hui, 75 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Utari hai kitab ká Alláh se, jo zabardast hai hikmatonwali
2 Ham ne utárí hai teri taraf kitáb thik, so bandagí kar Allah ki, niri karke us ke wáste bandagí
3 Suntá hai Alláh hí ko hai bandagí niri
4 Aur jinhon ne pakre hain us se ware hi máyati, ki ham un ko pujte hain is hí wáste ki ham ko pahuncháwen Alláh kí taraf pás ke

darje, beshakk Alláh chukáwegá un meṉ jis chiz meṉ jhagar rahe hain

5 Albatta Alláh ráh nahíṉ detá us ko, jo ho jhuthá haqq na mánnewálá

6 Agar Alláh cháhtá ki aulád kar le, to chun letá apní khalq meṉ jo chahtá, wuh pák hai, wuhi hai Alláh akelá dabáowálá

7 Banáe ásmán aur zamin thík, lapettá hai rát ko din par, aur lapettá hai din ko rát par, aur kám lagáe suraj aur chánd, har ek chaltá hai ek thahri muddat par, suntá hai wuhí hai zabardast gunáh bakhshnewálá

8 Banáyá tum ko ek ji se, phir banáyá usí se us ka jorá, aur utáre tumháre waste chaupáeoṉ ke áth nar máda, banata hai tum ko má ke pet meṉ tarah par tarah, banáyá tin andheroṉ ke bich, wuh Alláh hai Rabb tumhárá, usí ká ráj hai, kisi ki bandagi nahiṉ siwáe us ke, phir kahiṉ se phire jate ho?

9 Agar tum munkir hoge, to Allah parwá nahiṉ rakhta tumhári, aur pasand nahiṉ kartá apne bandoṉ ki munkiri, aur agar haqq má noge, to use tumháre liye pasand karegá, aur na uthánewálá koi uthanewála bojh dusre ká, phir apne Rabb ki taraf tum ko phir jáná hai, to wuh jatáwegá tum ko jo karte the

10 Muqarrar us ko khabar hai jioṉ ki bát ki

11 Aur jab lage insán ko sakhti pukáre apne Rabb ko ruju hokar us kí taraf, phir jab bakhshe us ko nimat apní taraf se, bhul jáwe jo pukártá thá us kám ko pahle se, aur thahráwe Alláh ke barábar auroṉ ko, tá bahkáwe us ki ráh se, tu kah, Barat le apne inkár ke sáth thore dinoṉ, beshakk tú hai ágwáloṉ meṉ

12 Bhalá, ek jo bandagí meṉ lagá hai gharíoṉ rát kí sijda kartá aur khará hai, khatra

rakhtá hai ákhirat ká, aur ummaid rakhtá hai apne Rabb ki mihr kí tu kah, Koi barabar hote hain samajhwále, aur besamajh, wuhi sochte hain, jin ko aql hai

(2 *R*) 13 Tu kah, Ai bando mere, jo yaqin láe hon, daro apne Rabb se, jinhon ne nekí kí is dunya men, un ko hai bhalai, aur zamin Alláh ki kushádá hai, thaharnewálon hi ko miltá hai un ká neg angint

14 Tu kah, Mujh ko hukm hai, ki bandagí karun Alláh ki niri kaikar us ki bandagí, aur hukm hai ki main hun sab se pahle hukmbardár

15 Tu kah, Main darta hun agar hukm na mánun apne Rabb ká ek bare din ki már se

16 Tu kah, Main to Allah ko pujta hun niri karkar apni bandagi usi ke wáste

17 Ab tum pujo jis ko chího us ke siwáe, tu kah, Bare hare we, jo hár baithe apni ján aur apná ghar qiyámat ke din, sunti hai yihi hai sarih totá

18 Un ke wáste upar se bádal hain ág ke, aur un ke níche se bádal, is chiz se darátá hai Alláh apne bandon ko, ai bando mere, to mujh se daro

19 Aur jo log bache Shaitanon se, ki un ko pújen, aur ruju hue Alláh ki taraf, un ko hai khushkhabri, so tu khushi sunú mere bandon ko, jo sunte hain bát, phir chalte hain us ke nek par, wuhi hain, jin ko ráh di Alláh ne, aur wuhí hain aqlwále

20 Bhalá, jis par thik ho chuká azáb ká hukm, bhalá tu khalás karegá ág men pare ko?

21 Lekin jo darte rahe apne Rabb se, un ko hain jharokhe, un par aur jharokhe chune hue, un ke níche chaltí hain naddián, wada húá

Alláh ká, Alláh nahiṉ khiláf kartá hai wada

22 Tú ne nahíṉ dekhá, ki Alláh ne utárá ásmán se páni, phir chaláyá wuh páni chashmoṉ meṉ zamin ke, phir nikáltá hai us se kheti kaí kai rang badalte us par, phir ái taiyári par, to tu dekhe us ká rang zard, phir kar dáltá hai us ko chur? beshakk us meṉ nasihat hai aqlmandoṉ ko

(3 *R*) 23 Bhalá, jis ká sináá khol diyá Alláh ne musalmáni par, so wuh ujále meṉ hai apne Rabb ki taraf se, so khaiabi hai un ko, jin ke dil sakht haiṉ Alláh ki yád se, we pare phirte haiṉ bahke sarih

24 Alláh ne utári bihtar bát kitáb ápas meṉ duhráti hui, bal khare hote haiṉ us se khál par un logoṉ ke, jo darte haiṉ apne Rabb se, phir narm hoti haiṉ un ki kháleṉ, aur un ke dil Alláh ki yad par, yih hai ráh dená Alláh ká, is tarah ráh detá hai jis ko cháhe, aur jis ko ráh bhuláwe Alláh, us ko koi nahiṉ sujháne wálá

25 Bhalá, ek wuh jo roktá hai apne muṉh par burá azáb din qiyámat ke, aur kahegá beinsáfoṉ ko, Chakho jo tum kamáte the

26 Jhuthlá chuke haiṉ un se agle, phir pahunchá un par azáb jahán se khabar na rakhte the

27 Phir chakháu un ko Alláh ne ruswái dunyá ke jite, aur ákhirat ká azáb aur bará hai, agar yih samajh rakhte

28 Aur ham ne bayan kí logoṉ ko is Qurán meṉ sab chiz ki kahawat, ki sháyad we sochen.

29 Qurán hai Arabi zubán ká, jis meṉ kaji nahiṉ, ki shayad we bach chaleṉ

30 Alláh ne batái ek kahawat, ek mard hai ki us meṉ kaí sharík ziddi, aur ek mard hai púrá ek shakhs ká, koí barábar hoti hai un kí

kaháwat? sab khubi Alláh ko hain, par we bahut log samajh nahín rakhte

31 Beshakk tu bhi martá hai, aur beshakk we bhí marte hain

32 Phir muqarrar tum din qiyámat ke apne Rabb ke áge jhagroge

CHAUBISWAN SIPARA (4 *R*)

33 Phir us se zálim kaun, jin ne jhuth kahá Alláh par, aur jhuthláyá sachchi bát ko jab pahunchi us pás? kyá nahín dozakh men thahráo munkiron ká?

34 Aur jo layá sachchi bát aur sach mána jin ne us ko, wuhi log hain darwale

35 Un ko hai jo chahen apne Rabb ke pás, yih hai badli nekiwálon ká

36 Tá utáre Alláh un se bure kám, jo kiye the, aur badle men de un kí neg bihtar kamon ká, jo karte the

37 Kyá Alláh bas nahin apne bande ko? Aur tujh ko daráte hain un se, jo us ke siwáe hain, aur jis ko ráh bhuláwe Allah, to koi nahín us ko ráh denewála

38 Aur jis ko ráh sujhawe Allah, us ko koi nahín bhulánewálá, kyá nahin hai Alláh zabardast badla lenewálá?

39 Aur jo tu un se puchhe, Kis ne banáe ásmán aur zamin? to kahen, Alláh ne, tu kah, Bhalá, dekho to, jin ko pujte ho Alláh ke siwáe, agar cháhe Allah mujh par kuchh taklif, we hain ki khol den taklif us ki dálí hui? yá wuh cháhe mujh par mihr, we hain ki rok den us kí mihr? Tu kah, Mujh ko bas hai Alláh, usi pai bharosá rakhte hain bharosá rakhnewále

40 Tu kah, Ai qaum, kám kiye jáo apni jagah, main bhí kám kartá hun, ab áge jáu loge

41 Kis par áti hai áfat ki us ko ruswá kare, aur utarti hai us par már sadá ki

42 Ham ne utárí hai tujh par kitáb logon ke wáste, sachche din ke sáth, phir jo koí ráh par áyá, so apne bhale ko, aur jo koí bahká, so yihi ki bahká apne bure ko, aur tujh par un ká zimma nahín

(5 *R*) 43 Alláh khainch letá hai jánen jab waqt huá un ke marne ká, aur jo nahín maren un ki nind men, phir rakh chhorta hai jin par marná thahráyá, aur bhejtá hai dusron ko ek thahre wade tak, albatta is men pate hain un logon ko jo dhiyán karen

44 Kyá unhon ne pakre hain Alláh ke siwáe koi sifárishwále? tu kah, Agar jo un ko ikhtiyár na ho kisi chiz ká, aur na bujh, tau bhi?

45 Tu kah, Alláh ke ikhtiyár hai sifárish sárí, us hi ká rájí hai ásman aur zamin men, phir usi ki taraf phir jáoge

46 Aur jab nám liyye Alláh ká nirá ruk jáwen dil un ke, jo yaqin nahín rakhte pichhle ghar ká, aur jab nám liyye us ke siwáe auron ká, tab hi we lagen khushián karne

47 Tu kah, Ai Alláh, paidá karnewále ásmán aur zamín ke, jánnewále chhipe aur khule ke, tu hi faisala kare apne bandon men jis chiz men we jhagar rahe the

48 Aur gunahgáron ke pás ho jitná kuchh zamin men hai sárá, aur utná hi aur us ke sáth, sab de dalen apní chhorwái men buri tarah ki már se din qiyámat ke, aur nazar áyá un ko Alláh kí taraf se jo khiyál na rakhte the

49 Aur nazar áe un ko bure kám apne, jo kamáe the, aur ulat parí un par jis chíz par thatthá karte the

50 So jab lage ádmí ko kuchh taklíf, ham

ko pukáre, phir jab ham baḳhsheṉ us ko apni taraf se koí nimat, kahe, Yih to mujh ko milí jo áge se malum thi, koi nahíṉ, yih jánch hai, par we bahut log nahíṉ samajhte

51 Kah chuke haiṉ yih bát un se agle, par kuchh kám na áyá un ko jo kamáte the

52 Phir pariṉ un par buráiáṉ, jo kamái thiṉ, aur jo gunahgár haiṉ un meṉ se, un par bhi ab partí haiṉ buráiáṉ, jo kamái haiṉ, aur we nahiṉ thakánewále

53 Aur kyá nahiṉ ján chuke, ki Alláh phailátá hai rozijis ko cháhe, aur máp kar detá hai? albatta is meṉ pate haiṉ un logoṉ ko, jo mánte haiṉ

(6 *R*) 54 Kah do, Ai bando mere, jinhoṉ ne ziyádati kí apní ján par, na ás toro Alláh ki mihr se, beshakk Alláh bakhshtá hai sab gunáh, wuh jo hai, wuhi hai gunáh muaf karnewálá mihrbán

55 Aur ruju ho apne Rabb ki taraf, aur us ki hukmbardarí karo pahle us se, ki áwe tum par azáb, phir koi tumhárí madad na áwegá

56 Aur chalo bihtar bát par, jo utri tum ko tumháre Rabb se, pahle is se ki pahunche tum par azáb achának, aur tum ko khabar na ho

57 Kabhi kahne lage koi jí, Ai afsos is par, ki maiṉ ne kami ki Alláh kí taraf se, aur maiṉ to hanstá hi rahá

58 Yá kahne lage, Agar Alláh mujh ko ráh detá, to maiṉ hotá darwáloṉ meṉ

59 Yá kahne lage jab dekhe azáb, Kisi tarah mujh ko phir jáná ho, to maiṉ huṉ nekíwáloṉ meṉ

60 Kyuṉ nahíṉ? pahunch chuke the tujh ko mere hukm, phir tu ne un ko jhuṭhláyá, aur guruṟ kiyá, aur tú thá munkiroṉ meṉ

61 Aur qiyamat ke din tu dekhe un ko, jo jhuth bolte hain Alláh par, un ke munh siyáh, kyá nahin dozakh men thikana gururwálon ko?

62 Aur bachawegá Alláh un ko, jinhon ne dar rakhá, un ke bachao ki jagah, na lage un ko burá aur na we gam khawen

63 Allah banánewala hai har chiz ká, aur wuh har chiz ka zimma leta hai, usi ke pás hain kunjiin asmánon ki aur zamin ki, aur jo munkir hue hain Allah ki baton se, we jo hain, wuhi hain tote men pare

64 Tu kah, Ab Allah ke siwae kisi ko batáte ho, ki pujun ai nadano?

(7 *R*) 65 Aur hukm ho chuka hai tujh ko, aur tujh se aglon ko, agar tu ne sharik mana, akarat jáwenge tere kiye, aur tu hoga tote men

66 Na, balki Allah hi ko puj, aur rah haqq mannewalon men

67 Aur nahin samjhe Allah ko jitna kuchh wuh hai, aur zamin sari ek mutthi hai us ki din qiyámat ke, aur ásman lipte hain us ke dahne hath men, wuh pak hai, aur bahut upar hai is se ki yih sharik batáte hain

68 Aur phunka gayá narsingha, phir behosh ho gira jo koi hai asmanon men aur zamin men, magar jis ko Allah ne cháha, phir phunka gaya dusri bár, phir tabhi khare ho gae dekhte,

69 Aur chamki zamin apne Rabb ke nur se, aur rakhá daftar, aur hazir áe paigambar aur gawah, aur faisala hua un par insáf se, aur un men zulm na hogá

70 Aur pura mila har ji ko jo kiyá us ne, aur us ko khub khabar hai jo karte hain

(8 *R*) 71 Aur hánke gae jo munkir the dozakh ko jathe jathe, yahán tak ki jab pahun

che us par khole gae darwaze, aur kahne lage un ko dárogá us ke, Kyá na pahunche the tum pás rasul tum meṉ ke parhte tum par báteṉ tumháre Rabb kí? aur daráte tum ko is tumháre dín kí muláqát se? bole, Kyuṉ nahíṉ par sábit huá hukm azáb ká munkiroṉ par

72 Hukm huá ki paitho darwázoṉ meṉ dozakh ke sadá rahne ko us meṉ, so kyá buri jagah hai rahne ki guiurwáloṉ ko!

73 Aur hánke gae jo darte rahe the apne Rabb se bihisht ko jathe jathe, yahán tak ki jab pahunche us par, aur khole gae us ke darwaze, aur kahne lage un ko daroga us ke, Salám pahunche tum ko, tum log pakíza ho, so paitho is meṉ sadá rahne ko

74 Aur we bole, Shukr Alláh ká, jis ne sach kiyá ham se apna wada, aur waris kiyá ham ko is zamín ka, ghar pakar leṉ bihisht meṉ se jahán cháheṉ, so kyá khub neg hai mihnat karnewáloṉ ki!

75 Aur tu dekhe firishte khare raheṉ arsh ke gird, páki bolte haiṉ apne Ribb ki khubiáṉ, aur fusala hua hai un meṉ insáf ka, aur yihí bát hui, ki Sab khubi Alláh ko, jo Sáhib sáre jahán ká

SURA I MUMIN

Makke meṉ nazil hui, 85 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

RUBA (1 R) 1 H M Utará kitáb ká Alláh se hai, jo zabardast hai, khabardár,

2 Gunáh bakhshnewálá, aur tauba qabul kartá, sakht mar detá,

3 Maqdúr ká sáhib, kısı kí bandagı nahín sıwáe us ke, usí kí taraf phır jáná hai

4 Wuhí jhagarte hain Alláh kı báton men, jo munkır hain, so tú na bahak us par kı chalte phırte hain shahron men

5 Jhuthlá chuke hain ın se pahle qaum Nuh kı, aur kai firqe un se pichhe, aur ırada kıyá har ummat ne apne rasul par, kı us ko pakar len, aur láne lage jhuthe jhagre, kı us se digáwen sachchá dın, phır main ne un ko pakrá, to kaisí hui merı sazá denı

6 Aur waisı hı thik ho chukı bát tere Rabb kí munkıron par, kı ye hain dozakhwále

7 Jo log uthá rahe hain arsh ko, aur jo us ke gird hain, páki bolte hain apne Rabb kí khúbián, aur us par yaqın rakhte hain, aur gunáh bakhshwáte hain imánwálon ke, ai Rabb hamáre, har chız samái hai terı mihr aur khabar men, so muáf kar un ko, jo tauba karen, aur chalen terı rah, aur bachá un ko ág kí már se

8 Ai Rabb hamáre, aur dákhil kar un ko basne ke bágon men, jin ká wada dıyá tu ne un ko, aur jo koi nek ho un ke bápon men, aur auraton men, aur aulád men beshakk tu hı hai zabardast hikmatwála

9 Aur bachá un ko buráion se, aur jis ko tu bacháwe buráion se us dın us par mihr kı tu ne, aur yih jo hai, yihi hai barı murád páni

(2 *R*) 10 Jo log munkır hain un ko pukárke kahenge, Alláh bezár hotá thá ziyáda us se, jo tum bezár hue ho apne jí se, jis waqt tum ko buláte the yaqín láne ko, phır tum munkır hote the

11 Bole, Ai Rabb hamáre, tu maut de chuká ham ko do bár, aur zindagí de chuká do

bár, ab ham qáil hue apne gunáhoṉ ke, phir ab bhí hai nikalne ko koi ráh?

12 Yih tum par is wáste ki jab kisí ne pukárá Alláh ko akelá, to tum munkir hue, aur jab us ke sáth sharík pukáie, to tum yaqín láne lage, ab hukm wuhi, jo Alláh kare sab se upar bará

13 Wuhi hai tum ko dikhátá apni nishániáṉ, aur utártá tumháre wáste ásmán se rozi, aur soch wuhi kare, jo rujú rahta ho

14 So pukáro Alláh ko niri karkar us ke wáste bandagi, aur pare bura máne munkir

15 Sáhib unche darjoṉ ká, málik takht ká, utártá hai bhed ki bát apne hukm se, jis par cháhe apne bandoṉ meṉ, ki wuh darawe muláqát ke din se

16 Jis din we log nikal khare honge chhipí na rahegi Alláh par un ki koi chiz, kis ka ráj hai us din? Alláh ká hai, jo akelá hai dabáowálá

17 Áj badlá páwegá har ji jaisá kamává; zulm nahiṉ áj, beshakk Allah shitáb lenewálá hai hisáb

18 Aur khabar suná de un ko nazdik áne wále din ki jis waqt dil pahunchenge galoṉ ko, to dabá rahe honge

19 Koi nahin gunahgáron ká dost, na koi sifárishí, jis ki bát máni jawe

20 Wuh jantá hai chori ki nigáh, aur jo chhipá hai sinoṉ meṉ

21 Aur Alláh chukátá hai insáf, aur jin ko pukárte hain us ke siwáe nahiṉ chukáte kuchh, beshakk Alláh jo hai, wuhí suntá dekhta

(3 R) 22 Kyá phire nahiṉ mulk meṉ, ki dekheṉ ákhir kaisá huá un ká, jo the un se pahle? we the un se sakht zor meṉ, aur jo nishán chhor gae zamín meṉ phir un ko pakrá

Alláh ne un ke gunáhoṉ par, aur na hua un ko Alláh se koi bachánewálá

23 Yih is par, ki un pás áte the un ke rasul khuli nishániáṉ lekar, phir munkir hue, phir un ko pakra Alláh ne beshakk wuh zoráwar hai, sakht mar denewálá

24 Aur ham ne bhejá Musá ko apni nishániáṉ dekar, aur khuli sanad,

25 Firaun, aur Hamán, aur Qáruu pás, phir kahne lage, Yih jádugar hai jhuthi

26 Phir jab pahunchi un pas lekar sachchi bát hamáre pás se, bole, Mu o bete un ke, jo yaqin láe haiṉ us ke sáth, aur jiti rakho un ki aurateṉ, aur jo dáo hai munkiroṉ ka, so galti men

27 Aur bolá Firaun, Mujh ko chhoro, ki már dáluṉ Musi ko aur parí pukáre apne Rabb ko, Maiṉ dartá huṉ, ki bigare tumhari ráh, yá nikále mulk meṉ khaiabi

28 Aur kaha Musi ne, Maiṉ panáh le chuká huṉ apne aur tumhare Rabb ki har gururwále se, jo yaqin nahiṉ lata hisáb ke din par

(4 *R*) 29 Aur bola ek mard imándár Firaun ke logoṉ meṉ, jo chhipatá thá iman, Kyá máre dalte ho ek mard musalmán ko is par ki kahtá hai, Merá Rabb Allah hai, aur láyá hai tum pás khuli nishániaṉ tumháre Rabb ki? aur agar wuh jhuthá hoga, to us par paregá us ká jhuth, aur agar wuh sachcha hogá, to tum par paregá koi wada, jo detá hai, be shakk Alláh ráh nahiṉ deta us ko, jo ho behiáz jhuthá

30 Ai qaum meri, tumhará ráj hai, áj charh rahe ho mulk meṉ, phir kaun madad karegá hamári Alláh ki áfat se, agar á gaí ham par? bolá, Firaun, maiṉ wuhí sujhátá huṉ tum ko,

jo sujha mujh ko, aur wuhi rah batatá hun, jis men bhalái hai

31 Aur kaha us imandár ne, Ai qaum meri, main dartá hun, ki awe tum par din un firqon ká sá,

32 Jaisi rasm pari qaum i Nuh ki, aur Ád, aur Samud ki,

33 Aur jo un ke pichhe hue, aur Alláh beinsáfi nahin cháhta bandon par

34 Aur ai qaum meri main darta hun, ki tum par awe din hank pukar ká

35 Jis din bhagoge pith dekar, koi nahin tum ko Allah se bachanewálá, aur jis ko galti men dále Allah, to koi nahin us ko sujhanewálá

36 Aur tum pás a chuka hai Yusaf is se pahle khuli báten lekar phir tum rahe dhokhe hi men un chizon se, jo wuhi huí, yahantak ki jab mar gayá, kahne lage, Hargiz na bhejegá Allah us ke bad koi rasul, isi tarah bahkata hai Alláh us ko, jo hoziy idatiwalá shakk karta

37 We jhagrte hain Allah ki baton men bagair kuchh sanad ke, jo pahunchi un ko, bari bezári hai Allah ke yahan, aur imándáron ke yahan, isi tarah muhr karta hai Allah har dil par gururwale sarkash ke

38 Aur bola Firaun, ki Ai Haman, ban mere waste ek mahall, shayad main pahunchun rastón men

39 Rastón men ásmanon ke, phir jhánk de khun Musa ke Mabud ko, aur meri akal men to wuh jhuthá hai

40 Aur isi tarah bhale dikháe the Firaun ko us ke bure kám, aur roká gayá rah se, aur jo dáo thá Firaun ká, so khapne ke wáste

(5*R*) 41 Aur kaha us imandár ne, Ai qaum,

merí ráh chalo, pahunchá dun tum ko neki ki ráh par

42 Ai qaum, yih jo zindagi hai dunyá ki, so barat lená hai, aur wuh ghar, jo pichhlá hai, wuhi hai thahrao ká ghar

43 Jis ne ki hai burái, to wuhí badlá páwegá us ke barábar, aur jis ne ki bai bhalái, wuh mard ho ya aurat, aur wuh yaqin rakhtá ho, so we log jáwenge bihisht men, rozi páwenge wahan beshumár

NISF 44 Aur ai qaum mujh ko kyá huá hai? bulátá hun tum ko bachão kí taraf, aur tum buláte ho mujh ko ág ki taraf

45 Tum buláte ho mujh ko, ki munkir hun Alláh se, aur sharik thahráun us ká, jis ki mujh ko khabar nahin aur main buláta hun tum ko us zabardast gunáh bakhshnewále ki taraf

46 Ap hi huá, ki jis ki taraf mujh ko buláte ho, us ká bulawá kahin nahin dunyá men, na akhirat men Aur yih ki ham ko phir jáná hai Allah pás, aur yih, ki ziyádatiwále wuhi hain dozakh ke log

47 So áge yád karoge jo main kahtá hun tum ko, aur main somptá hun apná kám Alláh ko, beshakk Allah ki nigáh men hain sab bande

48 Phir bachá liyá Musá ko Alláh ne bure dáo se, jo karte the, aur ulat pará Firaunwálon par buri tarah ká azáb

49 Ág hai, ki dikhá dete hain un ko subh aur shám, aur jis din uthegi qiyámat, dákhil karo Firaunwálon ko sakht se sakht azáb men

50 Aur jab ápas men jhagrenge ág men, phir kahenge kamzor gurur karnewálon ko, Ham the tumháre pichhe, phir kuchh tum ham par se uthão hissa ág ká

51 Kahenge jo gurur karte the, Ham sab

hí pare haiṉ us meṉ, Alláh faisala kar chuká bandon meṉ

52 Aur kahenge jo log pare haiṉ ág meṉ dozakh ke dárogoṉ ko, Mángo apne Rabb se, ki ham par kare ek din thora ązáb

53 Bole, Kyá na áte the tum pás rasul tumháre khule nishán lekar? Kahenge, Kyuṉ nahíṉ? bole Phir pukáro, aur kuchh nahíṉ pukárná káfiroṉ ka magar bhatakna

(6 *R*) 54 Ham madad karte haiṉ apne rasuloṉ kí, aur imánwáloṉ ki, dunyá ke jíte, aur jab khare honge gawáh

55 Jis din kám na áwe munkiroṉ ko un ke baháne aur un ko phitkar hai, aur un ko burá ghar

56 Aur ham ne di Musá ko rah ki sujh, aur wáris kiyá baní Israil ko kitáb ka, sujhátí aur samjháti aqlmandoṉ ko

57 So tu thahrá rah, beshakk Alláh ká wada thík hai, aur bakhshwá apná gunáh, aur páki bol apne Rabb ki khubiaṉ shám ko aur subh ko

58 Jo log jhagarte hai Alláh ki bátoṉ meṉ bagair kuchh sanad ke, jo pahunchí ho un ko, aur kuchh nahíṉ, un ke ji meṉ gurur hai, ki kabhi na pahunchenge us tak, so tu panáh máng Alláh kí, beshakk wuh hai sunta dekhtá

59 Albatta paidá karná ásmán aur zamin ká bará hai logoṉ ke banáne se, lekin bahut log nahiṉ samajhte

60 Aur barábar nahiṉ andhá aur dekhtá, aur na imándár, jo bhale kám karte haiṉ, aur na badkár, tum thorá soch karte ho

61 Tahqíq wuh ghaṛí áuí hai, us meṉ dhokhá nahíṉ, lekin bahut log nahíṉ mánte

62 Aur kahtá hai Rabb tumhárá, Mujh ko

pukáro ki pahunchun tumhárí pukár ko, beshakk jo log burái karte hain merí bandagí se, ab paithenge dozakh men zalil hokar

(7 *R*) 63 Alláh hai jis ne baná di tum ko rát, ki us men chain pakro, aur din diyá dikhátá, Alláh to fazl rakhtá hai logon par, lekin bahut log haqq nahin mánte

64 Wuh Allah hai Rabb tumhárá har chíz banánewálá, kisi ki bandagi nahin us ke siwáe phir kahan se phire játe ho?

65 Isi tarah phire játe hain jo log Alláh ki báton se munkir hote rahte hain

66 Allah hai, jis ne baná di tum ko zamin thahrao, aur ásmán ka banáo surat banái tum hári, phir achchhi banáin shakalen aur rozi di tum ko suthri chizon se, aur Alláh hai Rabb tumhará, so bari barakat Allah ki jo Rabb hai sáre jahán ka

67 Wuh hai zinda, kisi ki bandagi nahin us ke siwáe, so us ko pukáro nirá karkar us ki bandagi, sab khubi Allah ko, jo Rabb hai sáre jahán ká

68 Tu kah, Mujh ko mana huá, ki pujun jin ko tum pukarte ho jab pahunch chukin mujh ko khuli nishanian mere Rabb se, aur hukm huá, ki tabi rahun jahán ke sáhib ká

69 Wuhi hai jis ne banaya tum ko khak se, phir páni ki bund se, phir lahu ki phutki se, phir tum ko nikáltá hai larke, phir jab tak pahuncho apne zor ko, phir jab tak ho jao burhe, aur koi hai tum men ki bhar liyá pahle us se? aur jab tak pahuncho likhe wade tak, aur sháyad tum bujho

70 Wuhi hai, jo jiátá hai aur mártá hai, phir jab hukm kare kisi kám ko, to yihi kahe us ko, ki Ho! wuh ho játá hai

(8 *R*) 71 Tu ne na dekhe jo jhagarte hain Alláh ki báton men? kahán se phire játe hain?

72 Jinhon ne jhuthlaí yih kitáb, aur jo bhejá ham ne apne rasulon ke sáth, so ákhir ján lenge

73 Jab tauq pare hain un ki gardanon men, aur zanjiren, ghasite játe hain jalte páni men, phir ág men un ko jhonkte hain

74 Phir un ko kahá jáwe Kahán gae jin ko tum sharik batáte the Allah ke siwáe? Bole, Ham se khoe gae, koi nahin, ham to pukárte na the pahle kisi chiz ko, isi tarah Alláh bichlátá hai munkiron ko

75 Yih badlá hai us ká, jo tum rijhte phirte the zamín men náhaqq, aur us ká, jo tum itráte the

76 Paitho darwázon men dozakh ke, sadá rahne ko us men, so kya bad thikaná hai gururwálon ká!

77 So tu thahrá rah, beshakk Alláh ká wada thik hai, phir agar kabhi ham dikháwen tum ko koi wada, jo un ko dete hain, yá bhar len tujh ko, phir hamári taraf phire áwenge

78 Aur ham ne bheje ham bahut rasul tujh se pahle, koi un men hain, ki sunavá tujh ko un ká ahwál aur koi hain ki nahin sunáyá Aur kisi rasul ko maqdur na thá, ki le átá koí nisháni magar Alláh ke hukm se, phir jab áyá hukm Alláh ká faisla ho gayá insáf se, aur tote men áwe us jagah jhuthe

(9 *R*) 79 Alláh hai jis ne baná diye tum ko chaupáe, tá sawárí karo kitton par, aur kitton ko kháte ho

80 Aur un men tum ko bahut fáide hain, aur tá pahuncho un par charhkar kisí kám

ko, jo tumháre jí men ho, aur un par, aur kishtí par lade phirte ho

81 Aur dikhátá hai tum ko apní nisháníán, phir kin nisháníon ko apne Rabb ki na mánoge?

82 Kyá phire nahin mulk men, ki dekhte ákhir kaisá húá un se pahlon ká? we the un se ziyáda aur zor men sakht, aur nishánion men, jo chhor gae hain zamín par, phir kám na áyá un ko jo we kamáte the

83 Phir jab pahunche un pás rasúl un ke khuli nisháníán lekar, rjhne lage us par jo un ke pás thí khabar, aur ulat parí un par jis chiz par thatthá karte the

84 Phir jab dekhi unhon ne hamárí áfat, bo le, Ham yaqin lae Alláh akele par, aur chhorin jo chizen sharik batáte the

85 Phir na huá ki kám áwe un ko yaqin láná un ká jis waqt dekh chuke hamárá azáb, rasm parí hui Alláh ki jo chalí ái hai us ke bandon men, aur kharáb hue us jagah munkir

SURA I FUSSILAT

Makke men názil hui, 54 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

SULS (1 *R*) 1 H M utárá huá hai bare mihrbán rahmwále se

2 Kitáb hai ki judi judi kí hain us kí áyaten, Qurán Arabi zubán ká ek samajhwále logon ko

3 Sunátá khushí aur dar, phir dhiyán men na láe we bahut log phir we nahín sunte

4 Aur kahte hain, Hamáre dil giláf men hain us bát se, jis taraf tu ham ko bulátá hai, aur hamáre kánon men bojh hai, aur hamáre tere

bich meṉ ot hai, so tu apná kám kar, ham apná kám karte haiṉ

5 Tu kah, Maiṉ bhí ádmi huṉ jaise tum, hukm átá hai mujh ko ki tum par bandagi ek hákim kí hai, so sidhe raho us ki taraf, aur usse gunáh bakhshwáo, aur kharábi hai sharikwáloṉ ko

6 Jo nahiṉ dete zakát, aur we ákhirat se munkir haiṉ

7 Albatta jo yaqin láe, aur kiye bhale kám, un ko neg milta hai jo bas na ho

(2 *R*) 8 Tu kah, Kyá tum munkir ho usse jis ne banái zamin do din men, aur barabar karte ho uske sáth auroṉ ko, wuh hai Rabb jahán ká

9 Aur rakhe us meṉ bojh upar se, aur barakat rakhi uske andar, aur thahrai usmeṉ khuraken uskí chár din meṉ puri hua puchhnewaloṉ ko

10 Phir charha asmán ki taraf, aur wuh dhuaṉ ho raha tha, phir kahá us ko, aur zamin ko, Áo tum donoṉ khushi se ya zor se, we bole, Ham áe khushi se

11 Phir thahráe we sát asman do din meṉ, aur utára hai ásmán meṉ hukm us ka, aur raunaq di ham ne warle asman ko chirágoṉ se, aur nigahbani, yih sádha hai zoráwar khabardár ka

12 Phir agar we talaweṉ, to tu kah, Maiṉ ne khabar suná di tum ko ek karake ki jaisá karaká áyá Ád aur Samud par,

13 Jab áe un ke pás rasul áge se aur pichhe se, ki na pujo kisi ko siwae Alláh ke, kahne lage, Agar hamará Rabb chahtá, to utártá firishte, so ham tumháre háth bheja nahiṉ mánte

14 So we jo Ád the gurur karne lage mulk meṉ náhaqq ká, aur kahne lage, Kaun hai ham

se zıyáda zor meṉ? kyá dekhte nahíṉ kı Alláh jıs ne un ko banáyá, wuh zıyáda haı un se zor meṉ? aur the hamárı nishánıoṉ se munkır

15 Phır bhejı h ım ne un par bao bare zor kı kaí dın musıbat ke, kı chakháweṉ un ko ruswáı kı már duṉyá ke jıte, aur ákhırat kí már meṉ to purı ruswaı haı, aur un ko kahıṉ madad nahıṉ

16 Aur we jo Samud the so ham ne un ko ráh batáı, phır un ko khush lagá andhe rahná sujhne se, phır pakra un ko karake ne zıllat kı már ke badlá us kí, jo kamáte the

17 Aur bachá dıye ham ne jo yaqın láe the, aur bach chale the

(3 *R*) 18 Aur jıs dın jama honge dushman Alláh ke dozakh par, phır un kı masleṉ bateṉgı,

19 Yahaṉ tak kı jab pahunche us par, batáwenge un ko un ke kán, aur un kı ankheṉ, aur un ke chamre jo kuchh we karte the

20 Aur we kaheṉge apne chamroṉ ko, Tum ne kyuṉ batáyá ham ko? we bole, Ham ko bulwáya Alláh ne, jis ne bulwáya haı har chiz ko, aur usi ne banayá tum ko pahlı bár, aur usi kı taraf phır játe ho

21 Aur tum par zımma karte the us se, kı tum ko batawenge tumháre kán, na tumhárí ánkheṉ, aur na tumháre chamre, par tum ko yih khıyál thá kı Allah nahıṉ jánta bahut chizeṉ jo karte ho

22 Aur yih wuhí tumhárá khıyál haı, jo rakhte the apne Rabb ke haqq meṉ, usi ne tum ko khapáyá, phır áj rah gae tote meṉ

23 Phır agar we sabr kareṉ, to ág un ká ghar haı, aur agar we manáyá cháheṉ, to un ko koı nahíṉ manátá

24 Aur lagá dí ham ne un par taınátí, phır

unhoṉ ne bhalá dikháyá un ko jo un ke age, aur jo un ke píchhe, aur thik pari un par bát milkar sab firqoṉ meṉ, jo ho chuke haiṉ un se áge jinnoṉ ke aur ádmioṉ ke, we the totewále

(4 *R*) 25 Aur kahne lage munkir, Na kán dharo is Qurán ke sunne ko, aur bak bak karo us ke pai hne meṉ, sháyad tum gálib ho

26 So ham ko zaiui chakháni munkiroṉ ko sakht már

27 Aui un ko badla dena bure se bure kámoṉ ká jo karte the

28 Yih saza hai Allah ke dushmanoṉ ki ág un ko, us meṉ ghai hai sadá ká badlá us ka jo hamái i baton se inkái karte the

29 Aur kahenge jo log munkii hain, Ai Rabb hamare h im ko dikhá de donoṉ ko jinhoṉ ne ham ko bahkáya, jo jinn hai aui jo admi, ki daleṉ ham un ko apne paiw ke niche, ki we ahoṉ sab se niche

30 Tahqiq jinhoṉ ne kaha, Rabb hamára Allah hai, phir us pai thahre rahe, un par utarte haiṉ fi ishte, ki tum na dro, aur na gam kháo, aur khushi suno us bihisht ki jis ka tum ko wad i thá

31 Ham haiṉ tumhare rafíq dunya meṉ aur ákhirat meṉ, aur tum ko wahán hai jo cháhe ji tumhárá, aur tum ko wah ín hain jo mangwáo

32 Mihrbáni hai us bakhshnewale mihrbán se

(5 *R*) 33 Aur us se bihtar kis ki bat jis ne buláyá Allah ki taraf, aur kiyá nek kam, aur kahá, Maiṉ hukmbardar huṉ ?

34 Aur barábar nahiṉ neki na badi, jawáb meṉ tu kah, Us se bihtar phir jo tu dekhe, to jis meṉ tujh meṉ dushmani thi, jaise dostdár hai nátewálá

35 Aur yih bát miltí hai unhiṉ ko jo sahár rakhte haiṉ, aur yih bát miltí hai us ko jis kí barí qismat hai

36 Aur kabhí chuk lage tujh ko Shaitán ke chukne se, tu panáh pakar Alláh kí, beshakk wuhí hai suntá jántá

37 Aur us kí qudrat ke namune haiṉ rát aur dín, aur suraj aur chánd, sijda na karo suraj ko aur na chánd ko, aur sijda karo Alláh ko jis ne un ko banaya, agar tum usí ko pujte ho

38 Phir agar gurur karen, to jo log tere Rabb ke pas haiṉ pakí bolte haiṉ us kí rat aur dín, aur we nahiṉ thakte

39 Aur ek us kí nishani yih, kí tu dekhtá hai zamín ko dabí pari, phir jab utarí ham ne us par páni, tazí hui aur ubhrí, beshakk jis ne us ko jilayí, wuh jiláwegí murde, wuh sab chiz kar saktá hai

40 Jo log terhe dhaste haiṉ hamarí batoṉ meṉ ham se chhipe nahiṉ, bhalá ek jo partá hai ag meṉ bihtar, ya ek jo áwe amn se din qiyámat ke? karte jáo jo chaho, beshakk jo karte ho wuh dekhta hai

41 Jo log munkir hue samjhauti se jab un pás ái, aur yih kitáb hai nadir,

42 Us par jhuth ká dakul nahiṉ áge se na pichhe se, utárí hui hai hikmatoṉwale, sab khúbiáṉ saráhe kí

43 Tujh se wuhí kahte haiṉ jo kah diyá hai sab rasúloṉ se tujh se pahle, tere Rabb ke yahán muafí bhí hai aur sazá bhí hai dukhwalí

44 Aur agar ham us ko karte Qurán uparí zubán ká, to kahte, Us kí báteṉ kyuṉ na kholí gaiṉ? Kyá uparí zubán kí kitáb aur Arab ká ádmí? tú kah, Yih ímánwáloṉ ko sújh hai, aur rog ká dáfa, aur jo yaqin nahíṉ láte un ke

kánoṉ meṉ bojh hai, aur yih un ko andhápá, un ko pukárte the dur ki jagah se

(6 *R*) 45 Aur ham ne di thi Musá ko kitáb, phir us meṉ phut pare, aur agar na hoti ek bát jo pahle nikal chuki tere Rabb se, to un meṉ faisala ho jatá aur we dhokhe meṉ haiṉ us se jo chain nahiṉ detá

46 Jis ne ki bhaláí, so apne waste, aur jis ne ki buráí, wuh hai usi par, aur terá Rabb aisá nahiṉ, ki zulm kare bandoṉ par

PACHISWAN SIPARA 47 Usi ki taraf hawálá hai khabar qiyámat ki, aur koi mewe nahiṉ jo nikalte haiṉ apne gilaf se, aur gábh nahin rahti kisi mádi ko, aur na wuh jane jis ki us ko khabar nahiṉ aur jis din un ko pukarega, Kahán haiṉ mere sharik? bolenge, Hum ne tujh ko kah sunáya, ham meṉ koi nahiṉ iqrár karti

48 Aur chuk gaya un se jo pukárte the pahle, aur atkale ki un ko nahiṉ khalási

49 Nahiṉ thakta ádmi mángne se bhalái, aur agar lag jáwe us ko burái, to isture náummid hokar

50 Aur ham agar chakhawen us ko kuchh apni mihi pichhe ek taklif ke jo us ko lagi thi, to kahne lage, Yih hamáre liye haq, aur maiṉ nahiṉ samajhta ki qiyámat ánewáli hai aur agar maiṉ phir gayá apne Rabb ki taraf beshakk hai mujh ko us ke pás khubi, so ham jatáwenge munkiroṉ ko jo unhoṉ ne kiyá hai, aur chakhawenge un ko már gárhi

51 Aur jab ham nimat bhejeṉ insán par talá jáwe, aur mor le apni karwat, aur jab lage us ko burái, to duaeṉ karen chauri

52 Tu kah Bhalá dekho to agar yih ho Alláh ke pas se, phir tum ne us ko na maná, usse

bahká kauu, jo dur chaltá jáwe mukhálif hokar
53 Ab ham dikháwenge un ko apne namune dunyá meṉ, aur áp un ki ján meṉ, jab tak ki khul jáwe un par, ki yih thik hai, kyá terá Rabb thora hai har chíz par gawáh?
54 Suntá hai we dhokhe meṉ haiṉ apne Rabb ki mulaqát se, suntá hai wuh gher rahá hai har chiz ko

SURA I SHORI

Makke meṉ nazil hai, 53 ayat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

(1 *R*) 1 H M A S Q Isi tarah wahi bhejta hai teri taraf, aur tujh se pahloṉ ki taraf, Allah zabardast hai hikmatwala
2 Usi ka hai jo kuchh ásmanoṉ meṉ aur zamin meṉ, aur wuhi hai sab se upar bará
3 Qarib hai ki asman phat pareṉ upar se, aur firishte paki bolte haiṉ khubiaṉ apne Rabb ki, aur gunah bakhshwáte haiṉ zaminwaloṉ ke, sunta hai wuhi hai muaf karnewálá mihrbán
4 Aur jinhon ne pakre haiṉ us ke siwá rafíq, Allah ko we yad hain, aur tujh par nahiṉ un ká zimma
5 Aur isi tarah utará ham ne Qurán Arabi zubán ká, ki tu dar sunáwe bare ganwoṉ ko, aur us ke as páswaloṉ ko, aur khabar sunáwe jama hone ke din ki, us meṉ dhokhá nahiṉ, ek firqa bihisht meṉ aur ek firqa ág meṉ
6 Aur agar Alláh cháhtá to sab logoṉ ko kartá ek firqa, par wuh dákhil kartá hai jis ko chahe apni mihr meṉ, aur gunahgár jo haiṉ, un ká koi nahiṉ rafíq na madadgár
7 Kyá unhoṉ ne pakre haiṉ us se ware kám

banánewále, so Alláh jo hai wuhi kám banánewálá, aur wuhí jilátá hai murde, aur wuh har chíz kar saktá hai

(2 *R*) 8 Aur jis bát men phute ho tum log koí chiz na ho, us ki chukauti hai Alláh par hawálá, wuh Alláh hai Rabb merá, usi par mujh ko bharosa, aur usi ki taraf meri ruju

9 Bana nikálnewálá ásmanon ka aur zamin ká, bana diye tum ko tumhin men se jore, aur chaupáeon men se jore, bikherta hai tum ko us men, nahin us ki tarah ka sá koi, aur wuhi hai suntá dekhta

10 Usi pás hain kunjian ásmanon ki aur zamín ki, phaila detá hai rozi jis ko cháhe, aur máp deta hai, wuh har chiz ki khabar rakhtá hai

11 Ráh dal di tum ko din men, wuhi jo kah dí thi Nuh ko, aur jo hukm bhejá ham ne teri taraf, aur wuh, jo kah diya ham ne Ibrahim ko, aur Musa ko, aur Isa ko, yih ki Qaim rakho din, aur phut na dálo us men, jo bhari partá hai sharikwálon ko

12 Jis taraf tu bulata hai un ko, Alláh chun letá hai apni taraf jis ko cháhe, aur ráh deta hai apni taraf us ko jo ruju liwe

13 Aur phut jo dalin, sosamajh a chuki pichhe ápas ki zidd se aur agar na hoti ek bat jo nikal gai hai tere Rabb se ek thahre wade tak, to faisala ho jata un men, aur jin ko háth lagi hai kitáb un ke pichhe we dhokhe men hain us ke jo chain nahin detá

14 So tu usi taraf bula, aur qáim rah jaisá farmáyá, aur na chal un ki cháon par, aur kah, Main yaqin láyá har kitáb par jo utárí Alláh ne, aur mujh ko hukm hai ki insáf karun tumháre bich, Alláh Rabb hai hamárá aur tumhárá, ham ko milte hain hamáre kám, aur

tum ko tumháre kám, kuchh jhagrá nahiṇ ham meṇ aur tum meṇ Alláh ekatthá karegá ham sab ko, aur usi kí taraf phir jáná hai

15 Aur jo log jhagrá dálte haiṇ Alláh kí bát meṇ jab khálq us ko mán chuki, un ká jhagrá dig rahá hai un ke Rabbke yahán, aur un par gazab hai, aur un ko sakht már hai

16 Alláh wuh hai jis ne utárí kitab sachche dín par aur tarízu, aur tum ko kya khabar hai? sháyad wuh ghari pás ho

17 Shitábi kárte haiṇ us ki, jo yaqin nahíṇ rakhte us par, aur jo yaqin rakhte haiṇ, un ko us kí dar hai, aur jánte haiṇ ki wuh thik hai, suntá hai jo log jhagarte haiṇ us ghari ke áne meṇ, we bahke haiṇ sarih

(3 *R*) 18 Alláh narmi rakhta hai apne bandoṇ par, rozi detá hai jis ko chahe, aur wuh hai zoráwar zabardast

19 Jo koi chahtá ho ákhirat ki kheti, barhá deṇ ham usko us ki kheti aur jo koi chahtá ho dunyá ki kheti, us ko deṇ hum kuchh us meṇ se aur us ko kuchh nahiṇ ákhirat meṇ hissa

20 Kyá un ke aur sharik haiṇ ki rah dálí hai unhoṇ ne un ke wáste dín ki, jo hukm nahín diya Alláh ne, aur agar na hoti bát fusale ki, to faisala ho játá um men, aur beshakk jo gunahgár haiṇ un ko dukh ki már hai

21 Tu dekhe gunahgár darte honge apni kamáí se, aur wuh partá hai un par, aur jo yaqin lie aur bhale kám kiye bágoṇ men haiṇ bihisht ke, un ko hai jo chahen apne Rabb ke pás, yihi hai bari buzurgi

22 Yih hai jo khush khabari detá hai Alláh apne imándár bandoṇ ko jo karte haiṇ bhale kám, tu kah, Maiṇ mángtá nahíṇ tum se is par kuchh neg, magar dosti cháhiye nate meṇ;

aur jo koí kamáwegá neki, us ko ham barhá-
wenge uski khubi beshakk Alláh muaf kartá
hai hiqq mántá

23 Kyá kahte hain, Usne bandha Alláh par
jhuth? so, agar Allah cháhe muhr kar de tere
dil par, aur mitáta hai Allah jhuth ko, aur
sábit karta hai sach ko apni báton se, us ko
malum hai jo dilon men hai

24 Aur wuh hai jo qabul kartá hai tauba
apne bandon se, aur muaf karta hai buraián,
aur jantá hai jo karte ho

25 Aur dua sunta hai imanwalon ki jo bhale
kám karte hain, aur barhti deta hai un ko ap-
ne fazl se, aur jo munkir hain un ko sakht
mar hai

26 Aur agar phailáwe Allah rozi apne ban-
don ko, to dhum utháwen mulk men, par utar-
tá hai mapkar jitni chahta hai, beshakk wuh
apne bandon ki khabar rakhta hai, dekhta

27 Aur wuhi hai jo utarta hai menh pichhe
is se ki ás tor chuke, aur phailata hai apni mihr,
aur wuhi hai kám banánewala, khubi an saráhá

28 Aur ek us ki nishani hai banáná ásmá-
non ka aur zamin ka, aur jitne bikhere hain
un men janwar aur wuh jab cháhe un sab ko
ekatthá kar sakta hai bahut

(4 *R*) 29 Aur jo pare tum par koi sakhtí,
so badlá us ka jo kamáyá tumhare háthon
ne, aur muaf karta hai

30 Aur tum thak anewále nahin bhag kar
zamin men aur koi nahin tum ko Alláh ke
siwáe kám banánewálá na madadgar

31 Aur ek us ki nishání hai, chalte hain
jaház daryá men jaise pahar, agar cháhe tham
de báo, phir rah jáwe sáre din thahrá us kí

pıth par , muqarrar ıs meṉ pate haiṉ har tha-harnewále ko jo haqq máne

32 Yá tabáh kar de un ko un kí kamáí se, aur muaf bhı kare bahutoṉ ko

33 Aur ján leweṉ jo jhagarte haiṉ hamárí qudratoṉ meṉ, kı nahíṉ un ko bhágne kı jagah

RUBA 34 So, jo milá hai tum ko kuchh chız ho, so baratná hai dunya ke jite, aur jo Alláh ke yaháṉ hai bihtar hai aur rahnewálá wáste ímánwaloṉ kejo apne Rabb par bharosá rakh-te haiṉ

35 Aur jo bachte haiṉ bare gunáhoṉ se, aur behaiyái se, aur jab gussa áwe we muaf karte haiṉ

36 Aur jınhoṉ ne hukm maná apne Rabb ká, aur kharı kı namáz, aur un ka k ım mash warat ápas kı, aur hamára diya kuchh kharch karte haiṉ

37 Aur we log kı jab un par howe charhái, to badla lete haiṉ

38 Aur burai ká badl ı hai burái waisi hi, phir jo koı muaf kare aur saṉw ıre, so us ká sawab hai Alláh ke zimme , beshakk us ko khush nahiṉ áte gunahg ır

39 Aur jo koı badlá le apne zulm par, so un par nahiṉ uláhná

40 Uláhná to un par jo zulm karte haiṉ log oṉ par, aur dhum utháte haiṉ mulk meṉ ná-haqq, un logoṉ ko hai ek dukh kı m ır

41 Aur albatta jıs ne sahá aur muaf kıyá, beshakk yih kám himmat ke haiṉ

(5 *R*) 42 Aur jıs ko ráh na de Alláh, to koí nahíṉ us ká kám banánewálá us ke siwáe, aur tu dekhe gunahgároṉ ko,

43 Jıs waqt dekhenge azáb, kahenge, Kisí tarah phir jáne kí bhí hogí koı ráh

44 Aur tu dekhe un ko sámhne láe gae haiṉ ág ke, níwí ánkheṉ, zillat se dekhte haiṉ chhipí nigáh se, aur kahte haiṉ jo ímándár the, Muqarrar totewále wuhíṉ haiṉ jinhoṉ ne gaṉwáí apni ján, aur apná ghar qiyámat ke din, suntá hai gunahgár pare haiṉ sadá kí már meṉ

45 Aur koi na howe un ke himáyatí jo madad karte un ki Allah ke siwáe, aur jis ko bhatkáwe Alláh, us ko kahiṉ nahiṉ rah

46 Máno apne Rabb ká hukm us se pahle, ki awe ek din jo phirta nahiṉ Alláh ke yahaṉ se, na milega tum ko bachao us din, aur na milegá alop ho jáná

47 Phir agar we taláweṉ, to tujh ko nahiṉ bhejá ham ne un par nigahbán, terá zimma yihi hai pahunchá denú, aur ham jab chakhate haiṉ ádmi ko apni taraf se mihr, ujhta haiṉ us par, aur agar pahunchti hai un ko kuchh buri badlá apní kamái ká, to insán bará náshukr hai

48 Alláh ká ráj hai ásmánoṉ meṉ aur zamin meṉ, paidá karta hai jo chahe, bakhshta hai jis ko chahe betiáṉ, aur bakhshta hai jis ko cháhe bete

49 Yá un ko detá hai jore bete aur betiaṉ, aur kartá hai jis ko cháhe bánjh, wuhi sab jánta hai kar saktá

50 Aur kisi ádmi kí hadd nahíṉ ki us se báteṉ kare Alláh, magar ishára se, yá paide ke pichhe se

51 Yá bheje koi paigám línewálá, phir pahuncháwe us ko hukm se jo cháhe, wuh sab se upar hai, hikmatoṉwálá

52 Aur isi tarah bhejá ham ne teri taraf ek firishta apne hukm se, tú na jántá thá ki kyá hai kitáb, na ímán? par ham ne rakhí hai yih

roshni, is se ráh dete hain jis ko cháhen apne bandon men, aur tu hí albatta samjháta hai sídhí ráh

53 Ráh Alláh ki hai jis ká hai jo kuchh hai ásmánon men aur zamin men, suntá hai Alláh hi tak pahunch hai kámon ki

SURA I ZUKHRAF

Makke men nazil hui, 89 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMA NI R RAHIM

(1 *R*) 1 H M Qasam hai is kitáb wázih ki,

2 Ham ne ikhtiár us ko Qurán Arabi zuban ka, sháyad tum bujho

3 Aur yih bai kitab men ham pás hai uncha muhkam

4 Kya pher denge ham tumhári taraf se yih samjhauti morkar is se, ki tum ho log jo hadd par nahin rahte?

5 Aur bahut bheje hain ham ne nabi pahlon men

6 Aur nahin átá logon ko koi paigám lekar wála jis se thatthá nahin karte

7 Phir khapá diye ham ne un se sakht zorwále, aur chali á hai haqiqat pahlon ki

8 Aur agar tu un se puchhe, Kis ne banáe ásmán aur zamin? to kahen, Banáe us zabardast khabardar ne

9 Wuh hai jis ne baná di tum ko zamin bichauná, aur rakh din tum ko us men ráhen, sháyad tum ráh páo

10 Aur jis ne utárá ásmán se páni mápkar, phir ubhárá ham ne us se ek des murda, isi tarah tum ko nikálenge

11 Aur jis ne banáe sab chiz ke jore, aur

baná diye tum ko, kishtí aur chaupáe jis par sawár hote ho

12 Tá charh baitho us ki pith par, phir yád karo apne Rabb ká ihsán jab baith chuko us par, aur kaho, Pák zát hai wuh, jis ne bas men diyá hamare yih, aur ham na the us ke muqábil honewále

13 Aur ham ko apne Rabb ki taraf phir jáná hai

14 Aur thahrái hai unhon ne us ko aulád us ke bandon se, tahqiq insan bará náshukr hai sarih

15 Kyá rakh lin apni paidaish men se betian, aur tum ko diye chunkar bete?

16 [Aur jab un men kisi ko khushkhabari mile us chiz ki jo Rahm in par nám dhará sáre din, rahe us ka munh siyah, aur wuh dil men ghunt rahi

(2*R*) 17 Aur aisá shakhs, ki paltá rahe gahine men, aur jhagre men bát na kah sake

18 Aur thahrayá firishton ko jo bande hain, Rahmán ki aurate, kyá dekhte the un ká banná? ab likh rakhenge un ki gawáhi, aur un se puchh hogi

19 Aur kahte hain, Agar cháhtá Rahmán, ham na pujte un ko, kuchh khabar nahin un ko us ki, yih sab atkale dauate hain

20 Kya ham ne koi kitáb di hai un ko is se pahle? so we us par mazbut hain

21 Balki kahte hain, Ham ne páe apne bápdáde ek ráh par, aur ham unhin ke qadamon par hain ráh páe

22 Aur isi tarah jo bhejá ham ne tujh se pahle dar sunánewalá kisi gánw men, so kahne lage wahán ke ásuda log, Ham ne páe apne

bápdáde ek ráh par, aur ham unhiṇ ke qadamoṇ par chalte haiṇ

23 Wuh bolá, Aur jo maiṇ lá duṇ tum ko us se ziyáda sujh ki ráh jis par tum ne páe apne bápdáde? taubhi kahne lage, Ham ko tumháre háth bhejá na mánná

24 Phir ham ne un se badlá liyá, so dekh, ákhir kaisí huá jhuthlánewaloṇ ká?

(3 *R*) 25 Aur jab kahá Ibrahim ne apne bap ko aur us ki qaum ko, Maiṇ alag huṇ un chízoṇ se jo pujte ho,

26 Magar jis ne mujh ko banáya, so wuh ráh degá mujh ko

27 Aur yihi bát pichhe chhor gaya apni aulád men, shayad we ruju rahen

28 Koi nahiṇ, par maiṇ ne baratne diyá un ke bápdádoṇ ko, yahán tak ki pahunchá un ko dín sachcha, aur rasul khuli sunánewala

29 Aur pahunchá un ko sachcha dín, kahne lage, Yih jádu hai, aur ham us ko na manenge

30 Aur kahne lage, Kyuṇ na utrá Quran kisi bare mard par in do bastioṇ ke?

31 Kya we bántte haiṇ tere Rabb ki mihr? ham ne banti hai un men rozi un ki dunyá ke jite, aur unche kiye ham ne daraje ek ke ek se, ki thahrátá hai ek dusre ko kameiá, aur tere Rabb ki mihr bihtar hai un chizoṇ se jo samet te haiṇ

32 Aur agar yih na hota ki log ho jawen ek dín par, to ham dete un ko jo munkir haiṇ Rahmán se un ke gharoṇ ko chhat rupe kí, aur sirhiáṇ jin par charheṇ

33 Aur un ke gharoṇ ko darwáze, aur takht, jin par lag baithe

34 Aur sone ke, aur yih sab kuchh nahiṇ magar baratná dunyá ke jite, aur pichhlá ghar

tere Rabb ke yahán un hin ko hai jo dar rakhen

NISF (4 *R*) 35 Aur jo koi ánkhen choráwe Rahmán kí yád se, ham us par taiyun karen ek Shaitán, phir wuh rahe us ká sáthí

36 Aur we un ko rokte hain ráh se, aur yih samajhte hain ki ham ráh par hain,

37 Yahán tak ki jab áwe ham pás, kahe, Kisi tarah mujh men aur tujh men faraq ho mashriq magrib ká sa, ki kyá burá sáthí hai!

38 Aur kuchh faida nahin tum ko aj ke din, jab tum zálim thahre is se, ki tum már men shámil ho

39 So kyá sunáwegá tu bahron ko? yá su jhawegá andhon ko? aur sarih galti men bhatakton ko?

40 Phir agar kabhi ham tujh ko le gae, to ham ko un se badlá lená

41 Yá tujh ko dikháwen jo un ko wada diyá hai, to yih hamáre bas men hain

42 So tu mazbut rah usi par jo tujh ko hukm áyá, tu hai beshakk sidhi ráh par

43 Aur yih mazkur raheg i terá aur teri qaum ká, aur áge tum se puchh hogí

44 Aur puchh dekh jo rasul bheje ham ne tujh se pahle, kadhi ham ne rakhe hain Rahmán ke siwáe aur hákim, ki puje jáwen?

(5 *R*) 45 Aur ham ne bhejá Musá ko apní nisháníán dekar Firaun aur us ke sardáron pás, to kahá, Main bhejá hun jahán ke sáhib ká

46 Phir, jab láyá un pás hamari nisháníán, we to lage un par hansne

47 Aur jo dekháte gae ham un ko nishání, so dusrise barí, aur pakrá ham ne un ko taklíf men, sháyad we báz áwen

48 Aur kahne lage, Ai jádugar, pukár hamá-

re wáste apne Rabb ko, jaisá sikhá rakhá hai tujh ko, ham muqarrar ráh par áwenge

49 Phir jab ham ne uthá li un par se taklif, tabhí we wada tor dálte

50 Aur pukárá Firaun ne apni qaum men, bolá, Ai qaum merí, bhalá mujh ko nahín hukumat Misr ki, aur yih nahren chalti nahin mere niche? kyá tum nahin dekhte?

51 Bhalá main hun bihtar is shakhs se, jis ko izzat nahin?

52 Aur sáf nahin bol sakta?

53 Phir kyun na á pare us par kangan sone ke, yá áte us ke sáth firishte par i bandhkar?

54 Phir aql kho di apni qaum ki, phir usí ká kahá máná, muqarrar we the log behukm

55 Phir jab ham ko jhonjhal dilái, to ham ne un se badlá liyá, phir dubá diyá un sab ko

56 Phir kar dálá un ko gae guzre, aur kahawat pichhlon ke waste

(6 *R*) 57 Aur jab kahawat láiye Maryam ke bete ko tabhi qaum teri lagti hai us se chillane,

58 Aur kahte hain, Hamáre thákur bihtar hain, yá wuh? yih nam jo dharte hain tujh par sab jhagre ko, balki yih log hain jhagrálu

59 Wuh kya hai? ek banda hai, ki ham ne us par fazl kiyá, aur kharí kiyí bani Isráil ke wáste

60 Aur agar ham cháhen, nikalen tum men se firishte, rahen zamin men tumhári jagah

61 Aur wuh nishán hai us ghari ká, so us men dhokhá na karo, aur merá kahá máno, yih ek sídhi rah hai

62 Aur na roke tum ko Shaitán, wuh tum hárá dushman hai sarih

63 Aur jab Isá ayá nishanion lekar, bolá, Main láyá hun tumhare pás pakki báten, aur

batáne ko bazı chíz, jıs meṉ tum jhagarte the, so daro Alláh se aur merá kahá máno

64 Beshakk Alláh jo haı, wuhı haı Rabb merá aur Rabb tumhára, us kí bandagí karo, yih ek sídhı ráh haı

65 Phır phat gae kıtne firqe un ke bích se, so kharábı haı gunahgároṉ ko áfat se dukhwále dın kí

66 Ab yihı ráh dekhte haiṉ us gharı kı, kı á kharı ho un par achának, aur un ko khabar na ho

67 Jıtne dost haın us dın dushman honge, magar jo haiṉ darwále

(7 R) 68 Aı bando mere, na dar haı tum par áj ke dın, aur na gam kháo

69 Jo yaqın láe hamarı batoṉ par, aur rahe hukm bardar

70 Chale jáo bihisht meṉ tum aur tumharı ázrateṉ, kı tumharı ızzat kareṉ

71 Lıye phırte haiṉ un pás rakábıan sone kı, aur abkhore , aur wahán haı jo dil chahe, aur árám píweṉ jıs se ankhen, aur tum ko un meṉ hamesha rahná

72 Aur yih wuhı bihisht haı, jo míras paı tum ne badle un kamoṉ ke jo karte the

73 Tum ko un meṉ mewe haiṉ bahut, un meṉ se kháte ho

74 Albatta jo gunangar haiṉ, dozakh kı mar meṉ haiṉ hamesha rahte

75 Na halkı hotı haı un par, aur us meṉ pare haiṉ náummaid

76 Aur ham ne un par zulm nahıṉ kıya, lekın the we beınsáf

77 Aur pukárenge, Aı malık, kahıṉ ham par faısal kar chuke terí Rabb, wuh kahegá, Tum ko rahná haı

78 Ham lae hain tumhare pás sachchá dín, par tum bahut log sachchí bát se burá mánte ho

79 Kyá unhon ne thahrái hai ek bát? to ham bhí kuchh thahráwenge

80 Kyá khiyal rakhte hain, ki ham nahín jánte un kí bhed aur mashwara? kyun nahin? aur hamare bheje hain un ke pás likhte

81 Tu kah, Agar ho Rahman ko aulád, to main sab se pahle pujun

82 Pak zát hai wuh Rabb ásmanon ka aur zamin ka, Sáhib takht ká, in báton se jo batá te hain

83 Ab chhor de un ko, bak bak karen aur khelen, jab tak milen apne us din se, jis ká un ko wada hai

84 Aur wuhi hai, jis ki bandagi hai ásmán men, aur us ki bandagi zamin men, aur wuhí hai hikmatwála, sab jánta

85 Aur bari barakat hai us ki, jis kí ráj hai ásmánon men aur zamin men, aur jo un ke bich hai, aur usi pás hai khabar qiyámat ki, aur usi tak phir jaoge

86 Aur ikhtiyar nahin rakhte jin ko ye pu kárte hain sifarish ka, magar jis ne gawahi di sachchi, aur un ko khabar thi

87 Aur agar tu un se puchhe, ki Un ko kis ne banáya? to kahenge, Alláh ne, phir kahán se ulat játe hain?

88 Qasam hai rasul ke is kahne ki, ki Ai Rabb, ye log hain ki yaqin nahín láte

89 So tu murjá un ki taraf se, aur kah, Salám hai, ab ákhir malum kar lenge

SURA I DUKHAN

Makke meṉ nazil hui, 59 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 H M Qasam hai is wázih kitáb ki
2 Ham ne us ko utárá ek barakat ki rát meṉ, ham hainṉ kah sunánewále
3 Us meṉ judá hotá hai har kám jánchá huá
4 Hukm hokar hamáre pas se, ham hainṉ bhejnewale,
5 Mihr se tere Rabb ki, wuhi hai suntá jánta
6 Rabb ásmanoṉ aur zamiṉ ka aur jo un ke bich hai, agar tum ko yaqin hai
7 Kisí ki bandagi nahiṉ, siwe us ke, jiláta hai aur marta hai, Rabb tumhará, aur tumháre agle bápdádoṉ ká
8 Koi nahiṉ, we dhokhe men hainṉ khelte
9 So tu ráh dekh, jis din kar lawe asmán dhuáṉ sarih
10 Jo gher le logon ko, yih hai dukh ki mar
11 Ai Rabb, khol de ham se yih áfat, ham yaqin láte hainṉ
12 Kahán mile un ko samajhna? aur á chuká un pas rasul khol sunánewála
13 Phir us se pith pheri, aur kahne lage, Sikháyá huá hai bíolá
14 Ham kholte hainṉ azab thore dinoṉ, tum phir wuhi karte ho
15 Jis din pakrenge ham bari gah, ham badla lenewále hainṉ
16 Aur jánch chuke hainṉ un se pahle Firaun ki qaum ko, aur áya un pás rasul izzatwálá,
17 Ki hawále kar do mere Khudá ke bande, mainṉ tum pás áyá huṉ bhejá mutabar
18 Aur yih ki charhe na jáo Alláh ke muqá-

bil men, main láyá hun tum pás ek sanad khuli
19 Aur main panáh le chuká hun apne aur tumháre Rabb ki, is se ki mujh ko sangsár karo
20 Aur agar tum nahin yaqin karte mujh par, to mujh se pare ho jáo
21 Phir pukárá apne Rabb ko, ki yih log gunahgár hain
22 Phir le nikal rát se mere bandon ko, albatta tumhárá pichhá karenge
23 Aur chhor já daryá ko tham rahá, albatta we lashkar dubnewále hain
SULS 24 Kitte chhor gae bág aur sarchashme
25 Aur khetian, aur ghar khásse,
26 Aur árám jis men the baten banáte
27 Isi tarah, aur wuh sab háth lagáyá ham ne ek aur qaum ko
28 Phir na royá un par ismán aur zamin, aur na mili un ko dhil
(2 *R*) 29 Aur ham ne bachá nikala bani Isráil ko zillat ki mar se,
30 Firaun se, beshakk wuh thá charh rabá hadd se barhnewálá
31 Aur ham ne un ko pasand kiyá ján bujh kar jahán ke logon se
32 Aur din un ko nishanián jin men madad thi sarih
33 Yih log kahte hain,
34 Aur kuchh nahín, hamárá yihi marná hai pahlá, aur ham ko phir uthná nahin
35 Bhalá, le áo hamáre bápdade, agar tum sachche ho
36 Ab yih bihtar hain, yá Tuba kí qaum ?
37 Aur jo in se pahle the, ham ne un ko khapa diyá, we the gunahgár
38 Aur ham ne jo banáyá ásmán aur zamin aur jo un ke bich hai, khel nahín

39 Un ko to banáyá ham ne thik kám par, par bahut log nahín samajhte
40 Tahqiq faisale ká din wada hai un sab ká
41 Jis din kám na áwe koi rafiq kisi rafiq ke kuchh, aur na un ko madad pahunche,
42 Magar jis par mihr kare Alláh, beshakk wuhi hai zabardast rahmwalá
(3 *R*) 43 Muqarrar daiakht sehund ká,
44 Kháná hai gunahgár ká
45 Jaise pighlátá támba khaultá hai peton men,
46 Jaise khaultá páni
47 Pakro us ko, aur dhakel le jáo bichon bich dozakh ke
48 Phir dálo us ke sir par jalte pani ká azáb
49 Yih chakh, tu hi hai baráizzatwálá sai dár
50 Yih wuhi hai jis men tum dhokhá rakhte the
51 Beshakk darwale ghar men hain chain ke,
52 Bágon men aur chashmon men
53 Pahinte hain poshák reshmi patli aur gárhi ek dusre ke sámhne
54 Isi tarah aur biyáh din ham ne un ko gorián bari ankhon walián
55 Mangwáte hain wahán har mewe khátir jama se
56 Na chakhenge wahán marná, magar jo pahle mar chuke, aur bachayá un ko dozakh ki mái se,
57 Fazl se tere Rabb ke, yihí hai bari murád milní
58 So yih Qurán ásán kiyá ham ne teri boli men, sháyad we yád rakhen
59 Ab tu ráh dekh, we bhi ráh takte hain

SURA I JASIYAH

Makke meṇ názil hui, 36 dyat kí hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 H M Utárá kitáb ká hai Alláh se, jo zabardast hai, hikmatwálá

2 Beshakk ásmánoṇ meṇ aur zamín meṇ bahut pate haiṇ n ánnewáloṇ ko

3 Aur tumhare banane men aur jitne bikherta hai jánwar, pate haiṇ ek logoṇ ko jo yaqin rakhte haiṇ

4 Aur badalne meṇ rat din ke, aur wuh jo utarí Allah ne asman se rozi, phir jiláyá us se zamin ko mar gae pichhe, aur badalne meṇ báoṇ ke, pate hain ek logoṇ ko jo bujhte haiṇ

5 Yih bateṇ haiṇ Allah ki, ham sunáte haiṇ tujh ko thik, phir kaun si bát ko Alláh aur us ki báteṇ chhorkar mánenge?

6 Kharábi hai har jhuthe gunahgár ki

7 Ki sune bateṇ Allah ki us pís parhi jaweṇ, phir zidd kare gurur se jaise wuh suni nahiṇ, so khushi suna us ko dukhwáli mar ki

8 Aur jab khabar páwe hamari bátoṇ meṇ kisí chiz ki, us ko thahrawe thattha, aisoṇ ko zillat ki mar hai

9 Pare un ke dozakh hai, aur ká n na áwegá un ko jo kamáya thá kuchh, aur na we jo pakre the Alláh ke siwae rafiq, aur un ko barí már hai

10 Yih sujhá diyá, aur jo munkir haiṇ apne Rabb kí bátoṇ se, un ko már hai ek balá ki dukhwáli

(2 *R*) 11 Alláh wuhí hai jis ne bas meṇ diyá tumháre daryá, ki chaleṇ us meṇ jaház us ke

hukm se, aur táki talásh karo us ke fazl se, aur sháyad tum haqq máno

12 Aur kám lagáe tumháre jo kuchh haiṉ ásmánoṉ meṉ aur zamíṉ meṉ, sab us kí taraf se, is meṉ pate haiṉ ek logoṉ ko jo dhiyán karte haiṉ

13 Kah de imanwáloṉ ko, Muaf kareṉ un ko jo ummaid nahíṉ rakhte Alláh ke dinoṉ kí, ki wuh sazá de ek logoṉ ko, badlá us ká jo kamáte the

14 Jis ne bhala kiyá, to apne wáste, aur jis ne burá kiyá, to apne haqq meṉ, phir apne Rabb kí taraf phere jáoge

15 Aur ham ne di baní Isráil ko kitáb, aur hukumat aur paigambari, aur kháne ko diṉ suthrí chizeṉ, aur buzurgi un ko jahán par

16 Aur díṉ un ko khuli bateṉ din ki, phir phut jo dálí to samajh á chuki pichhe apas kí zidd se, terá Rabb chukauti karegá un meṉ qiyámat ke din, jis bát meṉ we jhagrate the

17 Phir tujh ko rakhá ham ne ek raste par us kám ke, so tu usi par chal, aur na chal cháoṉ par nádánoṉ ke

18 We kám na áwenge tere Alláh ke sámh ne kuchh, aur beinsáf ek dusre ke rafiq haiṉ, aur Alláh rafiq hai darwáloṉ ká

19 Yih sujh ki bateṉ haiṉ logoṉ ke wáste, aur ráh kí, aur mihr hai un logoṉ ko jo yaqín láte haiṉ

20 Kyá khiyál rakhte haiṉ jinhoṉ ne kamáí haiṉ buráiáṉ, ki ham kar denge un ko barábar un ke, jo yaqin láe, aur kiye bhale kám? eksáṉ un ká jiná aur marná, bure dawe haiṉ jo karte haiṉ

(3 *R*) 21 Aur banáe Alláh ne ásmán aur zamín jaise cháhiye, aur tá badlá páwe har koi apní kamáí ká, aur un par zulm na hogá

22 Bhalá, dekh tu, jis ne thahráyá apná hákim apní cháo ko, aur ráh se khoyá us ko Alláh ne, jántá, bujhtá, aur muhr kí us ke kán par, aur dil par, aur dálí us ki ánkh par andherí, phir kaun ráh par láwe us ko Alláh ke siwáe? kyá tum soch nahin karte?

23 Aur kahte hain, Aur nahin, yihi hai hamá rá jiná dunyá ká, ham marte hain aur jite hain, aur halák karta hai ham ko zamána, aur un ko kuchh khabar nahín us ki, nirí atkalen dauráte hain

24 Aur jab sunaiye un ko hamári áyaten khuli, aur jhagra nahin un ko, magar yihi ki kahte hain, Le ao hamare bápdádon ko agar tum sachche ho

25 Tu kah, Alláh jilátá hai tum ko, phir máregá tum ko, phir ekattha karegá tum ko qiyámat ke din tak, us men kuchh shubha nahin, par bahut log nahin samajhte

(4 *R*) 26 Aur Allah ká ráj hai ásmánon men aur zamin men, aur jis din qáim hogí qiyámat, us din kharáb honge jhuthe

27 Aur tu dekhe har firqe zánú par baithe hain, har firqa buláyá játa hai apne apne daftar pás, áj badla páoge jaisa tum karte the

28 Yih hamárá daftar hai, bolta hai Tumhára kám thík, ham likhwáte játe the jo kuchh tum karte the

29 So jo iman láe hain, aur bhale kam kiye, so un ko dákhil karegá un ká Rabb apní mihr men, yih jo hai, yihi hai sarih murád milní

30 Aur jo munkir hue, kyá tum ko sunái na játín thín báten meri? phir tum ne gurur kiyá aur ho rahe tum log gunahgár

31 Aur jab kahiye, ki Wada Alláh ká thík hai, aur us ghari men dhokhá nahin, tum kah-

te ho, Ham nahín samajhte, kyá hai wuh gharí ? ham ko átá hai to ek khiyál sá, aur ham ko yaqín nahín hotá

32 Aur khulín un par buráian un kámon ki jo kiye the, aur ulat pari un par jis chiz se thatthá karte the

33 Aur hukm huá ki áj ham tum ko bhulá denge jaise tum ne bhulá diya apne is din ká milna, aur ghar tumháiá dozakh hai, aur koi nahin tumháia madadgar

34 Yih tum par is waste, ki tum ne pakrá Alláh kí baton ko thatthi, aur bahke duniá ke jine pai, so áj na un ko nikalna hai wahán se, aur na un se chahen taubi

35 So Alláh ko hai sab khubi, jo Rabb hai ásmanon ká, aur Rabb hai zamin ká, Rabb sáre jahán ki

36 Aur us hi ki barai hai asmanon men aur zamin men, aur wuhi hai zabardast, hikmatwalá

SURA I AHQAF

Makke men nazil hui, 35 ayat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

CHHABISWAN SIPARA

(1 R) 1 H M Utára kitáb ká hai Allah se, jo zabardast hikmatwálá

2 Ham ne jo banáe ísmán o zamin, aur jo un ke bich hai, so ek kám par, aur ek thahre wade par, aur jo munkir hain dar sunayá, nahin dhiyán karte

3 Tu kah, Bhala dekho to, jin ko pukárte ho Alláh ke siwáe, dikháo to mujh ko unhon ne kyá banáyá zamin men ? yá un ká kuchh sájhá hai ásmanon men ? láo mere pás koi kitáb

is se pahle ki, yá chalá átá koí ilm, agar ho tum sachche

4 Aur us se bahká kaun, jo pukáre Alláh ke siwae aise ko, ki na pahunche us ki pukár ko qiyámat ke din tak, aur un ko khabar nahín un ke pukáine ki?

5 Aur jab log jama honge, we honge un ke dushman, aur honge un ke pujne se munkir

6 Aur jab sunaiye un ko hamarí báten khulí, kahte hain munkir sachchi bát ko jab un tak pahunchi, Yih jadu hai sarih

7 Kya kahte hain Yih bana láyá? tu kah, Agar main yih baná liyá hun, to tum merá bhalá nahin kar sakte Allah ke samhne kuchh, us ko khub khabar hai jin báton men lage ho, wuh bas hai haqq batánewala mere tumháre bích, aur wuhi hai gunah bakhshtá, mihrbán

8 Tu kah, Main kuchh nayá rasul nahin áyá, aur mujh ko malum nahin kyá hotá hai mujh se aur tum se, main usi par chalta hun jo hukm áta hai mujh ko, aur merá kám yihi hai dar suná dená kholkar

9 Tu kah, Bhalá dekho to, agar yih ho Alláh ke yahán se, aur tum ne us ko nahin mána, aur gawahi de chuká ek gawáh bani Isráil ká ek aisi kitáb ki, phir wuh yaqin láyá, aur tum ne gurur kiyá, beshakk Alláh ráh nahín detá gunahgáron ko

(2 *R*) 10 Aur kahne lage munkir ímánwálon ko, Agar yih kuchh bihtar hotá, to ye na daurte is par pahle ham se, aur jab ráh par nahín áe us ke batáne se, to ab kahenge, Yih jhuth hai muddat ká

11 Aur is se pahle kitáb Musá ki hai ráh batanewálí, aur mihr, aur yih kitáb hai us ko sachchá karti Arabi zubán men, ki dar suná-

we gunahgáron ko, aur khushkhabarí nekí-wálon ko

12 Muqarrar jinhon ne kahá, Rabb hamárá Alláh hai, phir sábit rahe, to na dar hai un par, na we gam kháwenge

13 We hain bihisht ke log, sadá rahenge us men badlá us ka jo karte the

14 Aur ham ne taqaiyud kiyá hai insán ko apne má báp se bhalái ká, pet men rakhá us ko us ki má ne taklif se, aur janá us ko taklif se, aur haml men rahná us ká, aur dudh chhorná tis mahine men hai, yahán tak ki jab pahunchá apni quwwat ko, aur pahunchá chális baras ko, kahne lagá, Ai Rabb, meri qismat men kar, ki shukr karun tere ihsán ká, jo mujh par kiyá, aur mere má báp par, aur yih ki karun nek kám jis se tu rází ho, aur nek de mujh ko aulad meri, main ne tauba ki teri taraf, aur main hun hukmbardár

15 We log hain jin se ham qabul karte hain bihtar se bihtar kám jo kiye hain, aur muaf karte hain ham burajan un ki jannat ke logon men, sachchá wada jo un ko miltá thá

16 Aur jis shakhs ne kaha apne má báp ko, Main bezar hun tum se, kyá mujh ko wada dete ho ki main nikála jáungá qabar se? aur guzar chukí hain itti sangaten mujh se pahle? aur we donon faryád karte hain Allah se, ki Ai kharábi teri, tu imán lá, beshakk wada Alláh ká thik hai, phir kahta hai, Yih sab naqlen hain pahlon kí

17 We log jin par sábit húi bátjo guzre hain aur firqon men pahle un se jinnon ke aur ád mion ke, beshakk we the tote men

18 Aur har firqe ke kai darje hain apne kiye

kámoṉ se, aur ta pure un ko de kám un ke, aur un par zulm na hogá

19 Aur jis din láe jáwenge munkir ág ke sire par, záya kiye tum ne apne maze dunyá kejite, aur un ko barat chuke, ab áj sazá páoge zillat ki már badlá us ká jo tum gurur karte the mulk meṉ náhaqq, aur us ká jo tum behukmi karte the

(3 *R*) 20 Aur yád kar Ád ke bhái ko, jab daráyá apni qaum ko Ahqáf meṉ, aur guzar chuke the daránewále age se, aur pichhe se, ki Bandagi na karo kisi kí Alláh ke siwáe, maiṉ dartá huṉ tum par afat se ek bare din ki

21 Bole, Kya tu áyá hai ki phere ham ko hamáre thákuroṉ se? so le á ham par jo wada detá hai, agar hai tu sachchá

22 Kahá, Yih khabar to Alláh ko hai, aur maiṉ pahunchá detá huṉ jo kah diyá mere háth, lekin maiṉ dekhta huṉ tum log nádáni karte ho

23 Phir, jab dekha us ko abr sámhne áyá un ke nálonke, Bole, Yih abr hai, ham par barsegá Koi nahiṉ, yih wuh hai jis ki tum shitábi karte the, báo hai jis meṉ dukh ki már hai

24 Ukhár máre har chiz ko apne Rabb ke hukm se, phir kal ko rah gae, koi nazar nahiṉ átá siwáe un ke gharoṉ ke, yuṉ ham sazá dete haiṉ gunahgár logoṉ ko

25 Aur ham ne maqdur di thí un ko, jo muqdur nahíṉ di tum ko, aur un ko diye the kán, aur ánkheṉ, aur dil, phir kám na áe un ko kán un ke, na ánkheṉ un kí, na dil un ke, kisí chiz meṉ, is par ki the munkir hote Alláh kí bátoṉ se, aur ulat parí un par jis bát se thatthá karte the

(4 *R*) 26 Aur ham khapá chuke haiṉ jitne

tumháre ás páshaiṉ gáṉw, aur pher pher sunáiṉ un ko báteṉ, sháyad we phir áweṉ

27 Phir, kyuṉ na madad pahunchi un ki jin ko pakrá thá Allah se ware mabud darja páne ko? koí nahíṉ, gum ho gae un se, aur yihi jhuth tha un ká, aur jo bándhte the

28 Aur jab mutawajjih kardiye ham ne teri taraf kitte log jinnoṉ se, sunne lage Qurán, phir jab wahiṉ pahunche, bole, Chup raho, phir jab tamam huá ulte phire apni qaum ko dar sunáte

29 Bole, Ai qaum hamarí, ham ne suni ek kitab jo utri hai Musá ke pichhe sachchá karti sab aglioṉ ko, sujháti sachchá din, aur ráh sidhi

30 Ai qaum hamári, máno Alláh ke bulane-wále ko aur is pa yaqin lío, ki bakhshe tum ko kuchh tumhare gunah, aur bachawe tum ko ek dukh ki mar se

31 Aur jo koi na mánega Alláh ke bulane-wále ko, to wuh na thaká sakegá bhág kar zamin meṉ, aur koi nahiṉ us ko us ke siwáe madadgái, we log bhatakte haiṉ sarih

32 Kya nahíṉ dekhte, ki wuh Alláh jis ne banae ásmán aur zamin, aur na thaká un ke banáne meṉ, wuh sakta hai ki jilá de murde, kyuṉ nahiṉ, wuh har chiz kar saktá hai

33 Aur jis din sámhne láwe munkiroṉ ko ág ke, ab yih thik nahiṉ? kahenge Kyuṉ nahiṉ! qasam hai hamáre Rabb ki, kahá, To chakho már badla us ká jo tum munkir hote the

34 So tu thahra rah, jaise thahre raheṉ himmatwále rasul, aur shitábi na kar un ke wáste, ye log jis din dekhenge jis chiz ká un se wada hai

35 Dhil na pái thi magar ek ghari din pahunchá denā, ab wuhi halák hue jo log behukm haiṉ

SURA I MUHAMMAD

Madine meṉ nazil hui, 40 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Jo log munkir hue, aur roká unhoṉ ne Alláh ki ráh se, kho diye us ne un ke kiye,

2 Aur jo yaqin láe, aur kiye bhale kám, aur mána jo utrá Muhammad par, aur wuhi hai sachchá dín un ke Rabb ki taraf se, un se utariṉ un ki buráian, aur sanwara un ka hál

RUBA 3 Yih is par ki jo munkir haiṉ, we chale jhuthi bát par, aur jo yaqin láe, unhoṉ ne máni sachchi bat apne Rabb ki taraf se, yuṉ batátí hai Alláh logoṉ ko un ke ahwal

4 So jab tum bhiro munkiroṉ se, to mírni hai gardaneṉ, yahán tak ki jab katao dal chuke un meṉ, to mazbut bándho qaid

5 Phir, yá ihsán kariyo pichhe, aur yá chhurwáí lijiyo jab tak ki rakh de larái apne bojh, yih sun chuke Agar cháhe Allah, to badla le un se, par janchne ko tumháre ek se dusre ko Aur jo log mare gae Allah ki rah meṉ, to na kho degá wuh un ke kiye

6 Un ko rah dega, aur sanwáregá un ká hál

7 Aur dakhil karegá un ko bihisht meṉ, malum karwá di hai un ko

8 Ai ímanwálo, agar tum madad karoge Alláh kí, to wuh tumhari karegá, aur jamáwegá tumhare páṉw

9 Aur jo log munkir hue, un ko lagí ṭhokar, aur kho diye un ke kiye

10 Yih is par ki unhoṉ ne pasand na rakhá jo utará Alláh ne, phir akarat kar diye un ke kiye

11 Kyá phire nahiṇ mulk meṇ, kı dekheṇ ákhır kaısá huá un ká, jo pahle the un se ? ukhár márá Alláh ne un ko, aur munkıroṇ ko mılti haiṇ aısi chızeṇ

12 Yıh ıs par kı Alláh haı rafıq un ká, jo yaqıṇ láe, aur yıh kı jo munkır haiṇ, un ká rafıq nahíṇ koı

(2 *R*) 13 Muqarrar Alláh dákhıl karegá un ko jo yaqın láe, aur kıye bhale kám, bágoṇ meṇ, níche bahtí un ke naddıáṇ Aur jo munkır haiṇ baratte haiṇ, aur kháte haın jaıse kháweṇ dhor, aur ag haı un ká ghar

14 Aur kıttí thíṇ bastían, jo zıyáda thıṇ zor meṇ ıs terí bastı se, jıs ne tujh ko nıkálá, ham ne un ko khapá dıyá, phır koı nahıṇ un ká madadgár

15 Bhala, ek jo chaltá haı sujhı ráh par apne Rabb kí, barábar us ke, jıs ko bhalá dıkháyá us ka burá kám, aur chalte haiṇ apne cháoṇ par?

16 Ahwál us bıhısht ká, jo wada haı darwáloṇ ko, us meṇ nahreṇ haiṇ páni kı, jo bu nahıṇ kar gayá, aur nahreṇ haiṇ dudh kı, jıs ká maza nahıṇ phirá, aur nahreṇ sharáb kı, jıs meṇ maza haı pínewáloṇ ko

17 Aur nahreṇ haiṇ shahad kı, jhág utárá huá, aur un ko wahán s ıb tarah ke mewe, aur muafí haı un ke Rabb se Barábar us ke jo sadá rahtá haı ág meṇ, aur pıláyá haı khaultá pání, to kát nıkalá un kı áṇteṇ

18 Aur baze un meṇ haiṇ, kı kán rakhte haiṇ terí taraf, yahán tak, kı jab nıkle tere pás se, kahte haiṇ un ko, jın ko ılm mılá, Kyá kahá thá us shakhs ne abhí ? wuhı haiṇ, jın ke dıl par muhr rakhí Alláh ne, aur chale haiṇ apnı cháoṇ par

19 Aur jo log ráh par áe haiṇ, un ko aur

barhi us se sujh, aur un ko us se mila bachkar chalná

20 Ab yihi ráh dekhte hain us ghari ki, ki á khari ho un par achának, kyunki á chukí hain us ki nishánián, so kaháñ milegí un ko jab wuh á pahunchi samajh pakarni?

21 So tu ján rakh, ki kisi ki bandagi nahin siwáe Alláh ke, aur muafí máng *apne qundh* ke wáste, aur imándar mardon aur auraton ke liye, aur Allah ko malum hai gasht tumhárá, aur ghar tumhárá

(3 *R*) 22 Aur kahte hain imánwále, Kyun na utrí ek surat? phir jab utri ek surat jánchi hui, aur us men hua zikr larái ká, to tu dekhtá hai jin ke dil men rog hai, teri taraf takte hain, jaise taktá hai koi behosh para marne ke waqt, so kharabi hai un ki, hukm manna hi hai, aur bhalí bát kahni,

23 Phir jab takid ho kám ki, to agar sachche rahen Allah se, to un ki bhalá hai

24 Phir tum se yihi tawaqqu h u, ki agar tum ko hukumat ho, ki kharábi dálo mulk men, aur toro apne nate

25 Aise log wuhi hain, jin ko phitkárá Alláh ne, phir kar diya un ko bahre, aur andhí un ki ankhen

26 Kyá dhiyán nahin karte Quran men, yá dilon par lag rahe hain un ke qufl?

27 Beshakk jo log ulte phir gae apní pith par, pichhe is se, ki khul chukí un par ráh, Shaitán ne bat banái un ke dil men, aur der ke wade diye

28 Yih is wáste ki unhon ne kahá un se, jo bezar hain Alláh ke utare se, Ham tumhári bát bhi mánenge baze kám men, aur Alláh jánta hai un ká mashwara karna

29 Phir kaisá hogá, jab ki firishte jan lenge un ki? márte játe hain un ke munh par, aur pith par

30 Yih us par ki we chale is ráh, jis se Alláh bezár, aur na pasand ki us ki khushi, phir us ne akárath kar diye un ke kiye

(4 *R*) 31 Kyá khiyál rakhte hain, jin ke dil men rog hai? ki Alláh na kholegá un ke jion ke bair?

32 Aur agar ham cháhen, tujh ko dikháwen un ko, so pahchán tu chuká hai un ko chihre se, aur age pahchán legá bat ke dhab se, aur Alláh ko malum hain tumháre kám

33 Aur albatta tum ko jinchenge, tá malum karen jo tum men larái wále hain, aur thaharnewále, aur tahqiq karen tumh iri khabren

34 Jo log munkir hue, aur roká Alláh ki rah se, aur khilaf hue Rasul se, pichhe us ke ki khul chuki un par rah, na bigárenge Allah ká kuchh, aur wuh akárath kar dega un ke kiye

35 Ai ímánwalo, hukm pai chalo Allah ke, aur hukm par chalo Rasul ke, aur záya na karo apne kiye

36 Jo log munkir hue, aur roka Alláh ki ráh se, phir mar gae, aur we munkir hi rahe, to hargiz na bakhshegá Allah un ko

37 So tum bode na ho jio, aur pukárne lago sulh, aur tum hi rahoge upar, aur Allah tumhare sáth hai, aur nuqsan na degá tum ko tumháre kámon men

38 Yih duny ika jina tokhel hai, aur tamasha, aur agar tum yaqin liioge, aur bach chaloge, wuh degá tum ko tumháre neg, aur na mángegá tum se tumháre mal

39 Agar mánge tum se wuh mál, phir tang

kare, to bakhil ho jáo, aur nikál de tumháre dil ki khafgián

40 Sunte ho tum log tum ko buláte hain ki kharch karo Alláh ki ráh men Phir tum men koí hai ki nahin detá? aur jo koi na degá, so na de gá ap ko, aur Alláh beniyáz hai, aur tum muhtáj ho, aur agar tum phir jáoge, badal legá log siwáe tumháre, phir we na honge tum hári tarah ke

SURA I FATAH

Madine men nazil hui, 29 ayat ki hai

BISMI-L-LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Ham ne faisala kar diyá tere wáste sarih faisala

2 Tá muaf kare tujh ko Alláh, jo áge hue tere gunáh, aur jo pichhe rahe, aur purá kare tujh par ihsán apná, aur chaláwe tujh ko sidhi rah

3 Aur madad kare Alláh tujh ko zabardast madad

4 Wuhi hai, jis ne utará chain dil men imándaron ke, ki aur barhe un ká imán un ke imán ke sáth, aur Alláh ke hain lashkar ásmánon aur zamín ke, aur hai Allah khabardár, hik matwálá

5 Tá pahuncháwe imanwále mardon ko aur auraton ko bágon men, niche bahti un ke nahren, sadá rahen un men, aur utáre un se un ki burái án, aur yih hai Alláh ke yahán barí murád milni

6 Aur tá azáb kare dagábáz mardon ko, aur auraton ko, aur shirkwále mardon ko, aur

auratoṉ ko, jo aṭkalte haiṉ Alláh par burí atkaleṉ, un hí par pare pher musíbat ká Aur gussa huá Alláh un par, aur un ko phitkárá, aur maujud kiyá un ke wáste dozakh, aur burí jagah pahunche

NISF 7 Aur Allah ke haiṉ lashkar ásmánoṉ ke, aur zamín ke, aur hai Alláh zabardast, hikmatwalá

8 Ham ne tujh ko bheja ahwal batanewalá, aur khushí aur dar sunanewalá

9 To tum log yaqín lao Allah par, aur us ke Rasul par, aur us kí madad karo, aur us ká adab rakho, aur us kí paki bolo subh aur shám

10 Jo log hath milate haiṉ tujh se, we hath miláte haiṉ Allah se, Allah ká hath upar hai un ke hath ke Phir jo koí qaul tore, so tore apne bure ko, aur jo koí pura karejis par qarár kiyá Allah se, wuh degá us ko neg bará

(2 *R*) 11 Ab kahenge pichhe rahnewále ganwár, Ham lage rah gae apne máloṉ meṉ, aur gharoṉ meṉ, so hamárá gunah bakhshwá, kahte haiṉ apní zuban se, jo nahiṉ un ke dil meṉ Tu kah Kisí ká chaltá hai kuchh tumháre wáste Allah se, agar wuh cháhe tum par takhf, yá chahe tumhárá fáida? balkí Allah hai tumháre kám se khabardár

12 Koí nahiṉ, tum ne khiyál kiyá, kí phirkar na áwegá Rasul aur musalmán apne ghar kabhí, aur bhalá nazar áyá tumhare dil meṉ, aur yih atkal kí tum ne burí atkal, aur tum log the halak honewále

13 Aur jo koí yaqín na lawe Alláh par, aur us ke Rasul par, to ham ne rakhí hai munkiroṉ ke wáste dahaktí ág

14 Aur Alláh ká raj ásmánoṉ ká aur zamín ká, bakhshe jis ko chahe, aur már de jis ko

chahe, aur h a Alláh bakhshnewalá, mihrbán

15 Ab kahenge pichhe rah gae hue, jab chaloge ganímaten lene ko, Chhoro, ham chalen tumháre sáth, cháhte hain ki badlen Alláh ka kahá, tu kah, Tum hamare sáth na chaloge Yunhin kah diya Alláh ne pahle se phir ab kahenge, Nahin, tum jalte ho ham se Koi nahin, p ir we nahin samajhte hain magar thorá

16 Kah de pichhe rah gae ganwáron ko, Age tum ko bul iwenge ek logon pai, barí sakht larai tum un se laroge, y i we musalmán honge Phir, agar hukm manoge, degá Allah neg achchá, aur agar palat jaoge, jaise palat gae pahli b ir, m ír degí tum ko ek dukh kí m ír

17 Andhe par taklif nahin, aur na langre par taklif, aur na bim ir par t iklif, aur jo koi mane hukm Alláh ka, aur us ke Rasul ká, dákhil kare b agon men, jin ke niche bahti naddíán, aur jo koi palat jawe, us ko m ir de dukh ki már

(3 *R*) 18 All ih khush huí im inwálon se jab bath mil ine lage tujh se us d ir ikht ke niche, phir janá un jo ke jimen thí phir utárá un par chain, aur inam diy i un ko ek fat ih nazdik,

19 Aur bahut ganimaten, jo un ko lenge, aur hai All ih zabardast, hikm itwálá

20 Wada diyá hai tum ko All ih ne bahut luton ká, tum un ko loge, so shitab mil idi tum ko yih, aur ruke háth logon ke tum se, aur tá ek namuna ho qudrat muminon ke waste, aur chaláwe tum ko ráh sidhi

21 Aur dusrí fatah, jo tumhare háth na ái, wuh Alláh ke qábu men hai, aur hai Alláh sab chiz kar saktá

22 Aur agar larenge tum se kafir, to pherenge

pıth, phır na páwenge koí hımáyatı, na madadgár

23 Rasm parı haı Alláh kí, jo chalı átı haı pahle se, aur tu na dekhe rasm Alláh kı badalte

24 Aur wuhı haı, jıs ne rok rakhe un ke háth tum se, aur tumháre háth un se, bích men shahr Makke ke, pıchhe us se, kı tumháre háth lagáwe, aur haı Alláh jo karte ho dekhtá

25 Wuhı haın, jınhon ne ınkár kıyá, aur roká tum ko adabwálı masjıd se, aur nıyáz kı qurbánı ko band pare, na pahunche apnı jagah tak Aur agar na hote kıtte mard ımánwále, aur kıttı auraten ımánwálıán, jo tum ko malum nahın, yıh khatrá kı un ko pıs dálte, phır tum par kharábı partı bekhabrı se, kı Alláh dákhıl kartá haı apnı mıhr men jıs ko cháhe Agar we log ek taraf ho játe, to ham áfat dálte munkıron par dukh kı már

26 Jab rakhı munkıron ne apne dıl men pachh, kı nadánı kı zıdd haı, phır utárá Alláh ne apnı taraf ká chaın apne Rasul par, aur musalmánon par, aur lagá rakhá un ko adab kı bát par, aur wuhí the us ke láıq, aur us kám ke, aur haı Alláh har chız se khabardár

(4 *R*) 27 Alláh ne sachchá kıyá apne Rasul ke lıve khwáb, kı sach thá, tum dákhıl ho rahoge adabwálı masjıd men, agar Alláh ne cháhá chaın se bál mundte apne sıron ke, aur katarte bekhatrá Phır jáná jo tum nahın jánte, phır thahráwe us se ware ek fatah nazdık

28 Wuhí haı jıs ne bhejá apná Rasul ráh par, aur sachche dín par, kı upaı rakhe us ko har dín se, aur bas haı Alláh haqq sábıt karnewálá

29 Mahammad Rasul Alláh ká, aur jo us ke sáth haın zoráwar haın káfiron par, narm dıl haın ápas men, tu dekhe un ko ruku men aur

sijda meṉ, dhúndhte haiṉ Alláh ká fazl, aur us kí khushí Báná un ká un ke muṉh par hai sijde ke asr se, yih kaháwat hai un kí Taurát meṉ, aur kaháwat un kí Injíl meṉ jaise kheti ne nikálá apná pathá, phir us kí kamar mazbut ki, motá huá, phir kharí huá apni nál par, khush lagtá khetíwalon ko, tá jiláwe un se jí káfiroṉ ká Wada diyá hai Alláh ne un meṉ se jo yaqín láe, aur kiye bhale kám, muafí ká, aur bare neg ká

SURA I HUJRAT

Madine meṉ názil hui, 18 *ayat ki hai*

Bismi l lá hi r rahmá ni r-rahín

(1 *R*) 1 Ai imánwalo, áge na barho Allah se, aur us ke Rasul se, aur darte raho Alláh se, Allah sunta hai, jántá

2 Ai ímánwálo, unchi na karo apní áwázeṉ Nabi ki áwáz se upar, aur us se na bolo kuhuk kar, jaise kuhukte ho ek dusre par, kahiṉ akárath na ho jaweṉ tumháre kiye, aur tum ko khabar na ho

3 Jo log dabi áwáz bolte haiṉ Rasul Ulláh ke pás, wuhi haiṉ jin ke dil jánche haiṉ Allah ne adab ke wáste, un ko muafí hai aur neg bará

4 Jo log pukárte haiṉ tujh ko diwár ke báhar se, we aksar aql nahiṉ rakhte

5 Aur agar sabr karte jab tak tu nikaltá un kí taraf, to un ko bihtar thá, aur Alláh bakhshtá hai mihrbán

6 Ai ímánwálo, agar áwe tum pás ek gunahgár khabar lekar, to tahqíq karo kahiṉ na já paro kisí qaum par nádání se, phir kal ko lago apne kiye par pachhtáne

7 Aur ján lo, ki tum meṉ Rasul Alláh ká kai, agar wuh tumhárí bát máná kare bahut kámoṉ meṉ, to tum par mushkil pare Par Alláh ne muhabbat dálí tumháre dil meṉ ímán ki, aur achchhá dikháyá us ko tum háre dilon meṉ, aur burá lagáyá tum ko kufr, aur gunáh, aur behukmí, we log wuhí haiṉ nek chál par,

8 Alláh ke fazl se aur ihsán se, aur Alláh sab jántá hai hikmatwálá

9 Aur agar do firqe musalmanoṉ ke lar pareṉ, to un meṉ miláp karwá do, phir, agar charh jáwe ek un meṉ dúsre par, to sab laro us charhaiwále se, jab tak phir áwe Alláh ke hukm par Phir, agar phir áyá, to miláp karwá do un meṉ barábar, aur insáf karo, beshakk Allah ko khush ate haiṉ insáfwále

10 Musalmán jo haiṉ, we bhai haiṉ, so miláo apne do bháioṉ ko, aur darte raho Alláh se, sháyad tum par rahm ho

11 Ai ímánwálo, thatthá na kareṉ ek log dusroṉ se, shayad we bihtar hoṉ un se, aur na aurateṉ dusrí auratoṉ se, sháyad we bihtar hoṉ un se, aur aib na lagao ek dusre ko, aur nám na dálo chir ek dusre ki, burá nám hai gunahgárí pichhe imán ke, aur jo koí taubana kare, to wuhí log haiṉ beinsáf

(2 *R*) 12 Ai ímánwálo, bachte raho bahut tuhmateṉ lagáne se, muqarrar bazí tuhmat gunáh hai, aur bhed na tatolo kisí ká, aur bad na kaho píth pichhe ek dusre ko, bhalá, khush lagtá hai tum meṉ kisí ko, ki kháwe gosht apne bháí ká, jo murda ho? so ghin áe tum ko, aur darte raho Alláh se, beshakk Alláh muaf karnewálá hai mihrbán

13 Ai ádmío, ham ne tum ko banáyá ek nar aur ek máda se, aur rakhíṉ tumhárí

aur goten̲, tá ápas ki pahchán ho Muqarrar izzat Alláh ke yahán̲ usí kí barí, jis ko adab bará, Alláh sab jántá hai khabardár

14 Kahte hain̲ gan̲wár, Ham ímán láe, tu kah, Tum ímán nahin̲ láe, par tum kaho, ki Ham musalmán húe aur abhí nahíu paithá ímán tumháre dilon̲ men̲, aur agar hukm par chaloge Alláh ke, aur us ke Rasul ke, kát na rakhegá tumháre kámon̲ se kuchh, Alláh bakhshtá hai mihrbán

15 Imánwále we hain̲ jo yaqín láe Alláh par, aur us ke Rasul par, phir shubha na láe, aur lare apne mál aur ján se Alláh ki ráh men̲, we jo hain̲, wuhí hain̲ sachche

16 Tu kah, Kyá jatate ho Alláh ko apní dindárí? aur Allah ko khabar hai jo kuchh hai ásmánon̲ men̲, aur jo kuchh hai zamín men̲, aur Alláh har chíz jántá hai

17 Tujh par ihsán rakhte hain̲, ki musalmán hue, tu kah, Mujh par ihsán na rakho apní musalmání ká, balki Alláh ihsán rakhtá hai tum par, ki tum ko rah dí imán ki, agar sach kaho

18 Alláh jántá hai chhipe bhed ásmánon̲ ke aur zamín ke, aur Alláh dekhtá hai jo karte ho

SURA I QAF

Makke men̲ ndzil hui, 45 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R-RAHÍM

SULS (1 *R*) 1 Q Qasam hai us Qurán bare shánwále kí

2 Balki un ko taajjub huá, ki áyá un pás dar sunánewálá unhín̲ men̲ ká, to kahne lage munkir, Yih taajjub kí chiz hai

3 Kyá jab ham mar gae, aur ho gae mittí, yih phir áná bahut dur hai

4 Ham ko, malum hai jitná ghatátí hai zamín un se, aur hamáre pás likhá hai jis men sab yád hai

5 Koí nahín, par jhuthláne lage hain sachche dín ko, jab un tak pahunchá, so we pare hain uljhí bát men

6 Kyá nigah nahin karte ásmánon ki taraf, kaisá banáyá ham ne us ko un par, aur raunaq dí? aur us men nahín koi surákh

7 Aur zamín phailáyá ham ne use, aur dále us men bojh, aur ugai ham ne us men har qism raunaq ki chiz,

8 Samjháne ko, aur yád diláne ko us bande ko, jo ruju rakhe

9 Aur utárá ham ne asmán se páni barakat ká, phir ugáe ham ne us se bág, aur anáj kate khet ká,

10 Aur khajuren lambí, un ka gábhá hai tah par tah,

11 Rozí dene ko bandon ke, aur jiláyá ham ne us se ek des murda, yunhín hai nikal khare honá

12 Jhuthlá chuke hain us se pahle Nuh kí qaum, aur kuewále, aur Samud,

13 Aur Ád, aur Firaun, aur Lut ke bhái, aur ban ke rahnewále, aur Taba ki qaum. Sab ne jhuthláyá rasulon ko, phir thik pará merá dar ká

14 Ab kyá ham thak gae pahlí bár banákar? koí nahín, un ko dhokhá hai ek naye banne men

(2 *R*) 15 Aur ham ne banáyá insán ko, aur ham jánte hain jo báten átí hain un ke jí men,

aur ham zıyáda nazdík haiṇ us kí taraf dharaktí rag se

16 Jab lete játe haiṇ do lenewále, dahne baiṭhe, aur báeṇ baithe

17 Nahíṇ boltá ek bát magar us pás hai ráh dekhtá taiyár

18 Aur ái behoshí maut kí tahqiq, wuh hai jis se tu tal rahá kartá thá

19 Aur phunká gayá narsingá, yih hai din darke ká

20 Aur áyá har ek jí, us ke sáth hai ek hánknewálá, aur ek ahwál batánewálá

21 Tu bekhabar rahá us din se, ab khol dí ham ne tujh par se terí andherí, ab terí nigáh áj tez hai

22 Aur bolá us ke sáthwálá, Yih hai jo thá mere pás házir

23 Dálo tum donoṇ dozakh meṇ har náshukr mukhálif ko

24 Neki se atkánewálá, hadd se barhnewálá, shubhe mikáltá

25 Jis ne thahráyá Alláh ke sáth aur ko pujná, to dálo us ko sakht már meṇ

26 Bolá us ká sáthi, Ai Rabb hamáre, maiṇ ne us ko sharárat meṇ nahín dálá, yih thá bhulá, ráh se dur

27 Farmáyá, Jhagrá na karo mere pás, aur maiṇ bhej chuká pahle hí tum ko darká

28 Badaltí nahíṇ bát mere pás, aur maiṇ zulm nahiṇ kartá bandoṇ par

29 Jis din ham kaheṇ dozakh ko, Tú bhar chuki? aur wuh bole, Kuchh aur bhí hai

30 Aur nazdík lái gai bihisht darwáloṇ ke wáste

31 Dúr nahíṇ, yih hai jis ká wada thá tum ko, har ek ruju rahne, yád rakhnewále ko.

32 Jo darú Rahmán se bin dekhe, aur láyá dil, jis men ruju hai
33 Chale jáo us men salámat, yih hai din hamesha rahne ká
34 Un ke liye jo cháhen wahán hai, aur hamáre pás hai kuchh ziyáda bhi
35 Aur kitti khapá chuke ham un se pahle sangaten? we zabardast the un se quwwat men Phir lage kured karne shahron men, kahín hai bhágne ko thikána?
36 Is men sochne ki jagah hai us ko, jis ke andar dil hai, yá lagáwe kán dil lagá kar
37 Aur ham ne banáe ásmán, aur zamin aur jo un ke bich hai chhah din men, aur ham ko na ái kuchh mándagi
38 So tu sahtá rah is par jo kahte hain, aur páki bol khubián apne Rabb ki pahle suraj nikalne se, aur pahle dubne se
39 Aur kuchh rát men bol us ki páki, aur pichhe sijde ke
40 Aur kán rakh jis din pukáre pukárnewála nazdík ki jagah se
41 Jis din sunenge chinghár, tahqiq wuhi din hai nikal parne ká
42 Ham jiláte hain, aur márte hain, aur ham hi tak pahunchná
43 Jis din zamín phatkar nikal paren ye daurte, yih ikatthe karná ham ko ásán hai
44 Ham khub jánte hain jo kuchh we kahte hain, aur tu nahin un par zor karnewálá
45 So, tu samjhá Qurán se us ko, jo ḍare mere ḍarke se

SURA I ZARIYAT

Makke meṉ názil huí, 60 áyat kí haı

Bismi l lá hi-r rahmá ni r-rahim

(1 *R*) 1 Qasam haı bakhernewálonṉ kí urákar,
2 Phır uthánewálıáṉ bojhe ko,
3 Phır chalnewálíáṉ narmı se,
4 Phır bántnewálıáṉ hukm se
5 Beshakk jo tum ko wada dıyá, so sach haı
6 Aur beshakk ınsáf honá haı
7 Qasam haı ásmán jálıdar kı,
8 Tum par rahe ho ek jhagre kı bát meṉ,
9 Us se rahe láe wuhí, jo pherá gayá
10 Máre gae atkal duranewále
11 We, jo gaflat meṉ haıṉ bhul rahe,
12 Puchhte haıṉ, Kab haı dın ınsáf ká?
13 Jıs dın we ág par ulte sidhe parenge,
14 Chakho maza apní sharárat ká, yıh haı jıs kı tum shıtábí karte the
15 Albatta darwále bágonṉ meṉ haıṉ, aur chashmonṉ meṉ
16 Páı haıṉ jo dıyá un ko un ke Rabb ne; we the ıs se pahle nekíwále
17 We the rát-ko thorá,sote,
18 Aur subh ke waqtonṉ meṉ muafí mángte,
19 Aur un ke mál meṉ hıssa thá mángte ká, aur háre ká
20 Aur zamın meṉ nıshánıáṉ haıṉ yaqín lánewálonṉ ko,
21 Aur khud tumháre andar; kyá tum ko sujh nahıṉ?
22 Aur ásmán meṉ haı rozí tumhárí, aur jo kuchh tum se wada kıyá
23 So qasam haı Rabb kı ásmaṉ aur zamın ke, yıh bát tahqíq haı, jaısa kı tum bolte ho.

(2 *R*) 24 Pahunchí hai tujhe bát Ibráhím ke mihmánoṉ kí, jo izzatwále the ?

25 Jab andar áe us ke pás, to bole, Salám, wuh bolá, Salám hai, ye log haiṉ uprí

26 Phir daurá apne ghar ko, to le áyá ek bachhra ghí meṉ talá

27 Phir un ke pás rakhá, kahá, Kyúṉ tum kháte nahiṉ ?

28 Phir jí meṉ harbaráyá un ke dar se, bole, tu nadar, aur khushkhabarí dí ek lark e hoshiyár kí

29 Phir sámhne se áí us kí aurat boltí, phir pítá apná máthá, aur kahá, Kyá burhiyá bánjh ?

30 We bole, ki Yunhiṉ kahá tere Rabb ne Wuh jo hai, wuhi hai hikmatwálá khabardár

SATAISWAN SIPARA (3 *R*) 31 Bolá, Phir kyá matlab hai tumhárá, ai bheje huo ?

32 We bole, Ham ko bhejá hai gunahgár logoṉ par,

33 Ki chhoreṉ ham un par patthar mitti ke

34 Nishán pare tere Rabb ke yaháṉ se behadd chalnewáloṉ ke liye

35 Phir bachá nikálá ham ne jo thá waháṉ ímándároṉ se

36 Phir na páyá ham ne us jagah siwáe ek ghar musalmánoṉ ká

37 Aur rakhá us meṉ nishán un logoṉ ko, jo darte haiṉ dukh kí már se

38 Aur nishán hai Musá ke hál meṉ, jab bhejá ham ne us ko Firaun pás dekar sanad khuli

39 Phir us ne muṉh morá apne zor par, aur bolá, Yih jádugar hai, yá díwána

40 Phir pakrá ham ne us ko, aur us ke lashkaroṉ ko, phir phenk diyá un ko daryá meṉ, us par pará uláhna

41 Aur nishání hai Ád men, jab bhejí ham ne un par báo bekhabar

42 Nahín chhorti hai koí chíz, jis par guzarí, magar kar dále us ko jaise churá

43 Aur nishání hai Samud men, jab kahá un ko, Barato ek waqt tak

44 Phir sharárat karne lage apne Rabb ke hukm se, phir, pakrá un ko karáke ne, aur we dekhte the

45 Phir na sake ki uthen, aur na sake ki badlá len

46 Aur Nuh ki qaum ko is se pahle, muqarrar we log the behukm

(4 *R*) 47 Aur asmán banáyá ham ne háth bal se, aur ham ko sab maqdur hai

48 Aur zamín ko bichháyá ham ne, so kyá khub bichhá jante hain!

49 Aur har chiz ke ham ne banáe jore, sháyad ki tum dhiyán karo

50 So bhágo Alláh ki taraf, main tum ko dar sunátá hun kholkar

51 Aur na thahráo Alláh ke sáth dusrá mabud, main tum ko usi ki taraf se dar sunátá hun kholkar

52 Isi tarah un se pahlon ke pás, jo áyá rasúl, yihi kahá, ki Jádugar hai, yá diwána

53 Kyá yihí kah mare hain ek dusre ko? koí nahín, par ye log sharir hain

54 So tu hat á un kí taraf se, ab tujh par nahín uláhná

55 Aur samjhátá rah, ki samjháná kám átá hai ímánwálon ko

56 Aur main ne banáe jinn aur ádmí, so apní bandagí ko

57 Main nahín chábtá un se rozína, aur nahín chábtá, ki mujh ko khiláwen

58 Alláh jo hai, wuhí hai rozí denewálá, zoráwar, mazbut
59 So un gunahgáron ká yihí daul hai, jaise daul paṛá un ke sáthíon ká, so ab mujh se shitábi na karen
60 So kharábí hai munkiron ko un ke us din se, jis ká in se wáda hai

SURA I TUR

Makke men názil húi, 49 áyat kí hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam hai Tur kí,
2 Aur likhi kitáb kí,
3 Kushádа waraq men,
4 Aur ábád ghar ki,
5 Aur unchí chhat kí,
6 Aur ubalte daryá ki,
7 Beshakk ázáb tere Rabb ká honá hai
8 Us ko koí nahin hatánewálá,
9 Jis din larze ásmán kapkapákar,
10 Aur phiren pahár chalkar,
11 So kharábí hai us din jhuthlanewálon ko,
12 Jo báten banate hain khelte,
13 Jis din dhakele jáwen dozakh ko dhakelkar
14 Yih hai wuh ág, jis ko tum jhuth jánte the
15 Ab bhalá, yih jádu hai, yá tum ko nahin sujhtá?
16 Paitho us men, phir sabr karo, yá na karo, tum ko barábar hai, wuhí badlá páoge jo tum karte the
17 Jo darwále hain, bagon men hain, aur nimat

18 Mewe kháte, jo diye un ke Rabb ne, aur bachá diyá un ke Rabb ne dozakh kí már se

19 Kháo, aur pío ruch se, badlá us ká, jo karte the

20 Lage baithe takhton par barábar bichhí qatár, aur byáh dín ham ne un ko goríán barí ánkhonwálián

21 Aur jo yaqín láe, aur un kí ráh chale un kí aulád ímán se, pahunchá diyá ham ne un tak un ki aulád ko, aur ghatáyá nahín un se un ká kiyá kuchh, har ádmí apní kamái men phansá hai

22 Aur rel pel lagá di ham ne un ko mewe, aur gosht jis chiz ká ji cháhe

23 Jhapatte hain wahán piyála, na bakná hai us sharáb men, na gunáh men dálná

24 Aur phirte hain un ke pás chhokre un ke, goyá we motí hain giláf men dhare

25 Aur munh kiyá ekon ne dusron kí taraf ápas men puchhte

26 Bole, Ham the apne ghar men darte rahte

27 Phir ihsán kiyá Alláh ne ham par, aur bacháyá ham ko luh ke azáb se

28 Ham áge se pukárte the us ko, beshakk wuhí hai nek saluk rahmwálá

(2 *R*) 29 Ab tu samjhá, ki tu apne Rabb ke fazl se parionwálá nahín, na diwána

30 Kyá kahte hain, Yih shair hai, ham ráh dekhte hain us par gardish zamáne kí?

31 Tu kah, Tum ráh dekho, ki main bhí tumháre sáth ráh dekhtá hun

32 Kyá un kí aqlen yihí sikhátí hain un ko, yá we log sharárat par hain?

33 Yá Kahte hain, Yih bát baná láyá? koí nahin, par un ko yaqín nahín

34 Phir cháhiye le áwen koí bát is tarah kí, agar sachche hain

35 Yá we ban gae hain áp hí áp, yá wuhi hain banánewále ?

36 Yá unhon ne banáe ásmán aur zamín ? koí nahín, par yaqin nahín karte

37 Kyá un ke pás hain khazáne tere Rabb ke, yá we dároge hain ?

38 Kyá un pás koi sirhi hai, jo sun áte hain ? to le áwe jo suntá hai un men ek sanad khuli

39 Kyá us ke yahán betián, aur tumháre yahán bete ?

40 Kyá tu mángtá hai un se kuchh neg ? so un par chattí ká bojh hai

41 Kyá un ko khabar hai bhed kí ? so we likh rakhte hain

42 Kyá cháhte hain kuchh dáo karne ? so jo munkir hain, wuhí áe hain dáo men

43 Kyá un ká koí hákim hai Alláh ke siwáe? wuh Alláh nirálá hai un ke sharík batáne se

44 Aur agar dekhen ek takhta ásmán se girtá, kahen, Yih badlí hai gárhi

45 So tu chhor de un ko jab tak milen apne din se, jis men un par karáká paregá

46 Jis din kám na áwegá un ká dáo kuchh, aur na un ko madad pahunchegí

47 Aur un gunahgáron ko ek már hai us Din se ware, par bahut un ke nahín jánte

48 Aur tu thahrá rah muntazar apne Rabb ke hukm ká, to tu hamári ánkhon ke sámhne hai, aur páki bol apne Rabb kí khúbián, jab tu uthtá hai

49 Aur kuchh rát men bol us ki páki, aur pith dete waqt táron ke

SURA I NAJM

Makke meṉ názil húi, 62 áyat kí haı

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Qasam haı táre kí jab gire,
2 Bahká nahíṉ tumhárá rafíq, aur beráh nahíṉ chalá
3 Aur nahıṉ boltá haı apní cháo se
4 Yıh to hukm haı jo bhejtá haı
5 Us ko sıkháyá sakht quwwatoṉwále ne,
6 Zorwar ne, phır sídhá baıthá
7 Aur wuh thá unche kanáre ásmán ke
8 Phır nazdík huá, aur latkáyá
9 Phır rah gayá farq do kamán ke barábar, yá us se bhí nazdík
10 Phır hukm bhejá Alláh ne apne bande par, jo bhejá
11 Jhuth nahíṉ kahá dıl ne jo dekhá
12 Ab kyá tum jhagarte ho us se ıs par, jo us ne dekhá?
13 Anr us ko dekhá haı us ne ek dusre utár meṉ,
14 Behadd kí berí pás,
15 Usí ke pás bıhısht rahne kı
16 Jab chhá rahá thá us berı par jo kuchh chhá rahá thá
17 Bahkí nahíṉ nıgáh, aur hadd se nahíṉ barhí
18 Beshakk dekhe us ne apne Rabb ke bare namúne
19 Bhalá, tum dekho to Lát, aur Uzzá,
20 Aur Manát, tísrá pıchhlá
21 Kyá tum ko beṭe, aur us ko betíáṉ?
22 To tú yıh báṉttá, bhundá

23 Ye sab nám hain, jo rakh liye hain tum ne, aur tumháre bápdádon ne, Alláh ne nahin utárí un kí koí sanad, nirí atkal par chalte hain, aur jo jion kí cháo hain, aur pahunchí un ko un ke Rabb se ráh kí sújh

24 Kahin ádmí ko miltá hai jo cháhe ?

25 So Alláh ke háth hai pichhle aur pahle

(2 *R*) 26 Aur bahut firishte hain ásmánon men, kám nahin átí un kí sifárish kuchh,

27 Magar jab hukm de Alláh, jis ke wáste cháhe, aur pasand kare

28 Jo log yaqin nahin rakhte pichhle ghar ká, nám rakhte hain firishton ke zanáne nám

29 Aur un ko us kí kuchh khabar nahin, nirí atkal par chalte hain, aur atkal kám nahín átí thík bát men kuchh

30 So tu dhiyán na kar us par jo munh more hamárí yád se, aur kuchh na cháhe magar dunyá kí zindagání

31 Yahán hí tak pahunchí un kí samajh, terá Rabb bihtar jántá hai jo bahká us kí ráh se, aur wuhí khub jánta hai use jo áyá ráh par

RUBA 32 Aur Alláh ká hai jo kuchh hai ásmánon men aur zamín men, tá wuh badlá dewe buráiwálon ko un ke kiye ká, aur badlá de bhaláiwálon ko bhalái se

33 Jo log bachte hain bare gunáhon se, aur behayái ke kámon se, magar kuchh áludagí, beshakk tere Rabb kí bakhshish men samáí hai, wuh tum ko khub jántá hai, jab tum ko nikálá zamín se, aur jab tum bachche the má ke pet men, so na kaho apní suthráián, wuh bihtar jáne use, jo bach chalá

(3 *R*) 34 Bhalá, tu ne dekhá use, jis ne munh pherá,

35 Aur láyá thorá sá, aur sakht niklá

36 Kyá us ke pás khabar hai gaib kí? so wuh dekhtá hai
37 Kyá use khabar nahín pahunchí, jo hai waraqon men Musá ke?
38 Aur Ibráhím ke, jis ne purá utárá?
39 Ki uthátá nahin uthánewálá bojh kisí dusre ká
40 Aur yih, ki ádmi ko wuhi miltá hai, jo kamáyá
41 Aur yih, ki us kí kamái us ko dikháí hai
42 Phir, us ko badlá dená hai purá us ká badlá
43 Aur yih, ki tere Rabb tak pahunchná hai
44 Aur yih, ki wuhi hai hansátá, aur rolátá
45 Aur yih, ki wuhi hai mártá aur jilátá
46 Aur yih, ki us ne banáyá jorá, nar aur máda,
47 Ek bund se jab tapakáí
48 Aur yih, ki us par lázim hai dusrá uthaná
49 Aur yih, ki us ne daulat dí aur punji
50 Aur yih, ki wuhi hai Rabb Shurá ká
51 Aur yih, ki us ne khapá diye Ád agle,
52 Aur Samud, phir báqi na chhorá,
53 Aur Nuh kí qaum is se pahle, wuh to thí aur bhi zálim aur sharír,
54 Aur ulti basti ko patká
55 Phir, us par chháyá jo chháyá
56 Ab tu kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhutláwegá?
57 Yih ek dar sunánewálá hai, pahle sunánewálon men ká
58 Á pahunchi ánewáli, koí nahín us ko Alláh ke siwáe khol dikhlánewálá
59 Kyá tum is bát se achambhá karte ho?
60 Aur hanste ho, aur nahín rote?
61 Aur tum khiláríán karte ho?
62 So sijda karo Alláh ke áge, aur bandagi

SURA I QAMR

Makke meṉ názil huí, 55 ayat kí haí

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R-RAHIM

(1 *R*) 1 Pás á lagí wuh gharí, aur phat gayá chánd

2 Aur agar dekheṉ koí nisháni, tál deṉ, aur kaheṉ, Yih jádu haí chalá átá

3 Aur jhuthláyá aur chale apne cháoṉ par, aur har kam thahrá rahá haí waqt par

4 Aur pahunch chuke haiṉ un ko ahwál jitne meṉ dánt ho sakti haí puri

5 Aql kí bát haí, phir kám nahiṉ karte dar sunánewále

6 So tu hat á un kí taraf se, jis din pukáre pukarnewálá ek chiz andekhi ko

7 Nawí ankheṉ nikal pareṉ qabroṉ se, jaise tiddí bikhar pare

8 Daurte jáweṉ pukárnewále pás kahte munkir, Yih din mushkil áyá

9 Jhuthlá chuke haiṉ un se pahle Nuh kí qaum, phir jhuthá kiyá hamare bande ko, aur bole, Diwana haí aur jhirak liyá

10 Phir us ne pukárá apne Rabb ko, kí Maiṉ dab gayá huṉ, tu badla le

11 Phir ham ne khol diye daháne ásman ke páni kí rel se

12 Aur bahá diye zamín se chashme, phir mil gayá páni ek kám par, jo thahr rahá thá

13 Aur sawár kiyá us ko ek takhtoṉ aur kílonwálí par

14 Bahtí hamárí ánkhoṉ ke sámhne, badlá us kí taraf se, jis kí qadr na jání thí

15 Aur us ko ham ne rahne diyá nisháni ko, phir koí haí sochnewálá ?

16 Phir kaisá thá merá azáb aur merá darká!
17 Aur ham ne ásán kiyá Qurán samajhne ko, phir hai koí sochnewálá?
18 Jhuthláyá Ád ne, phir kaisá huá merá azáb aur merá darká!
19 Ham ne bhejí un par báo sannáte ki ek nahusat ke din, jo chalí gaí
20 Ukhár márti logon ko, jaise we jaren khajur ki hain ukhrí parí
21 Phir, kaisá huá merá azáb, aur merá darká!
22 Aur ham ne ásán kiyá Qurán samajhne ko, phir hai koi sochnewálá?
(2 *R*) 23 Jhuthlaya Samud ne dar sunáne men
24 Phir, kahne lage, Kyá ek ádmí hai ham men ka? akelá ham us ke kahne par chalen ge, tau to ham galti men pare, aur saudá men
25 Kyá utarí aise par samjhauti ham sab men se? koi nahin, yih jhuthá hai barái mártá
26 Ab ján lenge kal ko kaun hai jhuthá barái mártá
27 Ham bhejte hain untni un ke jánchne ko, so dekhtá rah, un ko, aur thahrá rah
28 Aur sunáde un ko, ki páni ká bántá hai un men, har bárí par pahunchtá hai
29 Phir pukárá unhon ne apne rafíq ko, phir háth chaláyá aur kátá
30 Phir, kaisá huá merá azab, aur merá darká!
31 Ham ne bhejí un par ek chinghár, phir rah gae jaise raundí bár kánton ki
32 Aur ham ne ásán kiyá Qurán samajhne ko, phir hai koí sochnewálá?
(3 *R*) 33 Jhuthláyá Lut kí qaum ne dar sunáte
34 Ham ne bhejí un par báo patthráo kí, si-

wáe Lut ke ghar ke, un ko bachá diyá ham ne pichhli rát se,

35 Fazl se apní taraf ke, ham yún badlá dete haiṇ us ko, jo haqq máne

36 Aur wuh dará chuká un ko hamárí pakar se, phir lage mukráne dar ká

37 Aur us se lene lage us ke mihmán, phir ham ne kho díṇ un kí ánkheṇ, ab chakho merá azáb aur darká

38 Aur pará un par subh ko sawere azáb, jo thahar rahá thá

39 Ab chakho merá azáb, aur merá darká

40 Aur ham ne ásán kiyá Qurán samajhne ko, phir hai koi sochnewálá?

41 Aur bheje Firaunwáloṇ pás darke

42 Jhuthláíṇ hamárí nisháníáṇ sárí, phir pakre ham ne un ko pakar zabardast ke qábu meṇ lekar

43 Ab tum meṇ, jo munkir haiṇ, kuchh bihtar haiṇ un sab se, yá tum ko fárig khattí likhi gaí waraqoṇ meṇ?

44 Kyá kahte haiṇ, ki Ham sab ká mel hai badlá lenewále?

45 Ab shikast kháwegá mel, aur bhágenge píth dekar

46 Balki wuh gharí hai, un ke wada ká waqt, aur wuh ghaií barí áfat hai aur bahut karwí

47 Jo log gunahgár haiṇ, galtí meṇ haiṇ, aur saudá meṇ

48 Jis din ghasíte jáwenge ág meṇ aundhe muṇh, chakho maza ág ká

49 Ham ne har chíz banái pahle thahrákar

50 Hamárá kám yihí ek dam kí bát hai jaise lapak nigáh kí

51 Aur ham khapá chuke haiṇ tumháre sáthwáloṇ ko, phir hai koí sochnewálá?

52 Aur jo chíz unhoṉ ne kı haı, lıkhí gaí waraqoṉ meṉ
53 Aur har chhote aur bare lıkhne meṉ á chuke
54 Jo log darwále, bágoṉ meṉ haıṉ aur nahroṉ meṉ
55 Baıthe sachchí baıthak meṉ bádsháh pás, jıs ká sab par qabza

SURA I RAHMAN

Mádıne meṉ nazıl huı, 78 ayat kí haı

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Rahmán ne sıkháyá Qurán,
2 Banáya ádmı,
3 Phır sıkháı us ko bát
4 Suraj aur chánd ko ek hısáb haı
5 Aur jhár aur darakht lage haiṉ sıjde meṉ
6 Aur ásmán ko uncha kıyá, aur rakhı tarázu,
7 Kı mat zıyádatı karo tarázu meṉ
8 Aur sıdhı tarázu taulo ınsáf se, aur mat ghatáo taul,
9 Aur zamín bıchháı khalq ke wáste
10 Us meṉ mewa haı, aur khajureṉ, jın ke mewe par gıláf,
11 Aur anáj, jıs ke sáth bhus haı, aur phul ı khushbú
12 Phır kyá kyá nımateṉ apne Rabb kí jhuthláoge tum donoṉ?
NISF 13 Banáyá ádmí khankhanátı mıttí se, jaıse ṭhíkrá
14 Aur banáyá ján ko ág kı dık se
15 Phır kyá kyá nımateṉ apne Rabb kí jhuthláoge tum donoṉ?

16 Málik do mashriq ká,
17 Aur málik do magrib ká
18 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
19 Chaláe do daryá bhir chalte
20 Un men hai ek parda wuh ziyádati nahin karte
21 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
22 Nikaltá hai un se moti aur munga
23 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
24 Aur usí ke hain jahaz unche khare darya men, jaise pahár
25 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
26 Jo koi hai zamin par mit jánewálá hai,
27 Aur rahegá munh tere Rabb ka buzurgí aur tazímwalá
28 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
(2 *R*) 29 Us se mángta hai jo koi hai ásmánon aur zamin men, har roz wuh ek dhandhe men lagá hai
30 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?
31 Ham jald fárig hote hain tumhárí taraf, ai do bojhal qáfilo
32 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge?
33 Ai, firqe jinnon ke, aur insánon ke, agar tum se ho sake, ki nikal bhágo kanáron se ásmánon aur zamín ke, to nikal bhágo, nahín nikal sakne ke bin sanad
34 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthláoge ?

35 Chhútte haiṉ tum par shule ág ke, sáf aur dhúáṉ mile, phir tum badlá nahíṉ le sakte

36 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuṭhláoge?

37 Phir jab phat jáwe ásmán, aur ho jáwe gulábi jaise tel ke talchhat

38 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

39 Phir us din puchh nahíṉ us ke gunáh kí kisi ádmí se, na jinn se

40 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

41 Pahcháne parenge gunahgár apne chihre se, phir pakrá jáwegá máthe ke bál se, aur páoṉ se

42 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

43 Yih dozaḳh hai, jis ko jhuth batáte the gunahgár

44 Phirte haiṉ us ke bich, aur khaulte pání meṉ

45 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuth láoge?

(3 *R*) 46 Aur jo koi dará apne Rabb ke ágе khaṛe hone se, us ke liye haiṉ do bág

47 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

48 Jis meṉ bahut sí tahníáṉ

49 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuṭhláoge?

50 Un meṉ do chashme bahte haiṉ

51 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuṭhláoge

52 Un meṉ har mewe se qism qism

53 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

54 Lage baithe bichháunoṉ par, jin ke astar táfta ke, aur mewa un bágoṉ ká jhuk rahá

55 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

56 Un meṉ aurateṉ hain níchi nigáhwálián, nahíṉ sáth suláyá un ko kisi ádmí ne in se pahle, na kisi jinn ne

57 Phir kyá kyá niṃateṉ apne Rabb ki jhuthláoge?

58 We hain jaise lál aur mungá

59 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb ki jhuthlaoge?

60 Neki ká badlá nahiṉ hai magar nekí

61 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb ki jhuthláoge?

62 Aur un do ke siwae aur do bag hain

63 Phir kyá kya nimateṉ apne Rabb kí jhuthlaoge?

64 Gahri sabz hain, siyahi máil

65 Phir kva kyá nimate apne Rabb ki jhuthláoge?

66 Un meṉ do chashme hain ubalte hue

67 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb ki jhuthláoge?

68 Un meṉ mewe, aur khajureṉ, aur ánár

69 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

70 Sab bágoṉ meṉ nek aurateṉ hain khubsurat

71 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthlaoge?

72 Hureṉ roki huíṉ hain ḳhimoṉ meṉ

73 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthláoge?

74 Nahiṉ chhuá un ko kisí ádmí ne in se pahle, na kisi jinn ne

75 Phir kyá kyá nimaten apne Rabb kí jhuthlaoge ?
76 Takiya lagáe baithe sabz chándniọn par, aur qimati bichhaune khush tarah
77 Phir kyá kyá nimateṉ apne Rabb kí jhuthlaoge ?
78 Bari barakat hai tere Rabb ke nám ko, jo buzurgi rakhta hai, tazimwálá

SURA I WAQIA

Makke meṉ nazil hui, 96 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Jab ho pari ho parnewali,
2 Nahin us ke ho parne meṉ jhuth
3 Utárti hai, charháti
4 Jab larze zamin kapkapákar,
5 Aur tukre hoṉ pahar tut kar,
6 Phir ho játeṉ gard urte,
7 Aur tum ho jao tín qism
8 Phir dahinewale kaise dáhinewale !
9 Aur bawenwále kaise bawenwále !
10 Aur agáriwále, so agariwale
11 We log haiṉ páswale,
12 Bágoṉ meṉ nimat ke
13 Amboh haiṉ pahloṉ meṉ,
14 Aur thore haiṉ pichhloṉ meṉ
15 Baithe haiṉ jaráu takhtoṉ par
16 Takiya diye un par ek dúsre ke sámhne
17 Liye phirte haiṉ un pas larke sadá rahnewále,
18 Abkhore, aur tuhtuhián, aur piyálanithri sharáb ká,

19 Sar na dukhe jis se, aur na bakná lage,
20 Aur mewe jaun sá chun lewen,
21 Aur gosht urte jánwaron ká, jis qism ko ji cháhe,
22 Aur gorián barí ánkhonwálián, barábar lipte motí ke,
23 Badlá us ká, jo karte the
24 Nahin sunte wahán bakná, aur na jhuth lagáná,
25 Magar ek bolná Salám, Salám!
26 Aur dáhinewále kaise dáhnewále!
27 Rahte beri ke darakhton kánte jhár e hue men,
28 Aur kele tah par tah,
29 Aur chháon lambi,
30 Aur páni babáyá huá,
31 Aur mewe bahut,
32 Na tutá, aur na roka huá,
33 Aur bichhaune unche
34 Ham ne wo auraten uthán ek uthán par,
35 Phir kiyá un ko kunwárián,
36 Piyár dilatián, ek umr kiyán,
37 Wáste dáhinewalon ke
38 Amboh hai pahlon men,
39 Aur amboh hai pichhlon men
(2 *R*) 40 Aur báwenwále kaise báwenwále!
41 Anch ki bhap men, aur jalte páni men,
42 Aur chháon men dhuen kí,
43 Na thandi aur na izzat ki
44 We log the us se pahle ásuda
45 Aur zidd karte the is bare gunáh par,
46 Aur kahte the,
47 Kyá jab ham mar gae, aur ho gae mittí, aur haddián, kyá ham ko phir uthánd hai?
48 Kyá hamáre bápdádon ko bhí agle?
49 Tu kah, Aglo aur pichhle,

50 Sab ekatthe hote haiṇ ek dın muqarrar ke waqt par
51 Phır tum jo ho, aı bahke huo, jhuthláne-wále !
52 Albatta kháoge ek darakht se sehund ke
53 Phır bharoge us se pet
54 Phır píoge us par ek jaltá pání
55 Phır píoge jaise piwen unt tauṇs se
56 Yih mihmáni hai un ki ınsáf ke dın
57 Ham ne tum ko banáyá, phirkyun nahíṇ mánte ?
58 Bhalá, dekho, jo páni tapkate ho
59 Ab tum us ko banate ho, yá ham haiṇ bananewále ?
60 Ham ne thahrá diyá tum meṇ marná, aur ham hár nahiṇ rahe
61 Is se ki badal laweṇ tumh ırı tarah ke, aur uthá khara kareṇ tum ko jahán tum nahiṇ jánte
62 Aur ján chuke haiṇ uthán pahlá, phir kyuṇ nahiṇ yád karte ?
63 Bhala, dekho to, jo bote ho
64 Kyá tum us ko karte ho khetí, yá ham kheti karnewále ?
65 Agar ham cháhen, kar dáleṇ us ko raun-dan, phir tum sáre dın raho báteṇ banáteṇ,
66 Ham qarzdár rah gae, balki ham be nasíb hue
67 Bhala, dekho to pání, jo tum pite ho
68 Kyá tum ne utárá us ko bádal se, yá ham haiṇ utárnewále ?
69 Agar ham cháheṇ, kar deṇ use khárá, phir kyúṇ nahiṇ haqq mánte ?
70 Bhalá, dekho to ág, jo sulgáte ho
71 Kyá tum ne paidá kiyá us ká darakht, yá ham haiṇ paidá karnewále ?

72 Ham ne we banáe yád dilánе ko, aur baratne ko, jangalwálon ke
73 So bol páki apne Rabb ke nám ki, jo sab se bará
SULS (3 *R*) 74 So main qasam khátá hun táre dubne ki,
75 Aur yih qasam hai, agar samajho, to bari qasam,
76 Beshakk Qurán hai izzatwála,
77 Likhá chhipi kitáb men
78 Us ko wuhi chhute hain, jo pák bane hain
79 Utára hai jahán ke Sáhib se
80 Ab kyá is bát men tum susti karte ho?
81 Aur apná hissa yihi lete ho, ki jhuthláte ho?
82 Phir kyun na jis waqt ján pahunche halq ko?
83 Aur tum us waqt dekhte ho
84 Aur ham us ke pás hain ziyáda tum se, par tum nahín dekhte
85 Phir kyun agar tum nahin kisi ke hukm men
86 Kyun nahín phir lete, agar ho tum sachche?
87 So jo agar wuh huá páswálon men,
88 To ráhat hai, aur rozi, aur bág nimat ká,
89 Aur jo huá wuh dahinewálon men,
90 To salámatí pahunche tujh ko, dáhinewálon se
91 Aur jo agar wuh huá jhuthlánewálon,
92 Bahkon men se,
93 To mihmáni hai jaltá páni,
94 Aur paithána ág men
95 Beshakk yih bát yihi hai láiq yaqín ke
96 So bol páki apne Rabb ke nám se, jo sab se bará

SÚRA I HADÍD

Madíne meṉ názil huí, 29 áyat kí haí

BISMI L-LÁ HI R RAHMÁ NI-R-RAHIM

(1 *R*) 1 Alláh kí páki boltá haí jo kuchh haí ásmánoṉ meṉ aur zamín meṉ, aur wuhí haí zabardast hikmatwálá

2 Usí ko ráj haí ásmánoṉ aur zamín ká, jiláta haí, aur mártá haí, aur wuh sab chíz kar saktá haí

3 Wuhí haí pahlá, aur pichhlá, aur báhar, aur andar, aur wuh sab chíz jántá haí

4 Wuhí haí, jis ne banáe ásmán aur zamín chhah dín meṉ, phir baitha takht par, jántá haí jo paithtá haí zamín meṉ, aur jo nikaltá haí us se, aur jo utarta haí ásmán se, aur jo chaihtá haí us meṉ, aur wuh tumháre sath haí jahán kahíṉ tum ho, aur Alláh jo karte ho dekhtá haí

5 Usí ko ráj haí ásmánoṉ aur zamín ká, aur Alláh hí tak pahunchte haíṉ sab kám

6 Dákhil kartá haí rát ko dín meṉ, aur dákhil kartá haí dín ko rát meṉ, aur us ko khabar haí jíoṉ kí bát kí

7 Yaqín láo Alláh par, aur us ke Rasul par, aur kharch karo kuchh, jo tumháre háth meṉ diyá apná náib kar kar, jo log yaqín láe haíṉ tum meṉ se aur kharch karte haíṉ, un ko neg bará haí

8 Aur tum ko kyá huá, kí yaqín nahíṉ láte Alláh par? aur Rasul bulátá haí tum ko, kí yaqín láo apne Rabb par, aur le chuká haí tum se tumhárá qarár, agar tum mánte ho

9 Wuhí haí, jo utártá haí apne bandoṉ par áyateṉ sáf, kí nikál láwe tum ko andheroṉ se

ujále kí taraf, aur Alláh tum par narmí rakhtá haí, mihrbán

10 Aur tum ko kyá huá haí kí kharch nahín karte Alláh kí ráh men? Aur Alláh hí ko bach rahtá haí har kuchh ásmánon men aur zamín men, barábar nahín tum men jis ne kharch kiyá fath se pahle, aur larái kí, un logon ká darja bará haí un se, jo kharch karen us se píchhe, aur laren, aur sab ko wada diyá haí Alláh ne khubí ká, aur Alláh ko khabar haí jo tum karte ho

(2 *R*) 11 Kaun haí aisá kí qaraz de Alláh ko achchhí tarah qaraz, phir wuh us ko duná kar de us ke wáste, aur us ko míle negízzat ká

12 Jis din tu dekhe imánwále mardon ko aur auraton ko, daurtí átí haí un kí roshní áge un ke, aur dahine un ke, khushkhabarí haí tum ko áj ke din, bág hain, niche bahtí jín ke nahren, sadá rahen un men, yih jo haí, yihí haí barí murád milní

13 Jis din kahenge dagábaz mard aur aurateń ímánwálon ko, Hamárí ráh dekho, ham bhí sulgá len tumhárí roshní se, kisí ne kahá, Ulte jáo pichhe, phir dhundh lo roshní, phir kharí kar dí un ke bich ek diwár, jis ká ek darwáza, us ke andar wahán mihr haí, aur báhar kí taraf azáb Yih un ko pukárte hain, Kyá ham na the tumháre sáth? we bole, Kyun nahín? lekin tum ne bichlá diya áp ko, aur ráh dekhte rahe, aur dhokhe men pare, aur bahke khiyálon par, jab tak á pahunchá hukm Alláh ká, aur tum ko bahkáyá Alláh ke nám se us dagábáz ne

14 So áj qabul nahín tum se chhurwáí denf, aur na munkiron se, tum sab ká ghar dozakh

hai, wuh tumháre láiq hai, aur burí jagah já pahunche

15 Kyá nahín pahunchá ímánwálon ko kı gırgıráwen un ke dil Alláh kı yád se, aur jo utrá sachchá dın ? aur na hon aıse jın ko kıtáb milí ıs se pahle, phır lambı guzrí un par muddat, phır sakht ho gae un ke dil, aur bahut un men behukm hain

16 Ján rakho, kı Alláh jılátá hai zamín ko pichhe us kı maut ke, ham ne khol sunáe tum ko, agar tum ko bujh hai

17 Tahqiq jo log khaırát karnewále hain, mard aur aurat, aur qaraz dete hain Alláh ko achchhı tarah qaraz, duní mıltı hai un ko, aur un ko neg hai ızzat ká

18 Aur jo log yaqın láe Alláh par, aur us ke rasulon par, wuhí hain sachche ímánwále, aur ahwál batánewále apne Rabb ke pás, un ko hai un ká neg, aur un kí roshní, aur jo munkır hue, aur jhuthlain hamárí báten, we hain log dozakh ke

(3 *R*) 19 Ján rakho, kı dunyá ká jıná yihí hai, khel, aur tamasha, aur banáo, aur baráíán karní ápas men, aur bahutáyat dhundhní mál kı, aur aulád kí, jaise kaháwat ek menh kí, jo khush lagá kısánon ko un ká sabza ugná, phır zor par átá hai, phır tu dekhe zard ho gayá, phır ho játá hai raundan, aur pichhle ghar men sakht azáb hai,

20 Aur muáfí bhı hai Alláh se, aur razámandí, aur jıná yihí hai dunyá ká dagá kı jıns

21 Dauro apne Rabb kí muafí kí taraf, aur bihishtko, jis ká phailáo hai jaise phailáo ásmán aur zamín ká, rakhí hai wáste un ke, jo yaqín láe Alláh par aur us ke rasulon par, yih baráí

Alláh kí hai dewe us ko jis ko cháhe, aur Alláh ká fazl bará hai

22 Koí áfat nahín parí mulk men, aur na áp tum men, jo nahín likhi ek kitáb men pahle is se ki paidá karen ham us ko dunyá men, beshakk yih Alláh par ásán hai

23 Tá tum gam na kháyá karo us par jo háth na áyá, aur na rijhá karo us par, jo tum ko us ne diyá, aur Alláh nahín cháhtá kisi itráte barái márte ko

24 We jo áp na den, aur sikhawen logon ko na dena, aur jo koi munh more, to Alláh áp hai beparwá sab khubion sarahá

25 Ham ne bheje hain apne rasul nishánian dekar, aur utárí un ke sath kitáb, aur tarazu, ki log sídhe rahen insáf par, aur ham ne utárá lohá, us men sakht larái hai, aur kam chalte logon ke, aur tá malum kare Alláh kaun madad kartá hai us ki, aur us ke rasulon ki bin dekhe, beshakk Alláh zoríwar hai zabardast

(4 *R*) 26 Aur ham ne bhejá Nuh aur Ibráhím ko, aur rakhi donon ki aulád men paigambari, aur kitáb, phir koi un men ráh par hai, aur bahutere un men behukm hain

27 Phir bheje un ke pichhári par apne rasul, aur pichhe bhejá Isá Maryam ke bete ko, aur us ko dí Injil Aur rakhi ham ne us ke sath chalnewálon ke dil men narmí, aur mihr, aur ek dunyá chhorná, unhon ne nayá nikálá, ham ne nahín likhá thá, yih un par, magar Alláh kí razámandi cháhne ko, phir na nibáhá us ko jaisá cháhiye nibáhná, phir diyá ham ne un ko, jo ímándár the un men, un ká neg, aur bahut un men behukm hain

28 Ai ímánwálo, darte raho Alláh se, aur yaqín láo us ke Rasul par, dewe tum ko do bo-

jhe apní mihr se, aur rakh de tum meṉ roshní, jis ko liye phiro, aur tum ko muaf kare, aur Alláh muáf karnewálá hai, mihrbán

29 Tá na jáneṉ kitábwále, ki pá nahíṉ sakte kuchh Alláh ká fazl, aur yih ki buzurgí Alláh ke háth hai, detá hai jis ko cháhe, aur Alláh ká fazl bará hai

SURA I MUJÁDILA

Madine meṉ nazil huí, 22 áyat kí hai

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI R-RAHÍM

ATHAISWAN SIPARA (1 *R*) 1

Sun li Alláh ne bát us aurat ki, jo jhagartí hai tujh se apne kháwind ke haqq meṉ, aur jhínktí hai Alláh ke ágc, aur Alláh suntá hai sawál jawáb tum donoṉ ká, beshakk Alláh suntá hai dekhtá

2 Jo log má kah baithcṉ tum meṉ se apní auratoṉ ko, we nahiṉ un ki máeṉ, má wuhí un ki, jinhoṉ ne un ko janá, aur we bolte haiṉ ek nápasand bát, aur jhuth

3 Aur Allah muaf kartá hai bakhshnewálá.

4 Aur jo má kah baithe apni auratoṉ ko, phir wuhí kám cháheṉ, jis ko kahá hai, to ázád karná ek barda pahle se, ki báth lagáweṉ, is se tum ko nasíhat ho gai, aur Alláh khabar rakhtá hai jo tum karte ho

5 Phir jo koi na páwe, to roze do mahíne ke lagte tár, pahle us se ki ápas meṉ chhuweṉ, phir jo koí na kar sake, to kháná doná sáṭh muhtáj ká, is wáste ki hukm máno Alláh ká, aur uske Rasúl ká, aur ye haddeṉ bándhí haiṉ Alláh kí, aur munkiroṉ ko dukh kí már hai

6 Jo log mukhálif hote hain Alláh se, aur us ke Rasul se, we radd hue, jaise radd hue hain un se pahle, aur ham ne utari hain ayaten sáf, aur munkiron ko zillat ki már hai,

7 Jis din uthawegá Allah un sab ko, phir jatáwega un ko unke kiye, Allah ne wegin rakhe hain, aur we bhul gae, aur Alláh ke sámhne hai har chiz

(2 *R*) 8 Tu ne na dekha, ki Allah ko malum hai jo kuchh hai ásmanon men, aur jo kuchh hai zamin men? nahin hoti mashwara tin ka, jahin wuh nahin un men chautha, aur na pánch ká, jahin wuh nahin un men chhatha, aur na is se kam na ziyada, jahin wuh nahin un ke sath, jahan kahin hon Phir jatawegi unhen jo unhon ne kiyá qiyámat ke din, be shakk Allah ko malum hai har chiz

9 Tu ne na dekhe jin ko mana hui kináphusi? phir wuhi karte hain jo mana ho chuka hai, aur kan men baten karte hain gunah ki, aur ziyadati ki, aur Rasul ki behukmi ki, aur jab awen tere pas, tujh ko dua den, jo nahin di tujh ko Allah ne, aur kahte hain apne dil men, Kyun nahin karti Allah azab hami ko, is par, jo ham kahte hain? Bas hai un ko dozakh, paithenge us men, so buri jagah pahunche

10 Ai imánwalo, jab kin men bat karo, to mat karo bat gunah ki, aur ziyadati ki, aur Rasul ki behukmi ki, aur bat karo ihsan ki, aur adab ki, aur darte raho Allah se, jis ke pas jama hoge

11 Yih jo hai kinaphusi, so Shaitan ka kám hai, ki dilgir kare imánwalon ko, aur wuh un ká kuchh na bigare gi bin hukm Allah ke, aur Alláh par chahiye bharosa karen imánwale

12 Ai imánwalo, jab tum ko kahiye, Khul baitho majlison men, to khul baitho, kushádagi

de Alláh tum ko, aur jab kahiye, Uth khare ho, to uth khare ho, Alláh unche kare un ke, jo ímán rakhte haiṇ tum meṇ se, aur jinheṇ diyá gayá ilm, darje, aur Alláh jo karte ho khabar rakhta hai

13 Ai imánwálo, jab tum kán meṇ bát kaho Rasul se, to áge dhar lo apni bát kahne se pahle khairát, yih bihtar hai tumháre haqq meṇ, aur bahut suthra, phir agar na páo, to Alláh bakhshnewalá hai mihrbán

14 Kyá tum dar gae, ki áge rakhá karo kán kí bát kahne se pahle khairáteṇ ? so jab tum ne na kiyá, aur muaf kiyá Allah ne tum ko, to ab khari rakho namáz, aur dete raho zakát, aur hukm par chalo Allah ke, aur us ke Rasul ke, aur Allah ko kh abar hai jo kuchh tum karte ho

(3 *R*) 15 Tu ne nahiṇ dekhe we, jo rafíq ho gae haiṇ ek logoṇ ke, jin par gussa huá hai Allah ? na we tum meṇ haiṇ, na un meṇ aur qasameṇ khate haiṇ jhuth bát par, aur we khabar rakhte haiṇ

16 Rakhi hai Allah ne un ke liye sakht már, beshakk we bure kám haiṇ, jo karte haiṇ

17 Banáyá hai apni qasamon ko dhál, phir rokte haiṇ Allah ki rah se, to un ko zillat ka azáb hai

18 Kám na awenge un ko un ke mál, na un kí aulád Alláh ke háth se kuchh, we log haiṇ dozakh ke, we usí meṇ rah pare

19 Jis din jama karegí Allah un ko sáre, phir qasameṇ kháwenge us ke áge jaisá kháte haiṇ tumháre áge, aur khiyál rakhte haiṇ we kuchh bhali ráh par haiṇ, suntá hai wuhí haiṇ asal jhuthe

20 Qábu kar liyá un par Shaitán ne, phir bhulái un ko Alláh ki yád, we log haiṇ Shaitán

jathe ke, suntá hai jo jathá hai Shaitán ká, wuhi kharáb hote hain

21 Jo log mukhálif hote hain Alláh se, aur us ke Rasul se, we log hain sab se beqadr logon men Alláh likh chuká, ki main zabar rahungá aur mere Rasul, beshakk Alláh zoráwar hai zabardast

22 Tu na páwegá koí log, jo yaqin rakhte hon Alláh par, aur pichhle din par, dosti karen aison se, jo mukhálif ho Allah ke, aur us ke Rasul ke, agarchi we apne báp hon, yá apne bete, yá apne bhái, yá apne gharáne ke, un ke dilon men likh diyá hai imán, aur un ko madad ki apne gaib ke faiz se, aur dákhil karegá un ko bágon men, jin ke niche bahti nahren, sadá rahen un men, Alláh un se razi, aur we us se rázi, we hain jathe Alláh ke, suntá hai jo jathá hai Alláh ká, wuhi murád ko pahunche

SURA I HASHR

Madine men nazil hui, 24 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHIM

(1 *R*) 1 Alláh ki páki boltá hai jo kuchh hai ásmánon men aur zamín men, aur wuhí hai zabardast, hikmatwálá

2 Wuhí hai, jis ne nikál diye jo munkir hain kitábwálon men un ke gharon se pahle hí bhír hote, tum na atkalte the, ki we niklenge, aur we khiyál rakhte the, ki un ko bachá hain un ke qile Alláh ke háth se, phir pahunchá un par Alláh jahán se un ko khiyál na thá, aur dálí un ke dil men dhák, ujárne lage

apne ghar apne hathoṇ aur musalmánoṇ ke háthoṇ, so dahshat mano, aur ínkhwálo

3 Aur agar na hota, ki likhá thí Alláh ne un par ujarna, to un ko dukh detá dunyá meṇ, aur ákhirat meṇ hai un ko ág ka azáb

4 Yih us par ki we mukhálif hue Alláh se aur us ke Rasul se, aur jo koi mukhálif huí Alláh se, to Allah ki mar sakht hai

5 Jo kat dala tum ne khajur kí per, yá rahne diya khara us kí jar par, so Allah ke hukm se, aur ta ruswa kare behukmoṇ ko

6 Aur jo hath lagaya Alláh ne apne Rasul ko un se, to tum ne na thiṇ daurae us par ghore, aur na unt, lekin Allah jata deta hai apne rasuloṇ ko jis par chahe, aur Allah sab chíz kar saktá hai

7 Jo háth lagawe Alláh apne Rasul ko bastionwaloṇ se, so Allah ke waste, aur Rasul ke, aur nátewale ke, aur bin bap ke larkoṇ ke, aur muhtajoṇ ke, aur musáfir ke, tá na rahe lene dene meṇ daulatmandoṇ ke tum meṇ se, aur jo de tum ko Rasul, so le lo, aur jis se mana kare, so chhor do, aur darte raho Alláh se, beshakk Allah ki mar sakht hai

RUBA 8 Wáste un muflisoṇ watan chhornewaloṇ ke, jo nikále hue ae haiṇ apne gharoṇ se aur máloṇ se, dhundhte ae haiṇ Alláh ká fazl, aur us ki razámandi, aur madad karne ko Alláh ke, aur us ke Rasul ke, we log wuhí haiṇ sachche

9 Aur jo jagah pakaṛ rahe haiṇ is ghar meṇ, aur ímán meṇ, un se ágc muhabbat karte haiṇ us se, jo watan chhor áwe un ke pás, aur nahíṇ páte apne dil meṇ garaz us chíz se, jo un ko milá, aur dil rakhte haiṇ apní jánoṇ se, aur agarchi ho un ko bhukh, aur jo bachayá

gayá apne jí kí lálach se, to wuhí log haiṉ murád pánewále

10 Aur un ke wáste, jo áe un ke pichhe kah te hue, Aí Rabb, bakhsh ham ko aur hamáre bhá́íoṉ ko, jo áge pahunche ham se imán meṉ, aur na rakh hamáre dil meṉ bair imánwáloṉ ká, aí Rabb, tu hí haí narmiwálá mihrbán

(2 *R*) 11 Tu ne na dekhe we, jo dagábáz haiṉ ' kahte haiṉ apne bhá́ioṉ ko, jo munkír haiṉ kitábwáloṉ meṉ se, Agar tum ko koí nikál degá́, to ham bhí niklenge tumháre sáth, aur kabhí na mánenge kisí ka tumhare haqq meṉ kabhí, aur agar tum se laráí hogí, to ham tumhárí madad karenge, aur Alláh gawáhí detá haí we jhuthe haiṉ

12 Agar we nikále jáwenge, ye na niklenge un ke sáth, aur agar un se larái hogí, ye na madad karenge un kí, aur agar madad karenge, to bhágenge pith dekar, phir kahiṉ madad na páwenge

13 Albatta tumhárá dar ziyáda haí un ke dil meṉ Alláh se, yih is se kí we log bujh na hiṉ rakhte

14 Na lar sakenge tum se sab milkar bastioṉ kí kot meṉ, yá diwároṉ kí ot meṉ, un kí larái ápas meṉ sakht hai, tu jáne we ekatthe haiṉ, aur un ke dil phut rahe haiṉ, yih is se kí we log aql nahiṉ rakhte

15 Jaise kaháwat un kí, jo ho chuke haiṉ un se pahle, pás haí kí chakheṉ sazá apne kám kí, aur un ko már hai dukh kí

16 Jaise kaháwat Shaitán kí, jab kahe insán ko, Tu munkír ho, phir jab wuh munkír huá, kahe, Maiṉ alag huṉ tujh se, maiṉ dartá huṉ Alláh se, jo Rabb sáre jahán ká

17 Phir ákhir un donoṉ ká yihí, kí we do

noṉ haiṉ ág meṉ sadá raheṉ us meṉ, aur yihí haí sazá gunahgároṉ kí

(3 *R*) 18 Aí ímánwálo, darte raho Alláh se, aur cháhiye kí dekh le har koí jí kyá bhejtá haí kal ke wáste, aur darte raho Alláh se, beshakk Allah ko khabar haí jo karte ho

19 Aur mat ho waise, jinhoṉ ne bhuláyá Alláh ko, phir us ne bhulá diye un ko un ke jí, we log wuhí haiṉ behukm

20 Barábar nahiṉ log dozakh ke aur log bihisht ke, bihisht ke log wuhí haiṉ murád ko pahunche

21 Agar ham utárte yih Qurán ek pahár par, to tu dekhtá wuh dab játá, phat játá Alláh ke dar se, aur ye kaháwateṉ sunáte haiṉ ham logoṉ ko, shayad we dhiyán kareṉ

22 Wuh Alláh haí, jis ke siwáe kisí kí bandagí nahíṉ, jántá haí chhipá aur khulá, wuh haí mihrbán rahmwálá

23 Wuh Alláh haí, jis ke siwáe bandagí nahíṉ aur kí, wuh bádsháh haí pák zát, changá ímán detá, panáh meṉ letá, zabardast, dabáowálá, sáhib barái ká, pák haí Alláh us se, jo sharík batáte haiṉ

24 Wuh Alláh banánewálá, nikál kharákartá, surat khainchtá, us ke haiṉ sab nám khásse, páki boltá haí jo kuchh haí ásmánoṉ meṉ aur zamíṉ meṉ, aur wuhí haí zabardast, hikmatwálá

SURA I MUMTAHINA

Madíne meṉ názil húí, 13 *áyat kí haí*

BISMI L-LÁ HI R-RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 *R*) 1 Aí ímánwálo, na pakro mere aur

apne dushmanoṉ ko dost, un ko paigam bhejte ho dostí se, aur we munkir hue haiṉ us se, jo tum ko áyá sachchá dín, nikálte haiṉ Rasul ko aur tum ko is par ki tum mánte ho Alláh apne Rabb ko, agar tum nikle ho larái ke wáste meri ráh meṉ, aur merí razámandi cháh kar, chhipe paigám bhejte ho un ko dosti ke, aur mujh ko khub malum hai jo chhipayá tum ne, aur jo zahir kiyá, aur jo koi yih kám kare tum meṉ se, wuh bhula sidhi ráh

2 Agar tum ko we páweṉ, ho jáweṉ tumháre dushman, aur barhawen tum par apne háth, aur apní zabanen burai ko, aur chaheṉ kisi tarah tum munkir ho jáo

3 Hargiz kam na áwenge tum ko tumháre nate, aur na tumhari aulad qiyamat ke din, wuh faisala karega tum meṉ, aur Alláh jo karte ho dekhtá hai

4 Tum ko chal chalni hai achchhí Ibráhím ki, aur jo us ke sath the, jab kaha apni qaum ko, Ham alag haiṉ tum se, aur jin ko tum pujte ho, Alláh ke siwae un se, ham munkir hue tum se, aur khul pari ham meṉ aur tum meṉ dushmani aur bair hamesha ko, jab tak tum yaqin na láo Alláh akele par, magar ek kahna Ibráhím ká, apne bap ko, Maiṉ mangungá muafí teri, aur málik nahiṉ maiṉ tere bhale ko Alláh ke háth se kisi chíz ká, ai Rabb hamáre, tujh par bharosá kiyá ham ne, aur terí taraf ruju hue, aur terí taraf phir áná

5 Ai Rabb hamáre, na jánch ham par káfiroṉ ko, aur ham ko muaf kar, ai Rabb hamáre, tu hí hai zabardast hikmatwálá

6 Albatta tum ko bhalí chál chalni hai un kí, jo koí ummed rakhtá ho Allah kí aur pichh-

le dın kı, aur jo koı munh phere, to Alláh wuhí haı beparwá, khubíoṇ saráhá

(2 *R*) 7 Ummed haı kı Allah kar de tum meṇ, aur jo dushman haiṇ tumháre un meṇ se dostı, aur Allah sab kar sakta haı, aur Alláh bakhshnewálá haı mihrbán

8 Allah tum ko mana nahiṇ kartá un se jo lare nahiṇ tum se dın par, aur nikála nahiṇ tum ko tumháre gharoṇ se kı un se karo bhalaı aur ınsáf ka suluk, Allíh chahta haı ınsáf-walоṇ ko

9 Allah to mana kartı haı tum ko un se, jo lare tum se dın par, aur nikalí tum ko tumháre gharoṇ se, aur mel bındha tumhíre nikalne par, kı un se dostı karo, aur jo koı un se dostı kare, so we log wuhı haiṇ gunahgar

10 Aı ımanwalo, jab áweṇ tum pas ımanwalı aurateṇ watan chhor kar, to un ko janch lo, Alláh bihtar jantı haı un kí imán, phir agar jano kı we imán par haiṇ, to na phero un ko kafiroṇ kı taraf, na ye aurateṇ halal un mardoṇ ko, na we mard halál ın auratoṇ ko, aur de do un mardoṇ ko, jo un ka kharch hua, aur gunáh nahiṇ tum par, kı nikah kar lo un se, jab un ko do un ke mahr, aur na rakho qabze meṇ namus káfiı auratoṇ ke, aur mang lo jo tum ne kharch kıya, aur we kafir mánglen jo unhoṇ ne kharch kıya, yih faisala haı Alláh ka, faisala kartá haı tum meṇ, aur Alláh sab jantá haı hikmatwala

11 Aur agar játi raheṇ koı tumhari auratoṇ se káfiroṇ kı taraf, phir tum khapa maro, to do un ko, jın kı auratoṇ játi rahiṇ, jitna unhoṇ ne kharch kıyá thá, aur darte raho Allah se, jis par tum ko yaqín haı

12 Aı Nabı, jab áweṇ tere pás musalmán

aurateṉ qarár karne ko is par, ki sharik na thahráweṉ Alláh ke sáth kisí ko, aur chorí na kareṉ, aur badkárí na kareṉ, aur apní aulád na máreṉ, aur tufán na láweṉ bándh kar apne háthoṉ aur páoṉ meṉ, aur teri behukmi na kareṉ kisi bhale kám meṉ, tu un se qarár kar, aur muáfí máng un ke wáste Alláh se, beshakk Alláh bakhshnewálá mihrbán hai

13 Ai ímánwálo, mat dosti karo un logoṉ se, jin par gussa ho Alláh, we ás tor chuke pichhle ghar se, jaise ás tori munkiroṉ ne qabr wáloṉ se

SURA I SAF

Madine meṉ názil hui, 14 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIN

(1 *R*) 1 Alláh ki páki bolta hai jo kuchh hai ásmánoṉ meṉ aur zamin meṉ, aur wuhí hai zabardast hikmatoṉwálá

2 Ai ímánwálo, kyuṉ kahte ho muṉh se, jo nahíṉ karte ?

3 Barí bezárí hai Alláh ke yahán, ki kaho wuh chiz, jo na karo

NISF 4 Alláh cháhtá hai un ko, jo larte haiṉ us ki ráh meṉ qatár bándhkar, jaise wuh diwár hai sísa pilái

5 Aur jab kahá Musá ne apní qaum ko, Ai qaum, kyuṉ satáte ho mujh ko, aur jánte ho ki maiṉ Alláh ká bhejá huṉ tumháre pás, jab we phir gae, pher diye Alláh ne un ke dil, aur Alláh ráh nahíṉ detá behukm logoṉ ko

6 Aur jab kahá Isá Maryam ke bete ne, Ai baní Isráil, maiṉ bhejá áyá huṉ Alláh ká tum-

bárí taraf, sachcha kartá us ko, jo mujh se áge hai Taurát, aur khushkhabarí sunátá ek rasul kí, jo áwegá mujh se pichhe, us ká nam hai Ahmad, phir jab íyá un ke pás khulí nishánián lekar, bole, Yih jádu hai sarih

7 Aur us se beinsáf kaun, jo bándhe Alláh par jhuth, aur us ko bulate hain musalmán hone ko? aur Allah rah nahín detá beinsáf logon ko

8 Chahte hain, ki bujhawen Alláh ki roshní apne munh se, aur Alláh ko puri karni apní roshni, aur pare burá mánen munkir

9 Wuhi hai, jis ne bheja apná Rasul ráh ki sujh lekar, aur sachchá dín, ki us ko upar kare dinon se sab se, aur pare burá mánen shirk karnewále

(2 *R*) 10 Ai imánwálo, main batáun tum ko ek saudagari, ki bachawe tum ko dukh kí már se

11 Imán láo Alláh par, aur us ke Rasul par, aur laro Allah ki ráh men apne mal se aur ján se, yih bihtar hai tumhare haqq men, agar tum samajh rakhte ho

12 Bakhshe wuh tumhare gunáh, aur dákhil kare tum ko bagon men, jin ke niche bahti nahren, aur suthre gharon men basne ke, bágon men, yih hai bari murád milni

13 Aur ek aur chiz we jis ko tum cháhte ho madad Alláh kí taraf se aur fath nazdik, aur khushí suná ímánwalon ko

14 Ai ímánwálo, tum ho madadgár Alláh ke, jaise kahá Isá Maryam ke bete ne yáron ko, Kaun hai ki madad kare merí Allah kí ráh men? bole yár, Ham hain madadgár Alláh ke, phir imán láyá ek firqa baní Isráil men se, aur munkir huá ek firqa, phir zor diyá ham ne un ko,

jo yaqín láe the, un ke dushmanoṉ par, phir o rahe gálib

SURA I JUMA

Madine meṉ názil hui, 11 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 R) 1 Alláh kí pákí boltá hai jo kuchh hai ásmánoṉ meṉ aur zamin meṉ, bádsháh pák zát, zabardast hai, hikmatwálá

2 Wuhí hai, jis ne uthája anparhoṉ men ek Rasul unhiṉ meṉ ká, parhtá un pás us kiáyateṉ, aur un ko saṉwártá, aur sikhátá kitáb aur aqlmandí, aur us se pahle pare the we saríh bhuláwe meṉ

3 Aur ek auroṉ ke wáste unhíṉ meṉ se, jo ab hí nahiṉ mile in meṉ, aur wuhi hai zabardast, hikmatwálá

4 Yih barái Alláh ki hai, detá hai jis ko cháhe, aur Alláh ká fazl bará hai

5 Kaháwat un ki, jin par ládi Taurát, phir na uthái unhoṉ ne, aisí jaisi kaháwat gadhe kí, píth par liye chaltá hai kitabeṉ, buí kaháwat hai un logon kí, jinhoṉ ne jhuthlaí Alláh kí báteṉ, aur Alláh ráh nahíṉ detá beinsáf logoṉ ko

6 Tu kah, Ai Yahud honewálo, agar dawá karte ho, ki tum dost ho Alláh ke sab logoṉ ke siwáe, to manáo maut, agar tum sachche ho

7 Aur kabhí na manáwenge maut, jis wáste áge bhej chuke haiṉ un ke háth, aur Alláh ko ḳhúb malum haiṉ gunahgár

8 Tú kah, Maut wuh hai, jis se tum bhágte ho, so wuh tum se milní hai, phir phere jáoge

us chhipá aur khuláján newále pás, phir jatáwegá wuh tum ko jo karte the

(2 *R*) 9 Ai ímánwálo, jab azán ho namáz kí Juma ke din, to dauro Alláh ki yád ko, aur chhoro bechná, yih bihtar hai tumháre haqq men, agar tum ko samajh hai

10 Phir jab tamám ho chuke namáz, to phail paro zamin men, aur dhundho fazl Alláh ká, aur yád karo Alláh ko bahut, sháyad tumhárá bhalá ho

11 Aur jab dekhen saudá bikná, yá kuchh tamáshá, khind jáwen us ki taraf, aur tujh ko chhor jáwen khará, tu kah, Jo Alláh ke pás hai, so bihtar hai tamáshe se aur saudágarí se, aur Alláh bihtar hai rozí denewálá

SURA I MUNAFIQUN

Madíne men názil hui, 11 *áyat ki hai*

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

(1 *R*) 1 Jab áwen tere pás munáfiq, kahen, Ham qáil hain, tu Rasul hai Alláh ká aur Alláh jántá hai ki tu us ká Rasul hai, aur Alláh gawáhí detá hai ki ye munafiq jhuthe hain

2 Rakhí hain apni qasmen dhál banákar, phir rokte hain Alláh kí ráh se, ye log jo karte hain bure kám hain

3 Yih us par ki we ímán láe, phir munkir ho gae, phir muhr ho gaí un ke dil par, ab we nahín bújhte

4 Aur jab tú dekhe un ko, khush lagen tujh ko un ke díl, aur agar bát kahen, sune tú un kí bát, kaise hain, jaise lakrí lagá dete díwár

se, jánte haiṉ ki har ek balá áí unhiṉ par, wuhí haiṉ dushman, un se bachtá rah, gardan máre un ko Alláh kahán se phire játe haiṉ ?

5 Aur jab kahiye un ko, Ao, muaf karwáwe tum ko Rasul Alláh ká, humkáte haiṉ apne sar, aur tu dekhe ki we muṉh pher rakhte haiṉ, aur gurur karte haiṉ

6 Barábar hai un ki, tu muáfi cháhe, yá na muafi cháhe, hargiz na muaf karegá un ko Alláh, muqarrar Allah ráh nahiṉ detá behukm logoṉ ko

7 Wuhi haiṉ jo kahte haiṉ, Mat kharch karo un par, jo pás rahte haiṉ Rasul Alláh ke, jab tak ki khand jáweṉ, aur Alláh ke haiṉ khazáne ásmánoṉ ke aur zamin ke, lekin munáfiq nahín bujhte

8 Kahte haiṉ, Albatta agar ham phir gae Madíne ko, to nikál degá jis ká zor hai wahán se beqadr logoṉ ko, aur zor Alláh ká hai, aur us ke Rasul ká, aur mominoṉ ká, lekin munáfiq nahíṉ samajhte

(2 *R*) 9 Ai ímánwálo, na gáfil kareṉ tum ko tumháre mal, aur na tumhari aulád Alláh kí yád se, aur jo koí yih kám kare, to wuhí log haiṉ tote meṉ áe

10 Aur kharch karo hamáre diye meṉ se us se pahle ki pahunche kisí ko tum meṉ maut, tab kahe, Ai Rabb, kyuṉ na dhíl dí tu ne mujh ko ek thori muddat, ki maiṉ khairát kartá, aur hotá nek logoṉ meṉ ?

11 Aur hargiz na dhíl degá Alláh kisijí ko, jab pahunchá us ká wada, aur Alláh ko khabar hai jo karte ho

SURA I TAGABUN

Madine meṉ ndzil hui, 18 dyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Páki boltá hai Alláh kí jo kuchh hai ásmánoṉ meṉ aur zamín meṉ, usí ká ráj hai, aur usi kí tarif hai, aur wuhí har chíz kar saktá hai

2 Wuhi hai, jis ne tum ko banáyá, phir koí tum meṉ munkir hai, aur koi imándár, aur Alláh jo karte ho dekhtá hai

3 Banae ásmán aur zamin tadbir se, aur surat khainchi tumhárí, phir achchhi banáí tumhári surat aur usi taraf phir jáná hai

4 Jántá hai jo kuchh hai ásmánoṉ meṉ aur zamín meṉ, aur jántá hai jo chhipate ho aur jo kholte ho, aur Alláh ko malum hai jioṉ ki bát

5 Kyá pahunchá nahíṉ tum ko ahwál un logoṉ ká, jo munkir ho chuke haiṉ pahle, phir chakhi sazá apne kám ki, aur un ko hai dukh ki már?

6 Yih is par ki láte the un pás un ke rasúl nisháníáṉ, phir kahte, Kyá ádmi ham ko ráh sujháenge? phir munkir hue, aur muṉh morá, aur Alláh ne beparwái ki, aur Alláh beparwá hai, sab khubioṉ saiáhá

7 Dawá karte haiṉ munkir, ki hargiz un ko uthánáá nahíṉ, tu kah, Kyuṉ nahiṉ, qasam mere Parwardigár ki, tum ko uthánáá hai, phir tum ko jatáná hai, jo tum ne kiyá, aur yih Alláh par ásán hai

8 So ímán láo Alláh par, aur us ke Rasúl par, aur us nur par, jo ham ne utárá, aur Alláh ko tumháre kám kí ḳhabar hai

9 Jis din tum ko ikatthe karegá, jama hone ke din, wuh din hai hár jit ká, aur jo koi yaqin láwe Alláh par, aur kare kám bhalá, utáre us kí buraián, aur dákhil kare us ko bágon men, jin ke niche bahti nadian rahá karen un men hamesha, yihi bari murad milni

10 Aur jo munkir hue aur jhuthláin hamári áyaten, we hain dozakhwále, rahá karen us men, aur buri jagah pahunche

SULS (2 *R*) 11 Nahin parti koi takhf bin hukm Alláh ke, aur jo koi yaqin láwe Alláh par, wuh ráh batáwe us ke dil ko, aur Alláh ko har chiz malum hai

12 Aur hukm máno Allah ká, aur hukm máno Rasul ka, phir agar tum munh moro, to tumháre Rasul ka kam yihi hai pahunchá denā kholkar

13 Alláh us bin kisi ki bandagi nahin, aur Alláh par chahiye bharosa karen imánwále

14 Ai imánwalo, bazi tumhari joruen aur aulád dushman hain tumhare, so un se bachte raho, aur agar muaf karo, aur dar guzaro, aur bakhsho, to Alláh hai bakhshnewala mihrbán

15 Tumháre mal aur aulád yihi hain jánchne ko, aur Alláh jo hai, us ke pas hai neg bará

16 So daro Allah se jahán tak sako, aur suno, aur máno, aur kharch karo apne bhale ko, aur jis ko bachá diyá apne ji ki lalach se, so we log wuhi murad ko pahunche

17 Agar qarz do Allah ko, achchhi tarah qaraz dena duna kar de wuh tum ko, aur tum ko bakhshe, aur Allah qadrdán hai, tahammulwalá,

18 Jánnewálá chhipe aur khule ká, zabardast, hikmatwálá

SURA I TALAQ

Madîne meṉ nâzil huí , 12 ayat kí hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahím

(1 *R*) 1 Aí Nabí, jab tum taláq do auratoṉ ko, to un ko taláq do un kí iddat par, aur gínte raho iddat, aur daro Alláh se, jo Rabb hai tumhára, mat nikálo un ko un ke gharoṉ se, aur we bhí na nikleṉ magar jo kareṉ sarih behayái, aur ye haddeṉ bándhí haiṉ Allah kí, aur jo koí barhe Alláh kí haddoṉ se, to us ne burá kiyá apná, tum ko khabar nahiṉ, sháyad Alláh baná nikále is píchhe kuchh kám ?

2 Phir jab pahunchiṉ apne wade ko, to rakh lo un ko dastur se, yá chhor do un ko dastur, aur gawáhkar lo do mutabar apne meṉ ke, aur sídhí rakho gawáhí Alláh ke wáste, yih bát jo hai, is se samajh jáwegá jo koí yaqín rakhtá hogá Allah par, aur pichhle dín par, aur jo koí dartá hai Alláh se, wuh kar de us ká guzárá, aur rozí de us ko jahán se un ko khiyál na ho

3 Aur jo koí bharosá rakhe Alláh par, to wuh us ko bas hai, muqarrar purá kar letá hai Alláh apná kám , Alláh ne rakhá hai har chíz ká andáza

4 Aur jo aurateṉ na ummed huín haiz se tumhárí auratoṉ meṉ, agar tum ko shubha rah gayá ho, to un kí iddat hai tín mahíne, aur aisí hí jin ko haiz nahíṉ áyá, aur jin ke peṭ meṉ bachcha hai, un kí iddat yih, ki jan leṉ peṭ ká bachcha, aur jo koí dartá rahe Alláh se, kar de wuh us ke kám meṉ ásání

5 Yih hukm hai Alláh ká, jo utárá tumhárí

taraf, aur jo koí dartá hai Alláh se, utáre us se us kí burá́iáṉ, aur barí de us ko neg

6 Ghar do un ko rahne ko jahán tum áp raho apne maqdur ke muwáfiq, aur izá na cháho un kí, tá tang pakro un ko, aur agar iakhtí hoṉ pet meṉ bachcha, to kharch karo un par jab tak janeṉ pet ká bachcha, phir agar dudh piláweṉ tumhárí khátir, to do un ko un ke neg, aur sikháo ápas men neki, aur agar ápas meṉ zidd karo, to dudh piláwe us kí khátir dusrí aurat

7 Cháhiye kharch kare wasatwálá apní wasat ke muwáfiq, aur jo kí tang huí us par us kí rozí, to kharch kare jaisa diyá us ko Alláh ne, aur Alláh kisi par taklif nahin detá, magar jitná us ko diyá, ab kar degá Alláh sakhtí ke pichhe ek ásáni

(2 *R*) 8 Aur kittí bastiáṉ uchhal chalin apne Rabb ke hukm se, aur us ke rasuloṉ ke, phir ham ne hisáb meṉ pakrá un ko, sakht hisáb meṉ aur áfat dalí un par andekhí áfat

9 Phir chakhi us ne sazá apne kám kí, aur ákhir un ke kám meṉ totá áyá

10 Rakhi hai Alláh ne un ke wáste sakht már, so darte raho Alláh se, ai aqlwálo

11 Jin ko yaqín hai, Alláh ne utárí hai tum par samjhautí, Rasul hai, jo parhtá hai tum pás Alláh kí áyateṉ khuli sunánewáli, kí nikále un ko jo imánláe, aur kiye bhale kám, andheroṉ se ujále meṉ, aur jo koí yaqin láwe Alláh par, aur kare kuchh bhaláí, dákhil kare wuh us ko bágoṉ meṉ, niche bahti jin ke nahreṉ, sadá raheṉ un meṉ hamesha, khub dí Alláh ne us ko rozí

12 Alláh wuh hai, jis ne banáe sát ásmán aur zamín bhí utní, utartá hai hukm un ke

bich, to tum jáno ki Alláh har chiz kar saktá hai, aur Alláh ke ilm men samái hai har chíz kí

SURA I TAHRÍM

Madine men názil hui, 12 *áyat ki hai*

Bismi l lá hi r rahmá ni-r rahím

(1 *R*) 1 Ai Nabi, tu kyun haram kartá hai jo halál kiyá Alláh ne tujh par? cháhtá hai tu razámandi apni auraton ki, aur Alláh bakhshnewalá hai, mihrbán

2 Thahra diyá Allah ne tum ko utár dálná tumhárí qasamon ká aur Alláh dost hai tumhará, aur wuh hai sab jantá, hikmatonwálá

3 Aur jab chhipakar kahi Nabi ne apní kisi aurat se ek bát, phir jab us ne khabar kar di us ki, aur jatá diyá wuh Alláh ne Nabi ko, Nabi ne jatá di us men se kuchh, aur ṭalá di kuchh, phir jab wuh jatá diyá aurat ko, boli, Tujh ko kis ne batáya yih? kahá, Mujh ko batáyá us khabardar wáqifkar ne

4 Agar tum tauba kartián ho, to jhuk pare hain tumhare dil, aur agar tum donon charhái karogi in us par, to Allah hai us ká rafíq, aur Jabráil aur nek imánwále, aur firishte us ke pichhe madadgár hain

5 Abhi agar Nabí chhor de tum sab ko, us ká Rabb badle men de us ko aurateń tum se bihtar, hukmbardár, yaqín rakhtián, namáz men kharí hotián, tauba kartián, bandagí bajá latián, rozadár, biyáhián, aur kunwárián

6 Ai imánwálo, bachão apni ján ko, aur apne gharwálon ko us ág se, jis kí chhiptián

haiṉ ádmí aur patthar, us par muqarrar haiṉ firishte tundkho zabardast, behukmí nahíṉ karte Alláh kí, jo bát un ko farmá di, aur wuhi karte haiṉ, jo hukm ho

7 Ai munkir honewálo, mat baháne banáo áj ke din, wuhí badlá páoge jo tum karte the

(2 *R*) 8 Ai imánwálo, tauba karo Alláh kí taraf sáf dil kí tauba, sháyad tumhárá Rabb utáre tum par se tumhári burái áṉ, aur dákhil kare tum ko bágoṉ meṉ, jin ke niche bahti nahreṉ, jis din Alláh sharminda na karegá Nabi ko, aur jo log imán láe us ke sáth, un kí roshni daurti hai un ke áge, aur un ke dáhine kahte haiṉ, Ai Rabb hamáre, puri kar de ham ko hamárí roshni, aur muaf kar ham ko, tu har chiz kar saktá hai

9 Ai Nabi, lar káfiroṉ se, aur dagábázoṉ se, aur sakhti kar un par, aur un ká ghar dozakh hai, aur buri jagah pahunche

10 Alláh ki banái ek kaháwat munkiroṉ ke wáste Nuh kí aurat, aur Lut ki aurat, ghar meṉ thín donoṉ hamáre nek bandoṉ se do nek bandoṉ ke, phir unhoṉ ne chori kí un se, phir wuh kám na ái un ko Allah ke háth se kuchh, aur hukm huá, ki chalí jáo dozakh meṉ jánewáloṉ ke sáth

11 Aur Alláh ne banái ek kaháwat ímánwáloṉ ke wáste aurat Firaun kí, jab boli, Ai Rabb, baná mere wáste apne pás ek ghar bihisht meṉ, aur bachá nikál mujh ko Firaun se, aur us ke kám se, aur bachá nikál mujh ko zálim logoṉ se

12 Aur Maryam betí Imrán kí, jis ne rokí apní shahwat kí jagah, phir phunk dí ham ne us meṉ ek apní taraf se ján, aur sach jáníṉ apne

Rabb kí báteṉ aur us kí kitábeṉ, aur wuh thí bandagí karnewálíoṉ meṉ

SURA I MULK

Makke meṉ ndzil huí, 30 dyat kí haí

BISMI-L-LÁ-HI-R RAHMÁ NI R RAHIM

UNTISWAN SIPARA. (1 *R*) 1 Barí barakat haí us kí, jis ke háth haí ráj, aur wuh sab chíz kar saktá haí

2 Jis ne banáyá marná aur jiná, kí tum ko jánche kaun tum meṉ achchhá kartá haí kám, aur wuh zabardast haí, bakhshnewalá

3 Jis ne banáe sát ásmán tah par tah, kyá dekhtá haí tu Rahmán ke banáe meṉ kuchh faraq? phír duhrákar nigáh kar, kahíṉ dekhtá haí darár?

4 Phír duhrákar nigah kar do do bár, ulṭí áwe terí nigáh radd hokar thakkar

5 Aur ham ne raunaq dí warle ásmán ko chirágoṉ se, aur rakhí un se phenk már shaitánoṉ kí, aur rakhí un ke liye már dahaktiág kí

6 Aur un ke wáste, jo munkir hue apne Rabb se, azáb haí dozakh ká, aur burí jagah pahunche

7 Jab dále jáweṉ us meṉ, suneṉ us ká dháṛná, aur wuh uchhaltí haí

8 Abhí lagtá haí, kí phat paṛe josh se, jis bár paṛá us meṉ ek dal, puchhá us se us ke dárogoṉ ne, Kyá na pahunchá thá tum pás koí dar sunánewálá?

9 We bole, Kyún nahíṉ? ham pás pahunchá thá dar sunánewálá, phír ham ne jhuṭhlá diyá, aur kahá, Nahíṉ utárí Alláh ne kuchh chíz, par tum pare ho bare bahkáwe meṉ

10 Aur bole, Agar ham hote sunte aur bujhte, na hote dozakhwálon men

11 So qáil hue apne gunáh ke, ab dafa hon dozakhwále

12 Jo log darte hain apne Rabb se bin dekhe, un ko muafí hai aur neg bará

13 Aur tum chhipí kaho apni bát, yá kholkar, wuh jántá hai dilon ke bhed

14 Bhalá, wuh na jáne, jis ne banáyá? aur wuhi hai bhed jántá, khabardár

(2 *R*) 15 Wuhi hai, jis ne kiyá tumháre áge zamín ko past, ab phiro us ke kandhon par, aur kháo kuchh di hui us ki rozi, aur usi ki taraf ji uthná hai

16 Kyá nidar hue us se jo ásmán men hai, ki dhasáwe tum ko zamín men? phir tabhi wuh laraztí hai

17 Yá nidar hue us se, jo ásmán men hai, ki dále tum par patthráo báo ká? so ab jánoge kaisá hai meiá darká

18 Aur jhuthlá chuke hain jo un se pahle the, phir kaisá huá merá inkár?

19 Aur kyá nahin dekhte urte jánwar apne upar par khole aur jhapakte? koi nahin thám rahá un ko Rahmán ke siwáe, us ki nigáh men hai har chiz

20 Bhalá, wuh kaun hai, jo fauj hai tumhárí madad kare tumhári Rahmán ke siwáe? munkir pare hain nire bahkáwe men

21 Bhalá, wuh kaun hai, jo rozí degá tum ko, agar wuh rakh chhore apni rozí? koí nahín, par ur rahe hain sharárat aur badakne par

22 Bhalá, ek jo chale aundhá apne munh par, wuh sídhí ráh páwe, yá wuh, jo chale sídhá ek sídhí ráh par?

23 Tu kah, Wuhí hai, jis ne tum ko nikál

kharâ kiyá, aur bana diya tum ko kán, aur ánkheṉ, aur dil, tum thora haqq mánte ho

24 Tu kah, Wuhí hai, jis ne khandáyá tum ko zamin meṉ, aur usi ki taraf ekatthe kiye jáoge

25 Aur kahte haiṉ, Kab hai yih wada, agar tum sachche ho?

26 Tu kah, Khabar to hai Alláh hí pás, aur maiṉ to yihí dar sunánewálá huṉ kholkar

27 Phir jab dekhenge wuh pás á lagá, bure ban jáwenge muṉh munkiroṉ ke, aur kahegá, Yihí hai, jis ko tum mángte the

28 Tu kah, Bhalá, dekho to, agar khapáwe mujh ko Alláh, aur mere sáthwáloṉ ko, yá ham par mihr kare, phir wuh kaun hai, jo bacháwe munkiroṉ ko dukh ki már se?

29 Tu kah, Wuhí Rahmán hai, ham ne us ko máná, aur usi par bharosá kiyá, so ab tum ján loge kaun pará hai sarih bahkáwe meṉ

30 Tu kah, Bhalá, dekho to, agar ho rahe subh ko páni tumhárá khushk, phir kaun hai, jo láwe tum pás páni nithrá?

SURA I QALAM

Makke meṉ názil hui, 52 áyat ki hai

Bismi l lá hi-r rahmá ni r-rahim

(1 *R*) 1 N Qasam hai qalam kí, aur jo kuchh likhte haiṉ,

2 Tu nahíṉ apne Rabb ke fazal se díwána.

3 Aur tujh ko neg hai beintihá

4 Aur tu paidá huá hai bare khulq par

5 So ab tú bhí dekh legá, aur we bhí dekh lenge,

6 Kaun hai tum meṉ, ki bichal raha hai
7 Terá Rabb wuhi bihtar jáne jo bahká us ki ráh se, aur wuhi bihtar jántá hai ráh páne-wáloṉ ko
8 So tu kaha na mán jhuthlanewáloṉ ká
9 We cháhte haiṉ, kisi tarah tu dhilá ho, to we bhi dhile hoṉ
10 Aur kahá na mán kisi qasameṉ kháne-wále beqadr ka,
11 Taná detá, chuglí kartá phirtá,
12 Bhale kám se roktá hai, hadd se barhtá, bará gunahgár,
13 Bad kho, us sab ke pichhe badnám,
14 Is se ki rakhtá hai mal aur bete
15 Jab sunáiye us ko hamári áyateṉ, kahe, Yih naqleṉ haiṉ pahloṉ ki
16 Ab dág denge ham us ko sund par
17 Ham ne un logoṉ ko jánchá hai, jaise jínchá bágwaloṉ ko, jab sab ne qasam khái, ki us ká mewa torenge subh ko,
18 Aur inshá Alláh na kahá
19 Phir pherá kar gayá us par koi pherewalá tere Rabb ki taraf se, aur we sote rahe
20 Phir subh tak ho rahá jaise tut chuka
21 Phir ápas meṉ bole, subh hote,
22 Ki sawere chalo apne khet par, agar tum ko torná hai
23 Phir chale, aur ápas meṉ kahte the chupke chupke,
24 Ki Andar na áne pae us meṉ áj tumháre pás koi muhtáj
25 Aur sawere chale lapakte zor par
26 Phir jab us ko dekha, bole, Ham rah bhule
27 Nahiṉ, hamári qismat phuti

28 Bolá bichlá un ká, Na kahá thá maiṉ ne tum ko, Kyúṉ nahíṉ páki bolte Alláh kí?

29 Bole, Pák zát hai hamáre Rabb kí, ham-hí taqsirwár the

30 Phir muṉh karkar ek dusre kí taraf lage uláhná dene

31 Bole, Ai kharábi hamári, ham the hadd se barhnewále

32 Sháyad hamárá Rabb badal de ham ko is se bihtar, ham apne Rabb se árzu rakhte haiṉ

33 Yuṉ áti hai áfat, aur ákhirat ki áfat to sab se bari hai, agar un ko samajh hoti

34 Albatta darwáloṉ ko un ke Rabb ke pás bág haiṉ nimat ke

(2 *R*) 35 Kyá ham karenge hukmbardároṉ ko barábar gunahgaron ke?

36 Kyá huá tum ko, kaisi bát thahráte ho?

37 Kya tum pás koí kitáb hai, jis meṉ parh lete ho?

38 Us meṉ milná hai tum ko jo pasand karo?

39 Kyá tum ne ham se qasameṉ liṉ haiṉ puri pahunchti qiyámat ke din tak, ki tum ko milegá jo tum thahráoge?

40 Puchh un se, Kaun sá un meṉ us ká zimma letá hai?

41 Kyá un ke koi sharík haiṉ? to cháhiye le áweṉ apne apne sharíkoṉ ko, agar we sachche haiṉ

42 Jis din kholí jáwe pindlí, aur buláe jáweṉ sijde ko, phir na kar saken

43 Niwí haiṉ un kí ánkheṉ, charhí áti hai un par zillat, aur pahle un ko buláte the sijde ko, aur we change the

44 Ab chhoṛ de mujh ko, aur jhuthlánewáloṉ ko is bát ke, ab sirhí sirhí utárenge un ko jahán se we na jánenge

45 Aur un ko dhil detá hun, beshakk merá dáo pakká hai
46 Kyá tu mángtá hai un se kuchh neg? so un par chattí bojh parí hai
47 Kyá un ke pás khabar hai gaib kí, jo we likh láte hain?
48 Ab thanar, ráh dekh apne Rabb ke hukm kí, aur mat ho jaisá machhliwálá, jab pukárá us ne, aur wuh gusse men bharáthá
49 Agar na sambháltá us ko ihsán tere Rabb ká, to phenká gayá hí thá chatiyal maidán men ilzám khákar
50 Phir nawázá us ko us ke Rabb ne, phir kar diyá us ko nekon men
51 Aur munkir to lage hí hain, kí digáwen tujh ko apní nigáhon se, jab sunte hain samjhautí, aur kahte hain, Wuh báolá hai
52 Aur yih to yihí samjhautí hai sáre jahánwálon ko

SURA I HAQA

Makke men názil huí, 52 áyat kí hai

BISMI-L LÁ HI-R RAHMÁ NI-R RAHIM

RUBA (1 R) 1 Wuh sábit ho chukí
2 Kyá hai wuh sábit ho chukí?
3 Aur tu ne kyá bujhá? kyá hai wuh sábit ho chukí?
4 Jhuthláyá Samud aur Ád ne us kharkewálí ko
5 So we jo Samud the, so khapáe gae uchhál se
6 Aur we jo Ád the, so khapáe gae thandhí sannáte kí báo se háthon se niklí játí

7 Taayun kiye un par sat rat aur áth din kaṭte, phir tu dekhe un meṉ log pichhar gae, jaise we dhundh haiṉ khajur ke khokhre

8 Phir tu dekhta hai koí un ká bach raha

9 Aur áyá Firaun aur jo us ke pichhe the, aur ultí bastiáṉ taqsir karti

10 Phir hukm na maná apne Rabb ke rasul ká, phir pakra un ko bari pakar

11 Ham ne jis waqt páni ubla lad liya tum ko nao meṉ

12 Tá rakheṉ us ko tumhari yád, aur sune us ko kán sunnewali

13 Phir jab phunke narsinghe meṉ ek phunk,

14 Aur uthá we zamin aur pahár, aur patke jaweṉ ek chot,

15 Phir us din ho pare ho parnewali

16 Aur phat jawe asman, phir wuh us din bekas rahá hai

17 Aur firishte haiṉ us ke kinaroṉ par, aur uthá rahe haiṉ takht tere Rabb ka apne upar us din áth shakhs

18 Us din sámhne jaoge, chhip na rahegá tum meṉ koi chhipnewálí

19 So jis ko mila us ka likha dáhine háth meṉ, wuh kahtá hai Lijiyo, parhiyo mera likha

20 Maiṉ ne khiyál rakha, ki mujh ko milna hai merá hisáb

21 So wuh hai manmánti guzran meṉ,

22 Uṉche bág meṉ,

23 Jis ke mewe jhuk rahe haiṉ

24 Kháo aur píyo ruch se badla us ka, jo áge bhejá tum ne pahle dinoṉ meṉ

25 Aur jis ko milá us ká likha baweṉ háth meṉ, kahtá hai, Kisi tarah mujh ko na milta merá likhá,

26 Aur mujh ko khabar na hoti kyá hisáb hai merá !
27 Kisi tarah wuhi maut nibar játi !
28 Kuchh kám na áyá mujh ko merá mál
29 Khap gaí mujh se meri hukumat
30 Us ko pakro, phir tauq dálo
31 Phir ág kí dher men us ko paitháo
32 Phir ek zanjir men, jis ká máp hai sattar gaz ká us ko jakar do
33 Wuh yaqin na látá thá Alláh par, jo sab se bará,
34 Aur tákíd na kartá thá khane par faqír ke
35 So koi nahín áj us ká yahán dostdár,
36 Aur na kuchh kháná, magar zakhmon ká dhowan
37 Koi na kháwe us ko, magar wuhí gunahgár
(2 *R*) 38 So qasam khátá hun un chízon kí, jo dekhte ho,
39 Aur jo nahin dekhte,
40 Yih kahá hai ek paigám lánewále sardár ká
41 Aur nahin yih kahá kisi sháir ká, tum thorá yaqin karte ho
42 Aur na kahá huá parionwále ká, tum thorá dhiyán karte ho
43 Yih utárá hai jahán ke Rabb ká
44 Aur agar yih bana látá ham par koí bát,
45 To ham pakarte us ká dáhiná háth,
46 Phir kát dálte us ki nár
47 Phir tum men koí nahin is se roknewálá
48 Aur yih jo hai, samjhauti hai darwálon ko-
49 Aur ham ko malum hai, ki tum men baze jhuthláte hain
50 Aur wuh jo hai, pachhtawá hai munkiron par
51 Aur wuh jo hai, qábil yaqin karne ke hai

52 Ab bol páki apne Rabb ke nám ki, jo sab se bará

SURA I MAĄRIJ

Makke men názil hui, 44 áyat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r-rahim

(1 *R*) 1 Mángá ek mángnewále ne azáb parnewálá
2 Munkiron ke wáste koí nahín us ko hatánewálá,
3 Alláh kí tarafká, jo charhe darjon ká Sáhib
4 Charhenge us kí taraf firishte aur ruh us din men jis ká lambáo pachás hazár baras hai
5 So tu sabr kar, bhalí tarah ká sabr
6 We dekhte hain us ko dur,
7 Aur ham dekhte hain us ko nazdík,
8 Jis din hogá ásmán jaise támbá pighlá,
9 Aur honge pahár jaise rangí un
10 Aur na púchhegá dostdár, dostdár ko
11 Sab nazar á jáwenge un ko, manáwegá gunahgár kisí tarah chhurwáí men de us din kí már se apne bete ko,
12 Aur sáthwále aur bhái ko,
13 Aur apne gharáne ko, jis men rahtá thá,
14 Aur jitne zamín par hain sáre, phir áp ko bachâwe
15 Koi nahín, wuh taptí ág hai,
16 Khainch lenewálí kalejá,
17 Bulátí hai us ko, jis ne píth dí, aur phir gayá,
18 Aur ekaṭṭhá kiyá, aur sametá
19 Tahqíq ádmí banáyá hai ji ká kachchá
20 Jab lagí us ko burái, to ghábará

21 Aur lagı us ko bhaláí, to andewá
22 Magar we namází,
23 Jo apnı namáz par qáım haiṉ,
24 Aur jin ke mál meṉ hissa thahar rahá haı,
25 Mángte aur háre ká,
26 Aur jo yaqín karte haiṉ ınsáf ke dın ko,
27 Aur jo apne Rabb ke azáb se darte haṉ,—
28 Beshakk un ke Rabb ke azáb se nıdar na huá cháhıye,—
29 Aur jo apnı shahwat kí jagah thámte haiṉ,
30 Magar apní joruoṉ se, yá apne háth ke mál se, so un par nahiṉ uláhná
31 Phır jo koí dhundhe ıs ke sıwáe, so wuhí haiṉ hadd se barhte
(2 *R*) 32 Aur jo koí apnı dhardhareṉ aur apná qaul nıbáhte haiṉ,
33 Aur jo apnı gawáhíoṉ par sıdhe haiṉ,
34 Aur jo apnı namáz se khabardár haiṉ,
35 Wuhí haiṉ bágoṉ meṉ ızzat se
36 Phır kyá huá haı munkıroṉ ko ? terı taraf daure áte haiṉ,
37 Dáhıne se aur báweṉ se jot kí jot
38 Kyá lálach rakhtá haı har ek un meṉ, kı dákhil howe nımat ke bág meṉ ?
39 Koí nahiṉ, ham ne un ko banáyá haı jıs chíz se jánte haiṉ
40 So maiṉ qasam khátá huṉ mashrıqoṉ magrıboṉ ke málık kı, ham sakte haiṉ,
41 Kı badal kar le áweṉ un se bihtar, aur ham se charh na jáwenge
42 So chhor de un ko, báteṉ banáweṉ, aur kheleṉ, jab tak bhıreṉ apne us dın se, jıs ká un se wada haı,
43 Jıs dın nıkal parenge qabroṉ se daurte, jaise kısí nısháne par daure játe haiṉ
44 Nıwí haiṉ un kı ánkheṉ, charhtí átí haı

un par zillat, yih wuh dín hai, jis ká un se wada hai

SURA I NUH

Makke meṉ nazil hui, 28 ayat ki hai

BISMI-L-LÁ HI R RAHMÁ NI R-RAHIM

(1 *R*) 1 Ham ne bheja Nuh ko us ki qaum kí taraf, ki dará apni qaum ko is se pahle, ki pahunche un par dukhwáli áfat

2 Bolá, Ai merí qaum, maiṉ tum ko dar sunátá huṉ kholkar

3 Ki bandagí karo Alláh ki, aur us se daro, aur merá kahá máno

4 Ki bakhshe wuh tum ko kuchh tumháre gunáh, aur dhil de tum ko ek thahráe wade tak, wuh jo wada rakha Alláh ne, jab á pahunche us ko, dhíl na hogi, agar tum ko samajh hai

5 Bolá, Ai Rabb, bulátá rahá maiṉ apní qaum ko rát dín, phir mere buláne se aur ziyáda bhágte hí rahe

6 Aur maiṉ jis bár un ko buláyá, ki tu muaf kare un ko, dál lí unglián apne kánoṉ meṉ aur lapete upar apne kapre, aur zidd ki, aur gurur kiyá, bará gurur

7 Phir maiṉ ne un ko buláyá ujágar

8 Phir maiṉ ne khol kar kahá un ko, aur chhipkar kahá chupke se

9 To maiṉ ne kahá, Gunáh bakhshwáo apne Rabb se, beshakk wuh hai bakhshnewálá

10 Chhor de ásmán kí tum par dháreṉ,

11 Aur barhti de tum ko mál aur betoṉ se, aur baná de tum ko bág, aur baná de tum ko nahreṉ

12 Kyá hai tum ko? kyuṉ nahíṉ ummed rakhte Alláh se baráí kí?
13 Aur banáyá us ne tum ko tarah tarah se
14 Kya tum ne nahiṉ dekha, kaise banae Alláh ne sat ásmán tah par tah?
15 Aur rakhá chánd un meṉ ujálá, aur rakha suraj chirág jaltá
16 Aur Alláh ne ugayá tum ko zamín se jamá kar
17 Phir dalegá tum ko duhrakar us meṉ, aur nikálega bahar
(2 *R*) 18 Aur Alláh ne baná di tum ko zamin bichhaunf,
19 Ki chalo us meṉ kushada raste
20 Kahá Nuh ne, Aí Rabb mere, unhoṉ ne mera kaha na mana, aur mána aise ká, jis ko us ke mal se, aur aulád se aur barha totá
21 Aur dio kiyá hai, bará dao
22 Aur bole, Na chhoriyo apne thákuroṉ ko, aur na chhoriyo Wadd ko, aur na Sowá ko,
23 Aur na Yagus ko, aur Yauq ko, aur Nasr ko
24 Aur bahka diyá bahutoṉ ko, aur na bar huiyo tu beinsafoṉ ko, magar bahkáwá
25 Kuchh we apne gunáhoṉ se dubáe gae, phir paithde gae ág meṉ,
26 Phir na páyá apne waste Allah ke siwae koi madadgár
27 Aur kahá Nuh ne Aí Rabb, na chhor zamin par munkiroṉ ká ek ghar basnewálá,
28 Agar tu chhore, muqarrar bahkawen tere bandoṉ ko, aur jo janeṉ, so dhith haqq na samajhta
29 Aí Rabb, muaf kar mujh ko, aur mere má bap ko, aur jo áe mere ghar meṉ imándár, aur sab imándár mardoṉ ko, aur auratoṉ ko,

aur gunahgároṉ par yihí baṛhná rakh barbád honá

SURA I JINN

Makke meṉ ndzil huí, 28 áyat kí haı

BISMI L LÁ HI-R RAHMÁ NI-R-RAHIM

NISF (1 *R*) 1 Tu kah, Mujh ko hukm áyá, kı sun gae kaí log jınnoṉ ke, phır kahá, Ham ne suná haı ek Qurán ajíb,

2 Samjhátá nek ráh, so ham us par yaqín lae, aur hargız sharík na banáwenge apne Rabb ká kısí ko

3 Aur yih, kı unchı haı shán hamáre Rabb kí, nahíṉ rakhí us ne joru, na betá

4 Aur yih, kı ham meṉ ká bewaquf Alláh par barhákar báteṉ kartá

5 Aur yih, kı ham ko khıyál thá, kı na bolenge ádmı aur jınn Alláh ke úpar jhuth

6 Aur yih, kı the kıtte mard ádmíoṉ ke panáh pakarte kıtte mardoṉ kı jınnoṉ ke, phır un ko barhá aur sar charhná

7 Aur yih, kı un ko bhí khıyál thá, jaisá tum ko ḳhıyál thá, kı hargız na uṭháwegá Alláh kısı ko

8 Aur yih, kı ham ne ṭatol dekhá ásmán ko, phır páyá us ko, bhar rahe usmeṉ chaukıdár saḳht aur angáre

9 Aur yih, kı ham baıthe the ásmánoṉ ke ṭhıkánoṉ meṉ sunne ko, phır jo koí ab suná cháhe, páwe apne wáste ek angárá ghát meṉ

10 Aur yih, kı ham nahíṉ jánte kuchh burá ırádá ṭhahrá haı zamíṉ ke rahnewáloṉ par, yá cháhá un ke haqq meṉ un ke Rabb ne par láná

11 Aur yih, ki koi ham men nek hain, aur koí us ke siwae ham the kaí ráh par phat rahe

12 Aur yih, ki hamáre khiyál men áya, ki ham charh na jáwenge Allah se zamín men, aur na thakáwenge us ko bhág kar

13 Aur yih, ki jab ham ne suni ráh kí bat, ham ne us ko máná, phir jo koi yaqin láwegá apne Rabb par, so na darega nuqsán se, aur na zabardastí se

14 Aur yih, ki koi ham men hukmbardár hain, aur koi beinsáf, so jo hukm men ae unhon ne nikálí nek ráh

15 Jo beinsáf hain, we hue dozakh ke indhan

16 Aur yih hukm iva ki agar log sidhe rahte ráh par, to ham pilate un ko pani bharkar

17 Taki un ko janchen us men, aur jo koi munh more apne Rabb ki yad se, wuh paithawegá us ko charhte azab men

18 Aur sijde ke h ith panw haqq Alláh ká hai, so mat pukaro Alláh ke sáth kisi ko

19 Aur yih, ki jab khara ho Allah ka banda, us ko pukarta, log hone lagte hain us par thatthá

(2 *R*) 20 Tu kah, Main, to yihi pukartá hun apne Rabb ko, sharik nahin karta us ká kisi ko

21 Tu kah, Mere háth nahin tumhara bura, aur na ráh par lána

22 Tu kah, Mujh ko na bachawegá Alláh ke háth se koí,

23 Aur na páunga us ke siwae sarak rahne ko kahin jagah,

24 Magar pahunchaná hai Alláh ki taraf se, aur us ke paigám dene aur jo koi hukm na máne Allah ká, aur us ke Rasul ka, so us ke

liye ág hai dozakh kí, rahá karen us men hamesha,

25 Yahán tak, kijab dekhenge jo un se wada huá, tab ján lenge kis ki madad kamzor hai, aur gintí men thore

26 Tu kah Main nahin jínta, ki nazdik hai jis chiz ká tum se wada hai, yá kar de us ko merá Rabb ek muddat ki hadd, jannewálá bhed ka, so nahin khabar detá apne bhed ki kisi ko,

27 Magar jo pasand kar liyá kisi rasul ko, to wuh chalata hai us ke ágeaur pichhe chaukidár

28 Ta jáne, ki unhon ne pahuncháe paigám apne Rabb ke, aur qábu men rakhá hai jo un ke pás hai, aur gin li hai har chiz ki ginti

SURA I MUZZAMMIL

Makke men nazil hui, 20 áyat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahim

(1 *R*) 1 Ai jhurmat marnewale,

2 Kharáh rah rat ko, magar kisi rat,

3 Ádhi rát, yá us se kam kar thora sá,

4 Ya ziyáda kar us par, aur khol khol parh Qurán ko sáf

5 Ham ágo dálenge tujh par ek bhári bát

6 Albatta uthán rát ká sakht raundtá hai, aur sidhi nikalti hai bát

7 Albatta tujh ko din men shagl rahtá hai lambá

8 Aur parh nám apne Rabb ka, aur chhut á us ki taraf sab se alag hokar

9 Málik mashriq aur magrib ká, us bin kisi

kí bandagí nahín, so pakar us ko kám sompná
10 Aur sahtá rah jo kahte hain, aur chhor un ko bhalí tarah ká chhorná
11 Aur chhor de mujh ko, aur jhuthláne-wálon ko, jo árám men rahe hain, aur dhíl de un ko thorí sí
12 Albatta hamáre pás berián hain, ág ká aur dher,
13 Aur kháná gale men ataktá, aur dukh kí már,
14 Jis dín kámpe zamín aur pahár, aur ho jáwen pahár ret phisalte
15 Ham ne bhejá tumhárí taraf Rasul batá newálá tumhárá, jaise bhejá Firaun ke pás rasul
16 Phir kahá na máná Firaun ne rasul ká, phir pakrá ham ne us ko pakar wabál kí
17 Phir kyunkar bachoge, agar munkir ho ge us dín se, jo kar dále larkon ko burhá ?
18 Ásmán phatá hai us se, us ká wada ho ná hai
19 Yih to samjhautí hai, phir jo koí cháhe, baná rakhe apne Rabb kí taraf ráh
(2 *R*) 20 Terá Rabb jántá hai, kí tu uthtá hai nazdík do tihái rát ke, aur ádhí rát, aur tihái rát, aur kitte log tere sáth ke, aur Alláh máptá hai rát ko aur dín ko, un ne jáná kí tum us ko purá na kar sakoge, to muafí bhejí tum par, so paí ho jitná ásán ho Qurán se, jáná, kí áge honge tum men kitte bímár, aur kitte phirenge mulk men dhundhte fazl Alláh ká, aur kitte aur larte Alláh kí ráh men, so parho jitná ásán ho us men se, aur kharí rakho namáz, aur dete raho zakát, aur qaraz do Alláh ko qaraz denā achchhí tarah ká, aur jo áge bhejoge apne wáste koí nekí, us ko páoge Alláh

ke pás bihtar, aur sawáb meṉ zıyáda, aur muafí mángo Alláh se, beshakk Alláh bakhshnewálá, mihrbán hai

SURA I MUDDASSIR

Makke meṉ názil hui, 55 áyat ki hai

Bismi l lá hi r rahmá ni-r rahim

(1 *R*) 1 Ai liháf meṉ lapete,
2 Khará ho phir dar suná,
3 Aur apne Rabb ki barái bol,
4 Aur apne kapre pák kar,
5 Aur gineharı ko chhor de
6 Aur aisá na kar, ki ihsán aur badlá bahut cháhe
7 Aur apne Rabb ki ráh dekh
8 Aur jab kharkharáwe wuh khokhrá,
9 Phir wuh us din mushkil din hai
10 Káfiroṉ par nahiṉ ásání
11 Chhor de mujh ko, aur jis ko maiṉ ne banáya ikká,
12 Aur diyá maiṉ ne us ko mál phailákar,
13 Aur baithe majlis meṉ baithnewále,
14 Aur taiyar kar dí us ko khub taiyárí,
15 Phir lálach rahtá hai, ki aur duṉ
16 Koi nahíṉ, wuh hai hamárı áyatoṉ ká mukhálif
17 Ab use charháungá barı charhái
18 Us ne soch kiyá, aur dil meṉ thahráyá,
19 So márá jáiyo kaisá thahráyá
20 Phir márá jáiyo kaisá thahráyá.
21 Phir nigáh kí
22 Phir teoṛí charhái, aur muṉh thuthayá
23 Phir píth di, aur gurur kiyá

24 Phir bolá, Aur nahiṉ, yih jádu hai chalá átá
25 Aur nahíṉ, yih kabá hai ádmi ká
26 Ab us ko dálungá ág meṉ
27 Aur tu ne bujhá kyá hai wuh ág ?
28 Na báqi rakhe, aur na chhore
29 Nazar áti hai pinde par
30 Us par muqarrar haiṉ unnís shakhs
31 Aur ham ne jo rakhe haiṉ dozakh par log aur nahíṉ, firishte haiṉ, aur un ki jo ginti rakhi, so jánchne ko munkiroṉ ke, tá yaqin karen jin ko mili hai kitáb, aur barhe imandaroṉ ká imán,
32 Aur dhokhá na kháweṉ jin ko milí hai kitáb aur musalmán,
33 Aur tá kaheṉ jin ke dil meṉ rog hai, aur munkir, Kyá gaiaz thí Alláh ko is kahawat se ?
34 Yaṉ bichlátá hai Alláh jis ko cháhe, aur ráh detá hai jis ko cháhe, aur koi nahiṉ jantá tere Rabb ke lashkar, magar wuhi áp, aur wuh to samjhauti hai logoṉ ke wáste
(2R) 35 Sach kahtá huṉ, qasam hai chánd kí,
36 Aur rat ki, jab pith phere,
37 Aur subh ki, jab roshan howe,
38 Wuh dozakh hai ek bari chizoṉ meṉ,
39 Daráwá hai logoṉ ko,
40 Jo koí cháhe tum meṉ, ki áge barhe, yá pichhe rahe,
41 Har ji apne kiye meṉ phaṉsá hai, magar dáhinewále,
42 Bágoṉ meṉ haiṉ, milkar puchhte haiṉ gunahgároṉ ká ahwál
43 Tum káhe se pare dozakh meṉ ?
44 We bole, Ham na the namáz parhte,
45 Aur na the khiláte muhtáj ko,

46 Aur ham the bát meṉ dhaste sáth dhasnewálon ke,
47 Aur ham the jhuthláte insáf ke dín ko,
48 Jab tak á pahunchi ham par yaqín ánewálí
49 Phir kám na áwegi un ko sifárish sifárishkarnewálon ki
50 Phir kyá hai un ko? samjhautí se muṉh morte haiṉ
51 We jaise gadhe haiṉ badke, bháge gul karne se
52 Balki cháhtá hai har ek mard un meṉ, ki us ko mileṉ warq khule
53 Koi nahiṉ, par darte nahiṉ ákhirat se
54 Koi nahiṉ, yih samjhauti hai, phir jo koí cháhe, use yád kare
55 Aur we yád jab hí kareṉ, ki cháhe Alláh, wuh hai, jis se dar cháhiye, aur wuh hai bakhshne ke láiq

SURA I QIYAMAT

Makke meṉ názil hui, 40 ayat ki hai

BISMI-L-LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHÍM

SULS (1*R*) 1 Qasam khátá huṉ qiyámat ke dín kí
2 Aur qasam khátá huṉ jí ki, jo uláhná detá hai
3 Kyá khiyál rakhtá hai ádmi, ki ham jama na karenge us kí haddiáṉ?
4 Kyúṉ nahíṉ? sakte haiṉ ham, ki thík kar deṉ us kí poriáṉ
5 Balki cháhtá hai ádmí, ki dhithái kare us ke sámhne

6 Púchhtá hai, Kab hai dın qıyámat ká ?
7 Phır jab chundhláne lage tíwar,
8 Aur gah jáwe chánd,
9 Aur ikatthe hoṉ suraj aur chánd,
10 Kahegá us dın ádmı, Kahán jáuṉ bhágkar?
11 Koı nahíṉ, kahíṉ nahıṉ bachao
12 Tere Rabb tak us dın ja thaharna
13 Jatá denge ınsan ko us dın jo áge bhejá, aur pichhe chhorá
14 Balkı ádmı apne waste áp bınáhai
15 Aur para lá dále apne baháne
16 Na chalá tu us ke parhne par apnı zubán, kı shıtáb us ko síkh le
17 Wuh to hamára zımma hai, us ko samet rakhná aur parhná
18 Phır jab ham parhne lageṉ, to sáth rah tu us ke parhne ke
19 Phır muqarrar hamárá zımma hai, us ko khol batana
20 Koı nahıṉ, par tum chahte ho shıtab mılne ko
21 Aur chhorte ho der áne ko
22 Kitte muṉh us dın táze haiṉ,
23 Apne Rabb kı taraf dekhte
24 Aur kitte muṉh us dın udás haiṉ,
25 Khıyal meṉ haiṉ, kı un par howe, jıs se kamar tute
26 Koı nahıṉ, jıs waqt ján pahunche háṉs tak,
27 Aur log kaheṉ, Kaun hai jhárnewálá
28 Aur us ne atkalá, kı áya waqt judái ka,
29 Aur lipat gai pındlı par pındlı,
30 Tere Rabb kı taraf hai us dın khainchjána
(2 *R*) 31 Phır na yaqın láyá, aur na namaz parhı
32 Par jhuthláyá, aur muṉh mora

33 Phir gayá apne ghar ko akartá
34 Kharábí terí, phir kharábí terí!
35 Tis par phir kharábí terí, kharábí par kharábí terí!
36 Kya khiyál rakhtá hai ádmí, ki chhutá rahega beqaid?
37 Bhalá na thá ek bund maní ká, jo tapká?
38 Phir thá lahu kí phutki, phir us ne banáyá, aur thík kar utháyá
39 Phir kiyá us men jorá, nar aur mada
40 Kyá aisá shakhs nahin saktá, ki jiláwe murde?

SURA I DAHR

Makke men názil hui, 31 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 *R*) 1 Kabhi hui hai insán par ek waqt zamáne men, jo na thá wuh kuchh chíz, ki takrár men áti?
2 Ham ne banaya ádmi ek bund kí lajhí se, palatte rahe us ko, phir kar diyá us ko suntá dekhtá
3 Ham ne samjhái ráh, yá haqq mántá hai, yá náshukr hai
4 Ham ne rakhi hain munkiron ke wáste zanjiren, aur tauq, aur ág dahaktí
5 Albatta nek log píte hain piyála, jis kí milauní hai káfur
6 Ek chashma, jis se píte hain bande Alláh ke, chaláte hain we us ki naliyán
7 Púrí karte hain mannat, aur darte hain us din se, ki jis kí burái phail paregí
8 Aur khiláte hain khánā us kí muhabbat par muhtáj ko, aur bin báp ke larke aur qaidí ko

9 Tum ko, jo ham khiláte hain, nirá Alláh ke munh cháhne ko, ham nahín cháhte tum se badlá, aur na shukrguzárí

10 Ham darte hain apne Rabb se ek din udás ki sakhtí se

11 Phir bachá diyá un ko Alláh ne burái se us din kí, aur age láyá un ke wáste tázagi aur khushwaqtí

12 Aur badlá diyá un ko us par, ki we thahare rahe, bág aur poshák reshmin

13 Lage baithe us men takhton par, nahin dekhte wahán dhup na thithur,

14 Aur jhuk rahín un par us ki chháwen, aur past kar rakhe hain us ke guchchhe latkákar,

15 Aur log liye phirte hain un pas basan rupe ke, aur ábkhore, jo ho rahe hain shishe

16 Shíshe par rupe ke máp rakhá un ka máp

17 Aur piláte hain wahán piyála, jis ki milauní sonth

18 Ek chashma hai us men, us ká nám kahte hain Salsabil

19 Aur phirte hain un pás larke sadá rahnewále, jab tu un ko dekhe, khiyal kare, moti hain bikhre

20 Aur jab tu dekhe wahán, to dekhe nimat aur saltanat bari

21 Upar ki poshák un ki kapre hain bárík resham ke, sabz aur gahre, aur un ko pahináe gaen kangan rupe ke, aur pilayí un ko un ke Rabb ne sharáb, jo pák kare dil ko

22 Yih hai tumhára badla, aur kamái tumhárí neg lagí

(2 *R*) 23 Ham ne utárá tujh par Qurán, sahaj sahaj utárná

24 So tu ráh dekh apne Rabb ke hukm ki,

aur kabá na man un meṉ kisí gunahgár yá násbukr ká

25 Aur yád kar nám apne Rabb ká subh aur shám

26 Aur kuchh rát meṉ sijda kar us ko, aur páki bol us ki barí rát tak

27 Ye log cháhte haiṉ shitáb milnewáli ko, aur chhor rakhá hai apne pichhe ek din bhárí

28 Hamne un ko banáyá, aur mazbut bándhí un ki girah bandi, aur jab ham cháheṉ, badal láweṉ un ke tarah ki log badalkar

29 Yih to samjhauti hai, phir jo koí cháhe, kar rakhe apne Rabb tak ráh

30 Aur tum na cháhoge, magar jo chahe Alláh, beshakk Allah hai sab jántá hikmatwálá

31 Dakhil karejis ko cháhe apni mihr meṉ, aur jo gunahgar haiṉ, rakhí hai un ke wáste dukh ki már

SURA I MURSALAT

Makke meṉ nazil hui, 50 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam hai chalti báoṉ ki, dil ko khush áti

2 Jhuká denewálíáṉ zor se,

3 Phir ubhárnewálíáṉ uthákar,

4 Phir phárnewálíáṉ báṉtkar,

5 Phir firishtoṉ kí utárnewáli samjhauti,

6 Ilzám utárne ko, yá dar sunáne ko,

7 Muqarrar jo tum se wada hai, honá hai

8 Phir jab táre mitáe jáweṉ,

9 Aur jab ásmán meṉ jharokhe pareṉ,

10 Aur jab pahár uráe jáweṉ,

11 Aur jab rasúlon ká wada thahare,
12 Kis din ke wáste un ko der hai,
13 Us faisale ke din ke wáste
14 Aur tu ne kyá bujhá, kyá hai faisale ká din?
15 Kharábi hai us din jhuthlánewálon ko
16 Kyá ham khapá nahin chuke agle?
17 Phir un ke pichhe bhejte pichhle
18 Aisá hí kuchh ham karte hain gunahgáron se
19 Musíbat hai us din jhutlánewálon ko
20 Kyá ham ne nahín banáyá tum ko ek beqadr páni se?
21 Phir rakhá us ko ek jame thahráo men,
22 Ek muqarrar wade tak?
23 Phir ham kar sake, to kyá khub sakatwále hain?
24 Hairáni hai us din jhuthlánewálon ko
25 Kyá ham ne nahin banái zamín samet newálí,
26 Jíton ko aur murdon ko?
27 Aur rakhe us men pahár unche, aur piláyá ham ne tum ko páni piyás bujhátá
28 Burái hai us din jhuthlánewálon kí
29 Chalo, dekho jis chiz ko tum jhuthláte the
30 Chalo ek chháyw men, jis ki tin phánken
31 Na ghan ki chháyw, aur na kám áwe tapish men
32 Wuh ág phenktí hai chingáríán, jaise mahal,
33 Jaise we únt hain zard
34 Dukh hai us din jhuthlánewálon ko
35 Yih wuh din hai, ki na bolenge,
36 Aur na un ko hukm ho, ki tauba karen.
37 Sakhtí hai us din jhuthlánewálon ko
38 Yih din hai faisale ká, jama kiyá ham ne tum ko, aur aglon ko

39 Phir agar kuchh hai tumhára dáo, to chalá lo mujh par
(2 *R*) 40 Ruswái hai us din jhuthlánewálon ko
41 Jo darwále hain, we chhánw men hain, aur nahron men
42 Aur mewe, jis qism ke jí cháhe
43 Kháo aur pío ruch se, badlá us ká, jo karte the
44 Ham yun badlá dete hain nekíwálon ko
45 Azáb hai us din jhuthlánewálon ko
46 Khá lo, aur barat lo thore dinon , tum muqarrar gunahgar ho
47 Kharábí hai us din jhuthlánewálon ki
48 Aur jab kahiye un ko, Neo, nahin neote
49 Ruswái hai us din jhuthlánewálon kí
50 Ab kis bát par us ke bad yaqin láwenge?

SURA I NABA

Makke men nazul hui, 41 *áyat ki hai*

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

TISWAN SIPARA (1 *R*) 1 Kyá bát puchhte hain log ápas men,
2 Us bari khabar se,
3 Jis men we kaí taraf ho rahe hain?
4 Yun nahin ab ján lenge ,
5 Phir bhí yun nahín ab ján lenge
6 Kyá ham ne nahín banái zamín bichhauná?
7 Aur pahár mekhen?
8 Aur banáyá ham ne tum ko jore jore
9 Aur banái tumhárí nind dafa i mándagí
10 Aur banái rát orhná
11 Aur banáyá din rozgár ko

12 Aur chunín tum par sát chunái mazbut
13 Aur banáyá ek chirág chamaktá
14 Aur utárá nichorti badlíon se páníká relá
15 Ki nikálen us se anáj aur sabza,
16 Aur bág patton men lipte hue
17 Beshakk din faisale ká hai ek waqt thahar rahá
18 Jis din phunke narsingá, phir chale áo jot jot
19 Aur khul jáe ásmán, phir ho jáwen darwáze
20 Aur chaláe jáwen pahár, to ho jawen retá
21 Beshakk dozakh hai ták men,
22 Sharíron ká thikáná
23 Rahte hain us men qarnon
24 Na chakhen wahán kuchh maza thandak ká, aur na mile kuchh pine,
25 Magar garm páni aur bahtí píb
26 Badlá hai purá
27 We tawaqqu na rakhte the hisáb kí,
28 Aur jhuthláin hamári áyaten mukrákar
29 Aur har chíz ham ne gin rakhi hai likhkar
30 Ab chakho, ki ham na barháte jáwenge tum par magar már
(2 *R*) 31 Beshakk darwálon ko murád milní hai,
32 Bág hain aur angúr,
33 Aur nau jawán aurateu ek umr kí sab;
34 Aur piyála chhalaktá
35 Na sunenge wahán bakná, aur na mukráná
36 Badlá hai tere Rabb ká diyá hisáb se,
37 Jo Rabb hai ásmánon ká, aur zamín ká, aur jo un ke bích hai, bari mihrwálá, qudrat nahín, ki koí us se bát kare
38 Jis din khará ho ruh aur firishte qatár

hokar, koí nahíṉ boltá, magar jis ko hukm diyá Rahmán ne, aur bolá bát thík

39 Wuh din hai tahqíq, phir jo koí cháhe, baná rakhe apne Rabb ke pás thikáná

40 Ham ne khabar suná di tum ko ek nazdík áfat ki

41 Jis din dekh lewe ádmi, jo áge bhejá us ke háthoṉ ne, aur kahe munkir, Kisí tarah maiṉ mittí hotá!

SURA I NAZIAT

Makke meṉ názil hui, 46 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam hai ghasít lánewáloṉ kí dub kar,

2 Aur band chhuránewáloṉ kí khol kar,

3 Aur pairnewáloṉ ki pairte,

4 Phir áge barhte daur kar,

5 Phir kám banáte hukm se,

6 Jis din kámpe kámpnewálí,

7 Us ke pichhe dusri,

8 Kitte dil us din dharakte haiṉ,

9 Un ke tiwar níwe haiṉ

10 Log kahte haiṉ, Kyá ham phir áwenge ulte páwṉ?

11 Kyájab ham ho chuke haddíáṉ, khokhaṛí?

12 Bole, Tau to yih phir áná ṭoṭá hai

13 Phir wuh to ek jhiṉki hai

14 Phir tab hí we á rahe maidán meṉ,

15 Kuchh pahunchí hai tujh ko bát Musá kí?

16 Jab pukárá us ko us ke Rabb ne, pák maidán meṉ jis ká nám Towá,

17 Já Firaun pás, us ne sar uṭháyá

18 Phir kah, Terá jí cháhtá hai kí tu sanwaré?
19 Aur ráh batáun tujh ko tere Rabb kí taraf, phir tujh ko dar ho
20 Phir dikhái us ko wuh barí nisháni
21 Phir jhuthláyá us ne, aur na maná
22 Phir chalá píth pher kar talash kartá
23 Phir sab ko jama kiyá, phir pukárá,
24 To kaha, Main hun tumhárá Rabb sab se upar
25 Phir pakrá us ko Alláh ne sazá men pichhle kí, aur pahle kí
26 Beshakk is men soch kí jagah hai jis ko dar hai
(2 *R*) 27 Kyá tum mushkil ho banne men, yá ásmán? Us ne wuh banáyá
28 Unchí kí us kí bulandí, phir us ko sáf kiyá
29 Aur andheí kí us kí rát aur khol nikálí us kí dhup
30 Aur zamin ko us pichhe durust bichháyá
31 Nikálá us se us ká páni aur chárá,
32 Aur paháron ko bojh rakhá,
33 Kám chalane ko tumhare, aur tumháre chaupáeon ke
34 Phir jab áwe wuh bará hangama,
35 Jis din yád kare ádmí jo us ne kamáyá,
36 Aur nikál rakhí dozakh, jo cháhe, dekhe
37 So jis ne sharárat kí,
38 Aur bihtar samajhá dunyá ká jiná,
39 So dozakh hí hai us ká thikáná
40 Aur jo koí daráapne Rabb pás khare hone se, aur roka us ne ji ko cháo se,
41 So bihisht hi hai us ká thikáná
42 Tujh se púchhte hain, Wuh gharí kab hai us ká thahráo?
43 Tú kis bát men hai us ke mazkur se?
44 Tere Rabb kí taraf hai pahunch us kí

45 Tu to dar sunáne ko haı us ko, jo us se dartá haı
46 Aısá lagegá jıs dın dekhenge us ko, kı der nahín lagı un ko magar ek shám yá subh us kí

SURA I ABAS

Makke meṇ ndzıl huí, 42 áyat kı haı

BISMI-L-LÁ HI R-RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Tíwar charháı aur muṇh mora,
2 Is se kı áyá us pás andhá
3 Aur tujh ko kyá khabar haı, sháyad wuh saṇwartá?
4 Yá sochtá, to kám átá us ke samajháná,
5 Wuh jo parwá nahıṇ kartá,
6 So tu us kı fikr meṇ haı
7 Aur tujh par kuchh gunáh nahín, kı wuh nahıṇ saṇwartá
8 Aur wuh jo áyá tere pás daurtá,
9 Aur wuh dartá haı,
10 So tú us se tagáful kartá haı
11 Yuṇ nahín, yih to samjhautı haı
12 Phır jo koí cháhe, us ko parhe,
13 Likhí adab ke warqoṇ meṇ,
14 Unche dhare suthre,
15 Háthoṇ meṇ likhnewáloṇ ke, jo sardár haıṇ nek
16 Márá jáıyo, ádmí kaisá náshukr haı!
17 Kıs chíz se banáyá us ko?
18 Ek bund se,
19 Banáyá us ko, phır andáza rakhá us ka
20 Phır ráh ásán kar dı us ko,

21 Phir murda kiyá, phir qabr meṉ rakhwáyá us ko
22 Phir jab cháhá, uthá nikálá us ko
23 Koí nahíṉ, purá na kiyá jo us ko farmáyá
24 Ab nigáh kare ádmí apne kháne ko,
25 Ki ham ne dálá páni upar se girtá
26 Phir chirá zamín ko phár kar,
27 Phir ugáyá us meṉ anáj,
28 Aur angur, aur tarkári,
29 Aur zaitun, aur khajureṉ,
30 Aur bág ghane,
31 Aur mewe, aur dub,
32 Kám chaláne ko tumháre, aur tumháre chaupáeoṉ ke
33 Phir jab áwe wuh gul,
34 Jis din bháge mard apne bhái,
35 Aur apní má aur apne báp se,
36 Aur apní sáthwáli se, aur betoṉ se,
37 Har kisi ko un meṉ se us din ek fikr lagá hai, jo us ko bas hai
38 Kitte muṉh us din roshan haiṉ,
39 Hanste khushiáṉ karte
40 Aur kitte muṉh us din un par gard pari hai,
41 Charhi áti hai un par siyáhí
42 We log, wuhi haiṉ, jo munkir haiṉ dhith

SURA I TAKWIR

Makke meṉ názil hui, 29 áyat ki hai

Bismi-l-lá hi-r-rahmá ni-r-rahim

(1 *R*) 1 Jab áftáb ki dhup tah ho jáwe,
2 Aur jab táre maile ho jáweṉ,
3 Aur jab pahár chaláe jáweṉ,
4 Aur jab biyáti uṉtniáṉ chhuti phireṉ,

5 Aur jab jangal ke jánwaroṇ meṇ rol pare,
6 Aur jab daryá jhonke jáweṇ,
7 Aur jab jíoṇ ke jor bandheṇ,
8 Aur jab jití beṭi gár diye ko puchhe,
9 Kis gunáh par wuh márí gaí?
10 Aur jab kágaz khole jáweṇ,
11 Aur jab ásmán ká chhilká utáre,
12 Aur jab dozakh dahkáe,
13 Aur jab bihisht pás láe,
14 Jan le ji, jo lekar ayá,
15 So qasam khátá huṇ maiṇ pichhe hat játe,
16 Sidhe chalte, dabak jánewáloṇ ki,
17 Aur rat ki, jab us ká uthán ho,
18 Aur subh ki, jab dam bhare,
19 Muqarrar yih kaha hai bheje hue izzatwále ka
20 Quwwat rakhta takht ke málik pás darja páyá hua
21 Sab ká mánaá hua wahán mutabar
22 Aur yih tumhára rafíq nahiṇ kuchh diwána
23 Aur is ne dekha us ko khule kanáre ásmán pás
24 Aur yih gaib ki bát par nahiṇ bakhíl,
25 Aur yih kaha nahin Shaitán mardud ká
26 Phir tum kidhar chale jate ho?
27 Yih to ek samjhauti hai jahán ke wáste,
28 Jo koi cháhe tum men se, ki sidhá chale,
29 Aur tum jabhí chaho, ki cháhe Alláh jahán ká Sáhib

SURA I INFITAR

Makke meṇ názil hui, 19 áyat ki hai

BISMI-L-LÁ HI-R RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 R) 1 Jab ásmán chír jáwe,

2 Aur jab táre jhar pareṉ,
3 Aur jab daryá bah chaleṉ,
4 Aur jab qabreṉ uthái jáweṉ,
5 Ján lewejí, jo áge bhejá, aur pichhe chhorá
6 Aı ádmı, káhe se bahká tu apne Rabb Karím par?
7 Jıs ne tujh ko banáyá, phır tujh ko thík kıyá, phır tujh ko baıábar kıyá
8 Jıs surat meṉ cháhá, tujh ko jor dıyá
9 Koí nahíṉ, par tum jhuth jánte ho ınsáf honá
10 Aur tum par nigahbán muqarrar haiṉ,
11 Sardár likhnewále,
12 Jánte haiṉ, jo tum karte ho
13 Beshakk nek log haiṉ bihisht meṉ
14 Aur beshakk gunahgár haiṉ dozakh meṉ,
15 Paıthenge us meṉ ınsáf ke dın,
16 Aur na honge us se chhip rahnewále
17 Aur tujh ko kyá khabar haı, kyá haı dın ınsáf ká?
18 Phır bhí tujh ko kyá khabar haı, kyá haı dın ınsáf ká?
19 Jıs dın bhalá na kar sake koı jı kısí ká kuchh, aur hukm us dın Alláh hí ká haı

SURA I TATFIF

Makke meṉ názil huı, 36 ayat kí haı

BISMI L-LÁ HI-R AHMÁ NI R RAHÍM

RUBA (1 *R*) 1 Kharábí haı ghatánewálon kí,
2 We, jab máp leṉ, logoṉ se purá bhar leṉ,
3 Aur jab máp deṉ un ko, yá taul deṉ, to ghatákar deṉ

4 Kyá khiyál nahíṇ rakhte we log, ki un ko uṭhná hai,
5 Bare din ke wáste,
6 Jis din khare raheṇ log ráh dekhte jahán ke Sáhib kí?
7 Koí nahíṇ, likhá gunahgároṇ ká pahunchá bandikháne meṇ
8 Aur tujh ko kyá khabar hai, kyá hai bandíkhána?
9 Ek daftar hai likhá huá
10 Kharábí hai us din jhuthlánewáloṇ ki,
11 Jo jhuth jánte haiṇ insáf ká din,
12 Aur us ko jhuthlátá, wuhi hai, jo barh chalnewálá gunahgár hai
13 Jab sunaiye us ko hamárí áyateṇ, kahe, Naqleṇ haiṇ pahloṇ ki
14 Koí nahíṇ, par zang pakar gayá hai un ke diloṇ par, jo we kamáte the
15 Koi nahiṇ, we apne Rabb se us din roke jáwenge
16 Phir we tahqíq paiṭhenge dozakh meṇ
17 Phir kahegá, Yih hai, jis ko jhuth jánte the
18 Koí nahiṇ, likhá huá nekoṇ ká hai illíyín meṇ
19 Aur tujh ko kyá khabar hai, kyá hai illiyin?
20 Daftar hai likhá huá
21 Us ko dekhte haiṇ nazdíkwále
22 Beshakk nek log haiṇ árám meṇ,
23 Takhtoṇ par baithe dekhte
24 Pahcháne tu un ke muṇh par tázagí árám kí
25 Un ko pilái játi hai sharáb kháliṣ, muhr kí huí,

26 Jis ki muhr jamtí hai mushk par, aur us par cháhiye dhaunke dhaunknewále
27 Aur us kí milauní hai tasnim se
28 Wuh ek chashma hai, jis se pite hain nazdikwále
29 We jo gunahgár hain, the ímánwálon se hanste
30 Aur jab ho nikalte un ke pás, ápas men sain karte
31 Aur jab phir játe apne ghar, phir játe báten banáte
32 Aur jab un ko dekhte, kahte,
33 Beshakk ye log bahak rahe hain, Aur nahin bhejá un ko un par nigahbán
34 So áj ímánwále munkiron se hanste hain,
35 Takhton par baithe dekhte hain
36 Yih badlá páyá munkiron ne jaisá kuchh karte the

SURA I INSHIQAQ

Makke men nazil hui, 25 ayat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Jab ásmán phat jáwe,
2 Aur sun le hukm apne Rabb ká, aur use láiq hai,
3 Aur jab zamin phailái jáwe,
4 Aur nikál dále jo kuchh us men hai, aur khálí ho jáwe,
5 Aur sun le hukm apne Rabb ká, aur use láiq hai,
6 Ai ádmí, tujh ko pahunchná hai apne Rabb tak, pahunchne men bach bachkar, phir us se milná hai
7 So jis ko milá likhá us ká dáhine háth men,

8 To us se hisáb lená hai ásán hisáb
9 Aur phirkar áwe apne logoṉ pás khushwaqt
10 Aur jis ko milá us ká likhá píth ke pichhe se,
11 So wuh pukáregá maut ko,
12 Aur paithegá ág meṉ
13 Wuh rahá thá apne ghar meṉ khushwaqt
14 Us ne khiyál kiyá thá, ki phir na jáwegá
15 Kyuṉ nahíṉ? us ká Rabb us ko dekhtá thá
16 So qasam khátá huṉ maiṉ shám ki surkhí kí,
17 Aur rát kí, aur jo wuh samettí hai,
18 Aur chánd ki, jab purá bhare,
19 Tum ko charhná hai khand par khand
20 Phir kyá huá hai un ko, jo yaqin nahíṉ láte?
21 Aur jab parhiye un pás Qurán, sijda nahiṉ karte
22 Upar se ye munkir jhuthláte haiṉ
23 Aur Alláh khub jántá hai jo andar bhar rakhte haiṉ
24 So khushí suná un ko dukhwáli már ki
25 Magar jo yaqín láe, aur kiṉ bhaláiáṉ, un ko neg hai beintihá

SURA I BURUJ

Makke meṉ názil huí, 22 áyat ki hai

BISMI-L LÁ-HI R-RAHMÁ-NI R RAHIM

(1*R*)1 Qasam hai ásmán ki, jis meṉ burj haiṉ
2 Aur us din ki, jis ká wada hai,
3 Aur házir honewále ki, aur jis pás házir howeṉ,
4 Máre gae kháiáṉ khodnewále,
5 Ág bharí índhan se,

6 Jab we us par baithe,
7 Aur jo kuchh we karte musalmánoṉ se sámhne dekhte
8 Aur un se badlá na lete the, magar isí ká, ki we yaqin láe Allah par, jo zabardast hai, khubíoṉ saráhá,
9 Jis ká raj hai ásmánoṉ meṉ aur zamín meṉ, aur Alláh ke sámhne hai har chiz
10 Jo din se bichláne lage imánwále mardoṉ aur auratoṉ ko, phir tauba na ki, to un ko azáb hai dozakh ká, aur un ko azáb hai lagi ág ká
11 Jo log yaqin láe, aur kiṉ unhoṉ ne bhaláiáṉ, un ke wáste bag haiṉ, niche bahti nahreṉ, yih hai bari murad milni
12 Beshakk tere Rabb ki pakar sakht hai
13 Beshakk wuh hi kare pahle martaba aur dusre
14 Aur wuhi hai bakhshtí, muhabbat kartá
15 Málik takht ki, bari shánwálá,
16 Kar dale jo chahe
17 Kuchh pahunchi bat tujh ko un lashkaroṉ ki,
18 Firaun aur Samud ki
19 Koi nahiṉ, balki munkir jhuthlate hain
20 Aur Alláh ne un ke gird se gher liyá hai
21 Koi nahiṉ, yih Qurán hai bari shán ká,
22 Likhá takhte meṉ, jis ki nigahbáni hai

SURA I TARIQ

Makke meṉ názil hui, 17 *áyat ki hai*

BISMI L-LÁ HI R-RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Qasam hai ásmán ki, aur andherá pare ánewále ki

2 Aur tu Kyá samajhá, kaun hai andherá pare anewálá?
3 Wuh tárá chamaktá
4 Koí jí nahiṇ, jis par nahíṇ ek nigahbán
5 Ab dekh le ádmí káhe se baná
6 Baná ek uchhalte pání se,
7 Jo nikaltá hai pith aur chhátí ke bich se
8 Beshakk wuh us ko pher lá saktá hai
9 Jis din jánche jáweṇ bhed,
10 To kuchh na hogá us ko zor, na koi karnewálá
11 Qasam hai ásmán chakar márnewále kí,
12 Aur zamín dar ir khanewali ki,
13 Yih bát do tuk hai,
14 Aur nahiṇ yih bát hansi ki
15 Albatta we lage haiṇ ek dáo karne meṇ
16 Aur maiṇ lagá huṇ ek dáo karne meṇ
17 So dhil de munkiroṇ ko, fursat de un ko thore din

SURA I ALA

Makke meṇ názil hui, 19 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Páki bol apne Rabb ke nám ki, jo sab se upar,
2 Jis ne banáyá,
3 Phir thik kiyá, Aur jis ne thahráyá, phir ráh di,
4 Aur jis ne nikálá chárá,
5 Phir kar dálá us ko kurá kálá,
6 Ham parháwenge tujh ko, phir tu na bhulegá,
7 Magar jo cháhe Alláh, wuh jántá hai pukárá aur chhipá

8 Aur sahaj sahaj pahuncháwenge ham tujh ko ásání tak
9 So tu samajhá de, agar kám kare samjháná
10 Samajh jáwegá jis ko dar hogá
11 Aur sarak rahegá us se bará badbakht,
12 Wuh jo paithegá barí ág meṉ
13 Phir na maregá us meṉ, na jíwegá
14 Beshakk bhalá huá us ká, jo saṉwará
15 Aur parhá nám apne Rabb ká, phir namáz kí
16 Koi nahiṉ, tum áge rakhte ho dunyá ká jiná
17 Aur pichhlá ghar bihtar hai aur rahnewálá
18 Yih kuchh likhá hai agle warqoṉ meṉ,
19 Waraq meṉ Ibráhim ke aur Músá ke

SURA I GASHIYA

Makke meṉ nazil hui, 26 ayat kí hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Kuchh pahunchi tujh ko bát us chhipá lenewálí kí?
2 Kitte muṉh us din niwe haiṉ
3 Mihnat karte thakte
4 Paithenge dahakti ág meṉ
5 Pání milegá ek khaulte chashme ká
6 Nahíṉ un pás kháná magar jhár kánte
7 Na motá kare, aur na kám áwe bhúkh meṉ,
8 Kitte muṉh us din táza haiṉ,
9 Apní kamáí se rází,
10 Únche bág meṉ

11 Nahíṇ sunte us meṇ bakná
12 Us meṇ ek chashma hai bahtá
13 Us meṇ takht haiṇ unche bichhe,
14 Aur ábkhore dhare,
15 Aur qálíche qatár pare,
16 Aur makhmal ke nihálche khind rahe
17 Bhala, kyá nahíṇ nigáh karte uṇtoṇ par, kaise banáe haiṇ?
18 Aur ásmán par, kaisá buland kiyá hai?
19 Aur pahároṇ par, kaise khare kiye haiṇ?
20 Aur zamiṇ par, kaisí sáf bichhái hai?
21 So samjhá, terá kám yihí hai samjháná
22 Tu nahiṇ hai un par dároga
23 Magar jis ne muṇh morá, aur munkir huá
24 To azab karegá us ko Alláh wuh barí azáb
25 Beshakk ham pás hai un ko phir áná
26 Phir beshakk hamárá zimma hai un se hisáb lená

SURA I FAJR

Makke meṇ nazil huí, 30 áyat ki hai

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

NISF (1 *R*) 1 Qasam hai fajr ki, aur das rátoṇ ki,
2 Aur juft aur táq kí,
3 Aur us rát ki, jab rát ko chale,
4 Hai in chízoṇ ki qasam pure aqlmandoṇ ke wáste,
5 Tú ne na dekhá, kaisá kiyá tere Rabb ne Ád se?
6 We jo Iram the, bare situnoṇwále,
7 Jo baná nahíṇ waisá sáre shahroṇ meṇ

8 Aur Samud se, jinhoṉ ne taráshe patthar wádí meṉ
9 Aur Firaun se, wuh mekhoṉwálá
10 Ye sab, jinhoṉ ne sar utháyá mulkoṉ meṉ,
11 Phir bahut dálí un meṉ kharábí,
12 Phir phenká un par tere Rabb ne korá azáb ká
13 Terá Rabb lagá hai ghát meṉ
14 So ádmi jo hai, jab jánche us ko us ká Rabb, phir us ko izzat de, aur us ko nimat de,
15 To kahe, Mere Rabb ne mujhe izzat dí
16 Aur wuh jis waqt us ko jánche, phir khainch kare us par rozi kí,
17 To kahe, Mere Rabb ne mujhe zalil kiyá
18 Koi nahíṉ, par tum izzat nahiṉ karte yatím kí,
19 Aur tákid nahiṉ rakhte ápas meṉ muhtáj ke kháne par,
20 Aur kháte ho murde ká mál sametkar sárá,
21 Aur piyár karte ho mál ko jí bharkar
22 Koí nahíṉ, jab past kare zamin kut kút kar,
23 Aur áwe terá Rabb, aur firishte áweṉ qatár qatár,
24 Aur láwe us din dozakh ko, us din soche ádmí, aur kahán mile us ko sochná?
25 Kahe, Kisi tarah maiṉ áge bhejtá apne jíte! phir us din már na de us kí si már koí,
26 Aur bándh na rakhegá us ká sá bándhná koí
27 Ai jí, chain pakre,
28 Phir chal apne Rabb kí taraf, tu us se rází, wuh tujh se rází
29 Phir mil mere bandoṉ meṉ,
30 Aur paith merí bihisht meṉ

SURA I BALAD

Makke meṉ názil húí, 20 dyat kí haı

BISMI L-LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam khátá húṉ ıs shahr kí,
2 Aur tujh ko qaıd na rahegí ıs shahr meṉ
3 Aur jante kí, aur jo janá
4 Ham ne banáyá ádmı ko mihnat meṉ,
5 Kyá khıyál rakhtá haı wuh, kı us par bas na chalegá kısí ká?
6 Kahtá haı, Maıṉ ne khapáyá mál dheroṉ
7 Kyá khıyál rakhtá haı, kı dekhá nahíṉ us ko kısí ne?
8 Bhalá, ham ne nahíṉ dıṉ us ko do ánkheṉ?
9 Aur zubán, aur do honth?
10 Aur samjhá dıṉ us ko do ghátiáṉ?
11 So na humak saká ghátí par
12 Aur tu kyá bujhá, kyá haí wuh ghátí?
13 Chburáná gardan,
14 Yá khiláná bhukh ke dın meṉ,
15 Bın báp ke larke ko, jo nátedár haı,
16 Aur muhtáj ko, jo khák meṉ rultá haı,
17 Phır huá ímánwáloṉ meṉ, jo taqaıyud karte haıṉ sahárne ká, aur taqaıyud karte haıṉ rahm kháne ká
18 We log haıṉ bare nasıbwále
19 Aur jo munkır hue hamárí áyatoṉ se, we haıṉ kambakhtıwále
20 Unhíṉ ko ág meṉ mundá haı

SURA I SHAMS

Makke meṉ názil huí, 15 dgat kí haı

BISMI-L-LÁ HI-R RAHMÁ NI R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam haı súraj kí, aur us kí charhtı dhúp kí,

2 Aur chánd kí, jab áwe us ke pichhe,
3 Aur dın kí, jab us ko roshan kare,
4 Aur rát kí, jab us ko dhánp lewe,
5 Aur ásmán kí, aur jaisá us ko banáyá,
6 Aur zamín kí, aur jaisá us ko phaıláyá,
7 Aur jí kí, aur jaisá us ko thík banáyá,
8 Phır samjh dí us ko dhıthái kí, aur bach chalne kí
9 Murád ko pahunchá, jis ne us ko sanwárá
10 Aur námurád huá, jis ne us ko khák men mıláyá
11 Jhuthláyá Samud ne apnı sharárat se,
12 Jab uth khará huá un men ká bará badbakht
13 Phır kahá us ko Alláh ke rasul ne, Khabardár ho Alláh kí untnı aur us ke pine kı bárı se
14 Phır jhuthláyá unhon ne us ko, phır kát dálá use, phır ulat márá un par un ke Rabb ne un ke gunáh se, phır barábar kar dıyá
15 Aur wuh nahin dartá kı pichhá karenge

SURA I LAIL

Makke men názil huı, 21 áyat kı haı

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam haı rát kı, jab chhá jáwe,
2 Aur dın kı, jab roshan howe,
3 Aur us kí, jin ne paidá kıyá nar aur máda,
4 Tumhárí kamáí bhánt bhánt haı
5 So jis ne dıyá, aur dar rakhá,
6 Aur sach jáná bhalı bát ko,
7 So sahaj sahaj pahuncháwenge ham us ko ásání men

8 Aur jis ne na diyá, aur beparwá rahá,
9 Aur jhuth jáná bhalí bát ko,
10 So sahaj sahaj pahuncháwenge ham us ko sakhtí meṉ,
11 Aur kám na áwegá us ko mál us ká jab garhe meṉ giregá
12 Hamárá zimma hai samjhá denā
13 Aur hamáre háth meṉ hai pichhlá aur pahlá
14 So maiṉ ne khabar sunā dí tum ko ek taptí ág kí
15 Us meṉ wuhí paithegá, jo barā badbakht hai,
16 Jis ne jhuthláyá, aur muṉh morā
17 Aur bachāwenge us se bare darwále ko,
18 Jo detā hai apná mál dil pák karne ko,
19 Aur nahíṉ kisí ká us par ihsán, jis ká badlá de,
20 Magar cháhkar muṉh apne Rabb ká, jo sab se upar,
21 Aur áge wuh rází hogá

SURA I ZUHA

Makke meṉ nazil hui, 11 ayat kí hai

BISMI L-LÁ HI-R RAHMÁ NI-R-RAHIM

(1*R*) 1 Qasam hai dhúp charhte waqt kí,
2 Aur rát kí, jab chhá jáwe,
3 Na rukhsat kiyá tujh ko tere Rabb ne, na bezár huá.
4 Aur albatta pichhlí bihtar hai tujh ko pahlí se
5 Aur áge degá tujh ko terá Rabb, phir tu rází hogá

6 Bhalá, na páyá tujh ko yatím? phir jagah dí
7 Aur páyá tujh ko bhataktá, phir ráh samjhái
8 Aur páyá tujh ko muflis, phir mahzúz kiyá
9 So jo yatim ho, us ko na dabá
10 Aur jo mángtá ho, us ko na jhirak
11 Aur jo ihsán hai tere Rabb ká, us ko bayán kar

SURA I INSHIRAH

Makke men názil hui, 8 áyat kí hai

BISMI-L LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R RAHÍM

(1 *R*) 1 Kyá ham ne nahín khol diyá terá siná?
2 Aur utár rakhá ham ne tujh par se terá bojh
3 Jis ne karkái teri pith,
4 Aur unchá kiyá mazkur terá,
5 So albatta mushkil ke sáth ásání hai
6 Albatta mushkil ke sáth ásání hai
7 Phir jab fárig ho, to mihnat kar
8 Aur apne Rabb kí taraf dil lagá

SURA I TIN

Makke men nazil hui, 8 áyat kí hai

BISMI L-LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Qasam anjír kí, aur zaitun kí,
2 Aur Tur i Sinín kí,
3 Aur is shahr amanwále kí,
4 Ham ne banáyá ádmi khúb se andáze par,
5 Phir phenk diyá us ko níchon se níche
6 Magar jo yaqín láe, aur kín bhaláián, so un ko neg hai beintihá

7 Phir kyuṉ jhuthláwe tu us pichhe badlá milná ?
8 Kyá nahíṉ Alláh sab hákimoṉ se bihtar hákim ?

SURA I ALAQ

Makke meṉ názil hui , 19 áyat ki hai

BISMI-L-LÁ HI-R-RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Parh apne Rabb ke nám se, jis ne banáyá
2 Banáyá ádmí lahu kí phutkí se
3 Parh, aur terá Rabb bará karím hai,
4 Jis ne ilm sikháyá qalam se ,
5 Sikháyá ádmí ko, jo na jántá thá
6 Koí nahíṉ , ádmí sar charhtá hai,
7 Is se ki dekhe hai áp ko mahzúz
8 Beshakk tere Rabb kí taraf phir jáná hai
9 Tu ne dekhá wuh, jo mana kartá hai
10 Ek bande ko, jab wuh namáz parhe ?
11 Bhalá, tu dekh to, agar hotá nek ráh par,
12 Yá sikhátá dar ke kám
13 Bhalá, dekh tu, agar jhuthláyá aur muṉh moṛá ,
14 Yih na jáná, ki Alláh dekhtá hai
15 Koí nahíṉ, agar báz na áwegá, ham ghasít-enge choṭí pakarkar
16 Kaisí choṭí jhúṭhe gunahgár
17 Ab buláwe apní majlis ko ,
18 Ham buláte haiṉ piyáde siyásat karne ko
19 Koí nahíṉ , na mán us ká kahá , aur sijda kar, aur nazdík ho

SURA I QADR

Makke meṉ názil huí, 5 ayat kí haí

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Ham ne yih utárá shab i qadr meṉ
2 Aur tu kyá bujhá, kyá haí shab i qadr?
3 Shab i qadr bihtar haí hazár mahíne se
4 Utarte haiṉ firishte aur ruh us meṉ, apne Rabb ke hukm se har kám par
5 Amán haí wuh rát subh ke nikalte tak

SURA I BAIYANA

Makke meṉ názil huí, 8 áyat kí haí

BISMI-L-LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R-RAHIM

SULS, (1 *R*) 1 Na the we log, jo munkir hue kitábwále aur shirkwále, báz ánewále jab tak na pahunche un ko khuli bát
2 Ek Rasul Alláh ká paihtá waraq pák, un meṉ likhiṉ kitábeṉ mazbut
3 Aur phute we, jin ko mili kitáb, so jab á chukí un ko khuli bát,
4 Aur un ko hukm yihi huá, ki bandagí kareṉ Alláh ki nirí kar kar us ke wáste bandagí, Ibráhím ki ráh par, aur kharí kareṉ namáz, aur deṉ zakát, aur yih haí ráh mazbut logoṉ kí
5 We, jo munkir húe kitábwále aur shirkwále, dozakh kí ág meṉ sadá raheṉ us meṉ, we log haiṉ badtar sab khalq ke
6 We log, jo yaqín láe, aur kiye bhale kám, we log haiṉ bihtar sab khalq ke
7 Badlá un ká un ke Rabb ke yahán bág haiṉ basne ke, níche bahtíṉ un ke nahreṉ, sadá raheṉ un meṉ hamesha

8 Alláh un se rází, aur we us se, yih miltá hai us ko, jo dará apne Rabb se

SURA I ZILZAL

Makke yá Madine meṇ názil huí, 8 áyat ki hai

Bismi-l-lá hi-r rahmá ni-r-rahim

(1 *R*) 1 Jab hiláwe zamín ko us kí bhaunchál se,
2 Aur nikál dále zamin apne bojh,
3 Aur kahe ádmi Us ko kyá huá?
4 Us din batáwegi wuh apni báteṇ,
5 Is waste ki tere Rabb ne hukm bhejá us ko
6 Us din ho parenge log bhánṭ bhánṭ, ki un ko dikháe un ke kiye
7 So jis ne ki zara bhar bhalái, wuh dekh legá use
8 Aur jis ne ki zara bhar burái, wuh dekh legá use

SURA I ĄDIYAT

Makke meṇ názil huí, 11 áyat kí hai

Bismi l lá hi r rahmá ni r rahím

(1 *R*) 1 Qasam hai daurte ghoroṇ kí hámpte,
2 Phir ág sulgáte jhár kar,
3 Phir dhar dete subh ko,
4 Phir uthâte us meṇ gard,
5 Phir paith játe us waqt fauj meṇ,
6 Beshakk ádmí apne Rabb ká náshukr hai
7 Aur wuh yih kám sámhne dekhtá hai
8 Aur ádmí mál kí muhabbat par mazbút hai
9 Kyá nahiṇ jántá wuh waqt, ki kurede jáweṇ jo qabroṇ meṇ haiṇ,
10 Aur tahqíq ho jo jíoṇ meṇ hai?
11 Beshakk un kí un ke Rabb ko us din sab khabar hai

SURA I QARIA

Makke meṉ názil huí, 11 *áyat kí haí.*

BISMI L LÁ-HI R-RAHMÁ NI R-RAHIM

(1 *R*) 1 Wuh kharkharátí,
2 Kyá haí wuh kharkharatí?
3 Aur tu kyá bujhá, kyá haí wuh kharkharátí?
4 Jis dín howeṉ log jaise patange bikhre
5 Aur howeṉ pahár jaise rangí un dhuní
6 So jis kí bhárí howeṉ tauleṉ,
7 To us ko guzrán haí man mántí
8 Aur jis kí halkí howeṉ tauleṉ,
9 To us ká thikáná garhá
10 Aur tu kyá bujhá, wuh kyá haí?
11 Ág dahaktí

SURA I TAKASUR

Makke meṉ názil huí, 8 *áyat kí haí*

BISMI L LÁ HI R AHMÁ NI R-RAHIM

(1 *R*) 1 Ghaflat meṉ rakhá tum ko bahutáyat kí hirs ne
2 Jab tak já dekheṉ qabreṉ koí,
3 Nahíṉ, áge ján loge
4 Phir bhí koí nahíṉ, áge ján loge
5 Koí nahíṉ, agar tum jáno yaqín kar jánná,
6 Beshakk tum ko dekhná dozakh
7 Phir dekhná us ko yaqín kí ánkh se
8 Phir puchhenge tum se us dín árám kí haqíqat

SURA I ASAR

Makke meṉ názil huí, 4 dyat kí haı

Bismi l lá hi r rahmá ni r-rahim

(1 *R*) 1 Qasam haı utarte dın kí,
2 Muqarrar ınsán tote meṉ haı
3 Magar jo yaqín láe, aur kıye bhale kám,
4 Aur ápas meṉ taqaıyud kıyá sachhe dín ká, aur ápas meṉ taqaıyud kıyá sahárne ká

SURA I HAMZA

Makke meṉ nazıl huí, 9 dyat kí haı

Bismi l-lá hi-r-rahma ni-r-rahím

(1 *R*) 1 Ḳharábí haı har tana dene aıb chunnewále kı,
2 Jıs ne sametá mál, aur gın gın rakhá
3 Kyá ḳhıyál rakhtá haı, kı us ká mál sadá rahegá us ke sáth ?
4 Koí nahíṉ, us ko phenkná haı us raundnewálí meṉ
5 Aur tu kyá bújhá, kyá haı wuh raundnewálí ?
6 Ág haı Alláh kí sulgáí,
7 Wuh, jo jhánk letí haı dıl ko
8 Un ko us meṉ múndá haı,
9 Lambe lambe satunoṉ meṉ

SURA I FIL

Makke meṉ názil húí, 5 dyat kí haı.

Bismi-l lá hi-r-rahmá ni-r rahím

(1 *R*) 1 Kyá tú ne nahíṉ dekhá, kaısá kıyá tere Rabb ne háthíwáloṉ se ?
2 Na kar dıyá un ká dáo galat ?

3 Aur bheje un par jánwar tang tang
4 Phenkte in par pattharián kankar kí
5 Phir kar dálá un ko jaisá bhus kháyá huá

SURA I QORESH

Makke men nazil huí, 4 áyat kí hai

BISMI-L LÁ HI-R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Is wáste ki milá rakhá Qoresh ko,
2 Milá rakhá un ko kuch se, járe ke, aur garmí ke,
3 To cháhiye bandagí karen is ghar ke Rabb kí, jis ne kháná diyá un ko bhukh men,
4 Aur aman diyá dar men

SURA I MAUN

Makke men názil hui, 7 áyat kí hai

BISMI-L-LÁ HI-R-RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Kyá Tu ne dekhá wuh, jo jhuthlátá hai insáf honá
2 So wuhí hai, jo dhakeltá hai yatim ko,
3 Aur nahin tákid kartá muhtáj ke kháne par
4 Phir kharábí hai un namázion ki,
5 Jo apní namáz se bekhabar hain,
6 We, jo dikháwá karte nain
7 Aur mángí na den baratne kí chiz

SURA I KAUSAR.

Madîne meṉ nâzil huí, 3 âyat kí haı.

Bismi l-lá hi-r-rahmá ni-r rahím

(1 *R*) 1 Ham ne dí tujh ko Kausar
2 Tu namáz parh apne Rabb ke áge, aur qurbánı kar
3 Beshakk jo bairí haı terá, wuhí rahá píchhá katá

SURA I KAFIRUN

Makke meṉ nâzil huı, 6 âyat kí haı

Bismi l-lá hi r rahma ni r-rahím

(1 *R*) 1 Tu kah, Aı munkıro,
2 Maiṉ nabíṉ pujtá jıs ko tum pujo ho
3 Aur na tum pújo ho jıs ko maiṉ pujuṉ
4 Aur na Maiṉ pujnewálá us ká, jıs ko tum ne pujá
5 Aur na tum pújnewále us ke, jıs ko maiṉ pujúṉ
6 Tum ko tumhárí ráh, mujh ko merí ráh

SURA I NASR

Madîne meṉ nâzil húí, 3 âyat kí haı

Bismi-l-lá hi r rahmá ni-r-rahím

(1 *R*) 1 Jab pahunch chukí madad Alláh kí aur faısala,
2 Aur tú ne dekhe log paiṭhe Alláh ke dín meṉ fauj fauj,
3 Ab páki bol apne Rabb kí ḳhúbíáṉ, aur gunáh baḳhshwá us se, tahqíq wuh haı muaf karnewálá

SURA I LAHAB

Makke meṉ názil huí, 5 áyat kí haí

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Tut gae háth Abí Lahab ke, aur tut gayá wuh áp
2 Na kám áyá us ko us ká mál, aur na jo kamáyá
3 Ab paíthegá dík mártí ág meṉ
4 Aur us kí joru sir par liye phirtí índhan
5 Aur us kí gardan meṉ rassí haí munj kí

SURA I IKHLAS

Makke meṉ nazil huí, 4 áyat kí haí

BISMI L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHÍM

(1 *R*) 1 Tu kah, Wuh Alláh ek haí
2 Alláh nirá dhár haí
3 Na kisí ko janá, na kisí se janá
4 Aur nahiṉ us ke jor ká koí

SURA I FALAQ

Makke meṉ nazil huí, 5 áyat kí haí

BISMI-L-LÁ HI-R-RAHMÁ NI-R-RAHÍM

(1 *R*) 1 Tu kah, Maiṉ panáh meṉ áyá subh ke Rabb kí,
2 Har chíz kí badí se, jo us ne banái,
3 Aur badí se andhere kí, jab simat áí,
4 Aur badí se phunknewálí auratoṉ kí gurohoṉ meṉ,
5 Aur badí se burá cháhnewále kí jab lage húnsne

SURA I NAS

Makke yá Madine meṉ názil huí, 6 áyat kí haı

BISMI-L LÁ HI R RAHMÁ NI R RAHIM

(1 *R*) 1 Tu kah, Maiṉ panáh meṉ áyá logoṉ ke Rabb kı,
2 Logoṉ ke bádsháh kí,
2 Logoṉ ke puje hue kı,
4 Badí se us kí, jo sankáre aur chhip jáwe,
5 Wuh, jo khiyál dáltá haı logoṉ ke dil meṉ,
6 Jinnoṉ yá ádmíoṉ meṉ se

FIHRIST.

[*Is fihrist meṉ hindasa i Roman (yane* I II III *wag) se Sipdra, hindasa* (1), (2), (3), *wag se Ruqu, aur* 1 2 3 *wag se Sure ki dyat murdd hai*]

ABÚ LAHAB dozakh meṉ dálá jáegá XXX, Lahab, (1), 1—5

ĀD ki taraf Hud bhejá gayá VIII, Aráf, (9), 66,—XII, Hud, (5), 50

ne Hud ko radd kiyá VIII, Aráf (9), 67—73,—XII, Hud, (5), 59, 60,—XIX, Shurá, (7), 123—140,—XX, Ankabut, (4), 37,—XXIV, Fussilat, (2), 12—14

beímáni ke sabab halák kiyá gayá XII, Hud, (5), 59, 60,—XXIV, Fussilat, (2), 15,—XXVII, Záriát, (3), 41, 42,—Najm (3), 51,—Qamr, (1), 18—21,—XXIX, Háqa, (1), 6,—*Dekho bhi* HÚD

ADÁLAT kis shart par kí jáegi XV, Baní Isráil, (2), 16

agar Alláh kare to koi sazá se na bachegá XIV, Nahl, (8), 63,—XXII, Maláika (5), 44

kámoṉ ke muafiq hogi XII, Hud, (10), 112—118 —XXIV, Fussilat, (6), 46,—*Dekho bhi* QIYÁMAT

ĀDAM aur ĀDMI mittí se banáyá gayá III, Imrán, (6), 58,—XIV, Hajr, (3), 26—29,—XVII, Hajj, (1), 5,—XVIII, Muminun, (1), 12—14,—XXI, Sijda, (1), 6,—XXII, Maláika, (2), 12,—XXIV, Mumin, (7), 69,—XXVI, Hujrát, (2), 13,—XXVII, Qamr, (1), 13,—Qiyámat, (2), 37—39,—XXIX, Dahr, (1), 2,—XXX, Abas, (1), 17, 19,—Alaq, (1), 2

Alláh ne apní ján meṉ se us meṉ phunkí XXI, Sijda, (1), 6

Firishtoṉ ne use sijda kiyá I, Baqr, (4), 34,—VIII,

ADAM Aráf, (2), 11,—XIV, Hajr, (3), 28—30,—XV, Baní Isráil (7), 63,—XVI, T H (7), 115

ADAM aur HAWWÁ Jannat meṉ basáe gae I, Baqr, (4), 35,—VIII, Aráf, (2), 20

kí hálat Jannat meṉ XVI, T H (7), 115,—117

ko darakht ke phal ká na kháne ká hukm diyá gayá VIII, Aráf, (2), 20

Alláh ne un ko Iblís kí dushmaní se jatáyá XVI, T H (7), 115

Shaitán se bahkáe gae I, Baqr, (4), 37,—VIII, Aráf, (2), 21—23,—XVI, T H (7), 118, 119

Jannat se nikále gae I, Baqr, (4), 37,—VIII, Aráf, (2), 23—25,—XVI, T H (7), 121

par maut gálib hui VIII, Aráf, (2), 26,—XVII, Ambiyá (8), 36

ADAM ke beṭoṉ ká us kí pith se nikálá jáná IX, Aráf (22), 173

kí aulád ke liye poshák utárí gaí VIII, Aráf, (3), 27

kí aulad ko nasíhat VIII, Aráf (3), 27—32

kí aulád shaitán ko na pujeṉ XXIII, Y S (4), 60

Ísá ká misál III, Imrán, (6), 58

firishtoṉ se ziváda jántá thá I, Baqr, (4), 30

Khudá ká náib thá I, Baqr, (4) 30

banu Adam marke jí uthenge XVIII, Sijda, (1), 15, 16

AHMAD *Dekho* MUHAMMAD

AHQÁF apne nabí ko radd karke halák huá XXVI, Ahqáf, (3), 20—25

AHL I KITÁB apní kitáboṉ ko bigárte hain III, Imrán, (8), 70

apní kitáboṉ ke munkir kahláte haiṉ IV, Imrán, (10) 98—101,—VI, Máida, (10), 71, 72

apní kitáb kí báteṉ chhipáte haiṉ VI, Máida, (3) 16

ká Alláh ká qarár apní pith ke pichhe phenk dená IV, Imrán, (19), 187

Muhammad ko nahiṉ mánte the IV, Imrán, (12), 110,—VI, Nisá, (22) 152,—Máida, (9), 66, 67

Ahl i kitáb mushrik kahláte hain X, Tauba, (5), 31
Muhammad ko ázmáte the IV, Imrán, (19), 187
dín kí báton men mubálaga karte VI, Nisá, (23), 169,—(10), 81
men se baze Muhammad ko mánte the IV, Imrán, (19), 199,—XXI, Ankabut, (5), 46
men se baze sidhi ráh par hain IV, Imrán, (12), 112
men se baze imándár aur baze dagábáz III, Imrán, (8), 74
par zubán murorne ká ilzám III, Imrán, (8), 77
ke sáth musalmánon ko jhagarná na cháhiye XXI, Ankabut, (5), 45
ke mulla o darwesh unhen burái se nahin hatáte VI, Máida, (9), 68,—X, Tauba, (5), 34
musalmánon ke dushman VI, Máida, (9), 64
musalmánon se shikast kháwénge IV, Imrán, (12), 111
ke wáste zillat o muhtáji ki már hai IV, Imrán, (12), 112
ká kháná musalmán ke liye halál · VI, Máida, (1), 6
Dekho bhi, Yuhúdi o Isái
Allah ek hai XIV, Nahl, (7), 53—55,—XVIII, Furqán, (1), 1, 2,—XXX, Ikhlás, (1), 1—4
ká nám "*main jo hun*" XVI, T H (1), 14,—XIX, Naml, (1), 9, 10
akelá Sachchá Mabud hai III, Baqr, (34), 255,—Imrán, (1, 2), 26, 118,—V, Nisa, (11), 86,—VII, Inám, (12, 13), 96—102,—IX, Aráf, (19, 20), 156, 159,—XI, Tauba, (14), 130,—XIV, Nahl, (1), 2,—XVI, Maryam, (4), 66,—T H (1), 6, 7,—(5), 98,—XX, Naml, (5), 61—68,—Qasas, (7), 68—75,—(9), 88,—XXIII, Zamr, (1), 7,8,—XXIV, Zamr, (7), 65, 66,—Fussilat, (5), 37,—XXV, Zukhráf, (7), 84, 85,—Dukhán, (1), 6, 7,—XXVIII, Hashr, (3), 22—24,—XXIX, Mulk, (2), 15—24,—Muzammal, (1), 9

Alláh Kháliq o Málikhai I, Baqr, (3), 21, 22,—III, Baqr, (34), 255,—(40), 284,—IV, Imrán, (11, 13, 19), 109, 129, 190,—V, Nisa, (18, 19), 125, 130, 131,—VI, Nisa, (23), 168, 169,—Máida, (3), 20—22,—(6), 44,—VII, Máida, (16), 120,—Inám, (2), 12,—VIII, Aráf, (7), 55,—IX, Aráf, (19, 20), 156—159,—XI, Tauba, (14), 117,—Yunas, (1), 3, 5,—(4), 32,—(6), 56, 57,—XII, Hud, (1), 8,—XIII, Rad, (1), 1—5,—(2), 16, 17,—Ibráhím, (3), 22,—XIV, Hajr, (2), 16, 19—23,—Nahl, (1, 2), 3—17,—(6), 42,—(7), 53—55,—(8, 9), 67—72,—XV, Kahaf, (1), 6,—XVI, T H (1), 3—5,—XVII, Ambiyá, (2), 19,—Hajj, (9), 66, 67,—XIX, Furqán, (5), 60,—XXI, Ankabut, (6), 60—63,—XXI, Rum, (4), 39,—(5), 53,—Luqmán, (1), 9,—(3), 24, 25,—Sijda, (1), 3,—XXII, Sabá, (1), 1,—Maláika, (1), 13,—(2), 14,—(5), 39,—XXIII, Saffát (1), 1—6,—Swád, (3, 5), 26, 66,—Zamr, (1), 7, 8,—(2), 22,—XXIV, Zamr, (5), 47,—Mumin, (7), 64—70,—Fussilat, (2), 8—10,—XXV, Shorí, (1), 2,—(2), 9, 10,—(5), 48—53,—Jasáiyah, (3), 21,—XXVI, Ahqáf, (1), 2,—Fatah, (2), 14,—Qáf, (2), 37,—XXVII, Záriyát, (4), 47—51,—Najm, (2), 32,—Wáqia, (2), 57—73,—Hadíd,—(1), 1—6,—XXVIII, Tagábun, (1), 2—6,—XXIX, Nuh, (1), 13,—Mursilát, (1), 1,—XXX, Nabá, (1), 6—16,—(2), 37,—Náziat, (2), 27—33,—Abas, (1), 17—32,—Infitár, (1), 6—9,—Buruj, (1), 6—10,—Alá, (1), 1—7,—Gáshiyáh, (1), 17—20,—Balád, (1), 4—9

Hamadán hai II, Baqr, (30), 235,—III, Baqr, (34), 255,—Imrán, (1), 5,—(3), 29,—VII, Inam, (1), 3,—(8), 58,—XI, Hud, (1), 6,—XII, Hud, (1), 7,—(10), 123,—XIII, Rad, (2), 9—11,—XV, Baní Isráil, (2), 18,—XVII, Hajj, (9), 71,—XXI, Rúm, (1), 4—7,—Luqmán, (2), 15,—(4), 34,—XXII, Sabá,

Alláh (1), 2,—XXV, Shorí, (3), 23, 24,—XXVI, Hujrát, (2), 16—18,—XXVIII, Mujádala, (2), 8

Qádir ı Mutlaq haı I, Baqr, (13), 108,—III, Baqr, (40), 284—286,—XXIII, Yá Sín, (3), 33—45,—XXIV, Fussılat, (5), 37,—XXV, Shorı, (3), 28,—Zukhráf, (1), 8—12,—Jasáiyah, (1), 2—5,—(2), 11, 12,—XXVI, Qáf, (1), 6—11,—XXVIII, Taláq, (2), 12

Pák haı VIII, Aráf, (4), 33, 34,—XI Yunas, (2), 19,—(7), 69,—XIII, Yusuf, (12), 108,—XIV, Nahl, (1), 1,—XVIII, Nur, (2), 15,—XXIII, Yá Sın, (5), 83,—Saffát, (5), 151—159,—XXV, Zukhráf, (7), 82,—XXIX, Qalam, (1), 29

Ádıl haı X, Anfál, (7), 55,—XI, Tauba, (14), 116,—XXII, Sabá (3), 24, 25,—XXVI, Fatah, (1), 5, 6

Rahım haı I, Fatiha, (1), 1—4,—III, Baqr, (37), 268,—III, Imrán, (8), 73—XI, Hud, (1), 4,—XIV, Hajr, (4), 49, 50,—Nahl, (2), 18,—(10), 74,—XV, Banı Isráil, (7), 68—72,—Kahaf, (8), 57,—XVIII, Mumınun, (1), 17—23,—XXI, Rum, (2), 47, 49,—XXIV, Zamr, (6), 54,—XXV Shorı, (3), 23, 24,—XXVII, Najm, (3), 43—56,—Rahmán, (1), 1—28,—XXVIII, Juma, (1), 4

Sachchá o Wafádár haı II, Baqr, (19), 164,—III, Imrán, (1) 9,—V, Nisá, (18), 121,—XXI, Rum, (1), 4—7,—XXVIII, Saf, (1), 1

ká jalál ásmán o zamın se záhır haı II, Baqr, (20), 165,—XIV, Nahl, (6), 50—52,—XVII, Hajj, (2), 18,—(8), 61—65,—XVIII, Nur, (6), 41,—XXIV, Zamr, (7), 67—70,—XXV, Jasáiyah, (4), 34, 36,—XXVI, Fatah (1), 7,—XXX, Burujı, (1), 12—16

Hádí haı III, Imrán, (8), 72

Madadgár haı IV, Imrán, (17), 161,—*Dekho bhí* Khálıq o Málık

fareb kartá haı III, Imrán, (5), 53,—IX, Anfál, (4), 30,—XIII, Rad, (6), 42

Allán beparwáhai VIII, Inám, (16), 133,—XXVII, Zariyát, (4), 57, 58,—XXVIII, Mumtahina, (1), 6
nekí ká bání V, Nisá, (11), 78,—XXIV, Mumin, (1), 1—3,—*Dekho bhí us kí Sifteṇ mazkura bálá*
gunáh ká bání LX, Aráf, (22), 180,—XIV, Hajr, (3), 39—43,—Nahl, (13), 95,—XV, Baní Isráíl, (2—4), 10—41,—XVI, T H (4), 87,—XXV, Shorí, (5), 45,—XXIX, Muddassar, (1)20—27
shukrguzár ("*Qadrdan* "), II, Baqr, (19), 159,—V, Nisá, (21), 146,—XXVIII, Tagábun, (2), 17
ká betá, yá aulád nahiṇ I, Baqr, (14), 116,—VII, Inam, (13), 101,—XV, Baní Isráíl, (12), 111,—Kahaf, (1), 3,—XVI, Maryam, (2), 36,—XVII, Ambiyá, (2), 19,—XXIII, Saffát, (5), 149, 150, 151—159,—XXV, Zukhráf, (1), 14—15
ke ahkám *Dekho* Hukm
ráh detá jis ko cháhe VIII, Inam, (15), 125,—IX, Aráf, (22, 23), 179, 186,—XIII, Ibráhim, (4), 34,—XV, Bani Isráíl, (7), 99,—XVIII, Nur, (6), 45,—XX, Qasas, (6), 56,—XXI, Rum, (4), 28,—XXIII, Zamr, (3), 24,—XXIV, Zamr, (4), 37, 38,—XXV, Shorí (2), 12
ká kalám daryá kí siyáhí se na likhá játá XVI, Kahaf, (12), 109,—XXI, Luqmán, (3), 26
kí khwáhish musalmánoṇ ke liye V, Nisá, (5), 25—27, musalmánoṇ ke liye bojh halká kartá hai V, Nisá, (5), 27
nemusalmánoṇ ko (Badrmeṇ) bacháyá X, Anfál, (5), 45
ímándáron kí duáoṇ ko suntá hai XXV, Shorí, (3), 25
ká apne ko záhir karná IX, Aráf, (17), 143
ádmioṇ se kis tarah boltá hai XXV, Shorí, (5), 50, 51,
apne bhed ko sirf rasúl i pasandída ko záhir kartá hai XXIX, Jinn, (2), 26, 27
kí bandagí nekí karní V, Nisá, (6), 35.

Allán ko sab log ihsánmand hokar pujeṉ XIV, Nahl, (11), 79—85
kí ibádat meṉ gáfil na honá cháhiye XV, Kahaf, (4), 27
ki bandagí karne ká sabab XXIII, Yá Sin, (2), 21—23
ne har ek qaum ke liye ek ráh bandagi ki thahrái XVII, Hajj, (9), 71
tín nahiṉ VI, Nisá, (23), 169
munkiroṉ ko ruswá kartá hai X, Tauba, (1), 2
murdoṉ ká jiláne wálá XXII, Yá Sin, (1), 11,—XXVI, Qáf, (2), 42, 43
shaitán se panáh hai XXX, Nas, (1), 1—6
Ansár oṉ ká darjá baiá hai X, Tauba, (3), 20
oṉ ká ajar o nekbakhtí X, Tauba, (3), 22,—XI, Tauba, (13), 101,—XIV, Nahl, (6), 43,—(14), 111,—XVII, Hajj, (8), 59, 60
Arfát pahár ká zikr II, Baqr, (25), 198
Asmán sat haiṉ I, Baqr, (3), 29,—XXIV, Fussilat, (2), 11,—XXVIII, Talaq, (2), 12,—XXIX, Mulk, (1), 3,—Nuh, (1), 14
Warle ásman ki raunaq XXIV, Fussilat, (2), 11,—XXIX, Mulk, (1), 5
Asmán o Zámin chhe din meṉ banáye gaye VIII, Aráf, (7), 55,—XI, Yunus, (1), 3,—XII, Hud, (1), 8,—XIX, Furqán, (5), 60,—XXI, Sijda, (1), 3
Sát ism ín do din meṉ thahráe gae XXIV, Fussilat, (2), 11
Aurat eṉ insán ki qism se banı haiṉ XIV, Nahl, (10), 74
musalmánoṉ ki khetí II, Baqr, (28), 223,—XVII, Muminun, (1), 6
oṉ se nikáh ki tajwíz jin ko taláq do bár diyá gayá ho II, Baqr, (29), 230
oṉ par ziyádatí karne kí mumániat II, Baqr, (29), 231
oṉ kí kamqadrí III, Baqr, (39), 282,—IV, Nisá, (2), 10
ek ko dusrí ke liye badle meṉ lená IV, Nisá, (3), 18
mard ki tábidár hai V, Nisá, (6), 33

Aurat oṉ ko kab samjháná aur kab márná cháhiye V, Nisá (6), 33
aur us ke ḳhasm ki laráí ká faisala V, Nisá, (6), 34
oṉ ki nisbat tarah tarah ke ahkám V, Nisá, (19), 126—129
oṉ ke haqq V, Nisá, (19), 128
qaidwáli musalmání, aur kitábwáli nikah ke liye halál VI, Máida, (1), 6
qaidwáli auratoṉ par aib lagáne kí sazá XVIII, Nur, (1—3), 4, 6, 23—26
Musalmán auratoṉ ki chál o árástagí ká hukm XVIII, Nur, (4), 31
Muhammad ki auratoṉ ke liye nasíhat XXI, Ahzáb, (4), 28—34
oṉ ki pardadári o kapre ká hukm XXII, Ahzáb, (7, 8), 55, 59
eṉ, jo imándároṉ ko bihisht meṉ milengiṉ, kaisí hoṉgiṉ XXIII, Saffát, (2) 47
ímándár aur beímán ki hálat XXVI, Fatah, (1), 5, 6
gairwatan ki ká jánchne ka hukm XXVIII, Mumtahina (2), 10
musalmán ki agar káfir ho jáwe to mári jáwe XXVIII, Mumtahina, (2), 11
Musalmáni káfir se nikáh na kare XXVIII, Mumtahina, (2), 10
Muhammad kí auratoṉ ko dhamki o nasihat XXVIII, Tahrim, (1), 1—7
Nuh, Lut aur Firaun kí, auratoṉ ká aur Maryam ká hál XXVIII, Tahrím, (2), 10—12
Ayat i kursí III, Baqr, (34), 254
Ayúb Alláh ne us ko taklíf se bacháyá XVII, Ambiyá, (6), 83,—XXIII, Swád, (3), 46

Badgoí karnewále ká gunáh XXII, Ahzáb, (7), 58
Alláh o Rasul ke haqq meṉ, aur us kí sazá V, Tauba, (8), 61, 62

BADGUMÁNÍ kí mumánıat V, Nısá, (13), 93
BADLA lene kı sharteṉ II, Baqr, (22), 178
musalmán ke khun ká V, Nısá, (13), 91
ká hukm Baní Isráil ke lıye VI, Máida, (5), 35
ká hukm Tauret meṉ VI, Máida, (7), 49
lene se sabar karná achchhá haı XIV, Nahl, (16), 127, 128
nekí o badí ká XX, Qasás, (9), 84
nek logoṉ ká, -*Nuh ká*, XXIII, Saffát, (3), 78—78,—*Ibrahım ka*, 81—110,—*Musá o Hárun ká*, (4), 114—121,—*Ilıyás ka*, 123—131
burái ká sakhtı aur burái haı XXV, Shorı, (4), 29, 38
Jo apne zulm par badla letá us par ulahná nahíṉ · XXV, Shorí, (4), 39, 40
Jaısá koı hameṉ suluk kare waısá ham us se suluk kareṉ XVII, Hajj, (8), 61
BADR kı larái meṉ Alláh ne musalmánoṉ kı madad kí IV, Imrán, (13), 123
meṉ bazoṉ ne ná mardí kı IV, Imrán, (16) 152—156
kı larái meṉ tın hazár firishte Ásmán se utre IV, Imrán, (13), 123
BAKHÍL wuh haı jo Alláh kı ráh meṉ kharch nahíṉ kartá · XXVI, Muhammad, (4), 39, 40
ko qıyámat meṉ tauq mılegá IV, Imrán, (18), 181
kı sazá V, Nısa, (6), 36,—X, Tauba, (5), 34, 35
BANI ISRÁÍL par Alláh kí rahmat I, Baqr, (5), 39
Alláh kı chunı huı qaum I, Baqr, (6), 46,—(15), 122,—XXV, Dukhán, (2), 31, 32
ke wáste Alláh ká hukm I, Baqr, (10), 82, 83,—IX, Aráf, (16), 140, 141,—XI, Yunus, (9), 84
ke ímán o duá XI, Yunus, (9), 85, 86
ke betoṉ ko Fıraun ne ıs lıye már dálá kı we Musá par ímán láe XXIV, Mumın, (3), 26
ko Alláh ne Fıraun ke háth se bacháyá I, Baqr, (6), 48, 49,—XXV, Dukhán, (2), 29, 30

Bani Isráil Misr se nikal bháge XI, Yúnus, (9), 90,—XVI, T H (4), 79,—XIX, Shurá, (4), 52—68,—XXV, Dukhán, (1), 24—27
ne daryá pár jákar, sonahrí bachhrá banákar, but-parastí kí I, Baqr, (6), 50, 53,—(11), 91, 92,—IX, Aráf, (16), 138,—(18), 148
ke liye Sameri ne bachhre ki murat banái XVI, T H (4), 90
ke liye Mann o Salwa Asmán se utre I, Baqr, (6), 56,—IX, Araf, (20), 161,—XVI, T H (4), 82
Misr ki kakri wag ke liye khwáhish karte the I, Baqr, (7), 60
ko Alláh ne bichla diyá XVI, T H (4, 5), 87, 96
ke barah Firqon ke liye Musá ne patthar se pání nikálá IX, Araf, (20), 161
ki halat Koh i Tur pás VI, Nisá, (22), 152, 153
ki beimáni o kufr I, Baqr, (4), 91, 92, VI, Nisá, (22), 154—156
ke upar pahar uthaya gaya IX, Araf (21), 170
ke liye Najat ki rah VI, Maida, (3), 13
ahd ko torkar lanati hue VI, Maida, (3), 14
ki sarkashi aur chális baras Bayában men phirna VI, Maida (4), 23—29
ko shahr (Yarihu? Arbá?) men basne ká hukm IX, Aráf, (20), 162
ki beimani aur saza IX, Aríf, (20), 163,—(21), 168
men se baze bandar ban gae IX, Aráf, (21) 164—167
Firaun ki zamin ke wáris hue IX, Aráf, (16), 137
ko Alláh ne kitáb, hukumat, paigambar, wag diyá XXV, Jasáiyah, (2), 15
ne mulk men do bár kharábi ki XV, Bani Isráil, (1), 4
kí larai o khunrezi I, Baqr, (10), 84
ne apne Nabion ko radd karke bazon ko qatl kiyá I, Baqr, (7), 60,— (11), 86, 90,—VI, Máida, (10), 74

Baní Isráil ne apne liye bádsháh cháhá II, Baqr, (32), 246
ko Ịsá ne talım dí VI, Máida, (10), 76
ne Ịsá ko mar dála VI, Nisá (22), 156
ke munkir lanatí hue VI, Máida, (11,) 82
Betarafdár ko márne ká hukm V, Nisá, (12), 90
Bihisht kí khubion aur khushíon ká bayán I, Baqr, (3), 25,—III, Imrán, (2), 15,—IV, Imrán, (14), 136,—(19), 196—198,—VII, Máida, (11), 88,—X, Tauba, (9), 73,—XI, Tauba, (13), 101,—Yunus, (1), 9,—XIII, Rad, (3), 23, 24,—(5), 35, Ibrahím, (4), 28,—XIV, Hajr, (4), 45–48,–XV, Kahaf, (4), 30, XVI, Kahaf, (12), 107, 108,—XVII, Hajj, (3), 23, 24, XXI, Ankabut, (6), 56—59,—XXII, Maláika, (4), 30—32,—XXIII, Y S (4), 55—58,—Saffát, (2), 39—60 Swad, (4), 49–53,—XXV, Zukhráf, (7), 68—73,—Dukhán, (3), 50—57,—XXVI, Muhammad, (2), 16, 17,–XXVII, Tur, (1), 17–28,–Rahmán, (3), 46–78,–Wáqia, (1), 1–39,—XXIX, Dahr, (1), 5—22,—XXX, Mursalát, (2), 41—44,—Naba, (2), 31—36,—Tatfíf, (1), 18—28,—Gáshiyah, (1), 8—16
parhezgáron aur nek kám karnewálon ke liye II, Baqr, (25), 200,—IV, Imran, (14), 132—136,—XIV, Nahal, (4), 32—34,—XVI, Maryam, (4), 61—64,—T H (3), 77, 78,—XXVI, Záriyát, (1), 15–23,–XXVII, Hadid, (3), 21
men log khushi o shukr karenge VIII, Araf, (5), 44—48
men nekbakht abad tak rahenge XII, Hud, (9), 109
But harám hain VII, Máida, (12), 92
on ki batálat IX, Aráf, (24), 195—198,—XVII, Ambiyá, (4), 44, 58—64,—Hajj, (10), 74,—XXII, Maláika, (2), 14, 15,—(5), 88,—XXVI, Ahkáf, (1), 3
khálig nahín XI, Yunus, (4), 30,—XIII, Rad, (2), 17,—XXI, Luqmán, (1), 10,—XXII, Sabá, (3), 21.

BUT Sífárish nahín karsakte XXII, Sabá, (3), 22,—XXIII, Y S (5), 74,75,—XXV, Zukhráf, (7), 86
Murde hain XIV, Nahal, (2), 20—22
Baháira, Sáiba, na wasilá, na hámí VII, Máida, (14), 102
Lát, Uzza aur Manát XXIII, Najm, (1), 19, 20
Wadd, Yágus, Yauq, Nasr XXIX, Nuh, (2), 22, 23
BUTPARAST on ká hál o azáb II, Baqr, (26), 166—168
on kám o sazá V, Nisá, (8), 49
apní aulád ko qatl karte VIII, Inám, (16), 136, 137
Allah par ilzám dete VIII, Inam, (18), 148
un chizon ko pujte jo kháliq nahín XVIII, Fur qán, (1), 3, 4
on ko Allah nahin bakhstá V, Nisá, (7), 45
wahshi log hain XIX, Furqán, (4), 45, 46
dozakh men jáwenge V, Nisá, (18), 120
adálat ke roz apní butparasti ká inkár karenge VII, Inám, (3), 22
qiyámat men befaida apne mabúdon ko pukárenge. XX, Qasas, (7), 61—66, 74
on ke khiláf Ibráhim gawáh VII, Inám, (9), 77—82
CHÁND, nayá chánd I, Baqr, (24), 189
qiyámat men phat jáegá XXVII, Qamr, (1), 1
CHOR ki sazá háth kátná VI, Máida, (6), 42
ká tauba Alláh qabul karegá VI, Máida, (6), 43
CHORÍ kí mumániat IX, Anfál, (3), 27
DAGÁBÁZ ká hál qiyámat men V, Nisá, (16), 106—110.
DÁÚD ko Zabur diyá gayá XV, Bani Isráil, (6), 57
ko Alláh ne baráí dí XXII, Sabá, (2), 10
ke tábidár pahár aur urte jánwar hue XXIII, Swád, (2), 16—18
kí saltanat o dánáí XXIII, Swád, (2), 19
ne do ádmion ká jhagrá dumbion kí bábat faisala kiyá XXIII, Swád, (2), 20—24
ne apne gunáh ká iqrár kiyá XXIII, Swád, (2), 23

DÁÚD ko Alláh kí nasíhat XXIII, Swád, (2), 25
DÍN ek hí hai II, Baqr, (26), 212
Alláh se hai III, Imrán, (2), 19
zor se na phailáná cháhiye III, Baqr, (34), 256
Ibráhím ká sachchá IV, Imrán, (10), 95
ki khubian dekhkar mánná farz VI, Máida, (7), 53
ke liye larái karne ki khubi IV, Imrán, (17), 159
men bahut firqe na honá cháhiye VIII, Inám, (20), 159
dunyá o ákhirat men fáidamand XXV, Shori, (3), 19
ke liye larná, *Dekho* LARNÁ
Islám ke faráiz *Dekho* ISLÁM aur MUSALMÁN
DOZAKH ki sakhti o azáb V, Nisá, (8), 54,—XII, Hud, (9), 107,—XIII, Ibráhím, (3), 19—21,—XV, Kahaf, (4), 28,—XVII, Hajj, (2), 19—22,—XVIII, Muminun, (6), 100—109,—Furqán, (2), 11—15,—XXIII, Saffát, (2), 61—71,—Swád, (4), 57—60,—XXIV, Zamr, (8), 72, 73,—Mumin, (8), 71—76,—Fussilat, (3), 18—23,—XXV, Dukhán, (3), 43—50,—XXVI Muhammad, (2), 7,—XXVII, Wáqia, (2), 40—56,—XXX, Nabá, (1), 20—30,—Gáshiya, (1), 1—7,—Alá, (1), 10—15
kin logon ke liye,—Zálimon ke liye V, Nisá, (5), 29,—Un ke liye jo qasd karke musalmán ko máre V, Nisá, (13), 92,—Shaitán aur us ke mánnewálon ke liye VIII, Aráf, (2), 19,—Gunáhgáron ke liye XI, Yunas, (3), 28,—XIII, Ibráhim, (5), 33—35,—XXIII, Swád, (4), 54—65,—Munkiron ke liye XVIII, Furqán, (2), 11—15,—XXIII, Saffát, (2), 61—71,—XIII, Rad, (3), 25, 26,—XV, Kahaf, (12), 102,—XXVI, Qáf, (2), 23—26,—XXVIII Hadid, (2), 14, 15
munkiron ki bandí kháná hai XV, Baní Isráil, (1), 8
ke sát darwáze hain XIV, Hajr, (3), 44

DOZAKH ádmíoṇ aur jinnoṇ ke liye paidá kiyá gayá IX, Aráf, (22), 180
ko ádmíoṇ aur jinnoṇ se bhar dená hai XII, Hud, (10), 119,—XXI, Sijda, (2), 13, 14,—XXVI, Qáf, (2), 29
meṇ gunahgároṇ kí taubá befáida hogá XIX, Shurá, (5), 91—105,—XXIV, Mumin, (5), 51—53
meṇ khál badle jáwenge ki chakhte raheṇ azáb V, Nisá, (8), 54
ká azáb abadi hai XI, Yunas, (5), 53,—XXIV, Fussilat, (4), 28,—XXIX, Jinn, (2), 24

DUÁ sidhí ráh ke liye I, Fátiha, (1), 1—7
muafí ke liye III, Imrán (2), 16
ímándár ki III, Baqr, (40), 286,—Imrán, (1), 8,—IV, Imran, (19), 192—195,—XI, Yunas, (1), 10, 11,—XV, Bani Israil, (10), 82
Ibrahím ki XIII, Ibráhim, (6), 38—42
maqbul hoti IV, Imran, (19), 196
bad dua ka badlá bad dua V, Nisá (11), 85
Muhammad ki dua asuda bakhsh XI, Tauba, (13), 104

DUSHMAN ko márná aur qatl karná wájib hai II, Baqr, (20), 191—194
Shaitán hai, *Dekho* SHAITÁN

FÁSID se Alláh rázi nahiṇ II, Baqr, (25), 203, 204

FIRAUN ne Bani Isráil par zulm kiyá I, Baqr, (6), 49,—XX, Qasas, (1), 3,—XXIV, Mumin, (3), 26
pás Musá o Hárún bheje gae XXV, Dukhán, (1), 16, 17
ke liye Musá o Hárun ká paigám XXV, Dukhán (1), 18—23
ne Musá se nishán talab kiyá IX, Aráf, (13), 106
ke sámhne Musá o Hárun ne nisháníáṇ dikháiṇ. XVI, T H (3), 58, *Dekho bhí* MÚSÁ

FIRAUN ne apne jádugaroṇ ko buláyá aur unheṇ Músá o Hárun se muqábila kiyá IX, Aráf, (14), 111—113,—XI, Yunas, (8), 78—81
apne jádugaroṇ se naraz huá IX, Aráf, (14), 124, 125,—XIX, Shura, (3), 48—51
ke sardaroṇ ki mashwarat IX, Aráf, (14, 15) 109, 128
ki beimani o makar IX, Araf, (16), 132—135,—XXV, Zukhráf, (5), 47—54
ne Musa o Harun par zulm kiya IX, Araf, (13), 104,—XXIV, Mumin, (3), 27
ne Musá o Hárun ko jadugar thahra diya XV, Bani Isráil, (12), 103,—XVI, T H (3), 59, 66
par musibateṇ bheji gaiṇ IX, Araf, (16), 131—135
samundar meṇ beimáni ke sabab, dubkar halak huá IX, Araf, (16), 136,—XV, Bani Israil, (12), 105,—XVI, T H (4), 81,—XIX, Shura, (4), 53—66,—XX, Qasas, (4), 36—42,—XXV, Zukhraf, (5), 47—55,—XXVII, Zariát, (2), 38—40,—Qamr, (2), 41, 42,—XXIX, Haqa, (1), 9, 10,—Muzammil, (1), 15, 16
aur us ke log dozakh meṇ dále gaye XXIX, Mumin, (5), 48—50
ki lash Bani Israil ke liye nishani XI, Yunus, (9), 91, 92 *Dekho bhi* MUSÁ O HÁRUN aur BANI ISRÁIL

FIRISHTE asman meṇ Allah ki tarif karte XXIV, Zamr, (8), 75,—Mumin, (1), 7,—XXV, Shori, (1), 2
on ke par do do aur tin tin XXII, Maláika, (1), 1
oṇ ne Adam ko sijda kiya I, Baqr, (4), 31—34,—XV, Bani Israil, (7), 3,—Kahaf, (7), 48,—XXIII, Swad, (5), 72, 73
agar munkir pas bheje játe, to mard ki surat meṇ hoke jate VII, Inám, (1), 9
Ibrahim pás bheje gae XII, Hud, (7), 69—75
Lut ko bacháne ke wáste bheje gae XII, Hud, (7), 76—80,—XIV, Hajr, (4, 5), 58—72

FIRISHTE (do) murdoṇ ki ján nikálnewále V, Nisá, (14), 96,—XXI, Sijda, (1), 11
oṇ ká zikr jo har ek ke nekí o badí likhte haiṇ XXVI, Qáf, (2), 16
oṇ ne Qurán ko utárá XIV, Nahl, (14), 104
zamínwáloṇ ko bakhswáte haiṇ XXV, Shorí, (1), 3
kiṇ logoṇ ki sifárish karte haiṇ XXVII, Najm, (2), 26, 27
Alláhki aurateṇ thaharae gae XXV, Zukhráf, (2), 18
Alláh ki betáṇ nahiṇ XXVII, Najm, (1, 2), 21, 28
19 dozakh par muqarrar haiṇ XXIX, Mudassir, (1), 30—32
oṇ ne jang meṇ madid ki III, Imrán (2), 13,—IV, Imrán, (13), 124
FURQÁN Tauret hai I, Baqr, (6), 52,—Ambiya, XVII, (4), 49
GALAT hisáb i zamáne meṇ II, Baqr, (32, 33), 348, 349
Lut ki joru ki bábat, *Dekho* LUT
Yusuf, Ibráhim wag ki bábat, *Dekho* YUSUF, IBRÁHIM, WAG
Mariyam, Isá ki má ki bábat XVI, Mariyam, (2), 29—34,—XXVIII, Tahrim, (2), 12
GANIMAT ká hukm IX, Anfal, (1), 1,—X, Anfál, (5), 42
eṇ Alláh ki bahut haiṇ V, Nisá, (13), 98
ka hissa us ko na milegá, jo larái meṇ na jáwe XXVI, Fatah, (2), 15, 16
imándároṇ ko milti XXVI, Fatah, (3), 18—20
Al Nadr kí ká sirf Muhammad ke liye honá XXVIII, Hashr, (1), 6, 7
GÁE ki kaháwat I, Baqr, (8,9), 66—73
GUNAHGÁR Ádam pahlá I, Baqr, (4), 35
apne apne bojh uthánewenge XXII, maláika, (3), 19
kí ján ke chhutkáre ke liye sárá jahán káfí nahiṇ XXIV, Zamr, (5), 48, 49
oṇ kí náshukrí o kambakhti XXIV, Zamr, (5), 48—52,—XXX, Fajr, (1), 15—25,—Máun, (1), 1—7

GUNÁHGÁR on ká koí rafiq yá madadgár nahín XXV, Shorí, (1), 6
on ka hál qiyamat ka dín XXV, Shorí, (5), 43—45,—XXIII, Yá, Sín, (4), 65
dozakh men dalejáwenge XV, Kahaf, (8), 51,—XVI, Maryam, (6), 89,—T H (3), 76,—XXIII, Y S (4), 59—64,—XXV, Shorí (3) 21,—Zukhráf, (7), 74, 75,—XXX, Naba, (1), 21—30,—Naziat, (2), 34—39,—Infitar, (1), 14,—Tatfíf, (1) 7—17,—Inshiqaq (1), 10—24,—Buruj, (1), 6—10,—Takásur, (1), 1—8,—Hamza, (1), 1—9
Dekho bhi MUNKIR, KÁFIR, AUR MUSHRIK

HÁBIL ko Qábil (Qáin) ne qatl kiya VI, Máida, (5), 30—34
ne chahá ki Qábil dozakh men dálajawe VI, Máida, (5), 32

HAFTE KÁ DIN ka hukm I, Baqr, (8), 64,—IX, Araf, (21), 164,—XIV, Nahl, (16) 125

HAIZ ka haqq men, shara II, Baqr, (28), 222

HAJJ karne chahiye IV, Imrán, (10) 97
ki shartenn II, Baqr, (24, 25), 196—200
ke waqt shikár karne ka hukm VII, Maida, (13), 95—97
ke bare dín ka hukm X, Tauba, (1), 3
karne se gunáh bakhshájáta II, Baqr, (19), 159

HAJRWÁLE apne rasulon ko radd karke halak hue XIV, Hajr, (6), 80—84

HALÁL o HARÁM Halál khane ka hukm II, Baqr, (21), 169,—VII, Maida, (12), 89
Kaun chizen haram II, Baqr (21), 174,—VI, Máida, (1), 2—6 —VIII, Inam, (14), 118—121,—(18), 145,—(19), 150—152,—XIV, Nahl (15), 115—117
ka shara Bani Israil ke waste IV, Imrán, (10), 93,—VI, Nisa, (22), 159,—VIII, Inám, (18), 146,—XIV, Nahl, (15), 119
ká shara roze kí rat ke liye II, Baqr, (23), 187
ká shara hájion ke waste VII, Máida, (13), 95—97

HALÁL O HARÁM Ganimat suthrí halál hai X, Anfál, (9), 70
Kaun aurateṉ halál o harám XVIII, Nur, (1), 3,—XXVIII, Mumtahina, (1), 10
Kitábwáloṉ ká khána halál V, Máida, (1), 6
ki bábat Mushrikoṉ ke khiyálát VIII, Inám, (16), 141—144
HÁMÁN aur Firaun XX, Qasas, (1), 5, 7,—(4), 38
HÁRÚN nabí thá XVI, Maryam, (3), 54
ne Baní Isráil ko butparasti se manakiyá, lekin unhoṉ ne na máná XVI, T H (5), 92—95
Dekho bhí MusÁ
HAWWA, *Dekho* ADAM
ká pahlá haml IX, Aráf, (24), 189
HAWÁRI Isá ke hawárioṉ ka itiqád III, Imrán, (5), 51, 52
Isá par imán láe. VII Máida, (1ɔ), 111
oṉ ne Isá se Asmáni khwán mángte the, aur jawáb Isá ká VII, Máida, (15), 112—115
HONÁIṈ ke maidán meṉ Alláh ne Musalmanoṉ ki madad ki X, Tauba, (4), 25
meṉ Alláh ki andekhi fauj X, Tauba, (4) 26
HÚD Ad ká rusul VIII, Aráf, (9), 66,—XII, Hud, (5), 50
ká paigám XII, Hud, (ɔ), 50—52.
radd kiyá gaya VIII, Aráf, (9), 66,—XII, Hud, (5), 53—60,—XIX, Shurá, (7) 123—140
HUKM má báp o nátewále ki khidmat karni, khun, badkári, máp o taul ki bábat XV, Bani Isráil, (3, 4), 24—37
má báp ki izzat par shirk meṉ shámil na hone ká XX, Ankabut, (1), 7,—XXI, Luqmán, (2), 14
Alláh aur Muhammad par imán láne, aur Alláh ki ráh meṉ kharch karne ka XXVII, Hadid, (1), 7—10

IBLIS Ag se baná VIII, Aráf (2), 12,—XVIII, Swád, (5) 77
Jinn ke qism se hai XV, Kahaf, (7), 48
Adam ko sijda karne se inkár karke, gunahgár huá I, Baqr, (4), 34,—VIII, Aráf, (2), 11—13,—XIV,

Iblís Hajr (3),30—34,—XV, Baní Isráil,(7),63,—Kahaf, (7), 48,—XXIII, Swád, (5), 72—75
lanatí huá VIII, Aráf (2), 13, 18,—XIV, Hajr,(3), 34, 35,—XXIII, Swád, (5), 78
ko Alláh ne qiyámat tak dhil di,—VIII, Aráf, (2), 14, 15,—XIV, Hajr (3), 36—38,—XV, Baní Isráil, (7), 64,—XXIII, Swád, (5), 80—82
bani Ádam ká gumráh karnewálá VIII, Aráf, (2), 16, 17,—XXIII, Swád,(5), 85
Alláh ke bandon par ikhtiyár nahín rakhtá,—XIV, Hajr, (3), 42,—XV, Baní Isráil, (7), 67
Ibráhím Alláh ká dost o sachchá nabi V, Nisá, (18), 121,—VIII, Inam, (20), 162,—XIV, Nahal, (16), 121,—XVI, Maryam (3), 42
ko kitáb mili V, Nisá, (8), 52, 53,—XXX, Alá, (1), 19
ká din sachchá hai IV, Imrán, (10), 95,—V, Nisá, (18), 121,—XIV, Nahal, (16), 121—124
ne Kaba ko banáyá I, Baqr, (15), 124
ká haikal Makke men thá IV, Imrán, (10), 97
ne apne báp Ázar ko butparasti kí bál at malámat ki VII, Inam, (9), 75,—XVI, Maryam, (3), 43—46,—XVII, Ambiyá,(5),53—67,—XIX, Shurá,(5), 75—82,—XX, Ankabut, (2, 3), 15, 16, 24,—XXIII, Saffát, (3), 81—85, 93—94,—XXV, Zukhráf, (3), 25, 26
ká báp use nahín mántá XVI, Maryam, (3), 47,—XVII, Ambiyá (5), 54—56
apne báp o rishtadáron se juda húá XVI, Maryam, (3), 49, 50
ne apne báp, wag, ke buton ko tor dálá XVII, Ambiyá, (5), 58—60 —XXIII, Saffát (3), 87—91
ki qaum us ko ág men dálná cháhti thi VII, Inám, (10), 84,—XVII, Ambiyá, (5), 68,—XX, Ankabut, (3), 23,—XXIII, Saffát, (3), 95, 96

Ibráhim ko Alláh ne bachháyá aur mulk (Kanán) kí taraf nikálá XVII, Ambiyá, (5), 71,—XX, Ankabut, (3), 23

ko Lut ne mánú XX, Ankabut, (3), 25

ne Alláh se ek betá mángá XXIII, Saffát, (3), 98

ne khwáb men dekhá ki main apne bete (*Ismáil*) ko zabh kartá hun XXIII, Saffat, (3), 101

apne bete ko apne khwáb ká bayán karke us ko zabh karne lagá XXIII, Saffat, (3), 101—103

ko Allah ne bete ke zabh karne se rok kar, us ke badle men barakat diyá XXIII Saffat, (3), 104—107

ko Isháq aur Yaqub ka wada mila XII, Hud, (7), 71,—XIV Hajr, (4) 51—57,—XVI, Maryam, (3), 50,—XVII Ambiyá, (5), 72,—XIX, Ankabut, (3), 26,—XXIII, Saffat, (3), 112, 113,—XXVI, Zárivat, (2), 28—30

ko Alláh ne apne ko zahir kiya VII, Inam, (9), 76—80

ne firishton ki mihmani ki XII, Hud (7), 69,—XIV, Hajr, (4) 51—57,—XXVI, Zariat, (2), 24—27

ko firishton ne Lut ke shahr ki ghurat hone ki khabar di,—XX, Ankabut, (4), 30 —XXVII, Zariat, (2), 31—34

ne Lut ke haqq men Allah se jhagrá XII, Hud, (7), 74

ki aulad na Yahudi na Isai thi I, Baqr, (16), 140

ki dua apne aur apni aulad ke wáste XIII, Ibráhim, (6), 38—42,—XIX Maryam, (5), 83—89

ne apne gunáh se muafi mángi XIII, Ibráhim, (6), 41

ne apne má aur báp ke liye muafi mangí XXVIII, Mumtahiná (1), 4

ki dua apne má báp ke liye befáida thahri XI, Tauba, (14), 115

ko Alláh ne baland darjá bakhshá VII, Inám, (10), 84

kí wasiyat I, Baqr, (16), 132

IBRÁHIM Musalmánoṇ ká namuná XXVIII, Mumtahiná, (1), 4

IDRÍS sachchá nabi hoke únche makánoṇ par uthává gayá XVI, Maryam, (3), 57, 58

ki nekbakhti XVII, Ambiyá, (6), 85, 86

ILIYÁS apní qaum ko Bal se hatáyá XXIII, Saffát, (4), 123—125

ki qaum ne use jhuthláyá XXIII, Saffát, (4), 127

IMÁN láná un chizoṇ par jo aql se báhir haiṇ I, Baqr, (1—3), 3—32

is hi zindagi meṇ kam átá VIII, Inám, (20), 158

láne ká hukm XXVIII, Tagábun, (1, 2), 8, 12, 13

se naját hai *Dekho* NAJÁT

IMÁNDÁR sachcha kaun hai IX, Anfal, (1), 2—5,—XVIII, Mumiṇun, (1,2), 1—10,—XVIII Nur,(7), 50,—XXVI, Muhammad, (4), 35,—Hujrat, (2), 15,—XIX, Maryam, (6), 64—68

kaise kám karte haiṇ X, Tauba, (9), 72,— XVII, Ambiyá, (2), 20,—XVIII Nur, (3), 21,—XIX, Furqán, (6), 64—67,—XXVIII, Mujádalá, (2), 10, 14,—Hashr, (3), 18, 19

oṇ ki nekbakhti o khush háli XI, Yunus, (7), 63, 66,—XVIII, Mumiṇun, (4), 59—63,—XXIV, Zamr, (4), 34—36,—Fussilat, (4, 5), 30, 34,—XXV, Zukhraf, (7), 68—73,—Shori, (3), 21,—XXVII, Waqia, (3), 87—90

oṇ ki dua o sifárish XXIV, Mumin, (1), 7, 9

oṇ ka rafiq o madadgar Alláh hai XXIV, Múmin, (6), 54, 55,—XXVI, Muhammad, (1), 8, 12

oṇ ki nasihat IX, Anfal (3), 20, 21,— XIII, Ibráhím, (5), 35,— XXII, Ahzáb, (9), 69—73

ko pith káfiroṇ ko na dená cháhiye IX, Anfál, (2), 15, 16

agar Alláh ki ráh meṇ larne na páwe to rotá hai X, Tauba, (12), 93

Imándár Qurán ko sunke sıjda karte haiṇ XX, Qasas, (6), 53—56,—XXI, Sıjda, (3), 15
azmáe jáwenge XX, Ankabút, (1), 1, 2
oṇ ko Alláh aur Muhammad kí khıdmat karnı chá hıye XXII, Ahzáb, (5), 36
bihısht meṇ dákhıl honge X, Tauba, (9), 73,—XIII, Rad, (4), 28,—XVIII, Mumınun, (2), 4,—XXII, Maláika, (4), 29,—XXVI, Qáf, (2), 32—34,—XXVII, Tur, (1), 17, 28,—Qamr, (3), 54, 55,—Hadıd, (2), 11, 12,—XXX, Nabá, (2), 31—36,—Náziat, (2), 40, 41,—Infitár, (1), 13
kı khush háli bihısht meṇ XXIII, Y S (4), 55—58,—Saffát, (2), 39—60,—XXV, Dukhán, (3), 51—57
qıyámat meṇ munkıroṇ par haṇsenge, XXX, Infitár, (1), 30—36
oṇ ká ajar daryáft se báhır haı XXI, Sıjda, (2), 17
Dekho bhı Musalmán

Injíl Isá ko dı gaí aur Tauret ko tasdıq kartı VI, Máida, (7), 50 *Dekho bhı* Tauret o Injil

Insán Alláh ká ahsánmand XXVI, Ahkáf, (2), 14
Alláh ká náshukrguzár XV, Banı Isráil, (7), 69,—(9), 85—87,—XXV, Fussılat, (6), 50, 51,—Zukhráf, (2), 14, 16,—XXX, Abas, (1), 16
kí tang dılí o khám khayálí XV, Banı Isráil, (11), 102
kí ryákárı XXIII, Zamr, (1), 11,—X, XV Fussılat, (6), 50, 51

Intiqám lená, *Dekho* Badlá aur Dushman

Isá betá Maryam ká I, Baqr, (11), 86,—III, Imrán, (5), 45
"*Kalıma mın Alláh*" martabawálá dunyá o ákhırat meṇ III, Imrán, (4, 5), 39, 45
Rusúl, Kalám, aur *Ruhulláh* haı VI, Nisá, (23), 169
banda Alláh ká VI, Nisá, (24), 170,—XXV, Zukhráf, (6), 57—59

Ísá *apne logoṇ kó Rabb hai* XVIII, Mumínun, (4), 54
Alláh kí qudrat se paidá huá III, Imrán, (5), 47
ke paidá hone ká hál XVI, Maryam, (2), 16—35
kí paidáish ká misál Ádam hai III, Imrán, (6), 58
ne apní má kí god meṇ báteṇ kiṇ III, Imrán, (5), 46,—XVI, Maryam, (2), 32
ke mujize I, Baqr, (11), 86,—III, Baqr, (33), 253,—Imrán, (5), 48,—VII, Máida, (15), 109, 110,—XXV, Zukhráf, (6), 63, 64
ká paigám III, Imrán, (5), 49,—VI, Máida, (10), 76,—VII, Máida, (16), 117,—XVI, Maryam, (2), 37,—XXV, Zukhraf, (6), 63, 64
ne Tauret ko tasdíq kiyá VI, Maida, (7), 50,—XXVIII, Saf, (1) 6
ko Injíl dí gaí VI, Máida, (7), 50,—XXVII, Hadíd, (4), 27
ko zor diyá gaya Ruh pak se III, Baqr, (33), 253
mar gaya aur jí utha III, Imrán (6), 54,—VII, Máida, (16), 117,—XVI, Maryam, (2), 34
nahín mar gayá magar asmán par zinda uthává gayá VI, Nisá, (22), 156, 157
sirf ek rusul hai VII, Máida, (10), 79
Alláh ká ahsánmand VII, Maida, (15), 110
ne Alláh ke siwa kisí ko mahbub na jana VII, Máida (16), 116—118
ne Muhammad kí peshgoí kí XXVIII, Saf, (1), 6
ko Alláh yá Alláh ká betá kahná kufr VI, Máida, (3), 19,—(10), 76
ke hawárioṇ ká zikr VII, Máida, (15), 111
ne apne hawárioṇ ke liye ásman se khwáṇ diyá VII, Máida, (15), 112—115
ke yár Alláh ke madadgár XXVIII, Saf, (2), 14
aur us kí má Baní Ádam ke liye nishání XVIII, Mumínún, (3), 52
Qiyámat ke áne ká nishán XXV, Zukhráf, (6), 61

Isáí Muhammad se razi na honge I, Baqr, (14), 120
shirkwále hain I, Baqr, (16), 135
Alláh ká ahd torkar apas men jhagre VI, Máida, (3), 15
baze kafir hain VI, Máida, (3), 19
on ko apni Injil par chalni chahiye VI, Máida, (7), 51
musalmánon ke dost hain VI, Máida, (11) 85
baze Quran sunke ro roke qáil hue VII, Maida, (11), 86
Masih ko Allah ká beta kahte hain X, Tauba, (5), 30
kai firqe ho gae XVI Maryam, (2), 38
narm dil o muhrbán hain XXVII, Hadid, (4), 27
on ka ek firqa munkir firqe par galib áya XXVIII, Saf (2), 14

Islam akela sachcha din Isl III, Imran (9), 84,—XXII, Saba, (6), 48
ká aqaidnama I, Baqr, (16), 136
ke párkanon ke farz II, Baqr (24), 195, 196
sab nabion ka din tha III, Imran (9), 83
ke munkir lanati hain III, Imran (9), 85—91
ke munkir, agar tauba karen, bakhshejawenge III, Imran, (9), 88
ka murád XI, Yunus (6), 58—61
sab dinon se upar hai X, Tauba, (5), 33,—XXVIII, Saf, (1), 9

Ismáil nabi tha I, Baqr (16), 133,—XVI, Maryam, (3), 55
ki nekbakhti XVII, Anbiya, (6), 85, 86

Jádugar Misr ke Musa par iman lie IX, Aráf, (14), 111—123,—XIX, Shora, (3), 33—47

Jihád *Dekho* Larná

Jálút se Talut ká lashkar dar gayá aur Dáud ke háth se márá gayá II, Baqr, (33), 249

Jibráil ne kalam ko utárá I, Baqr, (12), 96
firishton aur ádmion ká chhántá huá XVII, Hajj, (10), 76

JIBRÁIL ká Muhammad par názil honá XXVII, Najm, (1), 4—11

JINN ág se bane XXVII, Rahmán, (1), 14
Alláh ke sharík nahiṉ VII, Inám, (13), 101
oṉ ki adálat VIII, Inám, (15), 128
Sulaimán ke tábidár the XXII, Sabá, (2), 11, 12
Qurán sunke iman láe XXVI, Ahkáf, (3), 29, 30,—XXIX, Tur, (1), 1—20
Alláh ki bandagi ke liye bane XXVII, Záriát, (4), 56
oṉ ke píchhe angáre ásmán se phenke játe XXIX, Jinn, (1), 8, 9

JI UTHNÁ murdoṉ ka III, Baqr, (35), 260 *Dekho bhí* MURDE
Masih ká *Dekho* ISÁ

JÚÁ harám hai II, Baqr, (27), 218,—VII, Máida, (12), 92

JUMA ki nimáz ká hukm XXVIII, Juma, (2), 9—11

KABA ki bábit zikr IV, Imrán, (10), 97
ke pás káfir ki ibádat IX, Anfal, (4), 35
ka aglá hal XVII, Hajj, (3—5), 25—35
ko Ibráhim ne banáyá XVII, Hajj, (4), 27

KÁFIR kaun haiṉ VI, Nisá, (21), 149, 150
Alláh aur Muhammad ko qabul nahiṉ karte VII, Máida, (14), 103
zálim haiṉ VII, Inam, (3), 21
Allah par jhuth bándhte haiṉ VII, Máida, (14), 102
oṉ ká mizáj aur un ká kám IX, Anfál, (4), 35, 36
Qurán se fáida hasil nahiṉ karte XI, Tauba, (16), 125—128
murdoṉ ke ji uthne ke munkir haiṉ XII, Hud, (1), 8
oṉ ko Alláh ki mihrbáni tauba ki taraf nahíṉ khainchtí XII, Hud, (2), 10
Alláh ká kám bigár nahiṉ sakte IV, Imrán, (18), 177, 178
oṉ se rifáqat nahiṉ cháhiye III, Imrán, (3), 28;—V, Nisá, (12), 88,—(20, 21), 138, 143

KÁFIR oṉ se laṛná cháhiye XI, Tauba, (16), 124
oṉ ko qatl karne ká hukm V, Nisá, (12), 88
agar musalmán ho jáwe to muaf kiyá jáwe V, Nisá, (12), 89,—IX, Anfál, (5), 40, 41
dozakh meṉ sakht sazá páwenge III, Imrán, (6), 55,—IV, Imrán, (14), 131,—(16), 151,—(19), 197,—V, Nisá, (20, 21), 139—144,—VII, Inám, (3), 26—29,—IX, Anfál, (4), 37,—XVI, Kahaf, (11), 100
Dekho bhí MUNKIR, MUSHRIK, aur GUNAHGÁR
KAHÁWAT gáe ki I, Baqr, (8), 66—73
Hizkiel Nabi ki royat ki II, Baqr, (32), 243
Asháb ul Kahif ki XV, Kahaf, (1—3), 7—25
do bagwaloṉ ki XV, Kahaf, (5), 31—42
Musa aur Khizr ki XV, Kahaf, (9, 10), 59—81
Zulqarnain ki XVI, Kahaf, (11), 82—101
Alláh ki roshni ki XVIII, Nur, (5), 35
Sulaimán aur Sabá ki XIX, Naml, (2, 3), 20—45
chiyuṉtioṉ ki XIX, Naml, (2) 18, 19
Hudhud ki XIX, Naml, (2, 3), 15—45
Qárun ki XX, Qasas, (8), 76
Isa ke Hawárioṉ ki XXII, Yasin, (2), 12—28
Uriya ki XXIII, Swád, (2) 20—23
un ki jin pai ladi Taurat XXVIII, Jumá, (1), 5
Lut aur Nuh ki auraton ki XXVIII, Tahrim, (2), 10
Firaun ki aurat ki XXVIII, Tahrim, (2), 11
Maryam ki XXVIII, Tahrim, (2), 12
chhirioṉ ke kankar márne ki XXX, Fil, (1), 1—5
KALÁM Ulláh ko chhipaná lanat kí bat hai II, Baqr, (19, 21), 160, 175
Ulláh ko baze badalte the I, Baqr, (9), 74
ki tahrif jo kare so lanati hai I, Baqr, (9), 77—80
"*Kalima min Alláh*" III, Imrán, (4), 39
KANAPHUSI munkiroṉ aur imándaroṉ ki XXVIII, Mujádila, (2), 9, 10

KÁNAPHÚSI agar Muhammad se ho to pahlá khairát dená cháhiye XXVIII, Mujádila, (2), 13, 14

KHAIRÁT ki shara II, Baqr, (27), 219, 220
ká nek niyat se honá III, Baqr, (36, 37), 265—267
kin chizoṇ ki ho II, Baqr, (26), 214
ke fawáid o aqáid III, Baqr, (34—38), 261—280
karke Muhammad se bát karná XXVIII, Mujádila, (2), 13, 14
jab tak zindagi hai kare XXVIII, Mujádila, (2), 9—11
ká badla duna milta XXVIII, Tagábun, (2), 17

KHILQAT ko Alláh ne khel ke liye nahiṇ banáyá XVII, Ambiyá, (2), 16, 17
Alláh ki tarif karti XXVIII, Hashr, (1), 1,—Saf, (1), 1,—Juma, (1), 1,—Tagábun, (1), 1,—XXIX, Mulk, (1), 1—4

KHUN musalman ká karná V, Nisá, (13), 91
karne ki mumaniat XV, Bani Isráil, (3, 4), 33—35
karne ki saza II, Baqr, (22), 178,—V, Nisá, (13), 92

LARNÁ Alláh ki rah meṇ cháhiye II, Baqr, (24), 190, 191,—(26), 215,—(32), 244,—IV, Imrán, (17), 159,—V, Nisá, (10), 72,—X, Tauba, (6), 41,—XVII, Hajj, (6), 41, 42
din ke liye larne ki targib V, Nisá, (14), 99,—X, Anfal, (9), 66, 67,—(10), 73—76
káfiroṇ o mushrikoṇ se cháhiye X, Tauba, (2—4), 14, 24, 29,—(10), 74,—XI, Tauba, (16), 124,—XXVI, Muhammad, (1), 4, 5
un se jo tum se lareṇ wájib II, Baqr, (24), 190—193
ká taur V, Nisá, (10), 69,—X, Anfal, (6), 47—50,—XVII, Hajj, (6), 41, 42
Ramzán meṇ harám hai II, Baqr, (27), 216
Larái meṇ qaid karni wájib X, Anfál, (9), 68
Larái ke liye zoráwar ghoroṇ ko pálne ká hukm X, Anfál, (8), 62

Larná Larnewále ímándár haiṉ V, Nisá, (10), 74
ke hukm se baze musalmán náráz hue XXVI, Muhammad, (3), 22
Un ki sazá jo Alláh kí ráh meṉ na lareṉ X, Tauba, (7), 44, 45,—(11), 84
Rasul o musalmán ján o mál se larte. X, Tauba, (11), 89, 90
Zaif o láchár ádmi larne se mazur X, Tauba, (12), 92
Alláh larái meṉ musalmánoṉ ká madadgár XXI, Ahzáb, (3), 25
Un ká darja bará hai jo Allah ki ráh meṉ larte haiṉ XXVIII, Hadid, (1), 10,—Saf, (1), 4
dín ke liye hájioṉ kí khidmat se bihtar hai X, Tauba, (3), 19
Jo dín ke liye larne meṉ mar jáe shahíd ho játá hai. IV, Imrán, (14), 140,—(17), 158
Larne ká faida V, Nisá, (11), 76,—(14), 94, 95,—X, Tauba, (11), 89, 90
bakhshish ká báis hai II, Baqr, (27), 217,—IV, Imrán, (19), 196
Lauh i Mahfúz par sab kuchh likhá hai XI, Yunus, (7), 62
Luqmán ko Alláh ne aqlmand banáyá XXI, Luqmán, (1), 11
ki nasíhat apne bete ko XXI, Luqmán, (1, 2), 12–18.
Lút nabí thá, VIII, Aráf, (10), 81
Ibráhim ke sáth mulk Kanán ki taraf áyá XVII, Ambiyá, (5), 71
kí qaum ki sharárat VIII, Aráf, (10), 81, 82,—XIX, Naml, (4), 55, 56
ki qaum ne use radd kiyá,—VIII, Aráf, (10), 83,—XIX, Shura, (9), 160—175,—Naml, (4), 57,—XX, Ankabut, (3), 28
ke haqq meṉ Ibráhím Alláh se jhagarne lagá XII, Hud, (7), 74
ke pás firishte bheje gae XIV, Hajr, (4), 58—63

LÚT firishtoṇ ke áne se khafa huá XII, Húd, (7), 76,—XX, Ankabut, (4), 32
ki qaum firishtoṇ kí beizatí karne cháhtí thi XII, Hud, (7), 77
ko firishtoṇ ne khabar di ki us kí aurat halák hogi XX, Ankabut, (4), 33
ko firishtoṇ ne shahr (Sadum) se nikálá XIV, Hajr, (5), 63—66,—XVII, Ambiyá, (5), 74
ki qaum halák hui VIII, Aráf, (10), 85,—XII, Hud, (7), 81, 82,—XIV, Hajr, (5), 74—76,—XIX, Shuṛá (9), 172, 173,—Naml, (4), 59,—XXIII, Sáffát, (4), 136,—XXVII, Qamr, (3), 33—39
ká shahr mitti ke patthar se halák huá XXVII, Zá riát, (2), 33
kí joru halák huí VIII, Aráf, (10), 86,—XIX, Shurá, (9), 171,—XXIII, Sáffat, (4), 135
ki joru dozakh meṇ gayi XXVIII, Tahrím, (2), 10
ko aur us ki aulád ko Alláh ne bachává XIX, shurá, (9), 170,—Naml, (4), 58,—XXIII, Sáffat, (4), 133, 134,—XXVII, Zariát, (2), 35—37

MADINEWÁLOṆ meṇ se baze munáfiq the XI, Tauba, (13), 102
Madina ke munáfiqoṇ ka hál XI, Tauba, (15), 121—123

MADIYÁN ke pás Shuaib bhejá gayá XII, Hud, (8), 83
ne apne nabi Shuaib ko radd kiyá VIII, Aráf, (11), 86—91,—XII, Hud, (8), 91
ke munkir zalzale se halák hue VIII, Aráf, (11), 92, 93,—XII, Hud, (8), 95, 96

MAKKÁ Ibráhim ká shahr aur Khudá ká pahlá ghar IV, Imrán, (10), 96, 97
kí khubsurati VIII, Aráf, (7), 58
par Muhammad hamla karne se báz rahá XXVI, Fatah, (3), 22—26

MAKKÁROṆ ká fareb o sazá I, Baqr, (2), 8—20,—(9), 75,—(11), 89,—*Dekho bhi* MUNKIR o MUNÁFIQ

MARYAM kí paidáish III, Imrán, (4), 35—37
betí Imrán kí thí XXVIII, Tahrím, (2), 12
bahin Hárun ki XVI, Maryam, (2), 29
Alláh ki pasandida III, Imrán, (5), 42
pás firishta ádmí bankar áyá XVI, Maryam, (2), 17
ne firishte se Alláh ki panáh li XVI, Maryam, (2), 18
ko firishton ne "*Kalima*", yane Masih kí bashárat di III, Imrán, (5), 45,—XVI, Maryam, (2), 19—21
men Alláh ne apni taraf se ek ján bhejí XXVIII, Tahrim, (2), 12
men Allah ne apni Ruh phunki XVII, Ambiyá, (6), 91
Alláh ki qudrat se hamila hui III, Imran, (5), 47,—XVI, Maryam, (2), 22
apne logon se kinárá hui XVI, Maryam, (2), 16, 17
ne khujur ki jar men larká janá XVI, Maryam, (2), 23—27
par logon ne badkari ka ilzám lagáyá VI, Nisá, (22), 155,—XVI, Maryam, (2), 28, 29
ke larke (Isá) ne apní má kí god men báten karke us ki safai zahir ki XVI, Maryam, (2), 30—34
Mabud nahin VII, Máida, (16), 116
aur us ka Beta alam ke liye namuna XVII, Ambiyá, (6), 91
MASHAR-UL HARÁM ká zikr II, Baqr, (25), 198
MASIH *Dekho* ISÁ
MASJID men kaun dakhal páwen X, Tauba, (3), 18
jo zidd par baná, (Yane *Kube* ká), lanati húá XI, Tauba, (13), 108—110
jo pahla (*Madine men*) baná, láiq hai XI, Tauba, (3), 109—111
MASJID UL HARÁM qibla hai II, Baqr, (17, 18), 145, 150, 151
pás laráí karná mana hai, aur shart is ki II, Baqr, (24), 191,—(27), 216
se musalmánon ko káfir rokte the IX, Anfál (4), 34

MASJID UL HARÁM meṉ mushrik na á saḳe X, Tauba, (4), 28
Dekho bhi KABA, *aur* QIBLA
MIRÁS bántná IV, Nisá, (1), 6—13 *Dekho bhi* WASAT
MÚÁFI Alláh hi se hotí XIII, Rad, (1), 7,—XXX, Nasr, (1) 1—3
nek kámoṉ se hásil hoti V, Nisá, (5), 30,—IX, Anfál, (4), 29,—XXII, Maláika, (1), 8
dín ke liye watan chhorne, ya larái yá safr meṉ márá jáne se milti V, Nisa, (14), 99
tauba se milti VII, Inam, (6), 53
iman se milti XXII, Ahzab, (9) 73,—Málaiká, (1), 8
un ko milegi jo kabire gunahoṉ se bachte XXV, Shori, (4), 35,—XXVII, Najm, (2), 33
un ko jo Allah aur Muhammad par imán late milegi XXVII, Hadid, (4), 28, 29
un ko jo Allah se dar te milegi XXIX, Mulk, (1), 12
ki ummaid nadanoṉ ko milti V, Nisá, (14), 98
Dekho bhi NAJÁT
MUHABBAT Allah ke waste farmánbardari se záhir hoti III, Imran, (4), 31, 32
MUHAMMAD rusul Ulláh I, Baqr, (12), 100,—II, Baqr, (18), 152,—(33), 252,—IV, Imran, (15), 144,—VI, Nisá, (23), 168,—XXVI, Fatah, (4), 29,—XIV, Nahl, (6), 45—47
Ummi nabi IX, Araf, (19), 158,—XXVIII, Juma, (1), 2
ká nabi hone ke liye muqarrar honá XXIX, Mudassir (1), 1—7
sirf Arab ka nabi XIII, Ibrahim, (1), 4
ká pighám XIII, Rad, (5), 36
Alláh ká náib XI, Tauba, (14), 114
pahlí na kitáb na imán já ntá thá XXV, Shori, (5), 52
khushi o dar sunánewalá II, Baqr, (26), 212,—XI, Hud, (1), 3,—XIX, Furqán, (5), 58,—XXVI, Fatah (1), 8

MUHAMMAD dar sunánewálá VI, Máida, (3), 22,—XII, Húd, (2), 13,—XIII, Rad, (1), 8,—XIV, Hajr, (6), 89,—XVII, Hajj, (7), 50,—XXII, Sabá, (3, 6), 27, 45,—Yá, Sín, (1), 4, 5,—XXIII, Swád, (4), 65,—XXVI, Ahqáf, (1), 8,—XXVII, Zárıat, (4), 51,—Najm, (2), 57,—XXIX, Mulk, (2), 26,—XXX, Náziat, (2), 45

ká kám aur zimma paigám o Qurán ko pahunchá de ná III, Baqr, (37), 272,—Imran, (2), 20,—V, Nisá, (11), 78,—VI, Máida, (10), 71,—VII, Maida, (12, 13), 94, 99,—VIII, Aráf, (1), 2,—XIII, Rad, (4), 29,—(6), 40 —XIV, Nahl, (11), 84,—XVIII, Nur, (7), 53,—XX Naml, (6) 93, 94,—XXII, Ahzáb, (6), 44—47,—XXV, Shori, (5), 47,—XXVII, Zumr, (4), 54, 55,—XXX, Gáshiyá, (1), 21, 22,—Láil, (1), 12

ke liye Alláh ka hukm o nasihat VII, Inam, (2) 14, 15,—XIV, Hajr, (6), 94—99,—XV, Baní Isrá íl, (3), 30,—XVI, T H (8), 129—132,—XVII, Ambiyá, (7), 107—111,—XVIII, Muminun (6), 94—99,—XIX, Shura, (11), 212—220,—XX, Qasas, (9), 86, 87 —XXI, Rum, (4), 20—31,—Ahzáb, (1), 1—3,—XXIII, Zumr, (2), 14—16,—XXV, Zukhráf, (4), 39—44,—Yasáiyah, (2), 17—19,—XXVI, Ahqáf, (4), 34,—XXVII, Tur, (2), 45—49,—XXX, Inshiráh, (1), 1—8

par Qurán utárá gayá V, Nisá, (17), 112,—VI, Máida, (7), 52—54,—XIV, (12), 91,—XVII, Ambiyá, (1), 10,—XX, Qasas, (9), 83,—XXIV, Zumr, (4), 42

Qurán ke banáne se inkár XII, Hud, (3), 36

logon ko butparasti se hatánewálá XI, Yunus, (11), 104—109

Qurán ká Muhafiz VII, Inam, (6), 50

ki himmat o sábit qadami VIII, Inam, (16), 135

MUHAMMAD pahlá Musalmán húá VIII, Inám, (20), 163
ká mirá] XV, Banı Isráíl, (1), 1
ká sína kholá gayá XXX, Inshiráh, (1), 1—8
ká munkıroṉ se aláhıda honá XXX, Káfirun, (1), 1—6
ko Ahl ı kıtáb ne ázmáyá IV, Imrán, (19), 187
ko káfiroṉ se larne ká hukm mılá V, Nısá, (11), 83,—XIX, Furqán, (5), 54,—XXVIII, Tahrım, (2), 9
ne larái meṉ zakhm páyá IV, Imrán, (14), 140
ne Musalmánoṉ ko jahád aur larai kaıne ká shauq dılayá IV, Imrán, (14), 139—141,—X, Anfál, (9), 66, 67
ka Gawah o Madadgar Alkah hai VII, Inám, (2), 19,—X, Tauba, (6), 40
ne aur sab rasuloṉ ko sachche jáná XXIII, Sáffát, (2), 36
har kıtáb par, jıse Alláh ne utárá, ímán layá XXV, Shorı, (2), 14
par Allah ne sachcha dın bheja XXVI, Fatah, (4), 28
ke haqq Isa kı peshgoı ! XXVIII, Saf, (1), 6
ka dawa dar bab Tauret o Injıl kı peshgoı ke IX, Araf, (19, 20), 158, 159
ká yaqın kı maiṉ wahı se boltá huṉ XI, Yunus, (2), 16,—XV, Banı Isráíl, (8), 75
se logoṉ ne mujıze talab kıye XI, Yunus, (2), 21,—XIII, Rad, (1), 8,—XVI, T H (8), 129—132
mujıze na kar sake I, Baqr, (14), 118, 119,—IV, Imrán, (19), 184,—VII, Inám, (4), 34—36,—(13), 109,—VIII, Inám, (14), 111,—XI, Yunus, (2), 21,—XV, Banı Isráíl, (10), 92—95,—XVI, T H (8), 134 *Dekho bhí* MUJIZE
gáib kı bátoṉ se wáqif na thá IV, Imrán, (18), 180,—VII, Inám, (5), 49,—XI, Hud, (3), 32
gunahgároṉ ká shafí nahíṉ VII, Inam, (6), 51,—

Muhammad IX, Aráf, (23), 188,—X, Tauba, (10), 81,—XI, Tauba, (14), 114,—XXIV, Zamr, (4), 42,—XXV, Shorí, (1), 4,—XXVI, Ahqáf, (1), 8,—XXIX, Jinn, (2), 20—23 *Dekho bhí* Shafi

ko Musalmánon, wagaira ki muafi ke liye duá mángne ká hukm XVIII, Nur, (9), 62,—XXVIII, Mumtahiná, (2), 12

ki durushti o sakhtdili X, Tauba, (10), 74, (11), 85, 86

gunahgár thá V, Nisá, (16), 105,—X, Tauba, (7), 43,—XXIV, Mumin, (6), 57,—XXVI, Muhammad, (2), 21,—Fatah, (1), 1, 3,—XXVIII, Tahrim, (1), 1,—Abas, (1), 10,—XXX, Zuhá, (1), 1—11,—Nasr, (1), 3

ke haqq men munkiron ke gumán XVII, Ambiyá, (1), 3, 5,—XVIII, Furqán, (1), 8, 9,—XXIV, Fussilat, (1), 4,—XXVI Ahkaf, (1, 2), 7, 10,—XXVII, Tur, (2), 29—33 *Dekho bhí* Munkir

ko munkiron par gam na khana VI, Maida, (6) 45,—XX, Naml, (6), 71—83,—XXV, Zukhruf, (4), 39—44

parhna aur likhná jántá tha XV, Bani Israil, (5), 47,—XXI, Ankabut, (5), 47,—XXVIII, Juma, (1), 2,—Talaq, (2), 11,—XXIX, Muzammal, (2), 20,—Qiyámat, (1), 16—21

ko, jo na máne dozakh men sazá páwegá V, Nisá, (17), 114,—XXVI, Ahkáf, (3), 31

se háth milaná Alláh se hath milaná hai V, Nisá (11), 79,—XXVI, Fatah, (1), 10

ko munkiron par zor nahín XXVI, Qáf, (2), 44, 45

ká khwáb shahr i Madine men XXVI, Fatah, (4), 27

ká Shaitán o phunknewálí aurat se satáyá jáná VII, Inám, (8), 67,—IX, Aráf, (24), 200,—XVIII, Múminun, (6), 98,—XXX, Falaq, (1), 1—5

MUHAMMAD kí auraten ímándáron ki máen hain XXI, Ahzáb, (1), 6
ká Záid kí joru ke sáth nikah karne ká hukm, aur sabab XXII, Ahzáb, (5), 37—40
ke liye kaun auraten halál thín XXII, Ahzáb, (6,7), 49—59
Qiyámat men sharminda na hogá XXVIII, Tahrim, (2), 8
kí nekbakhti XXIX, Qalam, (1), 2—5
apne rafíqon ke sáth rát ko Qurán parhte the XXIX, Muzammal, (2), 20
ki auraton (Áyesha) par tufán lagá XVIII, Nur, (1), 9, 10
MUJIZA Alláh hi ki taraf se hotá XXIV, Mumin, (8), 78
Koh i Tur par bijli ká I, Baqr, (6), 54
Abr o Mann ká I, Baqr, (6), 56
chatán se páni nikalne ká I, Baqr, (7), 59
Isá ke mujize *Dekho* IsÁ
jo Muhammad par mansub hue III, Imrán, (2), 13,—IX, Anfál, (2), 17,—X, Anfál, (5), 42—46,—XXVII, Qamr, (1), 1
Muhammad se na ho sake *Dekho* MUHAMMAD
Musá o Hárun ke IX, Aráf, (13, 14), 107—118 *Dekho bhi* MÚSÁ
Misr ke jádugaron ke *Dekho* MUSÁ aur FIRAUN
Munkiron ko qáil nahin kar sake XI, Yunus, (10), 96, 97
on ko Alláh ne mauquf kiyá XV, Bani Isráil, (6), 61
MUMIN *Dekho* IMÁNDÁR
MUNÁKIHAT kí kasrat kí kharábí V, Nisá, (19), 128 *Dekho bhí* NIKÁH
MUNÁFIQ on ke hál, kám o anjám IV, Imrán, (12), 112—120,—V, Nisá, (8, 9), 57, 66,—(20, 21), 136—144,—X, Tauba, (8, 9,10), 53—75,—XXVI, Muhammad, (3), 25—34,—XXVIII, Munáfiqun, (1), 5

Munáfiq oṉ ká fareb, riyákárí, wagaira V, Nisá, (10), 80,—X, Tauba, (9), 66, 67,—XVIII, Nur, (6), 46, 47,—XX, Ankabut, (1), 9, 10,—XXI, Aḥzáb, (2), 12—20,—XXV, Dukhán, (1), 8—15,—XXVIII, Majádila, (3), 15—17,—Hashr, (2), 11—13,—Munáfiqun, (1), 1—3

oṉ kí buzdilí X, Tauba, (7), 49, 50,—(11), 82—84

Alláh o Muhammad ke munkir haiṉ X, Tauba, (7), 54

oṉ ki khudgarazi o bakhíli X, Tauba, (10), 76, 77

khairáti Musalmánoṉ par thathe karte the X, Tauba, (10), 80

oṉ ki khairát Alláh qubul nahiṉ kartá X, Tauba, (7), 53, 54

ki hálat o chatarái larái meṉ IV, Imrán, (17), 168, 169,—V, Nisá, (10), 70—75

Madine shahr ke *Del ho* Madinewále

oṉ ki kanaphusi XXVIII, Mujadila, (2), 9

Shaitan ke qabu meṉ haiṉ XXVIII, Mujadila, (3), 20

lanati haiṉ V, Nisa, (12), 87

oṉ ko Allah hargiz muaf na karegá XXVIII, Mujádila, (1), 6

oṉ ki qabroṉ par namáz na parhná chháhiye X, Tauba, (11), 85, 86

oṉ ko firishte barábar ahzáb denge X, Anfal, (7), 51—54

dozakh ke sab se niche ke orli makán meṉ dále jáenge V, Nisá, (2), 144

Munkir kaun haiṉ V, Nisa, (6), 37,—XXVI, Fatah, (2), 13,—XXVII, Hadid, (3), 18,—XXVIII, Mujádila, (1), 6,—Mumtahina, (1), 2

oṉ ká kám II, Baqr, (26), 211,—VII, Inam, (4), 30—33,—XI, Yunus, (4), 40, 41,—XXIX, Qalam, (1), 8—15

oṉ ki buri hálat o beimání III, Imrán, (3), 21,—VIII, Inám, (14), 111,—XI, Tauba, (12), 95—99,—XIII, Rad, (5), 33, 34,—XV, Kahaf, (8),

Munkir 54,—XVIII, Mumınun, (5), 85—91,—XXI, Ankabut, (6), 52—55,—Rum, (1), 8, 9,—Luqmán, (1), 5, 6,—XXII, Maláika, (5), 37,—XXIII, Swád, (1), 2—6,—XXV, Jásiyah, (1), 7—10,—XXVI, Muhammad, (1), 1, 3, 9—12,—Qáf, (1), 2—5,—XXVII, Tur, (2), 35—43,—XXIX, Muddassir, (1), 10—29

oṉ ke kám par bharosá nahiṉ IV, Imrán, (16), 149,—XVIII, Nur, (5), 39, 40,—XX, Ankabut, (1), 11, 12

rasuloṉ se thathe karte the XIII, Rad, (5), 32

sab nabioṉ ko radd karte XVII, Hajj, (3), 44, 45,—XXII, Maláika, (3), 23,—XXIII, Swád, (1), 11,—XXIV, Mumınun, (1), 4, 5

Muhammad ko nahiṉ mánte the XIII, Rad, (6), 43,—XIV, Hajr, (1), 6, 7,—XVII, Ambiyá, (3), 37,—XIX, Shurá, (1), 2,—XXII, Sabá, (5), 42,—Y S (1), 6—9,—XXV, Zukhráf, (3), 30

oṉ ke ıtraz Muhammad ke haqq XV, Banı Isráil, (11), 96,—XX, Qasas, (5), 47,—XXI, Rum, (5), 58

qiyámat ke hone se qail nahiṉ XV, Banı Isráil, (11), 100,—XVIII, Mumınun, (5), 83, 84,—XX, Naml, (6), 69,—XXV, Dukhan, (2), 33—35

Muhammad se nishaní mangte the,—VII, Inám, (13), 110,—XIII, Rad, (1, 14), 8, 27

nishání dekhke na mánenge,—VIII, Inám, (14), 111,—IX, Aráf, (13), 102,—XIV, Hajr, (1), 13–15

Qurán par ıtıáz kaıke use radd karte,—XVII, Hajj, (9), 72,—XIX, Furqán, (3), 34,—XXII, Sabá, (4), 30

Alláh ke sab hukmoṉ ko tál dete haiṉ XXIII, Y S (3), 46

Alláh ke náshukrguzár XXIII, Y S (5), 71—73

Alláh kı qudrat ko nahíṉ pahchánte XVII, Ambiyá (3), 31—34

MUNKIR oṉ ke kám o khıyál Alláh se chhipe nahíṉ,—XXIV, Fussılat, (5), 40,—XXV, Zukhraf, (7), 80
oṉ ká rafíq Shaitán hai III, Baqr, (34), 257
oṉ ká sáthí, Shaitán, unheṉ dhokhá detá hai XXV, Zukhraf, (4), 35—37
oṉ ke liye nasíhat V, Nisá, (9), 61
oṉ ko tauba karne ká hukm X, Tauba, (1), 1—3
agar tauba kareṉ to maqbul ho játe XIV, Nahl, (14), 108
agar tauba na kareṉ to unheṉ márne ká hukm X, Tauba, (1), 5, 6
oṉ se larne aur unheṉ qatal karne ká hukm,—V, Nisá, (10), 74,—X, Anfal, (7), 57—59,—Tauba, (1), 5,—XXVI, Muhammad, (1), 4
babre, gunge, aur andhe haiṉ II, Baqr, (21), 172,—VII, Inam, (4), 38,—IX, Anfal, (3), 22,—XI, Yunus, (5), 43, 44,—XXI, Rum, (2), 50—52
oṉ ke dilоṉ par Alláh ne gilaf dalá VII, Inam, (3), 24,—XV, Bani Israil, (5), 47—50
oṉ ko Alláh ne halákat ke liye muqarrar kiyá XV, Kahaf, (8,, 55
oṉ ko fursat milti táki un ki sazá barh jáwe IV, Imrán, (18) 179
oṉ ko chhorkar Alláh hargiz na bakhshegá,—XXV, Zukhraf, (7), 83,—XXVI, Muhammad, (4), 36
oṉ ki khushí chand roz kí hai II, Baqr, (15), 126
lanati haiṉ II, Baqr, (19), 162, 163,—XXVII, Wáqia, (3), 91—94
oṉ kí bastioṉ ko Alláh ne khapá diyá XVII, Ambiyá, (2), 11,—Hajj, (6), 46—49,—XX, Qasas, (6), 58, 59,—XXVIII, Taláq, (2), 8—10
oṉ ne aglo dinoṉ sazá pái, XXIV, Mumin, (3), 22, 23,—XXVII, Qamr, (3), 43—51,—XXVIII, Tagábún, (1), 6
oṉ ko Alláh qiyámat meṉ ikaṭṭhá karegá, XXV,

Munkir Jásíyah, (3), 25,—XXIII, Sáffát, (1), 16—21,—XXVIII, Tagábun (1), 6

qıyámat meṉ kyá karenge V, Nısá, (6), 41,—XIII, Ibráhím, (7), 45—47,—XIX, Furqán, (3), 24—31,—XXI, Sıjda, (2), 12—14,—XXII, Sabá, (4), 30—32,—XXIII, Y S (3, 4), 49—52,—XXIV, Zamr, (6), 57—64,—XXV, Jásıyah, (4), 30—34

oṉ ká koı Sıfárıshwála nahíṉ VII, Inám, (11), 95

qıyámat meṉ apní jánoṉ ke khátır sárá jahán dete VI, Maıda, (6), 40, 41

kı sazá I, Baqr, (1), 6, 7,—III Imrán, (1, 2), 4, 11,—IV, Imrán, (12), 116,—V, Nısá, (8, 9), 57, 60,—VI, Nısá, (23), 166, 167,—Máıda, (2, 5, 6), 11, 37, 40, 41,—VII, Inam, (5), 48,—VIII, Aráf, (4), 38—40,—(6), 51—54,—XI, Yunus, (7), 71,—XII, Hud, (2), 19—23, XIII, Rad, (1), 6,—Ibráhım, (3), 16—18,—XV, Banı Isráıl, (11), 99,—XVI, Kahaf, (12), 102—106,—XVII, Ambıya, (3), 40—42,—Hajj, (1), 8, 9,—(7), 56,—XXI, Ankabut, (7), 68,—Luqman, (3), 22, 23,—Sıjda, (2), 20, 21,—XXII, Sabá, (5), 37—41,—Malaıka, (4), 33—35,—XXIII, Y S (4), 53, 54,—Saffát, (2), 22—38,—(5) 176—179,—Zumr, (3) 25—27,—XXIV, Zamr, (8), 71,—Mumın, (6, 8), 62, 71—76,—XXVI, Ahqáf, (2, 3), 19, 33—35,—Muhammad, (2), 13,—Fatah, (2), 13,—Záriát, (1), 11—14,—XXVII, Tur, (1), 7—16,—XXVIII, Tagabun, (1), 10,—XXIX, Mulk, (1), 6, 7,—Muzammal, (1), 11—14,—Jınn, (1), 17,—Dahr, (1), 4,—Mursalát, (1, 2), 8—50,—XXX, Lail, (1), 14—16,—Alaq, (1), 1—19,—Baıyaná, (1), 5

oṉ kí kambakhtı XXX, Balad, (1), 19, 20

áfat ke waqt apne ko gunáhgár mánte XVII, Ambıyá, (2), 14

MUNKIR dozakh meṉ apne gunáh se qáil honge XXIX Mulk, (1), 7—11
dozakh meṉ be fáida tauba karenge XVIII, Múmınun, (6), 100—109,—XXII, Ahzáb, (8), 64—68,—Maláika, (4), 34, 35
dozakh meṉ cháhenge kı hamáre bahkánewále hamáre páwoṉ ke níche dále jáweṉ XXIV, Fussılat, (4), 29
qadím zamáne ke munkıroṉ kí hál o sazá, VII, Inám, (1), 6,—XXX, Fajr, (1), 5—13
oṉ se ahd purí karna cháhiye X, Tauba, (1, 2), 4, 7
MURDE jı uthenge I, Baqr, (3), 28,—VII, Inam, (4), 35,—XV, Banı Israıl, (5), 52—54,—(11), 101,—XVII, Hajj, (1), 5—7,—XXI, Sıjda, (1), 9—11
Ek murda gáı kí qurbanı se jıláyí gayí I, Baqr, (9), 72
oṉ ko Alláh jılıwegá XXI, Rum, (2), 49,—XXII, Malaika, (2), 10,—XXIII, Y S (5), 78—81,—XXIV, Fussılat, (5), 39,—XXV, Shorı, (1), 7,—XXVI, Ahqaf, (3), 32
qıyámat meṉ uthenge XVI, Maryam, (5), 67—73,—XXIX, Qıyámat, (1), 1—30,—XXX, Názıat, (1), 10—15
jab jı uthenge to samjhenge ke ham sırf ek dam zamín meṉ rahe XVIII, Mumınun, (6), 103—115
MUSÁ chuná huá nabı XVI, Maryam, (3), 52
Mısríoṉ kí nabı thá XXIV, Mumın, (3), 24, 25
ke sáth Hárun bhı nabı muqarrar kıyá gayá XVI, T H (2), 27—37,—XIX, Furqán, (4), 37, 38,—Shurí, (3), 12—16
aur Hárun kyuṉ nabı muqarrar kıye gae XI, Yunus, (9), 87,—XIII, Ibráhím, (1), 5
ke bachpane ká hál XVI, T H (2), 38—41,—XX, Qasas, (1), 6—12

Músá ne ek ján ko már dálá XVI, T H (2), 41,—XX, Qasas, (2), 14
ne khun ke gunáh se tauba kí XX, Qasas, (2), 15, 16
apne watn se nikl Madyán ke mulk men bhágá XVI, T H (2), 42,—XX, Qasas, (2, 3), 19—22
ki shádi XX, Qasas, (3), 23—28
ne apni joru ke wáste das baras kí naukarí kí XX, (4), 26—29
ne ek ág dekhi ki jis se Alláh ki áwáz ái XVI, T H (1), 8—11,—XIX, Naml, (1), 7, 8,—XX, Qasas, (4), 29, 30
par Allah ne apná nám "*Main hun*" záhir kiyá XIX, Naml, (1), 9, 10
kí lathi sámp, aur us ká háth sufaid ho jáná XVI, T H (1), 18—21,—XIX, Naml, (1), 10—12,—XX, Qasas, (4), 31, 32
ko nau nishaniin di gain XV, Baní Isráil, (12), 103,—XIX, Naml, (1), 12
aur Harun Firaun pás bheje gae IX, Aráf, (13), 104,—XI, Yunus, (8), 76,—XII, Hud, (9) 97, 98,—XVI, T H (1), 25,—(2), 44—50,—XVIII, Muminun, (3), 47, 48,—XIX, Shurá, (2), 9, 16,—XX, Qasas, (4) 36, 37,—XXV, Zukhraf, (5), 45 — Dukhán, (1), 16, 17,—XXVII, Saf, (1), 5,—XXX, Naziat, (1), 15, 16
ká paigám IX, Aráf, (13), 106,—(19), 156 —XIII, Ibráhím, (1, 2), 6—8,—XVI, T H (1), 14—17,—XXV, Dukhán, (1), 18—23
ke mujize IX, Aráf, (13, 14), 107, 118,—XIX, Shurá, (2), 31, 32
Firaun se dará XVI, T H (2, 3), 47, 70,—XIX, Shurá, (2), 11, 12,—XX, Qasas, (4), 33
ne Firaun ke sámhne apni náshukrí ká iqrár kiyá XIX Shurá, (2), 19, 20
aur Firaun kí guftagu XIX, Shura, (2), 20—30

Músá aur Hárun ko Fıraun ne jádugar thahráyá XI, Yúnus, (8), 77,—XX, Qasas, (3), 36, 37,—XXV, Zukhraf, (5), 46
aur Hárun ne Mısr ke jádugaroṉ se zıyáda nısháníáṉ dikhláiṉ XVI, T H (3), 66—73,—XIX, Shurá, (3), 33—44
aur Hárun par Mısr ke jádugar ímán láe XVI, T H (3), 73—75,—XIX, Shurá, (3), 45—51
aur Hárun ko Fıraun ne radd kıyá XI, Yunus, (8), 78, 79,—XVI, T H (2, 3), 51—59,—XVIII, Muminun, (3), 49, 50,—XIX, Naml, (1), 14,—XXIV, Mumın, (3), 24, 25,—XXVII, Zarıat, (2), 38, 39,—XXVIII, Saf, (1), 5
ne Fıraun par bad dua kı XI Yunus, (9), 88, 89
ko Fıraun ne marná chaha, magar Allah ne use chhipe Musalmanaṉ ke wasile se bacha lıya XXIV, Mumın, (3—5), 27—48
kı qaum (yane Mısr ke logoṉ) ke dilon ko Allah ne pher dıyá XXVIII Saf, (1), 5
kı qaum mari gai XIX, Furqan, (4), 39 *Dekho bhi*, Fıraun, aur Bani Isráil
ne Bani Isráil ko un ke larkoṉ ke qatl hone kı bábat tasallí dı IX, Aráf, (15), 128, 129
ne Baní Israil ko but parastı se mana kıya IX, Aráf, (16), 141
apne asá se daryá ko do tukre karke Banı Isráil ko pár le gayá XIX, Shurá, (4), 63—65
ne koh i Tur par jáke chalis rát Alláh se kalam kıyá, wagaira IX, Araf, (16, 17), 142, 143,—XVI, Maryam, (3), 53
ko shariat takhtioṉ par likhí húi mili IX, Aráf, (17), 145
ne Kitáb aur Furqán páyá I, Baqr, (6), 52,—(11), 86,—VIII, Inam, (19), 154,—XII, Hud, (10),

Músá 111,—XV, Banı Isráíl, (1), 2,—XVIII, Mumınún, (3), 51,—XX, Qasas, (5), 43,—XXI, Sıjda, (3), 23
ko Baní Isráíl, ne (koh ı Tur par) ınkár kıyá VI, Nısá, (22), 152
takhtíán dálkar Hárun aur Baní Isráíl par gussa huá IX, Aráf, (18), 150
ne apnı aur Banı Isráíl kı muáfí ke lıye duá kı IX, Aráf, (19), 151, 155
ne Banı Isráíl par sazá ká fatwá dıyá IX, Aráf, (19), 152
ne takhtıán phır utháke, aur sattar buzurg chhun kar, Banı Isráíl ke lıye sıfárish kı IX, Aráf, (19), 154, 155
Musalmán kaun haın VI, Nısá, (21), 151,—X, Anfál, (10), 75, 76,—XI, Tauba, (14), 113,—XVII, Hajj, (10), 79,—XXVI, Fatah, (4), 29
ká ıtıqád har zamáne men III, Baqr, (40), 285,—V, Nısá, (20), 135
ke rafíq o rıfaqat V, Nısá, (9), 67,—VI, Máıda, (8), 60—63,—XXVIII, Mumtahına, (2), 7—9
Yahudı o Isáı rafíq na jáne VI, Máıda, (8, 9), 56, 62, 63,—(11), 84, 85
apne mushrıq má báp rafíq na jáne X, Tauba, (3), 23, 24,—XXVIII, Mujádıla, (3), 22,— Tagábun, (2), 14
ke wáste Alláh ká hukm I, Baqr, (13), 109,—V, Nısá, (5, 8), 56, 57, 67,—XVII, Hajj, (10), 79
ke lıye wasıla dhundhne aur larne ká hukm VI, Máıda, (6), 39
ká ápas kí mulaqát ká qáıda XVIII, Nur, (4), 27—30
ke lıye apne gharon men chál, kháne, aur salám karne ká qáıda XVIII, Nur, (8), 57—60
ko yatímon, muhtájon wagaıra ko dená farz XXI, Rum, (4), 37

Musalmán ke liye Muhammad ke ghar men jáne ká hukm, wagaira XXII, Ahzáb, (7), 53
ke wáste Alláh aur Muhammad par ímán láne ká hukm XXVI, Fatah, (1), 9
ke ápas ki larái ká faisala, wagaira XXVI, Hujrát, (1), 9—12
munkir doston pás paigám bhejne ki mumániat XXVIII, Mumtahina, (1), 1
ke liye namáz, wagaira, ká hukm XXX, Baiyana, (1), 4
ko sábit qadam honá cháhiye II, Baqr, (19), 154, 156
ko purá honá cháhiye II, Baqr, (25), 207
Alláh ke ihsanmand hain IV, Imrán, (17), 165—167
ápas men rást kám karen V, Nisá, (5), 28—31,—(20), 134,—VI, Máida, (2), 9, 10
bihisht men jáwenge XXVIII, Mujadila, (3), 22
ke liye Ibráhím namuna hai XXVIII, Mumtahina, (1), 4
sab Kitábon ko mánte hain IV, Imrán, (12), 119
ko Taurát par ímán laná chahiye V, Nisá, (20), 135
magrur na hon XV, Bani Isráil, (4), 40
par Alláh ki mihrbáni aur is ká natija IV, Imrán, (11), 102—106
sab ummaton se bihtar hain IV, Imrán, (12), 110
ki fazilat banisbat káfir ki VIII, Inam, (15), 122
Ahl i Kitáb se larkar unhen shikast denge IV, Imrán, (12), 111
ke liye is dunyá men auraton, beton, sone, rupe, wagaira, ke maze hain III, Imrán, (2), 13
jo din ke liye larte bare darje ke hote hain V, Nisá, (14), 94
jo din ke wáste na larenge sazá páwenge X, Tauba, (6), 38, 39
ján o mál se bihisht ko kharíd lete hain XI, Tauba, (14), 112, 113

MUSALMÁN oṉ se Alláh ne mulk dene ká wada kiyá XXIII, Núr, (7), 54
jis mulk meṉ maqdur páweṉ wahán namáz, wagaira, muqarrar kareṉ, XVII, Hajj, (6), 43,—XVIII, Nur, (7), 55
munkiroṉ ke gharoṉ o zamín ke wáris haiṉ XXI, Ahzáb, (3), 27
oṉ se Allah ne bahut lut ká wada kiyá XXVI, Fatah, (3), 20
oṉ ká madadgár Alláh hai, táki káfiroṉ ko kát dáleṉ IV, Imrán, (13), 126, 127
oṉ ke liye tarif o nasihat XXVI, Hujrát, (1), 7, 8,—XVII, Hajj (10), 78, 79,
oṉ se Muhammad ká kahná VII, Inám, (2), 53
ko Muhammad kí kaisi farmán-bardári cháhiye XVIII, Nur, (9), 62, 63,—XXVI, Hujrát, (1), 1—5
ko koi nahiṉ bahká sake XXIII, Sáffát, (5), 160—174
ki saudágari Alláh aur Muhammad par ímán láná wagaira hai XXVIII, Saf, (2), 12, 13,
Dekho bhi IMÁNDÁR
MUSHRIK oṉká gunáh o kufr X, Tauba, (2), 9, 10,—XIV, Nahl, (5), 37,—(7), 59
apne báp dádoṉ kí ráh par chalte XXV, Zukhraf, (2), 21, 23
oṉ ki himáqat XXI, Luqmán, (3), 19, 20
oṉ ko Allah beímáni se qáil kartá XXIV, Zamr, (3), 39,—XXVII, Wáqia, (2), 57—73
Allah ke badle Shaitan ko apná rafiq banáte haiṉ XV, Kahaf, (7), 48
Alláh ke náshukrguzár haiṉ XI, Yúnus, (3), 24,—XIV, Nahl, (11), 85
taklíf ke waqt Alláh ko pukárte haiṉ XI, Yunus (2), 22—24
Apní betioṉ ko már dálte XIV, Nahl, (7), 61

MUSHRIK Alláh kí beízzatí karte haiṇ XIV, Nahl, (10), 75—77
oṇ ko Alláh jhuthe thahráwegá XIV, Nahl, (12),—86—91
oṇ se ahd na bándhná cháhiye X,Taubá, (2), 7
palid haiṇ X, Tauba, (3), 17
masjid meṇ dakhl na páweṇ X, Tauba, (4), 28
agar tauba kare to use bhái jánná cháhiye, X, Tauba, (2), 11
agar phir qasameṇ tore to use márná cháhiye X, Tauba, (2), 12—16
oṇ se har hál meṇ larná cháhiye X, Tauba, (5), 36
oṇ ke liye Muhammad aur Musalmán bakhshish na máṇgeṇ XI, Tauba, (14), 114
apne butoṇ ko sifárishi kahte. XI, Yunus, (2), 19
adálat ke din apne butoṇ se tasalli na páwenge XI, Yunus, (3), 29—31,—XVIII, Furqán, (2), 18,—20
qiyámat meṇ apne butoṇ ke munkir honge XXVI, Ahqaf, (1), 4, 5
Dozakh meṇ dále jáwenge XVII, Ambiyá, (7), 98—101 *Dekho bhi* BUTPARASTI

NABÍ wahi se bolte VI, Nisá, (23), 162
Kitáb ke nigahbán o muháfiz VI, Máida, (7), 48
har firqe meṇ ek hogá XX, Qasas, (7), 75
bazoṇ ke nám VII, Inam, (10), 85—87
hidáyat karne ke wáste bhejá gayá VII, Inam, (10), 89—91
logoṇ ko pakaráne ke liye bheje nahiṇ gae IX, Aráf, (12), 95
Ibráhím, wagaira, Ímándároṇ ko yád karná cháhiye XXIII, Swád, (4), 45—48
bahut larnewále the IV, Imrán (15), 146
ká dushman Shaitán hai VIII, Inam, (14), 112
oṇ ko, jo mánte so bihisht meṇ, aur jo na máne dozakh meṇ jáwenge IX, Aráf, (12), 97

Nabí on ke kaí darje hain XV, Baní Isráíl, (6), 57
apne gunáhon ke liye muáfí mángte the IV, Imrán, (15), 147
Naját kaun páwenge XII, Hud, (2), 12,—XVIII, Nur, (7), 52
imán o nek kámon se hoti I, Baqr, (1), 3—5,—(4), 37, 38,—II, Baqr, (22), 177,—III, Baqr, (38), 277,—IV, Imrán, (19), 144,—V, Nisá, (8), 55,—(18), 121—123,—(24), 174,—VI, Máida, (9), 70,—VII, Máida, (12), 94,—IX, Aráf, (19), 156, 158,—XII, Hud, (2), 24,—XV, Kahaf, (4), 29,—XVI, Kahaf, (12), 107, 110,—XIX, Furqan, (6), 69, 76,—XX, Qasas, (7), 67,—Ankabut, (1), 6, 8,—XXI, Ankabut, (6), 56—59,—Luqmán, (1), 7, 8,—Sijda, (2), 19,—XXII, Sabá, (1), 4 —(5), 36,—XXIV, Fussilat, (1), 7,—XXV, Shori, (3), 21—23, Jasáiah, (4), 29, 30,—XXVI, Ahqaf, (2), 12,—Muhammad, (2), 13,—XXVIII, Tagabun, (1), 9,—Taláq, (2), 11
nek kámon se hoti I, Baqr, (9), 81,—(13), 111,—VII, Inam, (9), 70,—VIII, Aráf, (5), 43,—XI, Yunus, (1), 9,—(3), 27,—XII, Hud, (10), 115,—XIII, Rad, (2, 3), 18—23,—Ibráhim, (4), 28,—XIV, Nahl, (13), 99,—XVI, T H (3), 77, 78,—Hajj, (2), 14,—XXIV, Mumin, (5), 43,—XXVII, Najm, (3), 38—42,—XXIX, Mudassar, (2), 36—45,—XXX, Náziát, (2), 40, 41,—Inshiqáq, (1), 25,—Buruj, (1), 11 —Lail, (1), 17—21,—Tur, (1), 1—6,—Baiyana, (1), 6, 7,—Asar, (1), 1—4
Tauba se hoti I, Baqr, (19), 161 —XIX, Furqán, (6), 69—76,—XX, Qasas, (7), 67
ímán, hajj karne, aur larne se hoti II, Baqr, (27), 217,—IV, Imrán, (19), 196,—XXVIII, Saf, (2), 12
khairát se hotí III, Baqr, (37), 271—274
Muhammad par ímán láne se hotí III, Imrán, (4),

NAJÁT 31,—XVII, Hajj, (7), 51, 52,—XXVI, Muḥammad, (1), 1, 2,—XXIX, Jinn, (2), 24
Alláh ke fazl se hoti XXIII, Sáffát, (2), 49, 55,—XVIII, Núr, (3), 21
Alláh ke khauf se hotí XXIII, Zamr, (2), 13,—XXIV, Zamr, (6), 62
barí qimatí hai XI, Yunus, (6), 55
Yahudíon, Ísáion o Sáabínon ko bhí mil saktí I, Baqr, (8), 61,—VI, Máida, (10), 73
NAMÁZ ká hukm II, Baqr, (31), 238,—V, Nisá, (15), 102
ke liye wazu ká hukm V, Nisá, (7), 42,—VI, Máida, (2), 7
sharáb ke nashe men na parhí chahiye V, Nisá, (7), 42
kam kiya jae agar káfiron se dar ho V, Nisá, (7), 42
dushman ke sámhne hathiyár band hoke parhná cháhiye V, Nisá, (15), 101
shám ka XV, Banı Isráil, (9), 80
din rát ká XXVI, Qáf, (2), 38, 39
gunah se roktá játá hai XXI, Ankabut, (5), 44
Juma ká *Dekho* JUMA
NÁSAKH Alláh no Qurán kí bazi áyaten mansukh kín I, Baqr, (13), 105,—XIV, Nahl, (14), 103
"Alláh mitátá jo cháhe," wagaira XIII, Rad, (6), 39
NASÁRA *Dekho* ĪSÁI
NIKÁH ki hadden o sharten IV, Nisá, (3, 4), 20, 21,—V, Nisá, (4), 22, 24
shirkwáli aurat se harám II, Baqr, (27,), 221
laundion se jo Musalmán hon halál I, Baqr, (27), 221
bewon ke sáth II, Baqr, (30), 234 —XVIII, Nur, (4), 32
chár auraton se howe IV, Nisá, (1), 3
yatímon se V, Nisá, (19), 126,—XVIII, Nur, (4), 32
Musalmán auraton ke nikáh ká hukm XXII, Ah

NIKÁH Musalmán aurat ká nikáh káfir ke sáth na ho XXVIII, Mumtahina, (2), 10
gair watan auraton ká XXVIII, Mumtahina, (2), 11
NÚH rusúl Ul-láh thá VIII, Aráf, (8), 60
but-paraston ke liye dar sunánewálá thá XII, Hud, (3), 26, 27
Alláh ká sachchá banda thá XV, Baní Isráil, (1), 3
apni qaum ke pás bhejá gayá XIX, Shurá, (8), 106—110
ká paigám XI, Yunus, (8), 72, 73,—XII, Húd, (3), 29—35,—XXIX, Nuh, (1), 1—4
ki qaum ne use radd kiyá VIII, Aráf, (8), 61—65,—XII, Hud, (3), 28,—XVIII, Muminun, (2), 25, 26,—XIX, Shurá, (6), 111—118,—XXVII, Qamr, (1), 9,—XXIX, Nuh, (1), 5—11
ko Alláh ne kishti ke banáne ká hukm diyá XII, Hud, (4), 37, 38,—XVIII, Muminun, (2), 28
par log hanste XII, Hud, (4), 39
ne kishtí men har chíz ká jorá jorá rakhá XVIII, Muminun (2), 29
ko Alláh ne kishtí men charh jáne ká hukm diyá XII, Hud, (4), 40, 41
kí qaum páni men dub gaí VIII, Aráf, (8), 65,—XI, Yunus, (8), 74,—XIX, Furqán, (4), 39,—XIX, Shurá, (6), 119—122,—XXIII, Sáffát, (3), 80,—XXVII, Najm, (3), 53,—Qamr, (1), 11—16
ko Alláh ne bachává VIII, Aráf, (8), 65,—XI, Yunus, (8), 74,—XVII, Ambiyá, (6), 76,—XVIII, Múminun, (2), 29,—XIX, Shurá, (6), 119—122,—XX, Ankabut, (2), 14,—XXIII, Sáffát, (3), 73—77
ká betá munkiron ke sáth dub gayá XII, Hud, (3), 42, 43,—(4), 45, 46
kí kishtí súkhí zamín ke pahár par thahrí XII, Húd, (4), 44
gunahgár thá XXIX, Nuh, (2), 29

Núh apne gunáh ke wáste muáfí mángtá XII, Hud, (4), 47
apní qaum meṉ 950 baras rahá XX, Ankabut, (2), 13
kí aurat dozakh meṉ dálí gaí XXVIII, Tahrím, (2), 10

Ohad ke jang ká zikr IV, Imrán, (12), 121
ke jang meṉ Musalmánoṉ ká chál IV, Imrán, (16), 153—155

Ozair ek sau baras ká murda hokar zinda huá III, Baqr, (35), 259
ko Yahudí log Alláh ká betá kahte X, Tauba, (5), 30

Parhezgároṉ ká bojh Alláh ne halká kiyá VI, Máida, (2), 7

Peshgoiaṉ jo Muhammad ne (bamujab *mufassiroṉ* ke kahe ke) kí haiṉ VI, Máida, (8), 59,—XXI, Rum, (1), 1, 2

Pír parast *Dekho* But parast aur Mushrik

Qáin, *Dekho* Hábíl

Qárún kí kaháwat XX, Qasas, (8), 76
pás Musá pahunchá XX, Ankabut, (4), 38

Qasm Alláh kí V, Nisá, (9), 63
ján kí, wagaira XIV, Hajr, (5, 6), 72, 92
Qurán kí XXII, Y S (1), 1,—XXVI, Qáf, (1), 1
saff bándhnewáloṉ kí XXIII, Sáffat, (1), 1
Kitáb wázih kí XXV, Zukhraf, (1), 1,—Dukhán, (1), 1
Tur, wagaira, kí XXVII, Tur, (1), 1—6
táre kí XXVII, Najm, (1), 1,—Wáqiá, (3), 74
qalam kí XXIX, Qalam, (1), 1
dekhí aur andekhí chízoṉ kí XXIX, Háqa, (2), 38, 39
chánd, wagaira, kí XXIX, Muddassir, (2), 35—37
Qiyámat ke din kí XXIX, Qiyámat, (1), 1, 2

Qasm chaltı báwoṉ kí XXIX, Mursalát, (1), 1
daurte ghoroṉ kí XXX, Ádıyát, (1), 1
tarah tarah kí XXVI, Zárıát, (1), 1—7,—XXX, Názıát, (1), 1—6,—Inshıqáq, (1), 16—19,—Buruj, (1), 1—3,—Táriq, (1), 1—17,—Fajr, (1), 1—4,—Shams, (1), 1—8,—Laıl, (1), 1—3,—Zuhá, (1), 1, 2,—Tín, (1), 1—3
Musalmán qasm na khâwe kı ham logoṉ meṉ sulah kareṉ II, Baqr, (28), 224
Auratoṉ se qasm kháná II, Baqr, (28), 226
Wasáat ke gawáhoṉ ke lıye qasm VII, Máıda, (14), 105—107
munkıroṉ kí XIV, Nahl, (5), 42
Alláh nakárí qasm nahıṉ pakartá II, Baqr, (28), 224, 225,—VII, Máıda, (12), 91
Jhuthí qasm kı sazá III, Imrán, (8), 76
oṉ ko na torná cháhıye XIV, Nahl (13), 93
torne kı sazá VII, Máıda, (12), 91
oṉ ko utár dálne kí ıjázat XXVIII, Tahrím, (1), 2
Qıbla zurur nahıṉ I, Baqr, (14), 115
ı muqarrar Kaba haı I, Baqr, (15) 125
badal gayá aur sabab badalne ká II, Baqr, (17), 142—146
Masjıd ul harám II, Baqr, (17), 145, 150, 151
kı taraf sırf muṉh rakhná káfí nahíṉ II, Baqr, (22), 177
ıkkatha hone kí jagah II, Baqr, (19), 149
Dekho bhí Kaba aur Makka
Qıyámat zurur hogí XVI, T H (1), 15,—XXII, Sabá, (1), 3
kí khabar Alláh hí ke pás haı IX, Aráf, (23), 187,—XXIX, Mulk, (2), 25, 26
ke hone ke nıshán XXIX, Qıyámat, (1), 6—30,—XXX, Nabá, (1), 17—20,—Infitár, (1), 1—5
ke peshtar áfateṉ o zılzál XV, Baní Isráíl, (6), 60,—XXX, Zılzál, (1), 1—8.

Qıyámat nazdík hai XXV, Shorí, (2), 17
ká kám jaise lapak nigáh kí hogí XIV, Nahl, (11), 79
pachás hazár baras tak rahegí XXIX, Marıj, (1), 4
kí dahshatnák hálat XII, Húd, (9), 104—106,—XVII, Hajj, (1), 1, 2,—XX, Naml, (6), 89, 90,—XXIV, Zamr, (7), 67—70,—XXIX, Háqa, (1), 13—18,—Márıj, (1), 4—20,—XXX, Náziat, (1), 6—9,—Abas, (1), 33—37,—Tahrım, (1), 1—18
meṉ murde uthenge XVI, Maryam, (5), 67—73
meṉ har koı Alláh pas áwegá XVI, Maryam, (16), 95
meṉ adálat ká dın hogá III, Baqr, (38), 281,—IV, Imrán, (17), 162,—XIV, Nahl, (15), 112,—XV, Kahaf, (6), 45—47,—XVII, Ambıyá, (4), 48,—Hajj, (5), 17, 18,—XXV, Jasáıyah, (4), 26—28
meṉ adálat kámoṉ ke muwáfiq hogí VI, Nisá, (24), 171,—VIII, Inám, (16), 132,—Aráf, (1), 8, 9
Dekho bhí Adálat
meṉ kaun sharmınde honge IV, Imrán, (11), 106—108,—XVI, Maryam, (5), 74—77,—XXI, Rum, (4), 43, 44
meṉ bakhıl ká hál IV, Imrán, (18), 181
meṉ munkıroṉ ká hál VIII, Aráf, (1), 5—10,—XIII, Ibráhım, (3), 24—28,—(7), 50, 51,—XIV, Nahl, (15), 112,—XVI, T H (5), 99—104,—XXI, Rum, (2), 11, 12,—XXIII, Zamr, (2), 17, 18,—XXVII, Qamr, (1), 8,—XXIX, Mulk, (2), 27—30,—Háqa, (1), 25—37,—Marıj, (2), 36—44,—XXX, Tatfíf, (1), 1—6
meṉ gunahgár andhe hoke jáenge XVI, T H (7), 123—128
meṉ Alláh, Musalmán, Yahudí, aur Ísáí, wagaıra, ká faısala karegá XVII, Hajj, (2), 17
meṉ munkır pachhtáwenge XIX, Furqán, (3), 24—31,—XXX, Abas, (1), 40—42
ımándár na ghabráenge. XX, Naml, (6), 91,—

Qiyámat XXI, Rúm, (2), 18,—XXIX, Háqa, (1), 19—24,—XXX, Abas, (1), 38, 39
meṉ mushrik apne butoṉ ko befáida pukárenge XX, Qasas, (7), 61—66
meṉ Alláh ke siwá, koí rafíq yá madadgár na hogá XXV, Dukhán, (2), 41
meṉ munkir dozakh meṉ dálejáwenge XXVII, Tur, (1), 7—16,—XXVII, Rahmán, (2), 37—45,—XXIX, Márij, (1), 11,—XXX, Gáshiya, (1), 1—7
meṉ ímándár bihisht meṉ jáwenge XXVII, Túr, (1), 17—28,— Rahmán, (3), 46—78
meṉ koi sifárishwálá nahiṉ hogá I, Baqr, (6), 47,—(15), 123,—III, Baqr, (34), 254,—XXI, Luqmán, (4), 32
meṉ shafí kaun honge XVI, T H (6), 108
ko jo nahíṉ mánte, sazá páwenge XV, Baní Isráíl, (1), 11
Quraish ká zikr XXX, Quraish, (1), 1—4
Qurán ko Alláh ne Musalmánoṉ ke liye utárá III, Imrán, (1), 3,—VIII, Inám, (14), 114,—XIV, Hajr, (6), 87,—XVII, Hajj, (2), 16,—XIX, Shurá, (11), 192—195,—XXV, Shorí, (2), 16,—Jasáiyah, (1), 1,—XXVI, Ahqáf, (1), 1,—XXIX, Háqa, (2), 38—48
ká asl "Lauh i Mahfuz" par likhá gayá XII, Rad, (6), 39,—XXX, Buruj, (1), 22
"barakat ki rát" meṉ utárá gayá XXV, Dukhán, (1), 2,—XXX, Qadr, (1), 1—5
Muhammad par utrá VII, Inám, (2), 19,—Aráf, (1), 2,—XIX, Shurá, (11), 192—195,—Naml, (1), 1—6,—XXIII, Zamr, (1), 2
kis liye utrá VIII, Inám, (20), 155—157,—XV, Baní Isráíl, (10), 91,—XVI, T H (1), 1, 2,—XXIX, Dahr (2), 24—31,—XIV, Naḥl (8), 66
kí ibárat ká lásání honá I, Baqr, (3), 23,—XI, Yunus, (4), 38,—XV, Baní Isráíl, (10), 90

Qurán khud mujıza hai XI, Yúnus, (4), 38, 39,—XII, Húd, (2), 14, 15,—XXVII, Tur, (2), 34
mujıza nahín hai. XVII, Ambıyá, (1), 5
Arabí zubán meṇ utrá XII, Yusuf, (1), 2,—XIII, Rad, (5), 37,—XVI, Maryam, (6), 97,—T H (6), 112,—XIX, Shurá, (11), 192—195,—XXIII, Zamr, (3), 29,—XXV, Zukhráf, (1), 2
Arabí zubán meṇ kyuṇ utárá gayá XXIV, Fussılat, (5), 44,—XXV, Shorí, (1), 5
áhısta áhısta utárá gayá, XVI, T H (6), 113,—XIX, Furqán, (3), 34,—XXIV, Fussılat, (1) 2,—XXIX, Dahr, (2), 23
ke áhısta áhısta utarne ke haqq meṇ munkıroṇ ká gumán XIX, Furqán, (3), 36
ke áhısta áhısta utarne ká sabab XV, Banı Isráil, (12), 107
ká parhná Alláh ne ásán kıyá,—XXVII, Qamr, (1, 3), 11—22, 33—40,—XXIX, Muzammil, (2), 20
wahí se lıkhá gayá VI, Nısá, (23), 163,—XV, Kahaf, (4), 26
ko koí nahıṇ badal saktá VIII, Inam, (14), 115,—XV, Kahaf, (4), 26
ká háfiz Alláh hai XIV, Hajr, (1), 8, 9
ráh batátá hai I, Baqr, (1), 2
sab se sídhí ráh batátá hai XV, Banı Isráil, (1), 9
rogí ko changá kartá hai XV, Baní Isráil, (9), 84
sachchá hai IV, Nisá, (16), 104,—XV, Banı Isráil, (12), 106
par Alláh aur firıshte gawáh haiṇ VI, Nisá, (23), 165
logoṇ ko jo andhere meṇ haiṇ roshan kartá XIII, Ibráhím, (1), 1
meṇ Muḥammad ká nám XV, Ambıyá, (1), 10
kí áyateṇ ímándár ke lıye sáf haiṇ XXI, Ankabut, (5), 48,—XXIII, Y S (5), 69, 70
meṇ sab chízoṇ kí kabáwateṇ XXIII, Zamr, (3) 28

QURÁN izzatwálí kitáb hai XXVII, Wáqia, (3), 76
kí bábat Tauret men likhá hai XIX, Shurá, (11), 196, 197,—XXVI, Ahqáf, (1), 9.
agar pahár par utartá to pahár phat játá XXVIII, Hashr, (3), 21
aglí kitábon ke muwáfiq kalám kartá hai XIII, Yusuf, (12), 111
Tauret aur agle nawishton ko tasdíq kartá hai I, Baqr, (5), 40,—(11) 90, 91,—(12) 96, 100,—III, Imrán, (1), 2,—(9) 80,—V, Nisá, (7) 45—49,—(20) 135,—VI, Nisá, (22), 161,—Máida, (7), 47—52,—(10), 72,—VII, Inam, (11), 90, 93,—VIII, Inám, (19), 154,—XI, Tauba, (14), 112—Yunus, (4) 38,—XII, Hud, (2), 18,—XIII, Yusuf, (12), 111,—XVII, Ambiyá, (7), 105,—XIX, Furqán, (4) 37,—XX, Qasas, (5), 43,—XXII, Maláika, (4), 23, 28,—XXIII, Sáffát, (4), 116,—XXIV, Mumin, (6), 56,—XXVI, Ahqáf, (2), 11,—(4), 30,—XXVII, Hadid, (4), 27
Agar jhuthá hota to us men tafáwat hotí V, Nisá, (11), 81
kí ibárat sunke baze Ahlí Kitáb khushí se rone lage. VII, Máida, (11), 86,—XII, Rad, (5), 36
ke haqq men khiláf gumán,—XVII, Ambiyá, (1), 5,—XII, Hud, (10), 111
ko baze Muhammad ki banáwat kahte the XII, Hud, (3), 36,—XVIII, Furqán, (1), 5, 6
ko munkir radd karte the XXIV, Fussilat, (4), 25
ko upari zubánwále nahín samajh sakte XIX, Shurá (11), 198, 199
ko gunahgár nahín mánenge jab tak na dekhen dukh kí már XIX, Shurá, (11), 200—207
kí bábit bahut báten puchhná, munásib nahín VII, Máida, (14), 101
ko jo tukre tukre karwáte, un par lanat XIV, Hajr, (6), 91, 92

QURÁN ko Ḳhudá par dhayán karke parhná cháhiye. IX, Aráf, (2, 4), 204, 205
ko jab parheṉ to Shaitán se Alláh kí panáh lená cháhiye XIV, Nahl, (13), 100
ko fajr ke waqt parhná cháhiye XV, Baní Isráíl, (9), 80
ko rát meṉ parhne ká hukm XXIX, Muzammil, (1), 1—8
ko sunke álim tuddíoṉ par girke sijda karte aur rote the XV, Baní Isráíl, (12), 108, 109
ke parhnewáloṉ ká ajar XXII, Maláika, (4), 26
QURBÁNÍ har qaum meṉ muqarrar kí gaí wáste Alláh ke nám yád karne ke XVII, Hajj, (5), 36
unt kí, Kabe meṉ XVII, Hajj, (5), 38.
lál gáe kí I, Baqr, (8), 66—70
ká fáida gosht o lahu se nahiṉ, lekin dil ke adab se hotá hai XVII, Hajj, (5), 39

RABB *Dekho* ALLÁH
"RÁINA O UNZARNA" ká zikr I, Baqr, (13), 103
RAMZÁN meṉ roza, wagaira, lázim II, Baqr, (23), 185
meṉ larná harám II, Baqr, (27), 216
ká chhuṭkárá, II, Baqr, (23), 185
ROZÁ ḥukm Alláh ká II, Baqr, (23), 183
rát ke waqt nahiṉ rakhá játá II, Baqr, (23), 187
ḳí sharteṉ aur us ká badlá II, Baqr, (23), 184
RÚH PÁK se Ḳsá ne zor páyá III, Baqr, (33), 253
Ḳsá ko di gaí VII, Máida, (15), 109
Alláh ke hukm se XV, Baní Isráíl, (10), 87
RUSÚL har firqe meṉ bheje gae XI, Yúnus, (2), 14,—XIV, Nahl, (5), 38
ko Alláh ne apní qaumoṉ pás bhejá XXI, Rúm, (2), 46
agle firqoṉ meṉ bheje gae XIV, Naḥl, (8), 65
kaí darje ke haiṉ. III, Baqr, (38) 253

Rusúl ke kám o faráiz XIV, Nahl, (5) 37
Alláh ká kalám sachchá thahráte hain III, Imrán, (9), 80
Ádam kí aulád pás bheje gae VIII, Aráf, (4), 36, 37,—XIX, Shurá, (11), 208, 209
dar o khushi, wag sunáne ke liye bheje gae V, Nisá, (9), 62,—VII, Inám, (5), 41, 47,—XV, Kahaf, (8), 54,—XXVII, Hadid, (3), 25
apní qaumon kí bolí bolte the, XIII, Ibráhím, (1), 4
sirf Alláh se nishán pá sakte XXIV, Mumin, 8, 78
munkiron se radd kiye gae VII, Inám, (5), 42—46,—XI, Yunus, (2), 14,—(8), 75,—XIII, Ibráhim, (2, 3), 9—16,—XIV, Hajr, (1), 10—12,—XVII, Ambiyá, (1), 6—9,—XVIII, Muminun, (2,3), 33—46,—XIX, Furqán, (4), 37—44,—XXII, Malaika, (1), 4,—XXV, Zukhráf, (1), 5, 6,—XXVI, Qáf, (1), 12—14
Jinnon ke VIII, Inam, (16), 130
apni bhalái yá burái ke málak nahín hain XI, Yunus, (5), 50
Agle rusulon ká hál o paigám XIII, Rad, (6), 38,—XVII, Ambiyá, (2), 25,—XXV, Shorí, (2), 11
Agle rusulon ko Alláh ne bachává XVII, Ambiyá, (1), 9
sachche logon kí sifarish karte hain XVII, Ambiyá, (2), 28, 29
on ká zimma paigám dená XVII, Nur, (7), 53 — XX, Ankabut, (2), 17
ke pairau sab ek hi din par chalte hain XVII, Muminun, (4), 54
on se Allah hisáb legá, aur un ká jawáb VII, Máida, (15), 108

Sabá ki malika *Dekho* Sulaimán aur kahawat

SABAT KE DIN meṉ Baní Isráil ziyádatí na kare VI, Nisá, (22), 153
SADÁQAT ápas ke mál meṉ II, Baqr, (23), 188
udhár ke muámile meṉ cháhiye III, Baqr, (39), 282
len den meṉ XVIII, Nur, (5), 37, 38
SAFA o MARWA nishán haiṉ Alláh ke II, Baqr, (19), 159
SÁLIH Samud ká nabi thá VIII, Aráf, (10), 74,—XII, Hud, (6), 61,—XIX, Shurá, (8), 141—159,—Naml, (4), 46—48
ká paigám XII, Hud, (6), 61—64
radd kiyá gayá VIII, Araf, (10), 74—80,—XII, Hud, (6), 62,—XIX, Shurá, (8), 141—159,—Naml, (4), 46—48
ko Alláh ne bachává XII, Hud, (6), 66
SAMERI ne Baní Israil ko bahká ke bachhrá un ke pujne ke liye banáyá XVI, T H (4), 87, 96
SÁMÚD ke pás Salih bhejá gayá VIII, Aráf, (10), 74,—XII, Hud, (6), 61
ke liye untni nisháni thahráí gai XII, Hud, (6), 64
ne untni ko már dala VIII, Araf, (10), 74, 78,—XIX Shurá, (8), 141—159,—XXX, Shams, (1), 11, 13
apne nabi ko radd karke halák kiyá gayá,—XII, Hud (6), 67, 68,—XIX, Shurá, (8), 141—159 Naml, (4), 46—48,—XX, Ankabut, (4), 37,—XXIV, Fussilat, (2), 12, 13, 16,—XXVII, Zariyat, (3), 43—45,—Najm, (3), 52,—Qamr, (2), 23—31,—XXIX, Haqa, (1), 4, 5,—XXX, Shams, (1), 11, 13
SÁUL *Dekho* TÁLÚT
SAWÁB nek kám se hotá hai XV, Baní Isráil, (1), 10
kí tásir XII, Hud, (10), 115, 116
SHAB I QADR ká zikr XXX, Qadr, (1), 1—5
SHAFI kí zarurat VII, Inam, (6), 50
Allah ke siwá koi nahiṉ XXI, Sijda, (1), 3,—XXIV, Zamr, (5), 44, 45

SHAFI qıyámat meṉ kam honge XVI, T H (6), 108
un ke lıye jo tauba karke Alláh kí ráh meṉ chale hoṉ XXIV, Mumın, (1), 7
qıyámat meṉ koı nahíṉ I, Baqr, (6), 47,—(15), 123,—III, Baqr, (39), 254,—VII, Inám, (6), 50
gunahgár ke lıye koı nahıṉ XXIV, Mumın, (2), 19
haqıqí kaun ho sakta XVII, Ambıyá, (2), 28, 29
SHAHWAT Islám se páli játi II, Baqr, (28), 223 *Dekho bhi* NIKÁH aur BIHISHT
SHAITÁN ko Allah ne bad ráh kıyá VIII, Aráf, (2), 16,—XIV, Hajr, (3), 39, 40
ká gunahgár banná *Dekho* IBLIS
Rabb ká náshukrguzár XV, Baní Isráil, (3), 29
ne Allah kı behukmı kı XVI, Maryam, (3), 45
ká fareb XXVIII, Hashr, (2) 16, 17
kı najásat IX, Anfal, (2), 11
ká ılm I, Baqr, (12), 101
ádmıoṉ aur Musalmánoṉ ká dushman II, Baqr, (21), 169,—(25), 207,—XV, Baní Isráil, (6), 55,—XIX, Furqán, (3), 31,—XXII, Maláika, (1), 6,—XXV, Zukhráf, (6), 62
gunáh aur jhuth sıkhlátá haı II, Baqr, (21), 170
sakht málık haı III, Baqr, (37), 268
ne Alláh ke sámhne apne bahkáne ká ıráda záhır kıyá V, Nisá, (18) 117, 118
ne Ádam aur Hawwá ko un ke *aib* dıkháke unheṉ bahká dıyá VIII, Aráf, (2), 21—23
munkıroṉ ká rafíq o madadgár III, Baqr, (34), 257,—V, Nisá, (11), 75,—VIII, Aráf, (3), 28,—XIV, Nahl, (8), 65
apne rafıqoṉ ko ubhártá haı kı we Musalmánoṉ se jhagreṉ VIII, Inám, (14), (121)
Sharáb jua, wag ke wasíle se Musalmánoṉ meṉ dushmaní dáltá haı VII, Máida, (12) 93

SHAITÁN ká zor munkiroṇ par hai XIV, Nahl, (13), 102,—XVI, Maryam, (6), 86
jádugari se logoṇ ko káfir banátá hai I, Baqr, (12), 101
ne Badr meṇ Musalmánoṇ ko daga diyá IV, Imrán (16), 156,—X, Anfál, (6), 50
Bihisht ki bátchít chhorí se suntá hai XIV, Hajr, (2), 18
ke pichche ásmán se chamakte aṇgáre pheṇke játe XIV, Hajr, (2), 18,—XXIX, Mulk, (1), 3—5
jhuthe gunahgároṇ par utartá hai XIX, Shurá, (11), 221, 222
ke bhái IX, Aráf, (24), 202
ká zor imándároṇ par nahiṇ XIV, Nahl, (13), 101
se nahíṇ darná cháhiye IV, Imrán, (18), 176
se Allah ne panáh di XXIII, Sáffat, (1), 7—10,—XXX, Nás, (1), 1—6
lanati hai V, Nisá, (18), 117
SHIRK *Dekho* BUT PARASTI
SHARÁB harám hai II, Baqr, (27), 218,—VII, Máida, (12), 92
khujur o aṇgur ká nasha karnewálá XIV, Nahl, (8), 69
asmání kaisá hai XXIII, Sáffát, (2), 44—46,—XXIX, Dahr, (1), 21,—XXX, Tatfif, (1), 25
ádmi ko namáz ke liye náláiq thahrátá hai V, Nisá, (7), 42
kí nahreṇ Bihisht meṇ hoṇgí XXVI, Muhammad, (2), 16
SHUÁIB Madyán ká rusul thá VIII, Aráf, (11), 86,—XII, Hud, (8), 83,—XX, Ankabut, (4), 35 36
ká paigám VIII, Aráf, (11), 86—88,—XII, Hud, (8), 83—93
radd kiyá gayá IX, Aráf, (11), 89—91,—XII, Hud, (8), 87,—(10), 176—191

Shúáib ko Alláh ne bacháyá XII, Húd, (8), 95
ki qaum halák hui XII, Hud, (10), 189,—XX, Ankabut, (4), 36
Sifárishwálá *Dekho* Shafi
Súd harám hai III, Baqr, (38), 275,—IV, Imrán, (14), 130,—VI, Nisá, (22), 160
nuqsán ká báis hai III, Baqr, (38), 276,—XXI, Rum, (4), 38
Sulaimán Daud ká betá hai XXIII, Swád, (3), 29
Dáud ká wáris XIX, Naml, (2), 16
kí dánai XVII, Ambiyá, (6), 78,—XIX, Naml, (2, 3), 15—45
urte jánwaron ki boli jántá thá XIX, Naml, (2), 15, 16
ke pás jinnon, ádmion aur urte janwaron ke lashkar the XIX, Naml, (2), 17,—XXII, Sabá, (2), 11, 12
ke tabidár hawá, shaitán, wag hue XXIII, Swád, (3), 34—38
ká sabá ki malika apne pás buláná XIX, Naml, (2, 3), 20—45
ki barái XXII, Sabá, (2), 11
kí maut XXII, Sabá, (2), 13
Suraj ek daldal ki nadi men dub játá XVI, Kahaf, (11), 84

Taláq ki sharten II, Baqr, (28), 233,—XXVIII, Taláq, (1), 1—6
ikathe hone se pahle II, Baqr, (31), 236, 237
auraton kí XXVIII, Mujádalá, (1), 1—5
do bái se ziyáda na ho jab tak ki dusre se nikáh na huá ho II, Baqr, (29), 229, 230
Tálút ká qadd, wag II, Baqr, (32), 247
ká lashkar Jálut se dartá thá II, Baqr, (33), 249
par Jaddun kd hál mausub hud II, Baqr, (33), 249
Tamsíl machhar kí I, Baqr, (3), 26
andhe bahre kí XII, Hud, (2), 25

Tamsil darakht ki XIII, Ibráhím, (4), 29—31
gunge mard kí XIV, Nahl, (10), 78
makrí XX, Ankabut, (4), 40
das kaṉwárioṉ ki ká zikr XXVII, Hadíd, (2), 13
Taslís nahiṉ hai VI, Nisá, (23), 169
ke mánnewále káfir haiṉ VI, Máida, (10), 77
Tauba ki zurúrat XXIV, Zamr, (6), 55, 56,—XXVII, Hadíd, (1), 15
sáf dil se honá cháhiye XXVIII, Tahrim, (2), 8
ká waqt qiyámat ke peshtar XXV, Shorí, (5), 46,—XXIX, Mursalát, (1), 35
ko Alláh qabul kartá hai XI, Tauba, (13), 105,—XIV, Nahl, (15), 120
gunáh ko muaf karáti hai II, Baqr, (19), 161,—V, Nisá, (3), 16, 17
Tauret o Injil Kalám ulláh hai III, Imrán, (1), 3
Alláh ne Tauret Musá ko di VII, Inám, (11), 92
Tauret sachchi hai XI, Tauba, (14), 112
ko Muhammad ne tasdiq kiyá IV, Imrán, (10), 93,—XXVI, Ahqáf, (2), 11,—VI, Máida, (9), 70,—VII, Inám, (10), 90, 91
Tauret meṉ Alláh ká hukm hai VI, Máida, (6,7), 47, 48
Tauret sujhátí aur samjhátí aqlmandoṉ ko XXIV, Mumin, (6), 56
ki Muhammad ke haqq meṉ peshgoí IX, Aráf, (19, 20), 158, 159,—XI, Yúnus, (10), 94,—IV, Imrán, (10), 93
Muhammad ke waqt mutbir aur sanad ṭhahráe gae XI, Yunus, (10), 94
jab tak qáim na ki jáweṉ tab tak ráh na páwe koí VI, Máida, (10), 70—72
meṉ wada hai ki jo Alláh ki ráh meṉ laṛe so naját páwegá XI, Tauba, (14), 112

TAURET ko jo nahiṇ mántá so Alláh ki báteṇ jhuthlátá hai XI, Yunus, (10), 95
ke munkir dozakhí haiṇ XII, Húd, (2), 18
kí hifázat VI, Máida, (7), 47, 48
TAWÁF ká zikr II, Baqr, (25), 198, 199
TOWA ke maidán meṇ Alláh ne Musá ko pukárá XXX, Náziát (1), 16
TUBA kí qaum ko Alláh ne khapá diyá XXV, Dukhán, (2), 36, 37

UDHÁR ke muámalá ki sharteṇ III, Baqr, (39), 282
UMMÍ NABI *Dekho* MUHAMMAD
UMMAT Log ek hi ummat meṇ shámil honge XI, Yunus, (2), 20

WAHI kin logoṇ ko mili VI, Nisa, (23), 162
se sab Nabi bolte the VI, Nisá, (23), 162
Allah hi se hoti hai XV, Bani Isráil, (10), 88
Jo jhuth se us ká dawa kare so zalim hai VII, Inám, (11), 94
ká dawa Muhammad ne kiyá XII, Hud, (2), 13
Muhammad ko mili XV, Baní Isráil, (4), 41,—XXII, Saba, (6), 49,—XXV, Shori, (1), 1
Muhammad ki kisi VI, Nisá, (23), 162
Shahd ki makkhi kí XIV, Nahl, (9), 70
WÁRIS hone ká haqq meṇ hukm VI, Nisá, (24), 275
Dekho bhi WASIYAT
WASÍYAT maut ke waqt zururi II, Baqr, (22), 180
ki sharteṇ o haddeṇ IV, Nisa, (2), 10—13
ki táriq VII, Máida, (14), 105—107
auratoṇ ke liye karna II, Baqr, (31), 240
ká hukm kalale ko VI, Nisá, (24), 175
meṇ har ek ko wájib hissa cháhiye IV, Nisá, (1), 6
ká badalná gunáh hai II, Baqr, (22), 181
ko puri karná cháhiye V, Nisá, (5), 32
WAZÚ *Dekho* NAMÁZ

YAHIYA Zakaryá ká betá "*Kalma mn Alláh*" ká naqlb III, Imrán, (4), 39,—XVI, Maryam, (1), 7
gungá húá III, Imrán, (4), 4
ká chál chalan XVI, Maryam, (1), 11—15
YAHÚDI apní kitáb ko badalte hain I, Baqr, (5), 41
o Isái kitábwále hain III, Imrán, (7), 63
on aur Isaion ká jhagrá I, Baqr, (14), 112
o Isái ápas ke rafíq VI, Máida, (8), 56
Muhammad aur Qurán ke munkir III, Imrán, (7), 63—70
Muhammad se kabhi rází na honge I, Baqr, (14), 120
Musalmánon ke dushman VI, Máida, (11), 85
cháhte the ki Musalmánon ko bhuláwen III, Imrán, (7), 68
álim Qurán ko mánte the VI, Nisá, (22), 161
ki ek qaum Muhammad ko mante the IX, Aráf, (20), 160
o Isái apne ko Alláh ke bete kahte hain VI, Máida, (3), 21
Alláh par jhuthe ilzám lagáte VI, Máida (9), 69
Uzáir ko Alláh ká beta thahráte the X, Tauba, (5), 30
munkir o lánati hain V, Nisá, (7), 44
kí beimáni III, Imrán, (3), 23—25,—V, Nisá, (7), 43
on ko "*Allah mardale*" X, Taubá, (5), 30
on ki Al Nádir se kháraj hone ká ahwal XXVIII, Hashr, (1), 2—10
YAJÚJ O MAJÚJ pás Zulqarnain pahunchá XVI, Kahaf, (11), 93
munkiron ko sazá denge XVII, Ankabut, (7), 96
YÁQÚB kí maut ká zikr I, Baqr, (16), 133
YASHÚA O QÁLIB ki imándári VI, Máida, (4), 26
YATÍM on kí khabar lene ká hukm IV, Nisá, (1), 2,—XXX, Zuhá (1), 6—11
on se nikáh karná IV, Nisá, (1), 3

YATÍMOṆ ká mál na lená chháhıye XV, Baní Isráil, (4), 36
oṇ se neki karní cháhıye IV, Nisá, (1), 5, 7, 9
YÚNUS rusul ká bhág jáná XXIII, Sáffát, (5), 139, 140
ko machh ne nigal liyá XXIII, Sáffát, (5), 141, 142
ká gunáh aur Alláh ká fazl XXIX, Qalm, (2), 48—50
ko jab us ne tauba ki, Alláh ne bacháyá XVII, Ambáyá, (6), 87, 88
zamin par phenká gayá aur bimár ho gayá XXIII, Saffát, (5), 145
par sáyah ke liye Alláh ne bel ugai XXIII, Sáffát, (5), 146
shahr (Ninevah) ke lákh ádmioṇ pás bhejá gayá aur we imán láye XXIII, Sáffát, (5), 147, 148,—XI, Yunus, (10), 98
YÚSUF ká ahwál XII, XIII, Yusuf, (1—11), 1—104
Misrioṇ ká nabi thá XXIV, Mumin, (4), 36
ZABÚR Dáud ko di gai XV, Bani Isráil, (6), 57
ke wade Alláh ke bandoṇ ke liye XVII, Ambiyá, (7), 105
ZÁID O ZÁINAB XXI, Ahzáb, (1), 4, 6
ZAKARIYÁ ká bete ke wáste duá mángná III, Imrán, (4), 38
ki duá Alláh ne qabul ki XVI, Maryam, (1), 7,—XVII, Ambiyá, (6), 89, 90
ko Yahiyá ká wada milá,—III, Imrán, (4) 39,—XVI, Maryam, (1), 7, 8
wade par shakk láte nisháni mángtá thá XVI, Maryam, (1), 9—11
ka tín rát gungá ho jána XVI, Maryam, (1), 11, 12
ZIKÁT maqdur ke muáfiq dena chháhiye XXVIII, Taláq, (1), 7
kis kám meṇ kharch kiyá jáwe,—X, Tauba, (8), 60
ke wasile munáfiq pák ho saktá XI, Tauba, (13), 104
ZINÁKÁR aurat ghar meṇ band karke márí jáwe IV, Nisá, (3), 4

ZINÁKÁR laundí kí sazá V, Nisá, (4), 24
mard aur aurat kí sazá qamchí kí ek sau chot XVIII, Núr, (1), 2, 3
Badfi̱lí do mardo̱n kí, aur us kí sazá V, Nisá, (3), 15
ZULKIFL kí nekbakhtí. XVII, Ambiyá, (6), 85, 86
ZULQARNÂIN kí ḳaifiyat XVI, Kahaf, (11), 82—101
ZIYÁDATÍ kí mumániat II, Baqr, (24), 190
ạurato̱n par na chháhiye II, Baqr, (29), 23,—IV, Nisá, (3), 18
apní chhokrío̱n par na chháhiye XVII, Nur, (4), 33
beinsáfo̱n par wájib II, Baqr, (24), 193
karnewálo̱n kí sazá I, Baqr, (10), 84
un se, jo ham se ziyádatí karte hai̱n, ziyádatí karná durust hai II, Baqr, (24), 194

E M W

TAMÁM SHUD